

ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ

ಸಂಪಾದಕ

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ

ದಾಮಿನಿ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಾಲೆಯ ಮಾಜೀಶ್ವರ (ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿ) : ಜಾನಪದ ಮಾಹಾಕಾವ್ಯ
 ಸಂ. ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ದಾಮಿನಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಂ. 201,
 7ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಆರ್.ಪಿ.ಸಿ. ಬಡಾವಣೆ, ವಿಜಯನಗರ ಪೂರ್ವ,
 ಬೆಂಗಳೂರು-೪೦. ☎ : 3380442

ಪುಟಗಳು : 396

PLACED IN THE SHELF

DATE

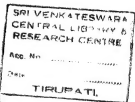
© ಬಿ.ಎಂ. ಮನೋಹರ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೦

ಪ್ರತಿಗಳು : 1000

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೩೦೦/-

ಈ 300/- ನಿಂದ ಈ ಲಿಬ್ರರಿಯ
 ರಕ್ಷಾವತ್ರಿ ವಿಸ್ತಾಸ : ಶ್ರೀ ಮೋನಪ್ಪ

ತಿರುಪತಿ ತಿರುಮಲ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸಹಾಯ ಧನದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕ
 ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

ಭಾಯಾಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ :

ವರ್ಷದ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೪೦. ☎ : 3402575

ಮುದ್ರಣ :

ಶ್ರೀ ದೇವಬೀಶ್ವರ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. ೧೮೬/ಬಿ, ೫೬ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ೪ನೇ ಬ್ಲಾಕ್,

ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೧೦.

☎ : 3357955.

೧. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ” ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಬಗೆಗೆ, ಒಬ್ಬ ಶರಣನ ಬಗೆಗೆ, ಮಾನವರಿಂದ ದೇವ ಮಾನವನಾದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ರೂಪಿತವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಜನಪದರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ವೈಭವೀಕರಿಸಿ, ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪದಾಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿ, ಆಶಯಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ರೋಚಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಣೆಗೈದ ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಇದು ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು, ಹೊಸತನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಜನಪದರು ತಾವು ಕೇಳಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಆಶಯ, ಪದಾಂಶಗಳನ್ನು ಆತನ ಕಥೆಗೆ ಬರೆಸಿ ಆತನನ್ನು ಮಾನವತ್ವದಿಂದ ದೇವಮಾನವನಾಗುವವರೆಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಮಹಾಕವಿಗೆ ಅರಿವಾಗದಂತೆ ಅಲಂಕಾರ, ರಸಗಳು ಬರೆತು ಛಂದೋಗಂಧಿ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೆಡೆ ಕ್ರಿಸದಿಗಳು, ಚಂಪು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಜನಪದರು ಈ ಆಲಿಖಿತ ಮಹಾಕಾವ್ಯವು ವಾಗ್ದ್ರವದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತೆಂದರೆ ಅಚ್ಚರಿಯೇ ಸರಿ. ಇದು ವಿಶೇಷತಃ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಂಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸಂಗಮವಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿರಿದಾದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ.

ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ “ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ” ಕಾವ್ಯದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರರು, “ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬುಡಕಟ್ಟು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಛಂದೋಗಂಧಿ ಅಥವಾ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ದೈವ ಪುರುಷರು ಇವತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಚಿಂತಕರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಡು ಮತ್ತು ನಾಡಿನ ಹತ್ತಾರು ಜನಮಳೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ದೈವಗಳು ಮತ್ತು ಆ ದೈವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಥನಗಳು ನೂಲಾರು. ಈ ಕಥನಗಳೇ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಇದುವರೆಗೆ ನಿಲಗತ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಆ ಪರಂಪರೆಯೇ ಒಂದು ನಾಡಿನ ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಇದು ಫಿನ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿನ ಮೌಖಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದು’ ಎಂಬುದು ಹಾ.ಮಾ. ನಾಯಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. “ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸರ್ವಕಾಲಿಕವಾಗಿವೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯ ಹರಹುಗಳು ಈಗಲೂ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿವೆ. ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ ಕಾವ್ಯದ ನಾಯಕ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾದಪ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರನಾಗಿ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಓರ್ವ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಂಡಿಸಿ ಓದ್ದಾರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮಧು-ಸ್ಥಿತಿಯ ಅರಿವೊಂಟು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು.

ಡಾ. ಕೆ. ಕೇಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೃತಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹಿ.ಪಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾ-

“ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದರೆ ಹೀಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೇ ಯೋಚಿಸಿದ ಇವರಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ಏಕಮುಖಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಮೂಲಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಲಯದ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾದ ಮೌಖಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತರು ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಮೌಖಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿದ ಕಲೇವಾಲ, ಗಿಲ್ಲಮಿಜ್ ಮತ್ತು ಬೋವೊಲ್ಫ್‌ಗಳಂಥ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಟ ಕಾವ್ಯ ಹೌದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿದರು. ಸಿ.ಎಂ. ಬೋವೊನಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸ ಈ ಮೌಖಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಶಿಷ್ಟ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಾ, “ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಚಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೇ (oral Epic) ಶುದ್ಧವಾದ, ಸಹಜ, ನೇರ, ನಿರರ್ಗಳ, ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದ ಕಲುಷಿತವಾಗದ ಕವಿವಾಕ್ಯ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಮಾತ್ರ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಬುಡಕ್ಕುಸನರು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಾಪಿತ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಅವು ವಿರುದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು

ಮಾನ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷರ ಬಲ್ಲವ ಮಾತ್ರ ರಚಿಸಲು ಎಂಬ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಯಿತು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಅಪ್ಪಾದಿತ ವರ್ಗದ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಕಂಡದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದು, ಬೈರಾಗಿ, ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿ ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವ ತವಕ ಹೊಂದಿರುವವರು. ಮಾದೇಶ್ವರ, ಜುಂಜಪ್ಪ, ಮೈಲಾರಕಂಠವರು, ಮಂಜೇಸ್ವಾಮಿಯಂಥವರು. ಮಾದೇಶ್ವರಕಂಠವರು ಕೆಳವರ್ಗದವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪುನರ್ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ, ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಂದರ ನಿರ್ಮಾಣ ಇದರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಬೇಡರು, ಕಾಣು ಕುರುಬರು, ಸೋಲಿಗರೆಂಬ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸೇವಕರು. ಅವರ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ದುಡಿದವ ಮಾದೇಶ್ವರ.

ಪಿ.ಪಿ. ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯನವರು “ಒಬ್ಬನೇ ಗಾಯಕನಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಪಲವು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರ ಮುಂದೆ ಆದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು “ನಾನು ಅನೇಕ ಪಾಠಾಂತರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಹಾಗೂ ನಾನು ಈ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಅಂದಿಗೂ ಇಂದಿಗೂ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆ, ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಮುನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇದಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇತ್ತರು. ಇದು ಈಗ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜಿನ್ನತ್ವದ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಅನಿರ್ಭಾವಿಸುವ ಕೃತಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೃತಿ ಒಬ್ಬ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿದೆ ಸಮಷ್ಟಿ ಕೃತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು.

ಹಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅದರಲ್ಲೂ ಮೃದುವು ಕಥನ ಗೀತೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಉಗಮ ಸ್ಥಾನ. ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು Tribal, National, Literary, Folk Epic ಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. Heroic Epic

(ಮೀರಣವ್ಯ) ಏಕವಿಕ್ರಮದ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು Epic Art ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಮಷ್ಟಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದಾಗ ಈ ಕಾವ್ಯಗಳು ಮೇರು ಕೃತಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಘಟನೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ, ಅದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅದು Accretion Epic ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಜನಾಂಗದವರಿಂದ ಅನೇಕ ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಳೆದು ಬಂದುದರಿಂದ "Primitive Epic" ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ 'Oral Epic' ಎನ್ನಬಹುದು. ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ರೀತಿ, ನೀತಿ, ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೆಂದೂ ಕರೆಯಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಹಲವರ ಹೃದಯಗಳ ಚಿತ್ರಸ್ತಂಭದಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿತು. ರಾ. ಗೌ. ಅವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು "ಲಾವಣ್ಯಗಳ ಸರಣಿ" (Ballad Epic) ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. "ಇವರು ಹಾಡುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ಪದಗುಚ್ಛಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪುನರಾವರ್ತನ, ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಶಬ್ದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಾಲಾವಕಾಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡಿದರೂ ಅಂತ್ಯದ ಭಾವನೆ ಸ್ಥಿರವಿರುತ್ತದೆ. ಕಲಾವಿದ, ಜನರ ಮನೋಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾಡುತ್ತ ಪ್ರದರ್ಶನವಿಲ್ಲ. ಶೈಲಿ, ಮಾರ್ಗನೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಬೆಳೆದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಆಚಾರ, ವಿಚಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಜಾನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಒಬ್ಬನ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಒಂದು ದಿನದ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇದು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬರುತ್ತದೆ. ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ಜೀವಜಾತುಧರ್ಮಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಐತಿಹ್ಯ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ." ಎಂಬುದು ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ ಬಿ. ಗುಮ್ಮರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾವ್ಯ, ಜನತಾ ಕಾವ್ಯ.

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ:

೧೭ನೆಯ ಶತಮಾನದ ೧೬೯೯ರವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾವ್ಯ, ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಪುಟಗಳು, ಸುಪ್ರಭಾತಗಳು, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕಗಳು, ಜನಪದ

ಪದ್ಯ ಹಾಗೂ ಗದ್ಯ ಕೃತಿಗಳು, ಮಹಿಮೆಗಳು, ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ತಾಮ್ರಶಾಸನ, ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳು - ಇವು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿವೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು : ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿಗುವ ಶಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ೧೭೫೦ರಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲೇಗಾಲ ಪಾಲ್ಗೊತ್ತಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಮಿಣ್ಣು ಗ್ರಾಮದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿಯ "ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ". ಇದು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯವು ಮೂರು ಸಂಧಿಗಳು ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಾರ್ಗನೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗವಾದುದು ಹಾಗೂ ಜಾತ್ರೆಯ ಮಾರ್ಗನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಮಾರ್ಗನೆಗೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

೧೮೩೬ರಲ್ಲಿದ್ದ ಜೈನ ಕವಿ ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಪುರಾಣ, ಚರಿತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿವರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಕವಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ಕಲ್ಪನೆಗಳೂ ಬೆರೆತಿವೆ. ಜೈನ ಗ್ರಂಥದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾನೆ.

"ನಿರಂಜನ ವಂಶ ರತ್ನಾಕರ" ೧೯೩೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಫಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣದಿಂದ ಕವಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಕುಂತೂರಿನ ಸಿ. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ "ಶ್ರೀ ಸುತೂರು ಸಿಂಹಾಸನದ ಗುರುಪರಂಪರೆ" ಭಾಮಿನಿ ಚಪ್ಪಿಯಿಯ ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೃತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ೨೧ ರಿಂದ ೫೬ನೇ ಪದ್ಯದವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಆತನ ಬಾಲ್ಯ ಸುತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾಯಿತು ಎಂಬುದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವನು ಅನೇಕ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹಾವು ಕಚ್ಚಿದವನನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದು, ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಪವಾಡವೆಸಗುವುದು, ದೇವಗಳನ್ನು ಆರೋಗ್ಯವಂತವಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ತಮಿಳರು ಉಡುಕುವಾದ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡಿವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸಿಗುವುದು ಅತ್ಯಲ್ಪ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ತಾಮ್ರ, ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ.

ತಾಮ್ರ ಮತ್ತು ಶಿಲಾ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುವ ವಿಷಯಗಳು ಉಪಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹರದನಹಳ್ಳಿ, ಹೈದರಾಲಿಯ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ೧೭ನೇ ಶತಮಾನದ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಹೈದರಾಲಿ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೭೭೬ರಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಮಾಹಿತಿಗಳೂ ಅಲ್ಪ.

ಕ್ಷೇತ್ರ, ಕಾರ್ಯ

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಮೈಸೂರು, ತುಮಕೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಬೆಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರು, ನಾಟಕಕಾರರು, ಲೇಖಕರು, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಒದಗಿಸುವ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಅಗ ಅವ ಕ್ಷೇತ್ರಾನುಭವ ಅಪಾರ.

ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅವರಿಂದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಷಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು, ಮುಡುಕುಕೋರೆ, ಸರಗೂರು, ಸಿಂಗನವಲ್ಲೂರು, ಕಾಮಗರೆ, ರಾಮಾಪುರ, ಗೋಪಿಶೆಟ್ಟಿಪಾಳ್ಯ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ವಡೆಯರಪಾಳ್ಯ, ನರಸೀಪುರ, ಕನಕಪುರ, ಉಪ್ಪಾರದೋಡ್ಡಿ, ಮಳವಳ್ಳಿ, ಕಿರುಗಾವಲು, ಮೈಸೂರು, ಮಧುವನ ಹಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳು, ವೃತ್ತಿಗಳು, ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕಚಕ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೇಗಾದ ಅಮಿಶದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಪೂರ್ತಿವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇದಾದಸಿಗೆ ಕೆಲವರು ಕಥೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೂ ಉಂಟು. ತಾಳ್ಮೆ, ಸಂಯಮ, ಶ್ರಮ, ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಹಾಡಿಸಿಂಯೇ ತಿಳುವ ಎಂಬ ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಂದ

ಹಾಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊಡೆತಾಗ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹಣಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಟ್ಟಿದ್ದು ಉಂಟು. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಜನರು ಹಾಡಿಸದೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಹಾಡದಿದ್ದುದೂ ಉಂಟು. "ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಥೆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು, ವ್ಯಾಪಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ, ಊರಿನ ಪ್ರಮುಖರು, ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ವರೆಯರ ಪಾಳ್ಯದ ಹತ್ತಿರದ ಉಮ್ಮತ್ತೂರಿನ ಕಲಾವಿದರಾದ ಚಿಕ್ಕ ಬಸವಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದಾಗ, ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರ ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಲು, ಅವರು ರಾತ್ರಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಹೊರಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಮಳವಳ್ಳಿಯ ಕಂಸಾಳಿ ಮಹಾದೇವಪ್ಪನವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಎಂದಾಗ "ನೀವು ನಮ್ಮ ಕಥೆ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರ್ದಿಸಿ, ಹಾರ್ದಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ನೀವು ಹಾಗೆದ ಹಾಕಿದರೆ ಬಂದು ಹಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈಕೊಟ್ಟರು.

ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಕಲಾವಿದರೊಬ್ಬರು ಕಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಅವರು ಹೋಗಬೇಡ ಎಂದು ಮುಂದಿರು.

ಮಧುವನಹಳ್ಳಿಯ ಮಾದಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೂ ಹಾಡಿದರು. ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯಲೊಮ್ಮೆ, ಬೀಡಿ ಸೇದಲೊಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರು. ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ "ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಡುವುದೇ ಕಡಿಮೆ. ರೇಡಿಯೋಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಮಾತ್ರ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಡಬೇಕಾಯಿತು" ಎಂದು ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಮಳವಳ್ಳಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿ ಹಿಡಿದು ಬಂದ ಕಿರುಗಾವಲು ಮಾದಯ್ಯ ಅವರನ್ನು "ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು

“ಊರಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಹಾದೋಣ” ಎಂದರು ಸಂತಸದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೂಗುವಾಣಿ ಬರೆದು ಇಂಥ ತಾರೀಖು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹಾಕಲು ಅವರಿಂದ ಹಾದೋಲೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಊರಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅವರು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅವರನ್ನು “ಈ ಹೊತ್ತು ವಾದೇಶ್ವರರ ಕಛೇಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಾ?” ಎಂದಾಗ ಅವರು, “ಸೊಲ್ಪಿನವರೊಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆಸಬೇಕು, ಅವಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಬೇಕಲ್ಲ” ಎಂದು ರಾಗಿ ಆಲಂಭಿಸಿದರು. ‘ಲಗಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಣಿ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಊರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬರು ಸೊಲ್ಪಿನವರನ್ನು ಕರೆಸುವರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆ ಊರ ಪಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಾದಯ್ಯನವರ ಪಾಲು ಬಂದು “ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ.....” ಎಂದು ಹಿಡಿದು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಆ ಊರಿನವರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೆ ಕಥೆ ಆರಂಭಿಸಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹರಿಯುವವರೆಗೂ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಕನಕಪುರ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಸುಳಿ ಕಛೇಯನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮಂದಿರವು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ದೇಗುಲಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರು “ಮಳೆಗಾಳಿನ ಮರಿ ಎಸ್, ಮಾದಯ್ಯ ಎಂಬವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರು ಬರಲು ಒಬ್ಬರೇ ಇರಲು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದು ಹೇಳಿದರು. “ಆ ಊರಿನ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಶಿವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಯವವರಿದ್ದಾರೆ, ಸೈಕಲಿನಲ್ಲೇ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಮರಿ ಎಸ್, ಮಾದಯ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಫಲಹಾರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕಾಫಿ, ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು “ಪತ್ರಿ (ಛಂಗೋಪು) ಕೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಕೊಡಿ” ಎಂದು ಹಣ ಪಡೆದು ಪತ್ರೆಯ ದಮ್ಮಳದು “ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ಕೂರ್ತಿ ಬಂದಿದೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಹಾಡಿಕೊಡೆದರು. ಈ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವು ದೇಗುಲಮಠದಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆಗಾಗ ಛಂಗಿ ಸೊಕ್ಕಿನ ಹೊಗೆ ಸೇರುತ್ತಾ ಗತ್ತಿನಿಂದ ಅವರು ಹಾಡಿದರು. ಕನಕಪುರದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ ಅವರನ್ನು ಸೊಲ್ಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರೇ ಸ್ವಂತ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಎರಡು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಅಬ್ಬಣದಿನ ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾವನವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದಿದ್ದರೂ

ಬೆಳಗಾಗುವವರೆಗೆ ಕಛೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಅಂದು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನಿಂತು ಹೋದುದರಿಂದ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯನ್ನೇ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದವರ ವರಕೋಶು ಮಾದರನ್ನು ಮತ್ತು ಹುಣಸೂರಿನ ಸಿ. ಮಾದರನ್ನು ಅವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆರಳೇವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲು ಅವರು "ಆಗಲೇ ಸ್ವಾಮಿಯವರೇ" ಎಂದು ಹತ್ತಾರು ದಿನಗಳು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ಇವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಎಂದೆಂದೂ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿಯ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ದರೇಟ್ಟರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾಡಿದರು. ಮೊದಲು ಹಾಡಿದ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ದರೇಟ್ಟಿಯವರಿಗೆ. ಎಂಬತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಕಛೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇಳಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಜೊತೆಯಿಂದ ಮರೆವು, ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಅರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರ ನಿಷ್ಕರಾದ ಏವತ್ತು ವರ್ಷದ ಈರಯ್ಯ ಅವರು ಸರಾಗವಾಗಿ ಕಛೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು.

ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರ ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಮಾನಗಳು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಬಂದವು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಭೇಟಿ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಂದ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಚಾತ್ರಿ ಸಮಯಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಂಸಾಳಿಯವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ 'ನೀವು ಯಾವ ಊರು? ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಛೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?' ಎಂದು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನೀವು ಒಂದು ಹಾಗದ ಹಾಕಿಸಿ ಬರಿಸಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ ಪರ ಮಾಡುವವರ ಅನ್ಯರಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಹಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ್ರೆ ಕಾಣಿಕೆ ಬರೋದು ತಪ್ಪೋಗ್ಗದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಚಾತ್ರಿಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂಪಾದನೆ ಜೋರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಇಚ್ಛಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಹಲವರು ಕಂಸಾಳಿಯ ಗುಡ್ಡರು ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಗುರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಪೌರೋಹಿತಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೊಬ್ಬರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ

“ಕೆಲವು ಕುಸುಲೆಯ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಕರುಣೆಯಿತ್ತೇ?” ಎಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೇನಂತೆ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಎಪ್ಪಿಗೊಂಡರು. ಅವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಕಲಾವಿದರು ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು. ಪ್ರಯತ್ನ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ, ವೃದ್ಧಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು, “ಊರಿಗೆ ಬನ್ನಿ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ಮಾಧುಕ್ಯವ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಿರಾಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರು.

ಮೋಲಿಗರ ಗುಡ್ಡ ವೀರಣ್ಣನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಮಲೆ, ತಡುಕೆ, ಅಲಂಬಾಡಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ರೋಮಾಂಚಕಾರಕ ಅನುಭವಗಳಾದವು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೊಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುದಿಯಲು ಹೋದಾಗ ಬಿಲ್ಲುರಿ ಹಾವಿನ ದರ್ಶನವನ್ನಾಗಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಪುಳಕವಾಗಿ ರೋಮಂಗಳಂ ಗಳಿಸಿದುದುಂಟು.

ಆ ಬಾಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು ಫಲಕ್ಕಿ. ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನೇ ಒಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಟಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ ನೋಸು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಹದಿಮೂರು ಕೀಲೋಮೀಟರ್ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ನಾಗಮಲೆಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗೋಪಿನಾಥಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಹೋದದ್ದಾಯಿತು. ಸೈಕಲ್ನಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿನವರೊಬ್ಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು, ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ನೀರನ್ನು ಕುದಿಯುತ್ತಾ, ಸಿಗುವ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಸಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲಂಬಾಡಿ, ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಅಲ್ಲಿ ತಿಳಿಲವಾಗಿದ್ದ ಕೊಳೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗೋಪಿನಾಥದಲ್ಲಿ ಎಳನೀರು ಕುದಿದು, ವೀರಣ್ಣನವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಕಡೆ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದ್ಧಾಯಿತು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪುಳಕೇಶ್ವರ ಪುಟ್ಟಮಾದ ಅವರ ಜೊತೆ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪವೊಂದು ಸರಸರನೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕಂಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಮಾದ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹೊದೆಯಲು ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು “ಅದರಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅದು ಹೋಗಲಿ ಬಿಡಿ” ಎಂದು ತಪ್ಪೆದ್ದಾಯಿತು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕನ್ನಡ-ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ

ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಸಾಲೂರು ಮಹದ ಮಹಾದೇವ-ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಾರರು, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಯುಗಾದಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರಂತೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಜಾತ್ಯಯ ಮಾಳಕ್ಕೆ ಬದಲು 'ಉಡುಕು' ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಹೆಸರು ಮೊದಲನೆಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

"ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳಾರು? ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?" ಎಂದಾಗ "ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಮಾಯವರ್" ಎಂಬವರು. ಅವರು ಕೊಳತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಶುಕ್ರವಾರ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದಾಗ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಶುಕ್ರವಾರವಿಡೀ ಸಾಲೂರು ಮಹದತ್ತ ಮುಖ ಕೋರದೆ ಬಾರದಿದ್ದುದು ತುಂಬಾ ನಿರಾಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಭಲ ಬದಲಿಲ್ಲ. ಕೊಳತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಅವರಿಂದ ಕಥೆ ಹೇಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಹೋದದ್ದಾಯಿತು. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ನಿವೃತ್ತ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು, ಅವರು "ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವರ್, ಮಾದಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಹಾಡು ಹಾಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಾಗ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಮಾಡಿದ್ದ ಇಷ್ಟತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣವನ್ನು, ತಮಿಳು ಬರುವವರ ಮುಂದೆ ಕೇಳಿಸಿದಾಗ, ಅದು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸ್ತೋತ್ರದ ಪ್ರಸರಾವರ್ತನೆ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬೆಳಕು ಬೆಲ್ಲವೆ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

'ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ' ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು, "ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ರಾತ್ರಿಗಳು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ" ಎಂಬ ಬರದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಆ ಕಲಾವಿದರುಗಳ ವಿಶಾಸಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೊಡನೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳೇ ಹೊತ್ತಿರುಗಿ ಬಂದವು. ಸೇಲಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೇಳಲಾಗಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯಿತು.

ಆದರೆ ಭರ್ಮಾಪುರಿಯ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡುವ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಉಡುಕು ವಾದ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದವರೇ ತಮಿಳು ನಾಡಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವರೆಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಏನೇ ಇರಲಿ ತಮಿಳಿನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಯಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಕ್ಷೀಣಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಲಾವಿದರೊಬ್ಬರು ಉಡುಕುವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು “ಹಣ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?” ಎನ್ನಲು “ಆಗಲೇ ವಾಡುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೋದವರು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಾರೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಐದು ಐದು ಸಾಕಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಜಾತ್ರೆ ಮಂಗಳದಲ್ಲಿಯೇ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಅವರಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಳಗಳ ಛಾಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸುಮಾರು ಸಲವತ್ತು ಘಂಟೆಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ, ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಥೆಯನ್ನು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡಾಯಿತು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಧ್ಯ ಅವಧಿಗಳನ್ನು ಕೀಳಿ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳೇ ಹಿಡಿದವು.

ಕೆಲವರು ದಿನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿ ಏಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳದೇ ಹೋದಾಗ ಮತ್ತೆ ಆ ಊರಿಗೇ ಹೋಗಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಹಲವಾರು. ಕ್ಷೀಣಕ್ಷೇತ್ರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಿರಿಯರಿಂದಲೂ, ಕಲಾವಿದರಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಶಾದಾಯಕ ವಿಚಾರಗಳು ದೊರೆತವು.

ಕರ್ಣಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೆಲವು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು. ‘ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ’ದ ಬಗೆಗೂ ಆಗುತ್ತಿಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸೂರಾರು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ, ಆರು

ಕಂಸಾಳಿಯ ಗುಡ್ಡೆಯುಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ 'ಎಳು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಲವಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ:

'ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ-ಒಂದು ಆಧ್ಯಯನ' ಎಂಬ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಹಲವಾರು ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಕಂಸಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾದ ಡಾ. ಜಿ.ಶಂ. ಪೂಜಪತಿವಯ್ಯನವರು ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ದೊರೆಯುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ನಾನು ಅರು ಜನ ಕಲಾವಿದರುಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪರಕೋದ ಮಹದಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಿ. ಮಾದಯ್ಯ (೧), ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಳಗಾಳಿನ ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ (೨), ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಆಲೋಡು ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ನಂಜಯ್ಯ (೩), ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಿರುಗಾವಲಿನ ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿಯಿಂದ (೪), ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರ ದೊಡ್ಡಿಯ ಪೂಜಾರಿ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಈರಯ್ಯನವರಿಂದ (೬) ಕೃಷ್ಣ ಗ್ರಾಮದ ಚಾಮಯ್ಯನಿಂದ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಪ್ರಸಂಗ (೭), ಎಳು ಕಂಸಾಳಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಎಳು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಸಗೆ ಎರಡು ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಶುದ್ಧ ಪಾಠ ಮಾಡಿದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಕಂಸಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮,೯ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆ.

ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಹಳೆಯ ಪಾಠ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಕಾಲೀನರಾದುದರಿಂದ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಕಥೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬೆರಸಿ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಒಂದು ಪಾಠವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲೇನಾದರೂ ಹೊಸಕದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡು ಪ್ರಕಟಿತ ಕೃತಿಗಳು ಹೊರಬಂದಿವೆ. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕೃತಿ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಇದನ್ನು ಕಂಸಾಳಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಲ' ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾದಯ್ಯನೊಬ್ಬನಿಂದಲೇ ಡಾ. ಕೇಶವನ್ ಪುಂಡರ್ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕೃತಿ “ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ”. ಇದನ್ನು ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಇತ್ಯೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಅಪರೂಪ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕೆ.ಎಸ್ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಕ’ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆ.

ನಾನು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವ “ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ” ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನಂತೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ, ಕೊನೆಗೆ ನಾನೇ ಇದರ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಭಾರ ಹೊತ್ತು ಹೊರತರುತ್ತಿರುವೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಆಗತ್ಯವಿದೆಯೇ? ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಲವಾರು ಪಾಠಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೊಸರೂಪದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊರತರಬಹುದು. ಈ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ, ಪ್ರವಾ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಸರಗೂರನ್ನು, ಇತ್ಯೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲುಗಳೆಂದು ಎಳೆ ಸಾಲುಗಳಿದ್ದು ಮಹಾಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪ ಬಂದಿದೆ. ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನೆ ಆದ್ದೊಂದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಮುಖವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲರು. ಮೈ ಕೈ, ಒುದ್ದಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕುರಾತ್ತು.

ಮಹಾಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯದ ಭಾಗಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಮಹಗಂಧಿಯ, ಚಂಪೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಓದುವುದು. ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ್ ಅವರನ್ನೇ ದಾ. ಕೀಶವನ್ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಹಾವನ್ಯ ಪದ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಗಂಧಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ನಾನು ಗದ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಗೆಜ್ಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾಲನ್ನು ವಿಶರೂಪತೆಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವೆ. ಅದರ ಒತ್ತಾಸೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವಿಶರೂಪತೆಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಲೂ ಒಂದೊಂದು ವಿಂಶ ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಕೋಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬಾಲ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಮಲೆ ಪರಾಡುಗಳು, ಕೊನೆಗೆ ಲಿಂಗರೂಪ ತಾಳಿ ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ಪವನಕೋಳುವವರೆಗೆ ಕಾವ್ಯ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ವಿಂಶ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೊಸ ಹೊಸ ಘಟನೆಗಳು, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಸಂಪಾದನೆ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಗಾಯಕರು:

ಮಾದಯ್ಯ : ಮಾದಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದಾಗ ೭೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಹಾಲುಮತದವರು. ಗುರುಗಳು ದಿವಂಗತ ತಲಕಾಡು ಗೌರಿ ಮಾದಯ್ಯ. ಇವರಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಗುಡ್ಡರಿಂದ ಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತರು. ಅವರಿಂದ, ಮೈಸೂರಿನ ನಂಜಯ್ಯ, ಎಲಕ್ಕೂರು ಮಾದಪ್ಪ, ವರಕೋಡು ಸಂಜೀವಯ್ಯ, ಮಾದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹದಿನಾರನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಗೇಶ್ವರಿ ಮಾದಯ್ಯ ಅವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಆಯಿತು. ಇವರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಟಿ. ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಂಪಯ್ಯನ ಹುಂಡಿ. ತಂದೆ ವರಕೋಡು ಮಾದಪ್ಪ. ಇವರನ್ನು ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಇವರ ಕಲಾಸೇವೆಗೆ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಾತಾಸನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಮಗ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಐದು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲಾಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪಕರು. ಇವರು ಕೆಲವು ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳು, ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕಂಸಾಳೆಯ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅವರಿಂದ ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಕೆಲವರು ಹಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದಿಟ್ಟರೆ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಪ ಕರೆಸಿ ಹಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಾನಾ ಭಯ ಭೀತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಲಿತದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಇಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು, ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಇವರು ಹಾಗಲ್ಲ. ಕಲಿತದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹೇಳುವ ನಿರ್ವಹಣೆಯವರು ಅರ್ಥ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸುವರು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೆಲವು ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳುವುದು, ತಾತ್ಪರ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಒಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸರಿ ಮುಕ್ತ ಚರ್ಚೆಗೆ ಆಸೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಾಗ ಬಂದು ಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕಾಶವಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ರಷ್ಯಾ, ಜಪಾನ್ ದೇಶಗಳಿಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಬಂದು, “ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನು ಬರ್ರಿವೋ ಇಲ್ಲೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಸಮಾಧಾನಿಸುತ್ತಾ- “ಹಿಂದೆ ಪಡೆಗಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅದು ಮುಳುಗುವುದೋ ಎನ್ನೋ ಎಂಬ ಭಯ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಈಗ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಶ್ವಾಸಕೋಶದ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿ ಗೇರಿ ೧೯೮೭ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ನಿಧನರಾದರು. ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಬಿಳು ಕುಸಾಳಿಯನ್ನು ಅದುವ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿತ್ತು. ಕಥೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆಗಾರಿಕೆ ಇತ್ತು. ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಂಬಂಧ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಆಗಾಗ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನಜನದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ತಲೆಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಸಾವಿರವು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಸಾಲು, ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲು, ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಕಾಶವಾಣಿ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಕಲೆ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಚಾರವಾಗಿವೆ. ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪ ಎಂದೇ ಇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

೩. ಮಾದಯ್ಯ : ಇವರು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ನರಸೀಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಹುಣಸೂರಿನವರು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಾಸಿ. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೬೫ ವರ್ಷ. ಇವರು ಗುಂಗ ಮತ್ಸರು. ಮಾವನಳ್ಳಿ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಇವರ ಗುರುಗಳು. ಇವರು ಮಹಾದೇವ ಎಂಬುವವರಿಗೆ ಕುಸಾಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಮಾದೇಪ್ಪರನ ಕಥೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಸಾಕನವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇವರು ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಶ್ರವಣ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತುಗಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ರೇಡಿಯೋ, ಟೆಲಿವಿಷನ್, ಸಿನೆಮಾಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನು ಹಾಡಿದವರು ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಎನ್. ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ.

ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ : ಇವರು ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಳಗಾಳು ಗ್ರಾಮದವರು. ಗುರು ತಂದೆ ದೊಡ್ಡ ವೈರಪ್ಪ. ಬೆಂಕಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಇವರಿಗೆ ಕುಸಾಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಇವರಿಗೆ ಬೊದಲು ಮಾದೇಪ್ಪರರ ಬಗೆಗೆ ಕುಸಾಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಮಾದೇಪ್ಪರನ ಬೆಟ್ಟದ ಕಡೆಯವರು ಕಲಿಸಿದರಂತೆ. ಗುಂಗಡಾರ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಗೌಡರಾದ ಇವರರು ವ್ಯವಸಾಯವೇ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತಿ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಥೆ ಹಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡರಂತೆ. ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು

ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ನಲವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷ ಇವರು ಈ ಕಾವ್ಯದ ನಾಲ್ಕು ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರವಣ, ಬೇವಿನಕಾಳ, ಜುಂಜೇಗೌಡ ಹಾಗೂ ಮಟ್ಟಿ ಬಳಿದ ಸಾಲು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರಿಗೆ ಫಂಗೆ ಕುಡಿಯುವ ಚಪಲ, ಮೊದಲು ಸೊಪ್ಪು ಕೊಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕನಕಪುರದ ಮಹಳ್ಳಿ ಬಂದು ಹಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಫಂಗೆ ಕುಡಿದ ಮತ್ತಿನಲ್ಲಿ "ಈಗ ರಿಕಾರ್ಡಿಂಗ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಗತ್ತಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವೇಕೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಈ ಟೀಚ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್ ಕೊಡಿ, ನಾನೇ ಆನಂದವಾಗಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಎಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು. ಹೊಲಗದ್ದೆ ಕೆಲಸದ ಕಡೆ ಗಮನವಾದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಪತ್ರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನವಾಗಿ ಹೊರಟರು.

ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ : ಇವರು ಕನಕಪುರದವರು. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೩೫. ಇವರೂ ಸಹ ಗಂಗೆಡಕಾರ ಗೌಡರು. ಇವರ ಗುರು ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಅವರ ಅಣ್ಣ ಮಹಾದೇವಪ್ಪ. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಮೂಗಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಚುರುಕು.

ಪುಟ್ಟಮಾವಯ್ಯ : ಇವರು ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಲ್ಲೋಡಿನವರು. ಹಾಡಿದಾಗ ಇವರ ವಯಸ್ಸು ೬೩. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಮಹಸ್ವರು. ಇವರು ಕೆಂಪಾಳೆ ಕಥೆ ಹಾಡುವಾಗ ಏಕಕಾರಿ, ಚಟಕೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಇವರ ಜೊತೆ ನಂಜಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ಅವರು ಸೊಲ್ಲು ನೀಡಿದರು. ಇವರ ಗುರು ಸೌದೆ ರಂಗಯ್ಯನ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ. ಇವರು ಜ್ವರವಿದ್ದರೂ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಹಾಡಿ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿದರು.

ನಂಜಯ್ಯ : ಅಲ್ಲೋಡಿನ ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳು. ಗಂಗಾಮಹಸ್ವರು. ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಳೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇವರು ಇದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ : ನಂಜನಗೂಡು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮರಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಇವರು ಕಿರುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮಡಿವಾಳರು. ಇವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉಚಿತ ನಿರ್ದೇಶನ

ನೀಡಿದೆ. ಇವರೊಡನೆ ದರ್ಶಿಸಿದವರು ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲೂರಿನ ೪೦ ವರ್ಷಗಳ ಹರಿಯನರ ದೊಡ್ಡವಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾದೇವಶೆಟ್ಟಿ. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಆರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ : ಇವರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಧುವನಹಳ್ಳಿಯವರು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗಶೆಟ್ಟರು. ಇವರ ಗುರುಗಳು ದುಂಡು ಶೆಟ್ಟರು. ಹಾಡಿದಾಗ ವಯಸ್ಸು ೪೭ ವರ್ಷಗಳು. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಿಕ್ಕಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಸೊಲ್ಲುಸೊಟ್ಟವರು ಮಾರಶೆಟ್ಟ, ನಂಜುಂಡ ಶೆಟ್ಟ.

ಮಹಾದೇವ : ಇವರು ಮಧುವನ ಹಳ್ಳಿಯವರು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗ ಶೆಟ್ಟರು. ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ವಯಸ್ಸು ೪೭ ವರ್ಷಗಳು. ಇವರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಬಾರಿ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟ : ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ೭೭ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗರು. ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉಪ್ಪಾರದೊಡ್ಡಿ ಇವರ ಊರು. ಇವರ ಗುರುಗಳು ಉಪ್ಪಲಿಗಶೆಟ್ಟರ ಕುಳ್ಳಿರ ಶೆಟ್ಟಿ. ವಯಸ್ಸಿನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆ. ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಹೇಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಇವರು ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡಿದರು.

ಈರಯ್ಯ : ಇವರು ಹಾಡಿದಾಗ ೬೨ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿದರು. ಇವರು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಲಿಗರು. ಇವರ ಜೊತೆ ಸೊಲ್ಲು ಗೂಡಿಸಿದವರು ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಮಾದಶೆಟ್ಟ. ಸೌಜನ್ಯದ ಗುಣ. ರಾತ್ರಿಯಾದುದರಿಂದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರು. ಬೇಡವೆಂದಾಗ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಕಡಲೇಪುರಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಲಿತ ಎಲ್ಲಾ ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿದ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಇವರದು.

ಕಬ್ಬಳ್ಳಿ ಚಾಮಯ್ಯ : ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಚಾಮಯ್ಯ. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯ ಹಾಗೂ ಕುಳಿತು ಕಥೆ ಮಾಡುವ ಕಲಾವಿದ. ಸು. ೭೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿತ್ತು. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣ ಕಲಾವಿದ. ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಹಾಡಿ ವೈಶ್ಯಗೃಹ ಜನರ ಮನ ತಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವಾರು ಯುವ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿಧನರಾದರು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಚಯ:

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದಿಂದ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನಪುರ, ಮಧುವನಹಳ್ಳಿ, ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು, ಕಾಮಗರೆ, ಹನೂರು, ರಾಮಾಪುರ, ಕೌಡಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌಡಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಸುಮಾರು ಹದಿನೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರಕ್ಕೆ "ತಾಳುಬೆಟ್ಟ" ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಡುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಶಿಶುಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ದುಷ್ಟರು ಯಾರೂ ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರದಿರಲೆಂದು "ತಾಳ" (ಚಿಲಕ) ಹಾಕಿದಿಟ್ಟ. ಅದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ "ತಾಳು ಬೆಟ್ಟ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ "ತಾಳು ಮಲೆ" ಎಂದರೆ "ಮೊದಲ ಬೆಟ್ಟ" ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಈ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವರು, ತೊಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ "ನ್ಯಾಸೆ"ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮರಗಳಲ್ಲಿ ತೂಗಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದವರೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ವಾಡಿಕೆ ಇದೆ.

ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ, ಈಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ಇರುವ ಮಲೆಯೇ "ನಡುಮಲೆ" ಅಥವಾ "ವಜ್ರಮಲೆ". ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರಿನಿಂದ ಈ ಮಲೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಕುಂತೂರು ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟ ಕುಂತೂರಿನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿರಬೇಕೆಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾಲಿನಿಂದ ಹುಳಿದಾಗ, ಅದು ನಡುಮಲೆಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ತಾನಿರುವ ಮಲೆಗೆ ಚಾಣುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಹುಳಿದಾಗ ನಡುಮಲೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ನಡುಮಲೆಯನ್ನು ತಲುಪಲು ಬಸವನ ಹಾದಿ ಮತ್ತು ಸರ್ಪನ ಹಾದಿ ಎಂಬ ಎರಡು ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಬಸವನ ಹಾದಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಬಸವ, ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ದಾರಿಯೇ "ಬಸವನ ದಾರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವರು. ಕುಂತೂರು ಮಳೆದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪವೊಂದು ಪೂಜೆ ಆದಮೇಲೆ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಳೆವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟ ಮೇಲೆ, ಆ ಸರ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಮಲೆಯ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹಾವು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಹೋದ ದಾರಿಯೇ "ಸರ್ಪನ ದಾರಿ". ಈ ರಸ್ತೆ ದೊಂಕು ದೊಂಕಾಗಿ ಇದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯೂ ಇದೆ. ಕಾಮತಟಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ಅಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈತ ತನ್ನ ಕೂರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ

ವಾಹನಾರೋಹರಾಗಿ ಹೋಗಿಮಾರದೊಬ್ಬ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಾಹನಾರೋಹರಾಗಿ ಅತ್ತ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಗೋಗುಧರ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಶರಣಾಗತರಾಗುವಂತೆ ಕೇಳಿದ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅವನಿಗೆ ಫುಟ್‌ಪಾತ್ ಆಗುವಂತೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತರು. ಆ ಸರ್ಪ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಯಿತು. ಅದೇ "ಸರ್ಪನ ಹಾವಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವವರೂ ಉಂಟು.

ತಮಿಳು ನಾಡಿನಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರ ಶ್ವೇತಶ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸೇಲಂ, ಕರೂರು, ಅರಸೀಕೆ, ಮೇಜೇರಿ, ಕೊಂಬುಂ ಶಾಳಂ, ಮೆಟ್ಟೂರು, ಕೊಳಹತ್ತೂರು, ಕಾವೇರಿಪುರ, ಚೆಟ್ಟಿಪಟ್ಟಿ, ಪಾಲಾರ್, ತಾಳುಚೆಟ್ಟಿವನ್ನು ದಾಟಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವು ಸುತ್ತಲೂ ಸುಂದರವಾದ ಪೌಳಿ ಮತ್ತು ಮಂಟಪಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಂಟಪಗಳು ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಅಂಕಗಳಿರು, ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ ಹದಿನೆಂಟು ಅಂಕಗಳಿರು. ದೇವಾಲಯದ ಮುಖ ಪಶ್ಚಿಮ, ಗೋಪುರ ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ದ್ವಾರ ಎಂಬ ಬಾಗಿಲಿರುಂಟು. ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಗುಡಿ, ಒಂದು ಅಂಕಣ, ಸುಕನಾಯಿ ಒಂದು ಅಂಕಣ, ಮುಖ ಮಂಟಪ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಅಂಕಣ ಇದೆ. "ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದೊಂದು ಒಂದು ಅಂಕಣದ ಬಸವೇಶ್ವರ ಗುಡಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಬೆಳಕವಾಡಿಯ ಹೊನ್ನಲಗ ಬೆಟ್ಟದ ಮಕ್ಕಳು ಗುರುಬಸವ್ವಿ ಎಂಬಾತ ಯುವ ಸಂವತ್ಸರ ಪುಷ್ಯಮಾಸ ಬಹುಳ ಬದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಶಾಸನವಿದೆ."

ಗೋಪುರದ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಭಕ್ತರು ಈತನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೇವಾಲಯದ ಮುಖ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವೀರಭದ್ರನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಬಲದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಸವನ ವಿಗ್ರಹವಿದೆ. ಇದು ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದೆ. ಹುರುಳು ಈ ಬಸವನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿದರೆ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ಈಶ್ವರ ಕಟ್ಟಿ' (ವಿಶ್ವ ಕಟ್ಟಿ) ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಜಂಗಮರು ಕುಳಿತು ಪರಂಪರೆಗೆ ಬರುವ ಜನರಿಗೆ ಮೂರು ಹಿಡಿ ಕಡಲೆ ಹಾಕಿ, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಕಡಲೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗಲಾದರೂ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕಡಲೆ

ಶಿನ್ನಿಗೋಣ ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ 'ಧೂಪದ ಕುಂಡ' ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಧನ್ವಂತರಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಧೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರು. ಇಲ್ಲಿ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿದವರಿಗೆ ದೆವ್ವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

ಧೂಪದ ಕುಂಡದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಬಸವನ ಗುಡಿ ಇದೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಮೂರುವರೆ ಅಡಿಯ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾಕಾರಕದ ಕಲ್ಲಿಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಭಕ್ತರು ಎದುರಿನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಲು ಒಂದು ಕಂಡಿ ಇದೆ. ಲಿಂಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೈಮುಗಿದು ಗೊಂಬೆಯಾಕಾರದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹಸ್ತ ಊರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಫಲಿಸುವುದಾದರೆ ಅಂಗೈ ಜಾರಿ ಬೆರಳುಗಳು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿವಿಧ ನೆಲೆಗಳು:

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹಲವಾರು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಳಗಳ ಆಗರವಾಗಿದೆ. ದೇವಾಲಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಂತರಗಂಗೆ ಇದೆ. ಇದರ ಉದ್ದವಾದ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದುಂಟು. "ಅಂಬಾಡಿ ಜುಂಟೇಗೌಡ, ತನ್ನ ಹೆಸುಗಳ ಜಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾದರೆ ಉರಿಗದ್ವುಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ. ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒಡೆಯಲು ನೀರು ಬುಗ್ಗೆಯಾಗಿ, ಅದರ ಅಂತರಗಂದಿನಿಂದ ಚಿಮ್ಮಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ "ಅಂತರಗಂಗೆ" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಟೇಗೌಡನನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ "ಈ ಅಂತರಗಂಗೆಯ ನೀರನ್ನು ಬಿದಿರ ಗೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ದನಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಸು. ಅದರಿಂದ ಹಸುಗಳ ಕಾಯಿಲೆ ಕೂಡಲೇ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರು. ಜುಂಟೇಗೌಡ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಹಸುಗಳು ಗುಣಮುಖವಾದವು. ಇದೇ ಅಂತರಗಂಗೆ ಶೇಷಗೊಟ್ಟೆಯರ ಗದ್ದುಗೆಯು ಬಿಲ್ಲುಯ್ದು ಮಗ ಶೇಷಗೊಟ್ಟೆ ಗದ್ದುಗೆಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಈತ ಅನ್ನಸಾಲಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲುಯ್ದ ಮಗ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಾಲೂರು ಮಹದವರು ಹಾಗೂ ಆರ್ಚಕರು ಸೇರಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಿರುವ, ಅಂದರೆ ಈಗಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಭತ್ತದ ಎದುರು ಜಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಎಂಬುದಿದೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಜಡೆಯನ್ನು ಒದರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಸಿಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಹೇಳುವರು.

ತಮ್ಮ ಡೇಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ದುಂಡಮ್ಮನ ಸಮಾಧಿ ಇದೆ. ದುಂಡಮ್ಮ ಭಕ್ತ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಿಗಿಸೊಪ್ಪಿನ ಸಾರು, ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಿ ಬೋಗುಪ್ಪಿದ್ದರಂತೆ. ದುಂಡಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪರಮ ಭಕ್ತೆಯಾಗಿದ್ದಳಂತೆ.

'ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಹೊಂಡ' ಅಂತರಂಗ್ಗೆ ಹರಿವಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೂವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಕಳೆದವು. ಒಂದು ದಿನ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೂ ಬಿಡಿಸುವಾಗ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದು ಇಹವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದ. ಅದೇ 'ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಹೊಂಡ'. ಇದು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಎದುರು ಇರುವ ಬೆಟ್ಟವೇ ಎದುರುಬೋಳಿ (ಎದುರು ಬೆಟ್ಟ). ಇದಕ್ಕೆ "ಈಶ್ವರ ಗುಡ್ಡ" ಎಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಜಾತ್ರೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಈ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಬರುವ ಪರಿಸೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಇಬ್ಬರ ತೋರುಗಿದ್ದುಗಳಿವೆ.

ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠವಿದೆ. ಇದು ವೀರಶೈವರ ಮಠ. ರಾಯಣ್ಣನ ಮನೆತನದವರು, ಬೇಡಗಂಪಾನವರು, ದುಂಡೇಗೌಡರ ಮನೆತನದವರು, ಕಾಡು ಸೋಲಿಗರು, ಕುರುಬರು, ದೇವರ ಗುಡ್ಡರುಗಳೇ ಮೊದಲಾದವರು ಜಾತಿ ಮತ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕರು ಈ ಮಠದ ಗುರುಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದ ಗುರುಗಳು, ಹಾಗೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರ ತಾಂಬೂಲ. ಕಾಡು ಜನರ ಎಳೆಗೆ ಈ ಮಠವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಈ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಮೂಲಕಾರಣ ಮಾದೇಶ್ವರರು. ಇವರು ಮೊದಲು ಸಂಸಾರಿ ಸಂಗಪ್ಪನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಎಂದು ಕಂಬವನ್ನು ನೆಟ್ಟು ಮಂಜೂರ್ತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಈಗಲೂ ಮಠದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವಪೂರ್ಣ ಭಾವನೆ ಇದೆ. 'ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕುಂತೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಕಾಡು ಜನರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾದರು' ಎಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 'ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರ ಗದ್ದುಗೆ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೋಳಿಗೆ, ಬೆತ್ತ, ಶಂಕು, ಜಾಣಿಗಳಿಗೂ ಇಷ್ಟು ಕುರುಹಾಗಿ ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಪಿಂಡಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಅನೇಕ ಗೃಹ, ಪೀಡೆ, ವ್ಯಾಧಿಗಳ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು.

“ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮುಕ್ತನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರ್ವತಾಲಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಸ್ತಂಭವನ್ನು ಮುಹೂರ್ತ ಮಾಡಿದರು.” ಎಂದು ‘ಶ್ರೀಸಾಲೂರು ಮಠ’ ಹೊತ್ತಗೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬರೆದಿರುವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕರಿಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮದ್ದೂರಿಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕಿಂಪನಂಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಿದ್ಧವೀರಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಗುಂಡೇಗಾಲದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಚೆನ್ನೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ದೇವರಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಸಿದ್ಧವೀರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಕಿಂಪನಂಜ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮದ್ದೂರಿಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಹಾದೇವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು, ‘ಶಿವಾರಿಪ್ಪರದ ಸಾಲೂರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಲೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈ ಮಠದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ‘ಸಾಲೂರು ಮಠ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಪ್ರತೀತಿ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಠದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಗುರುಗಳ ಹದಿನೈದು ಗದ್ದುಗೆಗಳಿವೆ. ಅದರ ಉಳಿದ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗುರುಗಳ ಗದ್ದುಗೆಗಳು ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ಮಠಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನಾಚಿ, ಬರಗೂರು, ಅಲಂದಾಡಿ, ಹೂಗ್ಗ, ಹಳೆಯೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಶಾಖಾ ಮಠಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ನಿರಂಜನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ೧೯೫೦ರವರೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಈ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಪ್ರವಣನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟವೇ ‘ಪ್ರವಣನ ಬೋಣಿ’. ಇದು ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸತ್ಯಮಂಗಲ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಪಿ ಶಾಲಾಕ್ಷನ ಗೇರುಮಾಳದ ಬಳಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಣ ಚಮ್ಮಾವುಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಲು ಹೋಗಿ ಹಾಲು ಜಾರಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇವೆ. ಅರಮನೆಯ ಇಟ್ಟಿಗೆಯ ಚೂರುಗಳು ಕುರುಹುಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರವಣನನ್ನು ಸಂಪಾದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ ಸ್ಥಳವೇ ತಪ್ಪರದೇ. ಸಾಲೂರು ಮಠದಿಂದ ಮಾರ್ಗಶಿರದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಚಾಕ್ರೆ ನಡೆಯುವಾಗ, ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಎರಡು ಘಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಹಳುವು ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮಡಪ್ಪ ಹಾಲು ಕರೆದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಡಿ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾನೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಾಗಮಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಾಗ ತಮ್ಮ ವಾಹನವಾದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಸಂಕುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೋಲೆ ಬಿಗಿದು, ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ಅದು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇರಲಾರ ಎಂಬುದು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹೋದರು. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಪಾದಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಸಂಕುಮಲೆಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ.

ತಹಗರೆ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ 'ಕಂಬದ ಮೋಳೆ' ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಂಕುಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ತಹಗರೆ (ನಾಲಿ) ಕಂಬವನ್ನು ನೆಟ್ಟರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಪಯಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ್ಗ ಸೇರಿದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುಕ್ಕಿ ತಿಥಲು ಹುಲಿಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮನಾದ ಕೋಂಗಳ್ಳಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪರನ್ನು ಈ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದರಂತೆ.

'ನಾಗಮಲೆ' ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ಪೂರ್ವಾಂಶಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನೆಂಟು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೇ ದೊಡ್ಡ ಒಂಡೆಯೊಂದು ಲಿಂಗಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಪಾಕಾರದ ಒಂಡೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿದಂತೆ ಇದೆ. ಲಿಂಗ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿದೆ. ಇದು ನೋಡಲು ನಾಗಲಿಂಗ ವೃತ್ತದಂತಿದೆ. ಈ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಒಂಡೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಗೊಟ್ಟಿಕಾಯಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಕುರುಬರ ಹುಡುಗ ಗೊಟ್ಟಿಕಾಯಿಯನ್ನು ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚುಕಿರಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೋಪಗೊಂಡು ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಮರಿಗೆ ತಳ್ಳಿದರಂತೆ. ಈಗಲೂ ಆ ಕಾಯಿ ಕದ್ದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಲಿಂಗ, ಸರ್ಪ ಎರಡೂ ನಾ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೋಪದಿಂದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಕೀಳೆಗೆ ತಳ್ಳಿದರಂತೆ. ಅದರೂ ಸರ್ಪ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆರಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ಈ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಪೂಜೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಟ್ಟತಮ್ಮಡಿ ಸಂತತಿಯವರು ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಬೇಕು.

ಸಂಕುಮಲೆ ಸುತ್ತಿನ ಕಾಡಿಗೆ 'ಕೊಂಡದ ಗುಳಿಕಾಡು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು, ಮೋಲಿಗರ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮನ ಶಿಲದ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕಿಸಿ ಆವಳು ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದರೆ, ಈ ಬೆಂಕಿ ಕೊಂಡದಿಂದ ಹೊರ ಬರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಗೆ ತಳ್ಳಿದ ಸ್ಥಳವಂತೆ.

ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದೊಳಗೆ "ಬೇವಿನ ಹಬ್ಬ" ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಸಂಕಲ್ಪವರ್ಷದಿಂದ ಮೊದಲ ತಾಣ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಹಿಯನ್ನು ಪರಿಣೀತಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಎಳೆನ ಭಕ್ತಿ ನೀಡದೆ ಇರಲು, ಅಹಿಯ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡಿದುದು ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ವಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಪರಿವೆ "ಬೇವಿನ ಹಬ್ಬ ಧೂಪ" ಎಂದು ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವರು. ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳವು 'ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳ'ದ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕೆಲವು ಅನೆಗಳು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿದವು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೊಣ್ಣ ನೀಡಿದರು. ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ "ಅನಕಲದಿಂಬು" ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಕಾಳಿ ಕುಣಿಯುವ ಪ್ರಮಾಣಿಗೆ ಕಾಡಮ್ಮ ಹಾಲುನ್ನು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ಕೆಳಗುರುಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಹಾಲು ಹರಿಯಿತು. 'ಹಾಲು ಹಳ್ಳ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ: ಶೇಷಣ್ಣದೊಡೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆಗೆ ಹಾಲುರುವೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಅತನ ದೃಢವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಅದನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಉರುಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಶೇಷಣ್ಣ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ಹಾಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ಅತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲುಬಿಡುವುದು. ಕೂಡಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ "ಈ ಹಾಲುರುವೆಯಿಂದ ಹರಿದ ಹಾಲೇ ಹಾಲು ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ, ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಮಕ್ಕನವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಅನೀರ್ವಹಿಸಿದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ: "ಉತ್ತರಾಹಮ್ಮ"ನ ಬೆನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನದ್ದಾಕಿಸಿ" "ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾದೇವಾ ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಬಿಗಿತವೆ ಊಟ ಮಾಡುಬಾರಪ್ಪ" ಅಂದಾಗ "ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಾಗುತ್ತ. ಕಂಬದ ಬೋಳಿ ಮ್ಮಾಲೆ ನಿಂತು ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಪಾಲು ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟಿ ಚಳ್ಳ ಹಾಲಳ್ಳ, ದೊಡ್ಡ ಹಾಲಳ್ಳ ಅಂತ ಮೂರು ಹಾಲುಹಳ್ಳ ಮಾಡ್ತೀನಿ ತಾಯಿ. ನನಗೆ ದೀವಳಿಗೆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ಹಾಲುವೆ ಬರಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಆಕೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು ಹಾಲು ಹಳ್ಳವಾಯಿತು" ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈಗಲೂ ಈ ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ನೀರು ಹಾಲಿನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಗಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ.

ಪ್ರಮಾಣ ಮರ್ಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಂದ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು, ಜಂಗಮರು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಕಬ್ಬು ಹಾಕಿ

ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ರಂಗನಾಥ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿದ. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆತನನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ “ರಂಗನಾಥ ಸ್ವಾಮಿಯ ಒಡ್ಡು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಾಗುವ ತಲೆಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಳೇಕಲ್ಲು ಬಸಪ್ಪ (ಬಳವದ ಕಲ್ಲು ಬಸವೇಶ್ವರ) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಾಲದ ಭಾಗವನ್ನು ಹೊಗ್ಗದ ಗ್ರಾಮದವರು ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಲೆಯ ಭಾಗದ ಬಳೇಕಲ್ಲು ಬಸಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಪೂಜೆಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ದಿನ ಬಸವಗಳು ಗೌಜಲು ಹಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರಲು, ಒಂದು ಬಸವ ಮಡಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ “ಗೌಜಲಕ್ಕಿ ಬಸವೇಶ್ವರ” ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

“ಗಾಂಧಾರಿ”ದ ಹತ್ತಿರ ‘ಹಿಂದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ’ ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟ ಹಿಂದಿಯೇ ಬಸವನ ರೂಪ ತಾಳಿತಂತೆ. ಅದೇ ಹಿಂದಿ ಬಸವೇಶ್ವರ. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ನಗಾರಿ, ಜಾಗಟೆ ಶಬ್ದ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ೭-೮ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಪೂಜೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

“ಕೇವೆ ಬಸವೇಶ್ವರ”ನನ್ನು ‘ಬಂಡಳ್ಳಿ ಬಸವ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ಬಂಡಳ್ಳಿ ದುರ್ಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಸವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಸುಖೀಗಿತಂತೆ. ಇದೇ ಕೇವೆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗದ್ದುಗೆ. ಇದು ಆನೆ ತಲೆ ದಿಂದಿನ ರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಬರಗೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವೀರಭದ್ರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

‘ಗೋಪಿನಾಥ’ ಎಂಬ ಊರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ‘ಆದಿಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನ’ ಬೆಟ್ಟ ಇದೆ. ಅಲಂದಾಡಿ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದ ಸ್ಥಳ ಇದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ವತಿಯಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಬೇಡಗಂಪಣ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಆಲಂಬಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯ, ಕೋಟೆ, ಮದ್ದಿನ ಮನೆಗಳಿವೆ. ಇಂದು ಇವು ಬಹಳ ಶಿಥಿಲವಾಗಿವೆ.

ಸಂಕಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ “ಸಂತೇಕಾನಿ ಬೋಳೆ” ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಕಾಡಿನ ಬೇಡರು ಬೇಟೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಉಡುಪು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಡುಪು ಎರಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು. ಬೇಡರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಗುಡಿಯೊಳದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಪಾಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಬಂದೆಯ ಮಧ್ಯೆ ಈ ಉಡುಗಲು ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಬಂಡೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು. ಬೇಡರು ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಈಗಲೂ ಆ ಬಂಡೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೋಳೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದಂತೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರು ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ‘ಸಂತೇಕಾನಿ ಬೋಳೆ’.

ಇವೆಲ್ಲವು ಪಾಲಮಲೆ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ, ಪೊನ್ನಾಚಿಮಲೆ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳು ಸೋಲಿಗರ, ಕಾಡುಜನರ ದೇವರುಗಳಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬರಗೂರಿನ ಪಂದೇಶ್ವರ, ಮಾರ್ಕಳ್ಳಿಯ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಇವೆ.

“ಎಲಚೇಕೆರೆ, ಬಿದರಳ್ಳಿ, ಕಡಬೂರು, ಮಾರ್ಕಳ್ಳಿ, ಸುಳ್ಳವಾಡಿ, ನಾಲ್ಕೋಡು ಮಿಕ್ಕಾ, ಕೋಣನಕೆರೆ, ಕೊಕ್ಕಬರೆ, ತೋಕೆರೆ, ದೊಡ್ಡಕೆ, ತೋಳಸೀಕೆರೆ, ಅಣಿವೊಲ, ಕೊಂಬದಿಕ್ಕಿ, ತೇಣಕೆ, ಗದ್ದೇಗರಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡಿ, ಇಂಡಿಗನತ್ತ, ಕೀರನ ಹೊಲ, ಗೊರಸಾಣೆ, ಕೊಂಗಮೂರು, ಪಡಿಸಲನತ್ತ, ಗೋಪಿನಾಥ, ಜಂಬೋಟಿ, ಆಲಂಬಾಡಿ ಹೂಜಿಮಲೆ, ತಪ್ಪೇಕೆರೆ, ಗರಕೇಕಂಡಿ” ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಆವರಿಸಿದೆ.

ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಊರು ತಮ್ಮಡಳ್ಳಿ (ದೇವರಹಳ್ಳಿ). ಹಿಂದೆ ತಮ್ಮಡಿಗಳು ದೇವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ‘ಕಂಪೋದವರು’ ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇವರು ಬೇಡಗಂಪಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರು. ಕಂಪೋದವರು (ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು) ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು. ಇವರಲ್ಲಿ ‘ಗೌಡರು’, ‘ತಮ್ಮಡಿಗಳು’ ಎಂಬ ಎರಡು ವಿಧಗಳುಂಟು. ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡುವುದು, ತರುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಗೌಡರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗೌಡರು ಮದುವೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಕೆಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲರೂ ಅಗ್ನಿ ತಮ್ಮಂದಿರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಗೌಡರಲ್ಲೂ ಅನೇಕ

ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಕೆಲವರು ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ದಿಶನವನ್ನು ಗುರು ಸಂತತಿಯವರು ಮಾತ್ರ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೌಡರ ಹಂಗುಸರು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ದಿಶನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಕ್ತರಾಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾದರೂ ಇವರ ಮದುವೆ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಗಿರಿಜನರ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಳೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೂಂತೂರು ಮಠದ ಜಂಗಮರಿಲ್ಲದೆ ಇವರು ಮದುವೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮದುವೆ ಐದು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈಗ ಅದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೂರೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ದಿಗಳು ಧಾವಮೈದನರು, ಅದುದರಿಂದ ಅದೇ ಪಂಗಡದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಗಂಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನಿಗೆ, ವಧುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು 'ಮೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಮೂಲ ಸಂತತಿಯವರು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರುಗಳು ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ಕಾಳಮಾದ ಒಡೆಯ, ಚೋಳಮಾದ ಒಡೆಯ, ಕೆಂಪಮಾದ ಒಡೆಯರ ಸಂತಾನದ ಮೂರು ಒಕ್ಕಲುಗಳಿವೆ. ಇವರು ಗೇರುಮಾಳ, ಹಾಸನೂರು, ತಪ್ಪೆ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಡಾಗೆರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಗರು, ಕುರುಬರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಜೇನು ಕೀಳುವುದು, ಬೆಣೆ ಅಡುವುದು ಇವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಅವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ ರಾಗಿ, ಜೋಳ, ಅವರ, ಕೋಗರಿ, ಹುರುಳಿ, ಉಜ್ಜೆಳ್ಳಿ, ಎಳ್ಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಜನರೂ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು, ಕಾಲೆ, ಅಸ್ತತ್ರೆ, ಮುಂತಾದ ನವೀನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ:

ಕಂಸಾಳೆ ಪಾಡ್ : ಮಾದೇಶ್ವರ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಅರಾಧ್ಯ ದೇವತೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ಬಳಸಿದರು. ಈ ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ಬಿರುದು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಪಾಡಿಕೆ ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ

ಹಿಡಿಯಲು ಆ ಭಕ್ತರು ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಅದ್ಭುತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೃತಿ ಅವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕಂಸಾಳೆ ತಾಳದೊಂದಿಗೆ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದರು. ಆತನನ್ನು ನೆನೆದು ಮೈಮರೆತು ನರ್ತಿಸಿದರು. ಆದೇ ಕಂಸಾಳೆಯ ಕಲೆಯಾಯಿತು. ನೃತ್ಯ, ಗೀತೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಫಿನಯ ಸೇರಿ ಆದೇ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳವೆನಿಸಿತು.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಬಳಸುವ 'ಕಂಸಾಳೆ' ತಾಳವು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಜಾನಪದ ವಾದ್ಯ. 'ಕಂಸಾಳೆ' ಎಂಬುದು ಕಾಂತ್ಯತಾಳ ಎಂಬುದರ ತದ್ಭವ ರೂಪ. 'ಕಾಂತ್ಯತಾಳ' ಎಂದರೆ 'ಕಂಚಿನ ತಾಳ'.

ಕಂಸಾಳೆ ಕಂಚಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಅಂಗೈ ಅಗಲದ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಕಂಚಿನ ಮುಸುಕು. ಇದು ತಪ್ಪೆಯಾಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸುಮಾರು ೧೦ ಮಿ.ಮೀರ್ ವ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಬ್ಬಿದ ಭಾಗ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ರಂಧ್ರ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ಗಗ್ಗರ ಮತ್ತು ಐದಾರು ಗೊಂಡೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಕಂಚಿನ ಸಾಧನಗಳ ಬಡಿತದಿಂದ 'ಕಿಣೆ ಕಿಣೆ' ನಾದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು 'ಕಂಚಿನ ಕಂಸಾಳೆ ಚಂದ, ಪಂಚೈದುಗೊಂಡ ಚಂದ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಯ್ಯನ ವಚನದಲ್ಲೂ ಈ ಕಂಸಾಳೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

"..... ಇನ್ನು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯ ಮಿತ್ರಾರ್ಪಣದ ವಿವರವೊಂದೆ
ಗುಣಿ, ಜಯಗುಣಿ, ತಾಳ, ಕಂಸಾಳೆ, ಮೊದಲಾದ
ವಾದ್ಯವಿರುವುದು ಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯ ಆಚಾರಲಿಂಗ"

ಕ್ರಿ.ಶ.೧೭೫೦ರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಣ್ಣಾದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿಯು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ-

ಕೊಂಬು ತಮ್ಮಟೆ ಸಮ್ಮೇಳ ಕಂಸಾಳೆಯ
ಇಂವಾಗಿ ನುಡಿದ ಧಮರಿಮಿ
ಕುಂಭನ ದೊರೆಗಳು ಪೊದವ ಭೇರಿಯ ದಡಿ
ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನಡೆದಾರು||

ಮಾಂಸಕಂಸಾಳೆಯ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾ|
ದೇಶ್ವರನಂಥಿಗೆ ನಮೋ ಯೆಂದು|
ಭಾಷಣಾಲಕ ದುರಿತವ ಮೊರೆಯೆಂದು ವೀ
ರೇಶನ ಕೊಂಡಾಡಿದರು||"

‘ನಿವ ಮತ್ತು ಬರೂರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರದು.’ ಭಜನೆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಜಾತ್ರೆಗಳ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಯಲು ತಮ್ಮ ಬೆಳೆಗಳ ಜೊತೆ ಇಂಜಿಗೆ ಈ ತಾಳವನ್ನು ನುಡಿಸುವುದುಂಟು. ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ, ಬಂಡೇಶೋಭಮ್ಮ, ಸಾರಂಗಧರ ಮೊದಲಾದ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗಲೂ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಕಂಜಿನ, ಎರಕದ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ನುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ‘ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷ’ ಸಾರುವಾಗ ಈ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಅಭಿಮತ. ಮಾದೇಶ್ವರ ನುಡಿಸಿದ ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ದೇವರೆಂದೇ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು ಅದಕ್ಕೂ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅದನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಅದರ ಇಂಪಾದ ದನಿಯೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವರು. ಇದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಲಿನ ಮುಸುಕಿಗೆ ಭದ್ರಿಸುವ ಕೈಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು, ಅಂದವಾಗಿ ಅರ್ಪಣೆವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ದಾರಗಳು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಗಗ್ಗರಗಳಿಂದ ಆಲಂಕರಿಸಿ, ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ‘ವಾಸ ಕಂಸಾಳಿ’ಯನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಇಂಪಾದ ನಾದ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು, ಮಿಣ್ಣದ ಗುರುಸಿದ್ಧ ಕವಿ ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಾಸ ಕಂಸಾಳಿ ಎಂದರೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಲಂಕರಿಸಿದ ಕಂಸಾಳಿ ಎಂದು.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

೧. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿ ೨. ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳಿ ಮೇಳ.

೧. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿ:

ಇದು ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯ ಸ್ವತ್ವ ಮೇಳ. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೂಲ ಪ್ರವರ್ತಕ ಮಾದೇಶ್ವರ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕತ್ತಿ ಪವಾಡದ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕಾರಯ್ಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಂಸಾಳಿ ಬೀಸಿ ಸ್ವತ್ವವೆಸಗಿದನಂತೆ. ಇದೇ ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಜನಪದರ ನಂಬಿಕೆ. ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿರುಂಟು. ‘ತೊ’ ಬಟ್ಟು’ ಮತ್ತು ‘ತಾರ’ ಬಟ್ಟು’. ಕಂಸಾಳಿಯನ್ನು ಕಲಾವಿದರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಿಟ್ಟುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿಯುವ ವಿಧಾನ ‘ತೊ’ಬಟ್ಟು’. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಂದ ಎಂಟು ಜನರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇದು ಕಣ್ಣು ಕೆವಿಗಳಿರದಷ್ಟೂ ಹಿತ. ಈ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಉಡಿಗೆ

ತೋಡಿಗಳೆನೋ ಇಲ್ಲ, ಸಾಧಾರಣವಾದ ಅಂಗಿ, ಮೋಣಕಾಲಿನವರೆಗೂ ಕುಚ್ಚಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತಲೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಅಲಂಕಾರವಾದ ರುಮಾಲನ್ನು ಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಕೇವಲ ಬೆಡ್ಡಿಯೊಂದನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಕುಂಟು. ಹಣೆ ಮೈಕೈಗಳಿಗೆ ವಿಭೂಷಿಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೊರಳು ಮತ್ತು ಕಿವಿಗಳನ್ನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿಯ ಮೇಲು ಮುಸುಕಿಗೆ ಸುಮಾರು ೦.೪೫ ಮೀಟರ್ ನಿಂದ ೦.೬೫ ಮೀಟರ್ ದಾರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಗೊಂಡೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಾರದ ತುದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೀಸಿ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ; ಕಲಾವಿದರು. ಕೋಲಾಟದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಆಡುವಂತೆ ಈ ಬೀಸು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡಿದು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಅಥವಾ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತು ಆವೇಶದಿಂದ ಕಂಸಾಳೆಗಳನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ, ಹಾಡುತ್ತಾ, ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ನರ್ತಿಸುವರು. ಇದು ಚಮತ್ಕಾರ, ಶ್ರಮ, ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಶೈಲಿಯ ಕಲೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಕಲಾವಿದರಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬ, ಸುತ್ತಾ ಮೂವರು ನಿಂತು ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಕಲಾವಿದ ನಿಂತು ಕುಳಿತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ, ಬೆನ್ನು ಹಿಂದೆ, ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿ ಉರುಳುತ್ತಾ, ಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ಮೂವರು ಕಲಾವಿದರಿಗೂ ತಾಳೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಯದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂದಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಆಟ ತೀವ್ರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ.

“ಲಿಂಗ ಬಾ ಮುದ್ದುಲಿಂಗ ಬಾ

ನಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮ ಮೊದಯ್ಯನ ಲಿಂಗ ಬಾ”

ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ತಾಳಲಯ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಸೃಷ್ಟಿಮೆಸಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸೃಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದನ ಕೈಚಳಕ, ಕಂಚಿನ ಹಾಳದ ಇಂಪಾದ ನಾದ, ನೋಡಲು ಕೇಳಲು ಆನಂದ ಹಾಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಬೀಸುವಾಗ ಕಲಾವಿದರ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸತತಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ತಾಳೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಸಾಳೆ ಬಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೇ ಬೀಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ತಾಳೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುವ ಕಲಾವಿದರ ಕುತಲತೆ ಅಪಾರ.

ತಾರ್‌ಬಟ್ಟು ಎಂಬ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬನೇ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಡದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಬಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ದಾರ, ಗೊಂಡೆ, ಗಗ್ಗರ, ಹೊಂದಿದ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮುಸುಕು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕಲಾವಿದ ಅಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉದ್ದದ ದಾರ ಬಟ್ಟು, ಗೊಂಡೆ ಹಿಡಿದ ಕಂಸಾಳಿಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಬೀಸಿ ಮೈಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿಸಿ, ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೈ

ಮರತು ಕುಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ 'ತಾರ'ಬಟ್ಟು. ತಾರ'ಬಟ್ಟು ಎಂದರೆ ಬಿರುಸಾಗಿ ಕಂಸಾಳೆಯ ಮೇಲ್ಬುಡುಗಳನ್ನು ಮೀಸಿ ಆಡುವ ವಿಧಾನ.

ಇತ್ತೀಚೆಗಂತೂ ಬಿಣುಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಮಾಡುವ, ರಂಜಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಆಡುವರು. ಕನಕವುರದ ಚಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ವೃಂದಾವರಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಬಿಣುಕಂಸಾಳೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮಟೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಿಂಚರ, ಒಬ್ಬ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ಮೂವರು ಬಿಣುಕಂಸಾಳೆ ಆಡಿದರು. ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಮೈ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂಸಾಳೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇದು ಬರೇ ಕಾರಾಕ್ಷನ ಆಟವಾಗಿ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಶುದ್ಧ ಜನಪದವವರು ಆಡುವ ಸೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗದೆ ಬೇಸರವನ್ನು ತಂದಿತು.

ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳ:

ಇದೇ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ ಕಂಸಾಳೆಯವರು ಕುಳಿತು ಹಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂವರಿಂದ ಎಳೆಂಟು ಜನ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರುತ್ತಾನೆ. ಮಿಥ್ಯವರು ಕಡವೈ, ಕಂಸಾಳೆ, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಚಟಕೆ, ಏಕತಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ ಹಾಡಿದರೆ, ಮಿಥ್ಯವರು ವಾದ್ಯಮಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಒಕ್ಕೂಟದ ಉಲಿತ ಕಿವಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅತ್ಯಾಯಮಾನವಾಗುವುದು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ಕಥೆ ಮಾಡುವುದು ಸಂಭಾಷಣಾ ರೂಪಿನಲ್ಲೂ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸೊಲ್ಲಿನವರು 'ಹೊದಪ್ಪಾ ಹೊದ' ಎಂದು ಹೊಂ ಗುಟ್ಟುವುದೂ ಉಂಟು. ಕಥೆಯಾಡುವ ಚಾಕುಚಕ್ರತೆ ಉಳ್ಳವರು ಇದ್ದಾಗ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಂತೆ ಆಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಬ್ಬ ಒಂದು ಕಥೆ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೂ ಉಂಟು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ವೆರೆಸಿ ಸಾಟಕದ ಸೂತ್ರಧಾರ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಕಥೆ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕಥೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಜನರ ಮನವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಂತ್ರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಳೆಯ ಹಾಡಿಗೆ ಹೊಸ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಲಾವಿದರೂ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿ.

ಗದ್ಯಪದ್ಯಗಳೆರಡನ್ನು ಮಿಶ್ರಣ ಮಾಡಿ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೇಳ ಹಾಗೂ ಮೇಳ ನಾಯಕನಿಂದ ಕಥೆ, ಹಾಡು, ನಿರೂಪಣೆ, ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಕ್ರಿ.ಪೂ. ೬-೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ ಗ್ರೀಸ್‌ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದು ಅನಂತರ ಅನೇಕ ಮಾಹಾಬಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಾಟಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥಾಮೇಳದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಮೇಳದಂತೆ ಮೇಳನಾಯಕ ನಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮೇಳದವರು ವಾದ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಸೊಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಕಥೆಗೆ ಮೆರುಗನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಮೇಳ ನಾಟಕೀಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಗ್ರೀಕ್‌ನ ಮೇಳದ ಹಾಗೆ ಶುದ್ಧ ನಾಟಕ ರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲದಿರುವುದು ವಿಚಾರಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ.

ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಾಲ್ಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಹಲವಾರು ದಿನಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಇವರನ್ನು 'ಪರಿಸೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಸರೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಇಡಿಸಿ, ಪಾನಕ, ನೀರುಮಜ್ಜೆಗೆ, ಮಡಿಕೆ ನೀರು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪರಿಸೆಗಳು ರಾತ್ರಿವೇಳೆ, ದಿವಲಿನವೇಳೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ, ಕುಣಿದು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾತ್ರೆ, ಹಬ್ಬ, ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ಒಕ್ಕಣೆ, ನಾಟ ಮುಂತಾದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಜೋಳಿಗೆ, ನಾಗಬೆತ್ತ, ಕಂಸಾಳೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ. ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂದೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ದೈವಾರ್ಥಿಸರಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಂಥವರ ಮನೆಯವರು ಇವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಹಾಡಿಸಿ, ಮಹಾತ್ಮನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಕಥೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಂಗಳದೊಂದಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಆರಂಭ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹಾಗೂ ಇವ್ವದೈವಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ಕಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ. ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕುಟುಂಬ ತಾಳೆಗಳ ಇಂಥ ಹಾಗೂ ಕೈಕಳೆಗಳ ಸುಂದರ ಸಮ್ಮಿಳನದಿಂದ ಮಿಶ್ರಯುಕ್ತವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸಿ ಆನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರಸಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುವರು.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಜಾರತ್ನ ಕಾರಣವಾದರು. ಇವರು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರಲ್ಲ, ಕಲಿತವರಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಕಲಿತವರು. ಈ ಪರಂಪರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು, ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಂದಿನಿಂದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿದೆ.

"ಕುಳಿತು ಹಾಡುವ ಕಂಸಾಳೆ" ಕಲೆಗಿಂತ ಬಿಡುಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆ ಕನ್ನಡದವಾದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸೌದತ್ತಿ ಎಬ್ಬಮ್ಮನ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 'ಚೌಡಿಕೆ ಮೇಳ' ಅಥವಾ "ಗೊಂದಲಿಗದ ಮೇಳ"ವು ಸಹ ಕಲಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಗುವುದಾದರೆ 'ಕಂಸಾಳೆ ಮೇಳ'ದ ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕ ಮಾತ್ರ ನೃತ್ಯವೆಸಗುವುದು. ಉಳಿದವರು ಹಿಮ್ಮೇಳ ಮಾತ್ರ. ಎರಡು ಮೂರು ಜನರು ಸೇರಿ ಈ ಮೇಳವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. "ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ಕರಿಯ ನಿಲುವಂಗಿ, ಕಚ್ಚೆ ಪಂಡೆ ಉಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಕೆಂಪು ರುಮಾಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಕೊರಳಿಗೆ ಹಳದಿ ಮಣೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಚೌಡಿಕೆ ಹಿಡಿದು ಹಾಡುತ್ತಾ, ವಿವರಣೆ ನೀಡುತ್ತಾ, ಹಾವಭಾವದಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೆರಿಸಿ, ಹಿಂದೆ, ಮುಂದೆ, ಅತ್ತಿತ್ತ, ಬಾಗಿ ಬಳುಕಿ ನೃತ್ಯವೆಸಗುತ್ತಾನೆ. ವೇಗವಾಗಿ ಎರಡು ಕಾಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ ವೈಖರಿ ಆಕರ್ಷಕ. ಕಾಲುಗಚ್ಚೆ, ಚೌಡಿಕೆನಾದ, ಮೋಹಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಡು ಕುಣಿತ, ಎರಡು ವಿಶಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ಅವನು ಪದ್ಯ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟು ಹಿಮ್ಮೇಳದವರು ಆ ಪಾದವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ನಿರೂಪಕ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ."

ಜನಪದ ಸತ್ತ್ವವುಳ್ಳ ಈ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಕಂಸಾಳೆ ಕಲೆ. ಜನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದೊಡ್ಡನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡಿದು ಮನೆ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಭಕ್ತಿಕರಲ್ಲ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಕಥೋಪಕಥೆಗಳು. ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಯಕರು ಸ್ವಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಈ ಕಂಸಾಳೆಯ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಮೋಘ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಿರಿವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ "ಜನಪದ ಗಾಯಕರು" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

೩. ಕಂಸಾಳಿ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು:

“ದೇವರ ಗುಡ್ಡ” ಎಂದರೆ ‘ದೇವರ ಶಿಷ್ಯ’ ಎಂದರ್ಥ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು, ಮಂಟೇಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಗುಡ್ಡರು, ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಗುಡ್ಡರು ಮುಂತಾದವರು ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಗುಡ್ಡರು ಆಯಾ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ‘ಶ್ವಾರ್ಣ್ಯ’^{೧೦} (ಭಕ್ತಿ)ವನ್ನು ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಎಡಗೈ, ಬಲಗೈನವರು, ಕುಂಬಾರರು, ಮಡಿವಾಳರು, ಹೆಗ್ಗಡೆಗೌಡರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿಯ ಗುಡ್ಡರಾಗುವರು. ಹರಿಜನ, ಹಾಲು ಮತದವರು, ಗೊಲ್ಲರು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡರಾದರೆ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಗಂಗಮತದವರು, ಉಪ್ಪಲಿಗರು, ಮಡಿವಾಳರು ಪರಿವಾರದವರು, ಹರಿಜನರು, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಾಗುವರು. ಕುರುಬರು, ಗಂಗಮತದವರು, ಹರಿಜನರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರಾಗಲು ಬಡವ ಬಡ್ತಿದ ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ, ಗುಡ್ಡರುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಂಟೇದಯ್ಯ, ಮಂಟೇಲಿಂಗಯ್ಯ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪ, ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು, ಮಾದಪ್ಪ, ಮಾದಯ್ಯ, ಮಾದು, ಚಕ್ಕ ಮಾದು, ದೊಡ್ಡ ಮಾದು, ಪ್ಲಿಪ್ಪಿಮಾದ, ಮುದ್ದು ಮಾದ, ದುಂಡುಮಾದ, ಮಾದೇವ, ಮರಿದೇವರು, ಮಾದೇವಸ್ವಾಮಿ ಎಂದೂ, ಬೆಂಗಳೂರಾದರೆ ಮಾದಮ್ಮ, ಮಾದೇವಿ, ಪ್ಲಿಪ್ಪಿಮಾದಿ, ದೊಡ್ಡಮಾದಿ, ಚಕ್ಕಮಾದಿ, ರಾಮಪ್ಪ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ. ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ತಾಯಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಎರಡು ವಿಧಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

(೧) ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಭಕ್ತರು (೨) ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಭಕ್ತರು, ಅಂದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ‘ಕೈಸಾಲೆಯವರು’, ‘ಕಂಸಾಳಿಯವರು’ ಎಂದು ಹೇಳುವ ರೂಢಿ ಇದೆ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ತಂಬೂರಿ, ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಚೌಡಿಕೆ, ಜುಂಜಪ್ಪನ ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ ಗಣೆ ವಾದ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಕಂಸಾಳಿಯ ವಾದ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಡಿ ಕುಣಿಯುವರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವರು. ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.^{೧೧} ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪರಂಪರಾನುಗತವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಗಾಯಕ ವರ್ಗದವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು.

“ಹೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗುಡ್ಡಮ್ಮ ಅಥವಾ ಗುಡ್ಡಿ ಬಿಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ ತೀರಾ ವಿರಳವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸೂತಕವಾಗುವ ಹಂಗನ್ನು ಗುಡ್ಡಿ ಬಿಡಲಾರದವರು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನ ಸಿಂಹ ಮಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವಳಿಗೆ ವಿವಾಹವಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಗುಡ್ಡ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಅವನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗುಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವನಾಗುತ್ತದೆ. ಹಬ್ಬ ಪರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವ, ಆದರಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗಂಡಸರು ಮಾತ್ರ ಗುಡ್ಡರಾಗುವುದು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ ಎಂದು ಪಿ.ಸಿ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಿ. ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಕಂಸಾಳೆ ಮಾದಯ್ಯ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬಟ್ಟದ ಪುರುಷೇಶ್ವರಿ ರಾಮಸ್ವಾಮರೂ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಗುಡ್ಡಿಯರಾಗಿ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು ಹಾಡ ಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು ಮಹಿಳೆಯರು ಹಾಡಲಾರರು. ಅವರು ದಿಡಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರನ್ನಾ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರು. “ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುವುದು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದ ಪದ್ಧತಿ.”¹⁰ ಮನೆಗೊಬ್ಬರನ್ನು ಗುಡ್ಡನಾಗಿ ಬಿಡುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂದೂ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಸಿರಿಯ ದೇವರಗುಡ್ಡರು ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

ಸಿರಿಯದೇವರ ಗುಡ್ಡರು:

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು ಕೆಂಚಿನ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಡ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕುರಣ ಕೆಂಚು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಂಸಾಳೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅನುಸರಿಸುವವರಿಗೆ “ಸಿರಿಯ ದೇವರ ಗುಡ್ಡರು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕಾಲಿಗೆ ಪಾಪೋಣು ಮೆಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಉಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ನವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಹೇಲೋಸೆ (ಹುಲೆ, ಜೋಳಿಗಿ)ಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೋ, ಹೆಗಲ ಮೇಲೋ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗುಡ್ಡರು ಮದುವೆ ಆಗಬಹುದು. ಇವರ ಅಂತ್ಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಗುಡ್ಡರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಇವರು ಮಾಂಸ, ಮದ್ಯ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು:

ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಹಾಡುಗಳನ್ನಾದರೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡು, ಕಂಸಾಳೆ ನುಡಿಸುತ್ತಾ, ಊರೊಂದು ಅಲೆಯುತ್ತಾ 'ಹ್ವರಾ' ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇವರಿಗೆ 'ಅಲೆಮಾರಿ ಗುಡ್ಡರು' ಎಂದು ಕರೆಯುವರು. ಇವರು ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡಿದು ಕಲಿತ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಹೆಗಲೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಬುತ್ತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ, ಧಾನ್ಯ, ಹರಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿ. ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು.

ಗುಡ್ಡರ ದೀಕ್ಷಾ ವಿಧಾನ:

ಆಯಾ ಜಾತಿಗೆ, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೊಬ್ಬ 'ಪುರೋಹಿತರಿ' ಎಂಬವರು ಇರುತ್ತಾನೆ. 'ಪುರೋಹಿತರಿ' ಎಂದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೇವದಗುಡ್ಡರಾಗಿ ಮಾಡಲು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನು. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದೀಕ್ಷಾ ಗುರು. ಪುರೋಹಿತರಿ ಮದುವೆ ಆಗಿರುವುದು. ಮಾಂಸ, ಮದ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಪುರೋಹಿತರಿ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗುಡ್ಡರಾಗಬೇಕು. ಈತ ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗರಣೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದಿಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಪಂಚೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಡುಗೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ. ಈತ ದೇವದಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಪುರೋಹಿತರಿಯು 'ಗುಡ್ಡರ ಬಿಡುವ' ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಾದರೆ ಯಾವ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಆಗಿರುವುದು. ಕೆಲವರು ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆಪಾದ್ಯಮಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ, ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಿನವರು ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯ ಮಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಮುಪೂರ್ಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಿನವೆಂದು ಕೇಳಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು, ಹೋಗಿಗಳು, ದಾಸರು ಈ ಐವರ ದರ್ಶನ

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡವೆ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯರು ತಮ್ಮೂರ ಪತ್ರಿಕದ ಭಾವಿ ಅಥವಾ ನದಿಯ ಪತ್ರಿಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಂಡೆ ತೆಗೆಸಿ, ಉಗುರು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಉಡುದಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತರೆದು, ಅಂಚರ ಗಂಗೆಗೆ ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿಸಿ, ಹೊಸ ಉಡಿದಾರ, ಕುಟ್ಟಿಬಾವುಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಭೃಗುವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗುಡ್ಡರು ಕುಸಾಳೆ ನಾದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಹಾಡುತ್ತಾ ಆತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸಾಲೂರು ಮಕ್ಕಳೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ "ಈತ ನಮ್ಮ ಮಗನಲ್ಲ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಗ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು "ಮಾದೇವಾ ನಿನ್ನೊಕ್ಕಲಾಯ್ದರೋ ಕಂದನ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಮ್ಮ" ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪುರೋಹಿತ, ಶಿಷ್ಯನ ಕಣ್ಣರಳೆ, ಕಿವಿ, ತಲೆ, ಹಣೆ, ತೋಳು, ಎದೆ, ಬೆನ್ನು, ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರ ಅಂತ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ, ವಿಧೂನಿ ಧರಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಕರಿಕುಂಬಳಿಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಐದು ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು, ಅವುಗಳಿಗೆ ದಾರವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಆತನ ಕತ್ತಿಗೂ ಒಂದಳೆ ತೆಗೆದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಣಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊಸ ದಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಂಟ್ರೋನ್ನಾಮಿ, ಸಿದ್ಧಪೂಜೆ ಗುಡ್ಡರಿಗೆ ಮೇಲ್ಮುಖವಾಗಿ ತೂತು ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿದರೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅರಿಸಿನದ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿನದ ಕೊನೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕಬ್ಬಿಗಾದ ಉಂಗುರವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಪ್ಪ ಉಡಿದಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕರ್ಪೂರ ಹಚ್ಚಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಕುಂಕೂಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಪರಣು ಮಾಡಿಸುವರು. ಕಳಸದ ಮುಂದೆ ಹಾಲನ್ನು ಮದುವೆಯ ಧಾರೆಯಲ್ಲಿ ಎರೆಯುವಂತೆ ಎರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರ ಕೈಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಬೆಲ್ಲ, ಕಾಯ ಇಟ್ಟು ಪುರೋಹಿತ ಅಪುಗೆ ಕುಂಕೂವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಮೇಲೇಳಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ, "ಅಪ್ಪಾ ಮಗನೇ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರ ಮಗನಾಗಿದ್ದೆ, ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮಗನಾದ" ಎಂದು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಧಾರಣೆ (ಲಿಂಗಧಾರಣೆ) ಆಗಬಹುದಾ ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ಆಗಲಿ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಅರಿಸಿನದ ದಾರದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ 'ಅಕ್ಷಯವಾಗುಲಪ್ಪಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕುಗಳನ್ನು ಎರಚುತ್ತಾನೆ. ಪುರೋಹಿತರಿಗೆ ಗುಡ್ಡರ ಮಾಡುವವರು, ಐದು ಪಾವು ಅಕ್ಕಿ, ಎರಡುಬೆಲ್ಲ ಬೆಲ್ಲ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಎರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಆರು, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಕಡ್ಡಿ ಕರ್ಪೂರ, ಒಂದು ಕೊನೆ ಅರಿಶಿನ, ಕುಂಕೂಡೆ ಬಟ್ಟೆ, ಕಬ್ಬಿಗಾದ ಉಂಗುರ, ಗೋಶೀರ್ಷ, ಗೋರೂಜಪ, ಕೆಮ್ಮರ,

ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ^{೨೨} ೧೨ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆ ಐದು ಪಾವತಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಣವಂಶರು ಪುರಸೇಕಾರರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪುರಸೇಕಾರಿ ಹುಡುಗನ ಕೊರಳಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಗುಡ್ಡು “ಕರಣಾರ್ತಿ” ಎಂದು ಕುಸಾಳೆ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು “ಲಿಂಗಧಾರಣೆಗೆ ಕರಣಾರ್ತಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಆತನಿಗೆ ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಪುರಸೇಕಾರಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನುವೈಶಿಸಿ-

“ನೀನ್ನಾರ ಮಗನಪ್ಪಾ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ “ನಾನು ಮಾದೇವನ ಮಗ ಸ್ವಾಮಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ.

“ಅಂಗಂಡ್ ಮ್ಮಾಲೆ ತಕ್ಕಳಪ್ಪಾ ಮಾದೇವನ ಜೋಳಗೇನ ಮುಂಗೈಗೆ ಬೆತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಇದನ್ನು ಏನು ಮಾಡ್ತಿಯಾ?”

“ಏನು ಮಾಡ್ತಿ ಗುರುಗಳೇ?”

“ಈಗ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮನೆಲಿ ಕ್ವಾರಣ್ಣ ಮೊಳ್ಳಂದು ಬಾ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕ್ವಾರಣ್ಣ ಸಾರಾಜಿಕಪ್ಪಾ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಿಯಾ ನಿಲ್ಲಯವಾಗಿ?”

“ನಿಲ್ಲಯವಾಗಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ” ಅನ್ನಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರು ಗುಡ್ಡನ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಐದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ, ಒಂದು ಅತ್ತು ಬೆಲ್ಲ, ಒಂದು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ಎಲೆ, ಅಡಿಕೆ, ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಜೋಳಗಿಗೆ ಹಾಕಿ ಭಕ್ಷಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ಷೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ರತನೀರು ತೆಗೆದು ಕಾಲು ತೊಳೆದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹೊಂಬಾಳೆ ಗೊನೆಯನ್ನು ಮನೆಯ ಸೂರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಧೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈ ಮುಗಿಯುವರು. ಮತ್ತೆ ಪುರಸೇಕಾರಿ-

“ಹಾಗಂಡ್ ಮ್ಮಾಕೆ ದಯ್ಯುಳರು ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವವರು ಬಂದವ್ವಲ್ಲಾ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದವಂಗೆ ನಡೀಕೀನಿ ಅಂತ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀಳು”. ಎಂದಾಗ ಆತ ಪುರಸೇಕಾರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. “ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಂಗೆ ನಡೀಕೀನಿ” ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

“ಗುರುಗಳ ಕಂಡರೆ ಶರಣು ಅನ್ವಿಯೆ?”

“ಗುರುಗಳ ಕಂಡರೆ ಶರಣು ಅನ್ವಿನಿ”

“ಬೋಗಿ ಕಂಡ್ರೆ ಆದೇನಿ (ಶರಣು) ಅನ್ವಿಯಾ?”

“ಬೋಗಿ ಕಂಡ್ರೆ ಆದೇನಿ ಅನ್ವಿನಿ”

“ಕಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿಯಾ?”

“ಕಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕ್ತಿನಿ”

“ಅಹಿಗಳಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಬಿಕ್ಷೆನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತಂದು ಹಾಕ್ತಿಯಾ?”

“ತಂದು ಹಾಕ್ತಿನಿ”

“ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಒಂದೂಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಡ್ತಿಯಾ?”

“ತಂದು ಕೊಡ್ತಿನಿ”

ಹೀಗೆ ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ಹಲವಾರು ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾನೆ. ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಿಪ್ಪ ಒಪ್ಪುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಆತನ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ “ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ” ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ ಪುರುಷೇಕಾರಿ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ಒಂದು ತಟ್ಟೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಗಳ್ಳಿನ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಂಬಾರ ಒಂದೇ ಕೆರೆಯ ಮಣ್ಣನ್ನು ತಂದು ಎಂಜಲು ಮೈಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅದು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಹಿತ್ತಾಳೆ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಸ್ಟೀಲ್ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಟನ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅದು ಕಂಸಾಳೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ. ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕಡಲು, ಕೆಚ್ಚಾಯಿ ಅನ್ನ ಸಾರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಾಕಿ, ಗುಡ್ಡನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಕುತ ಭಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಹೋಗುವನು. ಆಗ ಗುಡ್ಡರಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆತ ಗುಡ್ಡದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವ ಎಂದಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗುಡ್ಡನ ಬಟ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇವರು ಯಾರ ಎಂಜಲನ್ನೂ ತಿನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರ ಸ್ನಾನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಾದಾನ (ಭಕ್ಷೆ) ಮಾಡಬೇಕು. ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೊಳೆದು

ಭಸ್ತು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕು. ನೆರೆದ ಗುಡ್ಡರಿಗಿಲ್ಲಾ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ, ಪದು ಪಾವಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು "ಅಕ್ಷಯವಾಗಲಿ" ಎಂದು ಹದೂ ಹೊರಡುವರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಗುಡ್ಡನ ಜೀವನ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮಗನಾಗಿದ್ದವನು, ಗುಡ್ಡನಾದ ಮೇಲೆ ಗುರುಗಳ ಮಗನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಒಂದೆ ಗುಡ್ಡನಾದವರು ಕಾಲಿಗೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಕುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ (ಆದರೆ ಇಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ). ಗುಡ್ಡನಾದವನು ಸೋಮವಾರ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಇದ್ದರೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಣ್ಣೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಧೂಪಪಾಕ ಕೈ ಮುಗಿಯುವನು. ಹುಣ್ಣಿಮೆ, ಶಿವರಾತ್ರಿ, ದೀಪಾವಳಿ, ಯುಗಾದಿ, ಗೌರಿ, ಪೌರ್ಣಮಿ, ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡ ಕುಳುಳಲ್ಲಿ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು, ಕುಸಾಳೆ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಲ್ಕಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ಷಿಯನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ಮನೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೀಕ್ಷೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಲಾರದು.

"ಕೆಲವು ಸ್ಥಳ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಂಟ್ರಿಸ್ವಾಮಿಯ ನೀಲಗಾರರು, ಗೊರವರು, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆಯೇ ದೀಕ್ಷಾಕ್ರಮ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು."^{೧೦}

ಗುಡ್ಡನಾದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಾಗಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ಹಾಡುವುದು ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ. ಗುರುಗಳು ಸೋಮವಾರ ಗುಡ್ಡನಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವನ ಬಾಯಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ "ತಿಮ್ಗಗಡಮಂಡಿ ಬಡಪ್ರಾಮಾಣ್ಯಯ್ಯ" ಎಂದು ಹೇಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಸರಾಗವಾಗಿ ತಪ್ಪದೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವನ ನಾಲಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಅವನ ಧ್ವನಿ ಹದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವನು ಅವನ ತಲೆ ತೂರುವಷ್ಟು ಅಗಲ ಬಾಯಿರುವ ಹೋಸ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತರಿಸಿ ಅವನು ಆ ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ತಲೆಯುನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವ ಪಾಡನ್ನು ಹೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ರಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದರೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೊಲ್ಲು ಕೊಡಲೋ ಅಥವಾ ದಮ್ಮಡಿ ಹೊಡೆಯಲೋ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಕೀಖರ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಂಸಾಳೆ ಗುಡ್ಡರಾದ ಕಂಸಾಳೆ ಮಾದೇಶ್ವರ, ಹಾಗೂ ಸಿ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಲಾಗಿ, "ಆ ನಿಯಮಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಹಾಡಲು ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಂಸಾಳೆ ನುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನಾದರೂ ಹಾಡುವಂತೆ

ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಹಿಮ್ಮೆಳಕ್ಕೆ ದೂಗೊಡಿಸಲು, ದಮ್ಮಡಿ ಹೊಡೆಯಲೋ ಕಂಸಾಳಿ ತಾಳ ಹೊಡೆಯಲೋ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಗುಡ್ಡರು ಕಥೆ ಕಲಿಸುವ ಗುರುವಿಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ 'ಗುರುಮನೆ ಹಣ' ಎಂದು ಐದು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಆ ಪುರಸೇಕಾರಿ ಸಾಲೂರು ಮಹತ್ವ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡ 'ಕಾರಣ್ಯ' ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗುರುವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಗುರು, ಜಂಗಮ ಗುಡ್ಡ, ಜೋಗಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸುತ್ತಾ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಪಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, 'ಗುಡ್ಡನ' ಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ-ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ." ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪೂಜೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಗುಡ್ಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತ ಭಕ್ತರು ಸೋಮವಾರ, ದೀಪಾವಳಿ, ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಜನ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಕಿತ್ತಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿಸಿ ಬಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾದ ಮೇಲೆ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡರು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಮಡಿಯುಟ್ಟು, ವಿಭೂತಿ ಗಟ್ಟಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಸರಗಳನ್ನು ಗದ್ದುಗೆ ಊಡಿ (ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ) ಆ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕಂಸಾಳಿಯಲ್ಲಿ "ನೆನೆವಾರ್ತೆ" ಮಾಡಲು ತೊಡಗುವರು. ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹರಸುವರು:-

"ಹರ ಹರ ಹರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ
 ಗುರು ಶಾಂತಲಿಂಗ ಪಂಜುಂಡಲಿಂಗ
 ಪದುಮಲಯಲಿಂಗ, ನಡುಲಿಂಗ
 ನುಡಿಲಿಂಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಲಿಂಗ,
 ಛಾರಿ ಕುತೆ ಲಿಂಗ ಭೂದಿ ಲಿಂಗ
 ನಿಮ್ಮವರುಂಟಾಗಿ ವಾರ ವಾರ
 ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ದಿವಸ
 ಬಡವರ ಮನೆ ಒಳಗೆ ನೀಡಿ ನೀಡಿ
 ಮಾಡಿದಂಥ ಪಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ
 ಮೇಲಾದಂತೆ ವಡೆ ಒಪ್ಪುಪ್ಪ ಕಿತ್ತಾಯ ತುಪ್ಪಗಳು
 ನೀಡಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಭಕ್ತಿ
 ಅವರ ಮನ ಸ್ವಾಮಿ, ಕುಲ ಸ್ವಾಮಿ
 ಭಾಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ
 ಆನಂದಲಗುವಾಗಿ, ಜೇನುಮಲಗುವಾಗಿ
 ವಜ್ರಮಲೆ, ಗಂಜುಮಲೆ
 ಗುಲಗುಜೆ ಮಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಲಗುವಾಗಿ"

ಎಂದು ಕೇಳಿ ಗುಡ್ಡರು ಎದೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಂತ ವೀಳ್ಯ, ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ.

ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಗುಡ್ಡ ಸತ್ತರೆ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ, ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಎದೆ ಇತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಪೂವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಚಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಕುರ್ಚಿ (ಪೂವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಗುಡುಲಿನಾಕಾರದ ಚಟ್ಟಿ) ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಳ್ಳ ತೆಗೆದು ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣಿನ ದೀಪಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಸತ್ತ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಉಪ್ಪು ತುಂಬಿ, ಕೆಲವು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಸಮಾಧಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಿಥಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಗುಡ್ಡರುಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ:

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ”¹⁰ದಲ್ಲಿ ಕವಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೇಡಗಂಪಾ ರಾಜ್ಯದ ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದರು ಎಂಬ ಸ್ಥಾನ ನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಹೊರತು, ಅವರು ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರು, ಹುಟ್ಟಿದರು, ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ತ್ರಿಶೈಲದಿಂದಲೇ ಬಂದರು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ನಂಬುವವರಾದ್ದರಿಂದ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.¹¹ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮುಳುಂಡಿ ಬೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೈಲಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಸುತ್ತೂರು ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ಊರಿಗೆ ಬಾರಿ ಯಾವ ಕಡೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು, ಬಾಲಜಂಗಮ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುತ್ತೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗಣ್ಣ ಹಾಸ್ಟಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ-

“ಪರಶಿವನ ಪರಮಾಂಶಮಂದ್ಯ

ತರುತ ಬಾಲಕ ರೂಪಿನಿಂದವ

ತರಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ನಾಮದಿ ನಿಂದಿದರ್ಶಿಯಲಿ”¹²

ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಸುತ್ತೂರು, ತ್ರಿಶೈಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು, ಅಯೋಧೀಪರಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದರು, ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಿಸಿದರು, ವ್ಯಾಭ್ರಾಸಂದರ ಉಪದೇಶದ ಫಂತ್ರದಿಂದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸರ

ಪ್ರಸ್ತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರದನಪಕ್ಷಿಯ ಹಾಗೂ ಹೈದರಾಲಿಯ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಜನಪದ ಶಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ

“ಮಲೆಯ ಮಾಡನ್ನು ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರಾರು?
ಮಲೆ ಮಂಜುರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಮಾಡನ್ನು
ನೆಲೆಯ ಬಲ್ಲವರು ತರಣಾರು?”^{೧೦೦}

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ತರಣಾರ ಹುಟ್ಟು ಬಾಳ್ವೆ ಗೋಚ್ಯ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಹೇಳುವುದು.

ಇನ್ನೊಂದು ಜನಪದ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ-

“ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಶ
ಬೆಳೆದದ್ದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ
ಬಂದುದು ಬಂದು ಬಾಳಲಿ ಸೀಮೆ
ಕುಂಕೂರು ಮಲವ ಸೇರಿ ಮಾದೇವ
ಪಂಚೇಳು ದೀಕ್ಷೆ ಆದರಂತೆ”^{೧೦೧}

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೆಳೆದು ಬಂದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ ಎಂದರೆ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಲು ಹೊರಡುವರು. ಏನೂ ಅರಿಯದೆ ಕಾಡು ಜನರು, ಸೋಲಿಗರಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟವೇ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯವಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಇದು ಬೇಡವೆಂದು ಈಗಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದತ್ತ ಪಯಣ ಬೆಳೆಸಿದರೋ? ಅವರ ಹುಟ್ಟಿನ ನೆಲ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೀಮನಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿರಬೇಕು.

“ಭೀಮನಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಿಗೇಗಿಳಿದ, ಮಾದಮ್ಮ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಮೊಲದಲ್ಲಿ ಕುಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದು ಮಾದಮ್ಮನನ್ನು ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆಕೆ ಗಂಡನ ಜೊತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದಳು. ಉಟವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು “ನನಗೆ ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಕಲ್ಲವ್ವ” ಎಂದರು. ಮಾದಮ್ಮ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಆಗ ಅದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದುದು ಕಂಡಿತು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಡಿಸಿದಳು.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಪ್ಪಕ್ಕೇ ಬಿಡದೆ ಮನೆಗೂ ಬಂದು ಮಾದಮ್ಮನನ್ನು 'ಉಟ ಬಡಿಸು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಾದಮ್ಮ "ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಬಂದರೆ ಗತಿ ಏನು?" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ "ನನ್ನ ಗಂಡ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಆಗ ಮಾದಪ್ಪ ಎಳೆದಾಗಲಾಗಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು, ಮಾದಮ್ಮ ಬೂದಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಾಗ, ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟರು. "ನಿನ್ನ ಕೈ ಕಟ್ಟಿದವನು ಮಾದಪ್ಪ, ನಾನು ಈ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗದ್ದುಗೆ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಬಗೇಗೊಡ, ಮಾದಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು"^{೨೨}

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಲಂಗಿಯ ಹತ್ತಿರದ ಕಲ್ಲೂರು ತೋಟಗೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಹತ್ತಿರ ಲಗ್ನ ಬೆಂಡಾಟ ಆಡಿ, ಗೆದ್ದರು. ಹುಡುಗರು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಹುಡುಗರು "ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದವ" ಎಂದು ಆಡಿಕೊಂಡರು. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆವಾಧೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆಗ ಹುಡುಗನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮೈದುಂದದರು ಮಾದೇಶ್ವರರು. ಹೀಗಾಗಲು ಕಾರಣ ಮಾದಪ್ಪನನ್ನು ಬೈದುದೇ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕಲ್ಲೂರು, ಮುಳ್ಳೂರು, ಮಾಲಂಗಿಯ ಮಕ್ಕಳು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅವರ ಸಂತು ಪರಿಹಾರವಾಯಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ದೃಷ್ಟಿ ಉತ್ತರದೇಶದ ಉತ್ತರಾಖಮ್ಮ, ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಡರಿವೈದೋ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಮಗನಾಗಿ ಅವತರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಇವಿಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ದೊರೆತ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭಸೇರಿದರು. ಆಕೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದ ವಿಷಯ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಆಕೆಯನ್ನು ಕರೆಸಿದ. ಆಕೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ನಡುಮನೆಯ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಹಾಲಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಅಪ್ಪಾಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಉತ್ತರಾಖಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಲು, ಬಸುರಿಯಾಗದಂತೆ ಕಂಡಳು. ಉತ್ತರಾಖಮ್ಮನನ್ನು ಬಿಜ್ಜಳರಾಜ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕರೆಹಿಡಿದ. ಪುನಃ ಉತ್ತರಾಖಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ತಾಯಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೂಲಕ ಅವತರಿಸಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರ. ಎದೆಹಾಲು ಕುಡಿಯಲಿಲ್ಲ, ಎಳೆಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗುವಂತೆ ಎದೆಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮೊಸಳು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು."^{೨೩}

'ಉತ್ತರಾಖಮ್ಮ ಶಿವದಾಸಪ್ಪ ಎಂಬ ವೀರಶೈವ ದಂಪತಿಗಳು ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿನ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ತಾವರ

ಹೂಗಳನ್ನು ನೋಡೊಂದು ಜಂಗಳಮರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ತಂದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕೊಠಡಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ತಾವರೆ ಹೂವು ಎಚ್ಚತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೀಳಲು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೂ ಜಂಗಳರಿಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನೇ ಹೋಗಿ ಕೀಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಲು ಒಳಗೆ ಮುಳುಗಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಎಂದು ಜಾಯಿ ಎಚ್ಚಾಗ, ಗಂಗೆ ಜಾಯಿ ಹೊಕ್ಕಳು. ಅದರ ಜೊತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೇರಿ ಬೆನ್ನ ಮೂಲಕ ಹೊರಬಂದರು."೨೨ ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಎಂದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಯಾವ ಅರಣ್ಯ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಮಹಾಪುರುಷರು ಬೆನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಪಾಪಪದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. "ಕಾಡು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಜನವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಹಾಲುಬಹುದು."೨೩

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಜನಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹುಟ್ಟುವೆಕಾದರೆ "ಅಂಬಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ."೨೪

ಇದೇ ಬಗೆಯ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಡನೆ ಹಾಲುಬಹುದು.

ಕುಂತೂರಿನ ಬೀರೇಗೌಡರು ಕಾಡಿದ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ "ಶ್ರೀಶೈಲದ ಚುಂಚ ದಂಪತಿಗೂದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಲಿಂಗಮಾರ್ಗದ ದಂಪತಿಗಳು ಮಲ್ಲಿಖಾರ್ಜುನನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಂಬೇ ಹಣ್ಣಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿದರೆಂದೂ, ಅನಂತರ ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರು" ಎಂದಿದೆ.

ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ"೨೫ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹುಟ್ಟಿನ ಬಗೆಗೆ,

"ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಮಹೇಶ್ವರ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಮೂವರೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಮಹೇಶ್ವರರನ್ನು ತೊರೆದು ತೆಂಕಾ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು. ತಪ್ಪಿನ ನೆಲೆಗಾಗಿ ಕತ್ತಲ ರಾಜ್ಯದೆಡೆಗೆ ಕುಳಿಟ್ಟರು. ಮಗ್ಗ, ಪುರಳ್ಳಿ, ಹೆಗ್ಗೂದೇವನಕೋಟೆಗಳ ಮೂಲಕ, ಭೀಮನಕೋಲ್ಲಿಗೆ ನದಿ ಬಂದು, ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಸಮೀಪದ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದರು. ಆ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ತಪೋನಿಷ್ಠರಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರನ್ನು ಕಂಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ, ತಾವು ಇವರಿಗೆ ಶಿಶುವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪ ಮೂರು ತಿಂಗಳ

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತೋಳು ಹಾಕಲು ಮಗು ಮರೆಮಾಡುವ. ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರೆ ಹೂವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಆ ಹೂವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯ ಬೆನ್ನು ಮಚ್ಚೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದೂ, ಶ್ರೀಶೈಲದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದೂ ಎರಡು ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉತ್ತರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಮೊದಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಛೇಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀಶೈಲ ಕಲ್ಯಾಣಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಚರಿಸಿದ ಊರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಹೆಸರು ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ 'ಪಡೆದ ಮಗ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರೆ, 'ಪಡೆದಫುಗ' ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದರೇನು? ಪಡೆದರೇನು? ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಪಡೆದ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಅನೇಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿವಿಧ ಕುಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ, ಮಾದಯ್ಯ, ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಶಿವದಾಸಪ್ಪ, ಕಲ್ಯಾಣದೇವರು, ಲಿಂಗಮಾರಣ್ಣ ಎಂಬ ಪಾಪಾ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಅನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ತಂದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರಮೂರ್ತಿ, ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ:

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲದ ಬಗೆಗೆ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. "ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ"ದಲ್ಲಿ ಕುಂಟೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಬಿಲ್ಲುಬ್ಬಿಸಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೂ ನಿತ್ಯ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಮೂಲ ಗುರುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶಾಸನಗಳು ಕಾಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳು ಸಂಬಂಧ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹವಾದುವು. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗ್ಗೆ

ಹಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಹರಿದಾಸಹಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರಶಾಸನ ಹಾಗೂ ಜೈದರಾಲಿ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳು ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕುಂತೂರಿನ ಬಸದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದಿರುವ ಒನೆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೧೫೧೨)^೫ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯನ ಹೆಸರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈತ ಉಮ್ಮತ್ತೂರು ಪಾಲೆಯಗಾರನಿರಬೇಕು. ಈತ ೧೪೮೨-೧೫೦೪ರಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನು.^೬

ಹನುಮಶ್ವೇದೆಯ (?)

ಇಮ್ಮಡಿ ರಾಯ ಒಡೆಯ (ಸೋಮರಾಯ) (?)

ದೇವಗೊಡೆಯ	ಸಂಜರಾಜ
(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೮೮-೧೫೦೪)	(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೪೮೨-೧೫೦೪)
ಗೋವಗೊಡೆಯ	ಚಿಕ್ಕರಾಯ
1	(ಮಲ್ಲರಾಜ)
	ಇಮ್ಮಡಿಯ ಚಿಕ್ಕರಾಜ ಒಡೆಯರು
(ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೪)	(೧೫೦೫-೧೫೧೨)

“ಹದಿನಾಡು ಗ್ರಾಮವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರು ತಮ್ಮ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಮೇತ ಹರಿದಾಸಹಳ್ಳಿಗೆ ಮೂಗೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಲು ರಾಜನು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಬೇಡಲು, ಸೋರೆ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀಡಿ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದರು.”^೭ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಈ ಪ್ರಸಂಗ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲೂ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ.^೮ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. “ಸೋರೆ ಬುರುಡೆ ನೀರ ಚತುರಂಗ ಬಲಕೆ ನೀಡಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲ ಉಫೇ ಅನ್ನಿ” ಎಂದು ಪಠನೆಗಳು ಹಾಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ೧೪೮೨-೧೫೦೪ರಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯ ಈತನೇ ಇರಬೇಕು. ಕುಂತೂರು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಮ್ಮತ್ತೂರಿನ ಚಿಕ್ಕರಾಯ ಒಡೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬಿಟ್ಟದ್ದಿರುವ ಸಾಲುಕುರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ದಾಖಲೊಟ್ಟು ಬಗೆಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ಇದೆ. ದೇವಕುಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲೂ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.^೯

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದಾದರೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏಕಿತ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿನ ರಾಗಿ ಕಲ್ಲು,

ಕುಂಕೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತೂವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೊಠ, ಮಂಡಿ ಉರಿದ ಸ್ಥಳ, 'ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುಖ ಅಂದ್ರೆ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬುತ್ತ ರಾಗಿ' ಎಂಬ ಗಾದೆ ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಮಂಡೇಸ್ವಾಮಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಬಸವೇಶ್ವರರ ದೃಢಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕುಂಕೂರುಮಠದ ನೀಲಗಾರರು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎನಿಸದೇ ಇರುವುದು. ಪ್ರಭುದೇವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ತೂಷ್ಣ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆರಣ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಾಪಕರಿ ಇವರು ಎಂದು ವೀರಶೈವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಸಾರುವುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತ ಮುಂದಿನವರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರೇ ಆಗಲೀ, ಅವರ ಒಂದಿನವರೇ ಆಗಲೀ ಆಗರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಕುಂಕೂಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಷ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಹುರುಳಿಲ್ಲ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಮೊದಲು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಆಗ ಆ ಮಠದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರುಗಳಿದ್ದರೇಂಬುದರ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗದ್ದುಗೆ, ಅವರ ಜೋಳಗಿ, ನಾಗಚಿತ್ರ, ಕ್ರಿಶ್ನಾಲ, ಈಗಲೂ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದು ಅವಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಸುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿರಬೇಕು. ಕುಂಕೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ಕ್ರಿಶ್ಚಲದಲ್ಲಿ ದ್ವಾಭ್ಯಾಸಾದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರು ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದೇ ಬಗೆಗೆ ಯಾವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಐತಿಹ್ಯಗಳು ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಗಳು ಹಾಗೂ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಜನ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಶಾಸನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ವಿರೋಧವಾಗುವವರೆಗೂ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪೌರಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ಧೈವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಿರುವುದು ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೊಡತಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧಾರಗಳು ದೊರಕುವವರೆಗೂ ಶಾಸನೋ ಆಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗ

ಇದ್ದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಾದನುಕರು ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲ ಕೃತಯುಗದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ೧೦-೧೩ನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಾದುತ್ತದೆ.

ಕುಂತೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನ, ಉಮ್ಮೈ ತ್ತೂರು ಪಾಳೆಯಗಾರರು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಾಗೂ ಶಿಷ್ಟಾಪಹಿತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಚನ್ನವೀರಕವಿ ೧೫೦೦ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ೧೫೦೦ಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು, ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇಬ್ಬರೂ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳುಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ 'ಕೆಳದಿಯ ಆರಸರು' ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ 'ಶಿವಶಕ್ತ ರತ್ನಾಕರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟರೆ ಮೊದಲನೇ ಚನ್ನವೀರ, ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಯಾಕರಣ ದೊಡ್ಡ ಸಂಕ್ಷುಪ್ತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಈತನ ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೪೫-೫೮ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿ ಚರಿತ್ರೆಕಾರರು ಗುರುತಿಸಿದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೦ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ೧೫೦೦ರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ಪೈದರಾಲಿಖಾನನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಕುಂತೂರು ಶಿಲಾಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಒಂಭತ್ತು

ಗುರುಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಶನಾಡುಗಳು. 'ಬೆಳೆಯುವ ಪೈರು ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲೇ' ಎಂಬಂತೆ ಮಾದಪ್ಪ ಮುಂದೆ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಮಾದಪ್ಪನ ಮೊದಲ ಹೆಸರು ಕಂಸಾಳೆಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಮರಿದೇವರು.

ಬಾಲಕನಾಗುವಾಗಲೇ ಮರಿದೇವರು ತ್ರಿಶೈಲದಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಾ ಹುಲಿಗಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ.

"ತ್ರಿಶೈಲದಲ್ಲಿ ಶರಣರೊಟ್ಟಿರು ಸುತ್ತೂರು ಮಠವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಲ್ಲಾ ದಾರಿಯಾವ ಕಡೆ? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಮಾದಪ್ಪ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಅಂದು ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಮುಂದೆ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರ ಉತ್ಸವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ರಥಾರೋಹಣಗೊಳಿಸಿ, ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಅದು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು? ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, ನಡೆದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಶಿಷ್ಯವೃಂದ ಗುರು ಸಿದ್ಧನಂಜದೇಶಿಕರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರೂ ಬಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ರಥ ಮುಂದೆ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧನಂಜದೇಶಿಕರು ಗುಣಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೇಣುಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು. ಆಗ ಶಿಷ್ಯರು ಬಂದು ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳೊಬ್ಬರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೃತ್ರಿ ಸತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗುರುಸಿದ್ಧನಂಜದೇಶಿಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಮಾದವ್ವ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗೆ ಮಂತ್ರೋದ್ಧರ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತ ಬದುಕಿಕೊಂಡನು ಮಾದವ್ವ ಇನ್ನು ರಥವನ್ನು ಎಳೆಯಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೂಡಲೇ ರಥ ಚಲಿಸಿತು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ದನಗಳಿಗೆ ರೋಗ ತಗುಲಿತು. ಗುರುಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಮಾದೇಶ್ವರ ಗುರುವಿನ ಪಾದೋದಕವನ್ನು ತಂದು ದನಗಳಿಗೆ ಪೋಷಿಸಲು ಅವುಗಳ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆಯಾದವು.¹²

ಮುಂದೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮೂರು ತೊಂಬೆ (ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಲು ಬಿದಿರಿನಿಂದ ಹೆಣೆದುದು) ರಾಗಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಮೂರು ಸುತ್ತಿಗೆ ತಿರುವಬೇಕು, ಆ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದರು. ಅವಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಪ್ಪಿ ಮೂರು ಮಸೆಗಳನ್ನು ಕರೆದು ರಾಗಿ ಬೇಸಿದರು. ಈ ಮಠವು ನನಗೆ ತರವಲ್ಲ “ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುಖ ಅಂದ್ರೆ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬುತ್ತ ರಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.¹³

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮುಂದೆ ಬದನಾಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಬದನೇ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗಲೆಂದು ಮಾದವ್ವ ಒಪ್ಪಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯನ್ನು ಕರೆದರು. ಆಗ ತೋಟವೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ‘ಬದನಾಳು ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಬದನೆ ಗೊಡ್ಡಾಗಲಿ, ಈ ಮಠವೂ ನನಗೆ ತರವಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಆ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಾಟಾಳು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ‘ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವು’ ಎಂದು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗುರುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಅಂಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅನಂದದಿಂದ ಕುದಿದ ಮಾದವ್ವ ‘ಈ ಮಠದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೇಗೊತ್ತು ತುಪ್ಪ ಅನ್ನವಾಗಲಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು.

ಕುತೂಹಲ ಮಹದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಲವನ್ನು ಕೇಳಲು, ಹೂವಿನ ಊಳಿಗದ ಕೆಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಬೆಂಪು, ಗೆಜ್ಜುಗದ ರಬ ಆಡಿಕೊಂಡು, ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಗೊದ್ದೆ ಗೋಣಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ತಿಪ್ಪೇಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅದ್ದಿದಾಗ ಅವು ಭಮಭಮಿಸುವ ಹೊಗಳಿದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುದಿನ ಪೂಜೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಗುರುಗಳು ಇವನು ತಂದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರು. ಮಿಥ್ಯ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೀವೇಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ತಂದಂಥ ಹೊಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಯ್ಯರು. ಆಗ ಅವರು ಮರುದಿನ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ಹಾವು ಬೇಳುಗಳು ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದವು. ಗುರುಗಳು ಇದೇನೆಂದು ಕೇಳಲು ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ಪಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯನ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳು ಮಾಡಪ್ಪನಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಬರಗನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂಪಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೂ ಈ ರೀತಿಯ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

“ತವಶರಣ ಕಥಾ ರತ್ನಕೋಶ”¹ದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹಾವು ಕೂಡವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿದರು. ಬರಲು ಹುಳುಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು, ಕಲ್ಲು ಹರಳುಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಪವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಿರಂಜನವಂಶರತ್ನಾಕರದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಲಕಾಡು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳು ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬುಡಮೇಲಾಗಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಿಥ್ಯ ಆಳುಗಳು ನಕ್ಕರು. ಪಾಳೆ ಗುರುಗಳು ಬಂದು ನೋಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಮರುದಿನ ಮಾದಪ್ಪ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಗುರುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಗುರುಗಳು ನೋಡಿದಾಗ ಆ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮಾದಪ್ಪ ಈ ಮಹಿಮಾ ನನಗೆ ತರವೆಲ್ಲ ಎಂದು ಹೊರಟರು.”²

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು ಮಾದಪ್ಪ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರ ಕಾಜವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

ಆಗ ತಾಯಿ ಮಗನನ್ನದ್ದೇತಿಸಿ “ಎರಡು ಸೇರಿಸ ಮೇಲೆ ತರಬೇಡವ್ವಾ, ನೀನು ತಂದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲಿ?” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.¹⁴

ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆರಂಭ ಕುಂತೂರಿನ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೂವರನ್ನು ಕರೆದು ರಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಿರಕ್ತರು. ಅವರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು? ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ '೧'ರಲ್ಲಿ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ರಾಗಿಹಲ್ಲು ಯಂತ್ರದಂತೆ ತಿರುಗಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದಿದೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಲು ಬಸವನಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಕುಂತೂರಿನ ಪ್ರಭುದೇವರು ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಾಗರಬೆತ್ತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಟು ಹೊಡೆದು, ಕಲ್ಲು ಬಸವ ಎದ್ದು ತಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಖಾಲಿ ತಾಮ್ರದ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು, “ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಾದಪ್ಪ, “ಬಸವ ತಿಂದು” ಎಂದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಇವರ ಎದುರಿಗೇ ತಿನ್ನಿಸಿದರು.¹⁵

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಹಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿ ಹೋದವು. ಆಗ ಬಸವಣ್ಣ ಈತನ ತಮ್ಮದಿತ್ತನ ಬೇಡ ಎಂದು ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ.”¹⁶

“ಸಿಂಗಾಸಬ್ಬಾರು ಬಸವನಿಗೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಸವ, ಊಟ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವವನನ್ನೂ, ಅನ್ನವನ್ನೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾದಪ್ಪ ಆ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಂದು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆಯ ಮಗನ ಸರದಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಕೆ ಗೋಳಾಡಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾದಪ್ಪ ಆಕೆಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ತಾವೇ ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೋಗುವರು.”¹⁷ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆ ಬಸವನಿಗೆ ನಾಗರಬೆತ್ತದಲ್ಲಿ ಎಳೆತ ಎಳೆದು ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಿದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ¹⁸ ಉಕ್ಕಿನಹಳ್ಳಿ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದಿದೆ.

ಜೇ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆಳ್ಳಿ ಬಸವಾಸ್ಥಾನಿಗೆ ನೆನೆಯಕ್ಕಿ, ನೆಲೆಗಡಲೆ, ಗೊನೆಬಾಳೆಹಾಣ್ಣ, ತಿನ್ನಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದರು ಎಂದಿದೆ.¹²⁸

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಎಸಗಿದ ಪವಾಡಗಳು ಹಲವಾರು. ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ಮಾದವ್ವ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹುಡುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ದನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾದವ್ವ ಲಗ್ಗೆ ಚೆಂಡು, ಗೆಜ್ಜುಗಳ ಅಟ ಅಡುತ್ತಾ, ಸಾಯಂಕಾಲವಾದಂತೆ ದನಗಳನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಊರಿನ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಗುರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, “ಮಾದವ್ವ ಮಠದ ಹಸುವನ್ನು ನಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಯಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಗುರುಗಳು ವಿಚಾರಿಸಲಾಗಿ ಅವರು, ನಾನು ಹಸುಗಳನ್ನು ಅವರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ , ನಾಳೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಎಂದರು. ಆಗಲೆಂದು ಮರುದಿನ ಶಾನುಭೋಗರು ಮತ್ತು ಗುರುಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಬೆಳೆ ಮೊದಲು ಹೇಗಿತ್ತೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು. ದನಗಳು ಹೊಲವನ್ನು ಮೇಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಹೋರುದಾರರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸದೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮಠಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಹೊಲವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು.”¹²⁹

ಒಮ್ಮೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಟವಾಡುವಾಗ ಚೆಂಡನ್ನು ಹೊಡೆದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅದು ಚೂರುಚೂರಾಗಿ, ಒಂದು ಚೂರು ಬಂಡೆಳ್ಳಿದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು, ಒಂದು ಸುಂಡನ ಕೊಳವೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಆಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಹೊಡೆಯಲು ಐದು ಚೂರುಗಳಾಗಿ ತಲಕಾಡಿನ ಮರಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದವು. ಇವು ಐದು ಲಿಂಗಗಳಾದುವು. ಐದು ಸೋಮವಾರ ಪುತ್ರವಾರ, ಶನಿವಾರಗಳು ಬಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚಲಿಂಗದರ್ಶನವಾಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋರಬರು.”¹³⁰

“ಕಲ್ಲೂರು, ಮುಳೂರು ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಲಗ್ಗೆ ಚೆಂಡಾಟ ಆಡುವಾಗ ಮಾದಪ್ಪನೇ ಗೆದ್ದ. ಸೋತವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಈತನಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರುಗಳಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಧೆ ಬಂತು. ಅವನ ಮೈದುಂಬಿ ‘ವರ್ತಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಾತ್ರೆ ಆಗಬೇಕು’ ಎಂದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಆಗ ಆ ಹುಡುಗನ ಸಂಕಟ ಪರಿಯಾರವಾಯಿತು.”¹³¹

ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜೆಂಕೆಯ ಮೊಲೆಯ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಹಾವಿಕೊಡನೆ ಸರಸವಾಡುತ್ತಾ, ಹುಲಿ ಚರತಗಲೊಡನೆ

ಅಜವಾಡುತ್ತಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ತಲಕಾಡಿನ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಮಾದಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಮಿತ್ರರು ಹೂವನ್ನು ತರಲು ಹೋಗಿ ಹೂವನ್ನು ಅರಿಸುವಾಗ, ಕಾವಲುಗಾರ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆ "ಅವಳನ್ನು ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವರು" ಎಂದು ತನ್ನ ಆಳಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಅಕುರದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಹೂವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಭುದೇವರ ಮಠಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಡೆದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಶ್ವಮೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದಳು.¹⁰⁰

"ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ"ಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಡಗು ಸೀಮೆಯಿಂದ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸಂಜಯ್ಯನೆಂಬ ಜೋಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಕುರಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೊದಲಾದ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದು, ಸಿಕ್ಕಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೂವು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ¹⁰¹ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವವಿದೆ.

ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಹಾಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಂದು ದಿನ ಕುಂತೂರು ಮಠದಿಂದ ಮೂಗೂರಿನ ಕಡೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹದಿನಾಡಿನ ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರ ಸೈನ್ಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುತ್ತಿರಲು, ಸಂಜರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕುಂತೂರಿನತ್ತ ಹೋದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮತ್ತು ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಮಾದೇಶ್ವರರತ್ತ ಕೈ ತೋರಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸೋರೆಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಚತುರಂಗ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ನೀರು ಕುಡಿದು ಸಂತ್ಸಪ್ತರಾದರು. ರಾಜ ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರಿಗೆ ಒಂದು ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ.¹⁰²

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕವಿಗಳು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶರಣ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಗುರುಮಠಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಉದ್ದೇಶ, ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಲಿವು, ಗುರುಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಲವಾರು ಶರಣ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದು

ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ರಾಗಿ ಬೀಜವುಳ್ಳದು, ಹೂವಿನ ಊಳಿಗೆ, ತೋಟದ ಕೆಲಸ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ತರಣ ಮಠಗಳ, ಗುರುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೊಗಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಗಳಾರು ? ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದವರಾರು ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಲವಾರು ವಾದ ವಿವಾದಗಳಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಯಾವ ಯಾವ ಮಹಮಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಈಗ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು.

ಶಿಷ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮೊದಲು ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಗುರು ಸಿದ್ಧಸಂಜದೇಶಿಕರು ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಭುಲಿಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆದಿಗಳೇಶ್ವರರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ವಹಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟದಲ್ಲಿ ಒಸವೇಶ್ವರರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೊನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಆರನೇ ಜಗದ್ಗುರುಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ.”^೧

“ಕುಂತೂರಿನ ಪೀಠದ ಆದಿಗುರು ಶಾಂತಾಯ” ಎಂದು ಸಂಜುಂಡಾರಾಧ್ಯರು ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ’ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.^೨

“ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ” ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಶಿ.ಬಿ. ನಂದಿಮಠರು “ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುರುಗಳಾದ ಸಿದ್ಧಸಂಜ ದೇಶಿಕೇಂದ್ರರ ಸಮಕಾಲದವರಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರೂ ಕೇಣಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸುತ್ತೂರು ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಸಿದ್ಧಸಂಜದೇಶಿಕರೂ ಪರಸ್ಪರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಇದ್ದರು”^೩ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಪರಂಪರೆಯನ್ನು ತೋಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಶಿವಯೋಗಿಗಳ-

“ಆಣಾದಿ ಗಣೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ಆದಿಗಳೇಶ್ವರ
ಆದಿಗಳೇಶ್ವರನ ಶಿಷ್ಯ ನಿರ್ಮಾಯ ಗಣೇಶ್ವರ”

ಎಂದು ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.^೪

“ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಾಲ್ಯ ಗುರುಗಳು ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಬಗವಾರಾಧ್ಯರು. ಅನಂತರ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು”^೫ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ಎ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.

“ಮಾದೇಶ್ವರರ ಮೊದಲ ಗುರು ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದ ಮಹರ್ಷಿಗಳು. ಇವರು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನಾನಾ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಗುರುಗಳು”^೬ ಎಂದು ಸಂಜಪ್ರಸಾದರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಧಾರವಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಂತೂರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುರುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: "ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು, ಮಚ್ಚಿಕಂದ್ರಸಿದ್ಧ ಹಾಗೂ ಗೋರಕನಾಥರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನು ಸ್ವರೂಪನು ನಿಮಗೆ ಗುರುವಾಗುವನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರನ್ನು ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರು."¹

'ಮಂಜುಳಾದೇವಿಯವರು ನಂಜಪ್ಪನವರ ವಾದವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ.'²

'ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರು' ಎಂದು ಕೆಲರಾಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.³ ಇದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಆಧಾರವೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

'ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಶೂನ್ಯಪೀಠದ ಆರನೆಯ ಗುರು ಮಾದೇಶ್ವರರು' ಎಂದು ಲೇಖಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.⁴

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಆರನೇ ಪಟ್ಟವರು. ಎಳನೆಯ ಪಟ್ಟವನ್ನು ನಿರಂಜನ ಗಣೇಶ್ವರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ೧೦೧ ವಿರಕ್ತರೊಡನೆ ಒಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೂರೊಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಈ ಬೆಟ್ಟ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಆಗ್ನೇಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದೇ ಈಗಿನ ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟ. "ಜಾಲ್ಮನೇ ಪಟ್ಟದ ಆದಿಗುಣಾಥರು ಕುಂಟೆ ಕಾಳಹಸ್ತಿ, ಚದುರಬರ, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ಕುಂಭಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು"⁵ ಎಂದು ದೇಗುಲ ಮಠದ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹರದನ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಮುನಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕುಂತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿಯೂ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.

ನೀಲಾಂಬಿಕಾ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಜನಪದ ಪದ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ-

"ಆದಿಮಹವ್ರ ಯಾವುದು ಎಂದು
ನೋಡಿಸಿ ನೋಡಿದ ಮಾದೇವ
ಕುಂತಾ ತೀರದಿ ಗುಂಪಿತರೊಳಿರುವ
ಜಪಪತಿ ನಿಷ್ಕೇಯಳಾ ಮಹವ್ರ"⁶

ಸುತ್ತೂರು ಮಠಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ. ಅದರ ಕೆಂಪಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮ ರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡಿದವರು ಪ್ರಭುದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಾಲುೂರು ಮಠದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಇವರೇ ಕಾರಣ ಕರ್ತರು. ಅವರು ನೆಟ್ಟ ಮುಹೂರ್ತಕುಂಬ ಇನ್ನೂ ಸಾಲುೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಐತಿಹ್ಯವಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು

ಗರಿಷ್ಠವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂದು ಗುರುಗಳಾದರೆ ಅಮೇಲೆ ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು, ತಲಕಾಡು, ಬದನಾಳು, ವಾಟಾಳುಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಅದರೂ ವಿವಿಧ ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಈ ಮಠಗಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕುಂತೂರುಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬದವನಾಳು ಎಂಬ ಊರು ನಂಜನಗೊಡಿನ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಠವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬದವನಾಳ ಸೌಲಭ್ಯಾಹಂಕ್ಷಿಗೆ ಬದನಾಳು ಆಗಿರಬೇಕು. ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಶಫೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ತಲಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ವಾಟಾಳಿನಲ್ಲೂ ಮಠವಿದೆ. ಮಿಕ್ಕದ ಗುರು ಸಿದ್ಧಕ್ಕವಿಯ ಗುರುಗಳು ಈ ಮಠದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಯತಿಗಳೇ ಆದುದರಿಂದ ಅವು ಪ್ರಾಚೀನ ಮಠವಾಗಿದ್ದು ಅಲ್ಲೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೋಗಿ ಅಂಬಲಿ ಕುದಿದು ಹರಸಿ ಬಂದುದು ನಿಜವಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಮಠಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ, ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಗುರುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನಿ ಕಲಿತರು. ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಮಠದ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಚಾತಿ

“ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಶರಣ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಶರಣ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಶರಣ ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಹುಟ್ಟಿತು. ಶರಣ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭೇದಗಳಿರುವಂತಿಲ್ಲ. ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಶರಣ ಧರ್ಮ ಪೀಠ. ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ ಜಂಗಮ ಸಿಂಹಾಸನವಲ್ಲ. ಶರಣ ತತ್ವ ಸಿಂಹಾಸನ, ಧರ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನ. ಲಿಂಗವಂತರೆಲ್ಲಾ ಸಮಾನರು ಎಂಬುದು ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿರಕ್ತ ಮಠಗಳೂ ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಮಠಗಳೇ.”^{೧೩} ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶೂನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮೇಲೆ ಆವರು ವೀರಶೈವರೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಚಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಪ್ಪ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಕಾಸನಗಳು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಲಿಂಗವಂತರೆಂದೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಾಗೂ ಬೇಡರ ಗಂಜಣದವರಿಗೆ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗ

ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರಾಗಿರದಿದ್ದರೆ ಕಾಡಿನ ಜನರಿಗಿಲ್ಲಾ ಲಿಂಗ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು?

ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾದಾರರ ಹುಡುಗ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. "ಕುಂತೂರು ಮಠದೊಳು ಸಂಜಯ್ಯನೆಂಬ ಜೋಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿಗೆ ಬಡಗಿಣ ೫ಮೆಯೊಂದೊವ್ವ ಮಾದಿಗರ ಹುಡುಗು ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಸ್ಕಾರದ ವ್ಯಂತರ ದೇವತಾ ಒಲುಮೆಯಿಂದೇ ಶಾಂತಂಬಂದ ಮಠಮಂ ಸೇರಿ ದನ ಮರಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿರ್ದ..." ಆ ಕಾಲ ಜೈನ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಹಲವಾರು ಜನಪದ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣನ ಕಥೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆತನ ಮಧುಗಣ್ಣುಗಯೇ ಉಡಿಸಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರವಣನ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಶ್ರವಣ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು "ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, "ಮಾದೇಶ್ವರ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದು ಆತನ ಕಿವಿಗೆ 'ಮಾದಾರಿ' ಎಂದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಶ್ರವಣ ತನ್ನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಂಹೋಲುವ ಎರಡು ಚಮ್ಮಾವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತರಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಚಂದ್ರ ಮಾದಿಗನೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರಬೇಕು. ಇದೊಂದು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ. 'ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ' ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಗ್ರಂಥ ಎನ್ನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಐತಿಹ್ಯವೆಂದಾದರೂ ಒಪ್ಪಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ^{೧೩} ಎಂದು ಗೋವಿಂದಶೈಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಜೈನರಿಂದಲೇ ನಿರಾಧಾರಯುಕ್ತ ಗ್ರಂಥ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹರದನಹಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರ ಕಾಸಿನಲ್ಲಿ "ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು" ಎಂದು ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಸರ್ವನಾದೀಲೆ ಇರುವುದ್ಯಾರ ಬರುವೊರು
ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗ ಮಾದೇವ ಬತ್ತಾನೆಂದು
ನೀವೆ ಸರಸಾಡೊರು ಬರಬೇಡಿ"^{೧೪}

ಎಂದು ಒಂದು ಕಂಪಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೇಳಿದೆರೆ, ಮತ್ತೊಂದು "ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವದಾಸಪ್ಪ ಎಂಬ ವೀರಶೈವ ದಂಪತಿಗಳು ಉತ್ತರ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು"^{೧೫} ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಹವರು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವಲಿಂಗವೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರಡಿಗಿಯನ್ನು ಅಂಗೈ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಐದು ರೀತಿಯ ಪೂಜೆಗೊಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾಳೆ’ ಎಂದು ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘೪’ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ “ಲಿಂಗ ಭೂಷಿದ ಲಿಂಗದಂತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ”^{೧೨}

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘೫’ರಲ್ಲಿ ಶಿವಜಂಗಮರೆಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸುತ್ತೂರು, ಕುಂತೂರು ಮುಂತಾದ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವ ವ್ರತ್ತಿಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪೂಜೆಗೆ ಹೊವು ತರುವಲ್ಲಿ, ಈ ಮಠಗಳು ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭವಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಇರುವಂಥ ಚಿನ್ನದ ಕರಡಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ನೀರುಬ್ಬೆಂಡು, ಅರಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ಬತ್ತವಳಿ’^{೧೩} ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಪಂಚರೇಂಬುದನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘೪’ರಲ್ಲೂ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕರಡಿಗಿಯನ್ನು ಹಾಕಿರುವ ಚಿತ್ರಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಚಂದ್ರಸೇಖರಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗವೊಡನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.^{೧೪} ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ-

“ಕುಂತೂರು ಮಠ ಸೇರಿ
ಕುಂಟಾಲು ದೀಕ್ಷೆ ಆದರಂತೆ”

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಡಕ್ಕೆ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಜನಪದರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೩೮ರಲ್ಲಿದ್ದ ದೇವಚಂದ್ರನ “ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ” ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯ ಕರ್ತೃ ದೇವಚಂದ್ರನು. ಅವನ ಕಾಲದ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದಿರುವುದಾದರೂ

ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೆಗಳೂ ಒಪ್ಪವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಇವರೇ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಾದಿಗರವನೊಬ್ಬರನ್ನು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಆಧಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇದೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಏಂದಿಸಿ ಹ.ಜ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಚಂದ್ರನ ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ 'ಸರಗೂರಿನ ಉಪ್ಪಲಿಗರು ಅವನಿಗೆ ಗುಡಿಕಟ್ಟಿಸಿದರು' ಎಂಬಂತಹ ಸಂಬಲನರ್ಹವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಪರಮತ ನಿಂದೆಯೇ ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗುಳ್ಳ ಈ ಜೈನ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಕಾವ್ಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಜೈನರಿಂದಲೇ ನಿರಾಧಾರಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೧೫೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ಗ್ರಂಥ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಕಟವಾಗದೆ ಉಳಿದಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಪಾಲನೆ, ಕಟ್ಟಾಚರಣೆಯ ಗುರು ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಈ ಮಠದೊಳಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಂತರ ಹೊರತು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತೆಂದೂ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇತರರಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಊಹೆಗೂ ನಿಲುವೆದ ಮಾತು. ಹೊದಿನ ಕಾಯಕಕ್ಕಂತೂ ಎಡೆಗೆ ಜಾತಿಯವನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಂಬಲನರ್ಹವಾದ ಮಾತಲ್ಲ. "ಎಡೆಗೆ ಬಲಗೈಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೆಟ್ಟು" ಹಾಡಿರುವ ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ, ನೀಲಗಾರರು. ಈ ಲಾವಣಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರದೇ ಕೈಪಾಡವಿದೆ ಎಂದು ಹೊಳೆಯದಿರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಖಂಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರು ನೀಲಗಾರರು. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಯಾರೋ ಗುಡ್ಡದಿಂದ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಊಹೆಗೆ ಎದೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯನವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಕೀಳಲಾಗಿ "ನಾನು ಮಾದಿಗ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ, ಅವರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಮೂ.....ದ್ದಾ..... ಅಂತ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟು, ಅದಿಜಾಂಬವ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರು. 'ಅದಿಜಾಂಬವ ಅಂದ್ರೆ ಯಾವಜಾತಿ? ಎಂದಾಗ, ಅದಿವಂಸದವ್ವಾ ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು ಸಾರ್.....' ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುಕಿನ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ತಣ್ಣಗಾಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಥೆಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಇವರದೇ ಎನಿಸದೆ ಇರದು. ಯಾರೂ ಹೇಳದ ಕಥೆಯನ್ನು ಇವರೊಬ್ಬರೇ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದರೆ ಇವರದೇ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಹೊರತು, ಮೂಲ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಖಚಿತವಾಗಿದೆ.

ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ನೂರಾರು ಕುಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರಲ್ಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗಮತ ಪರಾಂಶರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಾರಗಳಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ವೀರಶೈವರೆಂದು ವಿವಿಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ದೇಶ ಪರ್ಯಟನೆ

“ದೇಶ ನೋಡು ಕೋಶ ಓದು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತೆ ದೇಶ ಸುತ್ತಿದಾಗಲೇ ಅನುಭವ ಪರಿಪಕ್ವವಾಗುವುದು, ಜ್ಞಾನ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ದೇಶವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಅಸುರೀ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಉದಿಸಿದುದೇ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಕೈಗೊಂಡರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಯಾವ ಯಾವ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದರೋ ಯಾವ ಯಾವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಜ್ಞಾನ ಮಾಡಿದರೋ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೋ, ಎಷ್ಟು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರೋ, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೂ “ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಸುತ್ತಿದ ಸ್ಥಳಗಳ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಬಹುದು.”

“ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಶ,
ಬೆಳೆದದ್ದು ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯ
ಬಂದದ್ದು ಬಾಳಲ ಸೀಮೆ
ಕುಂತೂರಿ ಮನವ ಸೇರಿ ಮಾದೇವ
ಪಂಚೀಳು ದೀಕ್ಷೆ ಆದರಂತೆ.”

ಇದು ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಲ’ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದ್ಯ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಬಾಳಲ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಹೋರಬರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಹುಕು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಾ, ಕವನಿ ಜಲಾಶಯದ ಹತ್ತಿರ ಛಾಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಲಗಿಪ್ಪ, ಮಾದಮ್ಮ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತೂರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಯಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಮೇಸುವ ಪವಾಡವಾಗಿ, ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊವಿನ ಪವಾಡ ಮಾಡಿ, ಬೀರಂಬಳ್ಳಿ, ಪರಿಯಾಡು, ಬಿಲಕವಾಡಿ, ಮೂಲಕ ಮೂಗೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಾಜುಂಡರಾಜ ಒಡೆಯನ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸೋಲೆ ಬುರುಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಬಹುರಂಗ ಬಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಕಬ್ಬೂರು ಮುಳ್ಯೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಜೊತೆ ಚಂಡಾಟವಾಡಿ ಗೆದ್ದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರು “ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲದವನು” ಎಂದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ

ಉತ್ತರಾಖಂಡಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ರೇವರನ್ನು ತಾಯಿ - ತಂದೆಯರಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಮಾಲಂಗಿ, ಮುಂತಹ ತೋರೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಳವಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು.

“ಮಾದವ್ವ ಹೊರಬಾರು ಮಳವಳ್ಳಿ ಸೀಮೆಗೆ
ಮಳೆ ಬಂದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆಗಿರು ಮಾದವ್ವ
ಎಳೆಯ ಹೊಂಬಾಳೆ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ”^{೧೬}

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಳವಳ್ಳಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಂಡ್ಯದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ,

“ಮಂಜಾನ ಮಳೆ ಹುಯ್ಯು ಮಂಡ್ಯದ ಕೆರೆ ತುಂಬಿ
ಅಲ್ಲಿ ಮಾದಯ್ಯ ಜಲನಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ
ಜಾತಿಗೊಂದೊತ್ತ ಮುರಿದಾನೋ”^{೧೭}

ಅನಂತರ ರೇವಣ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟದ ಹತ್ತಿರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಮರಡೀ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಯೂರಿ ತಪವೆಸಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಿದ್ಧಯ್ಯನಪುರ, ಮಧುವನಹಳ್ಳಿ, ಹಾಯ್ಕು ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು ತೋಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಬಸವ ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಸವನನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ, “ಕಟ್ಟಬಸಪ್ಪ” ಎಂಬ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಕನಕಗಿರಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ “ಕುರುಟಕಾಪುರಿ” (ಈಗಿನ ಕಾಪುಗಿರೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಹತ್ತಿರದ ಊರು)ಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರ ಎಂಬ ಮುನಿಯ ಗರ್ವವನ್ನು ಮುರಿದು ಆತನಿಗೆ ಫಟಿ ಸರ್ಪವಾಗುವಂತೆ ಶಾಪವಿತ್ತು ಹೊರಟರು. ಅಭ್ಯೇಶ್ವರ, ಪನೂರು, ಕೌದಳ್ಳಿ, ಮೊಲಕ ವಜ್ರಮಲೆಗೆ ಬಂದು,

“ಕರಡೀನ ಕರ್ನಾಡಿ ಹುಲಿಯನ್ನುತ್ತಾ ಮಾಡಿ
ಮಡಗಿದ್ದ ಬೆತ್ತಮರೆ ಮಾಡಿ ಮಾದೇವ
ಹೊರಬಾನೋ ಹೇನು ಮಾಲೆಗಾಗಿ”^{೧೮}

ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಮಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಂಕಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಬೇವಿನಹಾಳೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಬೇಡದ ಗಂಪಗಾದವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ವಡೆಯರ ಪಾಳ್ವದ ಮೊಲಕ ಬಂಕಾಪುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶ್ರವಣನನ್ನು ಮರ್ಧಿಸಿ, ಬೆಟ್ಟದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಅಳವೊಲ, ಕೊಂಬದಿಕ್ಕಿ, ಕೊಕ್ಕವಾರ, ತೋಕೆರೆ, ಹಳೇ ಊರು, ಮಾರ್ವಳ್ಳಿ, ಕಡುಪೂರು, ಸುಳ್ಳವಾಡಿ, ಬಿದರಳ್ಳಿ,

ಎಲಿಃಕೆರೆ, ಕಿರಣಮೂಲ, ತೊಳಿಃಕೆರೆ, ಇಂಡಿಗವತ್ತ, ನಾಗಮಲೆದೊಡ್ಡಿ, ಪರಿಸವತ್ತ, ಕೊಂಡನೊಡು, ಜುಂಬೊಟ, ಅಲಂಬಾಡಿ, ದೇವರಹಳ್ಳಿ, ಬರಗೂರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಡು ಸೋಲಿಗಳನ್ನು ಅದ್ದಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅಲಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಜುಂಬೊಗೌಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುವೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

"ಮಲೆಯ ಮಾಯ್ಯ ಯಾರಿಗೆ ಒಲಿದೀಯೆ
ಅಲಂಬೊಡಿ ಗೌಡಯ್ಯ ಒಳಗೆ
ಪಾಲುವೆ ಸೇವೆ ಹಗಲಾದೊ" ^{೧೨}

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕನಕಪುರ, ಮಳಗಾಳು, ಸೋಮನಹಳ್ಳಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ರಾಯಚೂರು, ಚನ್ನಪ್ಪುಗಾ, ನಂಜನಗೂಡು, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ನಾಗಮಂಗಲ, ಗೇರುಮಾಳ, ಬರಗೂರು, ಮಾನೇಪುರ, ಚುಂಚಿನಹಳ್ಳಿ, ಸರಗೂರು, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಹೂಗೂರು ಮುಂತಾದ ಅೂರುಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು.

ಎಂದಿಹ ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಗ್ಗೇರುಕೊಟ ಗಂಡೇಳುಕೊಟ ಬರುತ್ತದೊಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಅೂರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಮೂಡ, ಪಡುವ, ತೆಂಕ, ಬಡಗ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯ, ಕುಂತೂರು, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಗುಂತಲ್ಲು, ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ, ಮಳವಳ್ಳಿ" ^{೧೩}, ಮಗ್ಗ ಮರಳ್ಳಿ, ಹೆಗ್ಗಡವೇವನ ಕೊಟೆ, ಕಪ್ಪಡಿ, ಪಿಪ್ಪೂರು, ಗುಬ್ಬಿ, ಧಾರವಾಡ, ನಾಗಗರೆ, ನಂಜನಗೂಡು, ಅರಕೆರೆ, ಬನ್ನೂರು, ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ, ಮಾರಳ್ಳಿ, ರಂಜಕಲ್ಲು, ಬಾದಾಮಿ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ" ^{೧೪}, ಸಂತೆಸರಗೂಡು, ರಂಗದವ, ಜನವಳ್ಳಿ" ^{೧೫} ಹುರ, ಹುಲ್ಲಳ್ಳಿ, ಶಿರಂಗಾಬಾದ್, ಪ್ಪುಡಕಲ್ಲು" ^{೧೬}, ಅಜ್ಜೇಪುರ, ಮಾವೊಟಳ್ಳಿ, ಬಿಬ್ಬಟ್ಟಣಾಸಿ, ಎಳಂದೂರು, ದೇವರಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುಕ್ತಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

"ಕುರುಕೊಟೆ, ಕೌರಳ್ಳಿ, ಮುಳುಕೊಟೆ ಮೂಗೂರು
ಪಾಲ್ಕದವೇಟ ದೇವರಳ್ಳಿ ಬೀದಿ
ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾಡಪ್ಪ ಮರಿದಾರು"

ಎಂದಿದೆ ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ರ'ರಲ್ಲಿ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭವಾನಿ, ಸೇಲಂ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ನೀಲಗಿರಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭರ್ಮ ಪ್ರವಾರ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು

ಬೆರಂಗಾಬಾದ್, ಗುಂತಕಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಬೆರಂಗಾಬಾದ್ ಗುಂತಕಲ್ನು ಹೆಸರುಗಳು ಇತ್ತೀಚಿನವು. ಇವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ತೋರುಗದ್ದುಗಳಿಗು¹⁴ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ, ಮಗ್ಗ, ರಂಜಕಲ್ಪು, ರಂಗದನ, ಜನವಳ್ಳಿ, ಮಾವುಂಟಳ್ಳಿ, ಚುಟ್ಟುಕಾನಿ, ಈ ಊರುಗಳು ಎಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಹೆಸರುಗಳೆರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮಿಳುನಾಡು, ತೆಲುಗುನಾಡು, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರಬೇಕು.

ಐಕ್ಯ

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈಗಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಜ್ರಮಲೆ (ಸಡುಮಲೆ)ಯೇ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯಸ್ಥಳ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತಾಮ್ರ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈಗ ಅವುಗಳೊಂದೊಂದನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಶಿಷ್ಟಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ :

ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ: “ಒಂದು ದಿನ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಸೌದಾಗಾರಿ ಸೀಗೆ ಮೆಳೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ ಮಜ್ಜಿನ ಎಟು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಗುಲಿ ಆತ ಮೂರ್ಛಿತನಾದ. ಅನ್ನಸಾಲಮ್ಮ ಗುಡನನ್ನು ನೋಡಿ ಗೋಳಿಡುತ್ತಿರಲು, ಈತ ಹೇಳುವ ಹೆಂಗಸಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದು; “ಅಮ್ಮ ನೀನು ಚಂಕಿಗಬೇಡ, ಈತನಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಲಿದಿದ್ದಾರೆ. ಜಂಗಮ ರೂಪಿಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ರೂಪವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲಿಂಗಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದಾಗ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯ’ವೇ ಆಧಾರ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂಪೊಂಪೊನುವ ನಡುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ಯಮಾದೇಶ ನೆಲೆಸಿದ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.”¹⁵

ಬಿ. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು “ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಮಾಡ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು”¹² ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

‘ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜಪುರಾಣ’ದಲ್ಲಿ¹³ “ಲಿಂಗವಾಗುವ ಮೊನ್ನೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನ್ನಕಾಲಮ್ಮನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ, ನಾನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗ ಶೇಶಗೋಪಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲಿ, ಅನಂತರ ಕಂಪಾದ ಸೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು ಭಕ್ತರು ಪೂಜಲಿ. ನಾನು ಲಿಂಗವಾದ ಮೇಲೂ ನಿನ್ನ ಮಗನೊಡನೆ ಮಾತಾನಾಡುವೆ” ಎಂದರು. ಅನಂತರ ವಿಷಯದನ್ನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಂತರಗಂಗೆಯ ಸಮೀಪದ ಸಿಗಿ ಮೆಳೆಯೊಳಗೆ ಸುಗ್ಗಿ ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರೂಪ ಹೊಂದಿದರು.

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಹನ ಮುದ್ದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ “ಧ್ಯಾನಾಂತರ್ಮುಖಿಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ‘ಶಿವೋಹಂ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಹಾಮೂರ್ತಿ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕುವ ಬೆಳಕಿನ ಪುಕ್ಕಳಿಯಾಯಿತು”¹⁴ ಎಂದಿದೆ.

ತಲಗಾಡು ವಿ. ಮಾದಯ್ಯನವರು ಜುಂಜೇಗೌಡ ಕೃಪಿಸಿದ¹⁵ ವಿರಕ್ತ ಕೃಷ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ನಂಜಪ್ಪನವರು “ಶಂಕರ ಪ್ರಿಯ ಕಾರಯ್ಯ, ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜರೂಪ ತೋರುತ್ತೇನೆ, ಮಿಕ್ಕ ಸೇವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಲಯ ಲಿಂಗಾಕಾರ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು”¹⁶ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಿ.ಕಂ. ಪರಮಹಿವಯ್ಯನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ “ಎಡಬಲ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ, ಬೆನ್ನಿಂದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ, ಮುಂದುಗಡೆ ಬಂಡಳ್ಳಿ ಬಸವಣ್ಣ, ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಜಡೆ ಶೇಷಣ್ಣ, ಗದ್ದಿಗೆ ವೀರಣ್ಣ, ಈ ಐದು ಮಂದಿ ಬುಡ್ಡಿಗಳ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇದ್ದಾರೆ”¹⁷ ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ :

“ಬಗ್ಗೆಲ್ಲ ಶಾಸನೇ ದೇವರಾಗಿ ವಪ್ರಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು” ಎಂದು ಹೈದರಾಲಿಖಾನ್ ನ ತಮ್ಮ ಶಾಸನ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಹರದನ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಸನವು “ಪ್ರಭುಲಿಂಗಾರಾಧ್ಯರಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಣೆಯಂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಪ್ರಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಜುಂಜೇಗೌಡನಿಂದ ಒಂದು ಅಂಕೂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ :

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“ನರಮಾನವರಿಗೆ ಕ್ಷಾದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು, ನಿಜರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು, ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ.”

“ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾಡು-ಮೇಡು ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ ಇಂಥ ಸ್ಥಳ ಹುದುಗಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸುತ್ತಿನ, ಬೆಟ್ಟದ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದರು. ಅಳೆ ಮರಿಗಳು ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಒರಗುದಿಂಬು ಆಡುವು. ಏಳುತಲೆ ಸರ್ಪ, ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೆರಳು ಮಾಡಿತು. ಹುಲಿಗಳು ಅವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುವು. ಈಗಿನ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ “ವಜ್ರಗಿರಿ” ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಪಶ್ಚಿಮರಾಜ್ಯದತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾಣುತ್ತಿರಲು ಪಾದದಲ್ಲಿ ಜಗ್ಗಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರೂಪ ತಾಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೊನ್ನೆಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಂತ್ರ ಜಪಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏಳು ಬಾರು ಹೊನ್ನುತ್ತ ಬೆಳೆಯಿತು.”^{೧೩}

ಮತ್ತೊಂದು ಕಂಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. “ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಜಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾಣೆ, ಕಾಡು ಗಾಳಿಮಳೆ ನೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ, ಏಳುಬಾರು ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ಪೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದೇವ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು, ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಪೊಯ್ಯಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತಲೆದಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗುವರೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇವಾ”^{೧೪}

ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಕ'ರಲ್ಲಿ-

ಸುತ್ತಮುತ್ತಾ ಕುಳಿಗಿದ್ದಾರಲ್ಲ
ಇವರ ಮೊಕ ಪೈಗೆ ನೋಡ್ಕೊಳು ನಾಡು
ಕಾ ಅನ್ನೋ ಕಾಗೆ ಸಪ್ಪ
ಗೊ ಅನ್ನೋ ಗೊಗೆ ಸಪ್ಪ
ಕೊಣ್ ಅನ್ನೋ ಕೋಳಿ ಸಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕರಣ್ಣೆ
ಕೆಳ್ಳವೋಗ್ಗಿ ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ
ಕೆಂಜೆಡೆ ಪೊಯ್ಯಂಡು ಕೆಂಬುರುಗಣ್ ಬುಟ್ಟಂಡು
ರೋಸವ್ವಾಸಮ್ಮನು ತಾಳಂಡು ಲೆಂಗಣ್ಣೆ ಮ್ಯಾಗ್ಗಿಂದ
ಅವರು ಝೀಂಕರಿಸಿ ತುಳುಕುವರೆ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
 ಝೇಗುಕರಿಸಿ ತುಳುಕೋಳ್ಳೆ
 ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡವೆಲ್ಲ ಸಮತೋಷ್ಠಾಗೋರೋ
 ಅಡಮಿ ಅರಣ್ಯ ಚದುರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನೆಟ್ಟ ನಡುರಾಜ್ಯ ಬ್ಯಾಡರ ಗುಪ್ತಗೋಮ
 ಕಿಕ್ಕಿರಿ ದೇಶ ಹಿಂದಮ್ಮಟ್ಟಿಂತ್ತು
 ಅಲಂಪಾಡಿನಾ ಬಲಿಪ್ಪಟೆಂತ್ತು
 ನೋಡೊಂದುಯನ ಗಿರಿ ಚಾರಂದಪ್ಪರ ಮಲೆ
 ದ್ಯಾವರಕ್ಕೆ ನಡುರಾಜ್ಯ
 ಅಂತರಗಂಗ ತೆಂಟೊರಿ
 ಸಿಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ ಬಾಡ ಬಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ
 ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ
 ಮಗ್ಗವಾರದ ಜ್ವಾಲೆ ಬಿದ್ದು ಸಿಗೆ
 ಮದ್ದಾರಗುತ್ತಿ ಕೆಮ್ಮಿತ್ತಿ ಮರದಂಡು
 ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗವ್ವಲ್ಲ ಮಾರದವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ....."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಓ'ರಲ್ಲಿ "ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ,
 ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೆ ಮಾದಮ್ಮ ಮೂಸಂಚೊಡಿದ ಮಗ್ಗಲೊಳಗೆ ಆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದಲ್ಲಿ
 ಒರಗವರೇ ಧೀರಾ ಮಾದಮ್ಮ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ
 'ಇ'ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ-

"ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆನೆ
 ತಲೆದಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣ್ವಾಯ್ತಲ್ಲ
 ಸ್ವಾಮಿ, ಇವಳ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣಬಾರದು, ನಾನು ನೋಡಬಾರದು, ಅಂತೇಳಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ
 ತುಳಿದರು. ಆಗ ಪಾತಾಳವಾಯಿತಲ್ಲೋ. ಸ್ವಾಮಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ, ಬಾಕಿಬಾಕಲ
 ಗುತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಕ್ಷು ಬಂಡೆ, ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ, ಒಂಟಿಪ್ಪಟೆಯಿಂದ
 ಜಲಕಂಡು ಒಡೆದುಮಾಡಿದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ. ಉರಿಗಿಬ್ಬಗೆಯ ಮ್ವಾಲೆ ಭೂಲೋಕನಲ್ಲಾ
 ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಒರಗಿದರಲ್ಲಾ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಹಾದೇವ."

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ 'ಗ'ರಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಬಂದಿದೆ.

"ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಯವರು ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಪ್ಪ ಅಂಕೇಳದ್ದೆ
 ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ, ಬಾಡಬಾಗಲಗತ್ತಿ, ಮಗ್ಗಲಾರದ ಜ್ವಾಲೆ ಒಳಗೆ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ,
 ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ ದೇಶ. ಆ ಮಲೆ ಎತ್ತರಕ್ಕನವರು ಹನ್ನೆರಡುದ್ದ ಜಲಕಂಡು
 ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜಯವರು ಅಲ್ಲೆ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು ಮೂಡವರೇ ಮಾಡೇವ."

ಈ ಎಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರು ವಜ್ರಮಲೆ
 (ನಡುಮಲೆ) ಐಕ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ವಿಚಿತರಡಿಸುವರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರು
 ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹಿಪಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದು,
 ಲಿಂಗರೂಪಿನಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವ ಮಾನವರಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು
 ಮಲೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ, ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು-

"ಮಾದಯ್ಯನ ಕೊಂಡ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭೂತ
 ಜೋಡಿ ತಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಾದಪ್ಪ
 ನಿನ್ನ ಮಾಯ ಒಟ್ಟರೀಗೂ ಹಿಳೆಯದು"^{೧೩}

ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರ ಐಕ್ಯ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲು

'ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲು' ಎಂದರೆ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರ ಭಕ್ತರು. ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರು
 ತಪಮಾಡಿ ಲಿಂಗರೂಪ ತಾಳಿದ ಮೇಲೆ ತಮಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಧೂಪದಾರಕಿಯನ್ನು
 ಎತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯಲು ಕೆಲವು ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಮಿಳುನಾಡು, ಕರ್ನಾಟಕ
 ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆಂಬುದನ್ನು ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳೆ
 ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಹೇಳಿವೆ.

ಮಾರ್ದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಎಂಬ ಊರಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು
 'ಬೇಡೋಪಗಾರಾಜ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನಿದ್ದ.
 ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯ, ಜುಂಜೆಗೌಡ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರನ
 ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯನ ವಂಶದವರು
 ಮಾರ್ದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಿನವರು. ಎಣ್ಣೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲಂಬಾಡಿ
 ಜುಂಜೆಗೌಡ, ಸರಗೂರ ಮೂಗಯ್ಯ ಇವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು
 ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯ
 ಹುಲಿಗೆಗೌಡ, ಮಾದಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಮಾರ್ದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡ
 ಕಥೆಯೂ ಸಹ ಇದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲು ವಂಶವಾರಂಭಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದುದು ಒಂದಾದರೆ, ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಆಧೀಶ್ವರನನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತನಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಮೇಲೆ ಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆತನ ಒಕ್ಕಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರನ ಹಿರಿಮೆ ಇದ್ದುಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಆತನ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಜನರು ಒಕ್ಕಲಾದರು ಎಂದು ನೋಡಿ ಆತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ; ಭಕ್ತರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಜನ ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಭಜಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪಲೆದು, ಸರ್ತಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಎದುರ ಬೋಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬರುವ ಪರಿಸರವನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರ ಮನದಾಸೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅವರಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಹರಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಅವರ ಮನ ದೇವರಾಗಿ ಮೆಲೆದು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ವರ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹೆಣ್ಣುಳು ಕೊಟ, ಗಂಡೇಳು ಕೊಟ ಪರಿಸ ಬಂದರೂ ಸಾಲದುಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ, ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಲಿಪಿ, ಯುಗಾದಿ ಮೇಳದಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾಠ, ಕುರಿ, ದನ, ಕೋಳಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿ ಖಾಯಿಲೆಯಿದ್ದರೆ ಅವು ಆರೋಗ್ಯವಾಗಲೆಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅವುಗಳನ್ನೇ ತಂದು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ವಿಭಾಗದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಅದರಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ದೇವರ ಸೇವೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರು ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ, ಅದರ ಉಭವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಗಿಷ್ಟು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹರಕೆ ಹೊತ್ತು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಗುಡಿ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಭತ್ತ, ರಾಗಿ, ಕಡಲೇಕಾಯಿ, ಹರಳು, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು, ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಪ್ಪನ ಹುಂಡಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕರು ಖಾಯಿಲೆ ಬಿದ್ದು ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿ ಹೋದರೆ ಉರುಳುಗಿವೆ, ಧೂಪ ಸೇವೆ, ಪಂಜನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಂಡೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹರಕಿಕೊಂಡು

ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಿನವೂ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಾ, ಪೂಜಿಸುತ್ತಾ ಒಕ್ಕಲಾಗುವರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ “ಮೂಲ ಒಕ್ಕಲು” ಯಾರು ಎಂಬುದು ನಿಗೂಢವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅದರೂ ಅಲಂಬಾದಿಯ ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗಯ್ಯ, ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯ ಹಲಗೆಗೌಡರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದು. ಇವರಾದ ಮೇಲೆ ಅನೇಕರು ಒಕ್ಕಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒರಂಗಲ್ಕು ದೊರೆಗೆ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಸಿ ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನೇಕ ಭಕ್ತರನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರು. ವಿವಿಧ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಥೆಗಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯ, ಹಲಗೆಗೌಡ, ಜುಂಜೇಗೌಡರನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಪದಾಡುವೆನಿಸಿದರು, ಹೇಗೆ ಅವರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡರು ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗಿರುವ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಸ್ವಾರಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಆಚರಣೆಗಳು

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲೂ ಯಾತ್ರಾರ್ಥಿಗಳು, ಕಂಸಾಳೆ ಗುಡ್ಡರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸೋಮವಾರ ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಯುಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಉತ್ಸವಗಳು ಮೂರು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಭಕ್ತರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾನವಮಿ ಆಚರಣೆ ಅಂದರೆ ದಸರಾ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಹತ್ತನೆಯ ದಿನ ದಸರಾ ಹಬ್ಬ, ಇದಕ್ಕೆ “ಗಣತಿ ತಿಂಗಳು” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎದುರು ಬೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮೂಡಲು, ಪದುಮಲು, ತೆಂಕೆ, ಬಡಗ ಕಾಡುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪುರುಷ ಬರುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ಗಣತಿ ತಿಂಗಳು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೊಂದು ಆಳು ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಎದುರು ಬೋಳೆ” (ಎದುರು ಬಟ್ಟಿ)ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. ದೇವರನ್ನು ಆಮಾವಾಸ್ಯೆಯಾದ ಮೂರನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂಭತ್ತು ದಿನಗಳ ಪೂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತನೇ ದಿನ ಅಂದರೆ ದಸರಾದ ದಿನ ದೇವರು ಬನ್ನಿ ಮರಕ್ಕೆ ನೋಗುವರು. ಅಮೇಲೆ “ತೆಪ್ಪೋತ್ಸವ”. ವಿಜಯ ದಶಮಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ.

ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ “ಹಾಲಿರುವ ಸೇವೆ” (ಅರುವೆ-ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ) ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಜೆಗೌಡನನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಲಿರುವೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಆತನ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೂಡಿಕೊಂಡು, ಮಣ್ಣನ್ನು ಎಂಜಲು ಮಾಡದೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಜಲಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿ ಹೂವಿನ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಅನೆ ತಲೆದಿಂದಿನಲ್ಲಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮೈ ನೆರೆಯದ ಬಾಲಕಿಯರು ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ತೀರ್ಥ ತಂದು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಪೂಜೆಗೆ, ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈರ ಮಕ್ಕಳು (ವೀರ ಮಕ್ಕಳು) ಕೆತ್ತಿ, ದೋಣ್ಣವರಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಹಾಲೆರೆಯಲು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಾಲಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಏರಿತಿದೆ. ಈ ಪೂಜೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಲು ಹಳ್ಳದಿಂದ ಕೆತ್ತಿ ಪೆವಾಡದ ಕೊಳದ ಮೂಲಕ ಬಾಲಕಿಯರು ಹಾಲು ಹಳ್ಳದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ರೂಪಾಯಿನ ಕಾಕೆಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದವರೆಗೂ ನಡೆಯುವುದು. ಆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಬಾಲಕಿಯರು ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಾರ್ತಿಕ ಸೋಮವಾರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಪೂಜೆ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಹೂತೆಯ ದೀಪಾಲಂಕಾರ, ಕೊನೆಯ ಕಾರ್ತಿಕದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೋತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯ ಕಾರ್ತಿಕ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ೩,೪ ದಿನಗಳು ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಿಂದ ಭಕ್ತರು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಪರಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಗೌರಿಹಬ್ಬದ ದಿನ ಗೌರಿಮ್ಮನನ್ನು ಗಂಗಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಿವರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಾಗಮಲೆ, ತಬುಬೆರೆ, ಎದುರು ಬೋಳಿ, ಹಿಂದಿಬಸಪ್ಪ, ಪಾದದರೆ, ಕಾರಯ್ಯನ ಬೋಳಿ, ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಗೌಜಲಕ್ಕಿ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಈಕೆವೆ ಬಸವೇಶ್ವರ, ಬಂದೇಪಳ್ಳಿ ಬಸಪ್ಪ, ಆದಿಮಾದಪ್ಪನ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಎಡೆ ಮಾಡುವಾಗ ತೊಟ್ಟು ಬಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಬಾಯಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೂಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಆದೇಶದ ಮೇರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದ ಪೂಜೆ ಪುರಾಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಸ್ವಪಾದ್ಯ ನೀಡುವಾಗ ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆಲ್ಲದೆ, ಎಕೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗ ತೃಪ್ತಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ. ನಿಷ್ಕೋಶವ, ಮೋಗೋಶವ, ಸರ್ವಪೂಜೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ, ಬಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳು, ವಾದ್ಯ ಸಮೇತ, ಶ್ರೀಯವರು ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಶೇಷಗೊಡ್ಡೆಯರ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ ಎಡೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಗರದ ಗಂಗಡಹಾರ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಗಡ್ಡೆಯ ಗೊನೆಯ ಮೇಲಿನ ಬತ್ತ, ಆರೆಮನೆಯ ಕೊಪ್ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಹಾನೇ ಆರೆಯಿಸಿ ಮಾಡಿಸಿದ ಹೊಸ ಬೆಲ್ಲ, ಯಳಂದೂರು ತಂಗಿನಕಾಯಿ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ದುರ್ಗದ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಮೈಸೂರಿನ ನೂರಂಟು ಮೊಳ ಚಂದ್ರಗಾವಿ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಣೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ತಿರ ಹೊಸದಾಗಿ ಮರದ ಒರಳು, ಮರದ ಒನಕೆ ಮಾಡಿ, ಹಸಿಬತ್ತವನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಪೂಜಾರಿ ಅಂತರ ಗಂಗೆ ನೀರು, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಕುದಿಯುವ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೈ ಹಾಕಿ ಸೆಳೆಸದಲ್ಲಿ ತಿರುವುವಂತೆ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಅದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ವಿನೂ ಬಿಸಿ ತೊಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಅನ್ನವನ್ನು ಶೇಷಗೊಡ್ಡೆಯರಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿ, ನೂರಂಟು ಸಾರಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಕುಂಭಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶೇಷಗೊಡ್ಡೆಯ ದನ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಎಂಬ ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನ ಪೂಜೆಗೆ ಒಂದು ಕೊಳಲು, ಕತ್ತಿ, ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ಗದ್ದಿಗೆ ಮೇಲಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ತಮ್ಮಡಿ ಹಾಗೂ ಸಾಲೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತಾರೆ. ಪೂಜೆಯಾದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ.

ಮಿಕ್ಕಾದ ಗುರುಹಿಡ್ಡುವಿ ಜಾತ್ರೆಯ ವೈಭವವನ್ನು ಒಂದು ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವೆಡೆ ಉತ್ತೇಕ್ತೆ ಎಂದರೂ ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಕವಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಜಾತ್ರೆ ನೋಡಿದವನು. ಜಾತ್ರೆಗೆ ಕ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳೂ, ಅಪ್ಪದಿವ್ಯುಲಕರೂ ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಅಕಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾದರೂ, ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳು, ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು, ಪರಾಧಿಪತಿಗಳು, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿರಕ್ತರು ಆಗಮಿಸಿದ್ದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ.

ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ:

ಮೊದಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನವನ್ನು ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗುಗುನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅದು ವಂಶ ಪಾಠಂಪರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಸರಗೂರಿನ ಮೂಗುಗುನ್ನ ವಂಶಜರು (ಸರಗೂರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು) ಮೂರು ಹೋಳು ಎಳ್ಳನ್ನು ಬೂದುಗಂಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅಡ್ಡ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ತುಂಬಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ಶಿವರಾತ್ರಿರೊಂದು ಅವರೊಬ್ಬರೇ ಸಪ್ತು ಸರಿ ರಾತ್ರಿರಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಅಂಗೈ ಮೇಲೆ ಎಳ್ಳುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೊಳೆಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಸ್ವಾಮಿಯ ಮುಕ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ವಿರ್ಚಸಲ್ಲೂ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಂತ ವಿರ್ಚನಿಂದಲೂ ಇವರು ಒರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಟ್ಟಿ, ಹಾಕೈ, ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮುಂದೆ ಗುಡಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಗುಗುನ್ನ ವಂಶಸ್ಥರ ಮೂರು ಮನೆ ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇವರು ಆರಂಭ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೆನ್ನಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ, ದಾಸಪ್ಪನವರಿಗೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷ, ಮೂಗಪ್ಪನವರು ಐವತ್ತು ವರ್ಷ ದವರು. ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ದಾಯಾದಿಗಳ ಕಲಹದ ಕಾರಣ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ.

ಈಗ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಳ್ಳನ್ನು ಒಳಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಿಸಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು ಆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸಾಲುರು ಮಹದ ಗುರುಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಂಡಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಿನ ದೇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ, ನೈವೇದ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಾಪ್ತ ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಶ್ರೀ ಸಾಲುರು ಮಹದ ಗುರುಗಳ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚುವರು.

ಕುಂತೂರು ಶೈಖುದೇವರ ಪಾದಕೀರ್ಥಿ ಮಜ್ಜನ:

ಕುಂತೂರು ಶೈಖುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪಾದ ಕೊಳೆದ ಕೀರ್ಥವನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ತುಂಬಿದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಮುಕ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಲಿಂಗಾಯತ ಭಕ್ತ ಇವನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಯಾರೂ ಮುಟ್ಟದಂತೆ ಜಾಗ್ರತೆ ನಡೆಸಿ ಎಲ್ಲೂ ಇಡದೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಹನ ತರೆಯ ಮೇಲೆ ಕೀರ್ಥವನ್ನು ಇಟ್ಟ ಕೂದಲೇ ಅತ ಜ್ವಾನವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ. ಮಾದೇಶ್ವರ

ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಈ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮಡಿಗಳು ಮದ್ದನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಿಂದೆ ಪ್ರಭುದೇವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲರುವೆ, ಆದ ನಂತರ ಕುಂತೂರಿನ ಪ್ರಭುದೇವರ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಪಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಂದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಲರುವೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತರುವಾಗ ಕುಚಿಭೂತವಾಗಿರ ಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಇಂದು ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ ಕಾರಣ ಪ್ರಭುದೇವರ ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದ ಪಾದತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಎಳಸೀರನ್ನು ತಂದು ಹಾಲರುವೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ:

ವಸ್ತು

‘ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ’ದ ವಸ್ತು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೀವನವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುವುದು. ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಮಹಾದೇವನಾದ ಬಗೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು.

ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಂಟೇಲಿಂಗನ್ನಾಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಸೌದತ್ತಿ ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಜುಂಜತ್ತನ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮೈಲಾರ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಈ ಐದೂ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪರಂಪರೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಆಯಾ ದೈವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ.

“ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಗ್ರಂಥಾನುವಂಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗುಡ್ಡರು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿಸ್ತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ.”^{೧೨}

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜನತೆಯ ಕುಟಕಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಬಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂರಿದು ನೆನೆದವರ ಮನೆಗೊಲಿದು ಹೇಗೆ ಮಹಾನ್ವಿತರಾಗಿ ಮೆರೆದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಏಳು ವಿಂಡಕಾವ್ಯಗಳು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತವೆ. ಸಾಕ್ಷಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಆಕೃತ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಿಬೇಟುವ ಆಗ್ರಹಾಪಲೆಯಾಗಿ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಪವಾಡಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಬ್ಬಿದ್ದರೂ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಮಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ಆಯೀ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದೈವಿಕ

ಶಕ್ತಿ ನಡೆಸುವ ಹೋರಾಟ, ಈ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ದೈವ ನಿರ್ದೇಶನದಾದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳು, ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ದೈವೀಶಕ್ತಿ ಮೇಲಾಗಿ ಆಸಾರೀ ಶಕ್ತಿ ಕುಸಿಯುವುದು, ಆ ಆಸಾರೀ ಶಕ್ತಿ ದೈವದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದು ಇಲ್ಲಿನ ಜಾಯಮಾನ. ಸಮಗ್ರ ಭಾರತೀಯ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇಂಥ ಸಮಾನ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುವುಗಳಾಗಿವೆ.”¹⁰⁰

ದೀನ ದಲಿತರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಕರಗುವುದು, ಬರಗುವವರನ್ನೂ, ತೂಗುವವರನ್ನೂ ಕಂಡಾಗ ಮುನಿಯುವ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಸತ್ಯಸಂಧರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಒಲಿಯುವ, ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯ ಗುಣಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳೂ ಕಾವ್ಯವೂ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆ. ಈ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕಾವ್ಯ ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಅಕ್ಕಂತ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರೂಪ ತಾಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರ ಮೂಡಿಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ “ಕಂಸಾಳಿಗುಡ್ಡರ ಕಲಾ ತಂಡಗಳು” ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿವೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಿದ್ದಂತೆ. ವಿಶ್ವ ಪಾಶ್ವಾತಿಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಆತನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುವು. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರ ಪ್ರತಿಭೆ, ಸಂಸ್ಕಾರ ವೃತ್ತಿ, ಸಮಯ ಸ್ಫೂರ್ತಿ, ಇವುಗಳ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮಕ ಕಥೆಗಳು ಸೇರಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಈ ರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥೆಗಳನ್ನು ‘ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು’ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಲಾಗಿದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹಾಡುವ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ತಾಳುಗತ (ಉಬ್ಬ ಬಳಿದ ಸಾಲು), ಶ್ರವಣ, ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ, ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಕಥೆಗಳೆಂದು ಏಳು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಮೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನ ಗುಡ್ಡರು ಏಳು ಕವಲುಗಳನ್ನು ಏಳು ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಹಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡಿ, ಜನರ ಮನವನ್ನು ತಣಿಸುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವಾರು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗುಡ್ಡರು ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನೇ ಹಾಡುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ, ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೊಸ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದು, ಸಂವೈಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವೃತ್ತಿ ಗಾಯಕರು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಾಡಿ ಜನರ ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೆಯುವಳು, ರಂಜಿಸುವಳು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಸಿ, ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ನೂರಾರು ಕಂಸಾಳ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದೊರೆತದ್ದು ಜೇ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರುವ ಏಳು ಸಾಲುಗಳು ಮಾತ್ರ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಕೆಲವು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕಥೆಗಳು ಬರುವುವೇ? ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ 'ಇಲ್ಲ' ಎಂದವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಾರರು ಹೊದಾಸೆಗೋಷ್ಠರವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಪ್ಪ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ, ಆದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ತಿರುವು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಡಿರಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಏಳು ಕಥೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಏಳು ಕವಲುಗಳೂ ಒಂದೊಂದು ಬಿಂಡ ಕಾವ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಏಳು ಕವಲುಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುವ ಒಬ್ಬರೇ ಕಲಾವಿದರು ಬೆರಳೆಣಿಸುವಷ್ಟು. ಇಬ್ಬರಾದರೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವವರೆಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಮಂಟೇಲಿಂಗ್‌ರಾಮಿ ಕಾವ್ಯ"ದಲ್ಲಿ ಧರಗೆ ದೊಡ್ಡವರ ಸಾಲು, ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾಜಿ ಸಾಲು, ರಾಜಪ್ಪಾಜಿ ಸಾಲು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವಂತೆ, ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಾಲು, ಶಬ್ದವಿ, ಕವಿಪ್ಪು, ಕಥೆ, ಕವಲು ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇವಿನಕಾಳಿ, ಸಂಕಮ್ಮ, ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮ, ಕುಂಟೆಗೌಡ, ಸರಗೂರಯ್ಯ, ಶ್ರವಣ, ಮಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲುಗಳೆಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಡನೆ ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳವೈದಿ ಮಾದೇವ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನು

ಕಾಣಬಹುದು. ಆದಿತ್ಯ ಮಾದಪ್ಪನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ. ಮೇವಕೋಟೆಯ ತಿಪ್ಪೆಯಾದ ಕವಟ್ಟು ಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಾರ್ಯ ಹೇಳಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಎದಕ್ಕೆ ಬಲಗೈಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರು ಮಾಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರವಣಯ್ಯನಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಕಿಂಕಿ ಶ್ರವಣ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ಸಾವಿಲ್ಲದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿದೆ. ನಾಣೆದ ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ಮೂಗಯ್ಯನನ್ನು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜೆನ ಸೇವೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬರುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಬಂಗಾರ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ, ಬತ್ತಿ ದೊವಿಯಲಿಗೆ ಪಾರ್ವತಿ ಹಾಗೂ ಕೊಡಲು ಅದನ್ನು ಅವರೇ ಆಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆಗ ಕಿವಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸ್ವಾದೇಶದ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ಚಾಮುಂಡಿಯ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಾಸುರನನ್ನು ಚಾಮುಂಡಿ ಮರ್ಧನ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಇದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಲುಗಳು ಕೋಟಿನಲ್ಲಿ ಲಗ್ಗೆ ಬೆಂಡಾಡಿದುದು, ಹಿಡಿದು ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಡಕೆಲ್ಲದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ವಿಕಾರವಾದ ಮಗುವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವುದು, ಆಗ ಆಕೆ ಜನರು ಅಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಬಗೆದು ಅದನ್ನು ಬಿಸಾಡುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಇದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಡೆದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣದೇವರನ್ನು ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದುದರ ಸಚಿತ್ರ ವಿವರವಿದೆ. ಉತ್ತರಾಪುರದಿಂದ ಹೋದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಂದ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮರೆದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಮ್ಮ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪುರಸ್ಕರಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಎಸಗುವರು. ಪುರದ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ದಾಟಿ ಕಾಕೇರಿ ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಪುರದ ಲಿಂಗಯ್ಯನಾಗಿ ಒಡಮೂರುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ, ನೂರೊಂದಯ್ಯನ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪಿರಮಾನ್ ಸಾವಿ ಬಸವನ ಕೊಳ್ಳಲು ಬರುವಾಗ ಅವೆಲ್ಲಾ ನೂರೊಂದು ಲಿಂಗವಾದುದು, ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಸ್ವಾಮಿ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಸವನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಮಾಡುವುದು, ಮೀರಂಕೊಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗಿಡನ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭೀಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗಿಡ, ಮಾವಮ್ಮ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಒಲಿದು, ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೆಲೆಯಾಗುವ ಚಿತ್ರಣ ಇದೆ. ಮುಲೂರು ಬಸಮ್ಮ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೂಳೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಬಿದ್ದ ನಾಶವಾಗುವುದಿದೆ. ಬಿದನಾಳು ಮಠದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದನೇಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹೊಯ್ಯುವುದು, ಸುತ್ತೂರು ಮಠದ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೀರುವ ವರದಾ, ಸೂರೇರಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿ ಕವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಲೆ ಗಿಡ ನೆಡುವ ಪ್ರಸಂಗ, ಕುಂತೂರು

ಮಹದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಪವಾಡ, ಮಾದಪ್ಪನಾಗಿ ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಯಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶೈಲ ಬರುವವರೆಗಿನ ಚಿತ್ರಣ, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಪಡೆದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರ ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಹೊಯಬಿಡೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನೇ ಕೊಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಇಳೇವು ಪಡು ಕವಚದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಶ್ರವಣ ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು, ಹರಳಯ್ಯ ನರ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೀಡುವುದು, ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾಳ್ಗೆ ಮಾಡಿದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳ ಹರಳಯ್ಯ ಮಾಡಿದ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಪಡುವ ವೇದನೆ, ಶ್ರವಣ ದೊರೆಯ ಸಂಹಾರದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಭಸ್ಮವಾಗುವುದು, ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಗೆ ಹೋದ ಕವಚದಲ್ಲಿ ದೇವಮ್ಮನನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದುದು ಇವೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲನೇ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆಗಳು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವು- ಮಂಗಳೂರಿ ಮಾದೇಶನಿಗೆ ಎಂಬ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವು ದಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಿಲಿಲಿಯೋ ಪದಗಳು, ವಾಲುಗೆ ಪದಗಳು, ನೆನೆವಾರ್ತಗಳು, ಮಂಗಳೂರಿ ಪದಗಳು ಸಮಾವೇಶಗೊಂಡಿವೆ. ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಡಿ ಕುಟ್ಟಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕವಚ್ಚು, ಗುಡಿ ಕುಟ್ಟಿದಯ್ಯನ ಕವಚ್ಚು, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಪೂಜಾರಿ ಕವಚ್ಚು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾದುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದರ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಸಂಕಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯರ ಮದುವೆ, ದ್ವೈಧರಣಿ ಹುಟ್ಟು ಬಂಜೆಯ ಚಿತ್ರಣ, ಕುಲದವರು ಬ್ಯಾಟಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮ ಬಲಗೈ ಭಾಜೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಣ್ಣೀರು ಎಳು ಮಲೆಗೆ ಅರುವಾದದ್ದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಸೆರೆ ತಪ್ಪಿಸಿದುದು, ಕಂದನ ಭಾಗ್ಯ ಕರುಣಿಸಿದುದು, ಸಂಕಮ್ಮನ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಾದೇಶನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದುದು ಬಂಜೆತನ ಆರಂಭವಿತಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಕಾರಯ್ಯರನ್ನು ಪಡೆಯುವವರೆಗಿನ ಚಿತ್ರಣವಿದೆ. ದುಂಡಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಗರಸರನ್ನು ಕಲ್ಯಾಡಿ ದುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಕ್ಷಿಸಿದರೆಂಬುದಿದೆ. ಬೇವಿನ ಹುಟ್ಟಿ ಕಾಳಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾದಪ್ಪ ಬೇವನ್ನಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ದುಬಾರು, ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನ ಭಕ್ತಿ, ಕಾಳಮ್ಮನ ಹುಟಮಾರಿತನ, ಸತ್ಯಪರಣಿ ದೇವಾಜಮ್ಮನ ಪ್ರಸರಣ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಧೂಂ

ಪಟವಾದುದು, ದೇವಾಜಮ್ಮನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಸರಗೂರಯ್ಯರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ತೂಕದ ಮೂಗುದ್ದಾವರು, ಗೌರಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿದುದು, ಶಂವಾರ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ತಂದದ್ದು, ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಒಗ್ಗಾಸ, ಮೂಗಪ್ಪ ಮಾದಪ್ಪನ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಮೂಗಯ್ಯನಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಣ್ಣೆ ಮುಟ್ಟುವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡುದು ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ಪಂಚಲಿಂಗ ಮಾದಪ್ಪನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೌಡನ ಮಕ್ಕಳ ಕವಟ್ಟು, ಛೇಮನ ಕೊಲ್ಲಿಯ ಹಲಗೇಗೌಡರನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದುದು ಇದೆ. ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಹು ಮಕ್ಕಳ ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರಗಳಿವೆ. ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾಲಂಗಿ ಮುದುಕಮ್ಮನನ್ನು ಮಲೆಗೆ ಬರವಾಡಿಕೊಂಡಿದುದು, ಅಲ್ಲೋಡು ಪರ್ರೆಗೆ ಶಾಪಕೊಟ್ಟದ್ದು, ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡದ್ದು, ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಕೊಗೋ ಕವಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಅತ್ತೆ ತಾಯನ ಸೊಸೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಕವಟ್ಟು, ಗಣ್ಣೆ ತಿಂಗೆ ಬರಲೊಪ್ಪದ್ದು, ಮೂಕಳ್ಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಸೊಸೆಮಲ್ಲಮ್ಮನಾಗಿ ಬಂದದ್ದು, ಶರಣ ಸೊಸೆಮುದ್ದಿ ಕವಟ್ಟು, ಕಲಿ ಸಾರಿದ ಕವಟ್ಟು, ಪರಂಜೋತಿ ಕವಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಗೀತೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಣಿಗಳು, ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಳಗಳ ಪರಿಚಯ, ಅರ್ಥಾಕೋಶ, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇರೆಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ.

ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ 'ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ'ದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಹಾಡುವ ಎಳು ಸಾಲುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹಲವಾರು ದೇರೆ ಕಥೆಗಳನ್ನು ತಿಣುಕಿ ಹಾಡಿದವುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಿಶಕ್ತಿಯ ಕಥೆ, ಜೀವಕೋಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ, ಬಂಗಾರ ಗಿರಿ ಕವಟ್ಟು, ಹಿಡಿಯ ಕವಟ್ಟು, ಬಸವಣ್ಣ ನೀಲಮ್ಮನವರ ವೃಥಾ ಪರೀಕ್ಷೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಈ ಕಂಸಾಳಿಯ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಪೌರಾಣಿಕ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಹಾಕಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆ ಬಲಗೈ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸೂರೊಂದು ರಿಂಗಯ್ಯನಪ್ಪರವ ರಿಂಗಯ್ಯನ ಕವಟ್ಟು, ದುಂಡಮ್ಮನ ಕಥೆಗಳು, ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಪ್ರಸಂಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಾ ಎಂದಾಗ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಉತ್ತರವೇ ಸೂರಾರು ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದುವು. ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೂದಾಸೆಗೆ ಕೆಲವು ಪೌರಾಣಿಕ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಾವಿದರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಡಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಇವುಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕರ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮನ ಕಥೆ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಡನೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯ ಸಾಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆ. ಕೆಂಡೆಗ್ಗು ಸ್ವಾಮಿಯ ಕವಟ್ಟು, ಸೂಳೆ ಮಲ್ಲಮ್ಮ , ಕರಿಸಾರಿದ ಕವಟ್ಟು, ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಕವಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದಾಗ 'ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು' ಫಿನ್‌ಲೆಂಡಿನ 'ಕಲೇವಾಲ' ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರತಂದಿರುವ ಎಂಬ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಸೇರಿಸಿದ ಅಸಂಬದ್ಧ ಭಾಗಗಳು ಎನ್ನಿಸದೇ ಇರದು. ಏಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡಿದರೂ ಐದು ನೂರು ಪುಟಗಳಷ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ಮನವನ್ನೂ ಪದ್ಯದಂತೆಯೇ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ಗಾತ್ರ ಹಿರಿಯಾಗಿ ೧೮೦೦ ಪುಟಗಳಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.

ಕಾವ್ಯದ ಗಾತ್ರ

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದಲ್ಲ, ಅದು ಸಮಷ್ಟಿಯ ಸೃಷ್ಟಿ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯ ಇಂದು ಹಾಯವವರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದುದು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುವಾದುದರಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಧ್ವನಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪುರಾಣ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ಣ ಬಿಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅವಳಿ ಕಾವ್ಯಗಳೆಂದರೆ ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮತ್ತು ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ. ಇವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಹರಿಹರನ ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನೇ ಪಂಡಿತರು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೇ ? ಎಂದು ಮೂಗು ಮುರಿಯುವುದೂ ಉಂಟು. ಪಾಮರರ, ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಕಾವ್ಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ವಾದಿಸುವವರಿಗೇನೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಮಂಟೇಲಿಂಗ್‌ಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿರಿದು. "ಮಂಟೇಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ" ಎಕ ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವ ಕಾವ್ಯ. "ಅದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನೆಲೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾವ್ಯವಾದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಹಲವು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಾವ್ಯ".^{೨೨}

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸಾಲೂ ಒಂದೊಂದು ಖಂಚಕಾವ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಫಿನ್‌ಲೆಂಡಿನ

ಕಲೆ:ಪಾಲದಷ್ಟೇ ಇದೆ.” ಇದನ್ನು ಲಾವಣೆ ಕಾವ್ಯ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವವರು ಕೆಲವರು. ಪುಂಜೀಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕಾವ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತಾರ ಪಡೆದು ಮಹಾಕಾವ್ಯದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಎಳು ಸಾಲುಗಳನ್ನೂ, ಕೆಲವರು ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಳು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸುರೀರ್ಷ, ಕೆಲವು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಮೂಲ ಕಥೆಗಳು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವೈವಿಧ್ಯತೆ ಮೂಡಿದೆ. ಈ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಕಲಾವಿದನ ಪ್ರತಿಭೆ, ಕಂಠ ಚೈತನ್ಯ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸಾಲು, ಸಂಕಮ್ತ, ಬೇವಿನಕಾಳಿ, ಶ್ರವಣ ಸಾಲುಗಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದು ಇಕ್ಕೇರಿದೇವಮ್ಮ, ಜುಂಜೇಗೌಡ, ಸಂಗೊರಯ್ಯನ ಸಾಲುಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಕ್ಕದಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವು ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೇವನ ಸುತ್ತ ಹೆಣೆದ ಕಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸುತ್ತ ಹಲವಾರು ಕಥೆಗಳು ಹೆಣೆದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಸಾಯಿಕ ಮಾದೇಶ್ವರನಾದರೂ ಮೋಹಕವಾಗಿ ಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಸಾಲಿನಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಿ ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಮಹಾಪುರುಷನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮಾನವತ್ವದಿಂದ ದೈವತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಅಥವಾ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.

“ಹಾಡುಗಳನ್ನೇ ಆಗಲೀ, ಕಥೆಯನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸುವುದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಊರವರು ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಕುಳಿತರೆ ಬೇಗನಾಗುವವರೆಗೂ ಕೇಳಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮೆರುಗು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಥೆಗಳು ಹಿಗ್ಗಿ ಹಿರಿದಾದವು. ಹಳ್ಳಿಗರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಪುಣ್ಯ ಕಥೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇದು ಕಾಲಕ್ಷೇಪದಂತೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ಹಾಡುವಾಗ ಬೇಜಾರಾಗದಿರಲೆಂದು ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯೆ ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಕಥಾಕಾಲಕ್ಷೇಪದ ಕಾಲವನ್ನು ಮುತ್ತುವು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಕಾವ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ವೈವಿಧ್ಯದ ಸೊಗಸಿನಿಂದಲೂ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಒಂದು ಅವರ್ಣ್ಯ ರತ್ನ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ.”^{೧೧}

ಪಂಡಿತ ಕವಿ ಸ್ತೋತಿ ಬಂದಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು ಸ್ತೋತಿಬಂದಾಗ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಬಗೆಗೆ ರೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಹಾಡಿ ಮೆಗಿಸುವ ಜಾಯಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಾಲನ್ನು ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಎಳೆದು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಇವರು ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಂಸಾಳಿಯವರ ಪಾಲ್ ಪ್ರತಿಭೆ ಒಂದು ಕೈಮೇಲು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಕಥಾ ತಂತ್ರ:

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ” ಕಥೆಯ ನಿರೂಪಣೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೇರ, ಸರಳ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಕಥಾ ತಂತ್ರ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕುತೂಹಲ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವುದು. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರು ಎಂಬ “ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು” ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಹುಟ್ಟು ಬಾಲ್ಯ, ಮಹ ಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೆರೆದರು, ದುಷ್ಟರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸಿ ಮಹಾದೇವರಾದರೆಂದು ಹೇಳುವ ವೈಖರಿ ಬಲು ಸೊಗಸು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಏಕೈವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳು, ಹತ್ತು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೆರೆದು ಮಹಾನ್ವಿತರಾದರು ಎಂದು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧಾನ. ತಾವು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಪುರಾಣ ಪೂಜಕಥೆಗಳನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಬೆರೆಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಕಂಸಾಳೆ ಕಥೆಗಳು ಮೂಲತಃ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು, ಮಂಡ್ಯ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲವು ಗುಡ್ಡುಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ, ಸಮೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದ ಮೇಲೆ ಕಾವ್ಯದ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು ಯಾವುದು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಆರಿಸುವುದು ಜನಪದ ಮೂಲವನ್ನು

ತೋರಿಸುವಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯವಾದುದು. ಕಂಸಾಳಿ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿ ಹಾಡಿದವರು. ಈ ಬಗೆಗೆ ವಿಷಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆತ್ತಲಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಒಂದು ಊರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಊರಿಗೆ, ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿಯುವವರು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಅಥವಾ ಅವರಲ್ಲೇಗೆ ಹೋಗಿ ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಲಾವಿದರು ಹಾಡುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ದೇ ಅದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ನೋಡು, ಗಾದೆಗಳು, ಉಪಕಥೆಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬರಿಸಿ, ಹೊಸತನ ತುಂಬಿ ಜನರ ಮನ ರಂಜಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಹಲವಾರು ರೀತಿಯ ಜನಪದ ಕವಿಗಳು. ಕಥೆ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಲವಾರು ವೈವಿಧ್ಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಮೂಲ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ ಶುದ್ಧ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ.

ಮೂಲ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೧೯೭೦ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಜನಪದ ಪರಂಪರೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಡುವುದರಿಂದ ಮೂಲವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳಿಯವರಿಂದ ವಿಚಿತ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ, ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಲಾವಿದರ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳಾದ ಗಣಪತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೂರರಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಾರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ..... ಗೋವಿಂದಾ.....” “ಮಹಾ ಪಾರ್ವತಿ ಪತೇ ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ” ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ “ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾವು ಹಲವು” ಎಂಬ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ ಕಂಸಾಳಿಯವರದು. ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ.

ಜಾತಿಭೇದವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭಕ್ತ ಭಕ್ತ ಪರಂಪರೆಯವರು ಆತನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರಂತೆಯೇ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರೂ ಸಹಾ ಮಾದೇಶ್ವರರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಮಲೆಯೇ ಮಾದಪ್ಪ ಬರುವ ಕುಡಾವಿ

ಹಾಂ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವವಾ||”

ಎಂದು ಕಂಸಾಳಿಯವರು ಆರಂಭಿಸುವ ಪಲ್ಲವಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈಶ್ವರ ಪಾರ್ವತಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಾರ್ವತಿ ಮೊದಲು ಎದ್ದು ಬರಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರ ವಿಷಯವನ್ನು ಪಾರ್ವತಿ ಗಂಡನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಾಗ ಈ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಅದೇ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದ ಪಲ್ಲವಿ ಆಯಿತು ಎಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಂಸಾಳಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯು ಮಂಗಳದೊಡನೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳು:

ಒಂಭತ್ತು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳ ಕೆಲವು ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕಥೆಗಳ ಹಿಂದರ ಒಂದೇ ಆದರೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹುಟ್ಟಿದ ಊರು, ತಂದೆ-ತಾಯಿ, ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುಗಳು, ಅವರು ಸುತ್ತಾಡಿದ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳ ವಿವರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರವಣನ ಊರು, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯರು, ಹರಳಯ್ಯ, ಹರಳಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ, ಜುಂಟೇಗೌಡ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯ ಗಂಡ, ಸೊಸೆಯರು, ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಮೂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ, ಆಕೆಯ ತಂಗಿ, ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಜಾತಿ, ಸಂಕಮ್ಮ, ನೀಲಯ್ಯನ ಮಕ್ಕಳು, ನೀಲಯ್ಯ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಿತ್ತಿಗೆಗಳು, ನೀಲೇಗೌಡ, ಸಂಕಮ್ಮನ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು, ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದ ಪವಾಡಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ದುರ್ಗದ ಮಲ್ಲಮ್ಮ ಹಾದರದ ಮಲ್ಲಮ್ಮ, ದುಂಡಮ್ಮ, ಬ್ಬಾಡರ ಕೃಷ್ಣ, ಜಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದುದು, ಜೀವಕೋಟಿ ಸೃಷ್ಟಿ..... ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ‘ಠ’ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ

“ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು” ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ, ಸರಳತೆ, ಅಡಂಬರವಿಲ್ಲದ ಭಾವ ತುಂಬಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ

ಬರಿ, ಅದು ಮಾತಿನ ಸೊಗಡು, ಅನುಕರಣೆಗಳು ಆಗಾಗ ಉದ್ಭವಿಸಿ, ಜನರ ಮನ ಮುಟ್ಟಿ, ತಪ್ಪಿ ಎಚ್ಚರವ ಛಾಪೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಿಡುಕಿದೆ. ಅಪೂರ್ವ ಶಬ್ದಗಳು ಮಿಡಿಯಿವೆ. ನುಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಗಾದೆಗಳು, ಒಗಟುಗಳು, ನಾಣ್ಯಾಡಿಗೆಗಳು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅಂಗವೇ ಛಾಪೆ. ಬರೇ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಛಾಪೆಯಾಗದು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಗುಣ ಇರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯ ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆಡೆ ವಾಚ್ಯ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವಿಟ್ಟು ಕವಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಜನಪದ ಕವಿ ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವವಾದ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಕಥೆ ಹೇಳುವಾಗ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇವು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕರಣೆಗಳಾಗಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ, ಸರಾಗವಾಗಿ, ಅತನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆ ಪ್ರತಿಫ, ವ್ಯತ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುವು. ಇವು ಬರೇ ಪದ ಗುಚ್ಛಗಳಾಗಿರದೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರ ಅರ್ಥವಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದೂ ಉಂಟು, ಗದ್ಯದ ವಿವರಣೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವವರೂ ಕೆಲವರುಂಟು. ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸಂಭಾಷಣಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಛಾಪೆ, ಶೈಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಡಿಲವಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಛಾಪೆಯ ಗತ್ತು, ಸೊಬಗುಗಳನ್ನು ಕುಂಟುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಎರಿದೆ, ರಮ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಘನವಾದ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲ, ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪ ತಾಳುವ ಕಾವ್ಯ. ಕುಸಾಳೆಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಉರ್ದು, ಮುಂತಾದ ಛಾಪೆಯ ಪದಗಳು ನುಸುಳಿರುವುದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಕುಸಾಳೆಯವರು ನಾಗರೀಕ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವರು. ಇದು ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಉದಾಹರಣೆ. ಪೋಕಿ, ಲಾಯರ್, ಜಹಗೀರು, ವಿಳದಂ, ರೋಡು, ರಾಕ್ಟರ್, ಸ್ಕೂಲು, ಆರ್ಟ್‌ಸ್ಟ್, ಡಿಕ್ರಿ, ಸ್ಟೇಷನ್, ಕಲೆಕ್ಟರು, ಬೈಮು, ಫರ್ಲಾಂಗ್, ಮಿಷನ್, ಟಾಂಟಾಂ, ಛೇರಮೆನ್, ಅರೇಂಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಫೋಲೀಸು, ಜೈಲು, ಆರು ಕಾಸು, ಮೂರು ಕಾಸು, ರೂಪಾಯಿ, ಪಡಿ, ಸೇರು, ಆಳ್ವೆರು..... ಮೊದಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಕುಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರು ಅಲ್ಲಿನ ಛಾಪೆ, ಭೃಗು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಾತನಾಡುವ ಆಡುಗದ್ಯ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಛಾಪೆ.

ಆಗಾಗ ಬರುವ, ಗದ್ಯ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಪದ್ಯ ಛಾಪೆಯಲ್ಲಿ ರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಈ ಪದ್ಯಗಳು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಆನಂದ ಕೊಡುತ್ತವೆ.

“ಸುಧ್ಧ ನಡಮಲ್ಯೋ, ಕ್ಯಾಕಾಪ್ಪಾಣೋ, ದೀರಾ ಮಾದಯ್ಯಾ, ಒಡ್ಡಾಕ್ಲೋ, ದರೆಪೊಳ್ಳೋ....., ಗುರುಗಾಳು....., ಮಿಣಾಮಿಣಾಣ ಕಣ್ಣು ಬಿಡ್ತಾವ್ರೆ, ಹುಸಿನಗೆ ನಗ್ಗಾಣಲ್ಯೋ ಮಾದೇವಾ.....”, ಈ ಚಾಳಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಕಥೆ ಹೇಳುವವರು ಕಥೆಗಾರನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹೋಗುವುದರ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಹಾಗೂ ಕಂಸಾಳಿ ಕಲಾವಿದ ಕೇಳುಗರೊಡನೆ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಒಂದು ತಂತ್ರ ಇದು. ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪದಗಳು, ವಾಕ್ಯಗಳು, ಯಾವಾಗ, ಆವಾಗಲೀಗ, ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದ್ಯೇ, ತಿವತಿವಾ, ಸಭಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ, ಅಂಚೋ..... ಸಿವಸಿವಾ, ಅದರೆ ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪಚ್ಚಾಫಣೇಕ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನೆಕೆ ಕಳಿಸವ್ವಾ, ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನರುದೋಯ್ತಂತೆ, ಸೀಗೆ ಸಿರಗಂಧ, ಬಾಡ ಬಾಕಲ ಗುತ್ತಿ ವಿಪಂಪಾರಿ ಗುತ್ತಿ, ಅರಿವಿಲ್ಲದಮಲೆ, ಕೆಚ್ಚು ಮುರುದು ಒಕ್ಕಲಾಗಿ, ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ, ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗಾದೆಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುದು ಸಮಯೋಚಿತ, ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿವೆ. ಸುತ್ತೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬೀಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು “ಸುತ್ತೂರು ಮಠ ಸುಖ ಅಂದ್ರೆ, ಕುಕ್ಕೇಲಿ ತುಂಬಿತ್ತು ರಾಗಿ” ಎಂದು ನುಡಿದ ನುಡಿ, ಗಾದೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ “ವಾಟಾಳು ಮಠದಲ್ಲಿ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೊಪ್ಪ ತಪ್ಪ ಅನ್ನವಾಗಲಿ” “ಕಿಬ್ಬಾಗ ನೆಂಬರಿಲ್ಲ ತಿರುಂದು ತಿನ್ನುವಾಗ ದೇವ್ವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬೇವಿನಕಾಳಿಯ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಅಟ್ಟಮೇಲೆ ಒಲೆ ಉರೀತು ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ದಿ ಬಂತು”, “ಹೂವಿನಿಂದ ನಾರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರ್ದಂತೆ.” “ಯಸಿ ಸೇರದ್ದಂತ ಇಸ ಕಡಿದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋದು ಲೇಸು”, “ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುದ್ದಿ ಮೀನಿನ ಬುದ್ದಿ ಒಂದೇ”, ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯ ಗುಣವನ್ನು ಜನಪದ ಕವಿ ಈ ಗಾದೆಯಲ್ಲೇ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. “ಬಂದಿಟ್ಟೆ ಬೆರಳ ಕತ್ತರಿಸ್ತಿದ್ದು, ಎಂಜಲ ಕೈಲಿ ಕಾಗೆ ಬಡೀತಿದ್ದು,” “ಹುಟ್ಟುಹಾ ಹುಟ್ಟಾ ಅಣ್ಣತವ್ವೀರು, ಬೆಳೆವಾಗ ದಾಯಾದಿಗಳು.” “ಮುಂಗೈ ಮುರಿಬೇಕು, ಅಂಗೈ ಉಣ್ಣೇಕು” ಇಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಜನಪದ ಕವಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಒಗಟುಗಳನ್ನೂ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಉತ್ತರಾಸಿಗೆ ಹೇಳುವ ಒಗಟು ಇದು-“ಓಣೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೆ, ಓಣೇಲಿ ಬೆಳೆದವಳೆ, ವೋಗುವವರ ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯುವವಳೆ ತಿವಪ್ಪಾಚೆಗೆ ಬಾ.” ಹಾಗೆಯೇ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿ ಹೂವಿಗೆ ಹೇಳುವುದು “ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳೇ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳೆ, ನೀನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮುಖವ ತೋರುವಳೆ” ಎಂಬುದು.

ಕೆಂಪಾಲೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ನುಡುಗಟ್ಟುಗಳ ಬಂಧ ಬಂಧುರವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಭುದೇವರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಜಾಗೃತನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಬೆರಳು ತೋರಿದ್ದೆ ಹಸ್ತ ಸುಂಗುವವನು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹಾಕುವ ಮಾದೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ 'ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವು ಜೊಲ್ಲೆಂಬ ಹಾಲ ಕೆಡಾವು' ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಂದುದು 'ಸಪ್ತಳ ಸರ ರಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕರೋ ತೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ' ಮಾದಪ್ಪನನ್ನು 'ಬೂದಿಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡ, ಭೂರೋಕದ ಗಂಡ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಆ 'ಉಪಾಯ ಮಾಡಿ ಉಪ್ಪರಿಕೆ ಮೇಲೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾನೆ, ಬೆಳ್ಳದ ಮಾತಾಡಿ ಬೆಳ್ಳದ ಮೇಲೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾನೆ' ಅಂತಾಲೆ. ಶ್ರವಣನರಮನೆಯ ಮಾರಿಯರು "ಮೂಗ್ಗ ಬಾಯ್ಗೆ ಕವಡೆ ಕುಟ್ಟಿಂಡು" ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾದಪ್ಪನವರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ "ಅಹಾ ಅಂತು ನೋಡುಧಂತೆ ಭೂಮಿ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆಯ ಸಾಕಾರ ರೂಪವಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಲಿಂಗವಾದುದನ್ನು ಕವಿ ಹೇಳುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೀಳರರೆ ಸೊಗಸು. "ಒದೆದು ಹೊಂಬಾಲೆ ಪ್ರಕಾರ ಉದ್ಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬರುವ ಹೊತ್ತು, "ಸಂಪ್ಪಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತೆ, ಕಾಡೆಮ್ಮ ಕಡಿದಾರೋ ಹೊತ್ತು, ಮುನಿಗಳು ಎದ್ದು ಸಿವಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತು," ಸಂಕಮ್ಮನ ಬಂಜೆತನ ಚಿತ್ರಣದ ಭಾಷೆಯ ಸೊಗಸು ನೋಡಿ: "ಮಂಡೆ ಮೂಸಿ ಹನ್ನೆರಡು ತುಂಬೋಗ್ಗುದ್ದು," ನೀಲಯ್ಯ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ಕೈಯ ಭಾಷೆಗೊಂಡು ಎಂದಾಗ ಆ ಹೇಳುವ ಉತ್ತರದ ಧಾಟಿ ಇದು- "ಹುಟ್ಟು ಬಂಜೆ ಸ್ತಾಮಿ, ನನ್ನ ಕೈನ ಬಾಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ದೆ ಕಾಮ ಕರೋಲ್ಲ ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯೋಲ್ಲ," ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ನುಡುಗಟ್ಟುಗಳು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನುಸುಳುವೆ.

ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಶಬ್ದಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಭುದೇವರು ಸರಿಯಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು "ಕಿನಕಟ್ಟುವಾಗಿ" ಬೈದರು. ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುವಾಗ ಜನಪದ ಕವಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. "ಅವಳು ಎಸ್ತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಲಗುವಳಲ್ಲಪ್ಪಾ" "ದೊಳ್ಳು ಮೂರು ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕ್ಕಂಡು ಕುಂಡಿದ್ದು". ಅಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ನಿಚ್ಚ ಮುಂಡೆ, ತಾಳಕಿತ್ತು ಬೇಲಿಗೆ ದೀಡುಕಟ್ಟು, ಕೂಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯವರಲ್ಲಿ, ಉಡಿದು ಜಡಿದು ಹಿಡಿದವಳೇ. ನೀಲಯ್ಯ ಬರುವುದನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ "ದಾಕು ದೂಕನ ಬರ್ದನ್ನ" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು "ಹೊಟ್ಟೆ

ಒಳಗೆ ಒಡೆದು ಮೊಡದತ್ತೈ." ಹುಲಿಯ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಜನಪದ ಕವಿ
 ಬಣ್ಣಿಸುವ ಬಗೆ ಇದು "ಕಣ್ಣು ಮಿಗಾ ಮಿಗಾನೆ ದಿದ್ತಂತೆ, ಕವಿನ ಲಜ್ಞೆ ಲಜ್ಞೆ ಅಂತ
 ಬಡಿತಂತೆ, ತಗಾರ್ನೆ ನೆಗೀತ್ತಂತೆ." ಇದರಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆ, ಅನುಪ್ರಾಸಗಳ ಮೋಡಿ
 ಸೇರಿ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಹಿತಮೊಸುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು "ಹನ್ನೆರಡು ಅಳುದ್ದ ಜಲಕಂಡು
 ಒಡಮೂಡಿ ಲೋಲಾವತಿಯಾಗಿ ಒರಗಿವ್ವೇ" ಎಂಬುದು ಅವರು ಐಕ್ಯವಾದರು
 ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹರಳಯ್ಯ ತನ್ನ ವೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಾಗ "ಹಡಿದು,
 ಉಡಿದು, ಜಡಿದು ಕೆಳಕ್ಕಾಕುಡು ಕತ್ತು ಕೂದವ್ವೇ." ಗಾಳ ಗೋಳ ಮಾಡವ್ವೆ, ಧೂರ್ದ
 ಮೇಲಕದ್ದ, ಹರನಿಗೆ ದುಬಿ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಣ ಮಾಡವ್ವೆ, ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ,
 ಮಬ ಮಂಗಳವಾರ ಡಾಗ್ಡಾಗ್ ಅಂತ ಎದೆ ವೊಡ್ಡಂತು, ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ
 ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ಪಾಣ ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ತತ್ತರಿತ್ತಿ,
 ಈಬೂತಿ ಬಡಗ, ಮೂರು ಕೂಡಿದಕೋವು. ಬಗಾರ್ ಅಂತ ರಥ ಎರ್ದ ಕೆಟ್ಟು
 ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲಾಗಿ, ಹುಟ್ಟು ಬಂಡೆ ದಟ್ಟಿ ಧೂಣೆ, ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಕಡ್ಡಾಡೋವೊತ್ತು,
 ಮುನಿಗಳೆದ್ದು ಸಿವ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವೊತ್ತು, "ಪುಸ್ತದಳದಳನೆ ದರೆಮ್ಮಾರೆ ಅಡೋಗ್ಗೊತ್ತು,
 ನಂಪ್ಪಾರೆ, ನೆಚ್ಚಲಾರೆ, ದೇವಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಅತ್ತೆಯ ಬಾಗಿ" "ಕವಿಕೆತ್ತು ಉಂಗುರ
 ಮಾಡ್ತಾಲೆ. ಮುಂದರೆ ಕೆತ್ತು ಮೂರು ಬತ್ತಿ ಮಾಡ್ತಾಲೆ ದಾವಕೊಟ್ಟೆ" ಅನ್ನುತ್ತಾಲೆ.
 ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚಿತ್ರ ಕೊಡುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಅದೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿವೆ.
 "ಗಂಡುಗಲಿಗೆ ಗಂಡ, ಹಿಂಡುಗಲಿಗೆ ಮೋಸಗಾರ, ಪುಂಡುಗಾರ ಈರತ್ತ ಮುನಿ."
 ಮಾದೇಶ್ವರರು "ಕರುಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅರೆಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡವ್ವೆ". ಮೂಗಯ್ಯ ಮೋಣಕ್ಕೆನಿಂದ
 ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಕವಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಗಮನಿಸಬೇಕು, "ಮೋಳ ಮೋಳನೆ
 ಎಣ್ಣೆ ಎಳೆದ" ಮೂಗಯ್ಯ ಎಂಥವ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ "ಮುಂದೆ ದಿದ್ವೆ ಹಾಯೋನಲ್ಲ
 ಹಿಂದೆ ಬಂದ್ರೆ ಒದೆಯೋನಲ್ಲ" ಥಣ್ಣೆನೆ ಕುಣೇಚಾರೆ ಮಾರಿರು, ಹಸುಕಾಲ್ವ ಪತರ್ಲಿ
 ಬಿದ್ದು, ಗೂಗಾಗಟ್ಟೆ ಕುಡಿದ, "ಹಳೇ ಕಂಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಡ್ವಿನ ಬೆತ್ತ
 ಮಾಡ್ಕಂಡು ಎಕ್ಕದಕಾಯಿಲಿಂಗ ಮಾಡ್ಕಂಡು, ಬೂರುಗದ ಕಾಯಿ ಚಿಟ್ಟೆ ಮಾಡಿ
 ಕುಡು, ಕಲ್ಲು ಕೈತಾಳ ಮಾಡ್ಕಂಡು, ಮೂಡಲು ಕೆಟ್ಟೆ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬತ್ತ ಅದ್ರೆ ಮಾಡೇವ."
 ನಿಶ್ಚಯ ವಾತಾವರಣದ ಚಿತ್ರಣ ಕೊಡುವಾಗ ಹಾ ಅನ್ನೋಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗೂಬಿಲ್ಲ
 ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪದಗಳ, ಪದಗುಚ್ಛಗಳ,
 ವಾಕ್ಯಗಳ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿದ್ದು ಕಾವ್ಯದ ಮೆರುಗನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಭಾಷೆಯನ್ನು
 ಶ್ರೀಮಂತಗೊಳಿಸಿದೆ.

ಹಲವೆಡೆ ದ್ವಿರುಕ್ತ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಗುಳಿಗುಳನೆ ದುಂಬಿ, ಹರನಿಗೆ ದುಂಬಿ ಸಿವನಿಗೆ ದುಂಬಿ, ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ, ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಿಸಿ, ಜಲಜಲನೆ, ದುಂಬಿ ಸೋಕಮಾಡ್ತೆಂದು, ಮುಂತಾದುವು.

ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳ ಬಂಧಗಳು ಸರಳ, ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಕೆಲವು ಗದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಪಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ '೬'ರಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬರುವ ಚಿತ್ರಣ ಹೀಗಿದೆ-

“ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾದೇವ
ಬಂಗಾರು ಪಟ್ಟಿ ತೇಜೆಯ ಮೇಲೆ
ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು”

ಸಂಕಮ್ನ ತಾನು ಅನಾಥೆಯಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ಹೀಗೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ,

“ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಉಳ್ಳವಳು
ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಉಳ್ಳವಳು
ಮೈದ ಬಾವ ಉಳ್ಳವಳು”
“ಅಯ್ಯ ಪಟ್ಟಿ ಗುದ್ದಿ ತೆಗೆದವನ
ಗುರಿ ಮಾಳ ತೆಗೆದವ್ವೆ
ಕಗ್ಗಲಿ ಕರಾಟ ತೆಗೆದವ್ವೆ”

ಇದು ನೀಲಯ್ಯ ಕಾದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಮೊದಲು ಹೇಗೆ ಅನೇಯಾದ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಡು ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ವಿಂಥವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದ ವೈಖರಿ ಇದು-

“ನೆನದವರ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದು
ಮರೆತವರ ಮನೆಯ ಮುಂದು
ನಂಬಿದವರ ಮನೆಯಲಿ ಗುರುವೆ
ತುಂಬ ತುಳುಕಾದುತದೆ.”

ಹೀಗೆ ಪದ್ಯ ಮತ್ತು ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಅವ್ಯಯ ಶಬ್ದಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ-

ಅಟ್ಟ (ಮನೆ), ಅಮ್ಮಿ (ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸೇವಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯುವುದು), ಆತ್ತಿರಿ (ಆಹಾರ-ಇಳು), ಈರುಳ್ಳಿಟ್ಟಿ (ವಿರಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆ), ಈಡ್ (ವೀಳ್), ಉಪಾದಾನ (ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ದಾಸ, ಉಡುಳಗ (ಊಳಗ) ಊಬತ್ತಿ (ವಿಫೂತಿ), ಬಟು (ಹುಬ್ಬು), ಬಕ್ಕು (ಬಕು), ಒಗ್ಗ (ಒಗುಬು), ಒಗ್ಗಾನ (ಒಗಿತನ), ಕುರ್ಜನ (ಕುರುಜು, ಕೇರಿನ ಮೂಳ), ಕೊಚಾರ (ಕಾ), ಕೊದಿ (ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೊಲಿದ ಹೊದಿಕೆ), ಗುಳ್ಳು (ಗುಡಿಸಲು), ಚಕ್ರ (ತೋಟ), ಚಮ್ಮಾಳಿ, (ಚಮ್ಮಾ ವಾಗಿ), ಚಚ್ಚಿಲಿಂಗ (ಚಚ್ಚಿಲಿಂಗ), ಚುರುಗು (ಚಿಕ್ಕರು), ಚೇಜಿ (ತೇಜ), ಚೊಳ್ಳೆಸರು (ನೀರಾದ ಸಾರು), ಚಂಚಾರ (ಸಂಚಾರ, ಮುಂಗಡ), ಪಕ್ಕಮನೆ (ಪಾಪನಾಲೆ) ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ (ಪಾದರತ್ನ), ಬರಗ (ಬರ್ಗ, ವ್ಯಾಪ್ತ), ಮಸದೀಪ್ತ (ಪಂಜು), ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಚ (ಮೂರು ಕಾಲುಳ್ಳ ಮಂಚ), ದುಡುಕು (ತೊಡಕು), ವೇಗದೃಷ್ಟಿ (ಯೋಗದೃಷ್ಟಿ), ರಮಕು (ರಂಭೆ), ವಾಕ್ತ (ವಾಕ್ಯ), ವೀರಕ್ರಮುನಿ (ವಿರಕ್ತ ಮುನಿ), ವೆಚ್ಚಾಳ (ಪೆಚ್ಚೆಳ), ವ್ಯಾಗ (ಯಾಗಿ), ಸರಸ್ವತಿ (ರಾಗಿಕಲ್ಲು), ಸಬ್ಬ (ಶಬ್ದ), ಶಿವಸರಗು (ಮಂಗಳ ಮೃದ್ರು), ಸಿವಕಂತೆ (ಶರೀರ ಮೈಲಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ), ಸೀತಾಳ ಚಪ್ಪರ (ಹೊಂಗೆ, ಬಸರಿ, ಮಾವಿನಗೊಟ್ಟಿನ ಚಪ್ಪರ, ಹಸಿರುವಾಣಿ ಚಪ್ಪರ), ಸೈಗೆ (ನೇರವಾಗಿ), ಹುಟ್ಟರೆಕಲ್ಲು (ತಾನಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂಡೆ), ಹಿಂಚರಿ (ಹಿಂದುಗಡೆ), ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪವಾಡಗಳು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳು

ಜನರು ನಂಬಿಕೆಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೇಳಿದ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪವಾಡ ಕಥೆಗಳಂತೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ, ಕಾಲಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದು. ಶರೀರ ಬದುಕು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಮೃದುವಾದಾಗ ಕವಿಗಳು ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೊಂದು ರೂಪ ಕೊಡುವರು. ಇದು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಭಕ್ತ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೇಳಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವುದು. ವೀರಕೃಪ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಪವಾಡ' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ದೃಷ್ಟ, ಮಹಿಮೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳುಂಟು. ಪವಾಡ ಬರೆಹ ರೂಪಕ್ಕಿಳಿಯದೇ ಜನಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಿಂದ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬರುವಾಗ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಾಗುವುದು ಸಹಜ.

ಪವಾಡ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಯೋಗಿಗಳು, ಮಹಾತ್ಮರು, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಗುರುಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದನ್ನು ದೂರವಿರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಎಸೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕಂಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸುತ್ತ ಹಲವಾರು ಪವಾಡಗಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಒಂದೊಂದು ಪದಾಡದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಆಶಯಗಳು ಹಾಸಿಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಾಗಿ ಜನಪದ ಕವಿ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಜನಪದ ಕವಿಗೆ ಪದಾಡವೇ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಾಡಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಮಾನವೀಯ ಕಳಕಳ, ಪ್ರೇಮ, ಎಚ್ಚೆತ್ತಂಟು ದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಕಾಯಕದ ಕಡೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವರು. ಗಿರಿಜನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು. ನಾಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಲು ದುಡಿದವರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪದಾಡ ಎಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸವಾದೀತು. ಇವರು ಮಾಡಿದ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆ, ಧರ್ಮದ ಉತ್ಥಾನ, ಇವು ಅದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಹತ್ವವಾಗುವುದು ಪದಾಡದಿಂದಲ್ಲ, ಆತನು ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಿಂದ. ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪುರಾಣ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವಾಗ ಪದಾಡಗಳು ಅದರ ಅಂಗಳಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕಥಾ ಮೃದ್ವಿಗೆ ಒಂದು ಆಯಾಮ ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಎನೇ ಆಗಲೇ ಪದಾಡಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶೂಕ ಬರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಥಾ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕಗಳೇ ಆಶಯ ಅಥವಾ ಪ್ರೇರಣೆ. ತೀರ ಚಿಕ್ಕ, ಸರಳವಾದ ಕಥೆಯೂ ಆಶಯವಾಗಬಹುದು. ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಸುಂದರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅನೇಕ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪದಾಡಗಳು ಮತ್ತು ಆಶಯಗಳಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಸ ಪದಾಡಗಳು ಹಲವಾರು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಳಯ್ಯನ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಪದಾಡಮಯವಾಗಿದೆ.

"ಹರಳಯ್ಯನನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತು ಎನ್ನಲು ಆತ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಆಕೆಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ನೀಡಲು, ಮಾದೇಶ್ವರರು, ದಂಪತಿಗಳ ಸಮೇತರಾಗಿ ಬಂದು ಚಮ್ಮಾವಾಗಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು" ಎಂದರು. ಆಗ ಹರಳಯ್ಯ ಬೇರೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ನುತಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿ ಕರೆತಂದನು. ಅದರ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆ

ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ, ಹರಳಯ್ಯನ ಸಂಯಮವೂ ಬಲು ಗಟ್ಟಿ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಆಕೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದಕ್ಕೆ ಹರಳಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾನವನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಆತನ ದೃಢತೆ, ಸತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು. ಹಾಗೆಯೇ ಆತ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಂಡತಿ ಕರ್ಯಾಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಆಕೆ “ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ, ಸತ್ಯ ಚರ್ಮದಿಂದಲೇ ಮಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿ” ಎಂದಳು. ಈಕೆಯೂ ಮಹಾ ಶರಣೆ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಂದರೂ ಸರಿ ಗುರುವಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಧರ್ಮ. ಮಾದೇಶ್ವರರದು ಭಕ್ತನ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಧರ್ಮ. ಇದೊಂದೇ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಶಯಗಳು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಹರಳಯ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿರಲು ಕರ್ಯಾಮ್ಮ ಸಮಾಧಾನಿಸಿ - “ನಾನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ಎಂದು ಗದರಿಸಿ, ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೆ ಭಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಎಂದು ಕೋಪಗೊಂಡು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡಿ. ಆನಂತರ ನನ್ನ ಚರ್ಮದಿಂದ ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಮಾಡಿ” ಎಂದಳು ಆ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆ. ಇದು ಒಂದು ಆಶಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಚಮ್ಮಾವುಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹರಳಯ್ಯ ಮಾದೇಶ್ವರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಬರಲು “ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆ, ದಾನ ಕೊಡುವಾಗ ದಂಪತಿಗಳು ಬಂದು ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದಾಗ ವೇರೆ ಹೆಂಗಸೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕರೆತಂದು ಹೆಂಡತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನುಸುವುದು, ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಆಕೆಯ ದಾಯೆಯಿಂದ ಸತ್ಯ ಹೇಳುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಆಶಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ‘ಕರ್ಯಾಮ್ಮಾ, ಕರ್ಯಾಮ್ಮಾ’ ಎಂದು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೂಗು ಎಂದಾಗ ಹರಳಯ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ದನಿಗೂಡಿಸುವಳು. ಕರ್ಯಾಮ್ಮ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪವಾಡದಿಂದ ಬಂದಳು.”

ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಮಗ ಅದಿಶೇಷನನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕು ಎಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪದವರದೆ ಸಂಕಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು.” ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ತಾಯಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಡ? ಮಾದೇಶ್ವರರು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ “ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆಯಮ್ಮಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಆಕೆ ಕೂಗಿದಳು. ಅದಿಶೇಷ ಓಡಿಬಂದು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡಿದ್ದನು. ಊಟದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಚಮುಕಿಸಿದಾಗ ಮಾಂಸ ಹೊವಾರುವು. ಕೊನೆಗೂ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಗುವನ್ನು ಆಕೆಯಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರರುವರು. ಈ ಪ್ರಾಣದಾನ

ಪವಾಡದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಆಶಯಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಈ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಚಿತ್ರಣಕ್ಕೆ ಭಕ್ತ ಸಿದ್ಧಿಯಾಳನ ಕಥೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಪದಾರ್ಥ ಎಷ್ಟು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒಡಗಿದುದಕ್ಕೆ "ಅಕ್ಷಯ ಪವಾಡ" ಎಂದು ಕರೆಯುವರು.

"ಮಾದೇಶ್ವರರು ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರದ ಮೂರು ಬತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣದ ಶರಣರೇಗಲ್ಲಾ ಹಂಚಿದ ಮೇಲೂ ಅನ್ನ ಉಳಿಯುವುದು. ಉಗ್ರಾಣವೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನಮಯವಾಯಿತು." ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ದಾನಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನದಾನ ಮಿಗಿಲು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪವಾಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದರೆ ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಸಾರಲು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಈ ಪವಾಡವನ್ನು ಎಸಗಿದಂತಿದೆ.

ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಭಕ್ತಿ ತರಲು ಮನೆ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು." ಇನ್ನು ದಿನವೂ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಯಿತು, ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ. ಆಗ ತಾಯಿ, ಮಗನಿಗೆ "ಮಗೂ ನೀನು ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸೇರು ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರೇ ಸುಖಪಡಬಾರದು. ಇದು ಅಕ್ರಮವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಖೇವರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಉಪತಪಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ನಾವು ದುರಾಸೆಯಿಂದ ಪಡೆಯಬಾರದು ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬರಿಸಿದರೆ "ನೇತ್ರದಾನ ಪವಾಡ" ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಬೋಧಿಸಲೆಂದೇ ಈ ಪವಾಡ ಮೆರೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ." ಮಾದೇಶ್ವರರು ಬಾಣದ ಎಟು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಿದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆ ಎಟನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಯ್ಯನನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅತನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದುದು ತಪ್ಪು ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಿತು. ಕೂಡಲೇ ಬಾಣದಿಂದ ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟನು. ಅತನ ಸಂಕಲ್ಪವೂ ದೊಡ್ಡದು. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ನೋವಾದಾಗ ತನ್ನ ನೋವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು

ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣವರ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಾಣವೂ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು ಮಾಡಿದ ರೀತಿ ಇದು.

ನಾಸ್ತಿಕರನ್ನು ಆಸ್ತಿಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವರ್ತನ, ರೂಪಾಂತರ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸದೇವಮಂಬುವನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯವು ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಜುಂಜೇಗೌಡನು ಮಾದೇಶ್ವರರ ಒಕ್ಕಲಾಗದಿರಲು ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹಸುವನ್ನು ರಕ್ತ ಕರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಈ ಹೇಳುವ ವೇಷದಲ್ಲಿ, ಬುಡುಬುಡುಕೆ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಸುವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿದರು. ಕೂಬದ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಮರಳು ಮಾಡಿದರು. ಇವೆಲ್ಲಾ ರೂಪಾಂತರ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿ ನಿಂತಿವೆ.¹ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮನ ಒಲಿಸಿ, ಕಾಡು ಜನರನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಎಸಗಿದರು. ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹಸು ರಕ್ತ ಕರೆಯುವುದು, ಕೂತಮ್ಮನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಜುಂಜೇಗೌಡನಿಗೆ ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು, ಕೂಬದ ಧಾನ್ಯ ಮರಳಾಗುವುದು, ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಹಸುವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡುವುದು, ಇವು ಜನಪದ ಆಶಯಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ದೇವನು ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ, ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಿ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ. ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಒಂದು ವಸ್ತು ಉಪ್ಪಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಪವಾಡ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಒಮ್ಮೆ ಲೇ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಎಲ್ಲೆತ್ತೋ ಕೋಟಿ ಬರಗಗಳ (ಹುಲಿಗಳ) ಮೇಲೆ ನಾಟ್ಯವಾಡಿ² ಕಾಡು ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡ ಹೂವು ಹಣ್ಣು ಬಿಡುವುದು, ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಮರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಜಾತಿಯ ಹಣ್ಣು ಹೂವು ಬಿಡುವುದು, ಬುಜೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು, ಆಸಪೋಷೋತ್ತಪ್ತಿ ಪವಾಡವಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಥೆಯೇ ಒಂದು ಸುಂದರ ಉದಾಹರಣೆ. ಬುಜೆ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೀಲಯ್ಯ ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೆಬ್ಬೇನು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಆತನ ಗುಳ್ಳಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಒಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಆಗ ಅವಳು ಹೆಂಡತಿಯ ತಿಲವನ್ನು ತುಂಬಿದ. "ಯಾರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ" ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ "ಮಾದೇಶ್ವರರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ" ಎಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ನೀಲಯ್ಯ "ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲು ಬಾಳಿಸುಳಿಯಾಗುವುದು,"³ ಹೊವಿನ ಹಾರವಾಗುವುದು."⁴ ಸುಣ್ಣದ ಗೊಡಿನಿಂದ

ಕುದಿವ ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು,¹⁰⁰ ಕಡ್ಡಿಯ ವಂದಿಯಲ್ಲಿ (ಬರಡಿ) ನೀರು ತರಬೇಕು, ಒಂದು ಅರಳಿ ಗಿಡ ಚಿಗುರಬೇಕು, ಮರಳ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ತರಬೇಕು,¹⁰¹ ಮೋಸಿನ ಕಾಯನ ಹೋಗಿಯಿಂದ ಹೊರ ಬರಬೇಕು, ಕುದಿವ ಚೀನು ಮುಪ್ಪದಿಂದ ಉಂಗುರ ತರಬೇಕು.¹⁰² ಮೂರು ಮಿಂಡುಗ ಅಕ್ಕಿ ಎಣ್ಣೆ ಬೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕು,¹⁰³ ಭಾರಿಗುಂಡನ್ನು ಉರುಳಿಸಿದರೂ ಬದುಕಬೇಕು,¹⁰⁴ ಮೂರು ಮಿಂಡುಗ ಭತ್ತ ಬಿಡಿಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಎರಡು ಕೈ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬಳೆ ಹಾಕಿ ಗುಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು,¹⁰⁵ ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು,¹⁰⁶ ಉಕ್ಕಿನ ಒಣಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗಾರು ತೆಗೆಯಬೇಕು, ಕಡ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಕೀರೆ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪನಿರುವ ಬಾವಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕು¹⁰⁷ ಎಂಬ ಹಲವಾರು ಕಲ್ಪಾಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನೀಲಯ್ಯನನ್ನು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಲು ಹಲವಾರು ಪದಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವನ ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಅವು ತೀರ ಆಗತಕ್ಕವಾಗಿದ್ದವು. ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂಕಮ್ಮ ಬಂಜೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆದರೆ ದೈವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂಜೆ ಬದುರಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಆತ ನಡೆಸುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತ ಗೆದ್ದನು. ಸತ್ಯದ ಅರಿವನ್ನು ನೀಡಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪದಾಡಗಳು ಆಶಯಗಳು ಮೂಳೆಕುರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತವೆ. ನೀಲಯ್ಯ ಮಾಡುವ ಒಂದೊಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಯೂ ಜನಪದ ಆಶಯವಾಗಿ ಮೂಡಿಸಿವೆ.

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು ಹೂವನ್ನು ಮೂಸಿಡಾಗಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗುವುದು, ಎಪ್ಪತ್ತೈದರ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಗು ಹಡೆಯುವುದು ಅಸಹಜವೇ.¹⁰⁸

ನೀರಿಲ್ಲದಾಗ ನೀರು ಬರಿಸುವುದು, ಮಳೆ ಸುರಿಸುವುದು, ಇವು ಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಪದಾಡಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಕಾರಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬಿಷ್ಕಾ? ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಕರೆದರು. ನೀರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಕೊಟ್ಟೊಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ತಾವು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಗುರುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನೀರಲ್ಲಿ ಈಡಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸಿದರು.¹⁰⁹

ತನ್ನನ್ನು ನಂಬಿದವರನ್ನು ದೈವ ಎಂದೂ ಕೈಬಿಡದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪದಾಡವಿದೆ. ಕೋಂಗರಾಜ, ರಾಯಗಣ್ಣನ ಮಗಳು ದುಂಡಮ್ಮನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ರಾಯಣ್ಣನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಪಾಲಾರ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈಜಿ

ಮೊಗುತ್ತಿರಲು ದುಂಡಮ್ಮನ ವ್ಯವಹಾರಿಯಿಂದ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಡಿಯನ್ನೇ ಮಂಜಾಗಿ ಮಾಡುವರು. ದುಂಡಮ್ಮ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಸೇರುವಳು.^{೧೧೧} ಇದೂ ಜಲಸಂಭಂಧದ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯದಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯ ಪವಾಡ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನು ತುಂಟಿ ಅಗ್ನಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂತಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ನಿಜ ಬೆಳೆದರೂ ನೀಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಸತಿ ಸಂತಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದರೆ ನಿಶ್ಚಯ ತಂದಿರಬೇಕಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂದಾಗ ಇದರಲ್ಲೂ ಜಯಶೀಲಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು.^{೧೧೨}

ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಾಯವಾಗುವುದು, ಅದೃಶ್ಯ ಪವಾಡಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳು. ಮಾದೇಶ್ವರರು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವುದು, ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಜುಂಜೆಗೊಡರನ್ನು ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಆತನ ಹಸು ಕುರಿ, ದನಗಳನ್ನು ಮಾಯಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.^{೧೧೩}

ದೇವರು ಮತ್ತು ದೆವ್ವಗೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವುದು ದೇವರು, ದೆವ್ವಗಳ ಪವಾಡ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಮೊಗಯ್ಯನ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪಟ್ಟಿದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರೊಡನೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ನಾಟಕವಾಡಿ ಮೊಗಯ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುಂಟು.^{೧೧೪} ಹಾಗೆಯೇ ಜಂಗಮರಿಗೆ ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆ ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯ ತಿನ್ನಿಸಿ ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರಿಗೇ ಸಾಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು.^{೧೧೫} ಪರದ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅಶಿಸಿದಾರರು ಎಂಬುದರ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರತೀಮೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೊಗಯ್ಯನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಾದೇಶ್ವರರು ನಾಗರಹಾವಾಗಿ ಮೊಗಯ್ಯನನ್ನು ಕುಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸುವುದು, ಪಟ್ಟಿದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಮುಡುಕು ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿಯಿಂದ ಪುದ್ಗವಾದ ಕಿಚ್ಚಾಯವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತಾವು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಷದ ಕಿಚ್ಚಾಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಪಾಕಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ-ಕೊಡುವ ಪಲವಾರು ಆಶಯಗಳನ್ನು ಈ ಎರಡೂ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ದೇವರ, ಗುರುವಿನ ನಾಮಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಸೆರಬೇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಮಸ್ತೋತ್ರೆಯ ಪವಾಡ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕುಂತೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಗುರುಗಳ ನಾಮಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಗೊದ್ದೆ ಗೋಸುಂಬೆಗಳನ್ನು ನೀರಿಗೆ

ಅದ್ವಿ ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.^{೧೦೦} ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆ ಎಂಥದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಪವಾಡಮೆಳೆಬೇಕಾಯಿತು. ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದ ಪವಾಡ ಇದು. ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಗೊದ್ದೆ ಗೊಲಸುವೆಗಳೂ ಹೂವಾದುವು. ಇದೇ ಪ್ರಭುದೇವರ ಮಿಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಮಾಡಲು, ಕಾವ್ಯ ಬೇಕುಗಳು ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ ಓದಾಡಿದವು.^{೧೦೧} ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಈ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕುರಿತು ತಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಪವಾಡಮಯವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಶಯಗಳು ಪೂರಕವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಗಾಗಿ, ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದುಷ್ಟರ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಗೆ ಬರಲು ನೆರವಾದರು.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಜೀರಿಗೆ ಕುಟ್ಟಿ ಬಸವ್ವ, ಕರ್ಣಾಟಕ. ಯಾತ್ರೆ, ಪ್ರ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು. ೭೧-೭೨, ೧೯೭೩.
೨. ಎ.ಕೆ. IV, ಸಂಪುಟ ೪, ಪ್ರ|| ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಪು. ೪೫೨, ೧೯೭೫.
೩. ಸಿ. ಕಾಗಿದಾಳು, ಸಾಲೂರು ಮಠ, ಕಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪ್ರಣಾತನ, ಸಾಲೂರು ಮಠ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟ, ೧೯೭೯.
೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ-೩.
೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ-೬.
೬. ಸಂ. ಶ್ರೀ ಉತ್ತಂಗಿ ಚನ್ನಪ್ಪಪ್ಪಯ್ಯ, ಅದಯ್ಯನ ವಚನ, ಪು. ೧೯೭, ಶ್ರೀ ವಿ.ಪ್ರ.ಶ್ಯ., ಮೈತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು, ಮುರುಘಾಮಠ, ಧಾರವಾಡ, ವಚನ-೩೫೧: ೧೯೫೭.
೭. ಸಂ. ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾಂಘ್ಯ, ಕರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೭.
೮. ಸಂ. ಗೊ.ಯ. ಚನ್ನಬಸವ್ವ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೭.
೯. ಆಲಿಯೋನ್ ಎಂಬ ಮೇಧಾವಿ ಕ್ರಮ ನಿಮಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ಚಲಪ್ಪನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಾರಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ದೀಪ್ತರಂಜೋಲಿ ಗೀತೆಗಾಗಿ ನಿಷ್ಕಪ್ಪ ಸ್ವರೂಪಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೇಳದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಬಲಮೂರಿ, ಎಡಮೂರಿಗಳಾಗಿ ಸಮಜೋಡಿಯಲ್ಲಿ

ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂದು ನಾಟಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಮಾಹಾರ್ಥದಿಂದಲೇ ಅರಿಯೋಣ ಗೀತೆಗಳ ನಡುವೆ ಮೇಳ ನಾಯಕ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಕೆಳಗೂದಲಿದ್ದ ಮೇಳದವರೊಡನೆ ಭಾಷಣ, ಪದ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಥನ ಸ್ವರೂಪದ ಆ ಸಂವಾದಗಳೇ ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕದ ತಳಹದಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಭಾಷಣ ಪದ್ಯದ ಭಂಡವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಸಂವಾದ ಭಾಗ ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಕೇವಲ ಕಥಾಸ್ವರೂಪ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ, ನಾಟಕ ಸ್ವರೂಪ ನಿಧಾನವಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಕಥನ ಗೀತೆಗಳು ದಿಯೂಕೋನೋಸ್ ದೇವತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಥೆಯಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳು ನಾಟಕದ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿ ಬಂದವು.

ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಮೈಲಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುವವರಿಗೆ ಅವರು ಶಿಷ್ಯರು ಮಿತ್ರರು, ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಪುಟ. ೮೫|| ಕೆ.ವಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್, ೮೫||, ಗ್ರೀಕ್ ದ್ರವ್ಯನಾಟಕ ೧೯೪೧, ಪು. ೪೭೦-೪೭೧.

೧೦. ಕ್ಷಾರಣ್ಯ

ಹರಗುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುತುಮಕದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಾವಿಯುಟ್ಟು, ಕಾಲಿಗೆ ಜಂಗನ್ನು ಧರಿಸಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ "ಗುರು ಕೋರಾನ್ನ ಭಕ್ತಾ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಮಂತ್ರಿ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ದಾಸೋಹ ನೀಡುವರು. 'ಕೋರಾನ್ನ' ಎಂದರೆ ಅಥವಾ ಕೋರುವ ಭಕ್ತಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಎಂದೂ ಹೇಳುವರು. ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಎಂದರೆ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನೀಡುವ ದಿಕ್ಷೆ. ಇದು ಜನಪದದ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಮಾದೇಶ್ವರರ ಗುಡ್ಡರು ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

೧೧. ಹೇ.ಶಂ. ಪರಮಹಿತಯ್ಯ -ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.

೧೨. ಕು.ಶಿ. ರಾಜಕೇವಲ: ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ-೧, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಪು. ೪೦ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾಣಸ ಗುಡೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩.

೧೩. ಸಂ. ಗೋರು. ಚನ್ನಬಸವ, ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಪು. ೨೧, ೧೯೭೭.

೧೪. ಹೇಪರ ಗುಡ್ಡದಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ:

ಮಂಟಪಸ್ವಾಮಿ ಒಕ್ಕಲಿನವರು 'ಎಳು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಬೊಳ್ಳೇಗೌಡನ ಮಠದಲ್ಲೇ, ಕಪ್ಪಡಿ, ಚಕ್ಕಲಿಲ್ಲದ ಜಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲೇ ದೀಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುರುಷೋದಿ ಒಂಟಿ ಮಂಟಪವನ್ನು ಹತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡ್ಡದಾದವರು "ಧರ್ಮಪುರಿ ರಾಜಯ್ಯನ ಭಕ್ತವೋ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ನೀಲಗಾರರೊಡನೆ ಭಕ್ತಿ ಸಾರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದತ್ತು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಬಹುದು. ಪೌಡಿಕೆಯವರು (ಗೊಂದಲಿಗರು) ಹಳದಿ ಮಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಪುರುಷ ವೇಷದ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಸ್ತ್ರೀವೇಷದ ಪುರುಷರುಗಳಿಗೆ ಜೋಗತಿ, ಜೋಗಪ್ಪ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಜೋಗತಿಯಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದರ ವಿವಾಹವಾಗದೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿಯ ಪತ್ನಿಗೆ (ನಿರೂಪಿತ ಒಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಪುಣಾ ಸಾಹಿತ್ಯ) ತಂದೆಸಿ, ಉಪತಿ ಹಾಕಿ, ಬೇವಿನ ಗೊವ್ವನ್ನು ದಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾರಿಗೆ ಗಿಜ್ಜೆ , ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಸರ, ಪಾಡು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ದೇವಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವರು. ಗುಡಸರು ಪೆಂಗುಸುಂತಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪರಮರಾಮನ ಅನುಕರ ಎಂದು ಹೇಳುವರು” ಎಂದು ಏಕು ಕೊಳ್ಳದ ಎಲ್ಲಮ್ಮ ಎಂಬ ಹೊತ್ತಗಿರುಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ (ಪು. ೩೪). ಹರಿಜನ, ಹಾಲುಮತದವರಲ್ಲಿ ಈ ದೀಕ್ಷಾಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಮೈಸೂರಲಿಂಗನ ಗುಡ್ಡದಿಗೆ ಗೊರವರು, ಗೊಗ್ಗಯ್ಯ, ಗಡುಬಡ್ಡಯ್ಯ ಎನ್ನುವರು. ಹಾಲುಮತದವರೇ ಮೈಸೂರಲಿಂಗನ ಗುಡ್ಡದಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಹರಿಜನ ಮತ್ತಿತರರು ಗುಡ್ಡದಾಗುವುದು ಕಡಿಮೆ. ದನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮೇಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮೇಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯಮೇಲೆ ಕೂರುವುದಿಲ್ಲ, ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂರುಕು ತೊರೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ‘ಪಾರ್ವತಿ ಗೊರವರು’ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೊರವರು ಕಂಬಳಿ, ನಿಲುವಂಗಿ, ಹುಲ್ಲೆಯ ಚರ್ಮದ ಛಂಡಾರ, ಪೇಟ, ಕವಚೇರ, ಹಗಲಲ್ಲಿ ಧಣ್ಣಪಾತ್ರೆ, ದೋಣಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧಮಕುಗ ತ್ರಿಕೂಲ ಹಿಡಿದು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಿ ರಾಮಾಯ ಸುತ್ತುವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗೊರವರು ಒಕ್ಕಳ ಗಂಟೆ, ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮ, ರಟ್ಟುಬಳೆ, ಕಾಲುಗಿಜ್ಜೆ, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕವಚ, ಛಂಡಾರ ಚೀಲ, ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಣೆ ಕಣ್ಣುಗಳ ಸುತ್ತಾ ವಿಭೂತಿ ಕುಂತುವವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ತಮ್ಮ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

“ಕಾಡುಗೊಲ್ಲರ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಗಣಿಯನ್ನು ತೊತ್ತು ಜುಂಜಪ್ಪನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವರು. ಇವರಿಗೆ ಗಣಿಯವರು (ಗಣಿಕೆಯವರು) ಎಂದೂ ಕರೆಯುವರು. ಗಣೆ ನವಿಲುಗರಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರಿತ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬದಿಯ ಕೋಲು ಇವರ ಪಾದಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾಗುಚಿತ್ತ, ಕಂಬಿ, ಜಾಗಟೆ, ಗೊಂದೇವುಗುಡಿ, ದೋಣದ ನಾಗ ಪೆಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಣೆಯವರು ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂಟಿನಾಮು, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾವು ಚೇಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹರಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಗಡಿಗೆಗೆ ಕಾಣನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.”

ಎಂಬುದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಜೀ.ಶಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

೧೩. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಕಾಪ್ಪಿ ಎ. (ಸಂ.) ಮೊದಲೇಪ್ಪರ ಸಾಂಕತ್ಯ, ಪರಣ ಸಾಂಕತ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ರಂಗಾಪ್ಪಮಿಗುಡಿ ಬೀದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೫೫.
೧೪. ಸಂಜುಂಜಾಪ್ಪಯ್ಯರು ಎಂ.ಜಿ., ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಪು. ೬೩-೬೫, ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿಪುರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿಪುರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೧.

೧೭. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವೇ. ಸುತ್ತಲರು ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಪರಂಪರೆ, ಶ್ರೀ ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೨೧, ಪ. ೨, ೧೯೩೩.
೧೮. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮
೧೯. ಅದೇ, ೮
೨೦. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯
೨೧. ಅದೇ, ೯
೨೨. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧೨
೨೩. ಪರಮಹಿಮೆಯ ಜೇ.ಸಂ., ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.
೨೪. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೨೫. ಪರಮಹಿಮೆಯ ಜೇ.ಸಂ., ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಕಥೆಗಳು, ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೧.
೨೬. ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಲ್ಲೆಗಾಲ, ಪಾಪ ೧, ಕುಂಕೂರು, ಪು. ೪೦೧-೪೦೩.
೨೭. ನಾಯಕ, ಹಾ.ಮ. (ಸಂ.) ಕರ್ನಾಟಕ ಕನ್ನಡ ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೯೯೪, ೧೯೭೯.
೨೮. ಮಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಶಿವರಾಮಪೇಟೆ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೨೦, ೧೯೩೨.
೨೯. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪ ಪು. ಎಲ್ಲತ್ತೇಳು ಮಲೆಯೋಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.
೩೦. ದೇವಚಂದ್ರ, ಹಗದದ ಪ್ರತಿ, ಕೆ.ಎ. ೬೫, ಪುಟ ೨೮೩-೨೮೪, ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.
೩೧. ಸಾ.ಶಿ. ಮರುಳಯ್ಯ, ಕೆಳದಿಯ ಅರಸರು, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೩೨. ಸಂಗಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವೇ. ಸುತ್ತಲರು ಸಿಂಹಾಸನ ಗುರುಪರಂಪರೆ ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿತ್ವರ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೩೩.
೩೩. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೩೪. ಶಾಮರಾವ್, ತ.ಸಂ., (ಸಂ.) ಶಿವಶರಣ ಕಥಾ ರತ್ನಕೋಶ, ತ.ಮಂ. ಸ್ಮಾರಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೩೨೧-೨೨೨, ೧೯೬೭.
೩೫. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.

೩೬. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೩೭. ಅರೇ, ೬.
೩೮. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೩೯. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.
೪೦. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೪೧. ಪರಮಕಿವಿಯನ್ನು ಬೇ.ಕಂ., ಕುಸಾಳಿಯವರು, ಬ.ಬಿ.ಎಲ್. ಪ್ರಕಾಶನ, ಗಾಂಧಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೮.
೪೨. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.
೪೩. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.
೪೪. ಕುಸಾಳ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯.
೪೫. ಸಿದ್ಧಪ್ರಹಾರಿ, ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜವುರಾಣ, ಕುಂತೂರು, ೪೪-೪೫, ೧೯೭೦.
೪೬. ದೇವಗುಂಪ, ರಾಜಾವಳಿ ಕಥೆ, ಅಪ್ರಕಟಿತ, ಪು. ೨೮೨-೨೮೪, ಮೈಸೂರು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಾಗದವ ಪತ್ರಿಕೆ, ಕೆ.ಎ. ೬೫.
೪೭. ಪುಟ್ಟಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬಿ., ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮಲೆಯೋಳಿಗೆ ನಾಟ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಾಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.
೪೮. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಬಿ., ಶ್ರೀಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಧರ್ಮವರ್ತಿಗಳ ಸಮಿತಿ, ಶ್ರೀ ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ೧೯೫೪.
೪೯. ಸಂಜುಂಡಾರಾಧ್ಯ ಎಂ.ಜಿ., ಮಾದೇಶ್ವರ ಸುಪ್ರಭಾತ.
೫೦. ಸಂಜುಂಡಾರಾಧ್ಯ ಎಂ.ಜಿ., ಶಿವರಾತ್ರಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ, ಜಗದ್ಗುರು, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೧.
೫೧. ಹಿರೇಮಠ ಆರ್.ಎ., (ಸಂ.) ತೋಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಲಿಪಿಯೋಗಿ, ಪುಟ್ಟಲಜ್ಜಾ ಸಾರಾಂತ್ರಿಕ, ಮುರುಘಾನುಕ, ಧಾರವಾಡ, ಪು. ೫, ವ. ೮, ೧೯೬೪.
೫೨. ತಲಕಾರು ವಿ. ಮಾದಯ್ಯ, ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೆ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, (೧೯೬೯), ೧೯೭೦.
೫೩. ಸಂಜಪ್ಪ, ಮ್ಯಾಥ್ರೆವಾಹನ ಮುದ್ದುಮಾದೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ೧೯೭೦.
೫೪. ಸಿದ್ಧಪ್ರಹಾರಿ, ಕುಂತೂರು, ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ನಿಜವುರಾಣ, ಕುಂತೂರು, ೧೯೭೦.
೫೫. ಮಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಾಕಾರ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನನ್ನು ಹಿರಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಎಸ್.ಕೆ.ಎಸ್. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೫೬. ಕರಿಯಾಯ, ಕಾಯಕ (ನಾಟಕ), ಪು. ೯೬, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಶಿವರಾತ್ರಿಶ್ವರ ವಿದ್ಯಾಕೀರ್ತಿ, ಮೈಸೂರು.
೫೭. ಸ. ಕಾಮರಾಯ ತ.ಕಂ., ಶಿವಕಥಾರತ್ನಕೋಶ, ಪು. ೩೨೧-೩೨೨, ತ.ವಂ. ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ೧೯೬೭.

೫೮. ನೆಲಾಂಚೆ ಭಿ. (ಸಂ.) ಮತ್ಸು ಎಸ್. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ, ದೇಗುಲ ಜ್ಯೋತಿ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆ, ದೇಗುಲಮಠ, ಕಣಪುರ ಪು. ೨೩, ೧೯೭೬.
೫೯. ನೆಲಾಂಚೆ ಎಂ.ಎಂ. ಪ್ಲಾನ್ಸ್ ದಾಖಲೆ, ಸರ್ವೇಕರಣ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೮, ೧೯೭೮.
೬೦. ಓ.ಎಸ್. ರಿಂಗ್ಲಿಯು, ಶೂನ್ಯಸಿಂಹಾಸನ, ಪ್ರೀತ್ಯೆಲ ಕುಮಾರಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, (೩೧೫, ೩೧೬, ೩೧೭, ೩೩೪, ೩೩೫), ೧೯೬೮.
೬೧. ಲೇಖನ, ಗೋವಿಂದಪ್ಪ-ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಜೈನ ಧರ್ಮ ಆಗಮನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂ. ೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪು. ೧೮, ಜೂನ್ ೧೯೪೧.
೬೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.
೬೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.
೬೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೬೫. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.
೬೬. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.
೬೭. ಸ.ಬಿ. ಮಹಾದೇವ ನಾಯಕ, ನಾನೆಮ್ಮ ನೆನೆದೇನು, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೬೮. ರಾಜಶೇಖರ, ಪಿ.ಕೆ. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮, ಪು. ೧೨೨೯, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩.
೬೯. ಗೋರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, (ಸಂ) ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಳು, ಪು. ೯, ಕಾರದಾಮಂದಿರ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೩೮.
೭೦. ಸ.ಬಿ. ಮಹಾದೇವ ನಾಯಕ, ನಾನೆಮ್ಮ ನೆನೆದೇನು, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೭೧. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.
೭೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.
೭೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫.
೭೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.
೭೫. 'ನೋಟಕ್ಕೆ ಗದ್ದುಗೆಯಂತೆ ಕಾಣುವುದೇ ತೋರುಗದ್ದುಗೆ. ಮಾದೇಶ್ವರರು ರಿಂಗೈತ್ಯರಾಗುವ ಮೊದಲು ಚರಿಸಿದ, ಅದೇಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನುಷ್ಠಾನಮಾಡಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಮಾದೇಶ್ವರರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇ ತೋರುಗದ್ದುಗೆಗಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದವು ಎಂಬ ಹಾಡುತ್ತುದೆ. ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಪ್ರೀತ್ಯೆಲಕ್ಕೆ ಬರಲು ಆವಾಹನಕೂಲಿಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆದು ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಅತ್ಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು

ತೋರು ಗದ್ದುಗೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದವು. ಇವು ಕರ್ನಾಟಕ, ತಮಿಳುನಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನಕಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ಸೋಮನಹಳ್ಳಿ, ರೇವಾಸಿದೇವೇಶ್ವರಚೆಟ್ಟಿ, ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು, ಕನಕಗಿರಿ, ರಾಮಾಪುರ, ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ, ನಂಜನಗೂಡು ಹಾಲ್ಮೂರು ಜೋಡಿಹಳ್ಳಿ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಮಕ್ಕಳಾಟಕಿ ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ, ಮರಡೀ ಗುಡ್ಡ, ಗೇರುಮಾಳ, ಹಲಗಾಪುರ, ಮಂಜ್ಯ, ನರಸೀಪುರ, ಹಾಲ್ಮೂರಿನ ಮಂಜುಕುತೋರ ಭೀಮನಕೊಲ್ಲಿ (ಹೆಗ್ಗುಡದೇವನಕೋಟೆ ಹಾಲ್ಮೂರು) ಸುತೂರು, ಚುಂಚಿನಹಳ್ಳಿ, ಸರಗೂರು, ಕಲ್ಮೂರು, ಪಿರಿಯಪಟ್ಟಣ, ಕುಂತೂರು, ಕನಕಪುರ, ಹಾಲ್ಮೂರಿನ ಮಳಗಾಳು, ಹೆಗ್ಗುಡದೇವನಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ೧೨ ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಹೆಗ್ಗುಡದೇವನಕೋಡಿಹಳ್ಳಿ ಅದಿ ಚುಂಚಿನಗಿರಿ ಹತ್ತಿರ, ಕೋರಬೆಗೆರೆ ಹಾಲ್ಮೂರು ಹೋಳವನಹಳ್ಳಿ ಹತ್ತಿರ ಬಿದಲೋಟಿ ಮುಂತಾದುವು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ, ಕೋಯಿಮತ್ತೂರು, ಸೇಲಂ, ಪಂಡೇಶ್ವರ, ಬರಗೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ತೋರುಗದ್ದುಗಳಿವೆ.

೭೬. ಶಿವಮೂರ್ತಿಹಾಸ್ತಿ ಐ., "ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ಸಾಂತ್ಯ", ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಗುಡಿ ಬೀದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೭೭. ಪುಟ್ಟಮ್ಮಪ್ಪ ಐ., ಎತ್ತರಗಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟುವಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೫೪.
೭೮. ಕುಂತೂರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಹಾಸ್ತಿ, ಮಲೆಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ವಿಜಯರಾಗ, ಕುಂತೂರು, ೧೯೭೦.
೭೯. ಮಂಜುಳಾದೇವಿ, ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆ ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತ್ರೆ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೮೦. ತಲಕಾಡು ವಿ. ಮಾಯಮ್ಮ, ಮಲೆಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಕೆ.ಎಸ್.ಕೆ. ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೬೬.
೮೧. ನಂಜಪ್ಪ, ವ್ಯಾಪ್ತವಾಹನ ಮಂದ್ಯ ಮಾರ್ಡೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು, ೧೯೭೦.
೮೨. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ ಜೇ.ಕಂ., ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೯.
೮೩. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.
೮೪. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.
೮೫. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.
೮೬. ಮಹಾದೇವನಾಯಕ, ಸ.ಪ. ಜಾನಪದ ರಸಗಂಗೆ, ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೬೨.
೮೭. ಜೇ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೦೮, ೧೯೭೯.
೮೮. ಜೇ.ಕಂ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, ಪು. ೧೧೨.

೮೯. ಜಿ.ಶಂ. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ,
ಪು. ೧೫೧, ೧೯೭೯.

೯೦. ಪಿ.ಸಿ. ರಾಜಶೇಖರ, ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ, ಮೈಸೂರು, ಪ್ರಭಾವನಿ, ಪುಟ ೧೬.

೯೧. ಜಿ.ಶಂ. ಪರಮಹಿಮಯ್ಯ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ,
ಪು. ೧೨೩, ೧೯೭೯.

೯೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೯೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೯೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೯೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೯೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.

೯೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭.

೯೮. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೯೯. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೦. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.

೧೦೧. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೦೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨.

೧೦೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩.

೧೦೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫.

೧೦೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೦೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೦೮. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೦೯. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೧೦. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮.

೧೧೧. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೯.

೧೧೨. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪.

೧೧೩. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೪. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೫. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬.

೧೧೬. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೧೧೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧.

೨. ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು

ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ

“ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ದೊಪ ದೀಪ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇ
ಇದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸವರೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ದೇವ ದೇವ ದೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ದೊಪ ದೀಪ ದೇವರಿಗೆ
ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ದೇವರಿಗೆ
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುದೇವರಿಗೆ
ಸರಣಾರತಿ ಗುರು ಧ್ಯಾವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತುವರೆ
ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳ್ಳೆದರು ಅರುತಿಯ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿದರು ತಿವರಿಗೆ
ನಿಮಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿದರು ಗುರುದೇವಾ
ಹೂವ ಬೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ ಮಾಡೇವರಿಗೆ
ಪುಷ್ಪ ಬೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ

ಅಯ್ಯೋ ಮೊಗ್ಗು ಚೆಲ್ಲಾಡಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಾದೇವಗೆ ಕಮಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಡ ಬನ್ನಿರೋ
ಹೂವ ತರುವಾಗ ಸರಣೆಂದು
ದೇವ ಬೇಡುವೆನಯ್ಯಾ ಸಿವನೆ ನಿಮಗೆ
ಮಂಗಳಾತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಂಗಳಾತಿ ಎತ್ತಿ ಬನ್ನಿರೋ
ಮಾದೇವಗೆ ಕಮಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಡ ಬನ್ನಿರೋ||"¹⁰

"ಗುರುಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದವ ನೆನೆವೆನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವಾ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವ

ಯತಿಗಾ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನಿಗೆ
ಚಂದ್ರನಿ ಪೇಳುವೆ ಸಿವ ಪದವ
ವಂದಿಸಿ ಮಾನ್ಯರ ಚರಣ ಕಮಲವ
ಕುಂದಿಸಿ ಬೇಯುವೆ ಗುರುಪಾದನ

ವಿದ್ಯವ ಕರುಣೆನು ಕಂದನಿಗೆ
ನಿಮ್ಮಯ ಪಾದವ ನೆನೆವೆನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣೆನು ಮಾದೇವ
ಯತಿಗಾ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಏಳು ಮನೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮನೆಕೈಲಾಸ
ಅಲ್ಲಿರುವನು ಜಗದ್ಗುರು ಮಾದೇವ
ಅಲ್ಲಿರುವನು ಗುರು ಮಾದೇವ ಮಾದೇವ

ಸ್ವಾಮಿಯ ಬಲಗಡೆ ಇರುವನು
ಅಲಂಬಾಡಿಯ ಬಲವೇಸ
ಯತಿ ಗಾ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಗುರುದೇವ

ಅರುಣೂರು ಏಳುನೂರು ಮಂಟಪ ನೂರು
ಅಲ್ಲಿ ಮನ ನೂರು ಅಲಂಬಾಡಿ
ಬಸವನ ಕತ್ತರಿ ಗುಹೆ ಇರುವುದು ಬಸೂರು
ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನು ನಾನು

ಚಂದರಿ ಪೇಳುವೆ ನೀವ ಪದವ
ಮೊದಲೆ ಪಾಡುವ ನೆನೆವನು ಮಾಡೇವ
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಗತಿ ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡು ಮಾಡೇವ

ಅಗ್ಗನೆ ತಂದನು ಕಾರಯ್ಯ
ಪ್ರಪ್ಪನ ತಂದನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ
ಇಬ್ಬರು ಸೇರಿ ಮಜ್ಜಾಕ್ಕೆ ಒಂದನು
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವ

ತಾಳ್ವೆರ ಸ್ಥಾನವ ಮಾಡುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ದರಿಸುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು
ಸಣ್ಣ ನಾಮವ ದರಿಸುವರೆ
ಸಣ್ಣ ನಾಮ ದರಿಸಿದ ಸರಗೂರಪ್ಪ
ತೇರಿಗೆ ಪಯಣವ ಮಾಡವ್ವೆ

ಮೊದಲೆ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾಡುವ ನೆನೆವನು
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವ
ಯತಿಗೂ ಪ್ರಾಣೊಂದರಿಯದ ಕಂದಗೆ
ಮತಿಗಳ ಕರುಣಿಸು ಮಾಡೇವಾ

ತೇರಿಗೆ ದಾಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಳಸ
ಯಾವ ತೇರು ಸ್ವಂಗಾರವ,
ಯಾವ ತೇರು ಸ್ವಂಗಾರವ,
ನಾಗುಮಲೆ ನಡು ಬೀದಿಲಿರುವ ತೇರು
ಮಾಡೇವನ ತೇರಿಗೆ ಸ್ವಂಗಾರವೂ || ಯತಿಗೂ ||

ಪ್ರಸನ್ನವಾದರು ಮಾಡೇವ
ಪ್ರಸನ್ನವಾದರು ಮಹದೇವ

ಪರುಸದಿಂದ ಗರಿ ಒಳಗೆ
ಪರಸೆ ನಡೆದರು || ಯತಿ ಗೂ ||

ಗುಡು ಗುಡು ಗುಟ್ಟುತ್ತಾ
ನಮ್ಮ ನಡುಮಲೆಯಲಿ ಮಾಡವ್ವೆ
ನಡು ಮಲೆ ಮಿಂಚುತ್ತ
ಕಾರು ಗುಡುಗ ಮಿಂಚಿನ ರೋಷಿನಲಿ
ಕೇಡರು ಮಾಡೇವ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯ

ರನ್ನದ ಹೆಬ್ಬರಾಗಿ ಬಿನ್ನದ ಸುಳಿಯ
ಬಂಗಾರದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬರಗನ ಮೇಲೆ
ಮಾದವ್ವ ರೀತಿ ಮೆರೆಯಿತು

ತಾವರೆ ಕಿನ್ನಿ ಎರಿಯ ಮೇಲೆ
ದೇವರು ಮೂರುಕೆ ಮಾಡುವರೆ

ದೇವರ ಕಂಡೆಡೆ ಬರಹೇಳಿ
ದೇವಗಾಥದ ಮಹದೇವ ॥ ಯಶಿ ಗಣ ॥

ಮಲೆಯ ಮಾರೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ||”^೨

“ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಣ ಗೋವಿಂದಾ, ಗೋವಿಂದಾ,
ಮಹಾ ಪಾರ್ವತಿ ಪಶೇ ಹರ ಹರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ

ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದೇವರಿಗೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥

ಸರಗೋರಯ್ಯ ಸರಣರ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ ಸರಣು ॥

ಹರ ಹರ ಅಂಬೆ ಸರಸ್ವತಿ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಸರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥

ಪಟ್ಟದ ಪಾರ್ವತಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥
ಸೂರ್ಯನ ಪುತ್ರನ ಪಾದಕ್ಕೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥

ವಿದ್ಯ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥
ಹೆತ್ತವಾಯಿಯ ತಂದೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥

ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಪಾದಗಳಿಗೂ
ಮಂಗಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗೆ ॥ ಸರಣು ಸರಣು ॥

ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಣ ಗೋವಿಂದಕೆ ಗೋವಿಂದ
ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ ಸಂಜೋ

ಸುಮ್ಮಿ ಹೇಳಮ್ಮ ದೇವರ ದೇವನ
ತಾಳ ತಂಬೂರಕೆ

ನೀ ಒಲಿಯುವವಳೆ ಸರಸತಿಯೆ
ನೀ ನಲಿಯುವವಳೆ ಸರಸತಿಯೆ

ಈ ಗಾಳಿಗೆಯ ಅಕ್ಕರವು ಬಂದು
ಸುವ್ವಿಯೇ ದೇವಾನು ದೇವ

ಎಲೆಲೆ ಮಾವಿನ ದಂಟಿನಲ್ಲಿ
ಈ ಗಂಟೆ ಪಾದಕೆ ಒಲಿಯುವಳೆ
ಸುವ್ವಿಯೇ ದೇವಾನು ದೇವಾ
ಗಂಟೆ ಪಾದಕೆ ನೀ ನಲಿಯುವಳೆ
ಸರಸಿಯೆ ಈ ಗಂಟಿನಾ ತೂರರ
ಬಂದು ಸುವ್ವಿಯೇ ದೇವಾನುದೇವ

ಅದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾಣಿ
ಬೇದದಲ್ಲಿ ಕರ ಚರ್ಮೆ || ಸುವ್ವಿಯೇ ||

ಮೋಕ್ಷ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಣು
ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿಗೆ ಸರಣು || ಸುವ್ವಿಯೇ ||

ವಿದ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಗುರುವೇ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನಗೆ ಸರಣು
ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾನುದೇವ

ಸಿವನಿಗೆ ಸರಣಂದಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೆ ಸರಣಂದಿ
ಶ್ರೀ ಹರನಿಗೆ ಸರಣಂದಿ ಶಿವನ ಮಡದಿಗೆ ಸರಣಂದಿ || ಸುವ್ವಿಯೇ||

ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸರಣಂದೆ
ಪಾರ್ವತಿಯ ಮಗನಿಗೆ || ಸುವ್ವಿಯೇ ||

ಪಾರ್ವತಿ ಪತಿಗೆ
ಮಗನಾದ ಗಣಪತಿಗೆ
ಮೊದಲು ಮಂದನೆ ಮಾಡಿ
ಎತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ
ನಿಮಗೆ ಅರುತಿಯ || ಸುವ್ವಿಯೇ ||

ಶ್ರೀಮದ್ ರಮಾ ರಮಣ ಗೋವಿಂದ ಗೋವಿಂದ^{೧೩}

ಪುಂಗಿಳ ಮೈಮ ಲಿಂಗದರೂಪು|
ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮಾದೇವ
ಶಿವಾನುಶಂಕರ ಮಹಾದೇವಾ
ಲಿಂಗದ ವರಗಿಳ ಕರುಣೆಯ ಗುರುವೆ
ಜಂಗಮರ ಕ್ರಿಯ ಮಾದೇವಾ

ಗುರುವಿಗೆ ಒಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ
 ಗುರುಭಕ್ತರಿಗೊಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ
 ಎನಗೆ ರಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುವಿನೆ!
 ಪಾದಕೆ ಒಂದು ಶರಣಾರ್ಥಿ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಗುರುವೇ ಮಾಡೇವನೊಬ್ಬ ಸುಮನವ ಧರಿಸಿ
 ಬಂದರು ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಮೊದಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವ
 ಮರ್ತ್ಯರ ಮನೆಯ ಮುರಿದಮ್ಯಾರೋ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಸತ್ಯವಂತರ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಎತ್ತುವೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಿವನುಡಿಯ
 ಹೇಳುವೆವು ನಿಮ್ಮ ಶಿವನುಡಿಯ
 ಎತ್ತಿದಾರು ಮಾಡೇವರ ಗಂಡುಗಲಿಯಾ ಮೇಲೆ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಒಂದನು ಅರಿಯದ ಕಂದನು ಶೇಳುವೆ!
 ಬಂದದಿ ಕೇಳರೆ ಶಿವನುಡಿಯ!
 ಕುಂದು ಕೋವಿದ್ವರೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಮಾನ್ಯರೆ!
 ಸನ್ನಾ ಬಾಲರ ವಾಕ್ಯಗಳ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ಲಿಂಗೈಯನವರ ಮಹದೋಳಿಗೆ!
 ಎಂಬೈನೊರ ಜಂಗಮರು!
 ಈಬೂಕಿ ಬಸುಮಾಂಗ ಮಾಡಿ!
 ಇದ್ದರು ಕುಂಠೂರು ಮಹದೋಳಿಗೆ || ಮಂಗಳ ಮೈಮ ||

ವಿಗ್ಲಾನೇಶ್ವರನ ಮಾಡೇವ!
 ಗೌರಿಯ ಮುದ್ದಿತ ಕುಮಾರನೆ
 ಇದ್ದಾಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವೆ!
 ಕೊಡು ನಮಗೆ ಮತಿಯ!

ಸಂದೇಲೆತ್ತಿದ ವಾಲಗವು!
 ಸಂದಿದವು ನಿಮ್ಮೇಳು ಮಲೆಗೆ!
 ಚಂದಕೆ ಚಂದ್ರವೇಪುರ ಮೂರ್ತಿ
 ಪಂದಿಸಿವೆ ನಿಮಗೆ ಸರಣಾರ್ಥಿ

ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ರವಾ
 ತಲಕಾಡ ಹೊಸಲಿಂಗ ಬಾ
 ಕುಂಠೂರ ಮಡದ ಹುತ್ಕರ್ಣಿರುವಾ
 ಚಲುಕೋಡಿ ಸಂಘಲಿಂಗ ಬಾ

ಪಾದ ಕೋಡಿದರೆ ಪಾಪಾಳದಲ್ಲೊ
 ಜಂಬದೋಳಿಗೆ ಕೈಲಾಸ
 ಮುಕ್ಕೋಟೆ ಮಾಡುವ ದೇವದಾಸುವ

ನಿನ್ನೊಳಗಿನ್ನೊ ಮೊದಲವ
ಪಾಪಗಳ ಲೋಕ ಪಾದಕೆ ಜಂಗೆ
ಪಾದಪೂಜೆ ತಿರುಪಂಗಮ ಸಪ್ತ
ಭೂರೀರು ಎಂದಾವು.

ಮಂಗಳ ಮೈವ ರಿಂಗದ ರೂಪಿ
ಸಂಗಮೇಶ್ವರ ಮೊದಲವ
ರಿಂಗದ ವರಗಳ ಕರುಣಿಸಯ್ಯ
ಬಾಲಪಂದಿರ ಮೊದಲವ
ಏಳುಮಲೆ ಕೈರಾಸರೊಡೆಯ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮೊದಲವ
ನಿಮ್ಮ ಪಾದುಕೆ ಸರಣಿ ಸರಣಾರ್ಥಿ

ಚಾಪಮಂಡಿ ಪ್ರಕರಣ

ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯ ಮೊದಲವ ಒಲವ ಚಂದನಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಸಿವಾ ಸಿವಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆಯಯ್ಯ ಮೇಗ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲಿನಲ್ಲಿ
ವಾಸ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಡುಗೆಗೆ ಸ್ವಕವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಮಾಯಾಕಾರ ಅವರು ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೆ
ಮೊದಲವ

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯಾ ಮೊದಲವ ಒಲವ ಚಂದಾನ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಪಪ ಮಾಡುವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆಯಯ್ಯ ಬೂಲೋಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದ
ಬೂಲೋಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಂತ ಕಳೆಯಿ ಸೂರ್ಯನಂತ
ರೂಪು ಪ್ರಕಾಸವಾಗಿ ದೂ ದಗನೆ ಕಡ್ಡು ಅರಿತಾದೆ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮ
ಅವರು ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗಿದರು ಮೊದಲವ

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಹರ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಾಕಾರ ಚಂಡಿ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಮ್ಮನ
ಸದ್ಗುಣ ಮಾಯಾಕಾರ ತಿರುಪತಿಗೋಗ ತಿರುಪತಿ ಬಳಿ ವಾಸಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಮಾಯಾಕಾರ ಸಿವಸಿವಾ ಅದಿವಾರಾಯಣ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ತೆಂಕಾ ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು
ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಗಡ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರಲ್ಲೊ ಮಾಯಾಕಾರ ಅವಾಗಲೀಗ
ಅದಿ ವಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಮೂರುಕು ತೊರೆ ಕೈರಾಸರೊ ಬಂದಿ ಮೂರುಕು ತೊರೆ

ಕೈರಾಸದಲ್ಲಿ ಜಾಗವಿಲ್ಲ! ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಗೂ! ಅವರು ಮಾಯದಲ್ಲೊಯ್ಯರೋ! ನಾರಾಯಣ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ! ತಿರುಪತಿಗೆ ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಮಡುಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ಸ್ಥಳ ನಮಗೊಳ್ಳೇದು ಅಂತೇಳಿ! ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು ಆಗಲೀಗ! ದೇವೊದ್ರೂಗೆ ಕಣ್ಣು ಸೆನ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ! ಅವಾಗ ಸಿಡಿಲು, ಗುಡುಗು, ಮಿಂಚು ಎಲ್ಲಾ ದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಾಡಿ ಮಳೆ ಹೊಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅನೆ ಸೊಂಡಲು ಗಾತ್ರ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತಲ್ಲವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಮೂರು ಸ್ವರೂಪದಾದ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿಯವರು! ಅವರು ಸತ್ಯಂಬ ನುಡಿಯ ನುಡಿದಾರು!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಪೌದವ್ವಾ ಪೌದು...!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ! ಕುತಾ ಕುಟನೆ ಒದುರಾ ಅವಳೆ! ದೊಣ್ಣೆ ಊರಿಕೊಂಡು ಆದಿ ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ! ಗದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಸೊಂಡು! ಮಾಯಕಾರ ಅಜ್ಜ ರೂಪವ್ವಾ ತಾಳಿಕೊಂಡು! ದೊಣ್ಣೆ ಊರಿಕೊಂಡು ನಡೆಗುಕಾರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಅವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ! ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದಾ ತಾಯಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ ಕೊಡಮ್ಮ! ಅಂತ! ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಆಗಲೀಗ ಪಾರ್ವತಿ! ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ ಬೂದಿ ಮರೆಸಿದ ಕೆಂಡ! ಬೂಲೋಕದೊಳಗೆ ಉದ್ದಂಡ ಹಿಂದಿಗಾಳಿಗೆ ಗಂಡ! ಗಂಡುಗಲಿ ಮಾಯಕಾರ! ಅಪ್ಪಾಜೆ ಏಳು ಮಲೆ ದಂಡಕೆ ಬಂದ!

ಪಾರ್ವತಿ ಯಾರೋ ಜಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿರಲ್ಲಾ! ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯಾಗದು! ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ ಮಾಯಕಾರ! ನಮ್ಮಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು! ಅವರಿಗೆ ಜಾಗ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂದ ಪಾರ್ವತಿ! ಈವಾಗ ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ ಅಂದ ಮಾಯಕಾರ!

ಆಗಲೀಗ ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ಮೂರ್ತಿ! ಸುಕು ಜಾಗನೆ ತಂದು! ಆ ಮೂಲೇಲಿ ಮಡಗಿದ! ಅವಾಗಲೀಗ ಪರ್ವತ ಬಾಯಿ! ಬೆಳಗ್ಗಲ್ಲವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಕೊತ್ಕಳಕ್ಕೆ ಸ್ತಳವಿಲ್ಲ ಮಾಯಕಾರನಿಗೆ! ಪಾರ್ವತಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲ!

ಈವಾಗ ತಿರುಪತಿಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತಾಗು ಅಂದ್ರು! ಮಾಯಕಾರ ಆಗ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದುಗೂಡಿ! ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ಅವರು ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುತ್ತರೊಲ್ಲ! ಮಾರದವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಪ್ಪಾ ಸಿವಾ ಬಾಚುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು! ಮಾಯಕಾರ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾವಣಾಸುರ ಅಂದರೆ! ಹತ್ತು ತಲೆ ಹದಿನಾರು ಭುಜ! ಆಗಲೀಗ ಒಬ್ಬನನ್ನ ತಿಂಪಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಒಬ್ಬನನ್ನ ಬಡೀಪಾ ಇದ್ದಾರೆ ರಾಕ್ಷಸ! ಅವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಯಿಲ್ಲ! ಸ್ವಾಮಿ ಮೈಸೂರವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಬಿದ್ದಾ ಇದ್ದಾರೆ ರಾಕ್ಷಸ! ಇವನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲು ಅಂದೆ! ಅವಾಗ ನಿಂತುಕೊಂಡ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಹತ್ತು ತಲೆ ಹದಿನಾರು ಭುಜ! ಅರವತ್ತು ಅಯುಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ!

ಆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡತವಳೆ! ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಪಾರ್ವತಿ! ಇದ್ದ ಮಾಡಿ ಸಾಣಗೊಯಿತಲ್ಲ! ಗುರುಬೇ ಏನು ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲಾ! ಬೆಲ್ಲಾಧರೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಒಂದು ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ತ ಬಿದ್ದರೆ! ಸಹಸ್ರ ಕೋಟಿ ರಾಕ್ಷಸರಾಗ್ಗಾರೆ! ಆಗಲೀಗ ಬೆವರೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಪಾರ್ವತಿ! ಆ ಬೆವರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಹೆದರ್ದೇಡ! ನಾನಿದ್ದೀನಿ ಅಂತೇಳೆ! ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಬೂಮಿಗೆ! ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಸ್ಟುಟ್ಟುವಳೆ ಮಾಯಕಾರ! ಆ ಬಿದ್ದ ರಕ್ತವನೆಲ್ಲಾ ಹೀರ್ದಾ ಅವಳೆ! ಉತ್ಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಈಗ ಯುದ್ಧ ಮಾಡತವಳೆ! ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯಕಾರ ಅಂದರೆ! ಇವರು ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲ್ದವ ಅಂತೇಳೆ! ಇವಳ ಮಾಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು! ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗೋಚರವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳೆ! ಅವ ಯುದ್ಧ ಮಾಡತವಳೆ! ಅವಳ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಯಕಾರ ಅವರು! ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರೆ! ಮಾಡೇವಾ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳಕೋದ ಮಾಡೇವಾ! ಬಂಡಿ ಬಾಚುಂಡೇಲ್ಲರಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಾಯಿತು! ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದು ಮರಳು ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ಪಾರ್ವತಿ ಇಂದು ನೋಡ್ತಾಳೆ! ಮಾಯಕಾರ ಇಲ್ಲ! ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವಳು ಬೆಟ್ಟ ಒಯ್ಯಳೆ ಪಾರ್ವತಿ!

ಛಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಬೆಟ್ಟತ್ತಿವೋದ ಪಾರ್ವತಿ! ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಮೂರ್ತಮಾಡಿ ಕೂತಿದ್ದು! ಅವಾಗ ಪಾರ್ವತಿ ಕಂಡ ಮಾಯಕಾರ! ಬಂದಾಯುದದಲ್ಲಿ ಒಡೆದ!

ಮಾಯಾಕಾರ ಬಿಡ್ನ ಮಾಡಿದ! ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಮೂರ್ತ ಮೂಡುವಂತೇಳಿ! ಮಾಯಾಕಾರ
ಅವರು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹುಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬಾರಿ ಕಡಿವಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು
ಮಾಯಾದ ಬೆಟ್ಟುಲಿ ಮ್ಯಾರ ಮೂರ್ತಮಾಡಿ! ಮಾಡೇವ! ಅವರು ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ವೈಯುವರೆ! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯಾಕಾರ! ಮೂಡಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ವೈಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅನ್
ತಲೆದಿಂಬಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದ ಮಾಯಾಕಾರ! ಪಾಮುಂಡಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಾಣ್ತೆಲ್ಲವ್ವಾಮಿ!
ಇವಳ ಬೆಟ್ಟನ ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡುವಾರದು ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರು ಜಗ್ಗಿಸಿ ಹುಳಿದಾರು! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಜಗ್ಗಿಸಿ ಹುಳಿದಾ ದೇವ! ಪಾಪಾಳವಾಯತಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಲ್ಲಿ ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂದ!
ಬಾಡ ಬಾಕಲ ಗುತ್ತಿ! ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾ ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ! ವಿಳು ಬಾಯ ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಒಂಟಿ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಜಲಕಂಡು! ಒಡೆದು ಮೂಡಿದ ಮಾಯಾಕಾರ!

ಅವರು ಬೂಲೋತ ನೋಡುತ್ತವರೆ! ಮಾಡೇವ!

ಛಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು

ಮಲೆಯಲಿ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ,

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ,

ಉರಿಯ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ಅರಗಳಿಗೆ ನಿಲಬಹುದು ಮಹದೇವ! ನಿಮ್ಮ ಕರಿಯ
ಬರಗಾನ ಮುಂದೆ ನಿಲಬಹುದಾ!

|| ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ ||

ಮಾಯಾರ ಗಂಡ ಮಾಡೇತ್ತರ! ಬೂರಿ ಮುಟ್ಟದ ಕೆಂಡ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಉದ್ದಂಡ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಅಖಂಡ ಮಹಿಮೆ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭು! ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಮಹದೇವನೆಂಬ ನಾಮವನ್ನು! ಯಾವ ರೀತಿ ಪಡೆದರು ಭರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ
ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಈಶ್ವರ ಕೂಡುಕೊಂಡು!

ಅವರು ಪಂಥ ಮಾಡವರೆ! ಮುನೀಗೋ,

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ ||

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ವಿಷ್ಣು ದೇವರು ಕೂತ್ಕಂಡು! ನೋಡುಯ್ಯಾ ಈಸ್ಮರ! ನೀನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿರ ತಕ್ಕಂಥವನು! ಶ್ರೇಷ್ಠನು! ಕೃತಯುಗ, ತ್ಯಾಜಯುಗ! ಮುಂದು ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗ ಬರುತ್ತದೆ! ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳು ಹಾಳಾಗಿ! ಕರ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ! ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾಕುವರಿಲ್ಲ ಕರವೆತ್ತಿ ಕಯ್ಯ ಮುಗಿಯುವರಿಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಎಂದು ಶಿವನ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡುವರಿಲ್ಲ.

ಅವತಾರ ಎತ್ತು ಅಂಥವರ ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವರ ಮಾತನು ಕೇಳಿ! ಆಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವ! ನಾನು ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದ್ರೆ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿದ್ದಾರೆ! ಅವರನ್ನು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರ!

ಅವರು ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತವರೇ ಪರಶಿವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಯಾವಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ತಪಸ್ಸಿನ ಜ್ಞಾತಿಯೊಳಗೆ ಇದೀ! ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣವಾಗಿದೆ! ಧಾಧಾಣಿ ಹತ್ತಿ ಭಗಭಗೇ ಉರಿತಾಯಿದೆ! ಆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮುನಿಗಳು! ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರು ಕಾಲಿಲ್ಲದವರು ಕೈಯಿಲ್ಲದವರು! ಪರಮೇಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನಿಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ!

ಅವರು ಓಡಿ ಬಂದವರೇ ಮುನಿಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಂತಾವರು ಉಳಿಯೋದಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸು ಬಿಡವ್ವಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಓಡಿಬಂದ್ರು ಮುನಿಗಳು! ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ! ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ! ನಾನು ಅವತಾರ ಎತ್ತಬೇಕಂತೆ! ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ವಿಷ್ಣುದೇವ ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!

ನಾನು ಯಾವ ಅವತಾರ ಎತ್ತಲಿ ಅಂದ್ರೆ! ಆವಾಗ ಮುನಿಗಳು ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ನೀವು ಅವತಾರ ಎತ್ತ ಬೇಕಾದ್ರೆ! ನಿಮ್ಮ ತಪಸ್ಸನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ನಾವೇಕುತ್ಸದೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಪಸ್ಸು ಬಿಡಿಸ್ಕುಟ್ಟು! ನೋಡಿ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಿಮ್ಮ ಅವತಾರ ತೋರಬೇಕಾದರೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ! ಬಲಗಡೆ ಜಡೆ ಎಡಗಡೆ ಜಡೆ! ಎರಡು ಸಾರಿ ಒದರು ಬುಡಿ! ಮತ್ತೆ ಜಗದಗಲ ಜಡೇನಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾರಿ ವರದಿ! ಆವಾಗ ಅವತಾರ ತೋರುತ್ತೆ ಎಂದರು! ಆವಾಗ ಮುನಿಗಳ ಮಾತುಕೇಳಿ ಪರಮಾತ್ಮ! ನೋಡಿದೆಯೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ, ವಿಷ್ಣುದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ತಮ್ಮ ಬಲಗಡೆ ಜಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು!

ಅವರು ಜಡಿಯ ವದರವರೇ ಜಗದೊಡೆಯನು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ ||

ಎಡಗಡೆಯ ಜಡೆಯನ್ನು ವದರದ ತಕ್ಷಣವೇ! ಒಂದು ಲಿಂಗವಾಗಿವ್ಯಕ್ತವಾದದ್ದು ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೂವೆ ಕೆಲವು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟು! ಇವಾವ ಅವತಾರ ಅಂದ್ರು! ಇದೇ ರಾಕ್ಷಸಾವತಾರ! ಇವನೇ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರ ಅಂದ್ರು! ಮತ್ತೆ ಒಂಭತ್ತನೇ ಅವತಾರ ತೋರು ಅಂದ್ರು! ಒಂಬತ್ತನೇ ಅವತಾರಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ತಮ್ಮ ಜಗದಗಲ ಜಡೆಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಇಡ್ಲೊಂಡು!

ಅವರು ಜಡಿಯ ವದರವರೇ ಜಗದೊಡೆಯನು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ ||

ಒಂಬತ್ತನೇ ಅವತಾರ ಇದು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ತಮ್ಮ ಜಡೆಯನ್ನು ವದರಿದ್ದಾರೆ! ಆಗ ಒಂಬತ್ತನೇ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಲಿಂಗ! ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಗೋಚರವಾಗಿಲ್ಲ! ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು! ಮಗ್ಗ ಮರಕ್ಕೆ ಹೆಗ್ಗಡೆಗೆವನ ಕೋಟಿ ಭೂಮನ ಕೊಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ! ಜಾತಿವೊಳಗೆ ಹಾಲುಮತ್ತು ಹಲಗಪ್ಪನ ಮನೆ ಮುಂದುಗಡೆ! ಬೇವುನ ಮರದ ಜಗರಿ! ಆ ಬೇವಿನ ಮರದ ಪ್ಲಾಟಿವೊಳಗೆ!

ಅವರು ಪುಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಕುಂತವರೇ ಜಗದೊಡೆಯನು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ ||

ಮೊದಲು ಹಲಗಪ್ಪನಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸ್ಸೊಂಡು! ನಾನು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬೇಕುಂತ್ಯೇಳಿ ಆ ಹಲಗಪ್ಪನ ಪನ್ನೆರದು ಕೆಂಬದ ಹುಟ್ಟಿವೊಳಗೆ! ನನು ಮನೆವೊಳಗೊಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಯಕಾರ

ಅವರು ಹೊನ್ನೆತ್ತವಾಗಿ ಮೊದಲವರೇ ಮಾಯಾರಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ ||

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಮಲೆಯೇ ಮಾಡುವ ಒರುವ ಬೆಂಜಾಕ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ಆಗಲಿಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ! ಗಂಡುಲಿಗಂಡ ಪುಲಿವಾತನದವರು! ಹುಟ್ಟು ಮಾಡ್ಲಾರ! ಮರೆತೋರ ಮನೆ ಮಾರಿಯಾವಂತ ಮರಿದೇವರು! ಎನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿರಿ? ಗುರುವೇ,! ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ! ನ್ನಾಯ ಪಂಜಾಯಕಿ ಮಾಡುವಾಗ! ನಿಮ್ಮ ತಾಯ ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಯಾರು? ನಿಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದ ಊರಾವುದು? ನಿನ್ನ ಬೆಳೆದ ಊರಾವುದು? ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುವಾಗ!

ನಾಯಕನು ಮಗ್ಗುಲ ಮೇಲೆ
ಅಂಜನರನ್ನೂ ಮಾಡುವ
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ನಾಯಕರನ್ನ ತಾಯಿ ಮಾಡ್ಕಲ್ವೆ? ಯಾರನ್ನ ತಂದೆ ಮಾಡ್ಕಲ್ವೆ? ಯಾರೋನ ಉತ್ತರ
ಕೊಡಲಿ? ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಹದೇವ!

ಅಯ್ಯ ಕುಂಬರ ಮೋಳೆ ಮ್ಮಲೆ ಮೊಗಿ ಕೊಡವೆ! ಮಾಡುವಾ!
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರನೆ ಇದ್ದರೋ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ
ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವ್ವಾರು! ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಮಾಣಕರ ಮಾಡುವಾ! ಅಯ್ಯ ತಕ್ಕಡಿನೆ
ಹಿಡಕೊಂಡು! ಪರಾಟೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ! ಉತ್ತರಾದೇವಿಗೆ ಒಂದು
ಕಡೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಿದಿಟ್ಟು

ಎಳು ಮಲೇನೇ ಒಬ್ಬರೇ ಎತ್ತಿ ಮಡ್ಕವ್ವೆ! ಸಿವ್ವೇ ಅಯ್ಯ ಎಳು ಮಲೇಗಿಂತ!
ಎಳ್ಳಸ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುವಳೆ ಅಯ್ಯ! ಇವಳೇ ಸತ್ಯವಂತೆ ಪರಿವ್ರತೆ! ಇವಳನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಿ
ಪಡೀಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಅವನು!

ಅವನು ಮತ್ತೆನು ಗ್ಯಾಸ ಮಾಡುವೆ! ಧೀರ ಮಾಡಯ್ಯ
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಪಳೇ ಕುಂಬಳೆ ಮೋಳೆಗೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಡ್ಡಿ ಬೆತ್ತ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಎಳ್ಳದ ಕಾಯಿ
ಲಿಂಗ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಬೂರುಗದ ಕಾಯಿ ಜಿಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕಂಡು

ಅಯ್ಯ ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಮನೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡುವಾ
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಮಲೆಯೇ ಮಾಡುವ ಬರುವ ಪಂದಾವಾ
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನು

ಪರಪರಾ ಸವ ಸವ ಮಲೇವರು ಮಾಡವ್ವನವರು! ಮುಗಿಲಲೇ ಹುಟ್ಟಿ
ಮುಗಿಲಲೇ ಉದ್ಭವವಾಗಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಪೊದು ನಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ನಿಂತ್ಕಂಡು!
ನಾನು ನಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಕಂಡಲ್ಲ!

ಈಗ ನಾನು ಸರಿಯಾದೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಡ್ಕಳ್ಳನ್ನೆ ಸರಿ! ನನಗೆ ತಂದೆತಾಯಿ
ಅಗಬೇಕಾದ್ರೆ! ಅವರು ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ! ಅವ್ವ ಎಂಬರಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ,
ಅಂಬಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಮುಟ್ಟಾಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಸೊಪ್ಪ ಅಗಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅಂತವನ್ನ ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತ!

ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ನಮ್ಮ ದಿವ್ಯಾದ್ವೈತಿಯವರ
ನಾಲ್ಕನೇ ಮಾದವ್ವ ದೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮಾದವೋ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ

ದೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಉತ್ತರಾಜಪುರ ಅನ್ನಮ
ಒಂದು ಕಾಣುವಂತೆ ಆ ಉತ್ಪಾದಕದಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಅಂದ್ರೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ ಅನ್ನವವಾಂ
ಚಂದ್ರಸೇಕರ ಅಂತವ್ವವ್ವ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮದ್ದೆ ಅದದ್ದೇ ಸರಿ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ
ಸೋಬನವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರವ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾದ್ದು ಅಷ್ಟೇ
ವದ್ದಾಗಿ ಅವರ ಮುಖ ಇವರು ನೋಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವರ ಮುಖ ಅವರು ನೋಡ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ
ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯಾದ್ದು ವದ್ದಾಗಿ ಇನ್ನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವರಿಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರ
ಹತ್ತಿರ ಈ ಚಂದ್ರಸೇಕರ ಅನ್ನವವರು ಒಗ್ಗಿ ಕೊಂಡಿನ ಹಾಕಿ ಮಾಡ್ತೊಂದಿವ್ವು ಈ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ ಅನ್ನವ್ವ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೇನಿರತಕ್ಕಂತೆ ಸಾಯ ಸಣ್ಣ ಸುಣ್ಣದ್ದು
ಅವ್ವ ಎಂತ ಮುಣ್ಣದ್ದೇನು ಅಂದ್ರೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಕಟ್ಟಿದವರು ಹತ್ತಿರ ಸಂದಲ್ಲಿ
ನೆಲೆನುರ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಇಂತ ಕೋಟ್ಯಂತಕೋಟಿ ಶರಣಾಗಿ ಅದಿಗೆ ಮಾಡಿ
ಬಡಿಸ್ತೊಂದಿವ್ವು ಉತ್ತರಾಜಮ್ ನವರು

ಓಹೋ ಇವರೇ ಸರಿ ಇವರು ಅಂಟಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಲ್ಲ ಇವರನ್ನೇ
ತಂದೆತಾಯಿಯಾಗಿ ಪಡೆದೇವೆ ಈ ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸ್ತೊಂದ್ರೆ

ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಡ್ಡೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡ ಬಣಿ
ಮುಂದರದೆ ಹೂವು ಕಟ್ಟಿಬಿಡು ಇಂತ ಜಂಗಮರು ಬಿಡ್ಡೆ ಬರಲಿ ಅಂತೇಳ್ತಿದ್ದು
ಅವ್ವ ಮುಕ್ತಿನ ಕೊಂಗ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ಡೆ ಬಿಡ್ಡೆಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನದರವ್ವ
ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಅವಳು ದಾಸ ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲ ಗಣ ಸರಣಿ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ

ಅಗಲಿಗ ಬಿಡ್ಡೆವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ದಾಸವ ಅಂದಳು ಗುರವೇ ಅಲ್ಲ
ಎತ್ತರೊಡಲು ಸಿವಸರಣಿ ಗಣಸರಣಿ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಈಚೆಗೆ ಕರೆಯಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಧೂಳತ
ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಾನು ಬಿಡ್ಡೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಅಂತೇಳಿ

ಗುರುವೇ ಮೂರು ವಾರ್ಷವ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ

ದೀರ ಮಾದವ್ವ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ಸಿವಣ್ಣ

ಅಗಲಿಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಯಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಧೂಳತ ಇಟ್ಟಿರಿ ಅಮೇಲೆ ದಾಸ
ಈಚೆಗೆ ಅಂತೇಳಿದ್ದಲ್ಲವಲ್ಲ ಗುರುವೇ ಅಗಲಿಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾದೇವಿ
ಕೆಳಕ್ಕೂ ಮೇಲಕ್ಕೂ ನೋಡ್ತಾರವ್ವಾ ಗುರುವೇ ಮುಕ್ತಿನಂತ ಕಣ್ಣಿರಲಿ ನೆಲದ ಮುರ

ಪಳವಳನೆ ಸುರಿಸಿದಳೋ ಗುರುವೆ ಯಾಕನ್ನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ಮುತ್ತ ರತ್ನ ವಜ್ರ ವೈಷಯಂ! ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯೇನಮ್ಮ!

ನೀ ಯಾಕೆ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತಾನಲ್ಲೋ! ನೀರ ಮಾವಯ್ಯಾ!

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಸವಣೇ ನೀನಿಗೆ ದಾಸ ಕೊಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ದುಕ್ಕ ಬರಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಮಕ್ಕಳ ಈಜಿಗೆ ಕರಿ! ಕಪ್ಪು ದೂಳತ ಇದ್ದೀನಿ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರನ್ನಾ ಗುರುವೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು!

ನನಗೆ ಸುರವಿನ ಬೊಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲವೋ!

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಮುತ್ತ ರತ್ನ ವಜ್ರ ವೈರ ಮುದಿ ಮ್ಯಾಲೆ! ಏನಾದ್ರೂ ಆನೆ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಜೋಳಿಗೆ ಒದ್ದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೆ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಬಂಜೆಯಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ನಾಗವತ್ಸ ಬಂಜೆಯಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಬಂಜೆಯಾಗೋಲ್ಲಾ! ಅಂತೇಳಿ ನಿನ್ನ ಬಂಜೆಕೈರ ಬಿಡ್ತೆ ನನಗೆ ಬೇಡಮ್ಮ

ಅಯ್ಯಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ನಿನ್ನ ಬಂಜೆ ಕೈ ಬಿಡ್ತೆ! ಬ್ಯಾಡ ಕಾಮ್ಮ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು!

ಸುಮ್ಮ ಮೂಡಲು ಮಲೆಗೆ ತಕ್ಕಂಥು! ಗುರುವೆ ಅಣ್ಣಣ್ಣ ಮುಮುಕಿಯಾಗಿದ್ದಳು! ಮುತ್ತ ರತ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ಮೂಲೆಗೆ ಪುಸಾಕುಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಎತ್ತುಕೊಂಡು! ಮುತ್ತಿನ ಕೊಂಗ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಬದುಕು ಆಡಿಕೊಂಡಾರೆ! ಇಲ್ಲಿರಬಾರದು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ರತ್ನದ ಸಿಂಹಿ ಪಾಕ್ಕಂಡು! ಚೆನ್ನದ ಚರಿಗೆ ಹೊನ್ನೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ತಾವರ ಕಟ್ಟಿ! ಏರಿಮ್ಮಾಗಿ ಓಯ್ತಾಳೆ ಗವಗವಣೇ!

ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲೀಗ ಗವಗವಣೇ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ತಾವರೇ ಕಟ್ಟಿ ಏರಿ ಮ್ಯಾಕೆ ಮಡುಗ್ಗುಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಪಾಲಿಗೆ ಹೋಗಿ! ತನ್ನ ದುಕ್ಕ ತಾನೇ ತಿಕ್ಕಂಡು! ತನ್ನ ಗೋಳ ತಾನು ತಿಕ್ಕಂಡು!

ಅವಳು ಗೋಳೆಂದು ಗೋಳ ಗೋಳೇನೋ

ಅಯ್ಯಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಹಾದೇವ! ಗಂಡುಗಲಿ ಹುಲಿವಾಹನವನು! ಹುಚ್ಚು ಮಾಡೇನಾ! ಮಲೆತೋರ ಮನೆ ಮುರಿವಂತ ಮರಿದೇವರು! ತಾಯಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾಳ್ವ ಕೆತ್ತು ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ಮೂಡ್ತೆ ಕುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅಂತೇಳಿ!

ಒಂದು ತಾವರೆ ಪದ್ಮವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತೆಲ್ಲಾ! ದೀಪ ಮಾವಯ್ಯೋ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ತಾವರೆ ಪದ್ಮವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲಲ್ಲಿ ತಾಯಮ್ಮನು ಕಟ್ಟಿ ಬರಿ, ಮ್ಯಾಕೆ
ಒಂದು ನಿಂತ್ಯಂತು! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಮುಂದಲೆಗೆ! ಹೂವು ಕಟ್ಟಿಂತು ಒಂದು
ತಾಯಿ! ಹೂವ ಕಟ್ಟಿಂತು ಒಂದ ತಾವಿಂತ! ಈ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ
ಬಂತು! ಯಾವ ತಾವ ಬಂತು ಅಂತೇಳಿ! ಯಾವ ದೇವರ ಮಂದೆ ಮ್ಯಾಕೆ ಹೂವ
ಕಾಣೆ! ಹೂವನ್ನು ತರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ತಾ ಉಟ್ಟಿರಂತಾ ತಾ ನೀರಿಗೆ ಹೋಯ್ತಾಲ್ಲವೋ! ಗಣಾಧನೇ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗಲೀಗ ತಾಯ ಸತ್ಯವಂತೆ! ದೈವ ಮನ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮಲ್ಲ
ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವ! ಅವ ಮಂಡಿ ಸುದ್ದ ನೀರಿಗೆ ವೋಯ್ತಾನೋ! ನಾನು ನಡೀ
ಸುದ್ದ ನೀರೊಯ್ತನಿ! ಅವಳು ನಡೀ ಸುದ್ದ ನೀರೊಲ್ಲವೇ! ನಾನು ಕತ್ತಿಸದ್ದ ನೀರೊಯ್ತನಿ!
ಅಂತ ವೋಯ್ತನೇ!

ಇವ್ವ ನಿಜವನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾವರಲ್ಲಾ! ಮಾವಯ್ಯೋ!
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ! ಆ ಕತ್ತುದ್ದ ನೀರಿಗಂಬ ಒಗ್ಗುಟ್ಟು! ಆ
ಕತ್ತುದ್ದ ನೀರಿನಾಗಿ! ವೋಗಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ದಾರಿ ಇರ್ದಿಲ್ಲ ಕೂತ್ಪಾ! ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ
ಕೇಳೋ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ! ನಾನು ಒಟ್ಟು ತಾಯ ಒಟ್ಟು ತಂದೆಗೆ ಮಟ್ಟಿ! ನಾನು ಬೋಕ್ಕ
ಸರಣೆಯಾದ್ದೆ ಉಂಟಾದರೆ! ನಾನಿರುವಂತ ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಬಂದಾ ನನ್ನ ಮುಂದಲ
ಮಲೆಗೆ ಕೂತ್ಬಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅವಳು ಪಟ್ಟ ಸೀರೆ ನೀರೇರ ಹಾಸ್ಯಾರಲ್ಲಾ! ಗಣಾಧನೇ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ತಾಯಮ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ! ಮಿತಿ ಮೀರೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಕಾನು ಕರೋಲ್ಲ, ಮೂವಿ
ಬೆಳ್ಳೊಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಅದ್ದ ತಿರೋತ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಪನ್ನೇರದು ಮಂದಲ
ಪಾರಿ ಬಂದೆ!

ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಮ್ಮನ ಪಟ್ಟ ಸೀರೆಯ್ಯಾಗೆ ಕೂತ್ಬತ್ತವೋ!
ಹೂವ ಪದ್ಮಾವೇ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆ ಹೂವನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ! ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ! ಒಣ್ಣು! ಸರಳೆ ತನ್ನ ಎದೆ
ಮೇಲಿರುವಂತೆ ಬೆನ್ನದ ಲಿಂಗ ಕರಡಿಗೆಗೆ ಮಡಿಕುಂಪವೈ

ನೀಯೊಂದು ಅವಳು! ಅವಳು ಅರಮನೆಗೆ
ಇನ್ನು ಬರುತ್ತಾಳೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿಗೆ

ಅಂಗೆ ಮೇಲೆ ಕರಡಿಗೆ ಇದ್ದುಂಟು! ತುವರೆ ಪುಷ್ಪ ಮಡಿಕುಂಟು! ಇನ್ನೊಂದು ಜಾತಿ
ಪುಷ್ಪ! ನನ್ನ ಉತ್ತರಾಣುಮೈ ನವರು! ಅವರ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನಪೊಂದು! ಪತಿ
ಪಾದ ನೆನಪೊಂದು! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪಾದವ ನೆನ್ನುಂಟು! ಐದು
ಜಾತಿ ಪುಷ್ಪ ಕೂಗಾಳಿ ಅಂದ್ರೆ!

ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಓಸೇರಿ ಉಪ್ಪುವಳಿ!
ನನ್ನ ಓಸೇರಿ ಬೆಳೆದವಳಿ!
ನನ್ನ ಓಸುವರ ಸೆರಗ ಇಡಿಯುವಳಿ!
ಸುವ್ವ ಬಸವಯ್ಯ ಪೊಗುವರ ಸೆರಗ ಹಿಡಿಯುವಳಿ!
ಉತ್ತರಾಣ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವ ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ
ಸುವ್ವ ಬಸವಯ್ಯ!
ತಾಯಿ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪುವಳಿ ಕುಳ್ಯು ಬೆಳೆಯುವಳಿ
ಪೊಗುವರಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವಳಿಗೆ

ಸುವ್ವ ನಾ ಸುವ್ವ ಬಸವಯ್ಯ!
ಬೆಳಗುದಿಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತವಳಿ!
ಮಂದಿರವ್ವ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವ!
ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಸುವ್ವ ನಾ ಹೆತ್ತಬಸವಯ್ಯ!

ಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಿ!
ನೀ ಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳಿ!
ಬಿಲ್ವಪತ್ನಿ ಬೇಗ ಬಾರಮ್ಮ!
ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಸುವ್ವನಾ ನನ್ನ ಬಸವಯ್ಯ!

ಅಮ್ಮ ತ್ಯಾಚ್ಚಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಿ!
ತ್ಯಾಚ್ಚಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳಿ!
ಕೊಪ್ಪ ಸಣ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ!
ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವೆ!
ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವ ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣನಿಗೆ!
ಸುವ್ವ ನಾ ನನ್ನ ಸಿವಣ್ಣಬಸವಯ್ಯ!
ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳಿ, ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳಿ!
ನೀ ಸೊಂಪಿನಿಗೆ ಮುಕುವ ಕೋರವಳಿ!
ಸುವ್ವ ನಾ ಸುವ್ವ... ಬಸವಯ್ಯ!

ಸೋಯೆಸಿಗೆ ಮೊಕೆ ಮಾಡಿ
 ಸೋಯೆ ಹಾಕಿ ನೀ ಬೇಗ ಬಾರವ್ವೆ
 ನನ್ನ ಸಿವಪೂಜೆಗೆ
 ಸುವ್ವ ಬಾ... ಬಾ... ಸುವ್ವ ಬಾರವಾಕ್ಕುಗೆ

ಈ ಐದು ಹೊಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೂಗುತ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ತಾಯಿ
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಐದು ಹಾಕಿ ಪುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ತಾವರೆ ಹೂವು ಬಂದು ಸೇರ್ದಂತು!
 ಬೆಳ್ಳಿ ಕರಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಿವಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಯಂತು! ತನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕ್ಕುಂಬುಟ್ಟು! ಅಡಿಗೆ
 ಮಾಡ್ಯುಟ್ಟು ಇಕ್ಕುಬುಟ್ಟು

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಗನ ಸರಣೆ! ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಮೂರುದಿನ
 ತುಂಬೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಮೂರು ತಿಂಗಳು ತುಂಬದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ! ಆರು ದಿನ ತುಂಬೋ
 ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಆರು ತಿಂಗಳು ತುಂಬದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ!

ಅವಳು ಗುಡುಗ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ
 ಹ್ಯಾ ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಅವ್ರ ಯೇಳ್ತುನೆ ಕೇಳೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಕೊಳ್ಳೆ ದೊಳ್ಳೆ ಇದ್ದಂತು! ಮುಖ್ಯಾದ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನನಗೆ ನೂರೊಂದು ವರ್ಷ ತುಂಬೊಯ್ದಲ್ಲೂ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಪೊಟ್ಟೆ
 ವಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಇಳೆಕಾಡ್ತದಲ್ಲ
 ನಿನ್ನ ಸಿವಪೂಜೆ...
 ಹ್ಯಾ... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ಗುಡನೆಗೆ ಹೇಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹೇಳ್ತುನೆ ಕೇಳೆಳ್ಳೆ! ವಿಹಾರವಾಗಲಿ,
 ಪೀಡೆಯಾಗ್ಗೆ ಪಿಡಾಟೆ ಅಗ್ಗೆ!

ನಿನ್ನ ಬಂತೆ ಅನ್ನೋ ಹೇಳು ಪಪ್ಪಣ್ಣನೇ! ಈ
 ಅಹಾ ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಅಂಗೈಲಿ ಸಿವ ಆದಾರಿಗೋ ಗುರುವೇ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸಿವ ಜೋಳಿಗೆಯೇ!
 ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಲಿಂಗರು ಪೂಜೆಗೆ ಗುರುತರೆ! ಕ್ವಾರಣ್ಯಕೂ ಬಂದವರೆ! ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ! ಅಂಗೈಲಿ ಆದಾರಿಗೋ ಗುರುವೇ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸಿವ
 ಜೋಳಿಗೆಯೇ ಗುರುವೇ! ಸಿವ ಕ್ವಾರಣ್ಯಕೂ ಬಂದವರೆ! ಮೂಡಲು ಮಲೆಯೂಗಿ
 ಹೋಗವೇ! ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯ ಮೊದೇವಾ! ಅಹಾ ಗುರು ದೇವನು ಕ್ವಾರಣ್ಯಕೆ

ಬಂದಾರ! ಅಂಗೈಲಿ ಅದಾರಿಗಳೋ ಗುರುವ! ಮುಂಗೈಲಿ ಸವ ಪೋಳಿಗೆಯೇ! ಗುರುವೇ
ಮಾ ಕ್ಕುಣ್ಣಾಕೆ ಬಂದವರೇ!

ಆಗಲಿಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಗಳ ಸುಗಂಧ ಕುಟ್ಟಾಕೆ ತತ್ವಂಥ! ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕುಟ್ಟುವಂತಾ
ಕಾಲವಲ್ಲ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮಾದೇವ! ಈ ಗಂದದ ಕರಡಿಗೆಯೊಳಗಿದ್ದಂತೆ!
ತನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ! ಸುವಸರಣೆ ಉತ್ತರಾದೇವಿವೊಂದಿಗೆ!

ಅಡು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಡನೆ ಮಾದೇವ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳುವ ಕೇಳವ್ವಾ! ನೀನಿಗ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ! ಹಾಕೋತ ಕೊತರಲೋ
ತಾಯೆ! ನನಗೆ ಬರೋಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡೋ!

ಅಂತಾರೊಡನೆ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆಗಲಿಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಣ್ಣಾರ! ಮಾದೇವ ಒಡೆದು ಮೊಡದುವಂತ ಕಾಲವಲ್ಲ!
ಸತ್ಯವಂತ ಸವಸರಣೆ! ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಗರಗರಣೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ವಾಳವ್ವಾ ಗುರುವೇ!
ರಯಾಕವ್ವಾ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ವಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಒಳಗಿರ್ವಾಗಿ! ನಾನು
ಮಾತಾಡ್ತಿನಿ ತಾಯೆ!

ನನಗೆ ಬರೋಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡು ನೀನು! ಗುಣವಣೆ!

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮಾದೇವ! ನಿನ್ನ ಪಣೇಲಿ ಬರ್ದಂಗೆ ಬನ್ನಿ
ಆಗಾವ್ವ! ನನ್ನ ಕಂದ ಸೀಮೇಲಿ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಬಂದಾರು! ಭೂಮಿಲಿ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಬಂದಾರು!

ನೀ ಇನ್ನಿತಿ ಬಾರಪ್ಪ ಪತ್ತ ಮಗನೇ

ಆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮಾದೇವ! ತನ್ನ ಎರಡು
ಕಣ್ಣುಗಳೇ! ಕೈಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿಟ್ಟವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಎತ್ತವ್ವಾಡ ತಾಯೆ!
ಕಾಮ ಕಡ್ಕೋಲ್ಲ ಬೂಮಿ ಬೆಕ್ಕೋಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರರು ಅದ್ವೈತರಲ್ಲಾ ತಾಯೆ! ನಾ
ಎಲ್ಲಾಕೆ ಬರಬೇಣು!

ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡವ್ವಾ ನೀನು ಗುಣವಣೆ

ಆದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳುವ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದಯ್ಯ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ! ಇಲ್ಲದೇ ಉಂಟಾವ್ವ!
ನನ್ನ ಬಾಯಾಗಿ ಬಾರಪ್ಪ!

ನನ್ನ ಪುತ್ರನೇ! ಮಗಳೇ!
ಅಹಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆದ್ರೆ ಬೊಕ್ಕವಿ ಕೀಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗಣನೆಯೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಎಂಜಲು ಅಂತಾರೆ!
ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಗೊಣ್ಣೆ ಅಂತಾರೆ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಗಿಣು ಅಂತಾರೆ! ಕಿವಿಲಿ ಬಂದ್ರೆ
ಗುಗ್ಗೆ ಅಂತಾರೆ! ಉಗುರಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಬೆನ್ನಪ್ಪನೆ ಅಂತಾರೆ! ಸಂಕರಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಕೊಳೆ
ಅಂತಾರೆ! ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಸಂಕರವೇ ಅಂತಾರೆ!

ನಾ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಬರಲಿ! ತಾಯವ್ವಾ!
ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೇಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಮ್ಮ ನವರು! ಬೆಚ್ಚ ಬೆರಗಾಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಎಲ್ಲಾನೂ
ಪಾದ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಬಂದಿರೋ! ಯಾವಾವು ಬಂದಿರೋ? ಪುತ್ರ ನನ್ನ ಮಗಳೇ
ಅಂತೇಳ್ತುಪ್ಪು! ಅವಳು ನಾಯೀನು ನಿನಗೆ! ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾರೆ ಮಗಳೇ!

ನನ್ನ ಪುತ್ರ ವಾರಪ್ಪ ಮಗಳೇ
ಪ್ಪಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಬರ್ರಕ್ಕಂತ! ಮುಂದಿನ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಲಿಯುಗ
ಮಂದೇವರಾಗಿ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾಬೇಕು! ನಾನು ಪುನುಷ್ಕನಾಗಿ ಬರ್ರಿರ್ದೀನಿ ತಾಯಿ!
ನೀನೇನೂ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ ಅಂತೇಳ್ತುಪ್ಪು! ಆಗಲೇಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ
ಆನಂದವಾಯಿತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು ಮೂರುತಿಗಳ ಕಾಲ ತುಂದಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ಬವಳಿ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು! ಪಯಸ್ಸಿನ
ಕಾಲ ಬಂದ್ರೂ ಕೂಡ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ! ಜನನವಾಗದೆ ಅಂತ ಯೇಳದ್ರೆ!
ಬೂಲೋಕ ನಗ್ಗದೆ! ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳು ನಗ್ಗಾರೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಈ ಕಲಿಯುಗ
ಎಂಬುದಾಗಿ!

ಬಾಳ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬವೆ ಗುರುದೇವಾ
ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೇ ಸಿವಣನೇ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು! ಚಿಂತೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!
ಯಾವವಾ ತಾಯಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ! ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ! ಈಗಲೇಗ ಮೂರು
ತಿಗಳ ಕಾಲ ತುಂದಿ ಬಿತ್ತು! ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನನ್ನತಾಯಿ! ನಾನು
ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನನವಾದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬೆಳ್ಳೆಬ್ಬಾಡ, ಬೆದರಬ್ಬಾಡ ಎದುರಬ್ಬಾಡ!
ನಾನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಾಗದೆ ಮಂದೇವರಾಗಿ ಉಚ್ಚೇಕಂತೇಳಿ! ನನಗೆ ತಾಯಲ್ಲ
ತಂದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡ್ತು ಇದ್ದು! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಿನ್ನ
ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಪುಟ್ಟಬೇಕಾದಂತ ಮಗನಿ ನನ್ನ ತಂದೆಯಾಗಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದಂತ

ಚಂದ್ರನೇಕರಮೂರ್ತಿ. ಆ ಇಮಾಂಜಲ ಪರಾಕ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ. ಎಳು ಬಾಯಿ ಮೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ
ತಪ ಮುನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಆಪ್ತಾಬೆ. ಇವರನ್ನು ತಂದೆಯಾಗಿ ಪಡೀಬೇಕು. ನಿಮ್ಮನ್ನು
ತಾಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಪಡೀಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವನ್ನು ಗೇರಿದ್ದೀನಿ. ತಾಯಿ
ಜಿಂತೆ ಮಾಡಬ್ಬಾಡೆ. ಪುನಪ್ಪಾ ಕಂದೆಲ್ಲಾ, ಪಂಪ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳು. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಸ್ತಾ
ಅವ್ವೆ ಕಾಪ್ಪಾ. ಅಹಾ ಬೂಮಿ ಕೂಡ ಸಾಸ್ತಾ ಅದೆ. ತಾಯಿ ನೀನು ಯಾವ ಚಿಂತೆನೂ
ಮಾಡಬ್ಬಾಡೆ. ಆಕಾಸ ಬೂಮಿಗಳೇ ಒಂದಾಗಲಿ. ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯಾದಿಗಳೇ ಒಂದಾಗಲಿ.
ನಾನು ಬೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಗುಂಟು ನೀನು ಜಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಲಿಯುಗದ
ಮರಿದೇವರು ಅಂತ ಕರೀಬೇಕು.

ಜಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತವನೇ, ಮಾಡೇವಾ
ಅಹಾ... ನೀನಿಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಹುಂಬೋಗ್ಗುತ್ತು. ಆಗಲೀಗ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ. ಕೆರೆ ತೊಕ್ಕಲು ಮಗ್ಗು ಬೇಕು. ಮೊಗರು ಉಣಸೇತಾಯಿ,
ಬ್ಯಾಲದತಾಯಿ. ಇಂತವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನ್ನುವ ಹಂಬಲ
ಉಂಟಾಯಿತು. ಆರೋದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗೆ ತಂದು ಕೊಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲೀಗ
ಜಿಂತೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಾಯದಿಂದ ಮೈಮೆಗಳಿಂದ. ಇವುಗಳಿಗೆ
ಬೇಕಾದಂತೆ ತೊಕ್ಕಲು ಮಗ್ಗು, ಮೊಗರು ಉಣಸೇತಾಯಿ. ಚಿಗರು ಮೆಗಸಿತಾಯಿ,
ಬ್ಯಾಲ ಇಂತವೂ ಕೂಡ. ಬಿಡುರು ಮಂಜೆದ ಬಲಪಾರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ. ಸಿವಸಿವ
ಇದನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಕಾಣವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಸಾವ್ವ
ಅಂತೇಳಿ.

ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೊಡನೆ ನುಡಿದವರ
ಅಹಾ... ನೀನಿಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ಆಗಲೀಗ ಗುರುದೇವರು ಆಡಿದ. ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಎನಪ್ಪಾ ಅತ್ಯದಲ್ಲಿ
ಇರುವಂತ ಸಿವಿಯಾಲಕಿ ಇನ್ನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಕಾಣದು. ಈ ಕರಣಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದು. ಆಗಲೀಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ.

ಅದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹುಂಬ ಬಂತು ಗುರುದೇವಾ
ಅಹಾ... ನೀನಿಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನ

ನನ್ನಪ್ಪ ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ. ಪತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಸತಿಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು.

ಅಂತೇಳಿದರೆ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಂದೆಲ್ಲಾ
ಅಹಾ... ನೀನಿಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಗೊಳಗೊಳನೆ! ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನು ಕೆಡಿವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನುಸಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನೀನ್ಯಾಕಮ್ಮ ಇಷ್ಟ
ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ದುಕ್ಕಿಸ ಬ್ಯಾಡ ನಮ್ಮಮ್ಮ! ಒಂಬತ್ತು
ತಿಂಗಳಮ್ಮಾಲೆ ಎಳುವರೆ ದಿವಾಳದಲ್ಲಿ! ನಾನು ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ! ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ
ಬಯಂಕರದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಯಿಂದೀಬೆಗೆ ಬರುತ್ತೀನಿ!

ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತವರೆ ಮಾಯಾಕಾರ ಮಾಡೇನಾ
ಅಹಾ ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಗಲೀಗ ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಾಳಿ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗನ್ನು ಬೆಳಗಿಬಿಟ್ಟು!
ಆ ಸಿವನ ಲೀಲೆಯೆಂದ! ಆ ಸಿವಲಿಂಗವನ್ನು ತೊಳೆದು! ನೆತ್ತಿಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಪುಷ್ಪವನ್ನು
ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲೀಗ ಕರಬತ್ತಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೂಕುಕೊಂಡ! ಪರಮಾತ್ಮ ಅಗಲೇ
ಇವಳ ಅತ್ಮವನ್ನು! ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸರೀರದಲ್ಲಾ ಜಲೀರ್
ಅಂದ್ಬುದ್ದು! ಜಲೀರ್ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ! ಯಾವ ರೀತಿ ಬಾಗಿಲು
ಕಾಣುತ್ತೆ! ಅದೇ ಪ್ರಣೀತವಾಗಿ ಅವಳ ಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ಸ್ವಾಮಿ ಭೂದಿಗೀದ ಜಗದೊಡೆಯಾ!
ಅಹಾ... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಹೊಟ್ಟೆಬುಟ್ಟಿದ ಸಿಂತುಕಂದಿಗಿ! ಹಾಲು ಕುಡಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಬೇಡಾದಾಟ ಆಡಿದಳು!
ಅವಳ ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಾಲನ್ನು ಕುಡೀಲಿಲ್ಲ! ಆ ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಕಾರ
ಮರಿದೇವರು! ಎಳು ಅರ್ಧ ವರ್ಷದ ಮಗನಾಗಿ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು!
ಸಿವನೇ ಆ ಚಂದ್ರಗೇಕರ ಮೂರ್ತಿ! ಇಮಾಚಲ ಪರ್ಮತ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ! ಬೆಳೆದು ತಬ
ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ!

ಮಡಿಕುಳು ಬತ್ತದೇ! ಮಾಡೇನಾ
ಅಹಾ... ಕ್ವರಾನ್ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ
ಕೋಲು ಮಂಡ ಜಗಮದೇವರು ಕ್ವರಾನ್ಕೆ ದಯೆ ಮಾಡಬೇಡ!
ಕ್ವರಾನ್ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಇಮಾಚಲ ಪರ್ಮತದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತಕಂಡು! ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲ!
ಕಿವಿಹೊಟ್ಟೆಂದು ಕೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಒಂ ನಮಃ ಸಿದಾಯ ಎನ್ನುವಂತ ಸತ್ಪುಳು!
ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತವೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ! ನೀರಾಗಿ ಅರಿದೋಗ್ಗುದ್ದು ಪರಮಾತ್ಮ! ಅವರ
ಹದಮುಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಾಲು ಬೇರುಬಿಟ್ಟೋಗ್ಗುಟ್ಟಿದ್ದೋ! ಅಗಲೀಗ ನನ್ನ ತಂದೆ
ಪಡೆದಂತಾಯಿತು!

ಅಂತೇಳಿ ಸರಣಿ ಅಂದವರೇ

ಅಹಾ... ಕ್ಷುಣ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಆಗಲೀಗ ಬಂದ್ರೂಕಡ ಮೂರ್ತಿಗಳು! ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ! ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಾಳ ಬನ್ನಾಗಿ ಕಂಡ್ರುತ್ತು! ಯಾರವ್ವಾ ನೀನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದ್ರಂತೆ! ಅಪ್ಪಾಣೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ನಾನು! ಬೇಕಾದಂತೆ ಕೃಪೆ ಬಿಡ್ತಂತಾಯಿತು! ಈಗಲೀಗ ನಡೀರಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೊಲಗೊಲಾ!

ಅಂತೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡೊಂದು ಬತ್ತವರಲ್ಲೊ ದೇವಾ

ಅಹಾ..... ಕ್ಷುಣ್ಣಾಗೆ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೇರೆ

ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ತನ್ನ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು ಪುಟ್ಟ ಮರಿದೇವರು ಅಂತೇಳಿ! ತಾಯಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು! ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ದಿವಸ ಕಾಲ! ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿ! ಮತ್ತು ಗುರುಮುಖ ಸೇರಬೇಕಂತೇಳಿ! ಏಳು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ! ಏಳು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ಮರಿದೇವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ ಉತ್ತರ ದೇಸದ ಮಾಡೇವ! ನಾನು ಕುಂತೂರು ಮಟ್ಟಿ ಹೋಗಬೇಕು! ಪ್ರಯಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರಸ ಸೇವಾಕರ್ತನಾಗಿರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರು ಮೇಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡು ಬತ್ತವರಲ್ಲ

ಮೂರಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ ಕ್ಷುಣ್ಣಾಗೆ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ *

ಅವಾಗ ತಾಯಿ! ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ಶಿವನ ಮಾತಿನಂತೆ! ಶಿವಯೋಗ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಾಯಿದ್ದಾರೆ! ಈ ಮಗನಿಗೆ! ಮಹಾಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕಂಡ್ರುತ್ತು! ತಮ್ಮ ಕುಲ ಗುರುಗಳಾಗಿರ್ದಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದು! ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದವರೇ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನೊ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನ

ಗುರುದೇವಾ ಈ ಮಗನಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ! ನಾವು ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೀದಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ವ್ಯಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಅಮ್ಮ ಮಗುವಾದ್ರೂ ದೇವನಾಗಿದ್ದಾರೆ! ನನಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವಾಗುತ್ತೆ! ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದು ವಾಘ್ರಾನಂದ ಅಂತೇಳಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು!

ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿ ಏನು ವರ್ಷ ಆರು ವರ್ಷ! ಓಡಾಡುವಾಗ ಬೆಳೆಯುವಾಗ! ವಾಘ್ರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬಂದ್ರು! ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಶಿವರಾಸರೆ! ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದರೆ! ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡ್ತಿದಿ ಅಂದ್ರುಲ್ಲ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿ ಅಂದ್ರು ಗುರುದೇವಾ! ಏನು ಕೇಳ್ತೀರಿ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ ಅಂದ್ರು! ಏನೊ ಇಲ್ಲಮ್ಮ ನೆನಗೇನೊ ಭಾಗ್ಯ ಬೇಕಲ್ಲ!

ಒಂದು ಬಂಗಾರ ಬೇಕಿಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ಮರದೇವರ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂದು,
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ದುಂಬಿ ಮಾಡಿಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದಾ! ನಮ್ಮ ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ ತೆಗೊಂಡ್ರೆ
ಯಾರು ಸೇರಬೇಕು ಅಂದು! ನೀವು ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಇರೂವರಲ್ಲವೇ!
ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳಿರಮ್ಮ! ಆ ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಮಗನ ಕಾಣಿಕೆ
ತಕ್ಕೊಂಡು! ಆ ವ್ಯಾಘ್ರಾಸಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ!

ಅವರು ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಿದರೇ ಗುರುಗಳೂ,
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಪಾಸಾ

ಹುಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿಸ್ತಾಯಿತ್ತು ಅವಾಗಲೀಗ ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಗಂಡ! ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ಯಂಡು! ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತವರೇ ಮಾಯಕ್ಕಾರ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಪಾಸಾ!

ನೀನು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೋಗು! ನನ್ನ ಗುರು ಮಹವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಂದು ಗುರುದೇವ
ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಆಗ್ಲಿ ಅಂಚ್ಚೇಳಿ! ಅವಾಗಲೀಗ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಶ್ರೀಶೈಲ
ಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಹರಡಿಕೊಂಡು ಕೋರಬವರೇ ಮಾಯಕ್ಕಾರ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಪಾಸಾ"

ಆಗಲೀಗ ತಾಯಮ್ಮನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದು ಕೊತಕ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ ಮಗ ಅಂದ
ನೋಡಿ ಚಂದ ನೋಡಿ! ಮುತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡ್ತುಟ್ಟು! ನೋಡಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ಮಾದೇವ
ಚನ್ನದ ತೊಟ್ಟಲ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ಬೆಳ್ಳಿ ಗಿಣ್ಣು ಮಾಡಿಸಿವ್ವಿ! ವಸ್ತ್ರದ ವೈರಮುಡಿ ಮಾಡಿಸಿವ್ವಿ!
ನೀ ತೊಟ್ಟರೊಳಗೆ ಮಲಕೋಪ್ಪು!

ಕೋಗುಳ ಪಾಡ್ತಿನಿ ಅಂತಾಳಲ್ಲೋ! ಗಣಪರಣೆ!
ಅದು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಪಾಸಾ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಗಣಪರಣೆ! ನೀನು ಮಾಡಿಸಿರುವಂತ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ!
ಮರಿಕಂಡದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಂಗೆ ಆಯ್ತದೆ ಗಣಪರಣೆ! ನಾನು
ಆ ತೊಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ! ನಿನ್ನೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾದ್ರೆ!
ಒಂದು ಗುಂಡಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು!"

ತಂದೆ ಚಂದ್ರಗೇಹರ ಮೂರ್ತಿಯವರು! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು ಇಬ್ಬರೂ
ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ! ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ಪರಮಾತ್ಮ
ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ!"

ಕೆನ್ನ ಅಂತರಕ್ಕೆ ಮಂದೆವಾ
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ನೋಡವ್ವ ಗನಕರಣೆ! ನೀನು ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ಮಡಿಕೊಂಡು! ತೂಗುವಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಬೂದು ಬೂಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಅಂಡಲಿ! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ!

ನೀರಾಕೊ ಸ್ವಾ ನೆರವೇರಿಸವ್ವಾ! ನೀನು ಗನಕರಣೆ!
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಹ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಮಂದೆವಾ!

ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ದಿಗತವೆ ಪೂಕಂದ
ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲವ್ವಾದರೂ ಉಟ ಮೂಡೋ ಮಾರವ್ವಾ
ಫತ್ತಾ... ಮಗಣೆ
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲು ನಾನು ಉಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ! ನಿನ್ನ
ಪೊಟ್ಟೆಲಿ ಉಟ್ಟುಂಗಾಯ್ದರೆ ಕಣ್ ತಾಯಿ! ನನ್ನ ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿಕ್ಕುಂಡು!
ಮೂರು ತೊಟ್ಟು ಪಾಲು ಕರೆದುಬುಟ್ಟೆ! ಚೆನ್ನಲಳ್ಳ ದೊಡ್ಡಲಳ್ಳ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು
ಪಳ್ಳ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ತಾಯಿ ನನಗೆ ದೀವಳಿಗೆ ಸ್ವಾವೆಗೆ

ಪಾಲಕ್ಕದಿಂದ ನನಗೆ ಪಾಲಕುವೆ ಬರಲಿ
ನನ್ನ ಗನಕರಣೆ
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಎನೇಳಿದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ವಾಗ್ವಾಣ
ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ! ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಕಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ನಿನ್ನ ಕೆನ್ನೊಪ್ಪುವಂತ ಪಲಾಡ
ಮಾಡಿವ್ವಿ!

ನೀ ಉಟ ಮಾಡವ್ವಾ ಫತ್ತ ಮಗಣೆ
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ನಿನ್ನವ್ವಾ ನನ್ನ ಪಾಯಿ ಗನಕರಣೆ! ಮೂರು ಮಾತು ಅಡಬೇಕು ತಾಯಿ! ಆ
ವಾಗ್ವಾನ್ನೆ ಆಪ್ತನೆ ಕೊಟ್ಟೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಉಟ ಮಾಡ್ತೀನಿದ್ದೆ! ಮೂಡುಕ್ಕೋ!
ಆಹಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ನಿನ್ನವ್ವಾ ಮೂರು ಮಾತು! ವಾಗ್ವಾಣ ಕೇಳವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೀಲೆ! ಗುರುಬೇ ನಿಮ್ಮನೆ
ಉಟ ಉಗ್ಗುವೆನಾದರೆ! ಮೂಡ ಪಡುವ ತೆಂ ಬಡೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ರಾತ್ನ ಅದೆ ತಾಯಿ!

ತಾನು ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಬೆಳ್ಳಿ ಮಾಡೊಂದು ಬರಬೇಕು ಕಾಯ
ಗಣಿಸಬೇಕು

ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ! ಕಣ್ಣೀರ ಪಳಪಳನೆ!
ಎದೆ ವ್ಯಾಕೆ ಹರಿಸ್ತಾ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಯಾಕವ್ವಾ ಗಣಿಸಬೇಕೆ! ನೀ ಅಕ್ಕಾ
ಕೂತ್ಬಲ್ಲೋ! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಏನವ್ವಾ ಪುಂಡಗಾರ ಮಗನೇ! ಉತ್ತರಾಜೆ
ಮಗ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಅಂದರೆ! ಏನ ನಾಲ್ಕವ್ವಾ! ವಾಡೆ ವೊತ್ತುಕೊಂಡು, ಮೂಕೆ
ಒರಿಕೊಂಡು! ರತ್ನ ಮುತ್ತು ವಪ್ರ ವೈದಕೊಯ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಊಟ ಮಾಡಬಹುದು!

ನೀಗೆ ಬಿಟ್ಟದ ಸುದ್ದಿ ಬ್ಯಾಡಾವೋ

ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳವ್ವಾ! ನೀನು ಯಾವ ಬಿಟ್ಟ ಬಂಡಾರ ಮಾಡಗಿದರೇನು!
ವಪ್ರ ವೈದಮುಡಿ ಮಾಡಗಿದರೇನು! ನೀ ಚಿನ್ನ ಕಿರೀಟ ಮಾಡಗಿದ್ದೆ ಹಾ ಒಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ!
ನೀನು ಮೂರು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟೆ! ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಡಾದ್ರೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಊಟ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಾಣೋ ಗಣಿಸಬೇಕು

ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ ಹಣೇಲಿ ಬರಬೋನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ್ಗಿತ್ತು! ದ್ಯಾವರು ಯಾಕೆ ಇಂತ
ಬುದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬು! ಯೋಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಂದಾ! ಮಾಡೇವ ಮೂಡ
ಪಡುವ ತಂತ ಬಡಗೋ! ಈ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯ ಬಡಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಬೇಡ!

ಈ ಮೂಡಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಗಿ ನೀ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡಪ್ಪ ನೀನು ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನತ್ತ ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಮೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಟ್ಟು! ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ
ಅಪ್ಪನೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯನೂ ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪನೇ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾ
ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬು! ಅವ್ವೆ ಅಯ್ಯಾ ಹಳ ಕಂಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಕ್ಕಕಡ್ಡಿ ಬೆತ್ತ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎತ್ತದ ಕಾಯ ಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬೂರುಗದ ಕಾಯ ಚಿನ್ನ
ಲಿಂಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು!

ಅಯ್ಯಾ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲಿಗ ಮಗ್ಗಲು ಬಿಡು! ಮೂರು ಮನೆ ದಿನ ಒಪ್ಪತ್ತು! ಬಿಟ್ಟ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ!
ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮುಂಡೆ ಮನೆ! ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ ವಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂತೇಕಿ ಗುರುವೇ!

ಅಯ್ಯಾ ತಾಯಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಇನ್ನು ಬರುವಾಣಿ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅಗಲಿಗ ತಾಯಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಳು! ಬೆಳ್ಳ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ ಗವಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದ್ಬವ್ವಾ!
ಗುರುವೇ ಮಗಧಿಗೆ ತಾಲು ಕೈಗೆ ನೀಡು ಕೊಟ್ಟು! ಎಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಸುರಿಯವ್ವಾ ಅಂತ
ಪೇಳಿದಳೋ! ಗುರುವೇ ತಾಯಮ್ಮನ ನಡುಮನೆಯ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಗಾದ ಮನೆ
ತುಂದಿ! ಪಡಗಾಲೆ ಹೆಜ್ಜಾರವೆಲ್ಲಾ ತುಂದಿ!

ಗುರುವೇ ಅಕ್ಕೊಂದು ಬಣ್ಣ ತಂದವಳಲ್ಲಾ ಮಾದೇವೋ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಯೇನವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ಮೂರು ಮನೆ ಬೆಳ್ಳ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ!
ಮನೆ ತುಂಬೋಯ್ಯ ಹಜಾರ ತುಂಬೋಯ್ಯ! ತೊಟ್ಟ ತುಂಬೋಯ್ಯ, ಗುಳಿ
ತುಂಬೋಯ್ಯ! ಕಣ್ಣ ತುಂಬೋಯ್ಯ! ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದವಲ್ಲಾ! ಯಾರ ಹಾಗೆ
ಕಿತ್ತೆ, ಯಾರ ಗುಳಿಕಿತ್ತೆ! ಯಾರ ಕಣ್ಣ ಕಿತ್ತೆ! ಯಾರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡ್ಯಂಬುಡಿ
ಬಂದೆ!

ನನ್ನೊಂದಿಗಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಪುತ್ರ ಮಾದಯ್ಯ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗವಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಗುಳಿನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ! ಯಾರ
ಅಗೇನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ! ಯಾರನ್ನೂ ಹಾಳು ಮಾಡಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಗವಸಿನಲ್ಲಿ ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳವ್ವಾ!
ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮನೆ, ಮುಂಡೆ ಮನೆ! ಬಿಡ್ತಾನೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆಗೆ
ಹಾಕದ್ರೆ! ನನ್ನ ಗವಸಿನಲ್ಲಿ!

ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಕಣ್ವಾ! ತಾಯವ್ವೋ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅವ್ವಾ ಪುಂಡಗಾರ ಮಗವೇ! ಒಂದು ದಿನ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಗಾ! ಮನೆ
ತುಂದಿ, ಗುಳಿ ತುಂದಿ! ಕಣ್ಣ ತುಂದಿ ತೊಟ್ಟ ತುಂದಿ! ಬೀದಿಗೆ ಬನ್ನದ್ದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!
ನೀ ದಿನಾ ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಿ! ಯಾವ ಗುಳಲಿ ತುಂಬಲಿ ನನ್ನ ಕಂದ! ನೀನು
ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳ ಬಡಕಂಡರು! ಒಪ್ಪುತ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರು ಊಟದಂತೆ!

ಸಾಪ ತಾಕದಲ್ಲೋ ಗವಸಿನಲ್ಲಿ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ನೀನು ಎಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳೊಂದು ಬಡಕಂಡವ್ವಾ! ಒಂದು ಊರಿಗೆ ಎರಡು ಸೇರುಬ್ಬಲಿ
ಕೊಪ್ಪಾ! ಅಂತ ಸಾಪ ಅಣ್ಣಿಟ್ಟು! ಬೇಡದಂತೆ ಅಣ್ಣ ಮಾಡಿವ್ವಿ! ದಾನವಂತ ನೀ ಊಟ
ಮಾಡಪ್ಪ ಪುತ್ರ ಮಗವೇ!

ಅಂತೇಕಿ ಅಯ್ಯಾ ಮಗನಿಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟ ಕೆರೆದವಳೆ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಗಣಪರಣೆ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಮೂರು ರಾಜ್ಯ ಅಪ್ಪಣೆ
ಕೊಟ್ಟೆ! ಬಡಗ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ!

ನಿನ್ನ ಮನೆ ಅಂಟ ಉತ್ತರಣೆ ಕೇಳೇ ತಾಯನೋ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾದೇವ! ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯ ಅಂದ್ರೆನು!
ನೀನು ಅಂದ್ರೆನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ! ನೀ ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯದ!

ನುದ್ದಿ ಎತ್ತವ್ವಾಡ ಕೇಳೇ ನೀರ ಮಾದನೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಯಾಕವ್ವಾ ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ! ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲಾ! ಏನು ಕಾರಣ ಹೇಳು
ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರಣೆ! ಅಂತೇಕಿ ಕೇಳ್ತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ!
ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ! ಬಂಕಾವುರಿ ಸ್ವಮಾನು ಇದ್ದಾನೋ! ನನ್ನ ಕಂದ ಅವನಿಗೆ
ಬೆಂಕೀಲಿ ಬಿದ್ದ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಕತ್ತಿಲಿ ಕಡಿದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ!

ಅವನತ್ತ ವೋಗ್ಗವ್ವಾಡ ಕೇಳವ್ವಾ ನನ್ನ ಒಡೆಯನೇ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ನೋಡಪ್ಪಾ ನೀನು! ಬಡಗಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋದ್ರೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಜಾತಿ ಮರನೋ
ಬಾರದು! ಕುಲ ಮರನೋಬಾರದು! ಅಂತೇಕಿ ನೀನು ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಯೇ!
ನೀ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂದೇಟಗೆ!

ನನ್ನ ಮಾದರಿ ಚಿನ್ನಯ್ಯನ ಮಾದ್ರಾನೆ ಕೇಳೇ ಮಾದನೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ನಿಜದನ್ನು ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನಂಬನಗೊಂದು ನಂಬಪ್ಪ ಬಂದು! ಸಾವ್ವ ಹೇಳ್ತಾನೆ
ನನ್ನ ಕಂದ! ಸರ ಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಮಾನವರೆಲ್ಲಾ! ಮುಗ್ಗುವಣೆ ಕೆಟ್ಟೊಂದು!
ಕಲ್ಯಾಣಿಯ ನೀರು ತಂದಾಗ! ಕಂಡ ನೀ ಬಂಕಾವುರಿ!

ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ್ವಾಡ ಕೇಳೇ! ಮಾದೇವನೇ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಇಂತ ಸರ ಮೂವತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ!
ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಇಡ್ಕೊಂಡು! ಸಮಮಾತ್ಸನ್ನಿಟ್ಟೊಂದು ನೀರು ಕುಡಿದನಪ್ಪಾ! ಚಂದ್ರ
ಬತ್ತಾನಲ್ಲಾ! ವಾಸುದೇವ ಬಂದು ರಜವೊಡಿಸಾನಪ್ಪಿ! ಅಗ್ನಿ ದೇವ ಬರ್ರಾನೆ! ಗುರುವೇ

ಇಂತ ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಸಂಕೋಲೆ ಪಾಶ್ಯಂಡವ್ವೆ! ನೀನು ವೋಗವ್ಯಾಡ ಅಂತ್ಯ
ಯೋಗವ್ಯಾ ಕೇಳಲ್ಲ!

ನನ್ನ ಕಂಠ ನೀ ದುರುಮಾಡಿ ಪೋಗಿ ಪಾರವ್ಯಾ, ಮಾದಯೋ!

ಆಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ! ಬೆಂಕಿ ಬೆಂಪೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ!
ಕತ್ತಿಲಿ ಕಡಿವರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಜೇಳ್ತಾಯಿಲ್ಲೇ ಗಣಸರಣೆ!

ಅವನಿಗೆ ಪರವಾನ್ ಕೊಟ್ಟವರಾರು

ಆಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ತಾಯಿ ಮುಂದೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರ ಮಾಡ್ತೇನಿ! ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ
ಸಂಕೋಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ಅವನಿಗೆ ಅಯ್ಯು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುನೂ! ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ತಿನಿ
ತಾಯಿ!

ನನಗೆ ಬಡಗಾ ರಾಜ್ಯಕೆ ಅಪ್ಪನ ಕೊಂಬ ನೀನು ತಾಯಯೋ!

ಆಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ ನನ್ನ ಕಂದಿ! ಮಾದೇವ ನಾನು ಮೂರು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಹುರಿಮಾಳು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ಕಂದಿ! ಅವನ್ನೇ ಮಕ್ಕಳು ಪಂಜರಮೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೆ ನನ್ನ
ಕಂದಿ!

ನಾನು ಮೂರಿಡಿ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ! ಅನ್ನ ಪಾರಾಕೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಅ
ಪೂವು ಕುಳ್ಯೊಂದು ಬಂದದ್ದೇ ಒಂದು ಉಂಟಾದರೆ!

ನೀ ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯ ಗೆಲ್ಲತೀಯೋ ಕೇಕೋ ಪುತ್ತ, ಮಗನೇ

ಆಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳವ್ಯಾ! ನನ್ನ ಗಣಸರಣೆ ನೀನು! ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ ಕೊಡಪ್ಪ!
ಮೂರಿಡಿ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ಮಾಡಿ! ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಬಂದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದರೆ!
ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯ ಗೆದ್ದಿರನಾ ನನ್ನ ತಾಯಿ!

ನನಗೆ ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ ಕೊಡಪ್ಪ ನೀನು ಗಣಸರಣೆ

ಆಹಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಗಲಿಗೆ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಸರಣೆ ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು!
ಅಕ್ಕಿನೀಗ ತೊಳೆದು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೋ! ಗುರುವೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಸಾರ ಮಾದೇವ!
ಮೂರು ಗಾವುವಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೆಣ್ಣು ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ತಾಯಿ ನೆಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಕ್ಕಳು
ಪಂಜರದಂತ! ಹೂವನ್ನೂ ಕೊಯ್ಯೊಂದು!

ಅಯ್ಯ ತಾಯಮ್ಮನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತವನೇ
ಅವನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಬಂದೆ ಕೊಟ್ಟಾ ಹೊವ ಕುಯ್ಯಂಡು ಅಂತೇಳಿ ದಡಕ್ಕನೆ ಸುಗ್ಗಿದನಲ್ಲವ್ವಾ! ಹೂವಿನ
ಕರದಿಗೆ ಈಗ್ಗಂಡು! ತಾನು ನೆತ್ತಿಂತ ಪದ್ವನ ಎಣಿಸಿದಳಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಎಲ್ಲಾ ಹೊವಲ್ಲಾ
ಇದ್ದವಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ಅದ್ವ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಪುಂಡುಗಾರ ಮೂದೇವ! ಬಡಗಲ
ರಾಜ್ಯ ಗೆಲ್ಲತ್ತೀಯೇ ನನ್ನ ಕುಂದ! ದಿನಾ ಬೇಕಾದಂತ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿವ್ವಿ!

ನೀ ಊಟ ಮಾಡವ್ವಾ ದೀರ ಮಾಡವ್ವಾ
ಅವನು... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಅಗಲೀಗ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು ಗವಸರಣೆ! ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋತದೆ!
ನಾ ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿನಿ!

ನನ್ನ ತಾಯ್ ನನಗೆ ಮೂರು ಬುತ್ತಿಯು ಕಟ್ಟಿ ನೀನು ಕೊಡವ್ವಾ
ಅವನು... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಅಗಲೀಗ ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ! ಮಗನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಏನವ್ವಾ ನನ್ನ ಕುಂದ
ನೀ ನೋಡು ಗೆದ್ದೆ! ಕಾಣವ್ವಾ ನನ್ನ ಕುಂದ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಗವಸರಣೆ! ನಾನು
ಗೆಲ್ಲದವೇ ನಾ ಉಳಿಸುವವೇ! ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡು ಬತ್ತಿನಿ ತಾಯ್! ಬಂತೆ ಬಸುರಾಗಿ
ಬತ್ತಿರದಾ ಕೆರೆ ತುಂಬಿ!

ನಮ್ಮ ತೆಂಗ ಪುಂಡು
ಅವನು... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಅದ್ವ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ತಾಯಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಂದುಗಡೆ! ಐದು ತೆಂಗಿನ
ಮರಾನೆ! ಅರಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೀತೀನಿ! ಅರಗಟ್ಟು ಕಡದ್ದುಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿ ನೆಡತೀನಿ ಸಿವ ಸರಣೆ!
ಆ ಮರ ಅಂತಕ್ಕುಂಡದ್ದು! ದಿನಾ ಒಂದು ತರ ಚೆಗಿತುಕೊಂಡು! ಪಲ್ಲವಿಸಿಕೊಂಡು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಳನೀರು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಒದ್ದೆ ಉಂಡಾದರೆ ನನ್ನ ಮಗ ಗೆದ್ದವನೇ!

ಅಂತ ಕಿಳ್ಳಾ ನನ್ನ ತಾಯಮ್ಮಾ!
ಅವನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು

ಅದ್ವ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಮರವೇನಾದರೂ ಒಯ್ಯಲ್ವಾ! ನನಗೆ ದೂಪ ದೀಪ
ವಿನೂ ಇಲ್ಲದಂಗೆ ಮಾಡೀಯಾ! ನನ್ನ ಕುಂದ ಮೂದೇವ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುವೇ ಅದ್ವ
ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಗವಸರಣೆ ಉತ್ತರಾಣೆ ಗಿಡವಾಗಿ ಉಟ್ಟೋ! ನನ್ನ ಗವಸರಣೆ
ನೋಮವಾರ! ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗವಸರಣೆ! ನಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಪೂಜೆ
ಮಾಡ್ತಾ!

ನಿನ್ನಿಗೆ ತಾನೇ ದೂರವಾಕ್ಯವೆನಿಸಿ ಹೋಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ!

ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿಮೆಂಟ್!

ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದವರು ಮಾದೇವ!

ಕುಂಠೂರು ಮಾದೇವ ಸದೇವರು ಮಾದೇವ!

ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದವರು ಮಾದೇವೋ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವೋ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವೋ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವೋ
ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದವರು ಮಾದೇವಾ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವಾ
ಮುಖಕ್ಕಿಗಿದ್ದಾ ಮಲಿ ಮಾದೇವನೇ ಎಳು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವೋ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವೋ
ಮಂಡೇಲಿ ಕಿರೀಟ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದವರು ಮಾದೇವೋ
ಕುಂಠೂರು ಮುಖದ ಪಂಚೇಳು ಬಿನ್ನೆರೆ ಬಂದರು ಮಾದೇವೋ

ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ನನ್ನಿಗೆ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ!

ನನ್ನಿಗೆ ಮುಂಚೆ ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಒತ್ತು ಕೆಡೆಕ್ಕಿಡಿ ಅಂತವ್ರೆ! ಮಾದೇವಾ!

ಹ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿಮೆಂಟ್!

ತಾಯಿ ಮುಂಚೆ ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಒತ್ತು ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ತಾಯಿ! ಯಾವ ತರ ಇರಬೇಕು ಕಂದಿ! ಯೇಕ್ರನಿ ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ! ಒಂದು ಸಿಗ್ಗೆ ಎಲೆ ತರಬೇಕು! ಆ ಸಿಗ್ಗೆ ಎಲೆ ಮೂರುಬಾಗ ಮಾಡಬೇಕು! ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡಿ ಮೂರು ಅಳಿಗಳು ಅನ್ನ ಇಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಹಾಲು ಕರೆದು ಬುತ್ತಿಕ್ಕುತ್ತಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆಗ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂದ್ಬಯ್ಯ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ! ಅಯ್ಯಾ ನಾನು ಎರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎದೆಹಾಲು ಎಲ್ಲಿ ಕರೀಲವ್ವಾ! ಬೇಜೇ ಹಾಗನ್ನೇಡ ತಾಯಮ್ಮ! ಎರಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಮಾತ್ ಯೆಗ್ಗೆಡೆ! ನೀ ಸತ್ಯ ಸಿಗ್ಗೆ ಆದರೆ ನಾ-ಯೇಕ್ರನಿ! ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮ ಮೂರು ಸಿಗ್ಗೆ ಎಲೆ ತಂದು ಮಡಗ್ಗಟ್ಟು! ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡ್ಗಟ್ಟು! ಮೂರು ಅನ್ನದಳಿಗಳು ಮಡಗ್ಗಟ್ಟು! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿಮ್ಮ ಪತಿ ಪಾದನ ನೆನ್ನೆಂಡು! ಕರ್ಯಾಣವೆಷ್ಟೋದ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಹಾಲು ಕರೆಯವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟಂತೆ! ಅದೇ ಪ್ರಣಾಮಾಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸಿಗ್ಗೆ ಎಲೆ ತಂದು ಮೂರು ಬಾಗ ಮಾಡ್ಗಟ್ಟು! ಮೂರು ಅನ್ನದಳಿಗಳು ಇಟ್ಟುಟ್ಟು! ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ತನ್ನ ಪತಿ ಪಾದ ನೆನ್ನೆಂಡು! ಎದೆಗೆ ಯಾವಾಗ ಕೈಯಾಕುದೊಳ್!

ಅಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕುಂಬ ಪಾಲನ್ನು ಕರೆವವಳೆ
ಅದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರ ಒತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೋ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಾಯಿ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನೆವರಿದಾ ಎರಡು ಕೈಯಿಂದ ಕೊಡ್ಕೊಂಡಾ ಅದನ್ನ ಯಾವ ತರ
ಮಡಿಕತವ್ವ ಅಂದ್ರೆ ಕೆಂಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿಕಂಡವ್ವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಹೋಗಿದ್ದು
ಬರ್ರಿಸಿ ಅಂತ ಯೇಳ್ವಟ್ಟು ತಾಯಿ ತಂದೆಯವರ ಪಾದ ನೆನ್ನಂಡಾ ಆ ಬಸವಣ್ಣನವರ
ಪಾದ ನೆನ್ನಂಡಾ

ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ರಿಸಿ ಅಂತ ಯೇಳ್ವಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾರಲ್ಲವ್ವಾ
ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡನ ಪ್ರಸಂಗ

ಮಲೆಯ ಹುಲಿವಾಹನ ಬರುವ ಹಂದಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಎಳ್ಳಲೆಕದ್ದು ಎಣಾಂಗಿ ಮದ್ದು ಮಾಯ್ಯಾರ ಮಾಡೇವಾ ಮಗ್ಗು ಮಲಕ್ಕೆ ಹೆಗ್ಗಡವೇವನ
ಕೋಟೆ ಸಂತೇಸರಗೂರು ಕೋಂಗವಾಡು ನವರಂಗಿ ರಂಜಕಲ್ಲು ಸುತ್ತುಕೊಂಡಾ
ಮಾಣೊಂದ್ವಾಡಿ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಿಗಾವನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ ದೇಸಾದಿ ದೇಸನೆಲ್ಲ

ಹಂಚಾರ ಮಾಡುವರಲ್ಲವ್ವ ನಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

"ನನಗೆ ತಕ್ಕಂತ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ" ಅಂದ್ವೇಳೆ ಅವರು ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಗೆ
ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೆ ಮಾಡೇವಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ
ಬಂದ್ವಲ್ಲ ಬೀರಂಕೋಲ್ಲಿಲಿ ಹಲಗೇಗೊಡ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಬಾಳುಪತ್ತವಂತರು ಉಂಡುವರೆ
ಅಣ್ಣವಿಲ್ಲ ಉಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ ಬಾಳ ವನವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಆ ಮನೆಗೆ

ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಮಡಗವರಡ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

"ಇವ್ವರ ಒಕ್ಕಲು ಪಡ್ಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ವೇರು ಇವ್ವರ ಬಡವ್ವನ ಬಯಲು
ಮಾಡಬೇರು ಇವ್ವರ ಸಿರೀ ಸಂವತ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇರು" ಅಂದ್ಬಟ್ಟು

ಇ ಮನೆಗೆ ದ್ರಿಷ್ಟಿ ಮಡಗವರೆ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಗಂಡ ಹಲಗೇ ಗೊಡ ಎದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಲುಕೊಂಡಾ ಹೆಂಡಿ ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ಅದ್ಲೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಾ ಗಂಡುಂಗಿ ಕೂಟ ತತ್ತರಲ್ಲವ್ವ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ

ಹಿವುನಾ! ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ ಊಟ ತಕ್ಕೊಂಬುರು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಮಡುಗ್ಗ! ನಮ್ಮ
ಸ್ವಾಮಿಯವರು! ಮುಚ್ಚಿನ ಕಾಲದ ಮಡುಕುಟ್ಟುವಾಗಿ!

ಅವರು ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿ ತಂದೋಗಿ
ಅಲ್ಲೇ ಕೂತವರಲ್ಲವ್ವ ಮಾರ್ದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಅಪ್ಪೊತ್ತೆ ಗಂಡ ಹಲಗಿಗೊಡ ಏರ್ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕೊತ್ತೊಂಡ!
ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದು ಕೊತ್ತೊಂಡು! ತಂದಿರೋದು ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು!
“ಈ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಐದು ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಇಕ್ಕೇಳು! ಅವರು ಏನು ತಿಳಿಸೋದ್ದು
ಸರಿಯೆ” ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ ಊಟಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು!

“ಈ ಸಲ ಊಟ ಮಾಡಿ” ಅಂತಾಳಲ್ಲ ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ! ಊಟ ಮಾಡ್ತಿತ್ತು ಹಲಗಿಗೊಡ
ಎದ್ದೋಗಿ ಏರ್ ಕೊತ್ತೊಂಡ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಪಾಪಾಳೇಳಿಲ್ಲ! “ಅಮ್ಮಾ ಹಸಿದು
ಬಂದಿವಿ ನನಕಂದ-

ಪಣ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ತಂದು ನೀಡವ್ವ”
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಮಾಸರಣೆ ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ ಅರೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ, ಇರಾ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ ತಂದಿದ್ದು
ಒಂದೇ ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ!

ನಾವು ಆಗುತ್ತಿ ನಂತವು ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

“ನಾ ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಕುಂತ್ಕೊಳ್ಳಂತೆ ನನಕಂದ! ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಳ ಹೋತ್ಕೆ ಕಂದಮ್ಮ!
ಊಟ ಮಾಡದ್ದೆ ಹೊಟ್ಟುಂಬ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಳು! ಕಂಡವರ ಮಕ್ಕ ಹೊಡದ್ದು
ಕೈತುಂಬಾ ಹೊಡಿದೀಳು! ಆ ಕುಕ್ಕಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನೋಡು ನನಕಂದ! ಅನ್ನುವಂತ ಗ್ಯಾನ
ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು! ಕೈ ಹಾಕೋದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು! ಆ
ಹಿಟ್ಟು ತಕ್ಕೊಂಬುರು ಆ ಮುದ್ದೆನೂವ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ “ತಂದಿರೋದು
ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮುದ್ದೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಭಗವಂತ! ಯಾರ
ಮಾಯೋ ಕಾಣಿ! ಇಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬಗವಂತನೋ ಕಾಣಿ! ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪುನ ಮರಣ
ದೇವ್ವ ಕಾಣಿ!

ಪಣಗೊಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ” ಅಂತಾಳಲ್ಲ ಮಾರ್ದೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವುನಾ!

ಊಟ ಮಾಡಿ ಹತ್ತ ತೊಳದ್ದುತ್ತು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ!

ಮೊರೆ ಎದ್ದು ಬತ್ತವಲ್ಲ ಮುಂದು ಮಾರದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಹಲಗೇ ಗೌಡನ ಹೊಲ ಬುಟ್ಟು! ಮುಂದೆನೋಗಿಗೆ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ!
ಮಾರದೇವನ್ನು ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿ ಹೊಕ್ಕುಂಡು! ಅವ ಬಂದ ದಾರೀಲಿ ಬಂದ! ಮಾರದೇವನ್ನು
ಕಂಡೊಕ್ಕಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮರೆಯಾಗಿ ಕುಂಡೊಕ್ಕಿ ಪರಮಾತ್ಮ!

ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಳಲ್ಲ ಮಾರದೇವನ್ನು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹಿಟ್ಟಿನ ಕುಕ್ಕಿಯ ಮಡುಗುಟ್ಟು! ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ 'ಅನ್ನೋ'
ಅಂತ ಕೂಕ್ಕೊಂಡು! 'ಅನ್ನೋ' ಅಂತ ಕೂಕ್ಕುಂಡ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸಾಧು
ಸನ್ನೇಸಿಗಲಾಗಿ ಮಹಾಪತಿಗಳಾಗಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಜೊಳ್ಳ ಮುಂಗೈಗಾದಾರ ಮಾರ್ಕುಂಡು!
ಬೆರಳ ಕಟ್ಟಿನ ನಾಗಚಿತ್ರವನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಕೊರಳ ಕುಂಬ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಹಗೇಲಿ ಕುಂಬ
ಈಬುತ್ತಿ ದರುಕ್ಕುಂಡು!

ಅವಳಿಗೇ ದಯೆ ಮಾಡವೆ ಮುದ್ದು ಮಾರದೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಯಾರವ್ವ ಮನೆ ಒಳಗೆ ನನಕಂದ? ಅದ್ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ? ನಾವು ಕೂವ್ವ ಸಾಧು
ಸನ್ನೇಸಿಗಳು! ನಮಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ ಕಿಮೀ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ! ಅಮ್ಮ ರುತ್ನಾಪದ
ಕಾಲವಾಗಿದ್ದೀನಿ ತಾಯಿ" "ಸ್ವಾಮಿ ವಿನಂದ್ರಪ್ಪಾ?" "ಅಮ್ಮಾ ಆ ಮಾರದೇವನ್ನು ನ
ಮನೆ ತೋರುಸೊಡವ್ವ! ನೀಗೆ ಬಾಳ ಕೋಟ ದತ್ವ ಬತ್ತದೆ ನನಕಂದ!" "ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾಕುಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ! "ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ ಆ ಮಾರದೇವನ್ನು! ನಮ್ಮಂತ ಸಾಧು ಸನ್ನೇಸಿಗಳ
ಕಂಡ್ರೆ ಬಾಳ ದಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡ್ತಳಂತೆ! ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧು ಸನ್ನೇಸಿಗಳು! ಅಲ್ಲೆ ಹೋಗಿ
ಇನ್ನೆಬ್ಬೂ ಹೋಗ್ತೀರಿ ಅಂತ ಕಳುಸವ್ವ! ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬರವಾಗಿ ಆ ಮಾರದೇವನ್ನು ನ ನೋಡಕೆ
ಬಂದೆ ನನಕಂದ!"

"ಸ್ವಾಮಿ ಮಾರದೇವನ್ನು ಅನ್ನೊಳು ನಾನೇ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೆ ಯಾರೂ
ಇಲ್ಲ" "ನೀನು ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯಾಗು ನನಕಂದ"

"ಸ್ವಾಮಿ ಏನ್ ಬಂದ್ರಿ?"

"ಅಮ್ಮಾ ಮಾರದೇವನ್ನು ನನಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ ಅರವಿಲ್ಲ! ಕಣ್ಣೆ ನಿರ್ದೆಯಿಲ್ಲ
ನನಕಂದಮ್ಮ!"

ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದಿವ್ವಿ ಕಂದ ಮಾರದೇವನ್ನು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಉಟುವ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗ್ಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಉಟುಕ್ಕಿತ್ತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಊರಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟವನ್ನು
ಮಾರ್ಕುಂಡು! ಮದ್ದಾನದೊಕ್ಕೆ ನೀವು ಬನ್ನಿ! ನಾನು ಅಡ್ಡೆಯನ್ನು ಮಾಡಿತ್ತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ!

“ಕಂದ ಏನೇನು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡ್ತಿಯಮ್ಮ ?” ನೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಡಗ್ರಿನಿ ಬುದ್ದಿ ಚಪ್ಪರದವರೇಕಾಯ ಎನ್ನ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಗುರುವೆ! ಹಿಂದಿಗ್ಗೇಲಾದಂತ ದೊಡ್ಡ ಬೆಳೆಹೂಡಲಿ! ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲ್ತಂದು ಮಡುಗ್ರಿನಿ

ನೀವು ಬನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ “ಅಪ್ಪಾಳು ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಹೆಚ್ಚರದು ಗಂಟೆ ಪ್ರಾತಕಾಲಕ್ಕೆ ವಸಕಂದ! ಮಿಂಡಿತದಾಗ್ಲೂ ಬತ್ತಿನಿ ಕಂದಮ್ಮ” ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಗೋರು ಹೋಯ್ತಿನಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಬೆಳೆಹೆಲ್ಲಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾತ ಮಾರೇವ! ಅವಳ ಮನೇ ಒಳೆದೊಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ!

ಅಲ್ಲೂಗಿ ಮಾಯ್ಲೆ ಕುಂತವರಲ್ಲ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಇಲ್ಲ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತೊ ಮಾಡೊಲ್ಲವೋ! ಇವಳ ಮಡಾ ಮನ ತಿಳೇಬೇಕು” ಅಂತ ಕುಂತವ್ವ “ಸಾಧುಗಳು ಹೊಂಟೋದ್ರಲ್ಲ! ನಾನು ಏನಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ತಲ್ಲ ಗುರುವೆ! ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಒಂದು ಕಾಳೂ ಅಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಒಂದು ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯಿಲ್ಲ! ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದ ಬಳಿ ಹೂಡನ ಹಾಲಿಲ್ಲ! ಬೇಕುಬೇಕು ಅಂತ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದು ಬೇಳ್ಳುಟ್ಟೆ! ಸಾಡುಗಳು ಬಂದ್ರೆ ನಾನೇನ್ನಾಡ್ತಾಲ್ಲ! ನಾನು ಯಾರನ್ನ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ! ಸಾಡು ಸನ್ನೆಗಿಳಿಗಳ ಹೆರ್ರೊಳೊಂದು ಅಕ್ಕವಕ್ಕದ ಮನೇಲಾದೂ ಕೇಳಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು ಮಾಸರಣೆ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲೋಗಿ! ಅಕ್ಕ ಕೇಳ್ತಲ್ಲಲ್ಲ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ! “ಯಾವತ್ತೂ ಬಂದಿದ್ದೊರಲ್ಲ ಏನು ಬಂದಿದ್ದಿರಿ ತಾಯಿ? ಅವ್ವಾ ಒಂದು ಪಾವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು! “ಮಾದೇವಮ್ಮ ಒಂದು ಪಾವಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ರಲ್ಲ! ಒಂದು ಸೇರಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ತಾಯಿ”

ಒಂದು ಸೇರಕ್ಕೆ ಕಂದುಕೊಟ್ಟಲ್ಲವೋ ಪಾರೀತ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಕ್ಕ ಈನ್ನೊಂದು ಮಾಡೇವಮ್ಮ! ಚಪ್ಪರದವರೇಕಾಯ್ತು ಯಾರು ಹಾಕಿದ್ದಾರೋ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೇಕ! ಚಪ್ಪರದವರೇ ಹಾಕಿರೋರೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು! “ನನಗಿಷ್ಟು ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯ ಕೊಡಿ ಅವ್ವ” ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! “ಎಂದೂ ಬರದ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಇಂದು ಬಂದು! ನಮ್ಮತ್ತ ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಾಳಲ್ಲ! ನಾನು ಕೈನಿಂದ ಕೊಡಬಾರದು! ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದಷ್ಟು ಕುನ್ನೊಡೋಗಿ” ಅಂತಿದ್ದಾರೆ! ಅಗ ಮಾಡೇವಮ್ಮ ಚಪ್ಪರದವರೇ ಕಾಯ ಕುನ್ನೊಂದು!

ಅವಳು ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಾಳಲ್ಲೂ ಮಾಡೇವಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಮೇಲಾದ ಬೆಳ್ಳಸ! ಕಡಾ ಹಾಕಿ ಮೂರು ದಿನ ಆಗಿತ್ತಂತೆ!

ಅವರೊಬ್ಬಗೆ ಬತ್ತಲೆ ಮುದೇವಮ್ಮ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

“ಮುದೇವಮ್ಮ ಯಾವತ್ತು ಬರಬೋಳು! ನಮ್ಮನಿಗೆ ಈವತ್ತು ಬಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ
ತಾಯಿ! ಏನ್ ಬಂದ್ರಿತಾಯಿ?” “ಅವ್ವಾ ನನಗೊಂದು ಪಾವ್ತೆ ಹಾಲುಬೇಳು ಅಂತ
ಬಂದಿವ್ವಿ

ಗೋದಾಡ್ ಕೊಡಿ” ಅಂತಲಲ್ಲ ಮುದೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

“ಅವ್ವಾ ಕುಚಿನಂದೆ ಕೈಲಿ ಕೊಡ್ತಿದಿ ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದವ್ವು ಹಾಲ

ಕಡ್ಕಂಡೋಗ” ಅಂತಲಲ್ಲ ಮುದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಆಗ ಕುಚಿನಂದೆ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂದು! ಎಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟ ಕೊಡೇ ಮ್ಮಾಲೆ ಮಡಿಕೊಂದು
ಎಣ್ಣೆಸವರೊಂದು.

ಹಾಲ ಕುಡಲಲ್ಲ ಮುದೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಕುಚಿನಂದೆ ತುಂಬೊಂದು! “ಅಮ್ಮ ಈಗಲ ವೈಯ್ಯನಿಕೊಮ್ಮ” ಅಂದ್ಬಟ್ಟು.

ಎಳೆಬ್ಬಿಯಂದಿಲೆಗೆ ಬತ್ತಲಲ್ಲ ಮುದೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಎಳೆಬ್ಬಿಯಂದಿಲೆಗೆ ಬಂದು ಮುದೇವಮ್ಮ! ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ನೋಡಲಂತೆ! ಅಡ್ಲ
ಸಾಮಾನ್ಯಲ್ಲ ಅಮುರೊಂದೊಂದು! ಮನೆಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟು

ತಾನ ಮಡಿಕೊಳ್ಳ ಮುದೇವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಮನೆ ತಾರಿ ಕೈಯಣ್ಣೆ ಬೋಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡ ಮಾವನ ಪತ್ರಿ ಬಿಲ್ಲತ್ತೆ
ತುಂಬೇ ಪುಟ್ಟ! ಇವು ಮೂರೂ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿ ನೋಳ್ ಗೂಡ್ಲ ಧರುಕ್ಕಟ್ಟು! ಗಂಡವಾಡ್ತಿ
ಹತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗುದುಟ್ಟು!

ಅಡ್ಲ ಮೂಡೋಡ್ಲ ಮಡುಕಡಲೊಡ್ಲ ಮುದೇವಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಪತ್ರಿ ಬೌಕ ಬಾಯಿಗೆ ಕಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ತನ್ನನವಾಗಿ ಅಡ್ಲ ಮಡುಕ್ಕಟ್ಟು
ಕೆಳಕುಳುಬುಟ್ಟು! ಸಾಮಗಲ ನೋಡಬೇಳು ಅಂದ್ಲೇಳಿ!

ಈವರೆಗೆ ಬಂದವನ್ನು ಮಾಡೋಣವು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಹಲಗಪ್ಪನವರು ಹೋಲುವ ಕೆಲವು ತಿಳಿಸಿದ್ದೊಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು. ಮಾಡೋಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನೋಡಿ! "ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ನೇರ ಕುರಿಯೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿದೆ. ನೀವೇ ಬಂದ್ರಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ" "ಅಮ್ಮಾ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಆಯ್ತು ಅಂತ ನಾವೇ ಬಂದೋ ಹಾಯ್. ಪನ್ನೀರಾ ಗಡಿಯನ್ನು ತಂದು. ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದವನ್ನು ತೊಳ್ಳು. ತುಂಬೇ ಪುಷ್ಪ ತಂದು ಪಾದದ ಮೇಲ್ಬಿಡುಗೆ. ಬೆಳ್ಳದ್ದೆ ಕೆಂಡವನ್ನು ತುಂಬೋದಂತೆ ಬಂದು. ಸಾಂರಾಗ ದೂಪವನ್ನು ಹಾಕಿ. ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ. ಪಾದಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ.

ಆಗ ಕಡ್ಡಿಯೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾಡೋಣವು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಕುತೋರೋಗಿ ನಮಮನೆ ಒಳಗೆ ಕುಂಟಿಸಿ. ಮೋಗೇ ಮುರಿದಿದ್ದಂತೆ ಬಾಳೆದೆರೆ ತಂದು. ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೆ ಎದೆಮಾಡಲು ಮಾಡೋಣವು.

ಸ್ವಾಮಿ ಉಟ ಮಾಡಿ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡೋಣವು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು ನನಕಂದ" ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಂತಾ ಉಟ ಮಾಡಿದವು. "ಅಮ್ಮಾ ದಾವಾಯ್ತಲ್ಲ ನನಕಂದ! ನನಗಷ್ಟು ಹಾಲು ಬೇಕನ್ನು" ಅಂದ್ಬಿ ಮಾಡೋಣವು ಕುತುಬಂದೇಲಿದ್ದಂತೆ. ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲು ತಕ್ಕೊಡ್ಡದು.

"ಈ ಸು ಉಟ ಮಾಡಿ ಅಂತಲ್ಲ ಮಾಡೋಣವು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಒಂದು ಸೇರು ಹಾಲುಎವೆ ಒಂದು ಗುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುಕ್ಕುಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ. ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಈವರೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ಮಾಡೋಣ. "ಕಂದ ಬಾ ಮಾಡೋಣವು ಬಾವ್ವಾ" ಅಂದ್ಬಿ. "ನಿನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಕರುಳ್ಳಲ್ಲ?" "ಹೋಲುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ ನನಕಂದ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಬಿನ್ನ ಆಯ್ತು ಕಂದವು. ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಟ್ಟು ಹೋಗಕ್ಕೆ ನನಗಿಷ್ಟುಬಿಲ್ಲವು. ನೀನು ಆಯ್ತು ಮಾಡುವಂತೆ ಒಲೆ ಒಳಗೆ. ಒಂದು ಪಾದ ಉಕ್ಕಿಸಿ ನನಕಂದ-

ನನಗೆ ತಲೆ ಕೊಡು ಕಂದ ಮಾಡೋಣವು.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಅಯ್ಯೋಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಾವ ಮಾಡೋಣವು. ಆ ಮಾಡೋಣವು. ನಮ್ಮನೆ ಉಟ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕರೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿಗುಟ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ನೇಲಿ ಸ್ವರ್ಗ ಇಲ್ಲ! ಇದೋದು ಒಂದುಕ್ಕ ಹೋವಡಿ. ನೀವುಗೆ ತಲೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ನಾವು-

ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ಗುತು” ಅಂತಲ್ಲ ಮಾರದವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

“ಬ್ಯಾಡವ್ವಾ ನನಮಾತ ಕೇಳು ನನಕಂದಿ ಒಂದು ಪಾದ ಉರ್ದಿರವ್ವ”! “ಈ ಮಾಕ್ಕೇಡ ಸ್ವಾಮಿ ಆಗದಲ್ಲ” “ಆಗದಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮ್ಯಾಕೆ ಮುಂದೆ ನೋಡೋ ವನಕಂದಿ! ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊಕ್ಕ ನೋಡೋ” ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರೆ ಹೋಗೋನಾಗಿ ಹೊಂಬೋಗ್ಗುತ್ತಿ! ಹೊನ್ನ ಮುಂಬಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ! ಅದಳ ಹೊಳೆ ದಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡು ಬೆಳಕರೀತು! ಕೋಳಿ ಕೂಗಿ ದೋಕವೆದ್ದಾ ಬೆಳಗಾಯ್ತು! ಮಾರದವಮ್ಮ ಎದ್ದು ತಾನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಒಲೇ ಹತ್ತಕೋದ್ದು ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡೊ ಒಲೇ ಹಕ್ಕೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾರದವಳಿ ಎಳ ನಾಗರ ಮರಿಯಾಗಿ ಒಲೆ ಒಳಗೆ ಪವುಡೊದ್ದು! ಮಾರದವಮ್ಮ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಗಳುಗೆ ಒಳುಗೆ ಮಾರದವಮ್ಮನ ಕಿರು ಬೆರಳ್ಳ-

ಫುಬಕ್ಕೆ ಕಡೀತಾನಬವ್ವಾ ಮಾರದವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

“ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಹೋಯ್ಯಲ್ಲವ್ವಾ ವನ್ನಕ್ಕೆ” ಅಂತ! ಬಾಯ್ ಬಾಯಿ ಬಡೀತವ್ವ! ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಪ್ಪಾಲೆ ಆಗ್ಗದ್ದು! ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಹಲಗೇಗೊಡನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರುಪ್ಪಲ್ಲ! ಹಲಗಯ್ಯನವರು ಬಂದು ನೋಡಿ! ಔಸ್ತಿ ಕೊಡೋ ಪಂಡಿತ್ತುಗೆ ಹೋಗ್ಗೇಕುಂತ್ಯೇಳಿ! ಮುಂದಾದ್ದ ಬಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರವ್ವಾ!

ಮನೆಸುತ್ತ ಬರಗತ ಕಾವ್ವ ನಿಂತಿರುವುದು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಮನೆ ಸುತ್ತ ಕಾವುಲು ನೋಡಿ! ಹಲಗೇಗೊಡ ಮಾರದವಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಡೀತಿದ್ರೆ! ಉರು ರುನ ಹೆದ್ರಕೊಂಡು ಮನೆತಾವ್ವೆ ಬರೋಲ್ಲಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾರಯಕಾರ ಮಾರದವ! “ಅಮ್ಮ ಮಾರದವಮ್ಮ ಅಳಬ್ಬಾಡ ನನಕಂದಿ ನಾನು ಕೆಗದ್ವಾ ಅಳಬ್ಬಾಡ! ಒಲೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಜಾಗ ಕೊಡು ಅನ್ನೊಕ್ಕೆ! ಆಗದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ವಲ್ಲ ನನಕಂದಿ!

ಈಗೊದ್ದವವ್ವ ಪೇಳು ಮಾರದವಮ್ಮ”!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

“ನೀನ್ವಾರಪ್ಪಾ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿಂದಿರವ್ವ! ಸುತ್ತಾ ನೋಡುವೆ ಯಾರು ಕಾಗಾಕಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿಂದಿರ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನ್ವಾರು ಗುರುವೆ” “ನಕ್ಷೆಪ್ಪ ಕೇಳಿದ್ದಾ ನನಕಂದಿ!

ತಾನು ಮರಿಯಪ್ಪ ಕೂಮ್ಮ ಮಾರದವಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

“ಅ ಒಲೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬುಟ್ಟೊಡು ನನಕಂದಿ ಒಂದಗ್ಗ ನನಗಾಗ್ಗಿ ನನಕಂದ ಬಾಕಿ ತಾವು ನೀವು ವಾಸ ಮಾಡಿ! ನಿಮಗೆ ಹಾಲುಸಾಗ್ರವಾಗಿ ಬಾಳೋಡೋ ಹಂ

ವಾಗುತ್ತಿರುವ ನನ ಕಂದಮ್ಮ ನೂರಾರು ಮಿಂಚು ಹೆಜ್ಜೆ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ! ಸಾಲು ಗುಳಿಗೇ
ಪುಂಪುಸುಟ್ಟುಗು ನನಕಂದೆ ಪರ್ವಕ್ಕೊಂದಾವರು ಕಂದಮ್ಮ! ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯ
ಆಗ್ರಾಹಿ! ನನ್ನ ಗ್ಯಾರವನ್ನು ಮರೀದಿ! ನನಗೆ ಹಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮೂಡಿ ಕಂದೆ! ನನಗೆ
ಹಾಲು ಪಾಗುವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ! ಗುಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಘನಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿವೆ! ನಾನು ಈ
ಕಾವು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದ್ದೇ!

ಒಪ್ಪಿಗು ಹೇಳು ಮಾಡುವನ್ನು"
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸಿ"

"ಗ್ಯಾರಿ ನಮ್ಮ ತವು ನೆಪ್ಪು ಮರೀರಿ ಗುರುದಿ! ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರ್ವತಾ
ಅಪರಾಧ ಗುರುದಿ! ನಿಮ್ಮ ಮೂಕುತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿ ಅಂಧಗತೆ! ನನ ಕಂದ ಮಾಡುವನ್ನು!
ಹನ್ನೆರಡೊಂಕು ಕುಂಜೋಯ್ತು! ನಾನು ಮೂಡು ಮರಗೆ ಹೊಯ್ದುಡ್ಡಿನವ್ವ" ಅಂತ್ಯೇಳಿ
ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಬರಗಾಗಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಾಯ ಮಾಡಿ! "ಹಲಗೇ ಗೌರವ ಮಹಮನ ನೋಡು!
ಮಾಡುವನ್ನು ನಿನ ಬನಕಿ ನೋಡು!"

"ಇದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗು" ಅಂತ್ಯೇಳಿ!
ನನಕಂದ ಮಾಡುವನ್ನು

ನಾನು ಒಲೆ ಒಲಿಗೆ ಒಡುರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿವೆ! ನನಕಂದ ಹಲಗೇಗೌರವ! ದೀಪಾವಳಿ
ಪ್ಪಾಜಿ ಇಲ್ಲಿ ಹುರಿವಾಸನ ನೇವೆ ನಡೆಪ್ಪು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಾಡುವ
ಅವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹುರಿನ ಹೊರಬ್ಬ ಮಾಡುವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸಿ"

ಸುತ್ತೂರು ಮಹತ್ವ

ಗುರು ಮುಖ ಮುಟ್ಟು! ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದುವೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ವಿನು ಅಲೋಚನೆ
ಮಾಡ್ತಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಈಗ ನಾನು ಗುರು ಪಡಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದ್ವಲ್ಲಾ! ನನಗೆ
ತಕ್ಕದ ಗುರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ? ಯಾವಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳ್ವುಟ್ಟು! ಆರು ಮೂರು ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ!
ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಂಡುಟ್ಟಂತೆ! ಒಮ್ಮೇ ಸುತ್ತೂರು ಮುಖ ಸುತ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರಲ್ಲಾ!
ಸುತ್ತೂರು ಮುಖ ಮೊದಮೊದಲಾಗಿ ಹೋಗೋಗ್ಗಾ! ಆ ಸುತ್ತೂರು ಮುಖದ ಗುರುಗಳು
ಕೊಂಡೇವಾ! ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು!

ಅಭಿಕ್ರಿಸ ವಿನ ಪಾತ್ರ ನಡೆಸು ಇದೆ! ಬೇಕಾದವ್ವು ಪರನೆ ಸೇರಿದೆ!
ತೆರಳುನೋಯ್ತು ಇದ್ದಾರೆ! ಆ ಕೈಮಿನಲ್ಲಿ ಯಾವನೊ ಒಪ್ಪು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಂದು
ಸರ್ವ ಪಡೆವುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮನ್ನ ಸತ್ತೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಸರ್ವ್ವ ಮುಖ ಬಿಡ್ವ ತಕ್ಷಣ
ಮನ್ನ ಸತ್ತೊಮ್ಮೇ? ಹೋಯ್ತುರುದ್ದಂಥ ತೆರು ನಿಂತೊಗ್ಗುಟ್ಟು! ಆದಾಗ ಪರಮಾತ್ಮ

ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮುಂದೂರ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದಳು. ತಾ ಓಡಿಸೋಗಿ ಬೇರಿವಳಾಗಿ! ಸೊಪ್ಪು ಕಿತ್ತೊಂಡು ಬಂದು! ಒಣದೊಡ್ಡ ಇಕ್ಕಲು ಮಾಡ್ತಿತ್ತು. ಅಪ್ಪಾ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ದಾರಿಬಿಡಿದಿ. ಆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿರುವಂಥ ಮೃತ್ಯು ನಾ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿ ಅಂತ್ಯೇಶ! ಆ ಸೊಪ್ಪಿನ ರಕ್ತ ತಂದು ಅವನ ಬಾಯ್ತುರಿತು! ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿರುವಂಥ ಮೃತ್ಯುನ ವಿಳಾಸವು! ಓಡಿ ಬಂದು ದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಯಾರೊಬ್ಬ ಮರಿದೊವ್ವ ಯಾವ ಕಾಡುವರು! ಅಂತ್ಯೇಶ ಮುಂಗೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾವವೇ! ನಾನು ಉತ್ತರದ ದೇಶದ ಮರುದೇವರು ಅಂದ್ರು! ಆಗ ನನ್ನ ಗುರುವಂತೆ ಬಾರದ್ದು ಅಂತ್ಯೇಶ! ಅವರು ಸುತೊಬ್ಬ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವರೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳು!

Quarta-feira, 12 de maio

संलग्नक संख्या: L-2024/2025, दिनांक: 15/05/2025

Volume 1 Number 1 Spring 2004

ಸುತ್ತೂರು ಮಹಿಷ್ಕಿ ವೋಗ್ಯುಟ್ಟು. ಮಹಿದ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದು. ಎನಂತ
ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ಸಾಲ್ವಾರಿ. ಹರ ಪರಾ ಹರನ ಬತ್ತ ಗುರುದಿನ ಬಿಕ್ಕ. ಗುರು ಕ್ಯಾರ್ಯಾ ಬತ್ತ ಅಂತ
ಮೋಳ್ಳುಟ್ಟು. ಬಿಕ್ಕವನ್ನ ಸಾರಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಬಿಕ್ಕ. ತಂದೆ
ಬೆಂದ್ರನೇಕರ ಮೂರ್ತಿ ಬಿಕ್ಕ. ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಿಕ್ಕ. ಬಿಕ್ಕ ಸಾರಿದಂತ
ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ.

ಸುತ್ತೂರು ಮಹದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಉರಿಗಮ್ಮಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಂಕಿದ್ವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರವ್ವಾ ಇನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರ್‌ತಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಬಂದು ಬಗ್ಗೆ ಮೋಡಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವ್ವ ಮೂರು ಗೆಣಬುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತಿದ್ವಂತೆ! ನೀನು ಯಾರಯ್ಯ ಅಂದ್ರಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನ್ಯಾರಾದ್ರೇನು ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಅನ್ನವೂಡು ಮೂರು ದಿನವಾಯ್ತು! ನನಗೆ ಬಾಳ ಪೊಟ್ಟೆ ಹೊಯ್ಯತ್ತೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮನ್ನು ಯಾರೋ ಯೇಳ್ತುತ್ತು! ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ! ನನ್ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮಹದದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಇರಿಸ್ಕಬೇನು! ನನಗೆ ಪೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಬೇನು! ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡಬೇನು!

ಇಂತಿ ಇವು ಬಹು ಕಠಿಣವು ಆಯಿತು. ಮಾಡಿದವು.

... **... ..**

ಯಾವಾಗ ಈತರವಾಗಿ ವಿಳದಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಸುತಸ್ತುರು ಮೊದಲ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕೇಳಿದರು
ವಿನಯ್ಯ ಮರಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ ಕೇಯ್ಯಾ! ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ
ಅದೆ ಕೇಯ್ಯಾ! ನೀ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ವಿಕ್ರೇನಿ ಅಂದ್ರು. ಅದ್ಯಾವ್ವು ಏಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಅಂತ
ವಿಳುಪ್ಪು. ಆದಾಗ ಒಳಗ್ ಕದ್ದೆಂದೊಗಾಪ್ಪು. ರಾಗಿ ಕಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.
ತೋಡಯ್ಯ ಈ ಮೊದಲು ತೋಂಬೆ ರಾಗಿವೆ! ಈ ರಾಗಿ ಕದ್ದೊಳಗೆ ಮೊದಲು ಬಳ್ಳ

ಇಕ್ಕಬೇಕು! ಮೂರು ಸುತ್ತಿಗೆ ತಿರಿಬೇಕು! ಮತ್ತೊಂದು ತೊಂಬೆಗೆ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದ್ದು ಆಗ ನಿನಗೆ ದಿವ್ಯ ಕೋಡಿ ಬುದ್ದಿ ಯೇಳೋದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ದಿ ಕೋಡಿ ಇದ್ದ ಕಲಿಸಿದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ವೊಟ್ಟೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಿದ್ದಿ! ಮೈಗೆ ಒಟ್ಟೆ ಕೊಡಿದ್ದಿ! ಅಂತ! ಯೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆವಾಗ ಮರಿದೇವ್ವ ಮಂದಪ್ಪನವರು! ಈಗ ನಾನು ಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಏಳು ಬುಟ್ಟಿ! ಗುರು ಮಾತ್ ಮೀರ್ದಾಗುಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಪಾಪಕ್ಕೊಳ್ಳಾಗ್ಗುನಿ! ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟಿ! ನೀನು ನರಲೋಕಕ್ಕೊಳ್ಳಾಗ್ಗುಟ್ಟು! ಕಲಿ ಕಟ್ಟಾಗ್ ತೋಗ್ಗ್ ಬಂದಿವ್ವಲ್ಲಾ! ನಾನು ವೋಗಿ ನಿತ್ಯಂದು ಕಲಿ ಕಟ್ಟಾಗೊದ್ದಂಗಿ! ಈಗ ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಗುಂಟೆ ಇಡಿದು ಬೀಸುಬುಟ್ಟಿ! ನಾನು ಹಿಂದಕ್ ಬೀಸಾಡ್ತುಡ್ತಿನಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅನ್ನಿ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಕಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಗುರುಗಳು ವೊಂಬೋದ್ದೇರೆ! ಆ ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ ತರ ಕೊತ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ರೂ ಒಂದು ಪವಾಡ್! ನಾನು ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕೊತ್ಕಂದು ಬೀಸದ್ಯಾಕೆ! ಅಂತಾ ಬಡ್ತನ ಬಂದಿರಾದೇನು ಅನ್ನೊಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಂದಪ್ಪನವರು! ಮಾರಿ ಮಸಣೆ ದುರ್ಗಿ ಚೌಡೀದ್ದಲ್ಲಾ!

ಅವರು ಕೈಬೀಸಿ ಕರದವ್ವ ಮಾಡೇವ

ಪ್ಪಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಯಾವಾಗ ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರಿದುಬಿಟ್ಟೋ! ಈ ಮಾರಿ ಮಸಣೆ ಚೌಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರ್ದಂಡು ಬಂದ್ಕೊಟ್ಟು! ಏನಯ್ಯಾ ಅಂದ್ಕೊಟ್ಟು! ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಟ್ಟಾಳಬೇಕು ಅಂತ ಬನ್ನೊಟ್ಟು! ಈ ತರವಾಗಿ ನಾನು ಇದ್ದ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ! ಬರ್ರಾ ಪಾಯ ತಂದೆ ಪತ್ಯಂಡು! ನಾನು ಇದ್ದ ಬುದ್ದಿ ಕಲಿಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸುತ್ತೂರು ಮಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಈ ತರವಾಗಿ ಏಳ್ಕೊಟ್ಟವೆ! ಅದ್ದೇನಣ್ಣಯ್ಯಾ ನೀವು ರಾಗಿಕ್ಕಲ್ಲ ಗುಂಟೆ ಮುಟ್ಟುಟ್ಟು! ನೀವು ಮಲೀಕಳಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಮಾರಿ ಮಸಣೆ ದುರ್ಗೀರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಮೂರು ತೊಂಬೆ ರಾಗಿಣಿ! ಮೂರು ಒಳ್ಳಿಗೆ ತುಂಬಿ ದಿಟ್ಟು ಬೀರ್ಬುಟ್ಟು! ಮೂರು ತೊಂಬೆಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಬೆಳಗಿದ್ದುಟ್ಟು! ಈ ಮಟ ನನಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದಿಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಈ ಗುರು ನನಗೆ ತರವಾದವರಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಆ ಗುರುಗಳ ಪಾದದ ಪತ್ತಿರ ನಿತ್ಯಂಡು! ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಗಳೇ ಏಳ್ಕೊನಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಮಟ ಸುಕ ಅಂತ ಬಂದ್ರೆ! ರಾಗಿ ತುಂಬಿ ಮದ್ದಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಮಟ ನನಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದ್ತಲ್ಲಾ! ನೀವು ನಂಗೆ ಲಾಯಕ್ಕಾದವರಲ್ಲಾ ಅಂತ ಏಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಹೋಗಿದ್ದು ಬರ್ದಿನಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಏನಂತ ಸಾಸಣೆ ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಸುತ್ತೂರು ಮತ ಸುಖ ಅಂತ ಬಂದ್ರೆ! ಸದಾ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ರಾಗಿ ತುಂಬಿ ಮದ್ದಿಲ್ಲಿ! ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸಾಸಣೆದ ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವ್ವ!

ಅವು ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿ ಒದ್ದಾಡ್ತೆ ಬೇಡಾ
 ಫ್ಲಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಒದ್ದಾಡ್

ಬದ್ಧಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ

ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಬಿಟ್ಟ ಸಾರಿಬಿಟ್ಟು ಆ ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು ಅದೇ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು ಆಗ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟಿದ ಗುರುಗಳು ವಿನೇಶ್ವರ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ. ವಿನಯ್ಯ ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಕಾಲಿ ಅದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸದಾ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ ಬದ್ಧೆ ಗಿಡ್ಡಳತ್ತ ನಿಲ್ಲಿಸುಂಡು. ಈ ಬದ್ಧೆಗಿಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಅರಕುಂಡಿ ಚಡ್ಡಿ ಚಲ್ಲಾ ದರಿಸುಂಡು ಕೈಲಿ ಗುಂಟ ಹಿಡ್ಡುಂಡು. ಈ ಬದ್ಧೆ ಗಿಡ್ಡೆ ನೀಡಾಕಿದ್ದೇ ಆದ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಇದ್ದ ಬುದ್ಧಿ ಯೇಳೆನಿ ಅಂತ ಏಳೆಬುಟ್ಟು ಆಗ ಅಶೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಸುತ್ತೂರು ಮುಟ ಸುಕ ಅಂತ ಓದೆ ಕುಕ್ಕೇಲಿ ರಾಗಿ ತುಂಡು ಮಡ್ಲಿತ್ತು ಬದ್ಧಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಈಗೇಳಾವಲ್ಲಾ ಈ ಗುರುಗಳ ಮಾತು ಮೀರಬಾಡ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳುಟ್ಟು ಆಗ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಅಂತ ಏಳುಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಅರಕುಂಡಿ ಚಡ್ಡಿ ಚಲ್ಲಾ ದರಿಸುಂಡು ನಡುತೋಟದ್ದಲಿ ನಿಂತುಂಡು ಗೊಂಬೆ ಇಡ್ಡುಂಡು ವಿನಂತ ಕೇಳಾಣೆ.

ಗಂಗಾ ದೇವಿಣಾ ಕೈ ದೀಸಿ ಕರೆದವ್ವು ಮಾದೇವಾ
 ಫ್ಲಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಒದ್ದಾಡ

ಗಂಗಾಬವಾನಿ ಬಾ ಅಂತಿ ಕೈ ದೀಸಿ ಕರೆದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ತುಂಬೋಗ್ಗುತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಇನ್ನು ಈ ಮುಟ್ಟವೂ ನನಗೆ ಲಾಯಿಕ್ ಆದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು ಈ ಗುರುಗಳು ನನಗೆ ತರವಾದವಲ್ಲ ಅಂತೇಳುಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಲುಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಟ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೇದಲ್ಲ ನಾಡ್ಲೇಗಿದ್ದು ಬರ್ಲಿನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತವರು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಲುಟ್ಟು ಬದ್ಧಾಳು ಮುತ ಬಿಟ್ಟು ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮುಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿನಂತ ಸಾಪ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಈ ಬದ್ಧಾಳ ಮುಟ ನನಗೆ ಲಾಯಿಕ್ ಆದ್ದಲ್ಲ ಗುರುಗಳು ತರವಾದವಲ್ಲ ಈ ಬದ್ಧಾಳು ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಬದ್ಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊಡ್ಡು ಬದ್ಧೆ ಆಗ್ಲಿ ಅಂತ ಏಳಿ ಸಾಪ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು.

ಅವರು ಮಾಟಾಳು ಮುಟ್ಟಿ ಘಾಯ್ತೆ ಮಾದೇವಾ
 ಫ್ಲಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಒದ್ದಾಡ್

ಮಾಟಾಳು ಮುತಕ್ಕೆ

ಮಾಟಾಳು ಮುಟ್ಟಕ್ಕೋಗಿ ಅದೇ ತರವಾಗಿ ಕೂಗಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನ ಫುಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು ದಮ್ಮಯ್ಯ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಳ ಹೊವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ

ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅವಾಗ ವಾಟಾಳು ಮುಟದ ಗುರುಗಳು ಏನೇಳ್ತಾರೆ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲ! ಆದ್ರೆ ನಾನು ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು! ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಬಾ ಅಂತಣ್ಣಟ್ಟು ಒಳಕ್ಕೆ ಕೈಯೆತ್ತೋಣ್ಣಟ್ಟು! ವಾಟಾಳ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಏನವೂ ಬದ್ಧಿ ಅಂದ್ರೆ! ಯಾರೇ ವೋಗ್ಗಿ ಕುಡಿದವು ಅಂಬಲಿ! ತಿನ್ನುವವು ತುಂಬೆ ಸೊವ್ವ ಕೊಡೋದು! ಅವಾಗ ಅಡಿಗೆ ಬಂದಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಸುದಿಟ್ಟು! ನೋಡಯ್ಯಾ ಈ ಮುಟದ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನ ಆಯ್ತಂತೆ! ಇದರಿಗೆ ತಿನ್ನುವವು ತುಂಬೆ ಸೊವ್ವ! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವವು ಅಂಬಲಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ವಾಟಾಳ ಮುಟದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಆಗ ಅಡಿಗೆ ಬಂದಾರಿ ಒಳಗೆ ಕೈಯೆತ್ತೋಣ್ಣಟ್ಟು! ಕುಡಿದವು ಅಂಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು! ತಿನ್ನುವವು ತುಂಬೆಸೊವ್ವ ಕೊಟ್ಟು! ಅವನ್ನ ಅನಂದದಿಂದ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು! ಅನಂದದಿಂದ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಪ ಮದವ್ವನವರು ಬಂದುದಿಟ್ಟು! ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಅಸ್ತಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದು ಬಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ! ನಿಮ್ಮ ವಾಟಾಳ ಮುಟದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂಬಲಿ ತುಂಬೆ ಸೊವ್ವ ಅಂತಕ್ಕದ್ದು! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತುಪ್ಪ ಅನ್ನ ಅಗ್ಗಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಸಾವ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಮ್ಮಪ್ತಾಪ ಮದವ್ವನವರು

ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆಗೆ ಅವರು ಕುಂತೂರು ಮುಟಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯದ್ರೆ! ಮದೇವ
ಪ್ತಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ"

ಕುಂತೂರು ಮುಟಕ್ಕೆ

ಕುಂತೂರು ತಾವ ತಾನಂದೋ ತಾವ!
ಹರಹರ ತಿವತಿದ ಮಳ್ಳಲ ಪೆತ್ತಯ್ಯ!

ಕುಂತೂರು ಮುಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ! ಕುಂತೂರು ಮುಟದ ಗುರುಗಳ ನಿಜ ದೇವನ ನೋಡಕೆ ಬಂದನಲ್ಲೊ ಮದೇವ! ಏನಾದರೊಂದು ಫಾಕರಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾ ಬುದ್ದಿ ಕೊಡಿ ಗುರುವೆ! ಯಾವ ಇದ್ದಾವ ಕಲಿಯಲೇಕಯ್ಯ ಯಾವ ಬುದ್ದಿ ಕಲೀತಿಯೆ! ಇದ್ದಾ ಎಂದರೆ ಅಂಕಿತೆದಲ್ಲ! ಬುದ್ದಿಯ ಕಲಿಸಿ ಗಮಗಳ! ಹಿರಿಸೊಸೆಗೆ ಹಿಂದು ಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿಸುವ ಇದ್ದೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹಿರೀ ಮಗರಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಬರಿಸುವ! ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಮದ್ದಕ್ಕಿದೋರು ಸಿರುಗಳ ಕೊಲ್ಲುವ! ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹಿಂದು ಗಾಳಿಗೆ ಗಂಜ ಇದ್ದವ ನನಗೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಬೇಕು ಅಂದಾಗಲ್ಲ ಬೇಕಾದ ಭಾಗ್ಯ! ಬರುವಂತ ಇದ್ದೆ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಹುಲಿಯೇ ಕಲ್ಪಗೋ! ಕಲ್ಲೇ ಹುಲಿಯೋಗೋ ಇದ್ದವ ಕಲಿಸಯ್ಯ! ಬೇಡಿದೋರೆಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಡುವ! ಇದ್ದವ ಕಲಿಸಯ್ಯ!

ಮಲೆಯ ಹುಲಿಯವ ಮರೆಯಾ ತಂದವೋ
ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ತಿವಣ್ಣ!

ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಪ್ರಸವರು। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆಗೆ ಕೊರುಳುಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ। ಮರುದೇವ್ವೆ ಜೋಳುಗೆ ತಕ್ಕಳಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಜೋಳಿಗೆ ಕಂಪುಗೆ ಸೀಗಿಸ್ಕೊಂಡು। ಕೊಳ್ಳೆ ದಡಿ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂಡು। ಎಳು ಜನ ಹೂವಿನ ಚಟುಗ್ರ ಜೋಳೆಲಿ। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರ ಮರಿದೇವ್ವೆ ನಮ್ಮತ ಮನೆಗೆ ಜೋಸಬ ಕ್ಯಾಪ್ಪ। ನೋಡಿ ಅವುಗೆ ಕಾಡುಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮೇಡುಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಕಾಡ್ಗೆ ಹುದ್ದುಗೆ ಕರುಕೊಂಡೋಗ್ಗುಕು। ಮಠ ಮನೆ ಹತ್ತಿರಕೆ ತಂದು ಬುಡವೇಕು। ಗುರುವೇ ಅಂಗೇ ಆಕಳ್ಯ ಅಂತ್ಯೇಳ। ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗ ಮರಿದೇವ್ವೆ ಜೋಳೆಲಿ ಕರಕೊಂಡು। ಮಠ ಮನೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಬಂದ್ವೊ। ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರು। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರ ಬನ್ನಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂದ್ರಂತೆ। ಗುರುವೇ ಯಾತುಳ್ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಹುಡುಗ್ರಾ ಕೇಳದ್ರು। ಆಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರ! ಮೊಡ್ಡ-ಗಿಡೀಗೋಗಿ ಪಡುವಲ್ ಗಿಡೀಗೋಗಿ ಬೇಕುದ್ದೆ ತೆಂಕಲು ಗಿಡೀಗೂ ಹೋಗ್ರಪ್ಪ। ಬಡಗಲು ಗಿಡೀಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಅಂದ್ರು। ಗುರುಗಳಾದಿದ ಮೂತು ಕೇಳಿ। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾರಾವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮದೀಕಂಡ್ರು। ಇದೇನು ಗುರುಗಳು ಹುಡುಗ್ರನ್ನ ಕರುದಿ। ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋದ್ದು ಬಡಗ್ಗಾ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡಿ ಅಂದರಲ್ಲ। ಬಡಗ್ಗಾ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಎನ್ನೆಕೋ ಕಾಣ್ಕಲ್ಲ। ನಾನು ಪರಿಸೋದ್ಗೆ ಮಾಡ್ಲೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳ। ಗುರುಗಳಾದಿದ ಮಾತ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ತುಂದ್ಕೊಂಡು। ಹೂವಿನ ಪುಟ್ಟ ರೊಕ್ಕ. ದೋಳ್ ಕೈಲಿಕ್ಕೊಂಡು। ಮಠ ಬುಟ್ಟು ಕುಣಿಗೆ ಬಂದ್ರಂತೆ। ಊರಿಂದಾಚೆ ಒಂದು ಕನ್ನವಂತೆ। ಎದುಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಲಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲ ಕನ್ನ ದಾಟೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಟ್ಟು। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರೊಟ್ಟೆ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ। ವಿನಯ್ಯಾ ಮರುದೇವ್ವೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಟ್ಟಿತ್ತೆ। ನೋಡಪ್ಪ ಎದುಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಲಕ್ಕೆ ಕಾಲಾಕುದ್ದೂ ಮುಳ್ಳಂತೆ। ಬಾಳ ಪೂವು ದಾರಿಯಿಂದ ಬಡ್ಲೇಕು। ಅಂತ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಎಳ್ಳಲೆ ಹುಲಿ ವಾಹನವಯ್ಯಾ। ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು। ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋದ್ದೂ ಬಡುಗ್ಗೋಗಬೇಡ ಅಂದವ್ವೆ। ಬಡಗ್ಗಾ ಗಿಡೀಲೇನ್ನೆಕೆ ಅನ್ನೋದ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡ್ಲೇಕು। ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಗ್ರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಳ್ಳೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳ। ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾಯಾಕರ ಮುದ್ದು ಮಾರಾವ-

ಮುಳ್ಳನ್ನಲೆ ಪಾದಪೂರವ್ವೆ ಮಾರಾವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಾಂ।

ಮುಳ್ಳನ ಮೇಲೆ ಪಾದವನ್ನೊರಿಧದ್ದುಗೆ ಮೊಟ್ಟುತ್ತಂತೆ। ಮುಳ್ಳು ಅಂಗಾಣ್ಗೆ ನಾಟೊಂಡು ಕೊಡೋರಿಕೆ ಪಾಯೊಂಡ್ಪತ್ತಂತೆ। ಅಯ್ಯೋ ಕಿವನೆ ರಕ್ತ ಜಬಾಜಲನೆ ಹರಾಕಂತೆ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು 'ಲಬಾಲಾಡ್ಗೆ' ಬಾಯಲ್ ಒಡ್ಕೊಂಡು। ಕೆಳೆಕ್ಕಿರಪ್ಪಂತೆ ಬುದ್ಧಿಪ್ಪಂತೆ। ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲ ಹಿಂದುಕ್ಕೋಡ್ತು ಕೈ ಬಾಳಲ್ಲಿ। ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹಿಡುಕೊಂಡು। ಅಲದ ಮರವಂತೆ ಅಲದ ಮರದ ನೆಳ್ಳೆ। ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲ ತಂದು

ಮನುಗೂಸುವುದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋವು ತಡಿಸುವುದವರಾಗಿ. ಬಾಯಿ
ವಾಯು ಬದುಕೋತಾ ಇರೋರಂತೆ ಮರುಗ್ರಸ್ತ ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆದವ್ವು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು
ಅಬ್ಬಾ ಮರುದೇವ್ವೆ. ಮುಳ್ಳಿನ ಹಾದಿ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಾರವ್ವೆ ಅಂತ. ಬರುವಾಗ್ಗೆ
ನಾವು ಹೇಳುವುದವ್ವು. ಈ ಮುಳ್ಳು ಅಂಗಾಲ್ಗೆ ನಾಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಮುರುಕೊಂಡರೆ. ಈ
ಮುಳ್ಳು ನಮ್ಮ ಕೈನಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಲಾಗತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಲಕ್ಕೆ ಕೂರಿಸೋರೋಗಿ.
ಗುರುಗಳ ಕೈಲಿ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆಸ್ಟೊಪ್ಪಾ. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಾವೇನು ತಪ್ಪೆ ಮಾಡ್ತುಪ್ಪೆ ಮರುದೇವ್ವೆ
ನೀನಿಲ್ಲೆ ಮನಗಿರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಹೊವ್ವಯ್ಯೊಂಡು ಬತ್ತಿವಿ. ನಾವು ಕುಯ್ಯೊಂಡ್ಯಂದ
ಹೋದ್ದೆ. ಎಲ್ಲರಿ ಒಂದೊಂದಿರಿ ಹೂವು ಕೊಡ್ತಿವೆವ್ವಾ. ಇದ್ದಿಂದ ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ
ಯಾಪ್ತಿ ಕಳೆದಿದ್ದುದೆ. ಹುಡುಗರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಪಂಗಾಡ್ವೆ
ಹೋಗಿದ್ದು ಬತ್ತಪ್ಪೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮರುಗ್ರಸ್ತ ಒಂದ್ವರ ಎರಡ್ವರ ಮರೆಯಾಗೋಗೊಂಟಿ.
ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ನಳ್ಳುಪ್ಪಾ ನೂರುತ್ತಾ ಕುಂಟು ಕುಸುರತ್ತಾ ಮನಗಿದ್ದರಂತೆ. ಹುಡುಗಲ್ವಾ ಐದನ
ಮರ ಮರೆಯಾದೇಟ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎದ್ದಿ ಧರಾರ್ ಅಂತ ಕೊಳ್ಳೊಂಡ್ರು.
ಎಡಗೈಲಿ ಮುಳ್ಳಿಂದ ಬೀಸಾಡ್ಕಟ್ಟು ಬಡಗಲ ಗಡೀಗೆ.

ಅವು ಎದ್ದು ವಾಟ ಹೋಡಿತಪ್ಪೆ ಮುದೇವಿ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಬ್ಬೊಂದು ಕೆಂಪಾಳ ಗುತ್ತಿಯಂತೆ. ಕೆಂಪಾಳಗುತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಹೆಬ್ಬುಲಿ.
ಇದೇ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮುದೇವ್ವರ ಅನೋಂದು ಗೊತ್ತಾಗ್ಗೆ ಹುಲಿ. ಯಾವನೋ ಜಂಗಮ
ಬತ್ತಿವ್ವಾನೆ. ನನಗೆ ಯಾವಾಗ್ಗೆ ಹೊತ್ಕಂತೆ ಅರಿವೇ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಜಂಗಮನ್ನ ತಿಂದು
ತೇಗ್ಗುಡ್ಡೇನು ಅಂತ್ಯೇಳೆ. ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕಂಬರಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿನಿ.

ತಿಪ್ಪೆ ಬತ್ತರ ಹುಲಿರಾಜ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಗುಡ್ಡುರ್ ಗಾತ್ರ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಂಡು. ಕೊಂಗದುದ್ದ ನಾಲ್ಗೆ ಬುಟಿಕ್ಕೊಂಡು. ಕೊಳದಗ್ಗೆ
ವಾಯ್ ಬುಡ್ಕೊಂಡು ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಲವನ್ನು ಬಡೀತಾ. ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು
ಕುಂಗೆಟ್ಟಿ ಬತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಿದ್ದು. ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರ್ದೆ ತಿನ್ನಕೆ
ಯಾವಾಗ ಬತ್ತಿ. ಮಾದಪ್ಪ ಕೈಲಿ ಕೊಕ್ಕೆ ದಡೀ ಹಿಡಿದಿದ್ದಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರಾಗನ
ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ.

ಅವರು ಮೂರಕ್ಕೆ ಎಳುವವರ ಮುದೇವಿ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಹುಲಿ ನೋಡ್ಕಟ್ಟು. ಕೆಂಪುರ್ ಗಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡಾ
ನೋಡುರ್ ಕುದ್ದಂತೆ. ಅಲ್ಲವಾ ಬರುಗ್ಗೆ. ಹಿಂಗಿ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಜನ ತಿಂದಿಬೋಗೊಂಡು.
ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮೂರತನ ಕೊಟ್ಟಿವರ್ಯಾ. ಅಂತೇಳ್ಕಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು.

ಕೋಪ ತಾಳ ನಂತರ ಮಾರೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರ್ದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನೋಡಿ! ಮೊಕಾದ್ನೆ ಗಡಾ ಗಡ್ಡೆ
ನಡುಗ್ಗೆ ಇತ್ತುಂಕೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗವ್ವನವರು ನನ್ನೆ! ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರುಗನ
ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ಬೆ! ಅದರೇ ಒಂದ್ಕುಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಗಾಯ್ತು ಅಂತ್ಯೇಳಿ!
ಮೊವಪ್ಪ ಬಂದ ಒಂದೆ ಕೆಟ್ಟ ಹಂಬ ಕೆತ್ತೊಂಡು! ಕಡುವಾಗುವನ್ನು ಹೊಡ್ಕೊಂಡು
ಹನ್ನೆರಡೆಚ್ಚೆ ಕೆಂಬರುಗನ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು! ಹೊತ್ತು ಸಂದ ಬೀಳೋಗಂಟ!

ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ತು ಕುಂತರ ಮಾರೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹೊತ್ತು ಸಂದೇ ಬಿದ್ದೊಗ್ಗುಡ್ಡುಂಕೆ! ಅಪ್ಪ ಬರುಗನ ಈಪೊತ್ತಿನ ಸವಾರಿ ಸಾಕು!
ನೀನು ಕೆಂಜಾಳ ಗುತ್ತಿಗೆಲಗಪ್ಪ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು! ಕೆಂಜಾಳ ಗುತ್ತಿಗೆ ಹುಲಿನ ಕಳಪ್ಪಟ್ಟು!
ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜ ಮಾರೇವ ಒಪ್ಪೇ ಕಡೀಗೋದ್ರಂಕೆ! ತುಂಡಗೋಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ಒಪ್ಪೆ
ಒಪ್ಪಿಗೋಗಿ! ಹಾವು ಬೇಕು ಹಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಿ ಗೊಡ್ಡೆ ಗೋಸಂಕು, ಹಾವ್ವಾಣ ಹಂಟಗೊಡ್ಡ
ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಡೆದು! ಹೋಳ್ಗೆ ತುಂಬೊಂಡು! ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ನೀರು
ಬಂದು ಶಿಪ್ಪಾ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು! ಆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಲ ಅಡ್ಡೆ ಮೂರಲ ಎತ್ತಿ
ತಾಯಿ ಉತ್ಪಾದಮ್ಮ. ತಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ದೇವರೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ
ಸ್ವಾಮ್ನೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ್ವೇ ಗತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಂಕೆ! ಮರುಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುರಗಿ ಸಾವಂತಿಕೆ,
ಸಂದವಾಳ, ನಾಗಸಂಪ್ನೆ! ಜಾತಿಗೊಂಡು ಬಗೆ ಪುಪ್ಪ ಆಗೊಣ್ಣುಬ್ಬೋ! ನಮ್ಮ
ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೆಗೆ ನೆಗ್ಗಾ!

ಮಹಕೆ ಬಂದವಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾರೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

"ಸಂತೆವೊಳಗೆ ಐದು ಜನ ಬಿಟಗರು! ಹೊವ್ವ ತಂದ್ಕುಟ್ಟಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ಪಟ್ಟೇ
ವಸ್ತ್ರವನ್ನೇ ಹಾಕಿಟ್ಟು! ತಮ್ಮ ಹೊವನೇ ಸುರುದ್ರಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ಈ ಹೊಸ ಬಿಟಗರ್ದ
ಕಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ! ತೋರಿದ್ಲೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಮಗೆ ಹೊವನ್ನೇ ಬಿಡೊಲ್ಲ ಒಪ್ಪಾನೆ!
ಇವರಿಗೆ ಕಾಣ್ಕಾಂಗೆ ಒಗಿ ಕುಯ್ಯಂಡು ಬರವೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಐದು ಜನ ಬಿಟಗ್ಗೂವೇ!
ಕೋಳಿ ಕೂಗೋಕ್ಕು ಮುಂಟೆ! ಎದ್ದು ಉಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಒಂತ್ರಿ ಬ್ಯಾರ ಕಟ್ಟಂಡು
ಆವರು!

ಹೊವ ತರಕ್ಕೋಣ್ಣಾರಲ್ಲೋ ಗುರುಗಳು
ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಅಗ್ಗಿಗ ಅವರು ಕೋಳಿ ಕೂಗಕ್ಕೂ ಮೊವ್ವೆ! ಎದ್ದು ಒಂಟೊಂಡ್ತು ಅಂತೇಳಿ!
ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾರೇವ! ಒತ್ತುಟ್ಟಿಗಂಟಿ ಮಲಗಿದ್ದು! ವಹಾರೆ ಎದ್ದು ಘೋಗಿ!

ಕಾಲುಕ್ಕೆ ಮುಳ ಕೊಳಕೆಂದು! ಈಗೂತಿ ಕೆಟ್ಟೆನ್ನೆಂದು! ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು ಹೂವಿನ
ಕಡದಿಗೆ ಈಗೊಂದು

ಅವನು ಹೂವ ಕುಯ್ಯೆಂದು ಬರೋಕೆ ಫೋನ್ಮಾಡ್
ಧೂಣು ಮಾಡುಯ್ಯೋ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಆಗಲೀಗ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯ! ಹೂವು ಕುಯ್ಯೆಂದು ಬರೋವಂತ ಕಾಲ್ವಲ್ಲ! ಹೊನ್ನರಳಿ
ಮರದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಗಿ ಕೊಡ್ಕೊಡ್ಕಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ!

ಹ್ಯಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು
ಮಲೆಯ ಹುಲಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಚಂದಾವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಆಗ ಕುಯ್ಯರು ಕೋಪಿನ ಪಕ್ಕ ಫೋನ್ಮಾಡ್ಕೆ! ಅಯ್ಯಾ ದನ ಕುರಿ ಆಡು ಕಾಯ
ಮಕ್ಕಳು! ಮುಟದೊಳಗೆ ಬಂದ್ರಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ! ಬನ್ನಪ್ಪಾ ಚಂಡನಾಟ ಆಡುವ ಗೋಲಿ
ಆಟ ಆಡುವ! ಬುಗ್ಗಿ ಬದ್ದೋ ಕಂದಗೇರಾ! ಅಂತೇಳಿ ಕರೆದುರು ಗುರುವೇ! ಏನಪ್ಪಾ
ನನ್ನ ಚಂಡನಾಟ, ಬುಗುರಿಯಾಟಕೆ ಕರೀತೀರಲ್ಲಾ! ಹುಲಿ ಕರಡಿ ತಿನ್ನಂತ್ರೆ ನಮ್ಮ
ತಾಯ ತಂದೆ ಹತ್ತಿರ ಬೈಸಿಕಳಮ! ನಿಮ್ಮ ದನ ಮೇಯ್ಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಆಡು
ಮೇಯ್ಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಕುರಿ ಮೇಯ್ಕೆ ಆಳು ಕೊಡ್ತಿನಿ!

ಚುಡಿನಾಟ ಅರೋಣು ಬನ್ನಪ್ಪಾ ನನಕಂದಗೇರಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಬೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ! ಚುಡು ಬುಗ್ಗಿಗೆ ಕರೀಕಿರುಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಅವ್ವಾರು! ಹೊಟ್ಟೆ
ತುಂಬಾ ಮೇಯ್ಕೆ ಹಾಲು ಕೊಡಬೇ ಹೋದ್ರೆ ಅವರ ಕೈಲಿ ಒಡಿಸ್ಕೊಂದಯಾ,
ಬಡಿಸ್ಕೊಂದಯಾ! ಬೈಸಿಕೊಂದಯಾ, ಅನಿಸ್ಕೊಂದಯಾ?

ಚುಡುಟ ಆಡು ಬರೋಲ್ಲಾ
ಅಂತಾರದ್ದೋ ಹುಡುಗಾರು
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಇವತ್ತು ಇವರ ಬಂದಾವ ತಡ್ಕೊಳ್ಳಾಗೋದಿಲ್ಲ! ಜತೀಲಿ ಬೈದ್ದೂ ಬೈಲಿ! ಇವತ್ತು
ಚುಡಿನಾಟ ಆಡುವ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನ ಹುಡುಗ್ಗು ಬಂದ್ರಪ್ಪಾ! ಗುರುವೇ ನಿಮ್ಮ
ದನಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕೆಳ್ತೀರಿ ಕೇಳಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಮೇಯ್ಕೊರಿ ಅಂತೇಳಿದ್ದಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ!
ಗುರುವೆ ಕರೆದು ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ಅಳನ್ನು ಕರೆದು ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ಕುರಿ ಒಡೆದ
ಸ್ವಾಮಿ ಬೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳ್ತಪ್ಪಾ! ಗಡಿ ಒಳಗೆ ಅಡವಿ ಒಳಗೆ! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ
ಮೇಯ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿರಂತೆ! ಕಾಡಿಗೆ ಕಳೆಕ್ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಅಯ್ಯ!

ಹುಡುಬುಗುರಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತವರದ್ದೋ ಮುದೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು

ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ರವ್ವಾ! ಮೂರು ಜನ ಒಕ್ಕಡೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಿ! ನಾ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಡೆ ನಿಂತುಕೊನಿ! ಮೊದ್ವಾಟ ನಂದುಕೊಟ್ಟು ಕಂದಗರಾ! ಅಂತಾನೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗಲೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ! ಚಂಡ್ವಾಬಿಟ್ಟೆ ನಿಂತುಕೊಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಅಯ್ಯಾ ಅಂತೇಳಿ ಮರದಂದರಿ! ಲಗ್ಗೆ ಒಡೆದುಬಿಟ್ಟು! ಚಂಡು ಬುಗುಬುಗನೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದೊಯ್ಯಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಚಂಡನ್ನು ಒಡಿತೀನಿ! ಮಡಿಕುಂಡು ಬರಾನಿ ಅಂತಾನೆ ಗುರುವೇ! ಆಗಲೀಗ ಲಗ್ಗೆ ತಕ್ಕುಂಡು! ಚಂಡನ್ನ ಒಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಗುರುವೇ!

ಅಯ್ಯಾ ನುಡು ನಡೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲವ್ವಾ ಮಾದಯ್ಯಾ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ರವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದಗರಾ! ಚಂಡನ್ನ ತಕ್ಕುಂಡೋಗಿ ಹುಡುಕೊಂಡು ಬನ್ನವ್ವಾ! ಅಂತೇಳಿದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಮಾದವವ! ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಚುಂಡೋದ ನೆಲೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೋಯ್ಯೋ! ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋಯ್ಯೋ! ಅನ್ನೋದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಗುರುವೇ!

ನಾವು ಕಾಣೋ ಕಾಣೋ ಮಾದಯ್ಯಾ
ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಸಾರ ಮಾಡೇವ! ಅಂತಕದ್ದಿ ತರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಮೂರು ಜನಾನೊ ಕೂತ್ಕುಂಡು!

ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ ಚಂಡು ಬಿದ್ದು ನೆಲೆಗೊಗ್ಗವಲ್ಲಾ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಗುಡುಗುಂಡು ಬರುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಗುಡಿಕುಂಡು ಬಂದುಸ್ವಾಮಿ ಬಿದ್ದೊಯ್ಯಲ್ಲಿಗೆ! ಕಲ್ಲು ನೆಡುಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ನಾಳೆ ಗುಡುಗಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅದೇ ಆರೇ ಮರದ ತಾವ!

ಬತ್ತಾನಲ್ಲವ್ವಾ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು! ನಿಂತಂತ ಕಾಲ್ಬಲ್ಲಿ! ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಮೋಳ, ದನ, ಕುರಿ ನೋಡುಬಂದು! ನಿಂತಪ್ಪ ಗುರುವೇ! ಬನ್ನವ್ವಾ ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ದನ! ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಂಬಾ ಮೇಯ್ದವೆ! ನಿಮ್ಮ ದನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವಾವ ನೋಡ್ಕಳವ್ವಾ! ಆರು ನೋಡ್ಕಳವ್ವಾ ಅಂತೇಳ್ತಾರೆ! ಗುರುವೇ! ಆರು ಕುರಿಯಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿವ ಸ್ವಾಮಿ! ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಂಬಾ ಮೇಯ್ದವೆ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಉಂಟೆಗೆ ಹೋಗ್ರವ್ವಾ!

ಅಂತೇಳಿ ಅವರು ಮತ್ತೆನು ಜಾವ ಮಾಡವರೆ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನಪ್ಪ ಮಾಯಾಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಸಪ್ತಪದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಲಿವೆಯಲ್ಲಾ ಸಾವು! ಹೂವ ಎಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯನಿ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬಿ ಗುರುವೇ! ಒಂದ ಮೊಳ ಗುರುಗೆ ಮುರುಕೊಂಡಾ ಗೊಪ್ಪ ಗೊಸಂಬ ಅಂತೇಗೊಪ್ಪ! ಆ ಪ್ರಾಣ ಹೊಡಕೊಂಡು! ಎಳ್ಳದ ಸೊಪ್ಪ ಎಳೆಗೊಪ್ಪ! ಗುಳ್ಳೆ ಸೊಪ್ಪ ತುಂದಿಕೊಂಡು! ತಿಪ್ಪೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗುರುವೇ!

ಅವನು ಹೂವ ತಕ್ಕಂಬ ಒಯ್ಯತೆ ದೀರಾ ಮಾರೇವಾ
ಅವಾ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ದೀರ ಮಾಯಯ್ಯ! ಹೂವು ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಟಗರು ಮುಂದೆ ಹೋದರು! ಹೊಸ ಚಟಗರು ಬಂದ್ರು! ವಿನೋ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳರಾ! ನನ್ನ ಪುಸೆ ಸಂಬಳ ತಿಂತೀರಿ! ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳರಾ! ಈ ಹೊಸ ಚಟಿಕಾ ಬಂದು! ಎಂತಾ ಹೂವ ತಂದೆಲ್ಲಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಕುಂಕೂರು ಮುಟವೆಲ್ಲಾ ಪವಿತ್ರಸಾಯ್ತಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ ನೀವು ಎಂತ ಹೂವ ತಂದಿದ್ದೀರಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಎಳೆತಾ ಎಳೆದಾರಲ್ಲೋ ಗುರುಗಳೇ
ಅವಾ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮನ್ನ ಒಡಿಸಬ್ಬಾಡಿ! ನಾಳೆ ಹೊಸ ಚಟಿಕ ಎಂತಾ ಹೂವು ತಪ್ಪಾನೆ! ಅಂತಾ ಹೂವ ತಪ್ಪಿವಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಐದು ಜನರೇ ಪೊದಿಕೊಂಡೋಗಿ!

ಗುರುವಿನ ಪಾದ ಒಡಿಸಾರಲ್ಲೋ ಮಾದಯ್ಯೋ
ಅವಾ ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ಐದು ಜನ ಚಟಕುರೂವೆ! ಈ ಹೊಸ ಚಟಕರನ್ನೇ ಕಾಯ್ದೆಂಬು! ಕೋಳಿ ಕೂಗುತ್ತೇ ಎಮ್ಮೋಗಿ! ಒಂದು ಮಹದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಾಯ್ದೆಂಬು! ಕೊಪ್ಪಂತ್ರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ದೀರ ಮಾದಯ್ಯಾ! ಪೊತಾರೆ ಒತ್ತು ಉಟ್ಟುಗೊಟ ಮಲಗಿದ್ದು! ವಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮುಕ ತೊಳಕೊಂಡು! ಈಬೂಕಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಲೂಟಿ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು!

ಅವ ನವರಾದಿ ಮರಪ್ಪ
ಒಯ್ಯತೆಲ್ಲೋ ಮಾರೇವಾ
ಅವಾ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಎರಡು ಗೇರು ಪಾಲು ಕೊಂಡಿದ್ದವು! ನಾಕು ಗೇರು ಪಾಲು ಕೊಂಡವಲ್ಲಾ! ಅತ್ತಾಗಲಿ ಒಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ! ಮೇಯುಕ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಕಂದಗಳರಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರ ಅಪ್ಪದೀರು ಬಾಳ ಹೆಳ್ಳಳ ಮಾಡಿದ್ದು ಗುರುವೇ! ದನ ಕರ ಅದು ಕುರಿ ಒಡ್ಕೊಂಡು! ಅದೆ ಮರದಪ್ಪರ ಬಂದ್ವಲ್ಲಾ! ಅರಳೇ ಮರದ ಪತ್ತಿರ ಬರೋವೊಕ್ಕೆ! ಸಪ್ತಪದ ಸಂಜೆ

ಆಗೋಯ್ತು! ಗೊದ್ದು ಗೋಸಂಬಿ ಅಂಟಿಗೊದ್ದು ಆವ್ರಾಣಿ! ಎಕ್ಕದ ಸೊವ್ವ ಎಳೆಗೊವ್ವ
ಗುಳ್ಳೆಸೊವ್ವ! ಗುಪ್ಪಟೆ ಸೊವ್ವ ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ತಿಪ್ಪೆಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ಅವನು ಹೊವ ತಕ್ಕಂದೋಯ್ಯಾರ್ಲವ್ವಾ ದೀನಾ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

“ಆಗಲೀಗ ಕಾಲಿಗೆ ಒಂದು! ಬೆಳ್ಳುಗಾತ್ರ ಮೊಗ್ಗುರು ಮುಳ್ಳು ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು!
ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆವಾಗಲೀಗ! ಮುಳ್ಳು ತೆಗೆದು ಬೀಸಾಕುತ್ತಿದ್ದು! ಬಾಳ ಬಾಯಾರ್ಬುಡ್ತು!
ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಂತ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ! ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೈ ಕಾಲು ಮೊತ ಮೊಳಕೊಂಡು!
ಒಂದು ಸೆರೆ ನೀರೆತ್ತಿದ್ದು! ಆಶ್ವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುದೇವರು ಕೂತ್ಕೊಂಡು! ಸವಾರಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾ
ಹುಲಿ ಬಂದು! ಸ್ವಾಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಳ ಬಯಂಕರವಾದ! ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ
ಬಿದ್ದು! ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣ ಎಲ್ಲಾಕಡೆಗೂ ವೋಗಿ! ಆದರೆ ಪುನಃ ಬಾಗಕ್ಕೆ
ಮಾತ್ರ ಹೋಗಿಬೇಡಿ! ಅಂತ ಗುರುವೇವರು ಯೇಳಿದ್ದು! ಗುರುವೇವರ ಮಾತನ್ನು
ಮೀರಿ ಬಂದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ್ಲಲ್ಲಾ! ಈ ಹುಲಿಕಂಡ್ರೆ ನಾನೆ! ಬಾಳ ಆನಂದವಲ್ಲಾ! ಇದರ
ಮೇಲೆ ನಾನೇಕೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ಸವಾರಿ ಮಾಡಬಾರದು! ಈಗ ನಾನು ಸವಾರಿಗೆ
ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಂತೇಳಿ

ಆಗಲೀಗ ಕ್ಷುಣ್ಣುಂಬ ಕಿತ್ತವರಲ್ಲವಾ ಮಾದೇವಾ
ಆಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಗ್ಯ ನೀಡವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾರ
ಕೋಲುಮಂಡೆ ಬಾಗಮದೇವರು ಕ್ಷಾರ್ಗ್ಯವೆಂದು ಸಾರವರೆ
ಆಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಗ್ಯ ನೀಡವ್ವಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾರ

ಮುದ್ದು ಮಾಡ್ತಿದ್ದನವರು ಕೋಲಿನಿಂದ! ಮೂರು ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹುಲಿಯ ವೈಮೇಲೆ
ಹೊಡೆದರು! ಆ ಹುಲಿಯು ಸಹ ಪಡೆಯಲಾರದೆ! ಸಿವಣ ಬಾದಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತು!
ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹುಲಿಗೆ ಮೊಕರಂಬು ಹಾಕಿದ್ದಂತೆ! ಹುಲಿಯ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು!

ಅರಣ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸವಾರಿ ಮಾಡವರೆ! ಮಾದೇವಾ
ಆ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ
ಮಾದೇವೋ! ಮಾದೇವ ಮರವ ಚಂದವಾ!”
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!”

ನನ್ನ ದೀನ ಮಾದೇವಾ! ಮಾಡಿದಂಗೆ ಬದು ಜನ ಋಣರೂಪಿ! ಗೊದ್ದೆ ಗೋಸಂಬಿ,
ಅಂಟಿಗೊದ್ದು, ಆ ಪ್ರಾಣ ವೊಡ್ಲೊಂಡು! ಎಕ್ಕದ ಸೊವ್ವ ವೊಡ್ಲೊಂಡು! ಗುಳ್ಳೆ ಸೊವ್ವ,
ಗುಪ್ಪಟೆ ಸೊವ್ವೊಡ್ಲೊಂಡು! ಅವರು ತಿಪ್ಪೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು!

ಹೊವ ತಕ್ಕಂದ ಒಂಪ್ಪರಲ್ಲವಾ ದೀನಾ ಮಾದೇವೋ
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಚಟಿಕೆ ಹೊಸ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದೆ! ಕುಂತೂರು ಮುಟವೆಲ್ಲಾ! ಪರಿಮಳ ಅದ್ಭುತವಲ್ಲ! ಗುರುಮೇ! ಅವನ ಹೊಸ ಗಮಲ ಹಿಡಿದುಟ್ಟು! ಈ ನನ್ನ ಐದು ಜನ ಚಟಿಕರೂವೆ! ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಒದ್ದೊಂಡು! ಸುತ್ತ ಕಲ್ಲನ್ನ ಹೇರಿಕೊಂಡು!

ಅದೊ! ಹೊಸನ ಕುಕ್ಕಿ ಮುಕಿಬ್ಬಾರಲ್ಲ! ಗುರುಗಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೀಗ ಅರ್ಧ ಜೀವ ಇದ್ದವು! ತುಂಬಾ ಜೀವ ಆದವು! ಅಂಬಗೊದ್ದ ಆ ಪ್ರಾಣ ಅಂತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ! ಜೀವ, ಆಗೋದೋ! ಕಾವಿ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತ ಕಲ್ಲು ಮಡಗಿಕ್ಕೊಂಡು! ಹೊಸನ ಕುಕ್ಕಿ ಹೊದ್ದು ತಕ್ಕೊಂಡು! ಗೊದ್ದ ಗೋಸುಂಬೆ ಎಲ್ಲಾ! ಕುಂತೂರು ಮುಟದ ಹಸುಗಳಾಗಲಿ! ಮೈಕೈಗಿಲ್ಲ! ಕತ್ತಿಕ್ಕೊಂಡವು ಸ್ವಾಮಿ! ಅಯ್ಯಾ ಕುಂತೂರು ಮುಟದಲ್ಲಿ!

ರುಬ್ ರುಬ್ಬಿ ಇಷ್ಟು ಕುಣಿದಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ದೆ ಏಳಾಗಲಿಗಲಿ! ಎಲ್ಲಾಜೂ ಮೈಕೈನ ಒದರಿಕೊಂಡು! ಕಿತ್ತಾಳು ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಮೇ! ಅವನು ಕುದುರೆ ಬಾರ್ ತಕ್ಕೊಂಡು!

ಅವನು ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಒದ್ದಾಡಲಲ್ಲ! ಗುರುಗಾಳು
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಗುರುಗಳೇ ನಮ್ಮನ್ನ ಒಡಗಿಬ್ಬಾಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಚಟಿಕ ಬಂದವನು! ಹುಲಿ ಕರಡೀನ ಕರೆದು! ದನ ಕುರಿ ಒಡೆದ್ದುಟ್ಟು! ದನಕರೀನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು! ಗೊದ್ದ ಗೋಸುಂಬೆ ಒಡೆಕೊಂಡು! ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ ಗುಳ್ಳೆ ಗಿಡ! ಗುಪ್ಪುನೆ ಗಿಡ ಹೊಡೆಕೊಂಡು! ಕಿವ್ವೆ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಅದ್ದಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾಸೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಅವನು ತರುವಂತಾ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಹೊವಾಯ್ದೆ ಗುರುಮೇ! ಹೊಸ ಚಟಿಕ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದೊ! ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದವು ವಮ್ಮಯ್ಯ!

ಇನ್ನು ಒಡಿ ಬ್ಬಾಡಿ ಕಾಣೋ ನಿಮ್ಮ ಸಿವಿ ಪಾದೋ!
ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮರುದೇವರೇ ಪರುವಿಲ್ಲವ್ವ ಹೊಪುದೇನು ನೀನೇ ದೊಡ್ಡೋನಾಗೀವೆ! ನೆನ್ನೆ ದಿವ್ವ ಅಂತ ಹೊದ್ದ ಕುಯ್ಯಂಥೊಂದಿದ್ದಲ್ಲ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಂಥೊಂದೆಯಪ್ಪ! ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮನೆಯ್ಕಾರ ಮಾಡೇವೆ! ನನಗೆ ಇದೇ ಒಂದು ತಕ್ಕಾದ ಸಮಯ! ಹುಡುಗನ ನೆರೆಯ್ಕಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ಗೆ ತಲಕಾಡ್ಲಲ್ಲಿ ತಲಕಾಡು ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಇದ್ದಾಳೆ! ಅವಳೆ ಸಾವುರೆಕ್ಕೆ ಗದ್ದೆ ಏಕೆ! ನೋಡುರವ್ವ ಹುಡುಗ್ಗೆ ನೂರೆಕ್ಕೆ ತುಂಬ! ಆ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಬರೀ ಹೊಸನ ಗಡುವನ್ನೇ ಹಾಕಿದ್ದಾಳೆ! ನಿನ್ನೆ ದಿವ್ವ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೋಗಿ! ಹುಪ್ಪ ಕುಯ್ಯಂಥೊಂದೆ ಅಂದ್ರೆ ಮಾಡೇವೆ! ಹಂಗಾದ್ರೆ

ಮರಿದೇವ್ತೆ ನಡೆಯುವ ಹೋಗೋನ. ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಹುಡುಗ್ರು! ಅಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ್ರು ಬನ್ನಿ ಅಂತೇಕಿ ಬೊತೇಲಿ ಕಡ್ಲೊಂದು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಟಿ ಮಾಡೇವ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮನ!

ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ಬತ್ತವರ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿ ಬಂದು ಹುಡುಗ್ರು ಇದೇ ತ್ತಾಟ ಹೋಗುವ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಹುಡುಗ್ರು ತ್ತಾಟದೋಳೇಕೋಗಿ! ಹೂವ ಕ್ಕಾಲ್ತಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಹುಡುಗ್ರು ಹೂವೇನೋ ಬಾಳು ಬಂದಾಗವೆ! ಇದಕ್ಕನೇ ಮರುದೇವರು! ಹೂವುಯ್ಯೊಂದು ಬಂದು ಮಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಗುರುಗಳು ಗುದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಬಗ್ಗುನೋಂದು ಮರುದೇವ್ತೆ ಹೊಡೆದ್ದುಟ್ಟ ಅಂತ ಮಾಡ್ತೊಂದು! "ಮರುದೇವ್ತೆ ಬಾರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಹುಡುಗ್ರು! ವಿನಪ್ಪಾ ಹುಡುಗ್ರು ಅಂದ್ರು ಮಾಡೇವ್ತೆಲಿ ಅಯ್ಯ ಮರುದೇವ್ತೆ ಹೂವುಯ್ಯವ ಬಾರಪ್ಪ! ಅಯ್ಯ ಹುಡುಗ್ರು ಎಲ್ಲ ಹೂವು ಕೊಯ್ತು ನಿಂತುಬುಟ್ಟ! ತ್ತಾಟವವರು ಬಂದಿ ನಿನ್ನ ಬಂದಿತಿ ಒಕ್ಕಂಡೊಯ್ತಾರೆ ಯಾರಾರು! ಒಂದೆಡೆ ಸಿಲ್ತಿ ಹೊಡೆತಿನಿ! ನಾನು ಸಿಲ್ತಿ ಹೊಡೆದ ತಕ್ಷನ ನೀವು ಒಕ್ಕಂಡುಯ್ತೇಳು! ಮರುದೇವ್ತೆ ನೀನು ಹೇಳುವಂತ ಮಾತು ನಿಟ್ಟಯ! ನೀನು ಕಡೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಪ್ಪಾ ಅಂತೇಕಿ ಕಳುಸ! ಹುಡುಗ್ರು ನಿನ್ನಾ ಹೂವೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ರು! ನಿನ್ನೆ ದಿವ್ವ ಮರುದೇವರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೂವ ತಂದು! ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಗ್ರು! ಈ ದಿವನ ನಾವು ಹೂವಂತೊಂದು! ಈ ಬೋರಿಯಂದಿ ಬೋರಿಕೆ ಹೋಗ್ ಬುಡಮಾ! ತ್ತಾಟವವರು ಬಂದ್ರು ಮರಿದೇವ್ತೆ ಹಿಡ್ಲೊಳ್! ಅವರ ಸ್ತಿ ಬಂದ್ರು ಮರಿದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳು ಗುದ್ದಿ ಅಪ್ಪಾರೆ! ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರೊಂದು ಗುದ್ದವಾ ಅಂತ ಹುಡುಗ್ರು ಮಾತುಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ!

ನಮ್ಮ ಸ್ತಾಯಿಯವರು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಕ್ಕಾಲ್ತಿ ನಾನು ಕುಂತೂರು ಮಕ್ಕ ಸೇರುದ್ರು! ಕುಂತೂರು ಮಕ್ಕ ಯಾವುದಾದ್ಲಿ ಒಂದು ಆದೇತವನ್ನು ಮಾಡುಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೇಳು ಅಂತ್ಯೇಕಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಟಿ ಮಾಡೇವ್ತರ

ಅವರು ತಲಕಾಡೊಳ್ ಬತ್ತವರ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ತಲಕಾಡ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ಮಗನ ಮಕ್ಕನೋಂದು ಮನೆ ಬಾಗ್ತ ಅಪ್ಪಾ ಕುಂತವಳೆ! ಅಯ್ಯ ಹುಡುಗ್ರು ನಾನು ಗುದ್ದೆದೊಳ್! ನಿನ್ನ ಗುದ್ದೆದೊಳ್ ಅಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪಾಪ್ಪಾ ಗುದ್ದ ಬರಲಿ! ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಪ್ಪಾಪ್ಪಾ ಗುದ್ದು ಗುದ್ದಿಸಿನಿ! ನಮ್ಮ ಮಾಯವನ್ನು ಕ್ಕಾಲ್ತದ ನೋಡಿ ಅಕ್ಕುಟ್ಟು! ಮಂದಪ್ಪ ಜಂಗಮರಾಸನ ತಾಳೊಂದು! ಅಯ್ಯೋ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ತಾಯ! ಮಕ್ಕಳು ಬಂದಾಗವೆ ಅಂತ ಅಪ್ಪಾ ಕುಂತಿದ್ದಿ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮಂಟೋಗೋಳೆ! ನಿನ್ನ ಹೂವಿನ ತ್ತಾಟವೆಲ್ಲ ಸೂರೆ ಅಯ್ಯಲ್ಲವ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಅಪ್ಪ ಜಂಗಮ ಹಂಗಂದೇನಪ್ಪ! ಅಯ್ಯ ಯಾರೋ ಕಾಣೆ ಮಾಡ ಬಾಟ ಹುಡುಗ್ರು ಬಂದು! ಹೂವ ಕೊಯ್ತೆ ಗಿಡ್ಲೆ ಕಿತ್ತಾಪ್ಪ! ತ್ತಾಟವಾದ ತ್ತಾಟವೆಲ್ಲ

ಸೂರೆ ಅಯ್ಯದೆ ತಾಯಿ! ಯಾವ ಸುಳ್ಳೆ ಅಂತ ಆ ತ್ವಾಟ ಬೆಳೆಸಿದೆಯವ್ವಾ! ಎನಪ್ಪೆ
ಬಂಗಮ ಈ ಮಾತು ನಿಜವಾ! ಸುಳ್ಳೇಕುದ್ದೆ ಸೊರ್ದ ಸಿಕ್ಕತ್ತ ನನ ಕಂದಿ! ಈಶ್ವಾರ
ನೋಡೋಗಿವ್ವ ತಾಯಿ! ಹೂದ್ದೆ ಬಂಗಮಯ್ಯ ತಡಿಯಪ್ಪೆ ಅಂತೇಕ್ಕುಟ್ಟು! ಬೇತಾಗುನೆಲ್ಲ
ಕರುಕೊಂಡು ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ -

ಅವಳು ತ್ವಾಟ ಬತ್ತದೆ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತವನಾ!

ತ್ವಾಟ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದೆ! ಹುಡುಗ್ಗಲ್ಲ ಈ ಹೂ ಬಂದಾಗದೆ ಆ ಹೂಬಂದಾಗದೆ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹುಡುಗ್ರು ಹೂವೆಲ್ಲ ಕುಯ್ಯ ಇದ್ದಲ್ಲ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನ ಬೇತಾಗದ್ದು ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತ ಬಂದು ಹಿಡ್ಕಂಡಂತೆ! ಆ ಹುಡುಗ್ಗನೆಲ್ಲ ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ಕೆಳಿಂದ ನೋಡಿ!
ಎಲಾ ಎಲಾ ಸನ್ನ ಕೆಳೆ? ಎಪ್ಪು ದಿವಸ ಹಿಂಗೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ನೀವು? ಅಂತ್ಯೇಕ್ಕುಟ್ಟು
ಹುಡುಗ್ರು ಹೆಕ್ಕತ್ತ ಬಗ್ಗುಸೊಂಡು-

ಬಂದಾಗಿ ಬಳೆ ಹೊಡೆದವರೆ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತವನಾ!

ಹೊಡುತನಮ್ಮ ತಾಳೊಕ್ಕಾರ್ಲೆ ಹುಡುಗ್ಗಲ್ಲ ದುಕ್ಕಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರ್! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ
ಮಾಡೇವ ಜಂಗುಮನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಲ್ಲ! ಅಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರು ನನಗೆ ಹೋಡಿಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದಿ!
ಎಪ್ಪತ್ತಾಕು ಗುದ್ದುಪ್ಪ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನ ಬೇತಾಗದ್ದು ಹೊಡೆದಿದ್ದೆ-

ಅವರು ನಾನ್ಮ ನಿಂತದ್ದು ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತವನಾ!

ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನಗನ ಮಕ್ಕಿ! ಹಿಂಗೇ ಎಪ್ಪು ದಿವಸದಿಂದ ಹೂ ಕುಯ್ಯ ಕೆತ್ತಿಸಿತ್ತಿರಿ!
ನಿಮ್ಮ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಚೇರಲಿ ಸಜಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನಿಮಗೆ ಹಬ್ಬಾಗಿ
ಹಾಕುಕ್ಕಿನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ನಾಯಕ್ಕಾನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ್ಗನೆಲ್ಲಾ ಎಳುಕೊಂಡು ಬಂದು!
ಕೂರಲ್ಲಿ ಜಾವರಿಯಂತೆ! ಜಾವ್ವಿ ಕಲ್ಲುಂಬುಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ್ಗನೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷಿ! ಅಯ್ಯಾ
ಹುಡುಗ್ರು ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ! ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕ ತಿಕ್ಕಿ ಕೊಡ್ವಿ ಸಜಾ ಮಾಡ್ತೀ
ಹೋದ್ದೆ ನನ್ನ ಹೆಪ್ಪು ಬದಲಿ ಕೀರಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕೆಕ್ಕರಿಸೊಂಡು ನೋಡ್ತಾಳೆ ನಾಯಕ್ಕಾನಿ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತವನಾ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಸೆರೆ ಬುಡುಸ್ಟೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಬಳೇ ಮಲ್ತಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು!
ಕೋರಮಾಲು ವೇಟ ಕೆಡ್ಕೊಂಡು! ಕಂಟಿ ಪಂಟಿ ಕಾರೂಗಟ್ಟಿ ಹಾಕೊಂಡು! ಬಳೇಗಾರನ
ಯಾಸುವೆನ್ನು ತಾಳೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬಂದಿ!

ಅಯ್ಯಾ ತಾಯಿ ಈ ಹುಡುಗನ ನಿನ್ನ ತ್ವಾಟದ ಹೂವಿಕ್ಕಂಡಿ ಮಾರಿ ಹೂ
ಸಂಪಾದ್ಕೊರಲ್ಲ! ಕುಂತೂರು ಮಲದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ! ಪೂಜೆ ಹೊತ್ತ್ ಹೂ

ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಕೊಡಿದ್ದು! ಆದ್ದು ತಾಯಿ ಇವರನ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಡವು! ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಚಿಟ್ಟುಗ್ರವು ಬುಟ್ಟುಬುಡವು!

ಎನಯ್ಯ ಬಳಗಾರ ಶಿಕ್ಷೆ! ನಿನ್ನನೆ ವಿವಾರೂ ಹಾಣಗಿವು ಆಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದು! ಈ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನ ತ್ತಾಪ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು! ನನ್ನನೆ ತಾನೇ ಹಾಳಾಗೋದು! ನಿನ್ನದ್ದುನೆ ನಿನ್ನ ಬಳೇ ಮಲಾರನೂವೆ! ಕೇಳಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟಯ ಕೊಡು ನೋಡುವ ಹಂಗಾರ! ಅಂತೆ ಧರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳೋರು ಅಂತ್ಯೇಳಿದ್ದಾಳೆ! ಆದ್ದು ಈ ಹುಡುಗನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಿ ಬಾಳ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರೀತದವು ತಾಯಿ! ಈ ಎತ್ತೂ ನೀನೇ ಕೊಡು! ಬಳೇ ಮಲಾರನೂ ನೀನೇ ತಕೋ! ಈ ಹುಡುಗನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟ ಬುಟ್ಟುಬುಡ ಅಂದವಂತೆ! ಕೊಡಪ್ಪ ಬಳಗಾರ ಶಿಕ್ಷೆ ಅಂತ್ಯೇಳೆ ನಾಯಕ್ಕನವು! ಬಳೇ ಮಲಾರನೂವೆ ಈಗೊಂದು! ಹುಡುಗನು ಬಿಟ್ಟ ಬುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಂತೆ! ನಿಮ್ಮ ಮಾವವೇ ಗತಿ ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ಇಂದುಕ್ಕು ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಲೆ-

ಆವರು ಬಡ್ಕೊಳ ಹೊಡೆದಿವು ಹುಡುಗರು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಾಯಕ್ಕನವು ಬಳೇ ತಕೊಂಡೋಗಿ ಮನೆ ಬಳಗೆ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಮಾದಪ್ಪ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ ನವಕಂದ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳೆ! ಎದ್ದು ಬನ್ನಿವ್ವಾ ಅಂತ್ಯೇಳುದ್ರಂತೆ! ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳಾಗ್ಗಟ್ಟು! ಮೈ ಕೈ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಹರಿತಾವಂತೆ! ಮನೆ ಹುಂಬಾ ಪರಾಡ್ತವಂತೆ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೋ ನನ ಕಂದ ಹನ್ನೆರಡೆತ್ತ್ ಬರುಗ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಕೊಟ್ಟೇರಿ ಕಟ್ಟಾಕಿದಂತ ಎತ್ತು ಹುಲಿ ಆಯ್ತಂತೆ! ಎತ್ತೋಗಿ ಹುಲಿಯಾಗ್ಗಟ್ಟು ಒಂದು ಕೋಗಿ ಕೋಗಿದೇಟೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಇದೇನವ್ವಾ ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾವು ಬೇಳುಗಳೆಲ್ಲ! ಎತ್ತು ಹೋಗಿ ಹುಲಿ ಆಗ್ಗಟ್ಟದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ನಾಯಕ್ಕನವು ಮಕ್ಕಮರಿಗೆಲ್ಲ ಕರೊಂದು! ಮನೆಯನ್ನು ಬುಟ್ಟು ಈಡೆಗೊಂದು!

ಆವರು ಬಾಯ ಬಡ್ಕೊಳ ನಾಯಕ್ಕನವು
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ವಿವ್ರವಾ ನಾಯಕ್ಕನವುನ ಮನೆಗೆ ಹುಲೀನುಗ್ಗಟ್ಟದೆ ಇನ್ನು ನಮ್ಮನ್ನ ಬುಡ್ತದ ಹುಲಿ ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ಉಂಡ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಆಲಪ್ಪಗೊಂಡು!

ಈಂದಿಂದಿತ್ತ್ ಬರುತದ್ದೆ ಜಗಳಗಳು!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!
ನಮ್ಮತ್ತಾಕೆ ಮಾಡೋಣರ! ಅಲ್ಲಿ ನಿಜರೂಪ
ಮಲಗಟ್ಟು ಕೊಡುವಂತ ರೂಪವು
ಆವರು ತಾಳ ನಿಂತವರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ತಾಯಿ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಹುಡುಗನಿಗೆ! ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಅಂತ್ಯೇಳುಗಟ್ಟು ತಪ್ಪಾಗಾಣ್ಕೆಯನ್ನು ಕೊಡೊಂದು! ತೇರ್ಥ ತಕೊಂಡೋಗಿ

ಉರುಗಿಲ್ಲ ಬೆಲೆದ್ದೆ, ಹುಲಿರೂಯವಾಯ್ತಮ್ಮ! ಪಾವು ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಮೂಯವಾಯ್ತಲೆ!
ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ! ಅದ್ಡೆ ಹಾಕೊಂಡು ಎಲೆ ಮಡ್ವೊದ್ದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನೆ ನಿನ್ನ
ತಲಕಾಡು!

ಪಾಲು ಅಂಕದಳೆ ಕೊರವುಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ನಾವು ಕೊಟ್ಟಂತ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಮಾಧಾ ತಪ್ಪೆ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕ್ರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು!
ಅದ ಪಸಲು ಆದೇಕವೆಲ್ಲ! ಕುಂತೂರು ಮಠಕೆ ನಾನು ಬರೀತೀನಿ ಅಂದ್ಬೊಟ್ಟು! ನೀನು
ಹದಕೆಯನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಅಂತೆ ನಡೆಕೊಂಡ್ರೆ ಸರಿಯಾಯ್ತದಮ್ಮ! ಹಂಗಾದ್ರೆ ಈವಾಗಲಿ
ಕಾಣ್ಗೆ ಕಚ್ಚೊ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು "ಸ್ವಾಮಿ ಕುಂತೂರು ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳೆ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ
ಹುಡುಗ್ರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸಮಾತಾ ತಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ! ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ
ಕುಂತೂರು ಮಠಕೆ ಬರೀತೀನಿ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಎಕ್ರೆ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಕುಂತೂರು ಕಡೆ
ಪರುದದ್ದೆ ನಾಯಕ್ಕನಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮೂಯಕಾರ ಮಾರದೇವ್ವ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿತ್ತಾ! ನನ್ನ
ಮರಿದೇವರೇ! ನೀನು ಉರುಳುಗ ಮೂಡಬ್ಬಾಡಲಿ ಉರುಳುಗ ನಾನೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ!

ನೀನು ಉರುಳುಗ ಮಾಡ ಬ್ಬಾಡ ಕಡೀ ಮರಿದ್ಬಾದರೇ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ

ಗುರುಗಳು ಅಂಗಂಡ ಮಾಹಿಗಿ! ಮಾರದೇವ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊತ್ಕಂಡ್ಬಲ್ಲಾ!
ಯಾಕೆತ್ತಾ ಸ್ವಾಮಿ ಮರಿದೇವರೇ! ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊತ್ಕಂಡ್ಬಲ್ಲಾ! ಈ ಕೆಲಸ ನೀನೇ
ಬೇಡೆತ್ತಾ! ಕಟ್ಟೆ ಎರಿ ಮ್ಹಾಲೆ ಕಲ್ಲು ಬಸವ ಅದೆ ಕೂತ್ತಾ! ಅಕಲ್ಲು ಬಸವ ಪೂಜೆ
ಮಾಡ್ಕಂಡಿರತ್ತಾ ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು!

ಅಯ್ಯಾ ಗುರುಗಳು ಹೇಳ್ತುಕೊಳ್ಳಾ ಮಾಡೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ

ಆಗಲೀಗ ಕೋಳಿ ಕೊಗುತವೇ ಎದ್ದು! ಐದು ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ
ಮಾಡ್ಬೊಟ್ಟು! ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು! ತಾವುದ ಬಂದಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಉರುಗುಡ್ಡಿ ತಕ್ಕೊಂಡು!
ಉರುಪ್ಪಿ ವೂಡೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಗುರುವೇ! ಅಲ್ಲಿ ತಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡ್ಬೊಟ್ಟು! ಆಗಲೀಗ ಹೂವನ್ನೇ
ಕೊಯ್ಕೊಂಡು! ಗೂವ ತೇಯ್ಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಒಂದು ಚರಗೆ ಒಳಗೆ! ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು!
ಬಸವಾಣ್ಣನವರ ಮೇಲಾಯ್ತು ಬುಟ್ಟು! ಗುರುವೆ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಬಸವ! ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ
ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ! ಎನ್ನು ರವರುದ್ರವಾಗೋದೆ ಅಂತ ಯೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಹೂವಿನ ಕರಡಿಗೆ
ಹೂವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಒಗ್ಗಿಸ್ಕೊಟ್ಟು! ಉರುಪ್ಪಿ ಉಂಡೆ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ! ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತ
ತಳಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು! ಮೂರೇ ಬಾಜಿಗೆ ಬಾಚಿಕೊಂಡು! ಇದು ಅಂತೇಳೆ!

ಅವನು ಒಂದಾರು ವೆತ್ತ ತೆಗೆದವನೇ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಏ ಬಸವಾ ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ನಾನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎತ್ತು ಹೊತ್ತಾದೀತೋ ನಾ
ಕಾಗೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಹೊವು ಸುರುದ್ದುಟ್ಟು ಬರಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಗಾ ನೀರು ಸುರುದ್ದುಟ್ಟು
ಈಗೂತಿ ಉಂಡೆ ಹಣೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೀಸಾಡ್ತುಟ್ಟು

ಅವನು ಅರಿವಾಡ ಬೆತ್ತದಗದವನೇ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ತಕ್ಷಣವೇ ಕಲ್ಲು ಬಸವ! ಆಕಾಸ ಅಂತ್ ನೋಡಿ! ಬೂಮಿಕಾಯ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿ!
ಅಯ್ಯೋ ಗುಟರಕೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು!

ಹುಣ್ಣೆ ತಿನ್ನತಾನೆಲ್ಲಾ ಬಸವಣ್ಣಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ! ನನ್ನ ಶರಣು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರುವಾಗಲಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ
ಪಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ
ಮಾಡ್ತು! ಮುಕ್ತಿದ ಬೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕಂಚಿನ ಕಂಠಾಳೆ ಕೈಪಾಧಾರ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಧಾರೆ ಗಾತ್ರ ದಂಡುಕೋಲು ಬಲಗೈಲಿಡಕೊಂಡು! ಆಪಾಗ
ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ತು!

ಅವನು ಮಧುವಾಡು ಬೀದಿಗಾಣೆ ಮೊಂಬವರ!

ಮಾದೇವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಸಿದ್ಧಯ್ಯಪುರ ಕೆರೆ ಬರಿಮ್ಯಾಲೆ ಕಡ್ಡು ಮಧೂನಾಡು ಬೀದಿಗಾಣೆ ಕಡ್ಡು ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜ
ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ಪುಟ್ಟ ಪಾದವನ್ನು ಮೆತ್ತಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಗುಂಡಲವನು
ದಾಟಿಕೊಂಡು!

ಅವನು ಸಿರಿಗಾನಲ್ಲಾಡು ಕವೆಯ ಬೀದಿಗಾಣೆ ಒಯ್ಯರ

ಮಾದೇವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಮಾದೇವ! ಮಾಯಾಕಾರ ಆಗಲೀಗ ಬರುವಂತ ಕಾಲವಲ್ಲ!
ಸ್ವಾಮಿ ಸಿಂಗಾಣಲಲ್ಲಾರಿಗೆ ಬಂದು! ಒಂದು ಜಾಗಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿದ
ಮಾಯಾಕಾರ! ಆ ಸಿಂಗಾಣಲಲ್ಲಾಡು ಇವಾರ ಎಂಪ್ತಾ ಅಂದ್ರೆ! ಆಗಲೀಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ದು
ಕಲ್ಲು ಬಸವ! ಆ ಕಲ್ಲು ಬಸವನಿಗೆ ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಓದವನ್ನ! ಉಳಿಗಮೂ ತಿನ್ನಳಮ
ಬಸವಣ್ಣ! ಆಗಲೀಗ ಮಾಯಾಸ್ಕಾರ ಗಂಡ!

ಅವರು ಬೆಳಗುಡುತವರೆ ಮುಂದೆವಾ
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ
ಮರೆಯೋ ಮಾರೋವಾ ಒಲವಾ ಮದವೋ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮುಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಅವಳ
ಮಗನಿಗೆ! ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಳಗದು! ವೋಗ ದಿನ ಬಂದು ಆಗ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು!

ಅವರು ದುಕ್ಕ ಮಾಡುತವರೆ ಮುದುಕಮ್ಮಾ
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮುದುಕಮ್ಮ ಯಾಕಮ್ಮಾ ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಯೇ? ಆ ಬಂಗಮರವ್ವ ಎನಂತೆಳ್ಳೆ
ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬ ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಳ್ಳೆಗದು! ಕಲ್ಲು ಬಸವ
ಊಳಿಗಾಗೂ ತಿನ್ನದೆ! ತಕ್ಕಂದೋದ ತಮ್ಮದಿಗೂ ತಿನ್ನದೆ! ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನ್ನ
ಮಗ! ಊಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂದೋಳ್ಳೆಗದು ಬಸವನಿಗೆ ಅಂತ!

ಅವನಾಗಿ ನಾನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀನಾ ಅಂದಲ್ಲ!
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನೀನು ಬಂತಿ ಮಾಡಬೇಡ ಮುದುಕಮ್ಮ! ಇವತ್ತಿನ ಊಳಿಗೆವನ್ನು! ನಿನ್ನ ಮಗನ
ಕೈಲಿ ಕಳಿಸಬೇಡ! ಈವತ್ತು ನಾಣಿ ತಕ್ಕಂದು ಒಯ್ಯೋನಿ! ಉಕ್ಕಿನ ಕಡಲೆ ಮಾಡಿಸ್ಕಂಡ!
ಆಗ ಉಕ್ಕಿನ ಕಡ್ಡೆನೀಗ ಮಡ್ಕೊಟ್ಟು! ಉಕ್ಕಿನ ಕಡ್ಡೆ ನೋಡುಟ್ಟು!"

ಬಸವ್ವಾ ಆಗ ಕಣ್ಣೆರು ಸುರೋತು ಬಸವಾ
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಎನಪ್ಪಾ ಬಸವಾ! ಪೊಸ ತಮ್ಮಡಿ ಬಂದವನೆ ಅಂತ! ನೀನು ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಯೇ!
ಕಣ್ಣೆರು ಸುರಿಯಾ ಇದ್ದಿಯಾ! ಇಲ್ಲಿ ನೀಗೆ ಎದೆ ತಂದಿದ್ದಿ! ಊಟ ಮಾಡಪ್ಪಾ ಅಂದ!
ಆಗ ಕಣ್ಣೆರು ಸುರಿಸಿದಾಗ ಬಸವಾ! ನಾಗವೆತ್ತ ತಕ್ಕಂದು! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಬಲಗೈಲಿ
ಹಿಡ್ಕಂಡು!

ಅವರು ನುಂಬು ಬೆಳ್ಳುಕು ತೆಗೆದರು
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಸೆಟ್ಟ ತೆಗೆದ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಗುಟ್ಟುರು ಒಡಿಕೊಂಡು! ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಕಾಲು ಕೆಡಿದಿವೆಂದು! ಅವಾಗಲೀಗ ಒಂದು ಸಲ ಕುರುಂಬುಟ್ಟು! ಅಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!
ಈ ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬೊಳು ಬೊಳನೆ ಸುರಿದೊಯ್ದಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಆದು ಗುಟ್ಟುರು ಒಡಿಕು ಬಸವಾ
ಅಯ್ಯಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲೇಗ ಮರಿದೇವರು! ಅಂಗಡಿ ಒಳಗೆ ಬಾಕಲು ತಕ್ಕೊಂಡು! ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಕ್ಕೊಂಡು! ಈಗೂತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಊಟ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಪಾದಿಲೋಗವರೂನೂ! ಪೇದಿಲೋಗವರೂನೂ ಕರೆದು ಕರೆದು! ಮನೆ ಸಾಮಾನು ಅಂಗಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯೆಲ್ಲಾ! ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಪೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ ಮರಿದೇವರೇ! ಎಷ್ಟು ಲಾಬವಯ್ಯ ಮಾಡಿದೆ! ದುಯ್ಯ ಕೊಡಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಪ್ಪಾ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಪೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾಮಿ! ನಾಳೆ ಕೊಡ್ತಿರಿ ನಾಳೆದ್ರು ಕೊಡ್ತಿರಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಎಲ್ಲಾ ಕೆತ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಕಗೋ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಈ ಯಾಪಾರ ನಿನಗೆ ಬ್ಯಾಡಕಗೋ ಮರಿದೇವ್ರೆ ಸುಕ್ತವಾರ ಸಂತೆ! ಬಂಡೆಳ್ಳಿ ಪ್ಯಾಟೆ, ಸಿಂಗನಬ್ಬೂರು ಸಂಯೋಗಿ! ಸಾಮಾನ್ ತಂದ್ಬೊಂದಿರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಕೆಂದೆತ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ದುಯ್ಯ ಗೋಣ ಬೇರಾನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದಪ್ಪಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಬಂಡೆಳ್ಳಿ ಯಾಪಾರ ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಗಂಟು ಮೊಟೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಬಂದ್ರಲ್ಲೊ ಮದದಯ್ಯ! ಗಂಟು ಮೊಟೆ ಕುಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಒರೀ ಬ್ಯಾಡಿ ಕ್ಕಾಪ್ಪಾ! ಎಲ್ಲಾಕೂ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅಂತೇಳ್ಬಿಟ್ಟು!

ಗುರುವೆ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುತಾಣೆ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಯಾಕಪ್ಪಾ ಮರಿದೇವರೇ! ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಸಾಮಾನು! ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲಪ್ಪಾ ಗುರುಗಳು! ಆಗ ಯೇಳ್ತನಿ ಗುರುಗಳೇ! ಕೌದಳ್ಳಿ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು! ಗೋಣಬೇಲ ಕುಯ್ಯುಬಿಟ್ಟು! ಎತ್ತಿನ ತೊಡೆ ಮುರ್ದೋಯ್ಯ!

ನಾ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಿಕಗೋ ಗುರುಗಳೇ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ವಹಾಲೆ ಎದ್ದು ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಕ್ಕೊಂಡು! ಈಗೂತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು!

ನೀ ಪದ್ದಾಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊತ್ತ್ಯಾ ಅಂತಾರಲ್ಲಪ್ಪಾ! ಗುರುಗಳು

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಅಯ್ಯಾ ಪಟೇಲಂದು ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾಗಿ! ಈಗ ಮುಂದಾಗೋದ್ರೆ! ಆನೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೋವೆಗಳು ಬತ್ತದಲ್ಲೊ! ಗುರುವೆ ಅಂತ ಪಡುನಾಲೇಲಿ ಕೊಕ್ಕೊಂಡು! ತೊಡೆ ಮುರಿದು ಇನ್ನೂ ಮೆಲ್ಲವ್ರೇ! ಊರ ಪಟೇಲ ಬಂದು! ಪೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುರಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು! ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಪಾ ಅವನು!

ಲಂಕ ಕೊಪ್ಪಾಳಕ್ಕೆ ಮಾರದೇವಾ

ಅಂತಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಮರಣ ಮಾರಯ್ಯರ ಬರುವಾ ಬಂದವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಕ್ಕಳ ಬಂದಲ್ಲ ಗುರುಗಳು! ಅಪ್ಪಾ ಮರುದೇವ್ವ! ಸಾಳೆಯೆಂದ ನಿನ್ನೆ ಹೂವಿನ
ಚಾಕ್ರಿ ಬಂದವು ನನ್ನ ಮಠ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡುವೆ ಸೌದೆ ತರುವಂತ ಕೆಲುವು

ಒಮ್ಮೆ ನೋಡು ಅಂದವು ಗುರುಗಳು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಒಳ್ಳೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಮಾರಯ್ಯರ ಮಾರದೇವ್ವರ! ಬಡುವುಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವಂತ
ನನ್ನಪ್ಪಾ! ಸುಮ್ಮನೋಡುನೀರಿ ಇಂಬಾಗ್ಯಾಡಾಡೋ ಮರಿದೇವ್ವ! ನಂಬುದೇ ಇದ್ದಂತ
ಮಾರಂಕಾರದ ಮಾರಯ್ಯರ ಮರುದೇವ್ವ! ಅನ್ನ ಇಕ್ಕಿದ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೊನ್ನುಕ್ಕಲು
ಬಿಡುಕ್ಕಲಾಗಿ! ಒಡೆದು ಮೋಬಾಳೆಯಾಗಿ ಪಾಲಾಡುವಂತ ಮಾರದೇವ-

ಅಪ್ಪ ಸೌದಗೋಪವುಪ್ಪವು ಮಾರಯ್ಯರ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ವನ ಕಾಯೋ ಮಡಗು ಸೇರುತ್ತೊಂದು! ಅಡೋ ಗಂಟ ಗೋಲಿಗೆಜ್ಜುಗೆ ಅಡಿ!
ಮಾರಯ್ಯರ ನನ್ನಯ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಕೆಂಪಾಳು ಗುಟ್ಟಿನ ಕೆಂಬಲ್ಲನ ಕಯ್ಯ! ಕಾಡು
ಮೆಡ್ಡುಳ್ಳು ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ! ಪರದೆ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಡ್ಡ! ದಾಸ್ ಮಂಡ್ಲ ಹುಳುಕು
ಮಂಡ್ಲ ಬಟ್ಟಂಡ್ಲ ಬಾಡ್ಲಂಡ್ಲ! ಹೆಮ್ಮಾವು ಕ್ಕಾರ ಹಾವು ಗೆಮ್ಮ ಮಂಡ್ಲ ಪದ್ಧಾವುಗಳೆಲ್ಲ
ಪಿರಿಮೆ! ಒಡುತ್ತೊಂದು ಸುತ್ತು ಸೌದೆಮೇರೆ ಪಾಡ್ಲಂಡು-

ಉಗ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸುವಡ್ಡೆ ಮಾರದೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸೌದಗೋಗಿ ಕಟ್ಟೊಡ್ಲಂಡು! ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿರುವಂತ ಕಾಲ್ಕಲ್ಲಿ ಸೌದೆ
ಮೇರಬಾವ ಮೇರೆಯೆಲ್ಲ ಪಾವಾಗ್ಯಾಟ್ಟು ಒಂದೊಂದು ಸುಲಿವಾ!

ಪದವಾಡೋಗ್ಯಾಡ್ಡೆ ಮಾರದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡವು ಕಣ್ಣರ ನೋಡುಟ್ಟು! ಅವರು ಬಾಯ್ ಬಾಯ್ ಬಡ್ಲೊಂದು!

ಗುಡುಗಾಪುರ ಒಡೋಡಿ ಬತ್ತವು ಅಡಿಗೆವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವ ಗುರು ಪಾದವೆ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದರೇನು ಕರಣಾಣುದಂಗಳವ್ವ
ಕೆಂಪುಬಿಡು ಮಾಡ್ಲೆ! ಸೌದೆ ತಟ್ಟಿನ ಅಂತ್ಯೋಗಿ! ಪಾವು ಕೋಳ್ಳೆಳ್ಳೆಲ್ಲ ಒಡ್ಲೊಡ್ಲಂಡಿದ್ದಾನೆ!
ನಮ್ಮ ಕುಂಟುರು ಮಹಮ್ಮದ್ ಬಟ್ಟು ಬ್ಯಾಗ್ಗೆ ಕಳ್ಳ ಇವುನೇ-

ಇವರು ಮಾಯಾಳ ಸ್ವಾಮಿ ಮರಿದೇವ್ವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಡಿಗೆರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳು! ಅಂತ್ಯ ಮರಿದೇವ್ವ ಇವತ್ತಿನ ನಿನ್ನ
ಸೌದೆ ಬಾಕ್ರಿ ಬ್ಯಾಡವ್ವ! ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನು ಮಲದ ದರ್ಶನ ಮೇಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾರವ್ವಾ!
ಅಗ್ನಿ ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮಾ ಜೈಯನ್ನು! ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆಡ್ಕೊಂಡು ನಡುಸ್ತೊನಿ!"

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಮರಿದೇವ್ವ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು! ನಿನ್ನಿಂದ ಇಷ್ಟಾದ್ದೇ ಸಾಕು!
ನಮ್ಮ ಮುಟ ಮನೆಗೂ ಸರಿಯಲ್ಲ ಗುರುವೇ!

ನೀನು ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇವಾ ಕಾಣೋ ಓಗವ್ವಾ ಒಪೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿನ್ನ ಬಿನ್ನ ಬಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀಲ್ಲ! ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ
ಕೈಲಿ ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಡೇಕು! ಅಂತ ಬಂದಿವ್ವಿ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇವ
ಅಂತ! ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿದ ಅಂತೇಳ್ತುಬ್ಬ! ಅವನು ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇವ ಅಂತ

ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ ಒಂದೆತ್ತರೋ ಮಾಡೇವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು
ಮಾಡೇವ ಎತ್ತರ ಜಂಗಮರು
ಮಾಡುಯ್ಯ ಮಾಡುಯ್ಯ

ಮಲೆ ಮಾಡುಯ್ಯ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು
ಮಾಡೇವ ಎತ್ತರ ಜಂಗಮರು

ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆನೀಮೆಗೆ
ಒಬ್ಬ ಮಾಡೇವ ಜಂಗಮರು
ಮಾಡೇವ ಮಾಡೇವ ಬಲ್ಲವರೇ!
ನನ್ನ ಸರಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಬಂದವರೇ!
ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆ ನೀಮೆಗೆ

ಒಬ್ಬ ಮಾಡೇವ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು

ಬಡವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರೇ!
ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ
ಮಲೆನಾಡು ಮಲೆ ನೀಮೆಗೆ

ಒಬ್ಬ ಮಾಡೇವ ಜಂಗಮರು
ಜಂಗಮ ಜಂಗಮರು

ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರು ಉರಿಗದ್ದುಗೆಯನ್ನಿಳಿದುಟ್ಟು, ಮಾವಪ್ಪ ಎರಡು ಮುಂಗೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ನಿಜದಾಳನ್ನೂ ಮುಂದೆವಲ್ಲ, ಮಾಯ್ಯಾರನಾಗಿದ್ದ ಕೂಪ್ಪಾ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡು, ಸತೆಯಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಅರ್ಧಸಳ್ಳಿ ಮುಟೆ ಕಡ್ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಗುರುಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಮಾವಪ್ಪನಿಗೆ ಕೂಪ್ಪ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ! ಅವನಾಗಲೀಗ ಏಳನೇ ಗುರುವಾಗಿ ಮಾವಪ್ಪನಿಗೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಅದೇ ಕಂಡಿನ ಕಂಸಾಲೆ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಪ್ಪ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು, ಉಳಿಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಸಂಸಾರಿಸಂಗಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಸಂಗಪ್ಪನ್ನಿಟ್ಟು!

ಅರ್ಧಸಳ್ಳಿ ಮುಟದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿನ ಕಳೆದ್ದುಟ್ಟು ಸಂಗಪ್ಪ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನಾರಿ! ನಾನು ಇಲ್ಲದ ಮಲಗೋಗ್ಗೇಕು! ನಾನು ಕಲಿಯುಗ ಕಟ್ಟಾಳವೇಕು! ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಪಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳವೇಕು! ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳವೇಕು! ನಂದಿದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಂಜಿ ಪುಳುಕಾದವೇಕು! ನಂಬದಿದ್ದವರಿಗೆ ಪನ್ನೆರಡನೇ ಕಡೆ ಶನಿ ಆಗಬೇಕು! ನಂದಿದರೆ ಮಾದೇಶ್ವರನಾಗಬೇಕೊಂತ್ಯೇಳಿ! ಅವರು ಅರ್ಧಸಳ್ಳಿ ಬರುತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಸಂಸಾರಿ ಸಂಗಪ್ಪ ನಾನೂ ಬತ್ತಿರು ಅಂತೇಳಿ ಓಡೋಗಿ ಸಮಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ ಸತ್ತ್ ಆದಿ ಕುಂಕೂರು ಮಳದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ನೀನು ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆಯ ಬಾರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಅವರು ಧೀರ ಹೊರಟವರೂ ಮಾಡೇವಾ!"

ಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವಾ! ಕುಂಕೂರು ಮುಟೆ ಬಂದು! ಒಳ್ಳೆ ಹುಟ್ಟು ಮಾಡೇವ ಅಂತ! ಹೆಸರ ಕಟ್ಟಿಂದು! ಗುರುವೆ ಅಯ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಾಣಿ! ಒಯ್ಯಾನ್ನೋ ಮಾಡೇವಾ!

ಒಳ್ಳೆಳ್ಳೆ ಪಾಕಿ ಒಂದು ಬದವೇಕಾಯು! ನಿತ್ಯ ಕೊಂಬುತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಜಂಗಮರಿಗೆ! ಬೋಜನ ಮಾಡುವಂತ ತಾಯಿ!

ಅದಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಾನ್ನೋ ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಆಗಲೀಗ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನೋಡೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರೂವೆ! ಕೊಂಡದೊಳಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಮಡಿ ಉಡ್ತಾರೆ ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವಾ! ಮತ್ತೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಹೆಗ್ಗಜ್ಜೆ ಕುರಗಿಜ್ಜೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು! ಗತಗತ ನಾತ, ನೋಣ ಮುತ್ತಿಕ್ಕುಂಡು!

ಅಯ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಗರಲ್ಲೋ ಮಾಡುವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಇವನು ಉಳಿತು ನಾತ ಕೊಳತು ನಾತ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜಂಗಮರು ಯಾವ
ಸೀದಿ ಬದ್ಧಿಮಗನೋ ಕಾಣೆ. ಹೆಣ್ಣು ಪುರುಗುಬ್ಬ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು. ನಾತ ಬಡಿತನಲ್ಲಾ!
ನಾವು ನೀಲಮ್ಮನ ಬಿನ್ನೆಕೆ ಪೋಗಬೇಕಲ್ಲಾ!

ಯಾವ ರೀತಿ ಬಿನ್ನೆಕೆ ಪೋಗ್ತೀತು ಅಂತೇಕೆ! ಈ ಸೂಳೆ ಮಗನಿಗೆ ದೋಣ್ಣೆ
ತಾಗ್ಲೋ ಅಂತೇಕೆ!

ಅವರು ತಳ್ಳನೆ ಬತ್ತಾರಲ್ಲೋ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಯ್ಯೋ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿರಾ! ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ನಾನು ತಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ತೆ!
ಕಾಮ ಕರ್ಮ್ಯಾಲ್ಲ ಬೂದಿ ಬೆಳೆಯೋದಿಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಅದ್ಭವಾಸ್ತಾರ ಅಂತೇಳ್ತುತ್ತು!
ಇವರು ತಳ್ಳೋಕೆ ಬರೋ ಅಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲ! ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮಾಯಾಸ್ಕರ ಮಾಡುವಾ! ಅವರಿಗಿಂತ
ಮುಂದೇನೇ ಪೋದಾಪು ಸ್ವಾಮಿ!

ಒಂದು ಕೊಠಳಂತ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗುವೆ ಮಾಡುವಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಅಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಪಂತರೂವೆ! ಬುಡಬುಡನೆ ಸ್ವಾಮಿಹೆಳ್ಳೆ ಬಣ್ಣುತ್ತಿ!
ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಳ್ಳುಂಡು! ಒಂದು ಹೊವಿನ ಚೆಕ್ಕ ಕಟ್ಟುತ್ತಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಾಣ್ಣೆ ಕಣಾಕಾಡಲ್ವೋ ದೀರಾ ಮಾಡಯ್ಯಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೀಗ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರೆಲ್ಲಾ! ತಾನವಾಯಿತು
ಮದಿಯಾಯ್ತಲ್ಲವ್ವಾ! ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಆಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ನೋಡ್ತಾರೆ! ಗುರುವೇ
ಒಂದು ಲಿಂಗೂ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾ! ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತರಲ್ಲಾ! ಗುರುವೇ ತಾಯಿ
ಸಕ್ಕವಂತೆ! ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ ನವರು ಯಾಕೋ! ಕಂಡವರ ಮನೆ ಬಿನ್ನೆಕೆ ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಅಂತೇಕೆ!

ಅಯ್ಯೋ ಅರಮನೆ ಯಿಷ್ಟು ಬತ್ತಾಕೋ ಗಮರಾಣೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಆಗಲೀಗ ಇಲ್ಲಿ ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರೂವೆ! ತಲೆಕೆಳಗಾಣ್ತುಂಡು
ಕೊಹಿತ್ತಲ್ಲಾ ಗುರುವೆ! ಯಾಕೇತರ ಕೂತ್ತಲ್ಲೋ! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬಿನ್ನೆಕೆ ಯಾಕೆ ಬರದೇ
ಇದ್ದರಿ! ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾ ತಾಯಿ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೋ ಗಮರಾಣೆ! ಅಂಜಿ ಬಿನ್ನೆ

ಮಾಡು ಅಂಜದ ಬಿನ್ನಹಾಡು! ಅಂತಾರೆ ಗೃಹದಾಳೆ ಯಾಕೆನ್ನಾ ಅಂಜೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡೀರಿ!
ಅಂಜದೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೆನ್ನಾ! ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಗೃಹದಾಳೆ! ನೋಡಮ್ಮ ನೂರೊಂದು
ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರೆಲ್ಲಾ! ತಾವೆ ಮಾಡಿದೋ ಮಡಿ ಉಟ್ಟಿದೋ!

ತಾಯಿ ನಮ್ಮ ಲಿಂಗಗಳು ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗೃಹದಾಳೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಬಿನ್ನಾ ಲಿಂಗ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ! ಯಾರನ್ನಾ ಕಳ್ಳರು ಕಾಕರು ಬಂದಿದ್ದು! ಅಂತ
ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ ಗೃಹದಾಳೆ! ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಕೇಳಾ! ಯಾರೋ ಕಾಣೆ ಕಷ್ಟ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು
ಬಂದು! ಕೊಡಕಲಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಕೇಳೋ! ಅಯ್ಯೋ ಯೇಳುವಿ ಕೇಳನ್ನಾ ಜಂಗಮರೇ!
ಅವರು ಯಾರು ಅಂತ ಕಂಡು ಹಿಡ್ತೀರಿ! ನೆತ್ತಿಮ್ಮಲೆ ರುದ್ರಗಣ್ಣಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಮರೆನೋರ
ಮನೆ ಮುರಿದವನು! ಗಂಡುಗಲಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆವಂತ ಮುರಿದವರು!

ಅವನ ಪಾದ ಹಿಡಿಯೋಗಿ ಅಂತೇಳ್ತಾರಲ್ಲಾ ಗೃಹದಾಳೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲೇಗ ಅಂಜೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿದೆವು! ಅಂಜದೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿದೆವು! ಇವತ್ತು ಅವನ
ಪಾದವೇ ಹಿಡಿದೇನು ಗುರುವೇ! ನೂರೊಂದು ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು!

ಗುರುವೇ ಆ ಪಾದ ಹಿಡಿದಾರಲ್ಲಾ ಗೃಹದಾಳೆ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ! ಈವತ್ತಿನ ಬಿನ್ನ ನಿಮ್ಮದಾಗಲಿ! ನಾಳೆ
ಬಿನ್ನ ನಮ್ಮದಾಗಲಿ!

ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟಿ ಬಾರನ್ನಾ ನೀವು ಮಾಡೇವೋ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅಗಲೇಗ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮನಿ! ಬಿನ್ನಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಟು
ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮವ್ವ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಚಂದ್ರಪಟ್ಟಣಕೆ ಓದ್ತಾರಲ್ಲಾ ಮಾಡೇವಾ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳುವಿ ಕೇಳನ್ನಾ! ನನ್ನ ಮನೆ ಬಿನ್ನ ಆಯಿತು! ಬಿನ್ನ ಕೀರಿಸಿಕೊಂಡು
ನನ್ನ ಕಂದಗಲಾ! ನಾಳೆದಿನ ನಾನು ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಭೇದವಿಡಿಯುವ ಗಾತ್ರದ ಲಿಂಗದಾ!
ಯಾರು ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬರಬೇನು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾರು ಬರಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಎಕ್ಕದಗಡೆ!
ಗುಳ್ಳೆಗಡೆ ಗುಪ್ತಗಡೆ ಹುಟ್ಟಲಿ ಅಂತ! ತಾವೆ ಹಾಕೆ ಬಿಡ್ತಾನೆ! ಅವನು ನೂರೊಂದು
ಕೋಟಿ ಲಿಂಗಾಯತರು! ಇದೇ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಇರಬೇನು! ನಾಳೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಸಾರಸಾರಯ್ಯಾ ದೀನ ಮಾರದಾ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನಾಲೆದಿನ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬರ್ರಿವಿ ಅಂತಿ ಒಪ್ಪಕೊಂಡ್ರಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ!
ಅಯ್ಯಾ ನಾಲೆ ದಿನ ಬಿನ್ನ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ಮಾಡೇವ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾಹಿ! ಅಯ್ಯಾ ಚಂದ್ರ
ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ!

ಇನ್ನು ಹೊಯ್ಯರಯ್ಯಾ ಮಾರದೇವೇ
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನಾಲೆ ದಿನ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ನೋಡೊಂದು ಕೋಟಿ
ಲಿಂಗಾಯತರೂವೆ! ಗುರುವೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕುಂದ್ರಿಸ್ತುಟ್ಟು! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಅಕ್ಕ
ನೀಲಮ್ಮ! ಏನಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಗುರುವೆ! ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯನರ
ಮಾದೇವ! ಅವರು ವಾಸು ದೇವನನ್ನು ಕರೆದ್ರುಟ್ಟು! ರಹಾ ವದಿಸ್ತುಟ್ಟು ಗುರುದೇ!
ಮದಿವಾಳನ್ನ ಕರೆದ್ರುಟ್ಟು! ಮಹಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿದಂತ ಮುಂಗೈ
ಗಾತ್ರ ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿರೂ ಬಿಟ್ಟಿ! ನೀನು ಕಟ್ಟಿದಂತ ಬುಕ್ಕಿ ಪಾಲುಅನ್ನ ಆಗು ಅಂದ್ರ
ಆಗ್ಗೇಕು! ಸಪ್ತಕೊಪ್ಪ ನೀರಾಗು ಅಂದ್ರ ಆಗಬೇಕು! ಏನು ಬೇಕೋ ಅದಾಗಬೇಕು
ತಾಯಿ! ದಿಗ್ಗಡೆ ಎರಬೇಕು ಬುಗ್ಗೇರಬೇಕು ತಾಯಿ!

ಅಂತೇಕಿ ಅಯ್ಯಾ ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿರೇ ಸುಂದವರೆ!
ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮೂರು ಬುಕ್ಕಿಯ ಬಿಟ್ಟ ಸುರಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಅಕಾಸಕ್ಕೂ ಮೂಮಿಗೂ ಬೆಳೆದು
ಬುಡ್ಡಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ!

ಅಯ್ಯಾ ಬಾ ಮಾದಯ್ಯೆ ಬಾ!
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ||
ಅಯ್ಯಾ ಬಾ ಮಾದೇವ ಬಾ!
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದಯ್ಯೆ ಲಿಂಗ ಬಾ!
ಬೆಡಗುಗಾರ ಮಾದಯ್ಯೆ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ...||

ಪಟ್ಟಣದೊಳೆತ ಮರೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವಲಿಂಗಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಮರೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||
ಘಾಬ್ಬ ರಾಜ್ಯದ ಪದೆಯೊಳೆಗೆ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ|| ಅಯ್ಯಾ ಬಾ||

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಪ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಮಾಡೇವೆ! ತಾಯಿ ಕೃಪೆಯಂತೆ ಮೂರು ಬುತ್ತಿನೂ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು! ಅಹಾಸತ್ವ ಬೂಮಿಗೂ ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ! ನಿಂತದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಕೊತಿರುವಂತೆ ಮೂರೂವು ಕೊಟಿ ಲಿಂಗಾಯಿತರಲ್ಲಾ! ಕರಿಸ್ತಾಪ್ತಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ ಸವರು! ಸಜಾ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಬಂದದ್ದಲ್ಲವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ಅಂತೆ ಪದ್ಧಿ ಸೇವ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಬೆಂಕಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಬಿಸಿವೀರು ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ! ಯಾವ ರೀತಿ ಉಟ ಇಕ್ಕಬೇಕೆ! ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು ಬನ್ನುಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಯಾರೋ ಕಾಣೆ ಸೂಳೇ ಪಾಗಣು! ಅಯ್ಯೋ! ಗವಸರಣೆ ಸಿವಸರಣೆ! ಸವೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಇಷ್ಟು ರೂಪಸಿಯಾಗಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಅವಳಿಗೆ ಅರಿವಾಯ್ತಲ್ಲೋ!

ತನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಮ್ಮನಿಗೆ
ಆದಾ..... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣು

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ! ಯಾವನೋ ಮನೆ ಹಿಡಿದಾರದೆ! ತನ್ನ ಪುನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹಾಳು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋವೊತ್ನೆ! ಪ್ರಾಣ ಓಯ್ತಲ್ಲೋ ಗುರುವೇ! ಆರವ್ವಾ ಮರಿದೇವರೇ! ನೀನು ನನ್ನ ಎದೆ ಪಾಲನ್ನು ಕೊಯ್ತು ಬುಟ್ಟು! ಅವರೇ ಕಾಳು ಗಾತ್ರ ತೋಗುಕಾಳು ಗಾತ್ರ! ರಾಗಿ ಗಾತ್ರ ಸ್ಯಾಬ್ಬೆ ಗಾತ್ರ ಕೊಯ್ತುಬುಟ್ಟು! ಇಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸುಧೆಗಳೆಲ್ಲಾ

ಪ್ರಭು! ಅಪ್ಪಣೆ ಕಾಯಿ ಅಂತ
ಪಂಚರವವ್ವಾ ನೀನು ಮಾಡುವಾ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣು

ಆಗಲೀಗ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಸತ್ತು ಮರಳಿಹೋದ್ದಲ್ಲಾ! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣ ವಾಕಲು ಪಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಅಕ್ಕ ನೀಲಮ್ಮ ಸತ್ತು ಮಲ್ಲದ್ದೇ! ಇವಳ ಪವಾಡ ಎತ್ತುಬುಟ್ಟೋಗಿ ಅಂತೆ ಮಾಡೇವ್ವಾಸತ್ತ ಪೇಳಿದು! ಗುರುವೇ ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರಪಾದ ಒತ್ತೇನು! ಪೊಂದ ಆಗೋ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ! ನೀನು ಮಾಡಬೇಕು! ನಿನ್ನಿಂದ ಆಗೋ ಕೆಲಸವೇ ಮೊದಲು! ಪೊಂದಾಗೋ ಕೆಲಸವಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ಆ ಪವಾಡನೀಗ ಮಾಡಿ! ಎಚ್ಚರ ಮಾಡು ಅಂತಾರಲ್ಲವ್ವಾ! ಗುರುವೇ ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೋ! ಗುರುವಾದಕೆ ಸರಣು ಸ್ಯಾಮಿ! ನೀನು ಸಜ್ಜೆ ಲಿಂಗ ದರಿಸಯ್ಯ!

ಮೂಢಲ ಮಡೆಯ ಮಾಡುವಾ
ಆದಾ... ಕೊಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣು

ಆಗಲೀಗ ಪಜ್ಜೆ ಲಿಂಗ ದರಿಸ್ತನಿ ಕೊಪ್ಪಾ! ಈ ಪವಾಡ ಎತ್ತು ಅಂತ ಯೇಳ್ತುಟ್ಟವ್ವಾ ಗುರುವೇ! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಮಾಡೇವೆ! ತನ್ನ ಪಾಗವೆತ್ತವನ್ನು ತಾಯಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡುಗ್ಗುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಅವಳು ಎದ್ದು ನಿಂತಾರಲ್ಲಾ!

ಮಂಡಲ ಮರಣಿ ಮರಣಿವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಆಗಲಿಗ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ ವೇಗಿಗಿ ಮೆಚ್ಚಿನ ಲಿಂಗ ದರಿಸಿಕೊಂಡು।

ಗುರುತೆ ಅವರು ಬಿತ್ತಿರು ಗುಣ ಮಾವವನೆ ದೀನಾ ಮಾವಯ್ಯ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ನನ್ನ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ। ಹೆಬ್ಬುಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ। ಕರುಬರಗನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಹೋಗು। ನನ್ನ ಕಂದ ಅದ್ಭುಟ್ಟು। ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಣಾಧರಾ। ಮಾವದೇವ
ಅಂತೇಳಿ। ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು। ನನ್ನ ಮಹಾ ಗುರು ಉಲ್ಲಾಸಿ ಬಸಪ್ಪನಾ। ನನ್ನ
ಬೆನ್ನ ಹಿಂದುಗಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ। ನನ್ನ ಗುರುದೇವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ। ಹೋಗಬೇಕು
ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನ ಮಹಾ ತಂದೆ।

ಅವರು ಕೋಕನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಸಪ್ಪನೇ ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೋಕನ ಮಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ। ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ
ಹರಹರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ। ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೊಟ್ಟು। ಉಲ್ಲಾಸಿ
ಬಸಪ್ಪನಾ ಬಿಟ್ಟು। ಗತ ಸರಣಿ ನನಗಿಂತ ಗಣಾಧರಾ।

ಮಾಯಕಾರ ನೀನು ಮಂಡಲ ಮರಣಿ ಹೋಗು ಅಂತವರೇ ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಮಾಯಕಾರ ಅಂತೇಳಿ। ಕೊಡೆಯನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು।
ಕರುಗನ್ನಾ ಒಡೆಕೊಂಡು। ಕರಿ ಬರಗನ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ
ಮರಡೀ ಗುಡ್ಡದೊಳಗೆ। ಬಂದು ನಿಂತಕೊಂಡು। ಮಂಡಿ ಬಟ್ಟಲ ಊರಿಕೊಂಡು।

ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡವ್ವೇ

ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ। ದಿವ್ಯಾ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ। ನನ್ನ ಮಹಾಗುರು।
ಇನ್ನೂ ನನಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಕಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ। ಇನ್ನೂ ಮರೆಯಾಗಿ।

ಯೋಜನಕ್ಕೆ ವೇಗಾಧೇನು ಅಂತೇಳಿ ಅವರು।

ಮಂಡಲ ವೃಷ್ಟಿ ನೋಡುವರೇ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹರಾ ಮಂಡಲ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರುವಾಗ। ಮಾಯಕಾರ ಮಾದೇಶ್ವರ
ಕೋಲದೇವನ ಗುಡ್ಡ। ನಾಗವೆತ್ತ ಊರಿಕೊಂಡು। ನಾಗವೆತ್ತದ ಮೇಲೆ ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಕೋಯತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಮುಂದಲ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಯ್ಯನಿ! ಇನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ!
ಕೋಬುಗದ್ದದಲ್ಲಿ ಕೋಬೂರಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ! ನಾನು ಕೋಬುರಿದ್ದರಿಂದ
ಕೋಲನ ಗುಡ್ಡ! ಅಂತ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು!

ಅವರು ಕೋಕದ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತವರೆ! ಮಾಡುವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹಾ ಮಾಯಕಾರ! ಕೋಕದ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಸಿಂಗಾನಲ್ಲೂರು
ದಂಡೇರಿ ಬಸವ್ವಾ ಬಂದು! ಮುಂದಲಾಗಿ ತಡ್ಡಿದ್ದಾನೆ! ಏನವ್ವಾ ಕಿನ್ನೆ ಬಸವೇಶ್ವರ!
ನಾನು ಮೂಕಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಮುಂದಲ ಪೂಜೆ ನಿನಗಾಗಲಿ!

ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ದಡವ್ವಾ ಬಸವಾ!

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಮುಂದಲ ಪೂಜೆ ನಿನಗಾಗಲಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಮಾರ್ಗ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು
ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇಶ್ವರ!

ಅವರು ಮೂಕಲ ಮಲೆಗೆ ಬತ್ತವರೆ ಮುಮ್ಮ ಮಾಡುವಾ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೋಕದ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ! ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇಶ್ವರ!
ಕೆಂದಳೆಯಂದಾಡಿಗೆ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಅಡ್ಡಗಟ್ಟ ತಡೀತಾ ಇದ್ದರೆ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ
ಇದ್ದೀಯವ್ವಾ ಮಾಡೇಶ್ವರ!

ನಿನ್ನ ಇನ್ನೆ ಕೆಲಗೊಳವೇಳು ಅಂತವಳೇ ತಾಯಮ್ಮ

ಅವಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಹರಹಾ ಸಿವಣಾ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ! ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟ
ಗಂಡೇಳು ಕೋಟ! ಅವರು ದೊಪದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವವ್ವಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಆ ದೊಪವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ
ವರವಾಗಲೀ!

ನಾನು ಮೂಕಲ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಅಂತವರೇ ಮಾಡುವಾ

ಅವಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ

ಕುಂತೆಯ ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಸವೇಶ ಬನ್ನಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅಂತ್ಯೇಳೆ!
ಬಾವಣ್ಣ ಎಳ್ಳಲೆ ಕಾಕಿಂಗ ಸರ್ವಾನಿ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಾ! ಗುರು ಅಣ್ಣ ಅದೇಣ್ಣ ಎಳ್ಳಲೆ
ಕಾಕಿಂಗ ಸರ್ವ! ಗುರುಗಳ್ಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತು! ಅವ್ವಾ ಎಳ್ಳಲೆ ಕಾಕಿಂಗ
ಸರ್ವಾನಿ ಮರುದೇವರು ಕೋಪ್ಪಕ್ಕೊಂಡೊಟೊಯ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಮಣ್ಣೆ ಅವನು ಬರಕಿಲ್ಲ
ಅಂತ್ಯೇಳವೆ! ನೀನು ಮಾತ್ರ ಅವಣ್ಣ ಬರುಬೇಡವ್ವಾ! ಮೈ ಕೈನಿಲ್ಲ ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಸೇವೆ

ಮೇಲಿಕ್ಕೊಂದು ಬಾರವು! ಗುರು ಕರ್ಮೋದ್ಧರಣೆಗೆ ಅಂತ್ಯವೇ ಕರುಣೆಯೆಂದು ಬಾರವು!
ಗುರು ಅಪ್ಪ ಅದೇಲ್ಲ ಎಲ್ಲರ ಕಾಳಿಂಗವೇ! ಮಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ಅವನಿಂದು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತದೆ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಎಲ್ಲರ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ ಬಂದು! ಮರುದೇವ್ವ ಗುರುಗಳು ಕರ್ಣೋದ್ಧರಣೆಗಿದ್ದಾರೆ! ನೀನು ಮರುಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ತಿರುಳು ಅಂತ್ಯವೇ! ಏನು ತಲೆ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ ಕರೀತು! ಅಯ್ಯಾ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವ! ನಾನು ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತೆ! ಮರುದೇವ್ವ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತೇಳ್ತು! ಇಷ್ಟು ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನೀನು ಗುರುಗಳ್ಗೆ ತಳ್ಳಂದೋಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಬರ್ರೆ ಇದ್ದ ನಾನು ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ್ಯವೇ! ಎಲ್ಲರ ಮಾರ್ಗವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬತ್ತಂತೆ! ಮಾರ್ಗವು ಹೋಗಿ ಕುಡಿದಾಗ! ನೋಡುತ್ತ ನೀನು ನನ್ನ ಬೋದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡೆಯಾಗು ಅಂತ್ಯವೇ!

ಅದನ್ನು ನುಡು ಹಿಡಿದವು ಮಾದೇವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಯ್ಯಾ ಶಿವ ಶಿವ ಭಗವಂತನೇ! ಬಸವ್ವಾ ಅದೇನೇನು ಹೋಗಿ ಬರ್ರೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವೇ! ಕುಡಿಯಲು ಬೆಟ್ಟದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ! ಹನ್ನೆರಡೆ ಬೆಟ್ಟ ಕೆಂಬರುಗನ ಕರು!

ಆ ಬರಗನ ಕರುಗವು ಗುರುಗಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ ಎಲ್ಲೆಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಆ ಬರುಗನ ಹಿಡ್ಕೊಂದು ಕಂಪು ಹಂಬ ಕಡಿವಾನು ಹಾಕಿ! ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ನನಗೊಂದು ಬರಗನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ್ಯವೇ!

ಅವರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕರ ರಾಮಾಚಾರ್ಯ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಲ್ಲಿಂದ ನನ್ನಪ್ಪ ಎಲ್ಲೆಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಅಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ ಬಂದು ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿಯ ಕರುಣೆಯು! ನೋಡುತ್ತ ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ! ನಮ್ಮನ್ನ ತಡೀಗ್ಗಾಡ ನನಕಂದ! ಮುಂದಲ ಪೂಜೆ ನಿನಗಾಗಿ ಅಂತ್ಯವೇ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಎಲ್ಲೆಲೆ ಮಾದೇವ.

ಸದಾಮನ ಬ್ಬರಗೆ ಬತ್ತಲಕ್ಕಪ್ಪ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮುಂದೆ ಒಡ್ಡೆ ಹೊಸಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದ್ರಂತೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಚಮ್ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತ ಉಡ್ಡಾರ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಲ್ಲ ದಿಗುಡ್ಡಂತು! ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ ಬೆಳೆದು ಬೆಳೆದು ಮಾದಪ್ಪ ಅರುದ್ಧಲ್ಲ! ಚೆನ್ನದುಡದಾರ ತಟ್ಟಂತ ಕಿತ್ತಂತು! ನನ್ನ ಮಾಯಾಧಾರ ಮಂದ್ರು ಮಾದೇವ! ಕಿತ್ತೊಡುಡದಾರವನ್ನು ನೋಡಿ! ಇಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಬಳಗದ ಬಂದಾನ ಹರೀತು! ನನ್ನ ಉಡ್ಡಾರ ಕಿತ್ತಂತ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬರುವಂತ

ಕರಿಯಾಗದಲ್ಲ! ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಕೈಬಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಮೇಕೆಗಳು ಕೋಟಿ ಗಂಟೆಳು ಕೋಟಿ ಪದಲು ಪರೆಯಲ್ಲ! ಇದ್ದೇ ಬಂದು ನಿಂತಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿನ್ನಂಟ ನಾವು ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ಆಗದೋ! ಇನ್ನಿ ಮುಂದೆ ಗುರು ಮಕ್ಕಳ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಉಡ್ಡಾರ ಕೆತ್ತಿಸಿರಿ! ಈ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಉಡ್ಡಾರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಮೆನ್ನಾಗಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ನನ್ನ ಮನೆಯಕ್ಕರ ಮುಂದೆ ಮೊಂಬವು

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಅಯ್ಯೋ! ನನ ತಾಯಿ ಅಂಜುತ್ತಿರು! ದಿಕ್ಕಿನಿ! ಮೈಸೂರು ಜಾತುಂದೇಶ್ವರಿ ಬೆಟ್ಟ ನೋಡುತ್ತಂತೆ! ಪಾಳುಂಡ ಮೊಕ ಇಲ್ಲೂ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕುಂಕೂರು ಕಡೀಕೆ ದಿಕ್ಕಿ ಮಡುಗುತ್ತಂತೆ! ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಬೆಟ್ಟ ಕಂಡುಪ್ಪಂತೆ! ಇತ್ಯಾಗಿ ಕಿರುಗಿನೋಡುತ್ತಂತೆ! ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಮೊಳಸಮ್ಮನ ಬೆಟ್ಟ! ಸ್ವಾಮಿ ಎದೊರೈ ಕಂಡುಪ್ಪಂತೆ! ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಾ ಪಕ್ಕುಗಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಇವರ ಮೊಕ ಹೈಲಾಗಿ ನೋಡ್ತೇಳು ನಾನು! ಹಾ ಅನ್ನೋ ಕಾಗೆ ಸಪ್ಪ! ಗೂ ಅನ್ನೋ ಗೂಗೆ ಸಪ್ಪ! ಕೊಳ್ ಅನ್ನೋ ಕೋಳಿ ಸಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಕರಗ್ಗೆ! ಕೀಳ್ತೇ ಪೋಗ್ನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನನ್ನಪ್ಪಾಡೆ! ಕೆಂಜೆದ ಒದುರೊಂದು! ಕೆಂಬರಾಣ್ ಒುಟೊಂದು! ರೋಸ ವ್ಯಾಸವನ್ನು ತಾಳೊಂದು ಲೆಂಫಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಗ್ನಿಂದ!

ಅವರು ರೋಸಿನಿ ಕುಳಿದವರ ಮಾರುವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ರೋಸಿನಿ ಕುಳಿದವರೈ! ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡವೆಲ್ಲ ಸಮತಟ್ಟಾಗೋರೇ! ಅದವಿ ಅರಣ್ಯ ಬೆದುರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಟ್ಟನಡು ರಾಜ್ಯ ಬ್ಯಾಡ ಗಂಪಾ ಸೀಮೆ! ಕಿಕ್ಕೇರಿ ದೇಸ ಹಿಂದುಕ್ ಒುಟೊಂಡು! ಬೇವುನಟ್ಟ ಬಲಕೆ ಒುಟೊಂಡು! ಅಲಂದಾಡಿನೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಒುಟೊಂಡು! ನೂರೊಂದಯ್ಯನ ಜಾರಂದಪ್ಪನ ಮಲೆ! ದ್ಯಾವರಕ್ಕೆ ನಡುರಾಣ್ಯ! ಅಂತರಾಗಗೆ ತೆಂಕ್ಕೋರಿ! ಸೀಗೆ ಸಿರುಗಂಥ ಪಾಡ ಪಾಡೊತ್ತೆ! ಎಳ್ಳಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಸುಗ್ಗುಪಾರದ ಜ್ವಾಲೆ ಬಿತ್ತು! ಮಗ್ಗಾಡು ಗುಕ್ಕಿ ಕೆಮ್ಮಕ್ಕಿ ಮರದಲ್ಲಿ!

ಅಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವದಾಗವಲ್ಲ ಮಾರುವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಬಸವಣ್ಣವೆ ಸರ್ಪನೋವ ಬಂದಲ್ಲ! ನೀನು ಬಂದ ದಾರಿ ಬಸವನ ದಾರಿ ಅಗ್ಗವು! ಸರ್ಪ ಬಂದ ದಾರಿ ಸರ್ಪನ ದಾರಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅಯ್ಯೋ ಬಸವಣ್ಣ! ನನ್ನ ರಕ್ತ ಕೈಲಿ ನಿನ್ನೇ ಒಂದು ಪಾಡ ಕೊಡುಸಿದ್ದೀನಿ! ನನ್ನ ಗುಡಿ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ನೀನಿರವು! ನನ್ನ ಪರೋಪಮೆ ಕೈಲಿ ಕುಣಿಸಿ! ನಿನ್ನಗೊಂದು ಧೂಪ ಪಾಕಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದು! ಎಳು ತಲೆ ಕಾಣಿಗೆ ಸರ್ಪನ ಮಾರವು ಎತ್ತಿ! ತಲೆಯಾಗಿ ನೆಳ್ಳಾಗಿ ಕುಣಿಸೊಂದು

ಸರ್ಪನ ಎಣೆ ನೆಳ್ಳಲ್ಲಿ ಮನುಗಟ್ಟ ಮಾರುವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವಿವಾ!

ಮಂಗಳಾಶೀಷಿ ಮಾದೇವರಿಗೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೪, ಕಿರುಗುಡಲು ಮುದಾಳವ ಶೆಟ್ಟಿ.
೨. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೫, ಮಧುವಮಾಳ್ ಮುದಾಳವ ಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಮುದಾಳವ.
೩. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩, ಅರೋಗುಡು ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಜಯ್ಯ.
೪. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೯, ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ.ಕೆ. ಕೀರ್ತನ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ, ೧೯೯೬.
೫. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೮, ಮಲೆಯ ಮಾದೇವರ ಸಂಪುಟ ೧ ಸಂಪಾದಕ : ಡಾ.ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅರಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಹುಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಾಲು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ೬ನೆಯ ಕುಸಾಳಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮ ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾಠವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ-ಬಾಹುಬಲಿ ಪ್ರಕರಣ.
೩. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩- ಅರೋಗುಡು ಪುಟ್ಟಮಾದಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಂಜಯ್ಯ
೪. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೨- ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ, ಸಿವರಾಜಪ್ಪ- ವೀರಶೈವರಿಂಗಾಯಿತರ ಮಗ ಮಾದೇವರ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.
೫. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ೬ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳ ಹೆಂಡತಿ ಇದ್ದರು ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. (೧)
೬. ಪ್ರಧಾನ ಗಾಯಕ ವಚನದ ಕೊನೆ ಸಾಲು ಹೇಳುವುದು ಸೊಲ್ವಿಸುವರು "ಹೊವಪ್ಪಾ ಹೊವ..." "ಸಿವ ಸಿವಾ... ಹೊವ" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವಚನದ ಕೊನೆಯ ಸಾಲು ಪದ್ಯದ ಛಾಂದಸಿನಲ್ಲಿ ಅರಂಭವಾಗಿ ಸೊಲ್ವಿಸ್ಸು ಅದರ ಹೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಡುವಾಗ ಒಮ್ಮಿಳಿದ ಸೊಲ್ವಿಸುವರು ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಗೂಡಿಸುವರು.

ಕುಸಾಳ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯ ೭ರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಲು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಪಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಪಾಠಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸೋದಿಂದರೆ ಪಾಡುವಾಗಲಿ ಏಕೋ ಏನು ಕಟ್ಟಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿರು. ಕಾವ್ಯದ ಒಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇವು ಅಪ್ರಸ್ತುತ ಎಂದು ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳ ಮೈಮೆಯ ಮಾದೇವ, ಅದಿಣ್ಣಿ, ಜೀವಕೋಟಿಗಳ ಶ್ಲೋಕ, ಎಣ್ಣೆ ಬಲಗೈಯವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳುವ ಪಾಠವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಕುಸಾಳ ಕಲಾವಿದರು ಹೇಳುವ ವಿಭಿನ್ನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಬೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಥೆಗೆ ಒಂದು ರೂಪಕೊಂಡು ಪುರುಷ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಬಸವನಿಗೆ ಕುಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

೭. ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯ ೯, ಸಂ : ಡಾ.ಕೆ. ಕೆ.ಕೆ.ವೆಂಕಟೇಶ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ, ೨೦೧೧, ಪ್ರಕಟಣೆ ೧೯೯೭.

ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ-ಕಿವರಾಜ ಇವರ ಮಗ ಮೂದೇಶ್ವರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.

"ಗಂಧದ ಕಡಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂಥ ಪುಟ್ಟಲಿಂಗಪ್ಪ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕನಾಗಿ ಮಲಗುವರೆ ಮೂಯ್ಯರಾ".

೮. ಮೇರಂಕೋಲ್ಲಿ ಪಲಗಗಗಿಡಣ ಪ್ರಸಂಗ

(೩) ಪ್ರಧಾನ ಪಾತ್ರ ಇವರಲ್ಲಿ ಮೇವನ ಕೋಲ್ಲಿ ಎಂದಿದೆ. (ಕನ್ನಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರಂಕೋಲ್ಲಿ (೪) ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇರಂಕೋಲ್ಲಿ (೫) ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇವನ ಕೋಲ್ಲಿ (೬) ಬಲ್ಲಮ್ಮ.

೯. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಮೇವ ಮಗ ಮೂದೇಶ್ವರ ಇನಿಮಾವಿನ ಹೆಣ್ಣು ತಂದಾಣ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು.

೧೦. ವಿವಿಧ ಕುಸಾಳೆ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂದೇಶ್ವರ ಹುಟ್ಟು :-

ಅದ್ವೈಯೇಶ್ವರಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಗರ್ಭದಳೆ ಬೆಳ್ಳಮ್ಮಾಡ ಬೆದಮ್ಮಾಡ ತಾಯಿ! ನಿನ್ನ ನಡು ಬೆನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ಸೀಳಿ! ನಿನ್ನ ಹೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಒತ್ತಿನಿ ಅದ್ವೈಯಾ! ಅವಳು ಅಯ್ಯಾ ಈಡೆಂದ!

ಅದೇಗೆ ಕೇಳಿದ ಬದ್ಧಾಪಿಲ್ಲ! ಮೂದೇಶ್ವರ

ಅದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವರಾ!

"ಸಿವ ಸಿವಾ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬು! ಬಂದಮ್ಮಾಲೆ ಮಾಯಕಾರಿ! ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಎಡದ ಕೈನ ಹೊವ ಕೇಳಿದು! ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾರಮ್ಮ! ಅವಾಗಲಿಗ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ! ಮಡಗದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ! ಪಟಾಪಾಟಿ ಬುಟ್ಟೋಯ್ತಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ!

ಜಾತಿಪೋಳಿಗೆ ಲಿಂಗಾಯತರ ವೀರಭದ್ರರ ಮಗಳು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸಿವ ದಾಸಪ್ಪನವರು! ಅವರಿಗೆ ಪತಿಯವರು! ಕಲ್ಲು ಮುಟ್ಟು ಅರಗಾದಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು! ಅವಳಿಗೆ ಸಿವ ಸಿವಾ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಂತೆ! ನಿತ್ಯ ಕಾಲ ಸಿವಪೋಟಿಗೆ ಕೆಂದಾವರೆ ಪುಷ್ಪಗಳೇ ಬೇಕು! ಆ ಕಲ್ಲು ಮುಟ್ಟಿದ ಎದರೊತ್ತರ ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳ ಇತ್ತು! ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತವರಲ್ಲಾ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾದ ಪೋಟೆಗೆ! ನೋಡೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮರು ಸಿವಸಿವಾ! ಕೆಂದಾವರೆ ಕುಸುಮ! ಕೋಳಿ ಕೂಗೋ ಪಾಮಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ಸಿವಪೂಜೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ! ಅವರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪ ತಕ್ಕೊಂಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ನೋಡೊಂದು ಮಂದಿ! ಜಂಗಮರು ಹೂವಿನ ಕುಕ್ಕೆ ಕೈಲಿ ಹಿಡಿದು! ಕೆಂದಾವರೆ ಕೊಳದ ಎರೆಯಾಳೆ

ವೋಗುವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾ ಮಾರುವಾಗಿತ್ತು! ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಉಳಿದು ಬಂದಿತ್ತು! ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮರ ಕೈಲಿ! ಆ ಪುಸ್ತಕ ತಗುಂಡು ಬರೋದಕ್ಕೆ ಅಗಾಧವಾಯಿತಂತೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಸೇವಾಕರ್ತರು ಬಂದು ನಿಂತು! ತಾಯಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ಕೈಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು! ಯಾತ್ರೆಪ್ಪಾ ಮಗು ಅಂತೇಳಿ ತಾಯಿಯವರು ಕೇಳಿದರು! ತಾಯಿ ಕುಸುಮಗಳನ್ನಾ ಮಾರುವಾಗಿದೆ! ಮದ್ಯಕೋಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಉಳಿದು ಬಂದಿದೆ! ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಅಗಾಧವಾಯ್ತು ತರಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ! ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದೆವು ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಸೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಜಂಗಮ ಮಕ್ಕಳು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಹಾರ ಅಂಚು ನೋಡಿ! ದರಗೆ ಬಗ್ಗ ನೋಡಿ! ಸಿಪ್ಪೆ ಗ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ ಬಂಗೈಲಿ ಹಿಡಿದು!

ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಂತರಲ್ಲ!
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸಿಪ್ಪೆ ಸರಣಿ!
ಆಹಾರ ಕ್ಯಾರನ್ ನಿಗಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ
ಕೋಡು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ಯಾರನ್ ಕೆ ದುರುಮಂಡಿದರು
ಕ್ಯಾರನ್ ನಿಗಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ *

ಆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮಾಡಿದವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಗುರುವೇ ಹುಳುವಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಅವತಾರ ತಾಳಿ! ಬರಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮದ್ಯ ಹೂವು ಉಳಿದಿತ್ತಲ್ಲ! ಕೆಂದಾವರೆ ಪುಸ್ತಕ ಅದರ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಇತ್ತು! ಈ ಒಳಗಡೆ ಮ್ಮಲೆ! ಈ ಮಂಡೆ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಡು ಪರಮಾತ್ಮ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ನಿಂತು! ಮೂರು ಕಲ್ಲು ತೆಗೆದು! ಮುನಿ ಅಂತೇಳಿ ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ! ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ!

ಗಂಗೆ ಮ್ಮಲೆ ಸಡೆದು ಬತ್ತವರಲ್ಲ!
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸಿಪ್ಪೆ ಸರಣಿ!
ಕ್ಯಾರನ್ ನಿಗಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗ ತಾಯಿಯವರು ಗಂಗೆ ತಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ! ಗಂಗೆ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ಗಂಗೆ ಮ್ಮಲೆ ಸಡೆದು ಹೋದರಂತೆ! ಆಳ ಉದ್ಭವ ತಿಳಿದ ಇವರೊಡನೆ ಗಂಗೆ ಒಳಗೆ! ಗಂಗೆ ಮ್ಮಲೆ ಸಡೆದು ಹೋಗಿ ನಿಂತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಪುಸ್ತಕ ಕೈನೀಡಿ ಕೇಳುವಾಗ! ಗಂಗೆಗೆ ಇಳಿದರು ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತೇಳಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದರಂತೆ! ಗಂಗೆ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ಮುಗಿತು!

ಗಂಗೆ ತಂದಾಳೆ ಸುಗ್ಗಡೆತಲ್ಲ!
ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮಲೆ ಮಂಡಮ್ಮ
ಕ್ಯಾರನ್ ನಿಗಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

“ರಾಮಾಂದಿಕೆ ಅನ್ನೂವರೆ: ರಾಮವು: ಸಿವದಾಸಪ್ತ ಅನ್ನೂವರೆ: ಮೂಗಪ್ಪ!
ಗಂಡ ವೆಂಡಕಿ ವಂಪತಿಗು: ರೋಗದ ಮ್ಮಾರೆ ಒಂದು ಮನಸಾಗಿ ಬತ್ತಿಯಂದಿದ್ದಾರೆ!
ಇವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!

ಅವರ ಪತ್ತರ ಮುಖಮಲ್ಲನೆ ಬತ್ತವೆ ಮಾರೇವಾ
ಅಣಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಬರುವಾ ಬರುವಾ
ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ”

ಹೀಗೆ ವೇಳೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪ ಎತ್ತಿ ಮೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮೂಸಿವ
ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮಹಾಗುರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ದೇವವನ್ನು ಸೇರವರೆ: ಮಾರೇವ”

“ಸ್ವಾಮಿ ಮುದ್ದು ಮಾದಪ್ಪನವರು ಕೈಲಾಸ ಮೂರ್ತಿ! ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರದ
ದಿವಸ! ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಂತ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಪಶ್ಚಿಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕಿಂತ!

ಪೂರ್ವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿಮಡಗವರೆ: ಮಾರೇವಾ
ಅಣಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಮಲವ ಬಂದಾವಿ
ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಗಲೇ: ಉತ್ತರ ಭಾಗದೊಳಗೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಮುಪ್ಪಿನ ಮುದುಕಿ! ಸಿವ
ಸಿವಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮುಪ್ಪಿನ! ಕಾಲ ಆಗಿದ್ದೂ ಕೂಡ! ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪತಿದೇವ
ಚಂದ್ರಸೇಖರಮೂರ್ತಿ! ಆ ಚಂದ್ರಸೇಖರ ಮೂರ್ತಿ ಇಮಾಳಲ ಪರ್ವತ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ
ಎಳು ಬಾಯಿ ಪೊನ್ನುತ್ತದೊಳಗೆ ಸಿವನು! ಅಗಲೀಗ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲ ಅಂತ ಚಿಂತೆಯಿಂದ!

ಅವರು ತಪ ಮುನಿಯಾಗಿ ತಪ ಮಾರ್ಗವರೆ: ಮಾರೇವಾ
ಅಣಾ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಗಲೀಗ ತಪ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಚಂದ್ರಸೇಖರ ಮೂರ್ತಿಯವರು!
ಅವರ ಗಡ್ಡ ಎೊಸೆಯೆಲ್ಲಾ! ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿ ಪಾದ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟವಂತೆ! ಅಪ್ಪು
ಕೂಡ ತಪ ಮಾಡಿದ್ದೂನೂ! ಸಿವನು ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನ ಫಲ ನೀಡಿರ್ದಿಲ್ಲ! ಅಗಲೀಗ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾಲ ಬಂದೂ ಕೂಡ ಆ ಸಿವಲಿಂಗದ
ಮೇಲೆ! ಬೆಳ್ಳಾಳದಿಂದ ನೊರೊಂದು ಕೂಡ ನೀರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಕಾಡಿಗೆಂದೂ ಬಗೆ
ಕುಸುಮವನ್ನು ತಂದು! ಆ ಸಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲಿಟ್ಟು! ನೀರನ್ನು ಉಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!
ಹೂವು ಒಂದು ತರ ಉರುಳೋಗದು! ನೀರೊಂದು ಕಡೆ ಬಿದ್ದೋಗದು! ಅದರೂ
ಲಿಂಗದ ಮ್ಯಾಲೆ! ಒಂದು ಮೂರು ನೀರೂ ಕೂಡ ತಗಲಾ ಇರ್ದಿಲ್ಲ! ಅಗಲೀಗ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಾನೇನಪ್ಪಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡ್ತೆ ?
ಸಿವಸಿವಾ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆ ನನಗೆ ತೋರ್ದಿಲ್ಲ!

ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ದುಃಖ ಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಜಗದೊಬ್ಬಳು.

ಅವಳು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು.

ಆಗಲೇನು ಸಿವನರಾಗಿಯಾದ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ. ಬೆಂಕಿನ ಮಾರುತ್ತು ಸಿವನಾದಳು. ನಾನು ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆಯಾಗಿ. ಬತ್ತಿಯಿಂದ ಸಿವನನ್ನು ಬೆಂಕಿದರೆ. ನನ್ನ ಕೈನ ಪೂಜಿಸುವ ಸಿವನಾದಳು. ಇಟ್ಟಿಂಕ ಪೂಜಿಸುವ ಕೂಡೆ. ಸಿವನ ಲಿಂಗದ ಮೂಲೆ ಬಿಳುಪಾದಿಲ್ಲ. ನಾ ಬಿಟ್ಟಿಂಕ ನೀರು ನೀರು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಒಂದು ಒನಕೆಯನ್ನು ತಂದು ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಒನಕೆ ಮೇಲೆ ಇಂಬೆಹಣ್ಣು ಮಡಿಸಿ ಸಿವನಿಗೆ ನೀಂಬೆಹಣ್ಣಿನ ಮೂಲೆ ಗುಂಡುಸೂಜಿ ಮಡುಗಟ್ಟಿ.

ಅವಳು ಸಿವನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ ಜಗದೊಬ್ಬಳು.

ಅವಳು... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು.

ಆಗಲೇನು ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ದಿನಾ ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಾ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಗಲೇನು ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಮುದ್ದು ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳ ತಪ್ಪನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ. ಅಯ್ಯೋ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂತವಳಿ ಕೋಟಿಗೊಬ್ಬ. ಕುಲಕೊಟ್ಟು ಸಿಕ್ಕನು. ಬಾಳ ನನ್ನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇವಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಮತೆಯಿಂದ. ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡುವಳೆ. ಸಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪ ಇದ್ದದ್ದೆ. ಆ ಪುಷ್ಪ ಕೂಡ ಉರುಳೋಗುತ್ತೆ. ನೀರು ಬಿಟ್ಟಿಂಕ ನೀರೂ ಸಹ ಉರುಳೋಗುತ್ತೆ. ನಾನು ಇವಳ ಪೊಟ್ಟಿ ಬಳೆಗೆ ಫುಟ್ಟಬೇಕು. ನನಗೆ ತಾಯಿಯಾಗಿ ಪಡೆಬೇಕು. ಇವಳನ್ನು ಇಂತ ಸರಣಿಯರು. ಸಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬುದಾಗಿ. ಸಿವನು ಆಗಲೇ ಸಿವನಾದಳು. ಆ ಗಿಣಿಮಾವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಎಳೆಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಳೆಲೆ ಚುರುಕುಂಕ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಆವಾಗಲೇನು ಮೋಗರು ಚುರುಕಾದವಂತೆ ಮೋಗರು ಚುರುಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಪರಮಾತ್ಮ.

ಒಂದು ಇನಿ ಮಾವನಾಸ್ತಾಪ್ತ ಜಗದೊಬ್ಬಳು.

ಅವಳು... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನು.

ಇನಿ ಮಾವನಾಸ್ತಾಪ್ತ ಮುದ್ದು ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು. ಆಗಲೇನು ಸಿವನು. ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಮೊರಳಿಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಬಿದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊಣ್ಣೆ ಕೂಗತಂತೆ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಆಗಲೇ ಕೈಯ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು. ಆ ಇನಿ ಮಾವನಾಸ್ತಾಪ್ತಕೊಂಡು. ಅಯ್ಯೋ ದಿನವಾ ಸಿವ ಸಿವಾ. ಎಂದೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಇಂದು. ಇಂತ ಸುಂದರವಾದ ಹಣ್ಣು. ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟದೆಯಲ್ಲಾ ಅಂದು. ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ತಾನೆ ಮಾಡದೆ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಾರನು. ತಾನೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಿವಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು. ಅನಂತರ ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು ಉಪ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಂದು ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ. ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿಗಳನ್ನು ಕೀರಿಸಿಕೊಂಡು. ಆ ಹಣ್ಣಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೈ ನೆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದ್ದಂತೆ. ಬಾಳ

ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿತ್ತು ಹಣ್ಣು! ಸಿವನೇ ಆಗಲೀಗ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಇದನ್ನು ಕೊಯ್ದುಬಿಟ್ಟೆ!
ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬೂಮಿಗೆ ರಸ ಬಿಡ್ಡೊಗ್ಗುತ್ತೆ ಬೆಣ್ಣಾಗಿಲ್ಲ! ಇದನ್ನು ಆಗೇ ಉಂಡೇನೇ
ತಿಂದಿದ್ದೇಕೆ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವಳು ಎತ್ತಿ!

ನಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಡಿದ ಮಾದೇವಾ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ! ಈ ಪರಮಾತ್ಮ ಇನಿ ಮಾವನೊಗ್ಗಿದ್ದು!
ಮಾಯಾಕಾರ ಮಾದೇವ್ಯಯನು ಅವಳ! ಅತ್ಮವನ್ನು ಸೇರ್ಪಟ್ಟು! ಪರಮಾತ್ಮ ಅಬೋ
ಗುರುವೇ ಏನಪ್ಪಾ! ಈ ಮಾವಿನ ಪೊನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ! ನನ್ನ ಅತ್ಮ ಸೇರ್ಪಡೆಯಲ್ಲಾ!
ರಾಜಿ ನೋಡ್ತೀಲ್ಲ, ಆಗಲಿಲ್ಲ ನೋಡಲಿಲ್ಲ, ನುಂಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತೇಕೆ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣವೇ!
ಬೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದದ್ದು ಅಂತೇಕೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಬಾಳ ಸಂಕಟವದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ!
ಆಗಲೀಗ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವಸ! ಪುಡ್ಡರಾತ್ರಿ ಒಂದುವರೆ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ! ತುಂಬಿದ
ಮೇಲೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಮ್ಮ ನೀನು ಸುಂಗಿದಂತದ್ದು ಹಣ್ಣು ತಾಯಿ!"

"ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಮಂಚಣ್ಣ ಮಂಚಣ್ಣ
ಅನ್ನತಕ್ಕವನೊಬ್ಬನು! ಅವನ ಪದ್ಧತಿ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು
ತಕ್ಕ ಬಂದು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿನ್ನಳವು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಇತರರನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದ
ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೇಳೋದು! ಮಂಚಣ್ಣನವರ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಯಾವಾಗ ಕರಡಿಗೆ
ಹಾಕುಂಟುಬಿಟ್ಟೋ! ಈ ಮಂಚಣ್ಣನಿಗೆ ಯಾವ ತರ ಕಂಡುತ್ತು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ
ಕಂಡುತ್ತು! ಆಗ ಕೊಂಡಿಗೆ ಮಂಚಣ್ಣನವರು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಏನೂ ಹೇಳ್ತೀಲ್ಲ!
ಏನು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಸತ್ಯಸೀಲೆ ಪತಿವ್ರತೆ ಅಂತೇಳ್ತಾಳು! ಇವ ನೋಡಿದ್ದ ಯಾರೋ
ಇಟ್ಟುಂಟುತ್ತು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗ್ ಕಾಣ್ತಾಳಲ್ಲ ಅಂತೇಳ್ತಾಳು! ಮಂಚಣ್ಣನವರು
ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ! ಯಾವತರ ಹೇಳತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ! ಬಸವಣ್ಣ ಬಸವಣ್ಣ ಬೂಲೋಕೇ
ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣವರೇ! ಈತರವಾಗಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಮಹಾ ಪತಿವ್ರತೆ
ಅಂತೇಳದ್ದಲ್ಲಾ! ಯಾರೋ ಇಟ್ಟುಂಟುತ್ತು ಆರು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗವಳೆ!

ಅಂತಾರೆ ಮಂಚಣ್ಣ

ಅಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈ ತೆರವಾದ ಮಾತನ್ನ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು! ಹರಹರಾ ಸಿವಸಿವಾ
ಅಂತೋಳ್ತಾಳುತ್ತಿತ್ತು! ಬಸವಣ್ಣನವರು ಎರಡು ಕಿವಿನೂ ಮುಚ್ಚುಂಡು! ಏನಂತ ಹೇಳುತ್ತರೆ
ಮಂಚಣ್ಣ ಮಂಚಣ್ಣ ಬಾಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲಿ! ಅಂತೇಳ್ತಾಳುತ್ತಿ ನೀನು ಈ ಹೊತ್ತು! ಆ ಸತ್ಯಸೀಲೆ
ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನನ್ನು! ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಬಾ ಅಂತೆನ್ನುತ್ತೆ! ಯಾರು? ಆ
ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಮಾತ್ ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಂಚಣ್ಣನವರು ಅವಳ ಬಂದು! ಏನು

ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಅಂತಿದ್ದವ್ವು! ಅವಳ ದಿನ ಬಂದು! ಯಾವ ಕರವಾಗಿ ಮಾಡಾಡಿಸ್ತಾರೆ! ಅಮ್ಮ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ಯಾಕೋ! ಬಸವಣ್ಣನವರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಬರೇಳದ್ದು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅವಾಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನು! ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ಇದೇನಪ್ಪಾ ನಾನು ಕೆಳ್ಳಲ್ಲ! ಪರಪುರುಷರ ಕೆಳ್ಳತ್ತಿ ನೋಡ್ತಿಲ್ಲಲ್ಲಾ! ಎತಕ್ಕೊಕ್ಕಾರ ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ! ಬರೇಳ್ತಾರೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು!

ಅಲ್ಲಿ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತವ್ವೇ ತಾಯಮ್ಮ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!

ಯಾವಾಗ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ಬಂತುಟ್ಟು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಕೈಕಾಲು ಮುಕ ತೊಳ್ಳಂತು! ಅರಿಸಿನ ಕುಂಟುಮ ಗಂದ ಇಬೂತಿ ಇಳ್ಳ...ಒಟ್ಟು! ತಲೆ ಹುಂಬಾ ನೆರ್ದಾಕ್ಷಂತುಟ್ಟು!

ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ವೊಯ್ದು ಅವ್ವ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ವೊಂಟು ನಿಂತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇವರು ಕಡೆಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆರಾಕ್ತಿದ್ದವ್ವು! ಈ ಕರಡಿಗೆನಲ್ಲಿದ್ದಲ್ಲಾ! ತಾವರ ಪುಷ್ಪದಾಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾದೇಶ್ವರನು! ಎನಂತೇಳ್ತಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳದ್ದೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವ್ವೇ! ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಾಯಿಯಾಗಿ! ಪಡೀಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದು! ತಾವರ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ತಾವರ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆ! ಈವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಕರಿಸಿದ್ದರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಅಂಬವ್ವಾಡಿ ಅಳಕವ್ವಾಡಿ ತಾಯಮ್ಮನವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಡೆಗಣ್ಣಿನ ಗಾಳೇಲಿ! ನಾನು ಪಾಪ ದೋಸವಾಯ್ತಿನಿ ಅಂತ ಯೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಪಲ್ಲಿ ಲೊಜಿಗುಟ್ಟುತ್ತದೋ! ಅತರದಾಗಿ ಯೇಳ್ತದ್ರಂತೆ! ಆಗ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ನಾನು ಗುರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ನಿಂತುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾ! ಯಾರು ಮಲ್ಲನವಸಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಾಡ್ತನ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಸಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೇ! ನಾಲ್ಕು ಕಡೆ ನೋಡ್ವಾ...ಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಕತ್ತಲ್ಕಾಡೋ ಸವದಾರ ಕರಡಿಗೆ ತಗದ್ದುಟ್ಟು! ಈ ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಾಳ್ವುಟ್ಟು! ನೀವು ಬಯಪಡಬೇಡಿ!

ನೀವು ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಂತವ್ವೇ! ಮಾಡೇವಾ
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಯಾವಾಗ ಈತ ಹೇಳೋ ಮಾತ್ ಕೇಳ್ತಂತು! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು ಸವದಾರ ಕರಡಿಗೆನ ತಕ್ಕಂತು! ಗುರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಾಳ್ವುಟ್ಟು!

ಬಾಳ ದುಕ್ಕದಿಂದ ಸ್ವಾಯಾಸ್ವಾನಕ್ಕೆ ವೊಯ್ದವ್ವೇ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ!
ಪ್ಪಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ

ಯಾವಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದೊಲ್ಲ! ಬಸವಣ್ಣನವರು ಕೋರ್ಟ್‌ನು ಕೋಟಿ ಸರಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಟ್ಟಂತೆ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಬಂದು ನಿತ್ಯದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಉರಿಗಿದ್ದೆಯನ್ನು ಇಳಿದು ಬಂದಿಟ್ಟು! ಏನು ಮಾಡ್ತೀರಾ ಅಂದ್ರೆ!

ಏನೇ ಸರಕಾರ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ
ಹೃದಯ... ಕೋಟಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಯಾವಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಬನ್ನಿತ್ತು! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಬಸವಣ್ಣನವರೇ! ಫೋಲೋಕ್ಸ್ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರು ನೀವು! ನೀವು ನನಗೆ ಸರಕಾರ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟಿರಾ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿತ್ಯಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಸೇರಿದ್ದಿರಾ! ಕೋರ್ಟ್‌ನು ಕೋಟಿ ಸರಕಾರ! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೇಕೆನ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಟ್ಟು! ಏನಿಷ್ಟು ಸರಕಾರ ಈ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆ ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾರೆ! ಮರೆ ಮಾಡದೆ ಯೇಕೆಳು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾರು? ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ನಿತ್ಯಬಿಟ್ಟು! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರನ್ನ! ಅವಳ ಅಂಗಾಲ ಉಂಟಾದಿಂದ! ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರಾ ದುಕ್ಕ ಸೋದಿಟ್ಟು! ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನ ಬಂದಿಟ್ಟು! ಏನಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ ಯೇಕೆದ್ರೆ! ಏನಿಷ್ಟು ಫೋಲೋಕ್ಸ್ ದೊಡ್ಡಬಸವಣ್ಣನವರೇ! ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಬಂದಿಷ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಪ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಸಹಾ ಬನ್ನಿಟ್ಟು! ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಯಾವ ಲೋಪವೂ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗೆ ಬಲು ದುಕ್ಕ ಬನ್ನಿಟ್ಟು! ಕೋರ್ಟ್ ನಾನು ಈ ಮಂಚಣ್ಣನವರ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳ್ವಿಟ್ಟು! ತಾಯಿ ಸತ್ಯನೀಲಿಯನ್ನ! ಇಲ್ಲಿವರೂ ಕರಗಿಟ್ಟಿರಾ ನಾನು! ದೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ್ದಿರಾ ಅಂತೇಳ್ವಿಟ್ಟು! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಏನು ಯೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತೇಕೆದ್ರೆ! ಏನಿಷ್ಟು ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಕರಗಿದ್ದು ಮಹಾ ತಪ್ಪಾಯ್ತು! ನೀವು ವೇಗವನ್ನ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಸರಕಾರ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟಂತೆ! ಅವಾಗ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಫೋಲೋಕ್ಸ್ ದೊಡ್ಡ ಬಸವಣ್ಣನವರು! ಸರಕಾರ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟಿರಾ! ಈ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳೋರು ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಏನಿಷ್ಟು ಬಸವಣ್ಣ! ಸರಕಾರ ಮಹಾ ಉಂಟೆ ಬಸವಣ್ಣ!

ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಸರಕಾರದ ಜನರಲ್ಲಾ
ಹೃದಯ... ಕೋಟಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ

ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮಗೆ ಸರಕಾರ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ಸರಕಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ವಯಿಸ್ತೀ! ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು ಫೋಲೋಕ್ಸ್ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನವರು

ಮಂಚಣ್ಣನವರನ್ನು ಕರೆದೊಟ್ಟು. ಎನ್‌ಲಾ ಬದ್ವಿ ಗಂಡನೇ ನಾನಿನ್ನ ಮಾತ್ ಕೇಳ್ತೀಯಾ. ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನ್ನ ಗೊಳಗ್ ಮಾಡವ್‌ನಲ್ಲಾ ಇದೊಂದು ಪಾಪ ಕೆಡೊಂದಿಲ್ಲಾ ಅದ್ದುಟ್ಟು. ಕೋಪ ಬಂದೊಟ್ಟು ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಆ ಮಂಚಣ್ಣ ಅನ್ನೋವ್ವಿಗೆ ಎಸತ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೆಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನಿನಗೆ. ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಮಂಚಣ್ಣ ಆಗು ಅಂತ ಅದ್ದುಟ್ಟು. ಅದ್‌ಕೇ ನೋಡವ್ವಾ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ. ಆ ಮನೆ ಮುರಿದು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮನೆಗೆ ಆಯ್ತು. ಈ ಮನೆ ಮಾತ್ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಆ ಮನ್‌ಗೆ ಆಯ್ತು. ಅಂಚೊರು ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಅಂತ ಹೇಳು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಕೈದಂತಾ ನಾಮಕರಣ ಇದು. ಆದಾಗ ಕೊಂಡಿಕ್ಕಾರ ಮಂಚಣ್ಣ ಅಂತಾ ಹೇಳು ತಕ್ಕಂದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಆದಾಗ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನವರು. ಗುರುಮುಖಕ್ಕೆ ಓದ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ. ಈ ಪಲ್ಲಿ ಅಕಾರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದವ್ವಾ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದಾಗ ಕರಡಿಗೊಯ್ನು ಬಿಟ್ಟಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕರಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗ್ಯ ಮೇಲೆ ಪಡಕ್ಕಂಡ್ ಮೇಲೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪ ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಅಂಗ್ಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಬೋಟುದ್ದ.

ಮೂತ್ ಮಾತ್ ನಿಂತವರೇ ಮಾಡುವಾ

ಛ... ಕೊಂಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ

ಮಲೆಯೋ ಪುಲಿ ಪಾಡನದ ಮೇಲೆ ಬರುವಾ ಚುಪದ

ಅಂಗ್ಯ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಗೇಣುದ್ದ ನಿಂತೊಂದುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ. ಅದನ್ನ ನೋಡ್ತೊಟ್ಟು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನಿಗೆ. ಬಾಳ ದಿಗ್ವಿಮೆಯಾಗ್ತುದ್ದು. ಏನವ್ವಾ ನೀನು ಯಾರು? ಅನ್ನೋ ಯೆಳ್ಳೆನಿ ಕೇಳಿ ತಾಯಮ್ಮ ನವರೇ. ನಾನು ಮುಗಿಲಲೇ ಉಟ್ಟು ಮುಗಿಲಲೇ ಉದ್ದವವಾದೆ. ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬಂದಂತೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಿ ಕಲಿ ಆಳವೇಳು ಎಂದು ಬಂದೆ ತಾಯಿ. ಆಗ ನಾನು ಪದುರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಟ್ಟೆ. ಆಗ ನನ್ನ ಯಾರಾದ್ಲೂ ಬಂದು. ನೀನ್ನ ತಂದೆ ಯಾರು? ನೀನು ಯಾರ ಮುಗಿ. ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಏನು ಜವಾಬು ಎಳ್ಳೇಳು ಅಂದ್ತೊಟ್ಟು. ಆಗ ನಾನು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿ. ನನಗೆ ಅಂಟು ಮುಟ್ಟು, ಸೂತಕ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದು. ತಾಯಿ ಪಡೀವೇಳು ಅಂತ ಯೇಳ್ತೊಟ್ಟು. ನಾನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ. ತಾಯಮ್ಮ ನೀನೊಟ್ಟುಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ. ಈತರವಾಗಿ ಕಂಡೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಅಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಮುಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ, ಸೂತಕವಾಗಿಲ್ಲ ಕಣ್ ತಾಯಿದ್ದಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ತಾವರೇ ಕೊಳದಲ್ಲಿ. ತಾವರೆ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ. ಕಣ್ವಾ ಅಂಟೇಳ್ತೊಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪಿಯವರು ಇನ್ನು ನಾ ಓಗಿದ್ದು ಬತ್ತಿನಿ ತಾಯುವ್ವಾ. ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪಡೆದವ್ವಾಳು. ಇನ್ನೂ ನಾನು ಗುರು ಪಡೀವೇಳು ತಾಯಿ. ಗುರು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ.

೩. ಸಂಕೆಮ್ಮನೆ ಸಾಲು

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಬಂಗು ಬೇವು
ಕೋರಗ್ಗೆ ಬದು ಮಾದವರ
ಕೋರಗ್ಗೆ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ॥

ಕಾಡು ಕುರುಬ ನೀಲೇಗೌಡರಿಗೆ। ಏಳು ದೊಡ್ಡಿ ಸರಳಮ್ಮ। ಏಳು ದೊಡ್ಡಿ ದವಗಲು। ಏಳು ದೊಡ್ಡ ಕುರಿ ಓಂಡು। ದನಕೆರ ಕುಟ್ಟುವ ಗೂಟವೆಲ್ಲ ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಿ ಗೂಟವಂತೆ। ಕೈ ಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಯಾಕೆ। ಪಚ್ಚೇಕಲ್ಲಿನ ಹಾಸಂತೆ। ಏಳು ಗುರುಳಿ ದವ್ವಪ್ಪಂತೆ। ಏಳು ಗುರುಳಿ ಧಾಸ್ಯವಂತೆ। ಚಂದಾಗ ಬಾಳಾಯೋ ನೀಲೇಗೌಡರಿಗೆ। ಏಳು ಮಂದಿ ಗುಂಡು ಮಕ್ಕು ॥ ಕೋರಗ್ಗೆ ॥

ಪದಪದಾ ಮಾಯ್ಯಾರ ಮಾದಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಾಗ। ಬಾಳ ಬಾಳಾಟದಲ್ಲಿ ಚಂದಾಗಿ ಬಾಳಾಪ್ಪ ಇರುವಾಂತೆ। ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಗುರುವೆ ಒಮ್ಮೊಬ್ಬ ಮಗುಂಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲ್ಲ ನೇಡ್ವಿರುವಾಂತೆ। ಹೊಲ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಮನೆ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ದನ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಕುರಿ ನೋಡ್ವಳಕೊಬ್ಬು। ಕತ್ತೆ ಕರ ಮೇಯುಸಕೊಬ್ಬು। ಕಾಡು ಸ್ವಾಲಿಗೆ ನೀಲೇಗೌಡ। ಆರ್ದನ ಗುಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ। ಅದೂ ಅಲ್ಲೆ ಕಿಂಯೋನ್ನಾರಪ್ಪಂದ್ರೆ। ಮಲೆಯ ಸ್ವಾಲಿನ ನೀಲೇಗೌಡ್ ಕಿರಿಯ ಮಗ ನೀಲಯ್ಯ।

ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮೀರು ಕುಂಡುಕೊಂಡು। ನೀಲೇಗೌಡರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಏನೇಳ್ತಿದ್ದಾರೆ। ಕೇಳಪ್ಪ ತಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯ। ನಾಪ್ಪ ಗಪ್ಪ ಹೊಲುವ ಕೆಲ್ಲವನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೊಯ್ಯುವಿ। ನೀನು ದನನ ಮಂದೆಗೋಗಿ ದನ ಬುಟ್ಟೊಂಡು। ಕುರಿ ಮಂದೆಗೋಗಿ ಕುರಿ ಬುಟ್ಟೊಂಡು। ನೀನು ಕಾಡಿಗೆಗೋಗಿ ಮೇಯೊಂಡಿರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ। ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮದೀರ ಮಾತ ಒಳ್ಳೆ ಕೇಳವನಲ್ಲ ನೀಲಯ್ಯ।

ಕೋರಗ್ಗೆ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ। ಅಣ್ಣದೀರ್ ಮಾತ್ಸೆ ನೀಲಯ್ಯ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡ್ತೆಗೆ ಅಣ್ಣದೀರ್ ಹೇಳ್ತೆಗೆ ಅಕ್ಕಳ್ಳಿ ಅಂದಿದ್ದಾನೆ। ಅತ್ತಿಗೆರು ಮೈದುನನ ಕೈಗೆ ನೀರ್ದುಂಡು ಕೊಟ್ಟಂತೆ। ನೀರ್ದುಂಡು ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಯು ನೀಲಯ್ಯ। ಮನೆ ಒಳಗೋಗಿ ಈಳುಕಿಡ್ಡಾರ್ಡೆ ಮಾಡ್ತುಂಡು। ಬಂಡು ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ। ಅಕ್ಕ ನಾಡ್ವೀರು ಮೈದುನ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ। ಊಟವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನೀಲಯ್ಯ

ಬಾಯ್ತುಂಬ ಕೆಳವನ್ನು ಮಡ್ಡೊಂಡು! ರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿಂಡು! ಗುರುಳಿಕಾಳು
ತುಂಬಿಂಡು ಗುರುವ ಕರುಗಳನ್ನಾದ್ದು ಬುಟ್ಟಿವ್ವೆ. ಕಾಡು ಪೋಡಿನೊಳಗೆ ಗುರುವ
ಅಡ್ಡೊಂಡುಪ್ಪಿಂಡು ಬರ್ರಾನೆ! ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯನಿಗೆ.*

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಮಗಲು ದೇವರು!

ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ ಮು ಮಂಡವರೆ!

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ! ಮಾದೇವ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!!

ಕಾಡು ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ! ತುಟ್ಟಿದೋರು ಆಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಏಳು ಮಂದಿ!
ಮುಟ್ಟಿದರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಗುರುವೆ! ಅವರು ಆರರಿಗೆ ಲಗ್ಗ ಆಯ್ತು! ಕೆಳಗಿಂತ ಕಿರಿಯವನಿಗೆ ಲಗ್ಗ
ಆಗ್ಗಲ್ಲವೋ! ಗುರುವೇ! ಅವರಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಏಳು ಮಂದಿ ಕೂತು ಮಾತಾಡಬರೇ!

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಗೆ!

ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಎಳೆಟ್ಟಿ ದನ! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಆಡು! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಕುರಿ
ಪೊಡಕೊಂಡು! ಬತ್ತದವೇ ಗುರುವೇ! ಆಗಲೇ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು
ದಿಡಿಸಿಕೊಂಡು! ನನ್ನ ಕಡೇಲಿ ಮುಟ್ಟಿರುವಂತ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಲಗ್ಗವಿಲ್ಲ! ಅವನಿಗೆ
ಸುಂದರವಾದಂಥ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತಂದು! ಲಗ್ಗ ಮಾಡಿ ಅಂತೇಳೆ! ಅವಳು ತಂದೆ ತಾಯಿ
ಮನೆಗೆ! ಬುದ್ಧಿ ತಾನೊಂದು ಹೇಳವಳೆ! ಆ ಮಾತನ್ನು ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ
ಕೆಳಗುಟ್ಟು! ಅವನು ಎಳೆಟ್ಟಿ ದನ, ಎಳೆಟ್ಟಿ ಆಡು! ಎಳೆಟ್ಟಿ ಕುರಿ ಕೊಡ್ಕುಟ್ಟು! ಅಡವೀ
ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದವನೇ! ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಕೇಳವನೇ!

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ೨ನ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಗೆ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮಾತಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಾಡೆ ದೀರಮ್ಮ! ಹಿರೀ ಸೊಸೆ ಅವಳು!
ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಮಾವಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮೈದ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಸೂರ್ಯನಿಗೆ
ಳುರಿತಾನೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೊಳೆತಾನೆ! ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳಗುಡ್ಡದೋ
ಆ ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ಗಾನೆ! ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ತಂದು! ಧಾರೆ ಮೂರ್ತ ಮಾರ್ತರಿ!
ಅಮ್ಮಾ ಮಲ್ಲಾಡೆ ದೀರಮ್ಮ! ಯಾವ ಸೀಮೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯ! ಯಾವ ಭೂಮೀಲಿ
ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣದೆ ಅಂತ ಕೇಳಲ್ತನಿ! ಗುರುವೇ ಅದ್ದೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ! ಮಾವಯ್ಯ
ನಿಮ್ಮ ಅದ್ವೈತಾನೆ ಬುಡೀರಿ! ನಿಮ್ಮ ಸರಿಗ್ಗಾನೆದಲಿ ಕೇಳಿರಿ! ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಮಾವಯ್ಯ!
ಇಂದ್ರಲೋಕ ಹೋಗಬೇಕು! ಚಂದ್ರಲೋಕ ಹೋಗಬೇಕು! ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ
ಇಲ್ಲವೋದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣಾದೆ ಪಟ್ಟಿಣ ಹೋಗಿ ನೀವು! ಒಪ್ಪಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ತನ್ನಿರಿ! ದನವ್ವಾ
ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲಾ! ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ಇಲ್ಲೇ
ಇದ್ದದೆ! ಸೊಸೆ ನೀನು ಮೂರು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿವ್ವಾ! ನಾನ್ ಹೇಳ್ ಸೋಡಕೆ ಪೊಯ್ಯನಿ!
ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಪಾವ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಮೂರು ಬುತ್ತಿನೂ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ

ಅವಳು ಅತ್ತೆ ಮೂವನ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲೋ! ಮಲ್ತಾಜಿ ಬೇರಮ್ಮಾ! ಆಗಲೀಗ ಮೊದಲ ಹೀಗೆ ಮಗನಾದ ದೊಡ್ಡೇ ಗೌಡನೋದೇ! ತನ್ನ ತಾಯಿಯಾದ ಮಲ್ತಾಜಿ ಬೇರಮ್ಮನೊವೆ! ದೊಡ್ಡಿಯ ಮೂರು ಜನೋವೇ! ಸ್ವಾಮಿ ಆಯ್ತು ಇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಘಾಯ್ತೋ! ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೇ! ಇಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸೂರ್ಯನಾಗಿ ಉರೀತಾನಲ್ಲ! ಚಂದ್ರನಾಗಿ ಹೋಳೀತಾನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ ಅತ್ತ ಮಗನೇ ದೊಡ್ಡಾಯ್ತು! ನನ್ನ ನೀಲಯ್ತು ಅಂತಕ್ಕಂತವನ್ನೇ! ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡಿ! ಹೆಗರು ಕುಲ ಕೇಳಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಪ್ಪ! ಒಪ್ಪಿಗ್ತಾವ ಕೊಡಪ್ಪ! ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಗ! ನನಗೆ ಪಾಲಿಸ್ತ ಅಂತೇಳಿ! ಕ್ವಾಪ ಮಾಡ್ಬ್ಬಾಡ ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗೋಮಾ! ಯಾಕಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣು ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಲ್ಲಪ್ಪ! ದೊಡ್ಡೇಗೌಡ ನೀನು ನೋಡಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣನ್ನು! ನೋಡೋಕೆ ಅಂದವಾಗಿದೆ! ಚಂದವಾಗಿದೆ! ಬಾಳ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ! ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಹೋಳೀತಾಳೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಳೀತಾಳೆ! ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇರುವಂತ ಐದು ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬೇಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಮಾ! ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಏನು ಐದು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಳೆ! ತಾಯೀ ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಬಾಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಎಳವು ಕಾಣ್ತಾ!

ಹ್ಯಾರಾ ನೀರಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಿಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ಆಗಲೀಗ ಮಗನ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡ್ತಾರೆ ಗುರುವೇ! ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಸೊತ್ತ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಎಳವು ಕೈ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ! ಅವರು ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಘಾಯ್ತವ್ವ! ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೆ! ಚಂದ್ರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉರೀತಾಳೆ! ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಹೋಳೀತಾಳೆ! ಗುರುವೇ ಆ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಪ್ಪ! ಒಪ್ಪಿಗ್ತ ಕೊಡಪ್ಪ! ಆದ್ರೆ ಯೀಳ್ತನಿ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ! ನಿನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮ್ಯಾಲೆ ಹುಟ್ಟಿರುವಂತ ಮಗ! ಪ್ರತಿ ಮಾತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತ! ಹೇಳಿ ಕ್ವಾಪ ಮಾಡ್ಬ್ಬಾತೀರಿ ತಾಯಿ! ಹೆಣ್ಣೇಗೋ ನೋಡೋಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ತಾಯಿ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನನಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಮಾ! ಯಾಕಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲಿ ಏನಪ್ಪಾ ಐದು ಅಂತ ಕೇಳ್ತ ತಾಯಿ! ಆದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣೇನೋ ನೋಡೋಕೆ ಅಂದವಾಗಿದೆ! ಚಂದವಾಗಿದೆ ತಾಯಿ! ಅವಳು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಎಳವೇ ಕಾಣ್ತಾ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ನಮಗೆ ಬ್ಯಾಡವೋ! ನಮ್ಮ ಮಗನ ಮಾತು ಸುಲೋ ಜಟಿವೋ ಅಂತೇಳಿ! ತಾಯಿ ವೋಗಿ ನೋಡಿದಳು ಸ್ವಾಮಿ! ಆದ್ರೆ ಕಾಲು ಐಬಾಗದಲ್ಲೋ ನನ್ನ ಮೂದಲ ಮಲೆಯು ಮಾಡೇವಾ! ಆಗಲೀಗ ಇಂದ್ರಲೋಕ ಚಂದ್ರಲೋಕ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು! ಅವರು ಆಯ್ತಾ ಹೆಣ್ಣಾಜಿ ಪಟ್ಟಾಕೆ! ವೋಗವರೇ ಹೆಣ್ಣು ತಾವೊಂದು ನೋಡೋಕೆ! ಆಗ ಹೆಣ್ಣಾಜಿ ಪಟ್ಟಾಕೆ ಹೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಉರೀತಾಳೆ! ತಾವರೆ ಪದ್ಮ ಯಾವ

ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ಗುವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಳಗ್ಗಲಿ. ಅದ್ವೈ ಎಲ್ಲವೂ ಕೇಳಿತ್ತು. ನೀಲಯ್ಯ ಸದ್ವೈ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣು ಬಾಳ ಅನಂದವಾಗಿದೆ, ಅವಳನ್ನು ಕುಲ ಸೋದರಪಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಹೆಣ್ಣು ನೀಳು ನೋಡಬಹುದು! ನೀ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೊಡಬಹುದು! ಅದ್ವೈ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮ ಕೊಡೇ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟುವಂತ ಮಗ! ನನ್ನ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ ಅಂತೇಳ್ತಾಯಾ ತಾಯಿ! ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಚಂದಾಗಿದೆ ತಾಯಿ! ಹೆಣ್ಣು ಬಾಳುವೋ! ಮುಂದಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಯ್ಯ! ಏನಿತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಏನು ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಸ್ವಾಮಿ! ಹೆಣ್ಣೇನೋ ಬಾಳ ಬನ್ನಾಗಿದೆ ಮೂಗಿ ತಾನೊಂದು ಆಗಬೇಕೇ!

ಹ್ಯಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗಲೀಗ ತಾಯಿ! ಮಗನ ಮಾತನ್ನ ಮೀರಿ ಹೋಗಿ! ಹುಡುಗೀಗ ಮಾತಾಡಿಸಿದಳು! ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳು ಕೈ ಸನ್ನೆ ಬಾಯ್ತನ್ನೆ ಮಾತಾಡಲೋ! ಹಿಂದಿರುಗಿ ತಾನೊಂದು ಬತ್ತಾಳೇ!

ಹ್ಯಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಮುಂದಿನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗ ತಂದೆ ತಾಯಿ! ತನ್ನ ಮಗನಾದ ದೊಡ್ಡಗೌಡ! ನನ್ನ ಮಗ ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೋ! ಏನು ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದೋ ಕಾಣೆ! ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ ಸುಟ್ಟಿ! ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಹೋಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ಅವರು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳರೋ! ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿರೋ! ಆಗಲೀಗ ದುಕ್ಕ ಗೋಳು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಬೀಸಿದ ತೋಳು ಬೆರಗಾದ್ದಲ್ಲಾ! ನಡೆದ ಕಾಲು ಒಪ್ಪೆ ಬಂತಲ್ಲಾ! ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಕೆಂದು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಾರಲ್ಲೋ.... ನೀಲಯ್ಯ! ಆಗಲೀಗ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಸೊಸೆಯರು ಕೊಳ್ಳೊಂಡು! ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದಿ? ಯಾವ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದಿ? ಯಾವ ಭೂಮಿಲೆಗ್ಗೂ ನೋಡಿದ್ದಿ! ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತಾಲ್ಲವಾ! ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಏಳು ದನ ಏಳು ಕುರಿ! ಏಳು ಆಡು ಕೊಡ್ಕಟ್ಟು! ಅವನು ನಡು ಅಟ್ಟಿಯ ಪಾಕಲಿಗೆ ಬಂದಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯ!

ಹ್ಯಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗ ಕೂತು ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರು! ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು! ಕೂತು ಮಾತನಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯೇಳಾರೆ! ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಗ ಕಣಲಿ ಅಟ್ಟಿ! ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟಿ! ಅವನಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕದೇ ವೋಯ್ತು! ಅಂತೇಳಿ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು! ದುಕ್ಕ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಕೇಳುಟ್ಟು! ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತವೇ! ಆಗ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯಾದವಳು! ಮಲ್ಲಾಜಿ ಬೀಳಮ್ಮ ಅವಳ ಹೆಗರು! ಗುರುವೇ!

ಅಯ್ಯೋ ಸಮಾಧಾ! ಸನ್ನ ಮೈದ ಏಳುತ್ತೆವನ ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು! ಏಳುತ್ತೆ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಅಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡುತ್ತುಟ್ಟು! ನಡುತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತವನಲ್ಲಾ! ನಾಳು ಯಾವ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೋ ನಾ ಕಾಣೆ! ಯಾವ ಅಜ್ಞಾಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೋ ಕಾಣೆ! ಸನ್ನ ಮೈಮನ ನನಗೆ ನೀರು ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ! ಅವಳು ಅಂತೇಲಿ ನೀರು ತಕ್ಕಂಬತ್ತವಳಲ್ಲಾ ಮಲ್ಲಾಜೀ! ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ಮೈದ ನೀರ ಕೈಗೆ ಅಂತ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ತಾಯಿ ಪಾಪಿ ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು! ನೀ ಯಾಕವ್ವಾ ಕರ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೀಯೇ! ಆ ಕರ್ಮ ನಿನಗೆ ಬೇಡ ಗನಸರಣೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಉಟ ನಮಗಿಮ್ಮ ಬ್ಬಾವ ಕಣೋ ಗನಸರಣೆ! ಆಗಲೀಗ ನೀಲಯ್ಯೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ದನೇನ ಪಾವಡಿಗೆ ಹೋಡೀತಾನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೇ ಇವಳು ದುಕ್ಕವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಅದ್ವೈತ್ಯವ್ವಾ ಮ್ವಾಲೆ ಒಗಿ ಮಲಗ್ಗುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಅವಳು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳೇಳೋ! ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಮಾಡೀಳೋ! ಸನ್ನ ಮೈದ ಬಂದಂತ ವ್ಯಾಳೇಲಿ! ನಮ್ಮತ್ತ ಮಾವನವರು ಕೂತುಕೊಂಡು! ಇಂತ ಮಾತು ಅನ್ನಬೋದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಬೋದವಾರ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಬೆಳಗಾನ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ ಕೂಕ್ಕೊಡ್ವ ಸ್ವಾಮಿ! ಇವಳು ದನದ ಪಾವಡೀ ಕೂಕ್ಕೊಂಡು! ಆಗಲೀಗ ಏಳುತ್ತೆ ದನ! ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು, ಏಳುತ್ತೆ ಕುರಿಗನ ಸ್ವಾಮಿ! ಇವಳು ಕೋಲು ಹಿಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವು ಬುಳು ಬುಳನೆ ಕೆಳ್ಳೊಂಡು ಬತ್ತನೆ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೋ! ಆಗಲೀಗ ದೋಣ್ಣೆಗಳ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಏಳುತ್ತೆ ದನ, ಏಳುತ್ತೆ ಆಡು! ಏಳುತ್ತೆ ಕುರಿ ಒಡ್ಕೊಂಡು! ಅವಳು ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಪೊಯ್ಯಾಸಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ! ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆವೋಡ್ವ! ದನ ಕರನ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅವಳು ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳ್ತಲ್ಲಾ! ಗೋವುಗಳೂ ಸನ್ನ ಇಂತ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋದ! ಇಂತ ಸೀಮೆಗೋದ ಇಂತ ಭೂಮಿಗೋದ ಅಂತೇಳ್ತೇಡಿ! ಗೋವುಗಳ ಇವತ್ತು ಮುಂದಾದಿನ! ಈ ಬಟ್ಟ ಬಯಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಯ್ಯೊಂಡು! ದೋಣ್ಣೆಗೊಡನ ಕೂಟ್ಟಿ ನೀರ ಹೀಳ್ಕೊಂಡು! ನಿಮ್ಮ ದೋಡ್ಡಿಗೆ ನೀವು ಹೋಗ್ರಯ್ಯಾ! ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ! ಆದ್ರೆ ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಭಯವಿಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಬುಟ್ಟು ನೀ ಪೋದೀಯೋ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೋ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳ್ತಲ್ಲಾ! ಯಾವ ಮಾರಿ ಮನಾಕೆ ದುರ್ಗಿ, ಪೊಡಿ! ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರದಂತೆ! ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟಾಟವನ್ನು ಕಟ್ಟೀನೀ! ನಿಮ್ಮ ಕೊಂಡಿಗೆ ನಾನು ದರಿಸ್ತೀನಿ!

ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ನೀರಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಗಿ!

ಆಗಲೀಗ ಆ ಗೋವುಗಳೆಲ್ಲಾ! ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳ್ಕುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಅಯ್ಯ ಮಲೆಕೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟದ ಹುಲಿ ಮ್ಯಾಗೆ ವೋಗವನೇ!

ಕ್ಷಾರವ್ವಾ ನೀರಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಗಿ!

ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು! ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ! ಯಾವ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ! ಯಾವ ಭೂಮಿ ಒಳಗಿ! ನನಗೆ ತಕ್ಕಂತ ಸುಂದರಿ ಇದ್ದಾಳು ಅಂತೇಳಿ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೋಡ್ತಾನಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯಾ!

ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಸೂಜೆಗಲ್ಲು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೋ ಇವನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟೋ ಗುರುವೇ ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ। ಸೂಜೆ ಗಾತ್ರ ಹೋಗೆ ಕಂಡು ಬಿಡಲಿಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ। ಆ ಹೋಗೆ ಕಂಡು ಬಂದದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣ ಇಲ್ಲವೇ ಹೋಗೆ ಯಾಕೆ ಕಂಡು ಬಂತು ಅಂತೇಳಿ। ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನವಾ। ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿಲ್ಲವ್ವಾ। ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಅಂತವರೇ। ಒಂದು ಸಂತೆಗೋ ಪೇಟೆಗೋ ಪೋಗ್ಬಟ್ಟು। ಗುರುವೆ ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮನಿಗೆ। ನಮ್ಮಿಷ್ಟ ಹೊವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು। ಸ್ವಾಮಿ ಅರ್ಥಗಾಣೆ ವ್ಯಾಲೆ ಮಡಗ್ಬಟ್ಟು। ಅವಳು ಹೊವ ಕೆಟ್ಟಾ ಕೂತವರೇ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮೆ।

ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಅವಳ ಮನೆ ಬಾಕಲು ಸ್ವಾಮಿ। ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ಬಂದು ನಿಂತು। ಪಡಸಾಲೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತೊಂದು। ಒಳಗಿರೋಳು ನೀನ್ಯಾರಮ್ಮೆ। ನೀರ ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮೆ।

ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಅಯ್ಯೋ ಯಾವ ದೇವವ್ವರಸನೋ ಕಾಣೆ। ದೇವರು ಬಂದು ನೀರು ಕೇಳ್ತವ್ವೆ। ತಡಿ ಹೊವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡಗ್ಬಟ್ಟು। ಅಂದೇಲಿ ನೀರ ತಕ್ಕೊಂದು। ಅವಳು ಬಾಕಲಿಂದಾಟೆ ನಿಂತೊಂದು। ಜಗಲಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಂತ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ। ನೀರು ತಕ್ಕುಳಿ ಸ್ವಾಮಿ। ಅಂತ ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲೋ ಸಂಕಮ್ಮೆ।

ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆಗ ನೀರು ಕೊಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಪಡುವ ಮುನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಲ ಮುನ್ನಾಗಿ ತಿರಿಕೊಂಡು। ನಿಂತು ನೀಲಯ್ಯನವ್ವ ನೀರು ಈಶ್ವಂದ್ರಬ್ಬವ್ವಾ ಗುರುವೇ। ಅವನ ಮುಕ ಇವಳು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು। ಇವಳ ಮುಖ ಅವನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು। ಅವಳು ಅಲ್ಲೇ ಮೂರ್ಛವೋಗಿ ಮಲಗವಳೇ। ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮೆ।

ಅವಾ ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆಗ ನೀಲಯ್ಯ ನೀರು ಕುಡಿದಂಗೂ ಅಲ್ಲ। ಸಂಕಮ್ಮೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಂಗೂ ಅಲ್ಲ। ಗುರುವೇ ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯನು। ಪಾಡುಸಾಲೇಲೆ ಕೂತವನೇ। ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂದವರೇ।

ಶ್ವರಾಜ್ಯ ನಿಜವನ್ನು ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆಗಲೀಗ ಈ ನೀಲಿಯಲೆ ಸೋಲಿಗೆ। ದೇವ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ। ಕೂತಿದ್ದ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು। ರಾಜ ಬೀದಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ತಾಯಿ ತಂದೆನ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು। ಆ ಮೂಕವನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು। ಅವರು ಮೂರ್ಛವಾಗ ಮಲಗವರೇ। ನನ್ನ ತುಟ್ಟು ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯೋ।

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಅವರು ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಮೂರ್ಛೆಯನ್ನು
ತಾನೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂತಂತ, ನೀಲಯ್ಯನ ಪಾಪಕಾಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂತವನೇ!
ಅವರು ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ಕೂತವರೇ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೇ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಅತ್ತೆ ಮಾಮಂದಿರಿಗೆ! ಒಂದು ಮೂತು ಹೇಳಿದ್ದು! ಸವನೇ ಈ ಹೆಣ್ಣು! ಯಾವುದಾದರೂ
ಕೇಳಿದ್ದ ಕೊಟ್ಟು! ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಮಕ್ಕಾರ್ಯಾರ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಗುರುನೇ ಗುರು ಪಾದಕ್ಕೆ
ಪರಣು! ಯಾರಿಗೆ ಕೇಳಿಬಾರ್ದು ಸವನೇ! ನನ್ನ ಇರತಕ್ಕಂತವರ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ!
ಯಾವ ಸೀಮೆಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರ ನೀವೇ ಆಗಿರಬೇಕು! ನೀನೇ ಲಗ್ನ
ಮಾಡ್ಬೇಕೋ! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯೇ!

ಅವಳ ಪಾದ ನೋಡವನೇ! ಪಂದಾಚಾರ ನೋಡವ್ವೇ! ಚಲುವ ಭಾವ ನೋಡವ್ವೇ!
ಅವ್ವ ಸುದ್ದ ಸುಳಿಯ ನೋಡವ್ವೇ! ವಪ್ಪ ಮಡುವ ನೋಡವ್ವೇ! ನಡುಗೆ ನುಡಿಗ ನೋಡವ್ವೇ!
ಮಂಡೆ ಬಾದ ನೋಡವ್ವೇ! ಕೆಂಪು ರಂಪಾ ನೋಡವ್ವೇ! ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನೇ ಮೆಚ್ಚುವವಲ್ಲೋ!
ಮಲೆಯ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಸಂಕಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ಮನಸ ಮಡಾವ್ವೆ ದೇವ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ

ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಸವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯ್ತಳು! ನೀನು ಒಪ್ಪಿದಂತಾ ಹೆಣ್ಣು ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ
ಬಾಯ್ಕುಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು! ಈಗಲೇಗ ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯ್ತೆಗೆ ಹೇಳ್ತೇಕು! ಈ ಸತ್ಯವಾದೆ
ಸಂಕಮ್ಮ ಲಗ್ನ ಆಗ್ತೇಕು ಅಂತಾ ಅಯ್ಯ ಕುರಿಯ ಒಳಗೆ ಅವ್ವ ಒಡೋಡಿ ಬದ್ತಾನೆ
ನೀಲಯ್ಯಾ! ಶ್ವರಾ ನಾಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯಿಗೆ!

ತನ್ನ ಪೊದಿಗೆ ಬತ್ತವವಲ್ಲೋ! ಮಲೆಯ

ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ || ಶ್ವರಾ ||

ಸೂತ್ಯ ಗುರುನೇವನು ಆಸ್ತಮಿಯ ಆಗುವಂತಾ ತೊಕ್ಕೇ! ದೋಸ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ದಸವನ್ನು
ಕೂಡಿ! ಕುರಿಗಳ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಕುರಿಗಳ ಕೂಡಿ! ಎಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡಿಗೆಳಿಗೆ ಎಮ್ಮೆಗಳ ಕೂಡಿ!
ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡಿಗೆಳನ್ನು ಬೀಗ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ! ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಕೈ ಹಾಡ್ನ್ ನೀರಿನಕ್ಕುಂಡು!
ತಂದೆ ತಾಯ್ತಳ ಹತ್ತ ಅವನು ಬತ್ತವವಲ್ಲೋ ನೀಲಯ್ಯ"

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯಗೆ

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳತ್ತಲೆ ಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಗನ ಮೊಕವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೆಷ್ಟಾ ನೀಲೇ ಗೌಡ! ಈತನು ಇಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದಿರಬಲ್ಲ ಕಂಡ ಅಂದ್ರಂತೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳತ್ತ ಅವನು ಏನಂತ ಮಾತ ನುಡಿದವನೆ!

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯಗೆ

ಸಂಕಮ್ಮ ಅನ್ನಕ್ಕವಳು ಅಂದವಾದ ಮಗಳು ಚಂದವಾದ ಮಗಳು! ಬಾಲ ರೂಪ ರೇಖೆ ಸುದ್ದವಾದವಳು ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಮ್ಮ! ತಂದೆನೋ ತಾಯಿ ನೀವೆ ಮನೆಗೆ!

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯಗೆ

ಸವಾಸ್ ಸವಕಂಡ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾವ ಹೆಣ್ ಕೋರಿದೊ ಮದ್ಯೆ ಅಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಮಲ್ಲಾದ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿರುವಂತಾ ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪೊಂಡೆ ಬಂದಿದ್ದಿ. ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಅಗ್ಗದಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಮಗನ ಮಾತ ಕೇಳಿರು ಗುರುವೇ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ತಾಯಮ್ಮ!

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಅಣ್ ತಮ್ಮಿರಲ್ಲಾ ಸೇರಬರು ಗುರುವೆ ಸ್ವಾಲ್ಪಗ್ರ ಜಾತಿಯ ಮಗಳಾದ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಐದು ಜನ ಮುಖ್ಯದೇವ ಕಟ್ಟೊಂಡು! ತುಂಬೇ ಸ್ವಾಲ್ಪಗ್ರನ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಬಂದರು! ಬಂದು ಕರುಕಿಟ್ಟ ಸಂಕಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಚಂದ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಗುರುವೆ! ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿದ ಬತ್ತಾರೆ!

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ತುಂಬೆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ್ಳ ನನ್ನಗಳಂತೆ ನೋಡೊತೀನಿ! ನೀವ್ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾರೆ ಮರುಗ್ಗೇಡಿ ಅಂದರು! ಆಗ್ಲಿ ತಾಯಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆ ಆಗ್ಲಿ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲೆ ಸಾಸ್ತ ಮಾಡವರೆ! ಕೋರಣ್ಣ! ಕುಲದವರಲ್ಲಾ ಕರುದವರೆ! ಮಡದವರಲ್ಲಾ ಕರುದವರೆ! ಜಾತೀರಲ್ಲಾ ಕರುದವರೆ! ಮದ್ಯೆ ಮಾಡೊಡ್ಡ ಗುರುವೆ! ಏರ್ಪಾಡನ್ನೇ ಮಾಡವ್ವೆ!

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಯ್ಯಗೆ

ಆಗಲಿಗ ಹೇಳುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಪುರೋಹಿತರತ್ತ ಹೋಗಿ! ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಬೇಕು! ಗುರುವೇ ಊರ ಗೌಡನ ಕಟ್ಟೊಂಡು! ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಕೇಳಿ ಗುರುವೆ! ಆಗ ನಿನ್ನೆ ಲಗ್ನಾವ್ವ ಒದಗಿತಲ್ಲೋ! ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಹೃದ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಅಗಲಿಗ ಲಗ್ನವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಮಲೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಸ್ವಾಮಿ ಮುಸೂರು
ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನೆಯನ್ನು! ಅವನು ಮೂರು ಗಂಟೆಗೊಳಗವನೇ ಸತ್ಯವಂತ
ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಅಗಲಿಗ ತನ್ನ ಅತ್ತಿಗೆಯಾದ ಮಲ್ಲಾಜಿ ವೀರಮ್ಮನು! ಮೈದುನನನ್ನು ಸೋಡ್ಬಟ್ಟು
ಬಾಳ ಸಂತೋಷ ಪಡೆಯಿತು! ಅಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾವ
ರಾಜ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು ಪುಡುಕ! ಯಾವ ಸಿಮೆ ಹೆಣ್ಣು ಪುಡುಕ! ಯಾವ ಭೂಮಿಯೊಳು
ನನ್ನ ಶಾವದ ದತ್ತೇನು! ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೇಳಪ್ಪಾ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯ!

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಅವ್ವ ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು ತಾಯಿ! ನನ್ನ ಕಾಲು ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಡು! ನನಗೆ ಊಟ
ಬಡ್ಡು! ಊಟ ಉಂಡವ್ಯಾಳೆ ಇಂತ ರಾಜ್ಯ! ಇಂತ ಸಿಮೆ ಅಂತ! ಯೇಳ್ತಿನಿ ತಾಯಿ
ಅಂತ ಹೇಳಿ! ಅವನು ಊಟ ತಾನೊಂದು ಮಾಡುವನೇ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ಸಿವ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗ!

ಅಗಲಿಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಗುರುವೇ ಅವನು ತಾಯಿ ತಂದೆ
ಕರ್ಮೊಂಡು! ಅಗಲಿಗ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ವೇದವರು ಗುರುವೆ! ಪೆಂಟ್ರಿಪ್ಪರಿಗೆ ಹೇಳುಂತ್ತು! ಬರುವಾರ
ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನಿ! ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಆದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಲಗ್ನಕ್ಕೂರುವಂಥ
ಸಾಮಾನು ಜೋಡಿಸುಂಡು! ನಾರವಾರ ಎಂಬುದಿನ ತುಂಬೋವೊಕ್ಕೆ! ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನ
ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ! ಒಂದು ಸಿಹಿತಿಳಿ ಚಪ್ಪರ! ಹಾಕವರೆ!

ಹೊಲೆಲ ಹೊನ್ನಯ್ಯ! ಬಂದವರ,
ವಾದ್ಯಸ್ವಾರದ! ಮಾಡವರ,
ನೀರಿ ಮಡಿಯ ಕ್ಷುಬ್ಧರ!
ಹಬ್ಬದ ಕೋರಣ ಕ್ಷುಬ್ಧರ,
ಮಲೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಒಂದು ಕಂಬ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುವಂತೆ!
ಮಲೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ ॥ ಪ್ರಾರ್ಥಾ ॥

ಕಂಬ ಮೂರ್ತಿವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಸುಟ್ಟ ಸುಕ್ರವಾರದ್ದಿನಿ! ದುಂಬೇಗಿಡ್ಡನ
ಪೋಡಿಗೊಟ್ಟು! ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದರು! ಆ ಸ್ವಾಲುಗರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ! ಅವಾಗ
ನೆಂಬರೆತ್ತರಲ್ಲಾ ಸೇವುಂಡು!

ಅಯ್ಯ ಸ್ತುತಕ ಸೋದರು ಬಂದವರೆ!
 ನೀಲಯ್ಯದ್ದೆ ಕರೆದವರೆ,
 ಪನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುವರೆ!
 ಕಂಕಾಧಾರಣೆ ಮಾಡುವರೆ!
 ಸ್ತುತಕ ಸೋದರು ಬಂದವರೆ!
 ಸುಕಮ್ಮನ್ನಾದ್ಯ ಕರೆದವರೆ!
 ಮಲೆಯ ಸ್ವಾರಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ || ಕ್ಷಾರಯ್ಯ ||

ತಿರುಗ ಬೆಳಗುಗುತಲೇ ಎದ್ದು! ಆವಾಗ ಅವ್ವ ಹಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ!
 ಬೆಕ್ಕೋರು ಗಂಡೋರು ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಮ್ಮನಿಂದ ದೇವದ ಗಡಿಗೆ
 ಪರಿಸ್ಕಂಧು! ಅವರ ಮನೆದೇವ್ವ ಕುಲದೇವ್ವ ತಂದು! ಆವಾಗ ಚಪ್ಪಂದಟ್ಟಲಿ ಮಾಡ್ಗೊಟ್ಟು!
 ಆವಾಗ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ಒಳಗಿ! ನೀಲೇಗೌಡನಿಗೆ ಧಾರ ಮೂರ್ತ ಮಾರ್ಚ್ಚಕಂತೇಳಿ!

ಅಯ್ಯ ಕೆಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಬಂದವರೆ!
 ಕೊಂಡಲು ಬಾಸಿಂಗ ತಂದವರೆ!
 ಪಾಪರ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಬಂದವರೆ!
 ಮಾಂಗಲ್ಯ ಮಾತ್ರ ತಂದವರೆ!
 ಕಾಪ್ಪರೋಯ್ಯ ಬಂದವರೆ
 ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆ ತಂದವರೆ,
 ಧರ್ಮ ದೇವತೆ ಬಂದವರೆ!
 ಧಾರಣಾದರೆ ನಿಂತವರೆ!
 ಐದು ಜನ ಮುಕ್ತರೋರು ಬಂದವರೆ!
 ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞವರೆ ಮಾಡವರೆ
 ಸೋಗಾಣವಾದರೆ ಹೇಳವರೆ!
 ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ಕೊಂಡವರೆ!
 ಧಾರ ಮೂರ್ತಕೆ ನಿಲ್ಲವರೆ!
 ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆ ಕೊಟ್ಟವರೆ!
 ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟವರೆ
 ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟವರೆ
 ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ಕೊಂಡವರೆ
 ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ ಮಾಡವರೆ || ಕ್ಷಾರಯ್ಯ ||

ಕಾಸಿ ಪುರೋಹಿತ್ಯ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕೈಲಿ ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ! ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು!
 ಸೋಡಪ್ಪ ನೀಲೇಗೌಡ ತಿವರತಂತ್ರೆಯಾದ ಸುಕಮ್ಮ! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಅಂದ್ರೆ ಈವೊತ್ತು
 ನಿಮ್ಮ ಮನ ಬೆರಕುಕೊಳ್ಳಬೇಕು! ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಒಂದಾಗ್ಗೇಕು! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆ ಸಂಬಂಧ
 ಮಾಲೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹೆಣ್ಣಿನಿಂದ ಗಂಡಿಗೆ ಗಂಡಿನಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ! ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು
 ಹಾಕಿಸಿದ್ರು! ಸಂಬಂಧಮಾಲೆ ಅಂದ್ರೆ ವಿಲ್ವತ್ತಿದಾಳಿ! ಆ ಸಂಬಂಧ ಮಾಲೆಯನ್ನು

ಹಾಕಿತ್ತುಟ್ಟು! ಆವಾಗ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನೀಲೇಗೌಡ ಸಂಕಪ್ಪು! ಗಂಡನಿಗೆ
ಹೆಂಡ್ತಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಗಂಡನೇ ಸಾಕ್ಷಿ! ಹೆಂಡಿರ ಮಾತ ಗಂಡ ಮಿರಬಾರದು! ಗಂಡನ
ಮಾತ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಿರಬಾರದು ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅಂತ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡವರೆ
ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಪಟ್ಟವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||

ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿಗೇಲೆ ಗಂಡಿನ ತಲೆಮೇಲೆ ಮೂರಡಿ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ! ಹೆಣ್ಣಿನ ತಲೆಮೇಲೆ
ಮೂರಡಿ ಎಳ್ಳು ಜೀರಿಗೆ ಬಿಡಿಸ್ತು! ಆವಾಗಲೀಗ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡಿಗೆ ಎರಡು ಹಸ್ತವನ್ನು
ನೀಡಿಸ್ತಿತ್ತು! ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸ್ತಿತ್ತು ತಾಂಬೂಲ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮಾಡಿಗೆ! ಬೆಳ್ಳು
ಕೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮಡಗುತ್ತಿತ್ತು! ಕಾಸಿ ಪುರೋಹಿತರು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಂಟು!

ಅವರ ಸ್ತುತಕ ನೋಡವ್ವು ಬಂದವರೆ!
ಕೊಂಡಾಲು ಬಾಸಿಗ ಕಟ್ಟವರೆ!
ಮಂಡ ಕಟ್ಟಿ ಧಾರೆ ಎರೆದವರೆ!
ತುಂಬೆ-ತುಂಬು ಬಂದವರೆ!
ಧಾರೆ ಮೂರ್ತ ಎರೆದವರೆ!
ನೋಡು ಎತ್ತರು ಬಂದವರೆ!
ಧಾರೆನಾದರೂ ಎರೆದವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||

ಆವಾಗ ಧಾರೆ ಮೂರ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಕಾಸಿ ಪುರೋಹಿತರು ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು
ಈಸ್ದೊಂಟು! ಗಂಡಿನ ಕೈಲಿ ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸಿ! ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ!
ಆವಾಗ ಐದು ಜನ ಮುಕ್ತದೇವರ ಕೈಲಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಿ! ಯಜಮಾನನ ಕೈಲಿ ಮುಟ್ಟಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟು ಮಾಂಗಲ್ಯವನ್ನು! ನೀಲೇಗೌಡ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ! ಅವ್ವು ನೀಲೇಗೌಡ! ಈ
ಮಾಂಗಲ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂದವ್ವನ್ನು! ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಈಶ್ವರ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿ ಚುಷಿಗಳ ಕೈಲಿ!
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುವೆವೆಲ್ಲ! ನೀನು ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟನ್ನು ನೀನೇ ಬಿಟ್ಟಬೇಕು!
ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಈಶ್ವರ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಅಂತ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡವರೆ!
ಮಾಂಗಲ್ಯ ಸೂತ್ರ ಮಾಡವರೆ || ಕ್ಷುರಣ್ಣ ||
ಐದ್ದನ ಮುಕ್ತದೇವರು ಬಂದವರೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದರೂ ಮಾಡವರೆ,
ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ
ಹೆಣ್ಣಿನದ್ದ, ಕೀಳದರೆ,
ಗಂಡಿನದ್ದ, ಕೀಳದರೆ,
ಅಂತ್ಯ ನೋಡು ಎತ್ತರು ಬಂದವರೆ,
ಮುಂಚಿನವರ ಮೊಂಡವರೆ

ಅಯ್ಯ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿ ನೋಡಿ ಅವರು
ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಲಗ್ನವಾದರೂ ಪೂಜವರೆ,

ನೀಲೇಗೌಡಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಗಣಿಗೇಲಿ ಲಗ್ನವಾಯ್ತು! ಅವಾಗಲೀಗ ಗಂಡ ವೆಂಡಿರೂ!
ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನಿಂತೊಂದ್ರು!

ಅಯ್ಯ ಕುಂದವರೆಲ್ಲಾ ಕೂಡವರೆ
ಕುಲಕೆ ಕೂಟ ಕೊಟ್ಟವರೆ
ಕುಲಕೆ ನೀಳ್ ತಿದ್ದವರೆ
ಮಲೆಯ ಸ್ಥಳಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಬವಳ ವೆಚ್ಚಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು
ಲಗ್ನವಾದರೂ ಆಗವರೆ ॥ ಕ್ಷಮಾ ॥

ಈ ಕಡೆ ನೀಲೇಗೌಡ ಶಿವಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮನೆವೇಳೆಗೆ
ತಂದೆ ತಾಯ್ತಲೆ ಪಾಡ್ಲೆವೆ ಮಾಡಿ. ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು! ನೀಲೇಗೌಡ
ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ. ಕುರಿಯನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಂದು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಿದ ಬಳಗ! ಆದರೆ
ಅದ್ವನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರು ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು! ಅತ್ತೆಗೆ ಸಂಕಮ್ಮನ ಅಂದ ಬಂದ ನೋಡಿ. ನಮ್ಮ
ಮನೆಗೆ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ! ಇವಳ ಕೈಲಿ ಕೆಲಸ ಬದ್ಧ ಮಾಡಿಸಬಾರ್ತು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ
ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಕ್ಷಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಆರು ಮೂರು ಒಂಟತ್ತು ತಿಂಗಳು ನಡೆದುಕೊಂಡು
ಬಂತು! ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾರಬಾರ್ತು! ಎಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕತಂಗೀರು ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು,
ನೀರೊಲ್ಲಯ್ಯದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಒಂದು ಕೊಡ ನೀರು ತರಬೇಕಂತೇಳಿ!

ಅಯ್ಯ ಕುಳಲಿ ಹರವಿ ಇರತವಳಿ!
ನೀರಿಗಾದ್ತು ಪೊಯ್ತು ಅವಳ ॥ ಕ್ಷಮಾ ॥
ವಳ್ಳೆಯ ಶೆಟ್ಟಲಿ ವಿಸ್ತವ ತಂದವ್ವ
ಹೊಂಗಳ್ಳಿ ಮಲ್ಲಾಳಿಗೆ
ಮಂತ್ರಿಸ ಕುಸಾಳ ಮಂರಿಗಳು ಬಂದವ್ವ
ಭಕ್ತವ ನೀಡವ್ವ!

ಎಲ್ಲಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರ ಜೊತೆಯೊಳಗೆ! ಶಿವಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮಾ! ಕುಳಲಿ ಹರವಿ
ಎರಿಕೊಂಡು ನೀರೊಲ್ಲಗ್ತಾ ಇದ್ದಳು! ಅರ್ಧಾ ದಾರೊಲ್ಲದ್ತು ತಮ್ಮ ಪೋಡ್ತುಟ್ಟು! ಮದ್ದ
ದಾರೀಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡ್ರು ಎಲ್ಲಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು ದಾಯಾದಿಹಾರ್ತು ಅತ್ಲೆ ನಾಡ್ತಿರು! ಸಂಕಮ್ಮನ
ಮದ್ದ ನಿಲ್ಲಿಸೊಂದ್ರು ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ! ನೋಡಿ ಈ ಸಂಕಮ್ಮನಾ! ನಮ್ಮ ಮೈದನಪಾದ
ನೀಲೇಗೌಡ! ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯನೇ ತಿರುಗಿದ! ಎಳೆಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದೊಡ್ಡಿ ತಿರುಗ್ತೆ!
ಅಂದವಾದ ಮಡದಿ! ನನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂಥ ಹೆಂಡಿರು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಲಗ್ನವಾದ್ದಲ್ಲ ಈ
ಸಂಕೆಲ್ಲ!

ಇವಳು ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ ಮೊಮ್ಮತ್ತು
 ಮಂಜೆ ಮೂರಿ ಪಾಣ್ಡರದು |
 ಬೈಯಾಸ ಬಗ್ಗು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ |
 ಮೊಮ್ಮಿದ ಕಲೆಯೇ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ
 ದಪ್ಪದಾಣೆ ಸುಕೆನ್ನಾ
 ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ ಸುಕೆನ್ನಾ
 ಮಕ್ಕಳ ಫಲವೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
 ಎಮ್ಮ ಮುಖದ ನೋಡಿದರೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು.
 ಸುಗಡೆ ದುಗಡೆ ಕಾದಾರೆ
 ದುಗಡೆ ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು
 ಮೂಡಿದ ಅಡಿಗೆ ಉಂಡಾದೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಗುವೆವು
 ಮೀದ ನಿರ ದಾಟಿದರೆ
 ನಾವು ಬಂಜೆರಾಯ್ತುರಿ
 ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬಂಜೆರಾಗುವರು || ಕ್ಯಾರಾ ||
 ಬಾ ನನ್ನ ಸುರುವೇ ಭಕ್ತರ ಗಂಡ
 ಮಗಿದವು ಮಾದೇವರಾ
 ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರ್ಯೋ
 ಬೇಡರ ಕ್ಷಮೆಯಿ |

ಆದ್ಯ ತಂಗೀರಲ್ಲ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೋ! ಇವರ ಮಾತ ಕೇಳಿದ
 ಪಕ್ಷಗವೇ! ಆ ಶಿವ ಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ! ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಕಿವಿಗೆ ಬರ
 ಸಿಡೀರೊಡೆದಪ್ಪಂದವಾಯ್ತು! ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ! ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡ್ಬಳು!
 ಆಕಾಸ ಅಂಚೋಡ್ಬಳು! ಭೂಮಿತಾಯಿ ಆಕಾಸದೇಗತ! ಲಗ್ನವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದ್ವರ್ಷ
 ಪುಂಜ್ಜಿಲ್ಲ! ನಾಣೆ ಸರಿಯೇ ದಪ್ಪದಾಣೆ! ಪುಟ್ಟ ಬಂಡ! ಇಂಥಾ ಮಾತ ಆಡ್ತಾ
 ಇದ್ದಾರೆ! ಈ ಅತ್ನ ನಾಡ್ಬೀರು ಮಾರಾಡ್ಲಿತ್ತೀರು! ಇಂಥಾ ಕ್ಷಾವದ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!
 ಇವರ ಮುಖ ನಾನು ನೋಡಬಾರ್ತು! ಇವರ ಕೂಡ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬಾರ್ತು! ಇವರ
 ಮೊಜೇರಿ ಕೊಡ್ಬಂಡು! ಉಟಿ ಮಾಡಬಾರ್ತು! ನನ್ನ ಪತಿಯಾದ ನೀಲೇಗೌಡ
 ಬದುಕುವರೆಗೂದೆ! ನನ್ನ ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿರಬೇಕೊಂಚ್ಚೇ! ತನ್ನ ಮಲಗೂವಂತ
 ಕ್ಷಣವೊಳಗಿರಬೇಕೊಂಚ್ಚೇ!

ಅಮ್ಮ ಕುಕ್ಕರೆ ಕೊಡದ ಇರಬರ
 ನಮ್ಮ ಪೋಡಿದಾರರು ಬತ್ತವರಾ || ಕ್ಯಾರಾ ||

ಕುಕ್ಕರೆ ಮಿಂಚ್ಚೆ ಎರೀಕೊಂಡು! ಶಿವಶರಣೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮಾ! ತನ್ನ ರೊಡ್ಡಿವೊಳ್ಳೆ
 ತಂದು ಮಡಗುಟ್ಟು! ಇವರೊಡೆ ಮಾತನಾಡ್ಲಿಲ್ಲ! ಉಟಾವೊ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ! ತಾನು

ಮಲಗುವಂತೂ ರೂಪೋನಲ್ಲೇ ಇವರ ಮುಂದೆ ಎದುರಾಗಿರುವುದು ಅಂತ್ಯೇತಿ! ಆದಾಗ ಸಂಕಷ್ಟ ಓಡೋಗಿ! ತಾನು ಮಲಗುವಂತ ರೂಪೋನಲ್ಲೇ! ಮೊಕ್ಕವಾಗಿ ಮಲಗೋದಳು ಉಟ ಬುಟ್ಟುಕಿಟ್ಟು!

ಅಮ್ಮ ಮೊಂದೆ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚವಳಿ
ಹಿಂದೆ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳಿ || ಕ್ಷುಧಾ ||
ಬಡಗೂರ ಬಾಗಿಲ ಮುಚ್ಚವಳಿ
ಗುರುದೇ ವೆಚ್ಚಿನಲಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಾಲ,
ಕುಪ್ಪರ ದೇವದ ಮಾದೇವ ನಿಗದಿ
ಮುಟ್ಟುವಾಗ ರಿಂಗಾ!

ಮೊಕ್ಕವಾಗಿ ಸಂಕಷ್ಟವು ತಾನು ಮಲಗುವಂತ ಕ್ಷುಣ್ಣ ಓಡಾಡೋಗಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಬಿಟ್ಟು! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ತೆರವು ಮಲಗೋದಳು! ಬದು ಗಂಟೆಯಾಯ್ತು! ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀಲೆಗಿಂಡ! ಕುರಿಯನ್ನ ಓಡಕೊಂಡು ಬೊಡ್ಡಿ ಒಳ್ಳೆ ಕೂಡುತ್ತಿಟ್ಟು! ಕೊಳ್ಳೆ ಜೋಡುಮೆಟ್ಟುಂಡು! ಕುರಿದೊಣ್ಣೆ ಇದ್ದು ಬತ್ತಾವ್ವೆ! ಮಾಳ್ಳೆ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬತ್ತ ಇದ್ದ! ಮಾಳ್ಳೆ ಮನೆ ಅಂದರೆ ಅದ್ಲೆ ಮೊದೊ ಮನೆ! ಆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬತ್ತ ಇದ್ದ ಸಂಕಷ್ಟನ ಮೊಕ ಕಾಣ್ಲಿಲ್ಲ! ಯಾತಕ್ಕೊಣ್ಣರ ಅಂದ್ರೆ! ಲಗ್ನವಾದ್ದಿದಿಂದ ಬಾಗ್ಗಲ್ಲಿ ಜೋಡುಕೊಂಡು-ಕಾಯ್ತು ಇದ್ದು! ಆದ್ದು ಅದೇ ಮೊಕ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲೇ ಕೊಪ ಬಂದು ಬುಟ್ಟು ನೀಲೆಗಿಂಡಿಗೆ! ವರ್ಷ ತುಂಬಿಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟ ಮುಂದೆ ಮಗ!

ಅಮ್ಮ ಕೆಂಪದೊಳ್ಳಿ ದಟ್ಟವನ
ನೊರೊಣ್ಣಿ ಕದವನ
ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಕೊಪ ತಾಳವನ!
ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದವನ!
ತಾಯ ತಂದೆ ಕೆಳವನ!
ಬಂಧೂ ಬಳಗದ ಕೆಳವನ
ಅಕ್ಕಾ ತಮ್ಮರ ಕೆಳವನ
ಅಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಧಿದ ಕೆಳವನ
ಅವರ ಬಂಧು ಬಳಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ
ಯೋಗವಾಗಿ ಕೆಳವನೇ || ಕ್ಷುಧಾ ||

ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಳ ಕೊಟ್ಟಿಂದ ಕೆಳವ ಇದ್ದಲ್ಲ! ಕೆಳ ಮಗ ಕೊಪಿಟ್ಟ ಮನು ಅಂತ್ಯೇತಿ! ತಂದೆ ತಾಯ ಅಕ್ಕಾ ತಮ್ಮ ಕಿಡಿ ಬಂದ್ರು! ನೀಲೆಗಿಂಡ ಕೊಪ ಮಾಳ್ವೇಡ ಮಗನ, ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯಾದ ಸಂಕಷ್ಟ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಬಾರದ್ದು ಅಂತ್ಯೇತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಕೂರಿಸ್ಕಂಡ್ರು! ಮೊಂಡವು ನಿನ್ನ ಮಡದಿಯಾದ ಸಂಕಷ್ಟ! ದಾಯಂದಕಾರರು ಅಣ್ಣ ಸಾಧಿದರು! ಪಟ್ಟಣದ ಕೆರೆಗೆ ನೀರೊಣ್ಣಾಯಿದ್ರು! ತಾನೊಂದೊಡ

ತರಬೇಕಂತ್ಯೇಳಿ! ಇವತ್ತು ಹೋದರು! ಎನು ಬಾರಿವೋಳಗೆ ಅತ್ತಿಲ್ಲದ್ದೀರು ಸರಸಾದ
ಮಾತು! ಗೇಲಿನ ಮಾತು ಗಂಧದ ಮಾತುತುಂಬಕ್ಕೆ ಮಗನೇ! ಕೋಪ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು
ನಿನ್ನ ಮಡದಿ! ನೀನು ಮಲಗುವಂತ ಹ್ಯಾಕೆವೋಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ! ಹೋಗಿಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರು!
ನೀಲೆಗೊಡ್ಡಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದ್ರುತ್ತು! ಕಿಟ್ಟಿಮಂಡೇ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂಕದ ಬಾಪಾ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹಾರೆಯನ್ನೇ ತಂದು ಕದವನ್ನು ಎೊಟಿ ಒಂದ್ಕಡೆ ಮಡಗಿಟ್ಟು! ಮೊಣ್ಣಾಗಿ
ಮಲಗಿದ್ದ ಸಂಕಮ್ಮನ!

ಅಯ್ಯ ಮಾರುದ್ದ ಮಂಡೆ ಹಿಡಿದವನೇ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲಿಸುವನೇ || ಕ್ಷುರಾ ||

ಅಲಂಚಾಡಿ ಮಾರದ
ಅದಕ್ಕಾ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುಯ್ಯ
ಅಲರವಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ ದಂಡೆ
ಮಾರಾಡಿ ಬಂದೇ

ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒದ್ದಾರುದ್ದ ಮಂಡಿಯಿಂದೆಳ್ಳು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಮಡದಿ
ಮುಖ ನೋಡ್ವಾ! ಸಂಕಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರಾವತಿಯಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಸತಾ ಅದೆ!
ಮೊಕುಬೆಲ್ಲ ಕಂಡು ಕಪ್ಪಾಗಿಟ್ಟಾಗಿದೆ! ವಿನೆಲೇ ಮಡದಿ ಸಂಕಣ್ಣ ನಾನು ಕುರಿಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ! ನಿನ್ನ ಮೊಕ ಸಂತ್ಸೆ ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ನಗದ್ರಾಯತ್ತಲ್ಲ ಮದ್ದಿ!
ಈವಾಗ ಮಿಲ್ಲೇ ಹೂವು ಬಾಣ್ಣವ್ವಂದವಾಗಿ! ಬಾಡಿಯವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಮಡದಿ!
ಅಯ್ಯೋ ಯಜಮಾನ ಯಜಮಾನರೇ ನಿನ್ನ ಮಂಡೆ ಬಿಟ್ಟಿಡಿ ಯಜಮಾನ ಅಂದಳು!
ಮಂಡೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರೇನಂದಿದ್ದಾರೆ ಸಂಕಣ್ಣ

ಮಡದೀ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಎಸುಂಡಾರು
ಧಾವ ಮೈನ್ನ ಎಸುಂಡಾರು!
ಅತ್ತಿಗು ನಾಡ್ಗೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಅಯ್ಯ ತಂಗೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಸಂಗಡಾಕೀರು ಎಸುಂಡಾರು
ಮಡದಿ ಯಾರೇನುಂಡಾರು ಸಂಕಣ್ಣ!
ನನ್ನೊಂದಿಗೇಳು ಮಡದೀಯೇ || ಕ್ಷುರಾ ||

ಅಯ್ಯೋ ಶಿವಶಿವಾ ಯಜಮಾನರೇ! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಹೋದಂತ ಮದ್ದ
ಪಾಪ್ಪ ಬರೋದಿಲ್ಲ! ಅಡಿದಂತಾ ಮಾತು ಅಮ್ಮತಾ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಯಜಮಾನ!
ಯಾರೇನಂದರೆ ನಮಗೇನಾಯ್ತು ಅಂದ್ರು! ಛೇ ಕಿಟ್ಟಿ ಮುಂಡೇ ಮಗಳೇ! ಯಾರೇನಂದಿದ್ದಾರೆ
ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹೇಳು ಮದ್ದಿ ಅಂದ್ರು! ಯಜಮಾನರೇ! ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತಿಗೆ ನಾಡ್ಗೀರು ನಿನ್ನ
ಅಯ್ಯ ತಂಗೀರು ಜೊತೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಕೆಲೆಗೆ ನೀರೊಲ್ಲದೆ! ಒಂದು ಕೊಡಾ ನೀರ್ದರೋದಕ್ಕೆ!
ಆಗ ನೀರಿನ್ನಾರಿವೋಳಿಗೆ!

ನನ್ನ ಕ್ಷುಣ್ಣದೊಂದು ಮೊಹದವರೆ
ಕೊಳಲಾರೆ ಯಜಮಾನ ॥ ಕ್ಷುಣ್ಣ ॥

ಎಲವೋ ಸಂಕೇತೆ! ಗಂಡನಿಗೆ ದುಂಡಾರೀತಿ ಮಾಡ್ಬೇಡ! ಪತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಉತ್ತರ
ಹೇಳ್ಬೇಡ! ಯಾರೊನಂದಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳು ಅಂದ್ರು! ಯಜಮಾನ್ಯೇ! ನನ್ನ ಮೈದುನನಾವ
ನೀಲೇಗಿಡ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ತಿರುಗಿ! ಅಂದವಾದ ಈ ಮಡದಿ ತಂದ್ಬಲ್ಲ ಈ
ಸಂಕೇತೆ!

ನಾನು ಪಟ್ಟು ಬಂದ ಮೊಹವು
ಮಂಡೆ ಮಾರಿ ಹಸ್ತದರು
ಮೈಯಿನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡಿಸಿಲ್ಲ
ದಿವ್ಯಾ ಧರಣಿ ಪಾನಂತೆ
ಹುಟ್ಟು ಬಂತೆ ಪಾನಂತೆ
ಸಂಗಡ ದನಗಲ ಕಾದರೆ
ಅವ್ವ ದನಗಳು ಬಂತೆಯ ಆಗುವೆವು!
ಮೊಹದ ಅಡಿಗೆ ಉಂಡರೆ
ಅವರೂ ಬಂತೆರಾಗುವರು
ಮೊದ ನೀರ ದಾಟಿದರೆ
ಅವರೂ ಬಂತೆರಾಗುವರು
ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಬಂತೆರಾಗುವರು
ನನಗೆ ಪಾಪವಾದರು ಮೊಹವೀಡ
ಪಾದ ಪೊತ್ತೆಯ ಯಜಮಾನ ॥ ಕ್ಷುಣ್ಣ ॥

ನೀಲೇಗಿಡ ಮಡದಿ ಮಾತ ಕೇಳಿದಾ! ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದ್ಬಾವು! ಆದರೆ
ಸಂಕೇತೆ! ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಅಂಥ ಹೆಣ್ಣು ದೇವ್ವ ಗಂಡು ದೇವ್ವ! ಇವತ್ತು ನಿನ್ನನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ
ನಾಲೆ ನನ್ನನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ದಾಯಿಂದಕಾರರು! ಈ ಆಣ್ಣ
ತಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ನಾದ್ವೀರ ಕೂಡ ನಾವು ಇದ್ದಾರ್ಯ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಹೊರಗಡೆ ಬಂದು ಕೊತ್ಕೊಂಡು
ಕೋಪದಲ್ಲಿ ನೀಲೇಗಿಡ,

ಅವ್ವ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕರೆದವನೆ
ಬಂಧು ಬಳಗ ಕರೆದವನೆ
ಅಣ್ಣಾಪ್ಪಾ ಕರೆದವನೆ!
ಕುಲದವರಲ್ಲ ಕುಂಠದವೆ
ಪಾತಿಯವರಲ್ಲ ಸೇಠದವೆ
ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಾಯಿತಿ ಮಾಡ್ಬವೆ
ಮರೆಯ ಕೋಲುಗ ನೀಲಯ್ಯ!
ಅಯ್ಯ ಬರತಕ್ಕ ಭಾಗ ತೆಗೆದವೆ!
ಬೇರೆ ಮನೆಯ ಮಾಡ್ಬೇ ॥ ಕ್ಷುಣ್ಣ ॥

ಆಲಂಬಾಡಿ ಮಾಡೇವೆ
ಪಾಲರು ಮಾಡೇವೆಗೆ
ಪಾಲರು ಮ್ಯಾಲೂವಿನ ದಂಡ ಪಾಲಾಡಿ ಬಂದೇ||

ಇವರ ಕೂಡ ಸಾಸಿರಬಾರದು ಅಂಚ್ಚೇಳೆ! ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ
ಬರುವಂಥ ಭಾಗ ತಕ್ಕೊಂಡು ನೀಲೇಗೌಡ! ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು ಒಂದು ರೂಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಪಾಸವಾಡ್ತಾರೆ! ಒಂದು ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಗಂಡಾ ಹೆಂಡಿರು! ಕಾಲ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ!
ಅಂತ್ರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಬದ್ಧ ಕುಡ್ಡಿಲ್ಲ! ಕುರಿಯನ್ನೇ ಕಾಂಪ್ಲೊಂಡ್ ಬತ್ತನ್ನೇ! ಅವರವರ ಅಣ್ಣ
ತಮ್ಮದೀರಲ್ಲ ಅವರವರ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ!

ಆಲಂಬಾಡಿ ಮಾಡೇವೆ
ಅರಣ್ಯ ಕಟ್ಟು ನೋಡುಯ್ಯ
ಪಾಲರು ಮ್ಯಾಲೂವಿನ ದಂಡ
ಪಾಲಾಡಿ ಬಂದೇ||

ಮಲೆಗಲ ನೋಡುಯ್ಯ ಮಾಡೇವೆ
ಹೊನ್ನೆ ಗಿಡಗಲ ನೋಡುಯ್ಯ
ಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ
ಪಕ್ಕೋಗ ನೋಡುಯ್ಯ

ಮಲೆಯ ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲೇಗೌಡ! ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಬಳಗ! ಕುಲದೋರು
ಪಾತಿಯವ್ರ ಕರು! ಬೇರೆ ಮನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿರಬುತ್ತಿ ಕೂಡ ಒಂದ್ವ ನೆಯಲ್ಲಿ
ವಾಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬದುಕ್ಕಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೀಲೇಗೌಡ! ತನ್ನ ಕೆಲ್ಸ
ಬದುಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾನೇ!

ಇಳಿದರು ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ!
ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ! || ಪ ||

ಬಂಗಾರು ಹೆಚ್ಚು ತೇವೆಯ ಮೇಲೆ!
ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ!
ತೊನ್ನೆ ಬಣ್ಣದ ಬರಗತ ಮೇಲೆ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಗಿಜ್ಜಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೋಡುಗಲ್ಪಡಲೇ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಮಳ್ಳೆ ಮನೆಯ ಮುರಿದವರೇ

|| ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಗಂಡುಗಲಿಯ ಮೈಲೆ ಗೆಪ್ಪುಗಲೀಡ || ಗಿರಿಯಿಂದ ||

ಹ್ವಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಪಡ ಮೈಲೆ

ಕೋಡು ಮಂಡ ಕುಂಗು ಮೇವರು ಹ್ವಾರಣ್ಯೊಂದು ಸಾರವರೇ!

ಹ್ವಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಪಡ ಮೈಲೆ

ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ಗೇನು! ಯಾಕೆನ್ನ ಅಂತ ಕೇಳಿಯಿತ್ತು! ಮಲೆ ಸ್ಥಳಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ! ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುವೆ! ನಾನು ಹೋಗುವಂತ ಸ್ಥಳ ಯೇಳುವೆ ಕೇಳಿ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ! ನಿನ್ನ ಅಡ್ಡಗಾತ್ರವೆಂದೆ! ನಿನ್ನ ಸರಿ ಗಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿತ್ತು!

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!

ಕಾಣದಾರದ ಕಾನಿಯಲ್ಲಿ! ಮೂರು ಕೂಡದ ಕೋವಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಬೆಟ್ಟದ ಬೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ! ಒಕ್ಕಲು ಕೊನೆ ಬೋರೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬಲಿನ ಮನೆಯೊಳಗೆ! ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಾತನ್ನ ಒಗ್ಗುವೆ ನಡಿಯೆ ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ!

ಕ್ಷಾರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!

ಯೇಳುವೆ ಕೇಳುತ್ತ ನೀಲಯ್ಯ! ಕಾಣದಾರದ ಕಾನಿ ಮುಸಕಲು ಬೆಟ್ಟದ ಮಗ್ಗಲು! ವಿಷಂಕಾರಿ ಒತ್ತು ಅಂತದಲ್ಲೇ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಕಾಗೆಲ್ಲ, ಗೋಗಿಲ್ಲ, ಅನ್ನೋ ನರಮಣ್ಣ! ನಮ್ಮ ನೀಲಯ್ಯನೋರೆ! ನಾನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೆ ನೀಲಯ್ಯ! ನನ್ನ ಜನ ಜಾತ್ರೆ ಬಿಡಬೇಡೇ! ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ನಾನು ಬರಬೇಡೇ!

ಕ್ಷಾರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!

ಬೇಳುವೆ ಕೇಳಿತ್ತು ಸಂಕೇತ! ನನಗೆ ಯಾರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲ! ಸಂಗಡ ಬೆಳೆದೋರಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಒಂದಾಗುತ್ತಿರೋದ್ದಾರೂ ಬೆಳೆದೋದ್ದಾರು ಹೆಣ್ಣು ಅಂತ ಕೇಳಿ ಗುರುವೆ! ನಾನು ತಾಯಿ ತಂದೆ ಉಳ್ಳವಳು! ಮೈದ ಭಾವ ಉಳ್ಳವಳು! ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಉಳ್ಳವಳು! ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಉಳ್ಳವಳು! ಹಿಂದೇಳು ಬಳಗ ಉಳ್ಳವಳು! ಮುಂದೇಳು ಬಳಗ ಉಳ್ಳವಳು! ಇಂಥ ಹಿಂದು ಬಳಗವೆಂದೆ! ನಿನ್ನ ಸಂಗಡ ನಾನು ಬರಬೇಡೇ!

ಕ್ಷಾರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!

ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ನೋಡ್ತಾ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆಡಗಿನ ಮಾತನ್ನು! ನನಗೆ ಅನ್ನ ತಮ್ಮ! ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ! ಬಂಧು ಬಳಗ ಅದೆ ಅಂತೇಕೆ! ಬಹಳ ಆಗ್ರಹವೂ ಬಹಳ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ಆದ್ರೆ ಯೇಳುವೆ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇತ! ನಿನ್ನ ಅನ್ನವಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದೆ! ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿದಾರೆ! ನಿನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ! ಅವರ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಉಳಿದಾರೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವೇನು? ನಿನ್ನ ಬಂದ ಸಂಪತ್ತೇನು? ಕೇಳು ಸಂಕೇತ! ನನಗೆ ಬಂದೇ ಅನ್ನೋ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಪ್ಪೋದೇನು! ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕೇತ!

ಕ್ಷಾರಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮೂಲೆ!

ಆಗಲೇಗ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕೇತ! ಅಹವ ಅಂತು ನೋಡಿ ಭೂಮಿತಾಯಿ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿ! ಕೈ ಹಿಡಿದ ಸತಿ ಪತಿಗಾಗಬೇಕು! ಪತಿ ಪತಿಗಾಗಬೇಕು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಯಾರೂರೂ ಆಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ! ಬಂಧು ಬಳಗ! ಅವರು

ಬದುಕುವಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ನಾವು ಕಡೆ ಕಾಣ್ತೇವಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಅವರು ಗಂಡನ ಪಾದ
ಹಿಡ್ತವಳೇ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕೇಶ್ವ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುಧ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ,
ಸಂಕೇಶ್ವ! ಮಕ್ಕಳ ಮೊಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲ
ಮೈಯನ ಬಗ್ಗ ಕಿಡಲಿಲ್ಲ
ಕೋಳನ ಬಾವ ಕೋಡಿದರೆ
ಮಾಳೆಯ ಮರದ ಲವ್ವದ
ಕೋಡೆಯ ಬಾವ ಕೋಡಿದರೆ
ತಿರ್ದಿದ ಗಿರಮ್ಮನಾಗಿ
ನಿನ್ನ ಯಡಮಾಡನ ಕೋಡಿದರೆ!
ಅಹಾ ಕ್ಷುಧ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯವಂತ ನೀಲಯ್ಯನೋರು! ಈ ತರ ಇರುವಂತ ಹೆಂಗಸನ್ನು!
ಯಾವ ರೀತಿ ಕರ್ಮಾಂಡೋಗ್ಯೋರು ಅಂತೇಳಿ! ಗುರುವೇ ಮತ್ತನು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಬ್ಬೇ!
ಮಲೆಯ ಕೋರಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುಧ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ

ಅಗಲಿಗ ಕೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆ ಸಂಕೇಶ್ವ! ನಾವು ಕಾಡು ವನವಾಸಕ್ಕೆ ವೈಯ್ಯುವಲ್ಲ!
ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂತಿನಿ ನಿನ್ನಳೇ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಅವರು ಗುಡುಗುಡಾನೆ
ಮೋಗವನೆ!

ಹೆಕ್ಕನು ಗಡಿಗ! ತಂದವನೇ!
ಕಿಡವನು ಗಡಿಗ! ತಂದವನೇ!
ಬಿದರಕ್ಕಿಯ! ತಂದವನೇ!
ಮಾತನೆಯ! ತಂದವನೇ!
ನೇಗುಗಟ್ಟ! ತಂದವನೇ!
ಕುಳಾರದ್ವಾ! ತಂದವನೇ!

ಅಯ್ಯ ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂತ ಬಾಗಿರಿಗೆ ಬಂದವನೇ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುಧ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೆ ಸಂಕೇಶ್ವ! ನಾನು ಉಟ ಮಾಡುವಂತ ಸಾಮಾನು
ತಂದಾಯಿತು! ನನ್ನ ಪಾತಿ ಕುಳು ಕುಳುಡ್ಕೋಗ! ನಾನು ಕಾಡು ಮೈಗ ಬಿಂಕಿ! ಬೇಟೆಗೆ
ವೋಗುವಂತಾಗಿ ಅಯ್ಯ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂತ ಬತ್ತಿನಿ! ನೀನು ಕಾಲು ಗಡಗ ನಿಲ್ಲ!
ನೀನು ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕೇಶ್ವ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುಧ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಆವಾಳಿಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಎತ್ತರೀಗ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು ಗುಡುಗುಡವ
ಓಗಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಂದೂಕ ತಾನೇ ತೆಗೆದವನೇ! ನದೀಗ ತಾನು ದುಗದವನೇ! ಬಾಕಾಲನ್ನ
ತೆಗೆದವನೇ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯನೂವೆ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂತೆಗ್ಗೆ! ಇಬ್ಬರೂವ
ಸ್ವಾಮಿ! ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಬೆಡವಾಡಕ್ಕೆ ವೊಯ್ದಾರೆ! ನನ್ನ ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಕೋಲು ಮಂತೆ ಬಂಗಮದೇವರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಕೊಡುಮಾಡದಾ!

ಆಗಲೀಗ ಸಂತೆ! ಏಳು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆಯಲ್ಲಿ!
ಮೂರು ಗುಟುರು ನೀರಿಲ್ಲ! ಮುಸುಕಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಮೊಗ್ಗಿಲ್ಲ! ವಿಷಂಪಾರಿ ಒತ್ತಿಲ್ಲ! ಸೀಗಿ
ಸಿರಿಗಂಧ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಕಾಡ್ ನಡುಮಲೆಗೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಮಲೆಗೆ ಮಲೆಗೆ
ಹೋಗೋನಲ್ಲಿ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ತಕ್ಕಂತ ಸಾಮಾನು ಮಾಡಿಗುತ್ತಿತ್ತು! ಸ್ವಾಮಿ
ಎಂಟು ದಿಕ್ಕು! ಹದಿನಾರು ಮೂಲೆ ಪರಿಸೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ!

ಅಯ್ಯ ಹುಟ್ಟು ಗುಡ್ಡ! ತೆಗೆದವನೇ!
ಗುಡೆ ಬಾಳೆ! ತೆಗೆದವನೇ!
ಕಲ್ಲು ಕಾಡಾ! ತೆಗೆದವನೇ!
ಕವ್ವ ತಾವೊತ್ತು! ಮಾಡಿದ್ದೇ!
ಮಗ್ಗ ಮರವೆ! ಕಡಿದವನೇ!
ಹಂಬದ ತಾನೊಂದೆ! ಮಾಡದವನೇ!
ಕಕ್ಕೆ ಗಳವನ್ನ! ತಡೆದವನೇ!
ಅಂಕಣ ಕೊಂದೆ! ಬರವನ್ನ!
ಬದಿರ ಗೋಡೆ! ತೆಗೆದವನೇ!
ಅಂತದ ತಾವೊಂದೆ! ಮಾಡಿದ್ದೇ!
ಅಯ್ಯ ಅಯ್ಯ ಸೊಪ್ಪು! ತಂದವನೇ!
ಒಪ್ಪಾದ ಗುಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿದವನೇ!!
ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ! ತನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂತಮ್ಮನೂವೆ!
ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್ತಿರ್ದಾಳಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಹೆಜ್ಜೆನು ತುಪ್ಪ! ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪ!
ಬದಿರು ಅಕ್ಕಿ ನೆಗೆಲು ಗೆಡ್ಡೆ ಗೊಡು! ಮಾಣಳಿ ಬೇರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ಆದ್ರೆ
ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿ! ಸಂತೆಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮಲೆಗೆ ಓಗಿ! ಹೆಜ್ಜೆನು ತುಪ್ಪ ಕಿರುಚೇನು

ಮವ್ತ! ತರಣ್ಣೆ ಒಯ್ಯನಿ ಕಣ್ಣೆ! ನಿನ್ನ ಬಲಗೈ ಬಾಸೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಪೋಗುವೆ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಸವಾಯ್ತು! ಬರುತು ಸಾಂಪಿಮಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರುಸವಾಯಿತು! ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ವು ವರುಸದಿಂದ! ಕಳ್ಳನ ಕಾಣ್ಣೆಲ್ಲ! ಸುಳ್ಳನ ಕಾಣ್ಣೆಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ನೀವು ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದ! ನೀಲಯ್ಯ ಇಂದು ಬಾಸೆ ಕೇಳುವುದೇ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಇಂದೇ ಕಳ್ಳನ ಮಾಣ್ಣೆ! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಾ ಉದ್ದೇಸವ್ವಾಗಿ! ನಿನ್ನ ಬಾಸೆ ಕೇಳ್ತನಿ ಹಣ್ಣೆ! ನಿನ್ನ ಬಲಗೈನ ಬಾಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನಾನು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆ!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಕ್ರೀಡಾಮನ ಹೆಂಡ್ತಿಯಾದ ಸೀತಾದೇವಿಯನ್ನು! ರಾವಣನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು! ವಸವಾಸಕ್ರೋದ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಸಿವಸಿವಾ ರಾಮಾ ರಾಮಾ ಅಂತೇಳಿ ಅವಳು ವಸವಾಸವಿದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಂಬನೆಯನು ಹೋಗಿ! ಅವಳ ಕೈನ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರವನ್ನು! ಸಂಕಣ್ಣೆ ಆಗಲೀಗ! ಅಸುಸದಿಂದ ಹೋದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದಿಳಿಪಕ್ಕಿ ಕಂಡು ಬಂತಂತೆ! ಸಂಕಣ್ಣೆ ಆಗಲೀಗ ಭೂತಾಯ! ತುಡೆಗೆ ಸೋಡಿದ್ದಂತ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಆಗ ಕೇಳಿಣ್ಣೆ! ಕಾಣಬಾರದಲ್ಲ ತಂದೆಯ್ತಂತ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬುದ್ಧಿ ಮೊನಿನ ಬುದ್ಧಿ ನೆಚ್ಚಿದಾರೆ ಸಂಕಣ್ಣೆ

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿವ್ವಾ! ನನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹುಟ್ಟು ಬಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಕೈನ ಬಾಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಕಾಮ ಕರೆಯೋಲ್ಲ! ಭೂಮಿ ಬೆಳೆಯೋಲ್ಲ! ಸೂರ್ಯ ಬಂದ್ರೆ ಅಡ್ಡಾಡ್ತೆಕಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಬಂತೆ ಕೈನ ಬಾಸೆ ನಿನ್ನಗೆ ತರವಲ್ಲ ಕಣೋ! ನೀಲಯ್ಯಾ!!

ಅವಾ ಕ್ಕಾರಾ ನಿಲಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ!

ಅಪ್ಪವ್ವಾ ಸೋಡಿವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬೆಡಗಿನ ಮಾತನ್ನು! ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತನ್ನಿ ಅಪ್ಪಾಳೆ! ಅಂತೇಳಿ ಬಾಳ ಕ್ಕಾದ ಬಂದುಬುದ್ಧಿ ಸ್ವಾಮಿ!

ಒಡಿದು ಮುಂದಲೆ ಇದ್ದವನೇ!

ಅವು ಚೂರಿ ಇದ್ದವನೇ!

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡನೊಬ್ಬನೇ!
 ಕಟ್ಟಿದ ಪಲವ ಕಟ್ಟಣ್ಣೆ!
 ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ನೋಡಣ್ಣೆ!
 ಆಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳೆ!

ಆಗಲೀಗ ನೀಲಯ್ಯ ಕೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ! ಹೆದ್ದಿ ಪತಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ
 ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗಲೀಗ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಣ್ಣೆ! ದಮ್ಮಯ್ಯ!

ಕಟ್ಟಿದ ಸೀರೆ ಅಳಿದವಳೇ!
 ಕೊಟ್ಟಿದ ಕುಪ್ಪಣವ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಕಟ್ಟಿದ ಪದವವ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಮೂಗಿವ ಸಿಂಹಿ! ಕಳೆದವಳೇ!
 ವಾಲು ಬಾಗ್ಯ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಕೊಳು ಬಾಪುರಿ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಅಯ್ಯ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದವಳೇ!
 ಹುಟ್ಟಿದ ನಿಜಾಗಾ ನಿಂತವಳೇ!
 ಆಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳೆ!

ಆಗಲೀಗ ಹೇಳ್ತನು ಕೇಳಪ್ಪ! ನೀ ಕೊಟ್ಟಂತ ನಗನಾಣ್ಯ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ನಾ ಕೊಟ್ಟೆನು
 ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಇನ್ನೇನು ಕೊಡಲಿ! ಸತ್ಯ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆಯ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಮುತ್ತುಗ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮಲೆ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು!
 ಉಗುರಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು ಉಡುಗೆ ಸುತ್ತಿದಿಟ್ಟು! ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನ ಮನೆಗೆ
 ಕೊಡವವೇ! ಚಿಲಕ ಬೀಗ ಹಾಕವವೇ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳೆ!

ಆಗಲೀಗ ಚೆನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕೂಡಿದಿಟ್ಟು! ಚಿಲಕ ಬೀಗ ಹಾಕಿಟ್ಟು! ಎತ್ತ ಬಾರದ
 ಬಾಗಲಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಮಡಗುಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಅವನು ಮತ್ತೇನು ಗ್ಯಾನ ಮಾಡವವೇ! ಮಲೆ
 ಸ್ಥಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಳೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸ್ಥಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಅರು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಮೂರು
 ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಕೊಳು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಜಲಕು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ!
 ಜಜ್ಜು ಮಂಡಲ ಬರೆದವನೇ! ಸ್ಥಾದಿ ಅಯ್ಯ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡ ಸುತ್ತ! ಮಂಡಲ
 ಬರೆದುನಿಟ್ಟು! ಮಲೆ ಸ್ಥಾಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ! ಆಗಲೀಗ ಸಾಕು ಮೂಲೇಲೂ! ನಾಕು

ಗೂಬೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವನೇ ಗುರುವೇ! ಯಾವ ಸೂರ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಬರಲಿ! ಬೇವ ಮಾನವನೇ ಬರಲಿ! ಈ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಾವಲಿರುವೆನು! ಅಂತೇಳಿ ಸಿವಸಿವಾ ಅವನು! ಎಲ್ಲಾ ತಾಕಿ ಮಾಡುವನೇ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಆಗಲೀಗ ಆ ಬಾಕಲೊಳಗೆ! ಎಳು ಮಲೆ ಸಹಾ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಎಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ! ನೀಲಯ್ಯ ಹಾ ಅನ್ನೋಕೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನೋಕೆ ಗೂಗಿಲ್ಲ! ಸರಮಾನವನ ಸದ್ದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ನೀನು ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆಗೆ ಒಯ್ಯನಿ! ಅಂತ ಯೇಳ್ತಾಯಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀನು ಪೋಗೋದು ಬರೋದು ಎಲ್ಲ! ಎಪ್ಪು ತಿಂಗಳಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ಗುರುವೇ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇಟ್! ನಾ ಓಗೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ! ಬರೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ! ಇರೋದು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಆಯ್ತದೆ ಸಂಕೇಟ್! ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಾಯ್ತದೆ ಕಣೆ ಸಂಕೇಟ್!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇಟ್! ನಾನು ಪೋಗದು ಬರೋದು! ಎಲ್ಲನೂ ಕೇಳ್ತಾಯಲ್ಲ ಸಂಕೇಟ್! ಯಾರ್ಕೂ ಕದ್ದಪೋಗ್ತೇನು ಅಂತ ಗ್ಯಾನ ಇದ್ದದೆ ಸಂಕೇಟ್! ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಯ್ಯಾ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನೋಕೆ ಗೂಗೆ ಇಲ್ಲ! ಸರ ಮಾನವರ ಸದ್ದು ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ದಾಕರುಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ವು ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಈ ಆಡವೀ ಅರಣ್ಯಕೆ! ಚದುರ ಮದ್ದಕೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಯಾರು ಬಂದಾರು ನೀಲಯ್ಯ! ಪಾಪದ ಗುರಿಯಾ ಬೇಡಯ್ಯ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಆದ್ರೆ ಎಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳಿ ಸಂಕೇಟ್! ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಳೆಗಾರ ಒಬ್ಬ ಬರ್ರಾನೆ ಸಂಕೇಟ್! ಬಳೆಗಾರ ಬಂದಾಗ ನಿನ್ನ ಅಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆಯದೆ! ನಿನ್ನ ಚಂದಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆ ಇದೆ! ನಿನ್ನ ರೂಪಕ್ಕೊಂದು ಬಳೆಯದೆ! ನಿನ್ನ ಲಾವಣ್ಯಕೆ ಒಂದು ಬಳೆ ಇದೆ ಸಂಕೇಟ್! ಕೊಡೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಹುದ್ದಿಲ್ಲ! ಮನೆ ಒಳಗೆ ದಮಾ ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲ ಸಂಕೇಟ್! ಆಗಲೀಗ ಬಳೆ ಅಂತ ಸಾರಿದಾಗ! ಸೋಲಿಗೆ ಕೈ ಮೆಂಬ ಬಳೆ ಮೊದಿಸ್ತಾನೆ ಸಂಕೇಟ್! ಆಗ ಅವನ ಮುಕ ನೀನೋಡ್ತಿಯನಾ! ನಿನ್ನ ಮುಖ ಅವನು ನೋಡ್ತಾನೆ ಸಂಕೇಟ್! ಮಲೆಯಾಳದ ಬೂದಿ ಮಾಯಪ್ಪಾರ ತಕ್ಕಂದು ನಿನ್ನ ಮಗ್ಗಲಾಗ್ತಕೆ! ಬೂದಿ ತಕ್ಕಂದಂ! ಆಗಲೀಗ ನೀಲಯ್ಯನ ಮ್ಮಾಗಲ ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೊಯ್ಯದೆ ಸಂಕೇಟ್! ನೀನು ಬಳೆಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಪೋದಿಯೇ! ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿಯೇ!

ಆಹಾ ಕ್ಷುರಾ ನಿನಗಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಒಂದು ಸರಮರಿ ಬೋಡ ಮೆಟ್ಟಾದ
 ಚಳಿಗಾಡ ಚಿಕ್ಕ ಇಕ್ಕದ
 ಹಸುಮಂತ ರೀತ ಧರಿಸಾದ
 ಮೂರು ನಾಡು ಹಾಕಿಯಲ್ಲಿ
 ದಾರದ ಬೋಟಿ ತರಿಯಲ್ಲಿ
 ಬಾರಿ ಬಂದೂಕಿ ತಗದವನಿ
 ಚಲಕಾದ ನಾಡು ತಗದವನಿ
 ಬಲಗೈಲಾವ್ವೆ ಓಡಿದವನಿ
 ಅಯ್ಯಾ ದಿಗು ಮುಕ್ಕ ತಗದವನಿ
 ಕೈಬೋಳಾಗದ ಓಡಿದವನಿ
 ಅಂದ ಮೂರುಂದ ತಗದವನಿ
 ಗ್ಯಾಲಿವೋಳಿಗೆ ಪಂದವನಿ
 ಅಯ್ಯಾ ಸುತ್ತ ಭಾವ ಸಂಕಮ್ಪಿತ ವಲ್ಲು
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಲೆಗೆ ಬೋಯ್ಯದನಿ || ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ||
 ಕೋಗುಲೆ ಎದ್ದು ಕೊಂದೆಯ ಮಲೆ
 ಕೋಗುಲೆ ಮಾರದಾದಾ
 ರಾಗವೆತ್ತಿ ಪಾಡುಕನಿ
 ಮಾರದಾದ ಪಾಡವಾ

ಆಗಲೀಗ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸ್ವಾರಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಅಂತ ಸಹಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಂತ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೆ ನೀಲಯ್ಯ ನೀನೊಬ್ಬಳೇ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುವೆ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಗರಿಗೆ ಓಯ್ಯುವನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾರಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಮಲೆ ಸೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಲೆಗೆ ವೋದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಪಿತ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡಲಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ದಿಗು ಬೋಡನೆ
 ಮಾಡ್ತಾಳೆ! ದಿಗು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂದರೆ! ಗುರುವೆ ಅವಳು ಬಾಳ ಗೋಳೇಳೋ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ! ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಇಲ್ಲದೆ ವೋದದಕ್ಕಿ ಗಂಡ
 ನೀಲಯ್ಯ ಕಾಡು ವನವಾಸ ತಂದು! ಹಾ ಅನ್ನೋಕೆ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ! ಗೂ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಗೂಗೆ
 ಇಲ್ಲ! ನರಮಾನವರ ಸ್ವಾ ಇಲ್ಲ! ಗುರುವೆ ಇಂತ ಆಡು ಅರಾಕ್ಕಿ! ಚದುರ ಮದ್ದ
 ತಂದು ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಗುರುವೆ ಅಂತೇಳಿ! ನಾ ದಿಗು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ಯೋ? ಬಾಯಲ್ಲಿ
 ದೀಪ ಉರುದ್ದೋ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಹಾಲೆ!

ಮೇಲ್ಮನೆ ಕೋಣೆ! ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರ ಮಾಯೆತ್ತಿ ಒಂದೂ ಕಾಣೆ! ಕೆಡೆ ತುಂಬಿ
ಒಂದೂ ಕಾಣೆ! ಗುರುವೇ ಅಂತೇಳೆ! ಅವರು ಬಾಳ ಗೋಳ ಗೋಳೇಳೋ! ಬಾಳ
ದುಡ್ಡು ಮಾಡೀಳೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ನನ್ನ ಮಾಯೆತ್ತ ಮಂಡೆಯ! ತುಂಬಿದ ಕೆರೆ ಒಳಗೆ ವೋಗಿ! ತೊಳ್ಳೆದ್ದ ಕಾಣೆ! ನನ್ನ
ತಲೆಯ! ಎರಿ ಮೇಲಿಂತ್ಕುಂಬಿ ತಿಕ್ಕಿದ್ದ ಕಾಣೆ! ಅಗ ನನ್ನ ಕೊಡ್ತು ನೀರಿಗೆ ಬಿಡ್ವೋಯ್ತು
ಕಾಣೆ! ಈಗ ನೀರು ಕುಡಿದಾಗ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕೋಯ್ತು ಕಾಣೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು
ಮಾಡುವಂತ ಕಮಾಳ್ ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕುವಿನ ಬೋಗ ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ಸೊಕ್ಕಿನ ಗುಡುಬಲ್ಲಿ
ಕೊಡುಕೊಂಡು! ಅಗ ಬೋಗವೆ ಮಾಡಿ! ಬಾಳದುಡ್ಡು ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ತನ್ನ
ಕಣ್ಣೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು! ಈಜಿಗೆ ಬೇಸಾಕುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಅದು ಒಂದು ಹೊಳೆಯಾಗಿ
ಗನ್ನೂ ನಿಂತದ್ದೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಅತ್ತಂತ ಕಣ್ಣೆರನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಗೋಡುಗಳಿಗೆ ಅಯ್ಯಾ ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ
ಬತ್ತಾಬೇ! ನನ್ನ ಗೋವಿನ ಹಿಂಡು ಬತ್ತಾವೋ!

ಅವಾ ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಬಂತ ಕಣ್ಣೆರ ಮೂಸಿ ಗೋಡುಬೋ! ನಾವು ಬಂತೆ ಅದಾವು! ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು
ಬಂತೆರಾದರು! ನಮ್ಮ ವನ ಕರು ಬಂತೆರಾದರು! ನಮ್ಮ ಕರುಗಳು ಬಂತೆಯಾಯ್ತವೆ
ಅಂತೇಳೆ! ಅವ ಬಾಳ ದುಡ್ಡು ಮಾಡೀವೋ! ಬಾಳ ಗೋಳ ಮಾಡೀವೋ!

ಕೋರು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮ ಬೇವರು ಕ್ಕರಣ್ಣಕೆ

ಮು ಮಾಡಿದರು!

ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ನೀಡ್ತ ಮುಸಿಗಳೆ!

ಕೋರು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮಬೇವರು ಮಾಡುವ

ಕ್ಕರಣ್ಣಕೆ ಮು ಮಾಡಿದರು!

ಕ್ಕರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲಿ!

ಪರಮಾ ನಮ್ಮತ್ತಾಜೆ ವಿಹಂಗಮ್! ಏಳುಮಲೆ ಕಡಲು! ಮಾಯೆತ್ತರ
ಮಾಬೆಸ್ಸೆರೆ! ಅದರಿ ಅರಣ್ಯ ಗೋರಾಡ್ಡು! ಏಳು ಮಲೆ ಕೈಬಾಣಿ ಸೀಗೆ ಸಿರಗುಂಡ!
ಮಾಡು ಬಾಗಿಲದತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಒರಗಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸರೇಕೇ ಸತ್ಯವೆಂತೇ ಸಂಕಮ್ಮ
ನಿಂಬವಳ ಪತಿಯಾದಂತ ದೇವ ಸ್ವಾತಿಗೆ ನೀಲೇಗಿಣಿ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಲಬಾರದ
ಕೋರಿ! ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣಿನು, ಕರುಣೇನು ಬೇಟೆಗೆ
ಮೇದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅದರೆ ಸರೇಕೆ ಸಂಕಮ್ಮನವರು! ಅಯ್ಯಾ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕೆಟ್ಟಾಗ

ನೆಂಬರಿಲ್ಲ! ತಿರುನೆ ಕೊಂಡು ತಿಮ್ಮವಾಗ ದೇವರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ! ಈ ನನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಯಾವ ದೇವರಾದದ್ದು ಅಗಲಿ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯ ದೇವರಾಗಲಿ! ಮಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರಾಗಲಿ! ನನ್ನ ಕಷ್ಟವ ಕಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲವ ಅಂತೇಳಿ! ಅಯ್ಯಾ ದುಡ್ಡು ಮಾಡವಲಿ! ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡವಲಿ!

ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವೆನ ಮ್ಮಾರಿ!

ಅಗಲೀಗ ಮಾಯ್ಯಾರ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರುವೇ! ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ನಾಗವೆತ್ತದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಗುರುವೇ! ಮುಕ್ತಿಸ ಜೋಳಗಲಿ ಮೂರನಿ ಬಿದ್ದಿದೆ! ಗುರುವೇ ಸ್ವಾಮಿ ಏನಪ್ಪಾ! ಬದಗಲದಿಂದ ಹೋಗ ಸುದ್ದಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಗುರುವೇ ಅಯ್ಯಾ! ಹುಲಿಯ ತಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಡಗಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವೆನ ಮ್ಮಾರಿ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಗುರುದೇವ! ಆ ಚಿಕ್ಕವನೆ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಾಪ್ಪನ ಮಗ! ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕರೆಯ! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಕೋಗಾಡು ಸೀಮೆ ಒಳಗೆ ತಿರುಗಾಡಿ! ನನ್ನ ಪ್ಪಟ್ಟ ಪಾದ ಸವೆದಿರುವುದು! ಯಾರೋ ನಡುಕುಡಿನ ಒಳಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು! ಅವಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಬರಬೇಕು! ಅವಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡ್ಬೆ ಹೋದ್ರೆ ಮೆಗದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಹುಡ್ಕೊದಿಲ್ಲ! ಭೂಮಿಲಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಕ್ಕೊದಿಲ್ಲ! ಅಗ್ನಿ ದೇವತೆ ಹತ್ತೊದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂದಾ ಯಾವ್ವಾರಿ! ಒಂದು ಬರಗಾನ ಎತ್ತುಕೊಂಡು ಬಾರಪ್ಪಾ! ಬಾರೋ ಗವಾರಗಾ ಅಡುಪಿ ಸುಟ್ಟಮ್ ಗಮಾತ್ರಿ ಒಳ್ಳೆ! ಕಾಡೆಮ್ಮ ಕಡ್ಡಾಡ ಹೊತ್ತು! ಹುಲಿಗಳೆದ್ದು ಮೆರೆಯುವ ಹೊತ್ತು ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು! ಸಿವಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯೋ ಹೊತ್ತು! ನಾಡಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನುಂದ ಸೇವೆ ಹೊತ್ತು! ನಾನು ಯಾವುದನ್ನ ನೋವ್ವಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ವೆನ ಮ್ಮಾರಿ!

ಅಂಬವ್ವಾಡ ಬೆಟ್ಟವ್ವಾಡ! ಬೆವರಿ ಬೆಟ್ಟ ಸೇರುಬೇಡ! ನನ್ನ ಕಂದ! ಬಾಡ ಬಾಗಲ ಒತ್ತಿ! ಬೆವರ ಸೀಳೆ ಸೀಳೆ ಗುತ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬ್ಬಾಡ! ನನ್ನ ಕಂದಯ್ಯ! ಏಳು ಮಲೆ ಊಬತ್ತಿ ಉಂಡೆ! ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ! ಒಂದ ಬಳ್ಳನ ಮ್ಮಾಲೆ ಉಫ್ ಅಂತ ಉರುಬು! ಉರುಬಿ ಬಿಟ್ಟ! ಕುದರೆ ಮರಿ ಹಾಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೇಳ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಕಂದ! ಆದರ ನೆತ್ತಿಯ ಮ್ಮಾಗಲ ಬುಟ್ಟು ಹಿಡಿದು! ಪಕ್ಕ ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯಯ್ಯ!

ಕೋಡು ಮಂಡೆ ಜಾಗಮರು ಕ್ಕಾರ್ಯಾಕೆ ದಯ ಮಾಡವಲಿ!

ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಬಲದ ಕೈ ಒಡ್ಡಿ! ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಮಲೆ ಊಬತ್ತಿ ಉಂಡೆ ಈಗಿಕೊಂಡು! ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತಕೊಂಡು! ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ ಒಂದೊಂದಾಗಿ! ಬದಗನ ಕೂಗಾ ಇದ್ದರೆ, ಬೇ ಬಾ!

ಕೃಷಾಣಿ ಕೊಲಗುತ್ತು ಬಾ!
 ಕಾರೆ ಕುತ್ರೆ ಸಂಕೋಲೆ ಬಾ!
 ಕೊತ್ತಿರು ಮೆಳೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಾ!
 ಯಕ್ಕದ ಮೆಳೆಯ ಪಿಲ್ಲೊ ಬಾ!
 ನೊಕ್ಕೊಳ್ಳು ಕುಳ್ಳ ಬರಗ ಬಾ!
 ಇಕೊಳ್ಳು ಬುಂಡು ಬರಗ ಬಾ!
 ಗುಳ್ಳದ ಗುಂಡು ಬರಗ ಬಾ!
 ಕುಳ್ಳದೊರೆ ಕುಳ್ಳ ಬರಗ ಬಾ!
 ಕೊಳ್ಳು ಕರುಬರಗ ಬಾ!
 ಸಂಕೋಲಿ ತರವೊಗ ಬಾ!
 ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದ ಕೊಂಬರಗ ಬಾ!
 ಕಾಳಬಾಣು ಪ್ಯಾಳ ಮುರುಳ ಬಾ!
 ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಗುರುಗಾಳ ಕೊಟ್ಟು!
 ಹನ್ನೆರಡೆಷ್ಟೆ ಬರಗ ಬಾ!
 ಆಡು ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಕುಂತೂರು ಮಹದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರೋವಂತ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರುಬರಗ
 ಬಾಳ ಕಳ್ಳನದಕ್ಕೆ ಬರ್ರಾ ಇದೆ! ಉಳ್ಳ ಅಂತ ಉಂದಿದ್ದಾರೆ! ಕುದುರೆ ಮರಿಯಾಗಿ
 ದಂಡಕ್ಕೆ ಬಂತು! ಏಳು ಗಿಣ್ಣಿನ ಬೆತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊಂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
 ಒಡಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾರೆ ಏನಪ್ಪಾ ಗುರುವೇ ಗುರು ಪೊಳವೇ! ನನ್ನ ತಂತ ಏಕಾಂಗಿ
 ವಾಸ್ತು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ನಿನ್ನ ಒಕ್ಕಿದ ಬರಗ ತಂದಿವ್ವಿ! ಗುರುವೆ ಒಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
 ಮಾಡೇವಾ!

ಆಡು ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಹರಪರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜ! ಏಕಾಂಗಿ ವಾಸ್ತು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ
 ಕೊಗಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಪಡುವಲ ಬಾಗಿಲ ಗುಡಿ ದೊರೆ! ಸಿರ ಬಾಗಿಲು
 ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ! ಸೆಪಾಸ್ ನನ್ನ ಕುದೆ ಪಾಣಿ ಗುರುಕಣ ಅಂತೇಳ್ಕೊತ್ತಿದ್ದೆ! ನನಗಿಂತ
 ಹೆಚ್ಚಿನ ಗನಸರಾ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ! ಒಂದು ಬರಗನ ಒಡಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದ್ರೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು
 ಬರಗನ ಎಗಸಿ ಒಡಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ ಕಂದೆ! ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಡಿದು ನೋಡು
 ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಪ್ಪ! ಮೊಳಲ್ಕಾರೋ ಬರಗನ್ನ ಬರಗ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು! ಮಿಗಿಲಾದ
 ಬರಗಗಳನ್ನಲ್ಲ! ಅವರ ಕಾಡ್ಕಟ್ಟುರು ಅಂತೇಳ್ಕಟ್ಟು! ಬ್ಯಾಡರ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ
 ಹೇಳವರಲ್ಲೊ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಡು ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜ ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಣ್ಣನ ಮಗ! ಬ್ಯಾಡರ
 ಕನ್ನಯ್ಯ ಒಂದೊಂದಾಗಿ! ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಕುಂತೂರು ಮಹದ

ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ! ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರುಬರಗ ಮೊದಲಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಕವಳಿ ಅಂದಿನ ಕಡಿಮಾಣ! ಉಗಿವಿ ಅಂದಿನ ಅಂಬಾಕಿ. ಬರೀ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಿಗಿಲಾದ ಬರಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಡಿಗಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಪ ಮೊದಲಾದರೂ. ಒತ್ತಿದ ಬರಗನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ ಅಂತೆಳ್ಳುತ್ತಿ. ಏಳು ಮಲೆ ಕಂದೆ ಕಾಡಂಬತ್ತು ನಡುಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನುತ್ತಿ. ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ನಾನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇದ್ದೀವಿ ಅಂತೆಳ್ಳಿ. ಲಿಂಗವಂತರು ಮೊದಲಾದರೂ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾತು ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕರುಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿತ್ತು. ಕೊಂಗೆಯ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ ಕೇಳಿಕೊಂಡು. ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟಾಕಿರುವಂತೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಕರು ಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ. ಅಯ್ಯಾ ಬೆನ್ನದ ಕಡಿಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹಾಕವರೆ. ಮುಕ್ತಿನ ಕಡಿಮಾಣ ಹಾಕವು. ಬೆಳ್ಳಗೊಳಿಸು ಹಾಕವರೆ. ಹಿಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಗಗ್ಗರ. ಮುಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ಗಗ್ಗರ. ಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿ. ಮೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ.

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗದ್ದಿನ ಮ್ತಾಲೆ.

ಹರಹರಾ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಪ. ಬರಗನ ಸ್ವಂಗಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ. ನೀವು ಸಿವ ಪೂಜೆ ಕೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಿ ನನ್ನಪ್ಪಾ ಮೂಡಲಮಲೆ ಮಾಯಾಕಾರ. ಕಂಡನ ಬಟ್ಟಲ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು. ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಆಧಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ನಾಗ ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು ಕಂಕಳಿಗೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು. ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಪ ಹಿಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಜಂಘಿ. ಮುಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ಜಂಘಿ. ಎಳಗಾವಿ ಎಳೆದೊಡ್ಡು. ಸುಳಗಾವಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಕೊರಳು ತುಂಬಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮೊಕವ ತುಂಬಾ ಭಸ್ಮ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು. ಪುಟ್ಟ ಪಾದ ಎತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಡಗಿಕೊಂಡು. ಏಳು ನನ್ನ ಕಂದೆ ಹಿಂಧಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯಾ ಇದೆ. ಹೋಗೋದು ಬರೋಗಂಬ ನೋಡು ನನ ಕಂದ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ. ಅಲಂಬಾಡಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ. ಪಾರಿವಾಳದ ಹಿಂದು ಬ್ಯಾಕೆ. ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ತನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಪ್ಪ ಪಾರು ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಂತೆಳ್ಳಿ ಬಾರಿಯ ಬರಗ ಎರವರೆ. ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ.

ಅವಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗದ್ದಿನ ಮ್ತಾಲೆ.

ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿನಪ್ತುರೆ ಒಂದು ಮಾಡೇವೆ. ಗುಳ್ಳಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಕಟ್ಟಾಕಿರುವಂತೆ! ನೊರೊಂದು ಜೀವರಾಸಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ. ಅವಾ ನಾಡೇ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಿದ್ದಲ್ಲ! ನರುರೋಕದ ನರಮಂಡೇಮಗ ಯಾವರೋ. ಈ ಮೂಕ ಪ್ತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವಾರದ ಜಾಟ್ ದಿದ್ಯಾ ಮಾಡವ್ವಲ್ಲ. ಕೊಡುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟವನಲ್ಲ! ಹಾಗುನುಕೇಳಿ ಮಲೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡವ್ವ. ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ. ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಹೆನ್ನದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿಕೊಂಡು. ಗುರುಮೇ ಜೀವ ರಾಸಿ ಮೇಲುರುವವನಲ್ಲ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಜಗದೊಡೆಯಾ.

ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ
 ಮಂದ್ಯ ಮಾರು ಬಲ್ಲವನಾದೀ
 ಮೂರು ಮಲೆಯ ಜಗದೊಡೆಯನಾ
 ಮನವನ್ನ ಹೊಕ್ಕಿ ಮಡುಮನ ಕೋಡು
 ಮಂಡುಳ್ಳ ಮಾರುವೆ

ಗುರುವ ಮಲೆಯ ಮಾರುಕ್ಕಾರ ಮಾರುವೆ ಮಾರುವ ಬೂದಿಯನ್ನು ಉರುವದ
 ತಕ್ಷಣಾ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳುತ ಇದ್ದಂತ ಬೇವರಾಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾರುವಾಗೋಟೋಗ್ಗುತ್ತಂತೆ
 ಹೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೆ ನಮ್ಮ ಸೆರೆ ತಪ್ಪಿಸುವಾಪ್ಪ ಮಂದ್ಯಮಲೆ ಮಾರುಕ್ಕಾರ
 ಮಾರುವೆ ಹಾಗುತೆಂದು ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾರುವನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ತಾವು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೊಡು ಸ್ಥಳಗಳ್ಗೆ ಹೋದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲೆತ್ತೇಳು ಮಂಡಲಗಳೆಲ್ಲಾ
 ತಿಟ್ಟ ಬೂದಿಯಂತೆ ತಪ್ಪಾದ್ದಂತೆ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳೆಗೆ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ
 ಮಾರುವೋ

ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ

ಸಂಕಮ್ಮನಿರುವ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳ ಮೂರ್ಯ್ಳ ಬಂದು ಮುಂಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂದಂತೆ
 ಮಾರುವಾ ನೀಲೇಗೌಡ ನಿಲ್ಲಿದ್ದಂತ ರಾಕ್ಷಸನ ಗೊಂಬೆ ಕತ್ತಿ ಎತ್ಕಂಡು ಇದ್ದರೆ
 ಬಂದಿದ್ದಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ ಪುಟ್ಟ ಪಾದ ಎತ್ತವರೆ ಗೊಂಬೆ ನೆತ್ತಿ ಮೂಲೆ ಮಡುಗವರೆ
 ಪನ್ನೆರಡಾಳುದ್ದ ಜಲುಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುತ್ತಂತೆ ಮಾದಪ್ಪ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಸತ್ಯ ಸರಣೆ ಸಂಕಮ್ಮನ
 ಸತ್ಯ ಮಡಾ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಂಟು
 ಮಾರುವ ಬಂಗಮರ ಯಾಸ ತಾಳುಂಟು ದೊಡ್ಡಿ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಂಟು ಮಾರುವ
 ಮಾರುವ ದಿಕ್ಕಾ ಸಾರವರೆ

ಕ್ವಾರನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ

ಪರಪರಾ ನಮ್ಮವ್ವಾಜಿ ಕಾಡೆಂಬತ್ತ ನಡು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬರುವಾಗಿ ಬೆಣ್ಣು
 ಮಗಳ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿನ ಮುಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ
 ಪರಪರಾ ಪರನ ದಿಕ್ಕಿ ಗುರು ದೇವರ ಕ್ವಾರನ್ಯ ದಿಕ್ಕಿ ಯಕಿಗಳ ಮುನಿಗಳ ದಿಕ್ಕಿ
 ಬಂದಿರುವಾತನ ದಿಕ್ಕಿ ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಜೋಳಿಗೆ ದಿಕ್ಕಿ ನನ್ನ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದಂತ
 ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಗಳ ದಿಕ್ಕಿ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ದಿಕ್ಕಿ ಅಂತೇಳಿ ಪಂಚೇಳಿ ಅಕ್ಷರವ
 ಸಾರವರೆ ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರುವೆ

ನೀಲೇಗೌಡ ನನ್ನ ಮಡು ಸತ್ಯವಂತೆ ಸರಣೆ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆ
 ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ

ಕರ್ಣಕ ಸೂಜೆ ಚುಚ್ಚುವೆ,
 ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಗಿ ಹಾಕುವೆ
 ಕೈಯಿಗೆ ಸೂಕೋಲೆ ಕಟ್ಟುವೆ!
 ಎತ್ತ ಬಾರದ ಗುಂಡು ತಂದು!
 ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ತಂದುವೆ!
 ಎಡಗಡೆ ಬೇಳಸಿ ಕುವರು!
 ಬಲಗಡೆ ಸರ್ಪ ಕುವರು!
 ಕೊಲಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಕೊಟ್ಟು
 ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಲಿಗೆ ಹೊಗಳುವೆ!
 ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುದಿಗೆ!

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಎಪ್ಪತ್ತೈಳು ಉಬುಟ್ಟಿ ಉಂಡೆ ಸುರುಕಿ!
 ಸುತ್ತು ನೂರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಉಫ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಮಹಾ ಗುರು
 ಮಾಡೇವನ!

ಅರು ಮಂಡಲ ಅರೋಯ್ಯ!
 ತೂರು ಮಂಡಲ ಎದ್ದೋಯ್ಯ
 ಕೊಳಕು ಮಂಡಲ ಕೊಳಕೊಯ್ಯ
 ಕಾಳಂಗ ಸಾಗದ ಕಡದೋಯ್ಯ
 ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮುದಿಗೆ

ಹರಹರಾ ಎಡಗಡೆ ಬಲಗಡೆ ಇರುವಂತೆ ರಾಕಾಸಿ ಎಂಬ ಗೊಂದಲ! ಸಾಗಬೆತ್ತದ
 ಮ್ಮಾಲೆ, ಒಂದು ವಿಟು ಹೊಡೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಿರೋ ಅಂತ ಕರುಚೊಂಡು! ಮೊಕ್ಕದೆನಾಗಿ
 ಬಿದ್ದೋಗ್ಗಿದ್ದು! ಎಡದ ಪಾದ ಎತ್ತಿ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಮಡಿಕೊಂಡು! ರಾಕಾಸಿ ಅನ್ನೋ
 ಗೊಂದಲ! ಭೂಮಿಗೆ ತುಳಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಗುರು! ಹೊತ್ತಿಲ ೮೪ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ
 ಭಾಗಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಸಿವ ಸರಣ ಮಹದೇಶ್ವರ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಕೊಲಬಾರದ
 ಕೊಲೆ! ಮಾಡಬಾರದ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಾಡ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ! ಕರುಳು ಚುರುಕ್ ಅದ್ದುಟ್ಟು!
 ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಎಂತ ಕ್ಷು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮುಂಡೆ ಮಗನು ಅಂತೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಸೊಪ್ಪಿನ
 ಗುಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಪಡಿದವರಲ್ಲಾ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಮಾಲೆ

ಹರ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಬೂದಿ ಪಡಿದಾಗ
 ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಸ್ತರ! ಕಣ್ಣಿನ ಸೂಜೆ ಕಳೆದೋಯ್ಯ! ಕರ್ಣದ ದಟ್ಟಳ ಬಿದ್ದೋಗ್ಗಿದ್ದು!
 ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುಂಗಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚೋಯ್ಯ! ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಮಾಲೆ ಮಡಗಿರುವಂತೆ ಬಾರಿಗುಂಡು
 ಬೆದರಿ ಬೆದರಿ ಬಟ್ಟು ಸೇರುತ್ತು! ಎಡಗಡೆ ಬಲಗಡೆ ಸರ್ಪದ ಸೆರೆ ಬಿಚ್ಚೋಯ್ಯ
 ಬ್ಯಾಸಿಗೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗಡ್ಡೆ ತರಗ್ಗಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಹುಟ್ಟಿನ

ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಸಿಮೆಂಟ್ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಷ್ಟ ಗೊಳಗೊಳನೆ ಅಳುತ್ತವೆ!
 ಬಾಳ ಸೋತ ಮೂಡವೇ! ಕೇಳು ನನ ಕಂದ ದುಕ್ಕ ಸೋತ ಮೂಡವೇ! ಬೆಣ್ಣು
 ಪುಗಲೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳ್ಳಗೆ ದಿಢಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ನನ್ನ ಕಂದ! ಯಾವುದು
 ದಿಕ್ಕೆ ನೀವಮ್ಮ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ಕಳುವಿದ್ದಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಯಾವುದು ಸಿವ ಜಂಗೆಮಲೆ! ಈ ಕಾಡು ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ! ನನ್ನ ಯಜಮಾನ
 ದೇವ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲೇಗೊಡ! ಹೆಜ್ಜೆನು ಗಿರಿಮಲೆಗೆ ಕಿರುಚೇನು ಮಲೆಗೆ! ದುಟ್ಟಿದ
 ಬಾವ್ಯಾವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಳಿಸೊಂಡು! ತನ್ನ ಗ್ವಾಟೆ ಒಳಗೆ ಇರಿಸೊಂಡು! ಎಕ್ಕದ ಎಲೆ ಇಟ್ಟು
 ಬುಟ್ಟು! ತೆಗೆದ ಎಲೆ ವೆನ್ನಿಗೆ ಮೊಸುಕುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು! ಉಗ್ಗಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ಉಡ್ಡೆ ಉಡಸ್ತುಟ್ಟು!
 ಹೋಗುವನೇ ನನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ! ನನ್ನ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆ! ಅಕ್ಕ ನವದಾನ್ಯವಿಲ್ಲ!
 ಮೊಕ ನೊಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ್ಯ ಹಾಮ್ಮದ ಕಾಡು ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ಎತ್ತಲ ನಾಡಿನ ಜಂಗಳಮರೋ
 ಹೇಳ ಕೊಡಿ ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿ

ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದಾ! ಪಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಾದಕ ಫಾಟ! ಮೇಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ
 ಸಿಕ್ಕಿಗೆ ಫಾಟ! ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನರಮಾನವರ ಫಾಟ! ನನ್ನ ಕಂದ ಬೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!
 ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕಡೆ ಕೈಲಾಸದ ಕಂಪಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ! ಮುದ್ದು ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂತೇಳಿ
 ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಬಿಡ್ಡೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ! ಮೊತ್ತ
 ಮೊವಲು ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡು! ನನ್ನ ಕಂದ ನನಗೆ ಏನಾರ ಬಿಡ್ಡೆ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತು!

ಅಹಾ ಕ್ಷುದ್ರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮತ್ತ ಮಾಯಾಕರ ಮಾದೇವ! ಗಂಯಗಲಿ ಗಂಜ
 ಪಾಲೆಪಾಪನವನು! ಹುಟ್ಟು ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ! ಏನಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ದಾಸ
 ಕೊಡೋಣ್ಣೆ! ಏನೂ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲವ್ವ! ನನ್ನ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿ!
 ಕೊಡೋಗವಂದರ ದಾಸ ಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ಏನು ಕೊಡಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ
 ಕೇಳುಕೆ ಗುರುವೆ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತ ಸಾಮಾನಿಗೆ! ನಾನು ಬಿಡುಪಗ
 ದಾಡಿದ್ದೇ! ಉಂಡಾಡ್ಡೆ ನಾನು ಕೇಳಂತ ದಾನವಮ್ಮ ಕೊಡ್ತೀಯಮ್ಮಾ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇ!
 ದಮ್ಮಯ್ಯ ಸಿವಸಿವಾ ಆದ್ರೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏನೂ
 ಇಲ್ಲವ ನೀನು! ಉಪ್ಪು ಮೂಡದ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇ! ಗುರುವೇ
 ಅಗಲಿಗ ನಮ್ಮತ್ತ ಮಾಯಾಕರ ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ! ಅಮ್ಮಾ ಮಾಯದ ದೂಳತ
 ತೆಗೆದವನೇ! ಮಾಯದ ದೂಳತ ಎಸೆದವನೇ!

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲಿಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾರ್ದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ
ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಲ್ಲು ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿ। ಅವಳ ಗಂಡ ಕೃತಿವಂತನ ಸೊಪ್ಪಿನ
ಗುಡ್ಡನ್ನು। ಅರಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡುವನು। ಮೊದಿ ಮುತ್ತು ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ। ವಸ್ತ್ರ
ವೈಭವಾರ್ಥ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ। ಗಾಜಿನ ಕೋರಣ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿ। ಅಗಲಿಗಿ
ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಹದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಲ್ಲು
ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ। ನನಗೆ ದಾಸ ತಂದು ಕೊಡಮ್ಮಾ। ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲಿಗಿ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು ಸ್ವಾಮಿ। ನನ್ನ ಗಂಡ ನೀಲಯ್ಯ। ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಲಗಿ
ಬೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ಮುತ್ತುಗದ ಸೊಪ್ಪಿನ ಮರೆ ಮಾಡುವೆ। ಉಗನಿ
ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು। ಉಡುಗೆ ಸುತ್ತವನೆ ಸ್ವಾಮಿ। ತೇಗದ ಎಲೆ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿ।
ವೆಣ್ಣು ಅಂತಕ್ಕಿದ್ದು ಬರೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿ। ಯಾವ ರೀತಿಯ ದಾನವ ಕೊಡಲವೋ
ಮಾರ್ದೇವಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಮ್ಮಾ। ನಿನ್ನ ಸೀರೆ ರವಕೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಿನಿ। ಸಂಕಮ್ಮ
ಬೇಗನೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಾನ ನೀಡು ಕೊಡಮ್ಮಾ। ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಅಗಲಿಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾರ್ದೇವಿ ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ
ಹುಲಿವಾಹನದವನು। ಹುಲ್ಲು ಮಹದೇವ ಸ್ವಾಮಿ। ಮಾಯದ ಮಾಳವ ತೆಗೆದು।
ಅರಮನೆಗೆ ಬೀಸಾಳ್ತುಟ್ಟಿಲ್ಲೋ ಸ್ವಾಮಿ। ಬಾಳೆ ಪೊಟ್ಟಿನ ಬಣ್ಣ ಸೀಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ
ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ। ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆ ದಾನವ ಎದ್ದು ನೀ ಕೊಡಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಡು ಸ್ವಾಮಿ। ಕುಪ್ಪಡೆ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು। ಅವಳು ಸ್ವಾಮಿ। ನವರತ್ನ
ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ಅವಳು ಸ್ವಾಮಿ। ಕಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳು ಮುತ್ತುಪ್ಪಾ
ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ದಾನಕೊಡೋಕೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾವಳಲ್ಲೋ ಸಂಕಮ್ಮಾ।

ಅದಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ನಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ

ಸ್ವಾನ ಹಳಕೆ ಮಾಡಿ। ಮೊರು ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಂಡು। ಬೆತ್ತದ ಬೊರೆ ಎತ್ತಂಡು।
ಮುತ್ತು ಮೊಗ್ಗಿನ ವಸ್ತ್ರದಾಗಲೆ ಪುಂಡಿಕೊಂಡು। ಅದರ ಮಡ್ಡಿ ಕೈ ಬೆಜ್ಜಲು ಕೆಂಡಕ್ಕೆ

ಧೂಪ ಪಾಕ್ಕುಂಡು! ಕರ್ಪೂರದ ಮಂಗಳಾರತಿ ಅಂಟಿಸ್ಕೊಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಷಿರಗ್ನಿವಾ
ತಪ್ಪಾವಳಲ್ಲೋ ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ

ಅದಾಗಲೀಗ ಸಂಕಮ್ಮನವರು! ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ತಕ್ಕಂಡು ಒಂದು! ಮಾಗಲಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಯಂಡು
ನೋಡುವಾಗ! ಯಾವ ಕಡೆ ನೋಡಿದ್ದೂ ಬಾಗಿಲೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವೇ!
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಾಯಾಕಾರ ಮರಿದೇವರೇ! ಯಾವ ಕಡೆಯೂ ಬಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!
ಎಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಗೆ ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ನೀಡಬೇಕು ವಮ್ಮಯ್ಯ! ಸದಾಚ್ ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ
ಅಂತೇಳೆ! ನಾಗವೆತ್ತ ಎತ್ತಿ ಗೋಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಏಳು ಬಾಗಿಲು ಲೆಕ್ಕ
ಮಾಡ್ಯಂದೋದಳಂತೆ ಅವಳು

ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳೆ! ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ!
ಒಂದು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದವಳೆ! ತಂದೆ ತಾಯಿ ನೆನೆದವಳೆ!
ಎರಡು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಅತ್ತೆ ಮಾವರ ನೆನೆದವಳೆ!
ಮೂರು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆದವಳೆ! ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮರ ನೆನೆದವಳೆ!
ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರ ನೆನೆದವಳೆ!
ಐದು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಸುತ್ತಿಳು ಬಳಗ ನೆನೆದವಳೆ!
ಅರು ಬಾಗಿಲ ಕಡೆದವಳೆ! ಕೈಂದಿದ ಗಂಡನ ನೆನೆದವಳೆ!
ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅದಾಗಲೀಗ ಅರು ಬಾಗಿಲು ಕಡೆದು! ಎಳಸೇ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು!
ಕರ್ಪೂರ ಮಂಗಳಾರತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸರಗು ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡು! ವೆತ್ತದ
ಮೊರ ಎರಡು ಕೈಲಿಡಕಂಡು! ಕ್ಷಾರ್ಯಾ ತಕ್ಕಳೆ ಗುರುವೇ! ಮಾಯಾತ್ಮರ ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುಂಗೇ

ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಈಡೆ ಕರ್ರಮ್ಮ! ಕಪ್ಪು ದೂಳತ ಇಕ್ಕೇಸು! ಇವಳ ಮುಕೆ ಅವ್ವ
ನೋಡ್ತಾನೆ! ಅವನ ಮುಕೆ ಇವಳು ನೋಡ್ತಾಳೆ! ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮ ರಟ್ಟಿ
ಗಾತ್ರ ಕಾಳ್ಳೆರು ಪೆಕಪೆಕನೆ ಕೀಳಾಳೆ ಸಂಕಮ್ಮ! ಯಾಕೆ ಸಂಕಮ್ಮ! ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಪ್ಪ
ವೈದ್ಯಕೀರ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತೀಯಮ್ಮಾ! ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪ ಏನು ಬೇಳಮ್ಮಾ
ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂಕಮ್ಮ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದಕೆ ಸರಗು! ನನ್ನ ವೊಟ್ಟೆವೊಳಗೆ ಭಕ್ತ ಸಂತಾನ
ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನಾ ಎಲ್ಲಾಕೆ ಕುಲಿಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು ಗುರುವೇ! ಈ
ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಗುರಿಯಾದೆನಲ್ಲಾ! ಈ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಳಗಾದೆನಲ್ಲಾ! ಏನೀ
ಮುತ್ತು ರತ್ನ ವಪ್ಪ ವೈದ್ಯಕೀರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ
ಮೋಳೆಗೆ ಜಡ್ಡಿದ್ದೇ ಉಂಟಾಗಿದ್ದೆ! ನಾಗ ಭತ್ತ ನನ್ನ ನಾಗಮಲೆಯಲ್ಲಲ್ಲಾ!

ಬರದಾಗೋದಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೋಗೋದಲ್ಲಾ ಅಂತಃಕೃಷ್ಣ!
ನಿನ್ನ ಬಂತೇ ಕೈನ ದಿಶೆ ಪನಗೆ ಬ್ಯಾಡಕಗೋ ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಲೆ!

ಗಂಡುಗಲಿ ಗಂಡ! ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ ಸುದ್ದಿ ಮೂಡಲಾಗಿ ಒಯ್ಯಾಗೋ ಏಳು
ಮಲೆ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಲೆ!

ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಕೇ ಸರಣಂ! ನನ್ನ ಗಂಡ ಕುಪ್ಪಿರುವಂತ ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಡನ್ನು!
ಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಮಾಡಿದೆ! ಅರಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡಿದೆ! ಬಾಳೆಹಟ್ಟಿ ಬಗ್ಗಾ ಕೊಟ್ಟೆ!
ಸಿರಿಗಂಬಕ್ಕೆ ರವಿಕೆ ಕೊಟ್ಟೆ! ವಜ್ರ ವೈಢೀಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀಯೇ! ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಮಾಳ್ವಲ್ಲಿ!
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ವಳಗ! ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟೆ ಸಮವಾಯಿತು! ಇಲ್ಲೇ ಘೋರ ನನ್ನ
ಜೀವ ಇಡ್ಕೊಂಡು! ನಿಮ್ಮ ಪಾದದ ಮ್ಮಲೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿದ್ದಿರಿ! ಅಂತಾಳೆ ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು ಸಂಕಮ್ನಾ! ನಿನ್ನ ವೊಟ್ಟೆವೊಳಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!
ಮದ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಮಕ್ಕಳ ಫಲವ ಕೊಟ್ಟೇನು!
ಮತ್ತೇನು ಕೊಟ್ಟೀಯೇ ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಮಲೆ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಪಾನಕ ದಾನ ಕೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹೊಟ್ಟುಪಂತ ಕಂದನ ಕೈಲಿ
ಒರುವಂತ ಪರಸೆಗೆ ಸರ್ವಸ್ವ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಇದಕ್ಕಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು!
ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ! ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾಲ ಅಂದಾಗ! ಏಳು ಮಲೆ
ಕಂದ ಹೊಲ್ಲ ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಿಂಗಳಗೊಟ್ಟು ಬರ್ರಾ
ಇದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ಪಾನಕದ ದಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಕೌದಳಿಯಿಂದ ತಾಳು
ಬೆಟ್ಟದವರೆಗೂ ರಸ್ತೆಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಲ್ಲಾ! ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದವರೆಗೂ ನಾನು ಸೋಪಾನ
ಹಂತ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ! ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ!

ಕೌದಳಿ ಕೋಮುಟಿಗೆ ಶೆಟ್ಟಿ ಯಾಪಾರಾಪ್ತರು ಪರಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕೈ
ಮುಗಿತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಂತ ಬಹುಸ್ತನದ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾಡಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಮಗಳೇ!
ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಾ ಕೊಟ್ಟರೆ! ನನಗೇನು ಕೊಟ್ಟೀ ಕಂದಮ್ಮಾ! ನಿನಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ
ಬರಗಸ ಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಂಟಪ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಕೊಳ ಗೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅದವಾದ್ರೂ ಒಪ್ಪಿ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಟ್ಟೋಗಿ!"

ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮನಗಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಹಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಗಿ, ಅದಾದ್ರೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಅರಿವಾಗಲಿ. ಆಪಾ ನನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ, ಬಂತೆ ಅನ್ನೋ ಪಾತ್ರೆ ಬಯಲಾಗಲಿ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನವಾದರೆ, ನಿಮಗೆ ಹೆಣ್ಣೆರಡು ಅಂಕಣ ಗುಡಿ ಸುತ್ತ ಚಂದ್ರನಾಲೆ ಉರಿಗಿದ್ದುಗೆ ಒಳಗೆ ಪಟ್ಟಿಗೀಯಾ ಇವ್ವಿ. ನೆತ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಳಗ ತಂದು ಸಲ್ಲಿಸ್ತೀನಿ. ಆನೆ ವಾಹನ ಕುದುರೆ ವಾಹನ, ಬಾವ ವಾಹನ ಕೆತ್ತಿಸ್ತೀನಿ. ಮಕ್ಕಳ ಫಲವಾ ಕೊಟ್ಟೋಗು. ನಮ್ಮ ಪುನ ಮನೆ ಬೆತ್ತರಮ್ಮ!

ಆಪಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಬಗುತರ ಮಡಗಿವ್ವಿ. ಎಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಒಳಗೆ. ಪುಟ್ಟೆಗಣಿಡ ಹಾಕುಮತದ ಬತ್ತ ನಿಮಗೆ ಅದೆ ವಾಹನ ಕುದುರೆ ವಾಹನ, ಬಾವನ ವಾಹನ. ಬರಗನ ವಾಹನ ಕೆತ್ತಿಸ್ತೀನಿ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕೊಟ್ಟೋಗಿ ನೀವು ಗಂಡುಲಿ ಮೇಲೆ ಮೆರೆಯೋರೇ!

ಆಪಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೇಳು ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದೆ ಇದು ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ! ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಉತ್ತರ ಮಡಿಗಿವ್ವಿ. ಯಾವು! ಅಂದರೆ ಬರಗೂರು ಬೆಟ್ಟದ ತಮ್ಮಡಿಗಳು!"

ಆಪಾ ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ನೀಡತ್ತ ಮನಗಿ!

ಅಪ್ಪಾ ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟೆ! ನನ್ನ ಮೈನ ಬಣ್ಣ ಕೆಡಿಸಿದ್ದೆ! ನನ್ನಪ್ಪಾಜಿ ನಾನು ಬೇಕಾದ ಹರಕೆನಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ತೀನಲ್ಲಾ! ಇದಕ್ಕಾದ್ರೆ ಒಪ್ಪಪ್ಪ! ಅದು ಕೊಡದಮ್ಮ! ಇನ್ನಾವುದಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಅಯ್ಯೋ! ಸಿವನೇ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಯ್ತು! ಇನ್ನಾವುದನ್ನಾ ನಾನು ಹರಕೆ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಮಿ! ನೋಡಪ್ಪಾ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡು! ನಿನ್ನಲ್ಲಾಗುವಂತ ಕೆಲಸ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಂತ ಪುತ್ರ ಬಿಟ್ಟೆ! ಎರಡು ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿತೆ! ಎದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಪ್ಪಾಜಿ! ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕೇನಮ್ಮಾ ಹೇಳದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೀಯಾ ಅಂದನಂತೆ! ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳುನಿ ತಂದೆ! ನಿನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಕುಟ್ಟಿದರೆ ಕಂದೆ ಮಾಡೇವಾ..... ಮಾಡೇವಾ.....

ಕೃಷ್ಣಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ !

ನೋಡಮ್ಮ ಕಂದೆ! ಮೊದಲನೆಯವನು ಕಾರಯ್ಯ ನನ್ನ ಕಂದೆ ಹಿಂದಿನವನು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ! ಮದ್ಯ ಕುಟ್ಟಿದವನು ಅರಿಯೇನುಮೂರ್ತಿ ಅಂತೇನಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಅದೇ ರೀತಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಆದರೆ ಹೆಸರು ಕಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅಗಲಿಲ್ಲ ಕಂದೆ! ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನನ್ನ ಜೋಳಗೆ ಒಳಗೆ ನೀಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ! ಅತ್ತೆ ಮಾಡನ ಪಾದದಾಣೆ; ತಂದೆ ಪಾಯ ಪಾದದಾಣೆ! ಕೈ ಹಿಡಿದ ಪತಿ

ದೇವನ ಪಾದದಾಣೆ! ನಿನ್ನ ಗುರುರೀಡೆ ಮಾಡಿದ ಗುರುದೇವನ ಪಾದದಾಣೆ! ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ನಿನ್ನಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಪಾನ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಪುತ್ರ ಭಿಕ್ಷೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪರಮಾಡಗಳನ್ನು ಮೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೊಂಡಾಡ್ತೀನಮ್ಮ! ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಪಾನ ಕೊಡುವೆನು! ಮೈಯ ಬಗ್ಗಾ ಕೆಡುವುದು ಕಂಡಮ್ಮ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗರ್ದಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಅಂತ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟರು! ಆಗಲೇ ಕಂದ! ಆಗಲೇಗ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೂರು ರಸಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತರಿಸಿ ಪಿಂಡ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ! ಆಗಲೇಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ನೋಡವ್ವಾ ಆಗಲೇಡೆಡ ಈ ಹಣ್ಣನ್ನು ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಸುಂಗಿ ಬಿಡು! ಇದೇ ನಿನ್ನಿಗೆ ಸೂತಕವಾಗದೆ! ಗರ್ಭಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ! ಆಗಲೇ ತಿಂಗಳು ಲೆಕ್ಕ ಕೂವ್ವು! ಇನ್ನು ನಾನು ಕೈರಾಸ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳಿ! ಪರಮಾತ್ಮ ಏಳು ಬೆಟ್ಟದ ಮಾದೇಶ್ವರರು! ಪಿಂಡ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾರಯಿದಾದೆ!

ಆ ಸರಣಿಯಾದ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡು! ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತದಲ್ವಾ ಸಿವನೇ! ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರಣಿ ಸಂಕಮ್ಮನಿಗೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸುಮುಖದಂತ ಪ್ರಪಾಪ ಉಚ್ಚವಳಾಗಿ! ತಾಸ ಮಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಜುಗಪ್ಪಡಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದೆ! ಮುಖವು ಅಂದವಾಗಿ ಕಂಡುಬಿಡು! ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಆಗ್ರವೆ ಇನ್ನು ಅಂತೇಳಿ! ಬಾಳ ಆನಂದವಾಗಿ! ಮಂಚದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡುತವಳಿ! ಗುರುದೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗರ್ದಿನ ಮ್ಮಾಲೆ !

ಮಂಚದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಬೇಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೋಡಬೇಕು! ಇವಳ ದುಡ್ಡಮನವ ಅಂತೇಳಿ! ಬಿಳಿಗೊಳಿಯಾಗಿ ಬಂದು! ಮೂರು ಸೊಲ್ಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಹಾದೇವ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದವಳಪ್ಪಾ! ಮಾಡೇವ! ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದೆಯಪ್ಪಾ! ಬೇಡಾ ಆಹಾ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಭಾಗ್ಯ ಬೇವರು ಮಾಡೇವ! ಮೂರುನೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕನೇ ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಸಿವಸಿವಾ! ಬಾಯಿ ನೀರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ವಾಂತಿ ಬರುವಂತ ಹೊತ್ತು ಉಂಡಾಯಿತು ಪರಮಾತ್ಮ! ಆಗಲೇಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಗುರುವೇ! ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಏಳುಮಲೆ ಪತ್ತಾಯ್ತು! ಬೂದಿರಿಸಿದ ಕೆಂಡ ಭೂಲೋಕದ ಒಡೆಯ! ಐದು ತಿಂಗಳು ಬಂದು ಬಿಡು! ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ

ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ! ಆರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಿಗೆ ಬವಣೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೆ! ಎಣೆನು ಬೇಕಷ್ಟಾ ಅಂತ ಬವಣೆ ಆದಾಗ! ಸಿವನೇ ಚಿಗುರುನಂತಾಯಿ ತಿನ್ನಬೇಕು! ತೋರು ಮೋಸಿತ ಕಾಯಿ! ಬ್ಬಾಲದ ಕಾಯಿ! ಕೆರೆ ಮೊಕ್ಕಲ ಮಣ್ಣು! ಇಂತ ನಾಲ್ಕು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಣೀ! ತಿಂದು ವೆಚ್ಚಾಳದಿಂದ ಬೆಳಗಿನ ಪಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಲುವುದಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ನೋಡಿದಳು! ಮೊಕವೆಲ್ಲಾ ಗದರು ಒಡಕೊಂಡು! ಬಾಳ ಕಾಂತಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಡಿದಳಂತೆ! ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂದಾಳವಾಗಿ ಬಂದವಲ್ಲ! ಮುದ್ದಿನ ಮಾದೇವಾ!

ಆರು ಕ್ವಾರ್ಯ ನಿಷಮ್ಯಾ ಕೋರುಗಲ್ಲು ಮ್ಮಾಲೆ !

ಎಳು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಡುತ್ತೆ! ಎಂಬು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ತುಂಬಿ ಬಿಟ್ಟರೆ! ಎಂಬು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ನಡೆದು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ! ಇನ್ನೂ ಬರನಿಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟಮುಂಡೆ ಮಗ ಬೇವ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲೇಗಿಡೆ!"

ಆರು ಕ್ವಾರ್ಯ ನಿಷಮ್ಯಾ ಕೋರುಗಲ್ಲು ಮ್ಮಾಲೆ !

ಹೆಚ್ಚೇನು ಮಲೆಗೆ ವೋದಂತ ನೀಲಯ್ಯ! ಸಾಕಾಗಿ ಉರಿದು ಉಕ್ಕಿ ಸ್ವಾಮಿ ಆಯ್ತು! ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ದಣೆದು ತಣ್ಣಿವಾಗಿ ಬರ್ರಾವ್ನೆ ಗುರುವೇ! ಮಲೆಕೋಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಕನಸು ಕಂಡು ಬಂತು ಗುರುವೇ! ಏನು ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಯಾರೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಆರಾಮನೆ ಕಿರುಮನೆ ಮಾಡಿ ಮಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿವೆ! ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು ಗುರುವೇ! ಎಳು ಕಂಡುಗ ಹೆಚ್ಚೇನು ತುಪ್ಪ! ಎಳು ಕಂಡುಗ ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪ! ಪರಿಯ ಪಾಂಪ ಬಿದುರು ಆಕ್ಕಿ! ನೇಗಿಲು ಗೆಡ್ಡೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಮುಳ್ಳು ಗೆಣಸು ಸ್ವಾಮಿ! ತೂಯ್ತು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾಮಿ! ಬಾರೋಲ ತಕ್ಕಂದೋನು ಅಯ್ಯಾ! ಮೂರು ಗಾವ್ದದಕ್ಕೆ ಬತ್ತದನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆರು ಕ್ವಾರ್ಯ ನಿಷಮ್ಯಾ ಕೋರುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ !

ಅಯ್ಯೋ ಹೆಚ್ಚೇನು ತುಪ್ಪ! ಕಿರುಚೇನು ತುಪ್ಪವೆಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಯಾಗಿ ಪರಿದು ಹೋಯ್ತಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಯಾರನ್ನೋ ಮಾಡ್ತೊಂಡು! ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅಂತೇಳಿ! ಬಾಕನಿಗ ಚಾಕ್ಕಾಗಿ ಉಬ್ಬುಕೊಂಡು! ಒಂದೇ ಎಟಿಗೆ ಹೊಡಿದೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಅವನು ಬೇಗನೆ ಬಂದು ನಿಂತವನೇ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಲಿಗ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆರು ಕ್ವಾರ್ಯ ನಿಷಮ್ಯಾ ಕೋರುಗಲ್ಲು ಮ್ಮಾಲೆ !

ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳೋ! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕಿರುಚೇನು ಮಲೆಯಿಂದ ಬಂದು ನೀಲಯ್ಯ ನಡೆಟ್ಟ ಒಳಗೆ ನಿಂತವನೆ! ಸಂಕಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ! ನೀನು ಆರತಿ

ತಕ್ಕ ಹೊಸಗಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಲೇ! ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಕೆ ಶರಣು! ನನ್ನ ಮಲೆಸ್ವಾತಿಗ
ನೀಲಯ್ಯ! ಬಾಳ ಕ್ಷಾಪಣಾರ! ಬಾಳ ದುಷ್ಟವಂತನು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕಾವಲಾಗಿರಬೇಕು
ಕಾಣೋ! ನಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಮನೆಯ ಮಾರೇವ!

ಶ್ವಾರ್ಥಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮಾರಲೆ !

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮಲೆ ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಹೆಜ್ಜೆನು ಮಲೆ ಕಿರುಬೇಕು ಮಲೆಯಿಂದ
ಬಂದವಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಆರತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ರತ್ನದ ಆರತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು!
ಬಾಗಿಲಿಗಿವು ಬಂದವಳೇ! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮಾ

ಶ್ವಾರ್ಥಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮಾರಲೆ !

ಆಗಲೇಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಯಾರನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಇಷ್ಟು ಚಂದ,
ಅರಿವೆ, ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಬಾಳೆಹಟ್ಟೆ ಬಣ್ಣ ತೊಟ್ಟೊಂಡು! ಸೀಗಿಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ
ತೊಟ್ಟೊಂಡು ನನಗೆ ಮುಕ್ತಿನ ಆರತಿ ರತ್ನದ ಆರತಿ ತಂದೀಯಾ ಚಂಡಾಳಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು!
ಅವನು ಕೈದಿದಿವಂಥ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು! ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತವನೇ!
ಬೀಳ್ತಲ್ಲ!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ನೀ ಎತ್ತಿದ ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಭೂದೋಷದ ಪಾಠವಾಗಿಕೊಂಡ್ತುಷ್ಟಾ!

ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಾಡ್ತಲ್ಲಷ್ಟಾ ಗುರುವೇ!
ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೇ ಸಂಕೇಶ್ಲೆ! ನಿನ್ನ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ! ಎರಡು ತುಂಡು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ
ಕತ್ತಿ ಎತ್ತಿ! ಕತ್ತಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ದಿಡ್ಡಯ್ಯ! ಸಂಕೇಶ್ಲೆ ಅಂತಾ ಪಕಿವ್ರತೆಯಂತ! ಸತ್ಯವಂತ ನೀ
ಆದ್ಲೆ ಉಂಟಾದ್ಲೆ! ನನ್ನ ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದ್ದ ನೀನು ಸಂಕೇಶ್ಲೆ!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯ ನಿಜವನ್ನು! ನಂಬದೇಕಾದರೆ ನೋಡ್ಬೋಷ್ಟಾ! ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ
ಗುರುವೇ! ಗುರು ಪಾದಕೆ ಶರಣು ಎತ್ತಿದಂತ ಚಂದ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಇಳುಕಿಬಿಡೆಷ್ಟಾ
ಅಂತೇಳಿ! ಮಾರೇವನ ಪಾದವನ್ನು ನೆನೆದವಳೇ! ಮೂಡಲು ಮನೆಯ ಮಾರೇವಾ!

ಅವಾ ಶ್ವಾರ್ಥಿ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ !

ಮಾರೇವನ ನೆನೆವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ!
ಆಗ ನನ್ನ ಸತ್ಯಧರ್ಮ ನಂಬೀನಷ್ಟಾ ನೀಲಯ್ಯ! ಅಂತ ಕೇಳಿದೆಲ್ಲೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆದ್ಲೆ
ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳೇ ಸಂಕೇಶ್ಲೆ! ನೀ ಒಳಗಿಂದ ತಂದಿದ್ದೀಯೋ! ಕತ್ತಿ ಮಂತ್ರಗಾಡ್ಲೆ
ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೋ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।
 ಮೆತ್ತಲು ಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ
 ಅಂಜಲು ಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ
 ನಾನಿರುವಾಗ ನಿರೋಧಿ ಭಯ ಕಂದಮ್ಮ ।
 ಬಿಳುಪು ಪಲ್ಲೆರೆಯಾಗಿ ಬತ್ತಿವ್ವಿ ।
 ನಿನ್ನ ಮೆತ್ತು ಹೊರೂಡೆ ಕಂದಿವ್ವಿ ।
 ಹೊನ್ನ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಬಂದಿವ್ವಿ ।
 ನಿಮ್ಮ ಹೊತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿಂದಿವ್ವಿ ।
 ಕಳ್ಳ ಮಂದಿಯಾಗಿ ಬಂದಿವ್ವಿ ।
 ನಿಮ್ಮ ನಡುವಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿವ್ವಿ ।
 ನಾನಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಭಯಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ ।
 ಬೆಳ್ಳು ಬಾಡ ಕಂದಮ್ಮ ।

ಬಲ್ಲೆ ಮಡದಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ । ಗಾಡಿಹಾರೋ ಮೋಡಿಹಾರೋ ।
 ಮರಾಠಿಯವನೋ ಮಾಹಿಳೆಯವನೋ । ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡಿಸಲ ಮೋಗಲಾಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ।
 ಬಾಡಿ ಮಚ್ಚು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ । ಮುಂಗೈಗೆ ಹೆಣ್ಣೆರಳು ಮಾರುದ್ದ ಕೂದಲ ಮುಂಗೈಗೆ
 ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಕೊಲ ಬಾರದ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವನಲ್ಲಾ । ದೇವ ಸ್ವಾರಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ।

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।

ನನ್ನ ಪತಿ ಯುವರಾಜ । ನೀಲೇಗೌಡ । ಯಾವ ಅಂತ್ರಗಾರನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ।
 ಪಂತ್ರಗಾರನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ಮಾಹಿಳೆಯವನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ಗಾಡಿಗಾರನೂ ಬರನಿಲ್ಲ ।
 ಬೋಡಿ ಬಿದ್ದಿದವನೂ ಬರನಿಲ್ಲ । ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ವಂಶ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂತೆ ।
 ಮಾದೇಸ್ವರ ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಪಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ಬಡಸ್ವಾಸ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ನನ್ನಪತಿ
 ಸರಸ್ವಾಸ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ । ಐಸ್ಯಯ್ಯ ಸಂಬತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ । ಮಾದೇವ ಕೊಟ್ಟ
 ಭಾಗ್ಯ ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಕುಂಬೆದ ಮಾಡೇವಾ ।

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ ।

ಒಳಗಿಂದ ಯಾರವ್ವು ಮಂತ್ರಿ ಮಾಡೊಂದಿದ್ದೋನು । ಇನ್ನು ಏನು ಯೇಳೆಯೋ
 ಯೇಳು ಅಂತ ಕೇಳ್ವಾರೆ ಗುಡುವೇ । ಅಂತ ಸತ್ಯಂತೆ ಅಂತ ನಿಜವಂತೆ ಆದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ದೆ ।
 ಏಳು ಮೀಡುಗ ಹೆಚ್ಚಿನು ತುಪ್ಪ ತತ್ತಿನಿ । ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಮಳ್ಳಿನಿ । ಅದರೊಳಗೆ
 ನೀನು ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಿ ಮಡಿ ಉಟ್ಟು । ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು
 ಕುಂಬಿನೋ ।

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಲೆ ।

ಆಗಲಿಗ ಮಲೆ ಸ್ವಾರಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯನವರು ಏಳು ಮಂದಿಗ ಹೆಣ್ಣೇನು ತುಪ್ಪವನ್ನು
 ಮೂರು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಉಂಟು ಬಿಟ್ಟನು । ಗುಳು ಗುಳನೆ ಮಳ್ಳಿ ಬಿಟ್ಟನು ಸ್ವಾಮಿ । ನೀನು

ಒಗಮ್ಮ! ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕು! ಮಡಿ ಮಾಡಬೇಕು! ಅದರಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕೂಡೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಅವನು ಅಯ್ಯಾ ಬೆಚ್ಚೇನು ಕಳಿಸ್ತಾನೆ! ಮಲೆ ಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯೋ!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಗುಳು ಗುಳುನೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಮಳುಕಿ ಬಿಟ್ಟು! ಒಂದನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಒಗ್ಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎರಡನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಮೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಿಂಡುಕೊಂಡು! ಮೂರನೇ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳು! ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳು ಅರಿಸಿನ ಕುಳುಮು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಅವಳು ಎಳ್ಳಿನ ಕೀಳಪ್ಪಾ! ಮಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನೀಲಯ್ಯ! ನಾ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಒಳಗೆ ನಿಂತೇನಿ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಂಬಯ್ಯೋ!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸೋಡೆ ಮೂರುವರೆ ಮಿಂಡಿಗೆ ಬ್ಯಾಳೆ! ಮೂರುವರೆ ಕುಂಡೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಎಳ್ಳು ಎಯ್ಯಾ ಬೆರಗುಟ್ಟಿನಿ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಅಕ್ಕಿಬ್ಯಾಳೆ ಎಳ್ಳು! ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದು! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವನ ಪಾದವ ನೆನೆಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗ ಮೂರು ಕುಂಡಿಗೆ ಎಳ್ಳು ಮೂರು ಮಿಂಡಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ಬೆರಸಿ ರೂಮಿಗೆ ಹುಂಡುಬಿಟ್ಟು!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಅದ್ರೆ ಯೇಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳೆ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಎಳು ಮಿಂಡಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ ತತ್ತೀನಿ! ದಾರ ಎಳೆಕೊಳ್ಳೆ ಕಿಟ್ಟಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಂಬೇನು! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಂಬೇನು!

ಈಗಲಾದರೂ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಿಜ ನಂಬಪ್ಪ! ಮಲೆಸೋಲಿಗೆ ನೀಲಯ್ಯ ಅಂತ! ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲವ್ವ ಗುರುವೇ! ಅದ್ರೆ ನಿನ್ನ ನಂಬಲಾರೆ ನುಟ್ಟಲಾರೆ ಸಂಕೆಣ್ಣೆ! ಅದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಳ್ತಿನಿ! ಕಡ್ಡಿ ವಂದ್ರಿ, ತಕ್ಕಂದರು! ತಾವರೆಕಿಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೀರು ಒಡ್ಡುಂಡು ಬಂದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ ನಾನು ನಂಬೇನೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ ನಾನು ನಂಬೇನೋ!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೀಗ ಗುರುವಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣಿ ಅಂತೇಳಿ! ಕಣ್ಣೊಂದ್ರಿ ತಕ್ಕಂದರು! ತಾವರೆ ಕಟ್ಟೀನೋಗಿ! ನೀರೊಡ್ಡುಂಡು ಬಂದು ಗಂಡನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಡಗಿದ್ದಲ್ಲವ್ವ ಗುರುವೇ!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಯ್ಯ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ನಾನು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ! ಏಳು ಗಾಡಿ ಸಿಂಗಂಧ ಸೌದೆ ತೆತ್ತನಿ! ಸಂಕೇತ್! ತಂದು
ಹಿಡುಬಿದ್ದನಿ! ಸಿಂಗಂಧ ಸೌದೆ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಂಕಿ ಹಾಪ್ಪಿ ನಿನ್ನ ಬೇಯುತ್ತನಿ!
ಅದರೂಳಿಗಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದದ್ದೇ ಆದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬಿರೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ
ನಾನು ನಂಬಿರೋ!

ಆಗಲೇಗ ಸೌದೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದು! ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ನ ಸತ್ತು ಹಿಡಲೆಂದು ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡಿದಾನು!
ಮೇಲೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗ ನೀಲಯ್ಯ

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದ ಸಂಕಮ್ನ! ಆಕಾಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಉರಿ ಬೇಯುವಂತೆ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಗುರು ಗುರುಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣು ಅಂತೇಳಿ! ಮಾದೇವನ ಪಾದವನ್ನು
ನಂಬಿದ್ದು! ಸ್ವಾಮಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಬಾಳೆಯ ಪಚ್ಚೆಯ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡು!
ಸಿಗ್ಗೆ ಮೊಗ್ಗಿನ ರವಕೆ ತೊಟ್ಟುಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ಹೂವಿನ ಬೆವುಕೆ ಹಿಡಕೊಂಡು ಸ್ವಾಮಿ
ಅವಳು ಬೆಂಕಿ ಒಳಗೆ ನಿಂತವಳೆ ಸತ್ಯವಂತೆ! ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೇಗ ನೀಲಯ್ಯ! ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಲ್ಪಲ್ಲಿ! ಯಾಕೆನ್ನಾ
ನೀಲಯ್ಯಾ ಬಡ್ಕಂಡು ಬಂದ್ವಾ! ಬಾಪ್ಪ ಬೇವಂತವಾಗಿದ್ದಿ! ಅಂತೇಳಿ ಆಯ್ಯಾ ಉರಿ
ಒಳಗೆ ನಿಂತೆಂಡು! ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ನೀನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲವೇ ಸಂಕಮ್ನ! ನೀನು ಇನ್ನು ಬೇವಂತವಾಗಿದ್ದೀಯಾ
ಅಂತೇಳ್ತಿದ್ದು! ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳು ಸಂಕೇತ್! ನಿನ್ನ ಎರಡು ಕಾಲಿಗೂ ಎರಡು ಬಳೆ
ಹಾಕ್ತೀರೇ! ಆದ್ರೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದನಿ ಸಂಕೇತ್! ಗುಂಡನ್ನು ತತ್ತಿನಿ! ಆ ಗುಂಡು ನಿನ್ನ
ಮ್ಯಾಲೆ ಹರಕೋ ಪೋದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ನಾನು ನಂಬಿರೋ! ನಿನ್ನ ನಿಜವ
ನಾನು ನಂಬಿರೋ!

ಆದಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಆಗಲೇಗ ಕಲ್ಲು ಬರುವಂತೆ ರಬ್ಬಾದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇವ!
ಸತ್ಯ ನಾಗೆ ಬೆತ್ತನ್ನು ತಕ್ಕಂಡು! ಅದ್ಕ ಮ್ಯಾಲೆ! ಕಲ್ಲು ಒಂಟೋಯ್ದಲ್ಲೋ ಗುರುಮೇ!
ನನ್ನ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂಕಮ್ನ! ಈವತ್ತು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಮೂಳೆ ಮಾಂಸವೆಲ್ಲ ನಗ್ಗಿ
ಒಂಟೋಯ್ದು! ಈ ಕಲ್ಲು ಹೋಗೋ ರಬ್ಬಕ್ಕೆ! ಅವನು ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕಂಡು
ಬರುಪೋ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ

ಯಾಕಪ್ಪಾ ನೀಲಯ್ಯಾ! ನೀನು ಬಾಯು ಒಡಕೊಂಡೇ! ನಾನು ಬೇವಂತವಾಗಿ ಇದ್ದಿ! ಬಾಡಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿ ಗಂಡನ್ನ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ! ಗುರುಮೇ ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ಸೋಡ್ತಾ! ಹೆಗ್ಗಿನ ಬಡಗಿನ ಮಾತನ್ನ! ಇದರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದೊಗ್ಗುಟ್ಟುಳಲ್ಲ! ಅಂತೇಳೆ

ಒಂದು ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡು ಗೆಯ್ಯಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹನ್ನೆರಡುಳುದ್ದ ಗುಳಿ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಸಿರಿಗಂಧದ ಪೊದೆ ತುಂಬ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಬೆಳ್ಳುಲು ಕೆಂಡ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಬೆಳ್ಳುಲು ಕೆಂಡದೊಳಗೆ ಹನ್ನೆರಡುಳುದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿ ತಕ್ಕಾ ಇದ್ದೀನಿ! ದೊಡ್ಡವರ ಮನೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ! ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವ ಮಾಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಪಿಡ್ಡೆ ಸೀರೆ ಉಡಿಸಿ! ಕುಪ್ಪರಿಸಿದ ಕುಪ್ಪರ ತೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಆ ಮುಂದಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಮುಗ್ಗೊಣ್ಣಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಉಟ್ಟಿರಂತಾ ಸೀರೆ ಒಳಗೆ ಸುಟಿಗ ಕಪ್ಪಾಗಲಿಲ್ಲ! ಏಳು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸತ್ಯ ನೋಡಬೇಕಾದ್ಲೆ! ಈ ಬೆಳ್ಳುಲು ಕೆಂಡದ ಮ್ಮಾಲೆ! ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಿ ಬರಬೇಕು! ಹನ್ನೆರಡು ಮೊಳುದ್ದ! ಜಾಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು! ಚಪ್ಪಡಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಮುಡಗ್ಗುಟ್ಟು! ಪೊದೆ ಏಳು ಮಗ್ಗಲು ಕಾವಲು ಮುಡಗ್ಗಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯ ಖಂಡಿತವಾಗಲೂ ಮಾಡಬೇಕು! ಗುರುದೇವ ಗುರುಬೀರವೇ! ನನ್ನ ಪತಿ ಯಜಮಾನ ನೀಲೇಗೌಡ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ನೀಲಯ್ಯ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ

ಹನ್ನೆರಡು ಆಳುದ್ದ ಮಣ್ಣಿನ ಗುಳಿ ಒಳಗೆ! ಆರಾಳುದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿ ಎತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ದೊಡ್ಡೋರ ಮನೆ ಸೊಸೆಯಾಗಿ! ಕಿಲಕಿಲನೆ ನೆಗೆದು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ಸೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವು ಮಗ್ಗಿಲ್ಲ! ಉಟ್ಟಿರುವಂತ ಪಿಡ್ಡೆಸೀರೆ ಕಪ್ಪಾಗಿಲ್ಲ! ದೇವಮ್ಮಾಲಿಗೆ ನೀಲೇಗೌಡ! ಹೆಣ್ಣು ಗರತಿಯಾ ಕಾಣೋ ಸಂಕೇತ್! ಗರತಿ ಕಾಣೋ ಸಂಕೇತ್!

ಅಹಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ

ಎಲಾ ಪಾಟಿ! ನಿನ್ನ ಮುಕಾಮೂ ನಾನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಬಾರದು! ನಿನ್ನ ನಂಬಿ ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆ! ನನಗೆ ಮೋಗ ಮದ್ದಲ್ಲ! ಬಾಡಮುಟ್ಟೋಗ ಎತ್ತಿದ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆಗೆ ಹೊಡೆದವಳಲ್ಲಾ ನೀಲಯ್ಯ ಗನಸರಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷುರಾನ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ

ಆವಾಗಲೀಗ ನೀಲೇಗೌಡ! ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆ ಯಾವಾಗ ಒಡೆದನೋ! ಸಿರಸ ಬೇರೆ ಆಯಿತು! ಮುಂಡ ಬೇರೆ ಆಯಿತು! ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನೇ ನನ್ನ ಮಡದೀಗ! ಈ ಛಾಗ್ಯ ಯಾರಿಂದ ಬಂತು! ಇಂತ ಐಸ್ವರ್ಯ ಯಾತರಿಂದ ಬಂತು! ಅಂತ ಅನ್ನದಾ ನಾ

ಒಂದೂ ಅವಳ ಕೀಳರಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅರೋಪನೆ ಮಾಡಿ ತಳಾರದಲ್ಲಿ! ನಾನು ಅವಳನ್ನು ಕೀಳರಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಪಾಪಿ ನಾನು ಮಾಡಿದುದು ಸರ್ವತಾ ತಪ್ಪು! ಆದಾ ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಏನಿಗಿ! ನಾನು ಕೀಳದೆ ಮಾಡದೇ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಈ ಜನ್ಮ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಇರಬೇಕು! ನನ್ನ ಮಹದಿ ಪೋದ ಮ್ಯಾಲೆ ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆ ಕತ್ತಿಯಿನಾದರ ಮಡೆಗವನಲ್ಲ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಷರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಸೂ ನಾಣೀ ಬಿಡಬೇಕು! ಇವಳ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಾನು ಇರಬಾರದು! ಬಾಕು ಮುತ್ತು ತಕ್ಕೊಂಡು! ತನ್ನ ಸಿರಕ್ಕೆ ಮಡಿಕಂಡ! ಆದಾ ಓಡಿ ಬಾ ಕಂದ! ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಂದಾಕತವನೆ! ಜಾಗ್ರತಿ ಇಲ್ಲ ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೋ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬೇಳಿದ! ಓಡಿ ಬಂದು ಅವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡವಳಿ! ಪ್ರಾಣದ ನೀವು ಬಿಡಬೇಡಿ! ಯಜಮಾನನ ಪಾದ ತೊಳೆದಳಲ್ಲ! ಸಕ್ಕಬಾಮೆ ಸಂಕಮ್ಮ!

ಆದಾ ಕ್ಷರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಕೀಳ ಕೀಳ ಯಜಮಾಣ್ಣೇ! ಮಾಯದ ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು! ಅವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೊಂದಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು! ನನ್ನ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೊಂದಿಲ್ಲ! ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಬೇಡಿ! ಬಾಕು ಮುತ್ತುನ್ನು ದೂರ ಬಿಡಾಡಿ! ಪಾದದ ನೀವು ತೊಳೆಲೂಬೇಡಿ! ಮುಟ್ಟಲೂ ಬೇಡಿ! ದೂರ ಹೋಗೇ ಸಂಕಣ್ಣೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ನೀಲೇಗಿಡ ಒಂದು ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆನೀಗ ತಂದ! ಜಾಲದ ಕಟ್ಟೆ ಏರಿ ಮ್ಯಾಲೆ! ಆ ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆನೀಗ ನೆಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ! ನಿನ್ನ ಧರ್ಮ ಇದ್ದಾರೆ! ನಿನ್ನ ಪಕ್ಕವತಾ ಧರ್ಮ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಇದ್ದಾರೆ! ನೀ ಸತ್ಯ ಪರಣೆಯಾದರೆ! ಗಂಗಾ ನೀರಿಗೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಉರಿಸಿಗಿ! ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ಆಗಬೇಕು! ಆ ಉರಿಸಿಗಿ ನಾಗರ ಪಾವಿನ ಸಿಂಹ ಮ್ಯಾಲೆ! ನಿನ್ನ ಅರವಿ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಆ ಒಣ ಹೂಸೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಬಂದು! ನೀನು ಗಂಗನೀಗ ಬಿಟ್ಟಾಗ! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ಇದ್ದಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪರಾಪಲನೆ ಬೊರಾಗಿ! ಹೊವ್ವ ಕಾಯಾಗಿ! ಅದು ಹಣ್ಣಾಗಿ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಂದು! ನನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಸಿದೆ! ಆಗ ಸತ್ಯವ ನಾನು ಒತ್ತಿಸಿ ಕೀಳು ಕೀಳು ಸಂಕಣ್ಣೇ!

ಆದಾ ಕ್ಷರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗಂಗಾ ನೀರಿಗೆ ಒಗಿ! ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಳು! ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪಾದೇವ ಅಂಚ್ಚ! ಓ ಕಂದ ನೀ ಹೆದರಬೇಡ ನಾನಿದ್ದೀನಿ! ಹಸಿ ಮುದಳು ಗೋರಿವ ಅದೆ ಆಯ್ತು! ಮುದೇವ ಅಂದ! ಉಡಿಸಿಗಿ ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ಆಗಿ ಬಂದು

ಏನು ಮಾಡಲು ಕೂಡುವುದು. ಆ ಹಸ್ತ ಮರಳಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಗಂಭೀರವಾದುದು. ಸಿಂಹ ತಲೆಮಾಡಲು ಮಡಿಕೆಯು. ಕಿಲಕಿಲನೆ ಹಣೆ ತುಂಬಾ ಆರಿಸಿದ ಉಂಟು ಮಾಡಿದುದು. ಮುಡಿ ತುಂಬಾ ಮಡಿಕೆಗೆ ಹೂವು ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಆಗ ಒಂದು ಒಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು. ಪರಾವಲನೆ ಬಿಡುವ ಒಡೆಯುವುದು. ಹೂವಾಯಿತು ಯಾವುದು ಹೂವಾಯಿತು. ಆ ಹಸ್ತ ತುಂಬಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬಿಡುವುದು. ಸನ್ನ ಸನ್ನವ ಈಗ ಒಪ್ಪಳು. ಈಗ ನೀವು ಕೂಡು ಸ್ವಾತಿಗ ನೀಲಯ್ಯ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮಾವಿ.

ಆಹಾಳಾಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಬಿಡುಗಿವು. ಏಳು ಮಲೆ ಕರ್ತೃ. ಮಾಯಕಾರ ಬಿಡಿದವರು. ಆದರೆ ಇನ್ನಾವ ಸತ್ಯ ಮಾಡಿಸ್ತಾನೋ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ. ಮಡದಿ ಬೆಟ್ಟ ತುಂಬಿದ ಆಹಾರವಾಡು ದಿವಸ. ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕಡ್ಡಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಹೋಗಿ. ನಿನ್ನ ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು. ವಹಾರ ನೀಡಮ್ಮ ತರಬೇಕು ಬಂದ್ರು. ಆದರೆ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಸಣ್ಣ ಮರಳಲ್ಲಿ ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಂತ ನೀರ ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಹರಿಯೂ ನೀರ ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಮಳೆ ಹೊಯ್ದು ನೀರು ತುಂಬಕ್ಕಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನ ಪಾವದಲ್ಲಿ ಆ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿ ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಬರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಏಳು ತಲೆ ಸಹಾರ ಸಿಂಹ ಸುತ್ತುಕೊಂಡು. ಏಳು ಹೆಡೆ ಮಾವಿ ಏಳು ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ತಕ್ಕುಬಂದು. ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರು. ನಿನ್ನ ಸತ್ಯನೂ ಮಾಡಿದವನ ಸತ್ಯನೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಸರಿಯಾ ಎಳ್ಳೆ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ.

ಹರನಿಗೆ ದುಕ್ಕ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋತ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಆಹಾ ಸೋತ ಮಗಳು ಸರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುರು ಮಡಗಾ ಅವಳಲ್ಲ. ಅವಳ ಕಣ್ಣುರು ಧರೇ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರು. ಅಗ್ಗಮ್ಮ ಅರಿಯಾಗಳಿ. ಗುಂಗಾದೇವಿ ಮರೆಯಾಯ್ತಲಿ. ಆಡಿದ ಮಾತು ಕಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಂ ಸವೆಯೋರಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ತಪ್ಪೋಯ್ತದೆ. ಧೂಮಿಲಿ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೋಗ್ಗುತ್ತದೆ. ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ನಾಮನೇವೆ ಇಲ್ಲ. ಸಿವನಿಗೆ ಸಿವ ಪೂಜೆ ತಪ್ಪೋಗ್ಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೇಳ ದಮ್ಮಯ್ಯ. ಆದರೆ ಎದೆ ಬೆಳ್ಳೆಲಿಂಗ ತೆಗೆದು. ಈಚೆಗೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟಂತೆ. ಬಂದ್ರ ಯಾವ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಡ್ತಾನೋ ಅದೇ ಪ್ರಸಾದವಾಗ್ಗುತ್ತಂತೆ. ಮೂರು ಬೊಳುಗುಡ್ಡ ಮುಹೂರ್ತ ದಾಗಿ. ಅಯ್ಯೋ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಂತವರಲ್ಲೋ ಮುಂಚೆಯಾದ ಮಾಡೇವೆ.

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ.

ಇದೇ ಪ್ರಸಾದವಾಗಿ. ದೇವ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಬಿಡುಗಿ ಮುತ್ತು. ಯಾವ ಸತ್ಯ ಕಂದ ದುಕ್ಕ ಮಾಡುಬ್ಬಾಡೆ. ನಿನ್ನ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಏಳು ಮರಳುಗುಡ್ಡ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಡೆ ಮಲಿಕ್ಕುಂಡು. ನಿನ್ನ ಮಾಡಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ. ಅವಳ ಕೈನಲ್ಲಿ ಏಳು ಮರಳು ಗುಡ್ಡ

ಮಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಮಾಯದ ಬೇಳ್ಗೆ ಒಂದಿ ಉರುವಿದರಂತೆ! ಎಳು ಮರಳು ಗಡಿಗೆ ಅದ್ದಂತೆ! ಅದರ ದೇವೊಂದನ್ನ! ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕರೆದ್ದಂತೆ! ಏನಪ್ಪಾದೇವೊಂದ್ರ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನಿನಗೆ! ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನನಗೆ! ಈ ಎಳು ಮರಳು ಗಡಿಗೆಗೂ ಮಂಜು ಕುಂಬಿ ಎಳುಕಲೆ ಸರ್ವ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಂತೆ!

ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳ ಗರ್ಭಿಣಿ! ಅಯ್ಯೋ ಉಯ್ಯೋ ಅಂತೇಳಿ! ಬಲಮಗ್ಗಲಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಕೊತ್ಕಂಡಳು ಯಜಮಾನ! ನಿನ್ನ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಪ್ಪಾಣ ಬೋದ್ದು ಪೋಗ್ಗಿ ಯಜಮಾನ! ಇನ್ನು ಇದೊಂದು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡವೇಳು ಎಂದ್ರು! ಛೇ ಕೆಟ್ಟ ಮುಂಡ ಮಗಳೇ! ನನಗೇನು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ! ಆರು ತಿಂಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೀ! ನಿನ್ನ ಆರು ತಿಂಗಳು ಬರೋವತ್ತಿಗೆ ಗರ್ಭಾಕೆಯಾಗಿದ್ದಿ ಮಡದಿ! ಮಾಡಪ್ಪ ಮಾಡಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಡು ಬಂಗಮನನ್ನು ಕೊಡುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯ! ಕೆಟ್ಟ ಮುಂಡಮಗಳೇ! ಇವತ್ತಿನ ರಾತ್ರಿ ಸತ್ಯ ಮಾಡವೇ ಪೋದ್ರೆ! ಹೆಚ್ಚೆನು ಕತ್ತಿಲಿ ನಿನ್ನ ಕುಂಡರೆಡು ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಯಾರು ಸರ್ಪೋರ್ಬ ಜನರ ಕೊಡ್ತಾರೆ ನಿನಗೆ! ಕಾಡು ಕಟ್ಟುವ್ವ ನೋಡು ಕಟ್ಟುವ್ವ! ಯಂತ್ರಗಾರ ಮಂತ್ರಗಾರ ಬರ್ತಾರೆ ನನ್ನ ಕಾಣದಾಗೇ! ಅವರಿಂದ ಗೆತ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ! ಇವತ್ತು ಅರಮನಿ! ಒಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸತ್ಯ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರು! ಯಜಮಾನ! ಒಂಬತ್ತು ಮಾಸ ಕುಂಬೊಗ್ಗಿದ್ದು! ನಾಳೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೇಳ್ವಾ ಸತ್ಯ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಹೇಳ್ವಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತೀವಿ ಅಂದಳು!

ಅವಾಗಲೀಗ ಸರಣಿ ಸತ್ಯದಂತೆ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಸವಮಾಸ ಕುಂಬೊಗ್ಗಿದ್ದು! ಹೆರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಕುಡೊಗ್ಗಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಈ ಅದವಿ ಅರಣ್ಯ ಗೋರಾಕಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ! ನನ್ನ ಯಾಕ ಅನ್ನೋವ್ವ! ನನ್ನಂತ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ಪಾಣೆಯನ್ನು! ಒಂದು ನೋಣವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ! ಸಿವನೇ ಏನು ಗತಿ ಮಾಡವೇಕೆಂಬುದಾಗಿ! ನೀ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸಲಾಸ ಸಿವಸಿವ! ಮೂರನೇ ಕಣ್ಣಿನ ಧರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಕ್ಕುಟ್ಟಂತೆ! ಆ ಕಣ್ಣಿನ ಅಂತಕ್ಕಂತಮ್ಮ! ಎಲ್ಲಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು ಅಂದ್ರೆ! ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ! ಒಳ್ಳೆ ಅರಿವಾಯ್ತಲ್ಲೋ ಕಣ್ಣಿನ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮನಿಗೆ!

ಈ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಕಪ್ಪ ಕಾಡು! ಈ ಕಪ್ಪ ನಾನು ಕಾಯ್ದಪ್ಪ ಮಲೆ ಸುತಾಕವೇನು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ತಾಳುವೆಟ್ಟುಕೆ ಬಂದವರೇ! ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟವರು ಇವರೇ! ನನ್ನ ಕಪ್ಪವೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ಬಾಗ್ಗ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫಲ ಕೊಟ್ಟವ್ವ ಇವರೇ! ಯಜಮಾನ್ರೇ ಈಗಲಾದ್ರೂ ನನ್ನ ಸತ್ಯ ಒಪ್ಪಳಿ

ಅಂದು ಹೆಣ್ಣಿನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ನಾನು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಸಿಕ್ಕ ಪತಿವ್ರತಾ ಭರ್ಮಾ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೋಡಿದ
ಮಾಡಪ್ಪರು ಮಾಯಕಾರ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಮಾರದವನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿದಳಲ್ಲ
ಸತ್ಯವಂತೆ ಸಂತಮ್ಮ!

ಅವಾ ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದವರೇ!

ಅವಾ ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ತಾಳು ಬಟ್ಟೆ ಬಂದು. ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದು. ಅದರಿಗೆ ಚನ್ನ ಮುನಿರು.
ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು. ಅಯ್ಯಾ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕರೆದವನೇ! ಒಳ್ಳೆ ಮೂರು
ಎಳೆತವ ಎಳೆದವನೇ!

ಅವಾ ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ಆ ಮೂರು ಎಳೆತ ಎಳೆದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ಅಣ್ಣಯ್ಯಾ ಸಿರಾ ಪಹಿಸಿ
ಮಾಡ್ತಿನಿ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಲ್ಲಾಯ್ತು ದಮ್ಮಯ್ಯ. ಕೇಳು ಸ್ವ ಕಂದ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಿ.
ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನನಗೆ. ನನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನಿನಗೆ. ಸ್ವ ಏಳು ಮಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ಬರೋವಂತ ಪರಿಸೆ ಕೈನಲ್ಲಿ. ತಾಳುಬಟ್ಟೆ ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ. ಅವಾ ಕಾಸಿನ
ರೂಪ ಹಾಕಿ. ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗೀತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಈ ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ. ಹೆಣ್ಣು
ಮಗಳಿಗೆ ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ಸಂತಾನ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿವ್ವಿ. ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಪ್ರಸವದ ವ್ಯಾಳಿ
ಬಂದೋಗ್ಗಿದ್ದು. ಈ ಹೆರಿಗೆಗೆ ಏನು ಹೋಗಿ. ಸೂಲಗತ್ತಿ ವ್ಯಾಸ ತಾಳಿಕೊಂಡು.
ಹೋಗಿ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಹನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಇದ್ದು ಸೂತಕ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು. ಆ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೆ ನನಗೆ ಬಂದು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು
ಅಂತೇಳಿ. ಅಯ್ಯಾ ಬೇಗನೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳವ್ವೆ. ಒಳ್ಳೇ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಕಳುಗುತ್ತೇ!

ಅವಾ ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ಬಗ್ಗ ಉಟ್ಟವಳೇ! ತಾಯಿ ಬಳಿಗ ತೊಟ್ಟವಳೇ!

ಕಣ್ಣು ಮನೆ ಕಾಣುಗಂದವಳೇ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಿ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮೂಕಳಿ ಮಾರಮ್ಮ ಬರೋವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸಂತಮ್ಮನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ.
ಅದರ ಮಕ್ಕಳು ಒಡೆದು ಮಾತಾಡವಂತೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತಾಡುವರೆ ಅಂದ್ರೆ!
ನಮಗೆ ಬರೋವಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಾ ಕೋರವ್ವ. ನಮ್ಮ ಬನ್ನಿ ಸಿದಂತಾ ತಾಯಿವ್ವಾ!

ಅವಾ ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗ!

ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮನೆ ದೇವರು. ನನಗೆ ಎಂಥ ಮಕ್ಕಳ
ಕೊಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಸಿವನೇ! ಸ್ವ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಒಡೆದು ಮಾತಾಡ್ತಾವ್ವೆ!

ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಿರಾ! ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ! ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ ರೀತಿ ಬರ್ತಾರೋ! ನೀವು ಅದೇ ರೀತಿ ಬರ್ತಾಪ್ಪಾ! ಕೀಳು ಹಾಯ ನಾಟು ಕೋಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ್ರೆ! ನಾವು ಏಳುಮೇಲೆ ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಸರೋದಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಪಾಂಚೋಳಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಎಂಬಯ್ಯಾಡ್ವಿವಿ! ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ಮುಸುರೆ ಅಗ್ಗಿಡ್ವಿವಿ! ಕಿವಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಗುಗ್ಗ ಅಂತ ಕರೀತಾರಲ್ಲಮ್ಮ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಬಂದೆವಾ! ಆ ಪಪ್ಪ ಕಂದ ಜಿಬುರು ಜಿಬುರು ಅಂತಾರಲ್ಲಮ್ಮ! ಆದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂದಗಳಿರಾ! ನಿಮ್ಮ ಇಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ಬರ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು ಅಂದು! ಕೀಳು ಹಾಯ ಅದ್ದೆ ಬೆನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ! ಎಳ್ಳು ಅಗಲು ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಬರ್ತಿವಿ ಕೂಮ್ಮಾ! ಹಾಗೇ ಬಡ್ಡಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದಳಂತೆ! ಬೆನ್ನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಗಿರಿನಲ್ಲಿ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಬರೋದಕ್ಕೂ ಮೂಕಳ್ಳ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರೋದಕ್ಕೂ ಸರಿ ಹೋಯಿತು! ಅವರಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಕ್ಕಂದ! ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಹಾಸಿ! ಮೂಕಳ್ಳ ಮಾರಮ್ಮ ಬೇರೆ ಮಲಗಿಸಿದ್ದಂತೆ ಕಡೆ ಒಳಗೆ ಬಾಟು ಕೋಟಿ ಒಳಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತಳ್ಳವನು! ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸಂಕಮ್ಮನ ತೊಡೆಮ್ಯಾಲೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಅದ್ದೆ ಅವನು ಎದೆ ಪಾಲು ಉಟ ಮೂಡಿದ್ದಂತೆ! ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಎದೆ ಪಾಲು ಉಟ ಮಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಹನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಇದ್ದು! ಮೂಕಳ್ಳ ಮಾರಮ್ಮ ಸೂತಕ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು! ಆದರೆ ಬೆನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತ ನಾವುಕರಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು! ಕಡೆವೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಂತಾ ಮಗನಿಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತ ಹೆಸರ ಕಟ್ಟಿದಿಟ್ಟು! ಅಯ್ಯಾ ಮೂಕಳ್ಳ ಮಾರಮ್ಮ ಹೋಯ್ತಾ ಅವಳಿ! ಒಳ್ಳೆ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸವಳೇ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಮಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಸಂಕಮ್ಮ ಏನೀ ಯಜಮಾನ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಾರ್ಚೆಬ' ಮಕ್ಕಳ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಅದ್ದೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮನೆ ಕೋಣೆ ತಾರಿಸಿ! ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಿಂದು ಮಾಡಿಯುಟ್ಟು! ಅವರ ಪಾಪ ತೊಳ್ಳೆಂಡು ಬರ್ತಿನಿ! ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಟ್ಟು ನೀರಿಗೊಡ್ಡಂತೆ! ಆ ತಿರಿಕ್ಕಂಡು ತಿನ್ನ ಜಂಗಮಯ್ಯನಿಗೆ! ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತವಳಲ್ಲ! ಆರು ಮೂರು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೋತ್ತು! ಅವನ್ನು ಇವಳು ಎಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು! ಅವನು ಎಂಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗ್ರಾಸೋ ನೋಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರಿ ಕಂಬಳಿಗೆ ಗೊಪ್ಪ ಹಾಕ್ಕಂಡು! ಅಯ್ಯಾ ಕಾಡು ಫೋಡಿಗಿ ಹೋಯ್ತವಳಲ್ಲೋ! ಕಾಡು ಸೋಲಿಗರ ನೀಲಯ್ಯ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಿರತ್ತ ಮುನಿಗಳಿಗೆ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಅಡುಪಿ ಅದ್ಯಾಕ್ಕೊಗ! ತಲ್ಲೂವಿ ಒಳಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಟ್ಟು! ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಗಾಲಿ ದಬ್ಬಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಬಾಗಾಲಿ ಮೇಲೆ ಹಾಳು ಕೂತಕಂಡವಂತೆ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಂತೆ! ಇದೇ ಮುಂದೆ ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ಅಪರಂಜಿವ ಅಡಗಿಸ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೆ ಕರೆದು ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳ ಮಾಡೇವಾ

ಅವನ್ನ ಕುಟ್ಟಿದ್ದಾಡಿ! ಕಡಿದಿದ್ದಾಡಿ! ಮುಟ್ಟಿದ್ದಾಡಿ ಮೂಸಿದ್ದಾಡಿ! ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆ ನೆಗೀಬೇಕು! ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆ ನೆಗೀಬೇಕು! ಅರ್ಥವೆ ಮಾಡಿ! ಅವರ ಅವನು ತಪ್ಪ ಕಾಣೆ! ಕೊಟ್ಟೋವರೆಗೂ ಬಿಡಬಾರದು! ತಪ್ಪ ಕಾಣೆ! ಕಟ್ಟಿಂದ ಮ್ಯಾಲೆ! ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಯನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಕಳೆಸುತ್ತೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಯಾವಾಗ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳು ಬಂದ್ವೋ! ಈ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆ ಮಾಳತ್ತಾಗ! ಈ ಮಕ್ಕಳಿಂದ ನನ್ನ ಗುಲಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ತಗಾರ್ ಅಂತ ಮರಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯೋದಕ್ಕೆ ಹೋದ್ವಂತೆ! ಆ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾಲ ಅಲ್ಲಾಡಿಸ್ತಾ ಕೊಡುತ್ತಂತೆ! ಒಬ್ಬೋ ಇದು ಮಾಯಕ್ಕಾರನೇ ಹೋದರು ಬೇರೆ ಯಾರದೂ ಅಲ್ಲ! ನಾ ತಪ್ಪಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬುಡ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಕಾಣೆತ್ತಿ ತಪ್ಪ ಕಾಣೆ ಕಟ್ಟಿದ್ವಂತೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಹುಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಯ ಮಾಡವರೇ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ದೇವ ಸ್ವಾರಿಗೆ ನೀಲೇಗೌಡ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮೂರನ್ನು ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು! ಮನೆಲಿ ಮಲಗಿಸಿಬುಟ್ಟಂತೆ! ಇದೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳೆ! ದಂಪತಿಗಳ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಅವರ ಅಂತೇಳಿ! ಕ್ವಾರಾ ಸಾರವರಲ್ಲೋ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಪನ್ನೇರು ಗಿಂಡಿ ತಕ್ಕಂದು ಬಂದು ಪಾದ ತೊಳೆದು ಪಿತ್ತಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ! ಗಂಡ ಕಾರಯ್ಯನ್ನ ಎಕ್ಕಂದಂತೆ! ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಿಲ್ಲಯ ಎಕ್ಕಂದಂತೆ! ಮಕ್ಕಳ ದಾಸ ಕೊಡುವಳಲ್ಲೋ ಸತ್ಯವಂತ ಸಂತಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ ಸಂತಮ್ಮ! ಅವರ ಇವರಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನು ಕದ್ದುಕೊಯ್ದೆನಿ! ಕಡೇವೊಲಗೆ ಹುಟ್ಟುವೆಲ್ಲ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಅವನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಮರೋದ್ದಾರಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೊ ಅಂತೇಳಿ! ಅವನನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು! ಈ ಕಾಡನ್ನು ಬಿಲ್ಲಯ ಅಂತಕ್ಕಂತ

ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಏಕಾಂಗಿ ಪಾಪಿ! ಏಳು ಮನೆ ಕರುಣೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಪರಮಾತ್ಮ! ಏಳು ಮನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ದಾವ್ರಲ್ಲೋ ಮಾದೇವ!

ಏಳು ಮನೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ದಾ ಹೋಯ್ದಾ! ಏಳು ಎಚ್ಚರ ಮಾಡ್ತವ್ರೆ ಅಂದ್ರೆ! ಆದರೆ ನಾನು ಸಂಯಾದ ಸೇವ ಭಕ್ತರ ಪಡೆವಿದ್ದೇನೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡಬೇಕು! ಇವರ ಸತ್ಯ ದೃಢ ನಿಜ ಭಕ್ತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಕೇವಲ ಕಂಡ ಮೈ ಕರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಹೆಗ್ಗಟ್ಟು ತುರುಗಟ್ಟಿ! ಕಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ! ಕೇವಲ ರಕ್ತ ಪರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕೊಳವ ಎರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊಟ್ಟೊಂಡು! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದಗಳಾ! ಮೈ ಕಡೀತದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಕರೀರಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮೈಕೈನ ಪರಪರ ಕೆರೆದ್ರಂತೆ! ಕೈಗೆ ಕೇವಲ ರಕ್ತ ಮೆತ್ಕೊಂಬಯ್ಯ, ಇದೇ ನನಗೆ ಬ್ಯಾಳೆ! ಇವರ ಸತ್ಯ ನೋಡೋದ್ದೆ ಅಂತೇಳಿ! ಬಾಳ ನೀರಿನ ದಾವು ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಏಳು ದೇವ ಗುರುದೇವ ಬಾಳ ದಾವಾಯ್ತದೆ! ನೀರು ಕುಡಿಯಬೇಕು ಅಂತೇಳಿದ್ರಂತೆ! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಗಳರಾ! ಆದರೆ ನೀನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಟ್ಟಿಗೋಗಿ ಕುಡಿ! ಅಂದ್ರಂತೆ! ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗಿ ಕೈ ತೊಳೆಯಲೂ ಇಲ್ಲಂತೆ! ಆ ರಕ್ತ ಕೇವಲ ಕೈಲೇ ಮೂರು ಮೂರು ಬೊಗಸೆ ನೀರೆತ್ತಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಗಳರಾ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಅಂತೇಳಿ! ಅದು ಕಾರಯ್ಯನ ಕಟ್ಟೆಯಾಗಲಿ! ಇದು ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ ಕೊಳವಾಗಲಿ! ಅಂತೇಳಿ ನಾವುಕರೂ ಮಾಡಿದಿಟ್ಟು! ಹಳ್ಳೀದು ಅಂಕೂ ಗುಡಿ ಒಳಗೆ ಕಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕೊಂಡು! ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಕಂದಗಳರಾ! ನಿಮಗೆ ನಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ಆಗಲಿ! ನನಗೆ ಕುಂದ ಪೆಟ್ಟು ಆಗಲಿ! ಹುಲಿ ವಾಹನ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಪಾಹನದ ಮ್ಯಾಲೆ! ನೀವಾಗ ನೀವು ಮೆರೆಯಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಹಿಂದೆಗಡೆ ಆವಾಗಲೀಗ ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕೊಂಡು! ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ! ಮಾದೇವಾ ಬರುವಾ ನೋಡಯ್ಯ! ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚೌಲ ಬೀಸಾದ ನೋಡಯ್ಯಾ!

ಎಡದಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ! ಬಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಸತ್ಯವಂತೆ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಗುರುದೇವನಿಗೆ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಕಾಂಕ್ಷಾಪಮ್ಮನ ಪುತ್ರನಿಗೆ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!
ಸರಣು ಸರಣಾರತಿ ಗುರುದೇವನಿಗೆ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡಬೇಕು!

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ೬ನೇ ಕುಸಾಳಿಯನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಾಲನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ ಕೊಕ್ಕರ ಕೊನೆ ಮೂಲ ಪಟ್ಟದ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ ಸ್ಥಾಪಿತರ ಮೊದಲಿ ೭೫ಗೆ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅರುಣನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನಾದ ವೀಲಯ್ಯ ಎಂದು ಬರುತ್ತೆ.
೩. ಕುಸಾಳ ೯ರಲ್ಲಿ ವೀಲಯ್ಯ ಇವ್ವ ಸ್ಥಳಿ ಅಭಿನವದಡಿ ಎರಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಕಮ್ನ ಜೂಡೆಗೇರಿತನ ಹಿರಿಯ ಮಗನು.
೪. ಪುಟ್ಟೇಗೇರಿತನ ಮಗ ವೀಲೇಗೇರಿತ ಎಂದು ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.
೫. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದೆಕಾಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತಾರ್ ಮಂದೇತ್ತರ, ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳಾಗುತ್ತರೆ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ.
೬. ಕುಸಾಳ ೫ರಲ್ಲಿ ವೀಲಯ್ಯ ಮೇರಳ ಹೆಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತಾರ್ ಮಂದೇತ್ತರರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ. ಕುಸಾಳ ೬ರಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದೆಕಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡುತಾರ್ ಮಂದೇತ್ತರರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ.
೭. ಕುಸಾಳ ೯ರಲ್ಲಿ ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಮೂರನೇ ಮಗ ಹೆಣ್ಣಯ್ಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಯ್ಯ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.
೮. ಸಂಕಮ್ನನ ತಂದೆ ಪುಂಜ ಸ್ಥಾಪಿಗೆ ಕುಸಾಳ ಕರದಲ್ಲಿ, ವೀಲಯ್ಯನ ತಾಯಿ ಸಂಕಮ್ನ.
೯. ಕುಸಾಳ ೮ರಲ್ಲಿ ಮಂದೇತ್ತರರು ಸಂಕಮ್ನನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಯ್ಯ, ಕಾಕಿಯ, ಅಲ್ಲಯ್ಯ ಎಂಬ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

೪. ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಸಾಲು

ಸಮಸ್ಯೆ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟಿ ಮಾನವರು ರುಗುಗಳಲ್ಲಾ
 ಪೂಜ್ಯ ಪುರುಷರಲ್ಲಾ ಮೂರು ಉಳ್ಳು ಉರುಳು ಬರಲಿ ಅಂತೇಳಿ. ಉಡಿದಾರ ಹಳ್ಳ
 ಪದ್ಮ ಕಿಟ್ಟುಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಮೂಡಲು ಮುನ್ನಾಗಿ ಕಡೆದು ಹುಲಿಮಾಳೆ
 ಬರುವಾಗ! ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಯ ಮಾದಪ್ಪನವರು!
 ಹುಲಿ ಮಾಳೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನಲ್ಲ! ಆ ಹುಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿತ್ತು!
 ಹುಲಿ ಒಬ್ಬದಲ್ಲಿ ವೊಗುತ್ತಿತ್ತುಂಕೆ! ಒಡಿ ಹೊಣುಗುವಂತ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ಮಾದೇಪ್ಪರಂಗಿ ಉಬ್ಬುನ
 ಬಂದಂತಾಗ್ತುತ್ತು! ಆ ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳ ಇಳಿದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುವಾಗ! ಅಪರಂಜಿ ಉಡಿದಾರ!
 ಮಲೆ ಮಾದೇಪ್ಪರಂದು ಒಡೆದು ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ! ಆ ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ
 ಬಿದ್ದೊಯ್ಯಂತೆ! ಆತೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು! ನನ್ನ ಹಾಳು
 ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತತಕ್ಕಂತ ಮಾನವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಮಸ್ಯೆ ಪೂಜ್ಯ ಪುರುಷರು! ಈ ಹೆಣ್ಣೇಳು
 ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟಿ ಮಾನವರು ಬರುವಾಗ! ಒಂದೆಳೆ ಉಡಿದಾರನನ್ನು
 ಕಿತ್ತಾಕೊಂಡು ಬರಲಿ! ಇದು ಉಡಿದಾರದ ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ! ಒಡಕೆ ಹಳ್ಳವಾಗಲಿ! ಅಂತೇಳಿ
 ಪದ್ಮ ಕಿಟ್ಟುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಅದೇ ಹುಲಿ ಮಾಳೆ
 ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರೇಜ್ಜೆ ಬಂದಂತೆ! ಹೊನ್ನೂಗನೆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ!
 'ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯ ಗಡಗಿಂತ ಕೋಪು! ಚದುರ ಮದ್ದದಲ್ಲಿ! ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂದರೆ
 ಬೇವಿನಮರ ಹುಣುಕೆಮರ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ! ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಅಂದರೆ! ಸೊಕ್ಕಿನ ಗುಡ್ಡ
 ಕಟ್ಟೊಂಡು! ಮಾಸ ಮಾಡ್ತಿರ್ದಂತೆ! ಅವರು ಜಾತಿ ಒಳಗೆ ಹಾಲು ಮತ ಕುರುಬುಗೌಡರು!
 ಪರಮಾತ್ಮ ಅವರಿಗೆ ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನಕ್ಕೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದು!
 ಅವರಿಗೆ ಒಟ್ಟುಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಮಗು ಇತ್ತು! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು
 ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರಂತೆ! ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಮ್ಮನ ಗಂಡನ ಹೆಸರು ಕೆಂಪೇಗೌಡ
 ಅಂತೆ! ಅವರು ಇಬ್ಬತ್ತಮೂರು ಜನ ಕುಟುಂಬ

ಅಣ್ಣ ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ!

ಸಂತಕಾನ ಒಳಗೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು!
 ಆ ಬೇವಿನ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಮ್ಮ ಅನ್ನದಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು! ಹುಟ್ಟಿದ ಬಟ್ಟೆಗನೆ ಒಟ್ಟರಿ

ಸೆರಗನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು: ಒಚ್ಚರಿ ಸೆರಗನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು: ಮೂರು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಕಪ್ಪೆ ಪುರಿ ತಕ್ಕಂಡು: ಮಂಡಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು: ಅಯ್ಯೋ ಬೇವರೇ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ! ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತ ಮೊದಲಕ್ಷರ: ನೀನು ನನ್ನ ಕಪ್ಪಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದರೆ: ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ: ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಸಾಗುವವಾಗಿ ಮಡಗಿ: ಏಳುಕೆ ದನ ಕರುಗಳ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು: ಗುಡಿ ಗೋಪುರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು: ಮೆಟ್ಟಾಳದಿಂದ ಇದ್ದೆ ಪರಮಾತ್ಮ: ಅದೇ ಪ್ರಹಾರವಾಗಿ ನಾನು ಸಹ ಮೊದ್ವಿನಿ: ನನ್ನನ್ನು ಅದೇ ತರವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಪ್ಪ: ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ಒದ್ದೆ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ: ಸಂತ ಕಾಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು: ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಬೇಡ್ತು ಇದ್ದು: ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವಯಸ್ಸಿನ ಮುಖ್ಯನ ಮುರುಕರಂತೆ: ಹರುಕು ಜೋಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂಡು: ಮುರುಕು ಬೆತ್ತ ತಕ್ಕಂಡು: ಬಿಕ್ಕುಕನ ವೇಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯಾರಮ್ಮ ನೀನು ಕಂದೆ?

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯಾರಮ್ಮ ಅನುಪಂತ ವಾಣವಮ್ಮ ಕೇಳಬಿಟ್ಟು: ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ಪರದೇಸಿ ಮುಂಡೆ ಮಗವೇ! ಯಾರು ನೀನು, ನಾನು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಒಂಬತ್ತುಪಟ್ಟು ಹಾಕಿರುವಂತ ಸೀಲೆಯನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು: ನನ್ನ ಕಪ್ಪದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ: ಒಂದು ಕಟ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಮೂರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿ: ಮೂರು ದುಡ್ಡಿನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೇವನ ಮಾಡಕ್ಕೊಲ್ಲರವಾಗಿ: ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿರುವಂತ ಬಟ್ಟೆ ಮಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ: ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹಂತಿರುಗಿ ಮುಂತಿರುಗಿ: ಉಚ್ಚೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಗತಿ ಇಲ್ಲ! ಈ ಬಟ್ಟೆ ಒಚ್ಚರಿ ನೀರಿಗೆ ಅಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಚ್ಚರಿ ಮಾನ ಕಾಪಾಡೋಕ್ಕೆ ಹುಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ: ನೀನು ಯಾರು ಅಂತ ಕೇಳ್ವಿಕ್ಕೆ: ಏನಪ್ಪಾ ಕಂದಾ ನಾನೊಬ್ಬ ಪರದೇಸಿ ಕೊವ್ವಾ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಮರೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ ಸ್ವಾಮಿ ಆವಾಗಲೀಗ! ನಾಪ್ಪರಿ: ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡ ಕಂದಾ! ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪವೇ! ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ! ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ವಿನಗೂ ಕೂಡ! ನಿಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ: ಎಪ್ಪು ಬಾಗ್ಯ ಇದೆ ಅಂತ ಬೇಡೋತಾ ಇದ್ದೆ! ಅಪ್ಪು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬರೆದೆ ನನ್ನ ಕಂದಾ! ಏನಪ್ಪಾ ಕೂಗಿದು ನಿಜವೇ ಈ ಮಾತು! ಹೌದು ನಿಜ ತಾಯಿ! ಯಾವಾಗ ಬರೆದೆ ಭಾಗ್ಯ ಅಂದರೆ! ತಕ್ಷಣವಾಗಿ ಬಂದು ಬರೆದವಯಪ್ಪಾ! ಭಾಗ್ಯ ಬರಬೇಕಾದರೆ! ಭಯ ಭಕ್ತಿ ಸವನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಕಂಡು: ಅವರನ್ನೂ ಬಾಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಡೆ! ನಿಮಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಬರುತ್ತೆ ಕೇವ್ವಾ! ಏನಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮಂತವರನ್ನು ಕಂಡು ಬಿಟ್ಟೆ ಬರುತ್ತೇನಪ್ಪಾ! ಹೌದು ತಾಯಿ ನಿಜವಾಗ್ನಾ ಬರುತ್ತೆ! ಅಂತೇಕೆ ಆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯೊಡನೆ ನುಡಿದರಲ್ಲೋ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ನೀವು ಅದಿವಂತ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ! ತಂದೆ ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಬಾಳ ಭಯವಾಗುತ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಹೆದರಬೇಡ ಬೆದರಬೇಡ! ಅಂಜಬೇಡ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ನಿನಗೆ ಕಂಡಿತೆವಾಗಿ ಐಕ್ಯಾರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೆ ನೋಡುವುದು ಸ್ವಾನ ಮಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಎಲ್ಲದಿವ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು! ಒಂದು ಕೂಪ ಕಟ್ಟಿ ಕೆಚ್ಚರ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು! ಒಂದು ಬತ್ತಿಯಿಂದ ಸಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಬೇಡುತ್ತ ಇದ್ದರೆ! ಅದೇ ನಿನಗೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಾಗ್ಯ! ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ಇದೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದೂ ಅಲ್ಲ! ನಮ್ಮಂತ ಅರಬೇಸಿ, ಪಂದೇಸಿ, ಜಂಗಮರು! ಗುಡ್ಡಗಳು ಗುರುಗಳು ಕಾಳಾಮಿಕ ಸನ್ಯಾಸಿ! ಬುಡುಬುಡಿಕೆ ಸನ್ಯಾಸಿ! ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಯಾರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದರೆ! ಅದರಲ್ಲಿ ನೀನು ವಂಚನದ ಮಾತಾಡಬೇಡ! ನಿಂದನದ ಮಾತಾಡಬೇಡ ತಾಯಿ! ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನುಡಿ ಬಾರದವನ್ನು! ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಗತ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ! ಅಂದವರ ಜಗದೊಡೆಯ

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡುವ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ತಂದೆ ಸಿವಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಗೆ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಬಾಗ್ಯ ಐಕ್ಯಾರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ನನ್ನನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ! ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗೆ ಮುಂದು ಬಳಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು! ಮಿಥ್ಯೆಗಳು ಅಂತೇಳಿ! ಒಂದು ಅಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತರು ಕೋಟಿ ಗಣಂಗಳ ನಿತ್ಯ ಮೋಹನ ಮಾಡಿ! ಅನ್ನ ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಿ ನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನನಗೆ ಅಂತ ಬಾಗ್ಯವನ್ನಾದ್ದರಿ ಕೊಟ್ಟು! ರಕ್ಷಣ ಮಾಡು ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡುವ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ನಿನವ್ವಾ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಈ ರೀತಿ ಕೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ನಾನು ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ! ಹೊದಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ! ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಉಟ್ಟವನು! ಹುಲಿ ಚರ್ಮ ಹೊದುವನು! ಕಾವಿ ಕಮಂಡಲ ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರವಿಲ್ಲದೆ! ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ! ಮನೆ ಮನೆಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಡುವಂತ ಪಂದೇಸಿ! ನನ್ನನ್ನು ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ಕಂದಾ! ನಾನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನಲ್ಲ! ಕಂದ ನೂರಾರು ಮನೆ ಹಂತ ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯುವಂತ ಬಡ ಜಂಗಮ ಅಂತವರೇ ಘಾಡೇವಾ! ಈಕುನು ಐಕ್ಯಾರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಅಂತ ನಂಬಿಕೊಂಡಿಯಾ? ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಯಾಕೋ ನೀವು ಐಕ್ಯಾರ್ಯ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಅಲೆ! ಛಾತ್ರ ಇದೆ! ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡು ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯ ನೀಡುವ ಕೊಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಮಾಲೆ!

ಸಿವಸಿವಾ ಅಂತ ಐಕ್ಯಾರ್ಯ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿದರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ! ದಿಟ್ಟವ ಮಿಥ್ಯೆಗಳು! ಮುಂದೆ ಬಳಿ ಕೂಪದ ಹುಪ್ಪ ಮಿಥ್ಯೆಗಳು ಬೆಳ್ಳ ಸಹಿತ

ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ನೀಡಿದ್ದರನ್ನಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು" ಆಗ ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ
ಹಾಸ. ಸ್ವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಬೇವಿನ ಹಾಸಿ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ
ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ. ಎಕ್ಕದ ಎಲೆ ಎದೆಕಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ತೇಕದ ಎಲೆ
ಮುಸುಕಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ. ಪರಮಾತ್ಮ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಅನ್ನಿಲ್ಲದೆ. ಅರಣ್ಯಕ್ಕೊಳಗೆ ಗೆದ್ದ ಗೆಣಾ
ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಂದು ಕಾಲದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ಗಂಡನಾದ
ಕೆಂಡೇಗಿಂಡೆ. ಹಾಸು ಬೆಟ್ಟದ ಕೊವಿಗೋಗಿ. ಗಳವನ್ನು ಕಂಡು. ಕೆಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿ
ಒತ್ತು ಮಾರಿ ಬೇವಿನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅಂತ ಬಡವನ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತಂತೆ. ಬೇವಿನ್ನು
ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ. ಆ ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ. ಆಗ ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪನವರು. ಸಿವಸಿವಾ
ಬಡತನ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವರಿಗೆ ಬಾರಿ ಸಂತು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ಹುಲಿನ ಹಿಡಿದು
ನಿಲಿಸ್ಕೊಂಡು. ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮುದ್ದು ಮಾಡೇಪ್ಪರ. ಮುತ್ತಿನ ತೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈ
ನೀಡಿದನಂತೆ. ಮಾಯದ ಬಸ್ಸು ತೆಗೆದು. ಮಾಯಕಾರ ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪ. ಹಳೆಯ
ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದಕ್ಕಂತ ಈಥೂತಿ ತೆಗೆದು. ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಕಾಪದೇಸ ಮಾಡಿದನಂತೆ.
ಇದು ಮಾಯದ ಈಬೂತಿ. ಮದ್ದಕೆ ಈಬೂತಿ. ತಿಪ್ಪೆ ಉಪ್ಪರಿಕೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಈಬೂತಿ.
ಕಾಪ್ಪರಿಕೆ ತಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿದ ಈಬೂತಿ. ಬಡತನ ಬಯಲು ಮಾಡ್ತದೆ. ಸಿರಿಸಂಪತ್ತು
ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪುನ ನಿರ್ವಯಲ ಮಾಡಿ. ಎಕ್ಕದ ಗಡ ಉಟ್ಟಪ್ಪರ ಸಮ್ಮ ಈಬೂತಿ
ಅಂತೇಳಿ. ಆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಎಕ್ಕದ ಗಡ ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡಲು ಮಾಯದಾಗಲಿ.
ಈ ಎಕ್ಕದ ಎದೆಕಟ್ಟು. ತೇಕದ ಎಲೆ ಮುಸುಕಟ್ಟು. ಉಗುರಿ ಎಲೆ ಉಡುಗೋರೆ
ಮಾಡಿದರಕ್ಕಂತ. ಉಡುಪುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಲಿ. ಪಟ್ಟಿ ಸೀರೆ ಪುಟ್ಟಾಣೆ ರವಿಕೆಯಾಗಲಿ.
ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂದ ಮಾಡೇವ. ಆಗಲೇ ಉಡುಪೇ ವೊಂಕೊಯ್ಯಂತ ಸಿವಸಿವಾ ವಸ್ತ್ರ
ಬಂದು ಬಿತ್ತು ಮೈಮೇಲೆ. ಆಗ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ ಕಾಪದೇಸ ಮಾಡ್ತು ಅಪ್ಪ. ಮುತ್ತಿನ
ಮುಂಡಾಗಲು ರತ್ನದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಗೊಂಬೆಯಾಗಲಿ. ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಳತೊಟ್ಟಿ ಸಾಲು
ಗುಳಿಯಾಗಲಿ. ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮೀರಂತೇಳಿ. ಏಳು ಕಾಪ ಕಾಪಾಗಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ. ಆರಮನೆಗೆ
ನವರತ್ನದ ಕಟ್ಟಾಗಲಿ. ಪಾದ ತೊಕ್ಕೊಳ್ಳಕೆ ನವರತ್ನದ ಪಟ್ಟಿ ರತ್ನದ ಕಟ್ಟಾಗಲಿ. ಪರಮಾತ್ಮ
ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು. ಏಳು ಸಾವಿರ ಎಮ್ಮೆ. ಏಳು ಸಾವಿರ ಕುರಿ. ಏಳು ಸಾವಿರ
ಮೇಕೆ. ಏಳು ಸಾವಿರ ಆಡುಗಳಾಗಲಿ. ಒಪ್ಪುಕೊಡಿದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಟು ಸಾವಿರ ಕಾಪ್ಪರಿಗೆ
ರಾಸುಗಳು ಹಾಲುಹಾಗ್ಯವಾಗಲಿ. ಅರು ಸಾವಿರ ಆಳಕೆ ಆಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ. ಹಾಲುಹಾಗ್ಯ
ಆಳಕೆ ಆಳುವಾಗಿ. ಹಾಲು ದಾನ ಅನ್ನದಾನ ಯಾಲಕ್ಕಿದಾನ, ಸಿವದಾನ. ಮಾಡುವುದಾದರೆ
ಸಿವಸಿವಾ. ಚುಚ್ಚುಲಟ್ಟುಕಾನಿ, ಯೆಳಂದೊಂದು ಬೀದಿ. ಕಾನಕಾನಕ್ಕಿ ರತ್ನ. ಮಳಾಳಿಂದ
ವರ್ಗಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ. ಸಿವರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಮಗಳೆ. ಹಾಲುದಾನ. ಅನ್ನದಾನ
ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಾಗ್ಗ ಕೊಡುತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ ಕಡೆದು ಬತ್ತದರಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ
ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ.

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ
ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಬಂಗಮರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ ದಯಮಾಡವರೆ!
ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಬೇಡರ ಕಸ್ತೂರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಯೇಕಾ ಅಷ್ಟೆ ಮಾಡೇವೆ! ನಾನು ಕೋಂಗನಾಡು
ಮಲೆ! ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಿಂಗವಂತರನ್ನು ಕರೆತರುವ ತನಕ! ಸಿವ ಈ
ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆನ್ನು ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಡಿರಬೇಕು ಭಕ್ತ ಅಂದ್ರು! ತಾತಯ್ಯ
ಅರೇನು ಹೇಳು! ಬತ್ತ ಒಂದೇ ಮಲೆ ಅಂತಿದ್ದೆ ನಾನು! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಅಂತ
ಹೇಳ್ವದ್ದಿರಲ್ಲಾ ಕೆಲವಾರು ಮಲೆ ನೆಲೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಾಳೆ ನಾನು
ನೋಡ್ಕೊಬಿಟ್ಟನಿ! ಕೋಂಗನಾಡು ಮಲೆಗೆ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದೆ! ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಆನೆಮಲೆ ಜೇನುಮಲೆ! ಗುತ್ತಮಲೆ ಗುಲಗಂಜಮಲೆ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ
ಭದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಲೆ! ರೊಕ್ಕಮಲೆ ಕೊಂಬುದಿಕ್ಕುಮಲೆ! ಕೂಡಗಲ್ಲು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ!
ಮದ್ಯಮಲೆ ಮಂಜುಮಲೆ, ಗುಂಜೆ ಗುರಗಂಜಮಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ! ಹನ್ನೆರಡು
ಅಂಕಾ ದೇವಸ್ಥಾನ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವ ಹೀಕದ ಕಲ್ಲು! ಮಹ್ವನದ ಕೊಳ! ಅಂತರಗಂಗೆ!
ಗೇಪ್ಪಾ ಸಾಲೂರು ಮಲೆ! ತಮ್ಮಡೆಗೇರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಗುಡಿ! ಕತ್ತಿ ಪವಾಡದ ಕೊಳ!
ಆನೆ ತಲೆಕೆಂಬ ಪಾಲು ಹಳ್ಳ! ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಒಡ್ಡು! ತಪಾಸೆ ಬಾಳ ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ
ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರುಕಿನಿ ತಾತಯ್ಯ ಅಂತೇಳೆ! ನನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಾದರೆ!
ನಾನು ಕೋಂಗ ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬರುತ್ತೇನೆ! ಅಂದವರೆ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವಾ..”

ಆದಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡುವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮಂಡೆಯ ಬಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ ದಯಮಾಡವ್ರೆ
ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಮುನಿಗೆ!

ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ ತಾತಯ್ಯ ಅಂದವಂತೆ! ಆಗ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಎಳಗಾದಿ
ಎಳೆದೊಡ್ಡು! ಸುಳಗಾದಿ ಮಂಡೆಯ ಮ್ಕಾಲೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು! ಏಕ ಮೊಕದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ!
ಮಾಡುವ ಈಬೂತಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಹೋಳಿಗೆ ಒಳಗಿಟ್ಟು! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು! ಅರಿದಿಬ್ಬದ ಮಲೆಗಳನ್ನು ತ್ಯಜನೆ ಮಾಡಿ! ಸುದ್ದೆ ಮೂಡಲ ಮುನ್ನಾಗಿ!
ಕೋಂಗನಾಡು ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರು! ನಂಬೀದಿ ಒಳಗೆ ನಡೆದು ಬದ್ತಾ ಇದ್ದರಂತೆ
ಮಾಡೇಸ್ವರರು! ಆ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನೆಡು ಬೀದಿ ಒಳಗೆ! ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ
ಬಂಗಮರು! ಮಾಡೇಸ್ವರರ ಬೆನ್ನೆ ಹಿಂಬಾರಿಸಿದರಂತೆ! ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ
ಮಲೆಗೆ ಬಂದಂತೆ! ಅವರ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ನೂರೊಂದು ಮಂದಿ ಬಂಗಮರು!
ಕೋಂಗನಾಡು ಮಲೆ ಕೋಂಗ ಮತ್ತೂರಿನಿಂದ ಬಂದರು ಮಾಡೇಸ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ! ಪರಮಾತ್ಮ
ತಂಗಾಂಡು ತಗ್ಗೇರು ಕುಡಿದು! ಅಪಾರಗಳನ ತ್ಯಜನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಒಂದ ನಡೆದು ಒರುವಾಗ! ಮುಂದೆ ಮಾಡೇಸ್ವರರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
ನಗ್ಗು! ಪಾಲುಪಲ್ಲ ಪತ್ತರ ಹೋಗಿ! ಒರು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರಂತೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಮಾನವರು

ಕೊಂಗಣಾಡು: ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಂದ ಲಿಂಗವಂತರು ಬಂದರಲ್ಲಾ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿವಸಿವಾ! ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಪಾಸ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಗುಂಡಾಗಿಬಿಟ್ಟು ಈ ಗುಡಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವ ಅಂತೇಳು. ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಕೋವು ಅಂದರೆ! ಸಿವಸಿವ ಅಂತರಗಂಗೆ ಹಳ್ಳದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ. ಕಾಡಳ್ಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತಂತೆ! ಕಾಡಳ್ಳು ಅಂದ್ರೆ ಮರಳು ತಂದು ಸಿವಸಿವಾ! ಆ ಬಂಡೆಮ್ಮಾಲ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು! ಮರಳ್ಳು ಗುಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರನ ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲ ಬೆಚ್ಚಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆದು! ಮಾದೇಸ್ವರನ ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಕಿರುದಿವರ ಅಕ್ಕಿ ತಂದು ಅನ್ನ ಮಾಡಿ! ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ತಲೆಗೆ ಎಂಡು ಬಡಿಸಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ದೂಪ ತಂದು! ಮಾದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಕೆಂಡ ಮಾಡಿ! ಕಾಡು ದೂಪದ ಹೊಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದು! ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸೇವೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು! ಕಡೆದು ಕೊಂಗಣಾಡಿನ ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಮಾದೇಸ್ವರ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕೂತನಂತೆ! ಪಾಸ ಬಟ್ಟಲ ಹತ್ತಿರ ಮಾದೇಸ್ವರನ ಮುಂಡೆ ಪಲಹಾರಗಳನ್ನು ಮಡಗದ್ದು ಮಾನವರು! ಪೆಚ್ಚಿದರು, ಕಿರುದಿವರ ಅಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ತಲೆಗೆ ಬಡಿಸಿದರಂತೆ! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮುರಿದಿದ್ದು! ಮಾದೇಸ್ವರರು ಉಟ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ! ಕಾಡು ದೂಪದ ಹೊಗೆ ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ! ಕೈಕಾಲು ಒಡೆತ ಬುಂಡಂತೆ! ಕೊಂಗಣಾಡು ಮಲೆ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಂದ! ಲಿಂಗವಂತರು ಬಂದು ಮರಳೆಣ್ಣೆ ತಂದು! ಬೋಳು ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದ್ದು! ಮಾದೇವನಿಗೆ ಬಾರಿ ಕೊಂಗ ಮತ್ತು ಹಿಡಿದುದದ್ದಂತೆ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣದೆ ಪೋಯ್ತು! ಕಿವಿ ಕೇಳದೇ ಪೋಯ್ತು! ಕೂತರೆ ಏಳೋಕ್ಕಾಗಲ್ಲ! ಎದ್ದರೆ ಕೂಕ್ಕಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ, ಕಾಡುಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ತಿಂದು ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಗರಳು ಕುಕ್ಕೊಳ್ಳಂತೆ! ಪರಹರಾ ಆಹಾತ ಅಂತು; ಧರಣೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ! ಮಾದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಬಾರಿ ಆಹತ್ತು! ಬಾರಿ ಕಣ್ಣೆ ಏರಿಕೊಂಡಿದ್ದು! ಅಂತ ಕಷ್ಟ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಸರಣಾಡ ಬೇಡರ ಕನ್ನಂಮ್ಮನ ಕರದರಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನಿರಹಮ್ನಾ ಕೋದುಗ್ಭೂಷ್ಣಿನಿ^೨

ಮೂಡಲ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾದೇಸ್ವರ ತಂದೆ! ಬ್ಯಾಡರ ಗುಣಿಗ್ಗ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡೆಗಟ್ಟಿ! ಉಚ್ಚೆಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದಾಗ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣಲಾರದು! ಕಿವಿ ಕೇಳ ಬರದು! ತನ್ನ ಸರೀರವೆಲ್ಲಾ ಕಾಡೋಗದೆ! ಇವನು ತಮ್ಮಡಿಹಣ್ಣೆ ತರವಲ್ಲ ಅನ್ಭುಟ್ಟಿ! ಅವರು ಅಚ್ಚೆಳ್ಳು ಬೆಳೆವ ರಾಜ್ಯ ನೋಡುತ್ತವರೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡಮ್ಮ ಸಿದಾ
ಮರೆಯೋ ಮಾರದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ
ಮರೆಯೋ ಮಾರದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ||

ಹರಹಾ ಸಿವ ಸಿದಾ! ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಪೆ ಮಾರದೇವ ಮರಿದೇವ್ವ! ಏಳುಮಲೆ ಎತ್ತಯ್ಯನವರು! ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಎಳ್ಳು ಕೊತ್ತೆ ಆ ಎಣ್ಣೆ ಮಕ್ಕನವಾಗಲಿಕ್ಕಿ! ಆ ಎಣ್ಣೆ ಮಕ್ಕನ ಮೂಡಕ್ಕೆ ಪಡೆದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋ ವೊಕ್ಕಲು ಬಂದ್ತಲ್ಲ! ಆ ಕೌರಕ್ಕೆ ವೊಳಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಳಮ್ಮ ಅನ್ನೋವಳಿಗೆ! ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟವಲ್ಲ! ಅವಳನ್ನು ಎಳ್ಳು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದೇಕು ಅಂತ ಯೇಳ್ತಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಪೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಎಣಪ್ಪಾ ಚಿಕ್ಕವನೇ ಮಗನೇ! ನಾನು ಎಳ್ಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತ ಒಕ್ಕಲನ್ನು! ಕೌರಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಪಡೆದು ಮಡಗಿವಿ ಕಾರಯ್ಯ! ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ! ನೀನೋಗಿ ಚಿಕ್ಕವನೇ ಕಾರಯ್ಯ! ಅದವಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ ವೊಣ್ಣಾ ಅಂತವರೇ! ಮಾರದೇವಾ.

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ!
ಮರೆಯೋ ಮಾರದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ!
ನಾಡಿ ನೋಡಿ ಸಿದಾ!

ಯಾವಾಗ ಅದ್ದಟ್ಟಿಗೆ! ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ ಹೋಗಿ ನಾ ಅನ್ನುಬುಕ್ಕೋ ಮಾರವಪ್ಪನವರು! ಕಾರಯ್ಯನವರಿಗೆ ನಾಳ ದುಕ್ಕ ಬಪ್ಪಪ್ಪ! ಅಯ್ಯೋ ಗುರುವೇ ಗುರುತ್ತಿ ಪಾದವೇ! ತಂದೆ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಒಂದು ಮಾತೇಳ್ತನಿ! ಕ್ಕಾಪೆ ಮಾಡ್ಬೆಬೇಡಿ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು! ಅದೇನು ಮಾತು ಅಂದ್ರೆ ಹೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ತಾಮಿ! ಯಾರು ಸುದ್ದಿ ಹೇಳದ್ದು! ಕೌರಕ್ಕೆ ಕಾಳಮ್ಮನ ಸುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಹೇಳಬ್ಬಾಡಿ! ಅಂತವೋ ಕಾರಯ್ಯ!

ಆದಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ!
ಮರೆಯೋ ಮಾರದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿದಾ!

ಯಾವಾಗ ಅಂತ ಕೇಳದ್ದು! ಎಳ್ಳಿನಿ ಕೇಳಿ ಗುರುವೇ! ಅವರು ನಮ್ಮಂತ ದಾಸ ಹೋಗಿ, ಗುಡ್ಡ ಬಂಗಮರ ಕುದ್ದು! ನೀಡಿದ್ ಕಾಲ ತೆಗೆಸಿಲ್ಲ! ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸ್ತಾ ಯಾರು ಅಂತ ನೋಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ತಾಮಿ! ಅವರಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿಕೆಯ ತಂದೆ! ಯಾರಾದ್ದೂ ದಾಸ ಗುಡ್ಡ ಹೋಗಿ! ಯಾರಾದ್ದೂ ಬಂದುಬಿಡ್ತಾರೆ ಅಂತ! ಅಟ್ಟಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ ಅಪ್ಪಟ್ಟು! ಹಬ್ಬ ಮುಂದೆ ಏನು ಪಾರ ಮಡಗು ಅಂತ! ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ವಾನೇ ಕಾವಲು ಮಡಗವ್ವ! ಲಿಪ್ಪುಗಿತ್ತಿ ಪಾದ ಮಡ್ಬೆವೇ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ಹೇಳಬ್ಬಾಡಿ ಅಂತವರೇ! ಕಾರಯ್ಯ!

ಆಗಲೇಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಮಾರುಕಾರ ಮರದೇವರು! ಸದಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದೆ ಕಾರಯ್ಯ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು! ನಾನು ಬಿಡ್ಡಕ್ಕೋಗಿ ಬತ್ತೀವಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಅವಳ ಪಾಲು ಕೊಡಮಾಡಿ ಬತ್ತೀವಿ ಕಂದಯ್ಯ! ಆ ಪಂದ ಮಗಳೇ! ನಾನು ಬರೋತನ್ನ ಈ ಗುಡಿ ಗೋಪುಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೇಕು! ಬಂದೋರ ಕೈಲಿ ದೂವ ತಕ್ಕೋಬೇಕು! ಬರದವರ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆ ತಕ್ಕೋ ಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಕಂದ ಕಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ! ಅಪ್ಪಾಬಯವರು ಏಳುಮೇಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯನವರು! ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬತ್ತವೇ! ಮಾದಯ್ಯನವರು!

ಆದಾ... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಿ

ಮಲೆಯೋ ಕಡುಗ್ಗಾ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ

ಕೂಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವಣಿ

ಬೇವಿನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಯಾವ ತರಹವಾಗಿ! ಹೇಗೆ ಐಸ್ಟರ್ಯ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಸಲವತ್ತೇರು ಒಟ್ಟು ಒತ್ತುಪುಕೇ ಎಂಬತ್ತೇರು ಆರಂಭ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ! ಅದೂ ಅಲ್ಲದೇ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ಏಳು ಜನ ಬೇತದಾಳುಗಳು! ಏಳು ಜನ ಕುಂಬಳಕಾರರು! ಏಳು ಜನ ತಮ್ಮ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಎಲ್ಲ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಜನ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ಸೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದು! ಬಗಲು ರಾಸಿ ಆಕ್ಕುಟ್ಟವ್ವ! ಅದ್ವ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕವಳು! ಏಳು ಸೂರೆಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು! ಮುಗಿಲ ರಾಸಿ ಮೇಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮೊಳಸೀರೆ ಒಂದೇ ಸುತ್ತು ಸುತ್ತುಕೊಂಡು ಕೂಡಿರುವಂತೆ ಐಸ್ಟರ್ಯ ಬಂದುಬುದ್ಧ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ! ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಕಾಲು ತೊಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ! ನಡ್ಬಿ ಒಳಗೆ ಪಾತ್ರೆದ ಕಲ್ಲು! ಮೂಡಲ ಬರೋ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ! ಮೂಡಲ ಮುಕೆ ಪಾತ್ರೆಂಡು! ಎಡಬಲ ರಾಮ ಕಣಜ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾ ಕಣಜ! ದನ ಕುರಿಗಳಿಗುಂಟು ಅಪರಂಜಿ ಗುಂಟು! ಗುರುಬೇ ಚಿನ್ನದ ಕಲಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ! ಗುಂಬಕ್ಕಿ ನೀರು ಕುಡೀತಾವೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮಾಯದ ಬಲೇನ ಬುಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ರಾಗಿ ಸುತ್ತ ಬೆಜ್ಜಲು ತರಿಗೊಂಡ ಬಿಟ್ಟವ್ವ ಕಾಳಮ್ಮ!'

ಒಂದನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ದನ ಕಟ್ಟವ್ವ! ಎರಡನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡೋ ನಾಯಿ ಕಟ್ಟವ್ವ! ಮೂರನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಬಂದೂಕದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಡಗವ್ವ! ನಾಕನೇ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಗತ್ತಿ ಪಾಠ ಮಡಗವ್ವ!'

ದಾಗಿ ಬೇಸೋ ಕಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನ ಬೆಲೆ ಅಪರಂಜಿ!

ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಮೇಯವ್ವ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ವ ಏರೆಪ್ಪು!

ಸಲವತ್ತೇರ್ ಎಪ್ಪತ್ತಿ ಆರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಳು!

ಸಲವತ್ತೇರ್ ಜನ ಬೇತಾರ್ವ ತರಹವಳಿ!

ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಏಳು ಸಿಲುಕಿ ಕುರಿಕೊಡುವಂತೆ!

ಏಳು ಸಿಲುಕಿ ದೊಡ್ಡದಾದಂತೆ!

ಬೇಡವಷ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಸಿರಿಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಲಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ಆರು ಸಾವಿರೇ ಚುಚ್ಚಲಟ್ಟ ಕಟ್ಟನಳೆ! ಮೂರು ಸಾವಿರೇ ಬೇವಿನ ಹೆಣ್ಣು ಕಟ್ಟನಳೆ! ಬೇವಿನಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಚುಚ್ಚಲಟ್ಟಿಗೆ! ಹಿಡಿದ ಕತ್ತಿ ಪಾಲೆ! ಮೊಣ್ಣು ಬರುವಂತೆ ಹಾವಿನ ಪಾಲೆ!"

ಮೊಣ್ಣು ಮುರಿದು ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕೊಂಡು ಕೂತವಳಂತೆ! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣೇ ಕಾಣ ಬರೋಲ್ಲಂತೆ! ಅಂತ ಕಾಳಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಕುಂತಿದ್ದಂತೆ! ಈ ಸಮೃದ್ಧಾಚಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುವನವರು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ನಾನು ಇವಳಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದಲ್ಲ! ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂಕ್ಕೊಂಡು! ಇವಳ ಅಡಕತೆವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ! ಅಮ್ಮಾಕೆ ತಗುತಾಗ ಅಂತ ಹೋಗಬೇಕು! ಅಂತ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಮಲೆನೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ

ಕಾಡಿ ಬಾಡಿ ಸವಣಾ!

ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಅಡಕತೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಂತಿರುವಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮನಂತಹವಳು! ಏಳು ಸೊರೆಪುತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಾಳಾ! ಆಗಲೇ ಮದ್ಯಾಸ ಆಗೋಯ್ತು! ಅಲ್ಲೇ ಅದ್ದೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ವಿನಯಾ ನಾನು ಹೋಗಿ ನಾನು ಉದ್ದೊಂಡು! ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಹಿಟ್ಟೊಕ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು! ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆದು ಬುದ್ದಿ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮನಂತವಳು ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಬರಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬೇವಿನ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬದ್ತಾಳೆ! ಅವಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಂದು! ಸೂಸೇನ ಕೂಗಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಏಳು ಜನ ಸೊರೆಯರು! ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿದ್ದು! ಅಲಾಚಿ ಬ್ಯಾಲಾಚಿ, ನಿಂಗಾಚಿ, ನೀಲಾಚಿ! ಸುವರ್ಣ ಪದ್ಮಾವತಿ! ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಜುಂಜೇ ಗೌಡನ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಚಮ್ಮ! ಹಾಲಿದ್ದಾ ದ್ಯಾವಾಚಮ್ಮ ಅಣ್ಣುಟ್ಟಂತೆ! ಹಾಲಿದ್ದಾ ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂತಾ ಓಡಿ ಬಂದ್ಲಂತೆ! ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ದೇವಾಚಮ್ಮ! ಆಗ ಹೋಗಿ ನಡು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ವಿವ್ರಮ್ಮ ನಾನು ಏಳೊರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಎಳ್ಳು ಬೆಳೆದಾಣ್ಣುಟ್ಟು ಬಂದಿವ್ವಿ! ಏನಾದ್ಯೂ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳು! ತಲೆಗೊಂದಿಡಿ ಅಂತ ಎಳ್ಳುಬಿಟ್ಟೆ! ನನ್ನ

ಎಳೆಸ ದಾಸಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಗೋಯ್ತದೆ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಬಿತ್ತ ಬಿತ್ತನೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣುಟಂತೆ ಆಗ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನೊಬವಳು. ಆರು ಜನ ವಾಣಿಕ್ವೀರ್ಷ ಕರೆದ್ಬಿಟ್ಟು. ಇಗೋ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿಕಾಣು ಮಾಡಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮ ಎಳ್ಳು ಕೊಕ್ಕಿ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋದು ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನವಾದ್ಯೋ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು. ಅವರೇಣ್ಣನ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ. ಅವಳು ಏನ್ನಾದ್ರಿಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ. ತಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮನಿಗೆ. ಬೇಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳಂತೆ. ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅತ್ತಮ್ಮ ಕೈ ನೀಡಿ ಅಂದ್ಲಂತೆ. ಕೈ ನೀಡಿ ಇತ್ಯಂತುಟ್ಟು. ಕಾಲು ತೊಳ್ಳಂತುಟ್ಟು. ಅವಳ ಮುಂದೆ ತೇವಟಿಗೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ. ಏನು ಕೊಳ್ಳಂತುಟ್ಟು. ಏನ್ ಕೇಳ್ತಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ. ಏನಮ್ಮಾ ನನಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ. ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೀಯೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ಹೇಳ್ತಾಳೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ. ಅತ್ತಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮ ನೀವು ಎಳ್ಳು ಕೊಕ್ಕಿ ಹೋದ್ರೆ ಬರೋದು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾದ್ಯೋ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡ್ಬೆ. ಆವಾಗ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ಕೋಪ ಬಣ್ಣುಟ್ಟು. ಏನರೇ ನನ್ನ ಸವತಿ ಮಗಳೇ. ಹಾಲು ಅನ್ನ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಬದುಕನ್ನು ನಾನು ಸಂಪಾದ್ಬೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ತಿನ್ನೋವ್ವ ಮಗಳೇ. ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಅಲ್ಲೆ. ಕೇನ ಕುಡ್ಬಾವಾಗಿ ಬಯ್ಯಾ ಅವಳೇ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ.

ಮಲೆಯೋ ಕಿರುಗಿಟ್ಟ ಬಯಸ ಕುಡುವಾ.

ಸರಿ ಅತ್ತಮ್ಮನವರೇ ನನಗೆ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ಏನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನು ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು. ಸವತಿ ಮಗಳೇ ಮೂರು ಹೊಲದಲಿ ಬೆಳೆದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತೆ. ಮಗ್ಗುಲು ರಾಗಿ ಒಂದು ಮಾನ ಅಳಂತುಟ್ಟು. ನೀನು ನನಗೆ ಆರೆದು ಅಂಬಲಿ ಕಾಯಿಸತಕ್ಕಂತವಳೇ. ಕಾಳವ್ವಾ.

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ.

ಯಾವಾಗ ಆರೆದು ಅಂಬಲಿ ಕಾಯಿಸು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ. ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಕೋಪ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸಿವಣ್ಣ ಎಂತ ಬಡ್ಬಾಸದ ಮಾತು ಹೇಳುಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಹೆಣ್ಣಿಗೊಂದು ಗುಳಿ. ಗೇಣಿಗೊಂದು ಗುಳಿ. ದವಸವೇ ತಂದು ತುಂಬವಳೇ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಇಂತ ಬಡ್ಬಾಸದ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಾ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ನನಗೇನು ಅತ್ತಮ್ಮಾ. ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅತ್ತೆ ಕೈಲಿ ಸೋಸಿ ಸರಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿಂದ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಾದಂತಕ್ಕವಳು. ಒಂದು ಮಾನ ರಾಗಿ ಅಳಂತು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಸರಸ್ವತಿ ಒಳಗೆ ಸುಣ್ಣಗೆ ಬೀಸಿ ಹಿಟ್ಟು ತೊಳೆದು ಎತ್ಲಂತುಟ್ಟು. ಒಂದು ಅರುವಿ ನೀರುಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂಬಲಿ ತಯಾರಾಯಿತು ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತತ್ತನ್ನು.

ಅಂತ ಇಷ್ಟಾಯಿತ್ತು! ಮೂರು ಗಾತ್ರ ಮೂರು! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಪುಡಕ್ಕುಂಡು ಕೊಡ್ತಾಯಿತ್ತುಕೆ! ಆಗಲೀಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಕೊಡ್ತುಂದಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪನ್ನು! ಅಂಬರಿ ಕಾಯಕಿ ತುಂಡು ತಾನೆಗೆ ಹುಯ್ಯುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗರಪಕ್ಕಂತವಳು! ಅಂಬರಿ ಗಬ್ಬಗಿದ್ದೋ ತೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಯ್ದವಳೋ ಅಂದ್ಬುತ್ತು! ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬರಿಗೆ ಬೆಟ್ ಹಾಕಿ ಕೋಡ್ತಾ ಆಪ್ತೆ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಅಂಬರಿಗೆ ಬೆಟ್ ಹಾಕಿ ಕೋಡ್ಬುಟ್ಟೋ! ಕಾಳಮ್ಮ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಗಬ್ಬಿಗೆ ಕುಡ್ಬುತ್ತು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತವಳೇ! ಏನಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಪೆ ದ್ಯಾವಾಪೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸನ್ನ ತಿದ್ದಪ್ಪೆ! ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕುಡ್ಬುತ್ತು! ಆಗ ಕೋಣೆಯಿಂದ ಬಂದು! ಏನತ್ತೆನ್ನು ಎಂದು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲ ಕಣೆ ಸವತಿ ಎತ್ ಮಗಳೇ! ಇನ್ನೂ ಮನ ತೆಳ್ಳಗೆ ಕಾಯಿಸಿದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಯಿಂದ ತರಿದ್ಬಾ ನೀರಾ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಯಿಂದ ತರಿದ್ಬಾ ಸೆಂದ್ಬಾ ಅಂಥಾಕೆ! ಅತ್ತೆನ್ನು ನಾನು ಕಾಣೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ತಿರುಗಿ ತಕ್ಕಂದೋಗುಯ್ಯ ಬುಟ್ಟು! ಇನ್ನೊಂದರವಿ ನೀರೂಮಬುಟ್ಟು! ಇನ್ನೊಂದು ಉರಿಹಾಕಿ! ಇನ್ನೊಂದು ಮರಳ ಮರಳಬಿಟ್ಟು! ತಕ್ಕಂಬಂದು ತಾನೆಗೆ ಬಗ್ಗಿದ್ದುಕೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕವಳಿಗೆ! ಅವಳ ಮೂತಲ ಗಾತ್ರ ಡೊಳ್ಳು ಅಂಥಾದ್ದು ಕಂಡು ಬಂದ್ಬುತ್ತು! ನೀರು ಹಾಕಿರೋ ಅಂತ ಗೆರೆ, ಅಂಚುಗಳೆಲ್ಲಾ! ಅದರೊಳಗೆ ಕಂಡು ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ಆಗ ಸಂತೋಷ ಬಂದ್ಬುತ್ತು! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ಸಂತೋಷ ಬಂದ್ಬುತ್ತು! ಈ ದ್ಯಾವಾಪೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ತನ ಮಗಳು! ಹಿರಿ ಸೋವೆ ನೀರು! ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಾಣ್ಕೆ ಬರೋದು ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾದ್ದೋ ಏನೋ! ಅದರೊಳಗೆ ನಿಜಗೆ ಮೂರು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿತ್ತಿನಿ! ಕೀಳು ಬಾ ಅಂತ ಕರೆದು! ತೀವ ಮೇಲೆ ಕೊರಿಸಿಕೊಂಡು! ಸೊಣಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮ

ಅದಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಸೊಣಿಗೆ ಯಾವತರ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ತಾಪ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಏನಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಪೆ ಅಣ್ಣನ ಮಗಳೇ! ನನ್ನ ಹಿರೇಸೋಸೇ! ಮನೆಗೆ ದೊಡ್ಡವಳು! ಇದೋ ನಾನು ವೋದ ಮ್ಬಾರಿ! ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಾಣ್ಕೆ ಘೆಂತೋದ್ದೇಲೆ! ಯಾರಾದ್ದೂ ಕಾಳಮ್ಮ ಬದುಕ್ಕುಳೆ, ಬಾಳ್ವುಳೆ, ಅಂತೆಳ್ಳುತ್ತು! ಕಿಬ್ಬಾಗ ನೆಂಬಿರಲ್ಲ ತಿಕ್ಕುಂಡು ತಿನ್ನುವಾಗ ದೇವರಲ್ಲ ಅಂದಾಗ! ಈವಾಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಬದುಕ್ಕುಳೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಯಾರಾದ್ದೂ ಅಯ್ಯಗಳು ಅಪ್ಪಗಳು! ಗುಡ್ಡಗಳು ಮೇಲಿಗುಳು! ವಾಗುರು ಬಬ್ಬಾರಿ! ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಿರ ರಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾ ಬಂದ್ಬೆ! ನನ್ನ ಮನೆ!ರಿ ಏಳು ಸೇರು ರಾಗಿ ಕಾಲಿ ಆಗ್ಬುಟ್ಟದೆ! ಆ ಏಳುಸೇರು ರಾಗಿ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಸದ್ಗುತಿ ಒಳಗೆ ಸ್ಥಾ ಬೀಜ ತೆಗೆದ್ಬುಟ್ಟು! ಹೆಚ್ಚು ತೊಳೆದು ಎತ್ತಂಬುಟ್ಟು! ಹಾಲಿಗ್ ಒಂದೊಂದ್ ಬ್ಯಾಲದ ಕಾಯಿಗಾತ್ರ! ಒಂದೊಂದು ಏಳು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು!

ಎಳು ದಿನ ಗಂಡು ಪುಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅದೆ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮಣಿಗಳೇ! ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾಗಿ ಬದ್ಧರೇ ಕೂಡಿದ್ದು! ದ್ವಾವಾಚೇ...

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾಗಿ ಉಳಿದಾವ್ರೆ ದ್ವಾವಾಚೆ! ಇದರೊಳಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರು ಮಾತು ಹೇಳೋಣ! ಕೇಳು ದ್ವಾವಾಚೆ! ನನ್ನಪ್ಪವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗಿದ್ದಂತೆ! ನಡುವಾರಿ ಇದು! ಯಾರಾದರೂ ವೋಗ್ಗರೋ ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇಗೋ ಮೆ ಸುಗ್ಗ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆ! ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಸುಸುಬೆ ಗಾತ್ರ ಸುಗ್ಗ ಕಳೆದುಬಿಟ್ಟೆ! ಯಾರಾದ್ರೂ ಪಟಪಟ ಒದ್ದಾಡ್ತುಬಿಟ್ಟು! ಪ್ಯಾ ವೋಗ್ಗದ ಅನ್ನುತ್ತೆ! ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬಾಯಿಗೆ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಗಿಟ್ಟೆ! ಇಗೋ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳೋಣ ಕೇಳಮ್ಮ! ನೀನು ಸರಸ್ವತಿ ಒಳಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಬೀಸಿದ ರಾಗಿ! ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಗಿ ಕಾಳು ಉಳೊಂದು ಬುಡ್ಡವೆ! ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳೊಂದು ಬುಡ್ಡವೆ! ಅದ್ ದ್ವಾವಾಚ ದ್ವಾವಾಚೆ! ಸರಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ! ನನ್ನ ಕಣ್ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಳೊಂದು ರಾಗಿ! ನಾನ್ ದನ್ ಮಾಡ್ತಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ ಅಂದ್ರು! ಆ ರಾಗಿ ಕಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತ ದ್ವಾವಾಚೆ ನೀನು ಉಕ್ಕಿನ ಸೂಜಿಯಾಗಿ ಉಳಿಸಿದ್ದಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದಾಯ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೇಳೋಣ ಕೇಳು ದ್ವಾವಾಚೆ! ನನ್ನಪ್ಪ ಒಳಗೆ! ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಅದ್ವ ಮಾಥಂತೆ! ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಉಳಿ! ಅದೂ ತಂಗಳು ಮಜ್ಜೆಗೆ ಅದಲ್ಲಾ! ಏನಾದ ಮಿಕ್ಕಂದ್ ಅದನ್ನ ತಡ್ಕಂಡೋಣ! ಹಿಂದ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಚ್ಚಿಗೆ ಸುರಿಕಿದ್ದೆ! ಆ ಕಲ್ಲುಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆ ಎತ್ತಳು ಕ್ಷಾರಗಳು! ಕುಡಿದೇ ಇನ್ನೂ ಬದ್ಧಾಗೇ ಕಣ್ ದ್ವಾವಾಚೆ! ಅದೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ! ಕಾಗಿ ಎತ್ತಂಡೋಗ್ರವೆ! ಹದ್ದು ಹಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತಕಂಡೋಗ್ರವೆ! ಪಾಡ್ಡಾಳಗಳು ಬರ್ರಾವೆ! ಕಾಳ ತಿಕ್ಕಂಡು ಹೊರಬೋಗ್ರವೆ ದೇವಾಚೆ! ಅಲ್ಲಾ ಅತ್ತಿಗೆಮ್ಮಾ ನಾನು ಮುಂದಿಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಇರ್ರೋಣ! ಹಿಂದ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಕಾಗಿ, ಗುಟ್ಟುಚ್ಚಿ, ಹದ್ದು ನಾ ಕುಡಿದ್ದೇನಾ ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ! ಅವೆಲ್ಲಾ ಬರೆಯದ್ದಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀಕಾದ್ರೆ! ನಾ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳು ದೇವಾಚೆ! ನನ್ನ ಹಿಂದ್ಲಿ ಒಳಗೆ! ನೀನು ಮಂಜನ ಬಲೆಯ ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾಪನ ಬರುವ ಚುರವಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಲೆಯೋ ಬರುವ ಚುರವಾ
ಹೂಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ

ಕಾಳಮ್ಮ ಈ ತರ ಬುದ್ಧಿಯೇಳ್ತುಬಿಟ್ಟು! ಅವನ್ನಾ ಹೇಳೋಣ ಕೇಳಮ್ಮಾ! ದ್ವಾವಾಚೆ ಉಸಾರಾಗಿದ್ದೇಳು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಬಿಟ್ಟು ಆ ಬೇವುನ ಕಾಳ ಕಿರಿಯೇ ನಿಂಗಾಚೆ! ಇತ್ತಿದ್ದ ಕಡ್ಡಿಯ ಅಕ್ಷಣೋ ಹಂಗಿಲ್ಲ! ಉಕ್ಕಂಡುಕಾಕೊಂಡ ಗುಳ್ ಕಲ್ಲಂಗಿ! ಮೂಲೇಲಾದರೂ

ಕುಂತವಳೆ! ನೋಡೆಮ್ಮಾ ಕಿವನಾ! ನೋಡ್ಲ ಬೇವನ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಲ್ ನನ್ನ ಸವತಿ ಮಗಳೆ! ಉಣ್ಣುಂಡುಣ್ಣುಂಡು ಗುಣ್ಣುಲ್ಲಂಗ ಮೂಲೇಲಿ! ಕುಂತಿದ್ದೀಯಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಬೇವುಣ್ಣಾಳಿ ಅದಲ್ ಮುಂದಲೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು! ಬೆಮ್ಮನ ಮ್ಮಾಲೆ ಒಂದ್ ಗುಡ್ಡು ಗುಡ್ಡುದ್ದಂತೆ! ಅಳ್ ದ್ಯಾವಾಬಿ ಅಂತ ಕಿರಿಸೊನೆ ಕೊಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ! ದ್ಯಾವಾಬಮ್ಮ ಓಡ್ಕಂಡು ತಂಗಿ ಬಾಡುತ್ತು! ಇವರಲ್ಲ ತಕ್ಕದ ಕೆಲಸ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ ಈಳ್ ದಿದ್ಕೊಯ್ಯವೆ! ನನ್ನ ಅತ್ತಿ ಪುಸ್ತಯೆಗವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗೊಯ್ಯವೆ! ಹೊಡ್ಲ ಇವರ ಅಪ್ಪಂದೋತೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಏಳು ಮಂದಿ ಸೊಸೆರ್ದ ಕಲ್ದ್ರು! ಏನತ್ತಮ್ಮ ಏನತ್ತಮ್ಮ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ದಂಡ್ಯೆ ಬಂದ್ರಂತೆ! ಏಣ್ಣಾ ಸೊಸೇರೆ ನಾನು ಕೊಡ್ಕೊಗ್ಗೊಕು! ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಎಳ್ ಓಡ್ಲೆ ಅಯ್ಯವೆ! ಬೇತಾಗ್ರ ಸಂಬಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಯಾನಾರ ದುಡುಗಿಲ್ ಮುಕ್ಕಿ ರಾಸ್ಕೆ ಕೈಪಾಕಿ! ಎಳ್ಳುಕ್ಕಿ! ಎಲ್ಲಿ ನಿಂಬುಲ ಮಾಡ್ಕುಪ್ಪಾವೋ ಕಾಳೆ! ನಮ್ಮನೆ ಬೇವರು ಕುಲದೇವರು ನೋಡಿದ್ದೆ! ಬೆಳ್ ತೋರುದ್ದೆ ಹಸ್ತಾ ನುಂಗ್ತಾನೆ! ಇಂತೆ ಕುಲಗಿಲ್ ಬೇವರ್ದಳು ನಮ್ಮವ್ವ! ನಾನು ಬ್ಯಾಗಸ ಕೊಡೊಯ್ಯದ್ವಿವಿ! ಸಾಸತ್ತೋದ್ದೆ! ನೀವಾತ್ತೋನ್ನಾಡ್ತಿರಿ! ನೀವೇಳದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಕಿವಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಬೇವನ ಕಾಳಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಕಣ್ಣಾಡುತ್ತು! ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲುನ ಸುತ್ತಾ ಸೆಣ್ಣೆರವೆ ಸಾಲಿಟ್ಟಿದ್ವಿ! ಅದ್ಲೆ ಅದ್ಲೆ ಪಾಳು ಮುಂದೇರೆ! ನೀವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ನಮ್ಮನೆ ಪಾಳ್ಯಾಡ್ತಿದ್ದಿರಿ! ಎರಾಗಳ್ ಬಂದು ರಾಗಿಸೆವೆಲ್ಲಾ ಎಳೆಕಂಡೋಯ್ಯಾ ಅವೆಲ್ಲಾ! ಏಣ್ಣಾ ಸೊಸೆಯಂದಿರು ಯಾರು ರಾಗಿ ಬೀಸೊಡು! ಅಂತ! ಸೊಸೆರೆಲ್ಲಾ ಗಡಾಗಡ್ಲ ಸಡಿಲಕಂಡು ನಿಂತಿದ್ದೆ! ಕಿರಿಸೊನೆ ನಿಂಗಾಬೆ ಗರುಡ ಗಂಬದಾಗೆ ನಿಂತಿದ್ದು! ಯಾರ್ಲ ಅದ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ನಿಂತೊಂಗೆ ನಿಂತಿರೋಳು! ಬಾರ್ಣಾ ಇತ್ತಾಗಿ ಅಂತ ಕೂಗ್ಲ! ಕಿರಿಸೊನೆ ಗರಬವೇ ನಡುಗೊಯ್ಯ! ಈ ಕೆಟ್ಟಿಂದೆ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ದೆ! ಇಷ್ಟೇನು ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟಾರೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅತ್ತಮ್ಮ ಸರಣು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಸಿರು ಒಗ್ಗಿ ನಡುಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ! ಕೆಟ್ಟ ಮಗಳ ಹೇಳದ್ದು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ! ರಾಗಿ ತರೀವೆಲ್ಲಾ ಎರಾಗಳು ಎಳೆಕ್ಕೊಂಡೋಯ್ಯವೆ! ರಾಗಿ ಕಲ್ಲಪ್ಪುಕೆ ಎರ ಬರದಂತೆ ತರಿಗೆಂದವ! ಸುತ್ತ ಸುರಿ ಅಂದವಳು ಕಾಳಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವತಿ!

ಬೇವಿನಕಾಳಿ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ! ಕಿರಿ ಸೊಸೆ ನಿಂಗಾಬೆ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ಕಿವಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಅಂತ ಹೇಳ್ಲೆ! ಉಳುವ ಸೊಸೆರೆಲ್ಲಾ ಹಂಗೆ ನಿಂತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ! ಹಿರಿ ಸೊಸೆ ದ್ಯಾವಾಬಮ್ಮನಿಗೆ! ನನ ಕಂಡ ದ್ಯಾವಾಬಿ! ನನ್ನನೆಗೆ ನೀನೇ ಹಿರಿಸೊಸೆ! ನಾನು ಎಳ್ಳಿನ ಕಗಾದಿಂದ ಬರೋಗುಂಟ! ಮನೆ ಒಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದು ನನ ಕಂಡ! ಏನಿಲ್ಲ ನಿನ್ನೆತ ಆದ ನೋಡ್ಕಳದು ನಿನ್ ಭಾರ, ಎಳ್ಳಿ ಎಮ್ಮೆ ಕರೆಯದು ನಿನ್ನು! ಎಳ್ಳಿ ದನ ಕರೆಯುವುದು ನಿನ್ನು! ನಾನು ಕೂದಿಂದ ಬಂದೇಟ್ಟೆ! ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು ತೂಗಿದ್ದೇನೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ದೇವಯವರ ಅಕ್ಕಳಿ! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ದೇವಯವ ಅಕ್ಕಳಿ! ಬಂದವರ ಕೈಗೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಡ! ನೀಡೊಟ್ಟು ಉಣ್ಣಾಕ್ಕಿಕ್ಕ

ಹಾಡು. ಏಕಲ್ಪರೋಯದ್ದೆ ನೆಳ್ಗೆ ಕೊಡ್ತಾಡು. ದಾಣ್ಣ ದಾವತ್ತಿ ಬಂದವುಲ್ಲೆ. ಕುಡಿಯಾಕೆ ನೀರೊಡ್ತಾಡು ನನ ಕಂಡಾ ನನ್ನೇಳ್ಕೊಂದಿ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ನಿನ್ನ ಮಾವನಾದ ಕೊಂಡೇಗೊಂದುಗೆ. ಸರೋಗ್ಗಿ ಉಬಟಕ್ಕವೇಕು. ಉಬಟಕ್ಕುಟ್ಟು ಮನೆಯ ಒತ್ತಾನವಾಣ್ಣ. ವಾಳ ಒದ್ದಿಯಿಂದ ನೋಡ್ತೋ ಕೆಲಸ ನಿನ್ನದು. ಅದೂ ಆಲ್ತೆ ನನ ಕಂಡಾ ದುಳ್ಳನ ಸೊಡೇರು ಒಂತಲಿದ್ದು ನೀಯುಸೊಂಡೋಗ್ಗೇಕು. ಒಪ್ಪರೂ ಜಗಲ ಆಡ್ತಾಡ್ತಿ ಕಲೆಯ ಆಡ್ತಾಡ್ತಿ. ಯಾರೇ ಆಡ್ತು ಜಗಲ ಕಲೆಯ ಆಡ್ತೆ. ಕಡಿ ಕಿತ್ತು ಬೆಳ್ಳುಸುಂಗ್ ಮಾಡ್ತಿ. ಅಂದವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ.

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ.

ಬೇವುನ ಕಾಳಮ್ಮ! ಒಪ್ಪಿ ಸೊಡೆಗೆ ರಾಗಿ ಬೇಸ ಕೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು. ಒಪ್ಪಿಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ನನ ಎತ್ತೋ ಕೆಲಸ. ಒಪ್ಪಿಗೆ ರಾಗಿ ಒಡೆಯೂದು. ಒಪ್ಪುಳ್ಳ ಕಡ್ಲೊಳ್ಳ ಹುಲ್ಲಾಕಿ ನೀರು ಕುಡಿದೋ ಕೆಲಸ. ಒಪ್ಪಿ ಸೊಡೆಗೆ ದೋಸ ಮೈ ಕೊಳೆದು ಹುಲ್ಲಾಕಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗೆ. ಒಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟುಬಂದು.

ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕಾಳೆ ಹೋಗ್ಗಿನಿ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಅಕ್ಕಾತ್ ಏನಾದ್ರು ಆವದು. ಇನ್ನೂ ಓಟ್ ಪರಲಿಲ್ಲಾ. ಅಂಬಲಿ ತ್ತೊಲ್ಲು ಅಂತ ಪೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಒಪ್ಪೊಪ್ಪು ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದ್ರುಟ್ಟು. ಒಂದೊಂದಿಡಿ ಮುಳ್ಳುಟ್ಟ ಎಳ್ಳಮ್ಮ! ನನ್ನ ಎಳ್ಳನ ರಾಸಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಯ್ತು ಕಾಮ್ಮಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ಒಗಿದ್ದು ಬರ್ತಿನಿ. ಕುಡಾರಾಗಾದಮ್ಮ ಆಪ್ತುಟ್ಟು. ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯುಳ್ಳ ತಕ್ಕಂದು. ಬಾಮ್ನಿ ಈವತ್ತು ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ. ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಮುದ್ದೆ ಮನೆ ಬೀಗ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು. ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿಯುಳ್ಳ ಆ ಬಿಸಿ ಅಂಬಲಿ ತಂದು. ತೂಕೆಗೊಮ್ಮಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಆಗ ಎಬ್ಬೊಪ್ಪು ಹಾರಾಡ್ತೊಂದು ಬಂದ ನೋಣ. ಆ ಅಂಬಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬೊಣ್ಣೆ. ಆ ಬಿಸಿ ಅಂಬಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಮೇಲಕ್ಕೇಳುಗ್ಗೊವೊಮ್ಮು. ಆವಾಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂಬಲಿ ಕುಡ್ತುಳ್ಳ ಬಕ್ಕೊಲ್ಲು. ಆ ನೋಣ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡ್ರುತ್ತು. ಆ ನೋಣ ಕಂಡ ತಪ್ಪೊದಲ್ಲೆ. ಆ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದ್ರುತ್ತು. ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ ದ್ವಾವಾಡೆ ದ್ವಾವಾಡೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪುತ್ತ ಕಿನ್ನೊಡ್ವ ಮಗಳೇ. ಓದು ಬಾರಿ ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ.

ಅದಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ.

ಯಾವಾಗ ಕೂಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ದ್ವಾವಾಣಮ್ಮ ಏನ್ ನಮ್ಮ ಆತ್ರೆಗೆ ಮುಟ್ಟೋ ಮೊಲ್ಲಾಗ್ಗೊಣ್ಣೆ ಕಾಣ್ತಾಣ್ಣ. ಆಗೊಂದು ಸತಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರು. ಈಗೊಂದು ಸರ್ತಿ ಕೂಗ್ತಾಣ್ಣೆ. ಅಪ್ಪಂದು. ಕೋಣೆಯಿಂದ ಓಡ್ತೊಂದು. ಏನತ್ತೆವಣ್ಣ ಅಂತ ನಿಂತೊಂಡೆ. ಅಲ್ಲಾ ಕಾಮ್ಮ ದ್ವಾವಾಡೆ. ನನ್ನಕ್ಕೊವೊಣ್ಣೆ. ಎರ ಮುಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪರ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮೆತ್ತಿ ಸಿಮ್ಮಿ ಬೆಂಚಿನ ಸುಂದಿಲೆಲ್ಲಾ. ಈ ಹಾಳ ನನ್ನ ಮಗ್ ನೋಣಗು ಎಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್ತೊಣ್ಣೆ.

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮುಂಚೆ ಗೂಡ್ ಮಾಡ್ತು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೋ ನನ್ನೆಲ್ಲ ಸತ್ಯ ಅಂಬಲಿನೆಲ್ಲ! ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಂದ ಗುರಿ ಗುರಿ ಗುರಿ ಅಂತ ಕುಡುಮ್ಬಟ್ಟು! ಹಿಂಬಡ್ತಿ ಆಗ್ಗೆ ಇರಲಿ ಅಂತ! ಮೈ ಕೈಗಳ್ನಾ ಅಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬಂದವಲ್ಲಮ್ಮ! ಇವನ್ ಮಗಲ್ ನೋಣಗ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಿ ಅಷ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ನೋಣೆನ ಕಾಯ ತೆಗೆದು! ತರಗಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡುಬಿಟ್ಟು! ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಬಲಿ ತರಿ ನೋಣೆನ ಕಾಲಿಗೆ ಅಂಟುಬಿಟ್ಟು! ಆ ತರಗಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ಚೀಪ್ತು ಕುಂತು! ಕಾಳಮ್ಮ

ಹೃದ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನೋಣೆನ ಕಾಲ್ ಚೀಪ್ ಬಿಟ್ಟು! ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟು! ಅಂಜಿನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸರ್ತಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು! ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕೋಯ್ತಾಳೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ! ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕೋದ್ದೆ ಮೂಡ ಗಾತ್ರ ಬೋಳು! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಮಡಿಕ್ಕಂಡು ಕೊತವಲ್ಲ! ಆಗ್ಗೆಗೆ ಆ ಕಡೆ ಎಸ್ ಬೇಳಾಳೆ! ಎನಮ್ಮಾ ಅಲಾಚೆ, ಬ್ಯಾಲಾಚೆ, ನಿಂಗಾಚೆ, ನೀಲಾಚೆ, ಸುಪಳೆ, ಪದ್ಮಾಪತಿ, ವ್ಯಾಪಾಚೆ, ನಾನು ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟೆ! ಆ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿ ಕೂಮ್ಮ! ಸುಟೆಗೆ ಎತ್ತು ಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆಗಲಿಗ ವಾರ್ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು! ಏಳು ಜನ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು! ಆಹರಿ ರಟ್ಟೆ ಮೂರು ಜನ! ಈಚರಿ ರಟ್ಟೆ ಮೂರು ಜನ! ಮದ್ದ ನಡ ತದ್ದ ಇಡ್ಕಂಬಿಟ್ಟು! ಸತ್ಯವಂತೆ ಹಿರೇ ನೋಸೆ ವ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ಅಷ್ಟು ದೂರ ಎತ್ತಿದ್ದೇಲೆ ಮೊಪ್ಪನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಟ್ಟು! ಇದೇ ತರವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಎನರೇ ನನ್ನ ಸವತಿ ಎಸ್ ಮಕ್ಕಳೇ! ನನ್ನ ಅಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಹುಳ್ಳಿ ತಿಂದು ತಿಂದು! ನಿಮಗಿಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದವಾ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನೊಟ್ಟನ್ನ ಎತ್ತಲಾರೆಲ್ಲಾ! ಅಂತ ಕೇನ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ ಮೋದ್ಬಿಟ್ಟುಂತೆ! ಆಗ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಳೆಕಾಳೆ ಮೊಟ್ಟುಂಡು! ಮುಕ್ಕರಿಕೊಂಡು ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕಿತ್ತಿದ್ದು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು! ನಡೆಗೈಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟಾಕಿದ್ದು! ಗುಟ್ಟಾಕಿದ್ದೆ ಮುಂಗಾರು ಸಿಡ್ಡಾವಾಗಾಗೊತ್ತು! ಆಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಯಿ ಹುಳಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಆಗ ಎನಂತವಳೆ! ವ್ಯಾವಾಚೆ ವ್ಯಾವಾಚೆ ಆಸೆಗೆ ಅಂಬಲಿ ಕುಡುಮ್ಬಟ್ಟು! ಬಾಯಿಲ್ಲಾ ಹುಳಿ ಹುಳಿ! ಮುದ್ದೆಮನೆ ಬೀಗ ತೆಗೆದ್ಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಕೊನೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡು ಅಂಜು! ಆಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಮುದ್ದೆ ಮನೆ ಬೀಗ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಕವಳಿಗೆ ಅಡಿಕೆ ಎಲೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು! ಒಂದು ವ್ಯಾಲದ ಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಸುಣ್ಣ ತಂದುಕೊಟ್ಟು! ಆಗಲಿಗ ಈಶ್ವರರು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲರಮ್ಮ ವ್ಯಾವಾಚೆ! ಇನ್ನೊಂದಿತ್ತ ಸುಣ್ಣ ತಂದಿದ್ದ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ಪನೆ ಮನೆ ಗಂಟೋಯ್ತಾ! ಅಂತ ಕೇನ ಕಟ್ಟುವಾಗಿ! ನೋಡುಬಿಟ್ಟು! ಅತ್ತೆಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ! ನಿಮಗೆ

ಗಾಬಲ್ಲ! ಬಾಯಿ ಆ ಅಕ್ಕಳ ಅಂತ್ಯವಿಟ್ಟು! ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ! ಎಳೆವಿಟ್ಟು! ಕೈಲಿ ತಕ್ಕಂಡು! ಕೆಸರ ಗದ್ದೇಲಿ ಯಾವ ಥರ ಆಳುಗಳು ಕಪ್ಪಡಿಪ್ಪಾರೋ! ಆತರವಾಗಿ ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ ಸುಗ್ಗದವ್ವು ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಕಪ್ಪಡಿಸಿ ಆಕ್ಕಾಳಲ್ಲಾ! ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಲೆ ಆಡಿಕೆ ಹಾಕಬಯ್ಯಿ! ಕಾಳಮ್ಮ ಹಲಸಿನ ಕಾಯಿ ಗಾತ್ರ ಪಾಂಬೂಲ ಒತ್ತರಿಕ್ಕಂಬಯ್ಯಿ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮೊಳ ಸೀರೆ ಉಕ್ಕಿಂಬಯ್ಯಿ! ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಂಬಲಿ ಹಿಟ್ಟು ಹುಳ್ಳಿ ಕಾಳು ಎಕ್ಕಂಬಯ್ಯಿ! ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಆ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿಗೆ ಏಳು ಜೊತೆ ಕೋಣಾನ್ನ ಕಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತ್ಯಂತ್ಯವಳು! ಪೋಗಿ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ! ಉರಸಾಗಿ ಕೊರಡನ್ನು ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕಾಲೆತ್ತಿ! ಅದರ ಮೇಲಿ ಮಡಗಿದ್ದು! ಈ ಚಕ್ರ ಅಂತ್ಯದ್ದು! ನೆಲಕ್ಕೆ ಉಳೋಯ್ದಲ್ಲವ್ವ! ಮಾಡೇವಾ!

ಹ್ಯಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಈ ಚಕ್ರ ಉಳೋದ್ದು! ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣ್ ಬರಲಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಿ ಮುಂಗೈಗಾತ್ರ ಕೊಳ್ಳು ಮುರುದೋಗಿ! ಮುಂಗೈ ಮೇಲೆ ಬುಕ್ಕಿಂಡವ್ವ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಾ ಪೋರ ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿದೆ! ಆಗ ಕೊರಡ ತಕ್ಕಂಡು! ಅವಳು ಜೊತೆ ಕೋಣಾ ಕಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಏರಿಗೆ ಆ ಕೋಣಾಗಳಿಗೂ ಒಂದು! ಕೊಲ್ಲವಾರದ ಕೊಲೆಯಾ ಕೊಡ್ತಾಳೆ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊಲ್ಲವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಈ ಉಳೋದ ಚಕ್ರ ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ತೇಗಿನ ಪುರದ ಬಳಿ ಜಗಲಿ ಮೇಲೆ! ಇದೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿರುವಂತೆ! ಸುಬಾಸ್ ನನ ಕುದು ಕಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯ! ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಮೊದ್ಲೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೇನೋ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಇವಳ ಆಡಳಿತ ನೋಡ್ಬೇಕಲ್ಲಾ ಅಂತ!

ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!
ಗಿರಿಯಂದಿಳಿದರು ಮಾಡೇವಾ!
ಕೊಂಗರು ಕೊಟ್ಟ ತೇಜಯ ಮ್ಯಾರ
ಗಿರಿಯಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!
ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!
ಗಿರಿಯಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!
ಬಣ್ಣದ ಬೆಟ್ಟುಲಿ ಎರವರೆ!
ಗಿರಿಯಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!
ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾಡೇವಾ!

ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾರೋವಾ!
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾರೋವಾ
 ಮೈಯಲ್ಲಾ ಸಿರಿಗುಂಧವೋ
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾರೋವಾ!
 ಇಳಿದಾರು ಇಳಿದಾರು ಮಾರೋವಾ
 ಗಿರಿಯಿಂದ ಇಳಿದಾರು ಮಾರೋವಾ!

ವಿಪ್ರಲಾ ನನ್ ಮಗನ ಮಕ್ಕಳ ಜೀತಗಾರಕ್ಕೆ ಅಂಕ ಕೊಗುದ್ದು! ಜೀತಗಾರರು
 ಗುಡುಗುಡನೋಡ್ತಂದು, ಕ್ಷಾಣಗಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚ್ಛ ಕಟ್ಟುಕುದ್ದು! ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮನ ಕೈ
 ಹಿಡ್ತಂದು! ಬಂದಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸ್ತಂದು! ಕಂಚಾಲದ ಮರವಂತೆ! ಕಂಚಾಲದ ಮರದ
 ಕೆಳಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಗುಡಾರಂತೆ! ಮುತ್ತಿನ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಚವಂತೆ! ಮುಕ್ಕಾಲು
 ಮಂಚದ ಮ್ಮಾಲೆ ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ! ನಲವತ್ತೊಂಟು ಜನ ಜೀತಗಾರರಲ್ಲದೆ!
 ಬಸ್ತುಲಾ ನನ್ನ ಮಗನ್ ಮಕ್ಕಳ ಅಂದ್ರು! ಎನು ಪಕ್ಷ ತಾಯಿ ಅಂಕ ಅವ್ವ ದಂಡಕ್ಕೆ
 ಬಂದು! ಬಂದು ಎಲ್ಲ ಸಾಲಿಗೆ ನಿಂತ್ಸಂದು! ಎಲಾ ನನ್ನ ಮಗನ ಮಕ್ಕಳಾ! ಈವೊತ್ತು
 ಎಡೊತ್ನಲ್ಲಿ ಉಟ ತಂದಿದ್ದಿ! ಜೀತಗಾರ ಕಾಳಮ್ಮ ಉಟ ತರದು ನಿಧಾನವಾಯ್ತು
 ಅಂಕ! ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಹಾನಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಳದಲ್ಲಿ! ಯಾರ್ಯಾರು ಎಚ್ಚತ್ತು ಎಳ್ ತಂದು
 ಎಂಜಲು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹೇಳಿ ಅಂದ್ರು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಗನ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ನೋಡ್ತಿದ್ದಾರೆ!
 ಯಾರು ಜೀತಗಾರರು! ಯಾತ್ರಲಾ ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತಿದ್ದೀರಿ! ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಡ್ತೀರೋ!
 ಇಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಅಂತಾಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಆಳುಗಳೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮೊಳ
 ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ನೋಡ್ತಾ! ಗುಡುಗುನ್ನೆ ಮಾತಾಡ್ತೀತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ಯಾತ್ರಲಾ ಗುಸುಗುಸನೆ
 ಮಾತಾಡ್ತೀರಿ! ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಡಿ! ಅವ್ವಾ ನಾನು ತಿಂದಿಲ್ಲ ಕಸವ್ವಾ! ಅಂದ್ರಂತೆ
 ಎಲ್ಲಾ ಜೀತಗಾರರು! ಒಬ್ಬ ತಿಂದಿಲ್ಲ ಅಂತಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಮತ್ತೆನ್ನಾರು ತಿಂದೋರು! ಎಲಾ
 ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ! ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಯ್ತುಂಬ ನೀರು ತುಂಬೊಂದು! ನೀರ್ ಮುಕ್ಕಳಸಿ ಮಕ್ಕಳಸಿ!
 ಕೇಳಿಕುಗೀರಿ ಅಂತಾಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಲವತ್ತೊಂಟು ಜನ ಜೀತಗಾರ್ರು! ಬಾಯಿ ತುಂಬಾ
 ನೀರುಂಟುಂದು ಮುಕ್ಕಳಸಿ ಉಗುದ್ರಂತೆ! ಒಬ್ಬರ ಬಾಯ್ತುಂಬೂ ಒಂದು ಸಿಪ್ಪೇನೂ ಬಡ್ತಿಲ್ಲ!
 ಯಾವನೋ ದಾವ ತಡೀನಾರದ ಮನಸ ಒಂದೆಳ್ ಕುರುಳ್ಕಟ್ಟಿದ್ದ! ಅವ್ವ ನೀರು ಕೈಗೆ
 ಕೆಳಗುಗುದ್ದಂತೆ! ಎಳೆಸ ಸಿದುರೆ! ಪಚ್ಚಿ ಕಲ್ಲ ಮ್ಮಾಲೆ ದೀಳ್ತಪ್ಪ ಮಾರೋವಾ! ನೋಡಿ
 ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ ಕಾಳಮ್ಮಂಗೆ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದುಬುಡ್ತು! ಹೌ ಮುಂದೆ ಮಗನೇ! ನಾನು
 ಕಂಡಂಗೆ ಇಪ್ಪು ಎತ್ತಿಂದಿದ್ದೀಯೆಂತಾ! ಹಾಣದಂಗೆಪ್ಪ ತಿಂದಿದ್ದೀಯಾ! ಎಲೋ ಕಂಬಳಗಾರ
 ಮಲ್ಲನ್ನಾ ಬಾಯಲ್ಲಿ! ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹುಣಗೇ! ಸೆಟ್ಟೆ ತಕ್ಕಂಜಾ ಅಂದ್ರು! ಕಂಬಳಗಾರ್

ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಆಗ್ನಿ ತಾಯಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಒಂದು ಗಾಡಿ ಹಣಗೇ ಸೆವೈ ತರ್ಪಂದೋಗ್ಗುಟ್ಟಂತೆ! ಹಣಗ ಸೆವೈ ತಕೊಂಡು ಬೇವಿನ ಕಾಳಿ ಅವನಿಗೆ ಬಂದಾಪ್ಪ ಕೊಲೆಯ ಕೊಡುಪಾಳಿ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವ್ವ ಎಟು ತಡಿಲಾರ್ಲೇನೇ! ನಾ ತಡಿಲಾರಿ ಕೊ ತಾಯಿ ಎಟು! ಹೊಡಿ! ಬ್ಬಾಡಿ ಕೊ ತಾಯಿ ಎಟು! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅಪ್ಪ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಾಪ್ಪಾ, ಬೇಳೋನಂತೆ! ಎಲಾ ನನ್ನ ಮಗುನ್ ಮಗ್ಗೆ! ನಿತ್ಯ ಬೇವುಕೆತ ಉಳುಮೆ ಅಂತಿದ್ದೆ! ತಾಯಿ ಸಪ್ತವಾಗ್ಗೂ ಕಾಸು ತಿಂದಿಲ್ಲ ಕೆನಪ್ಪಾ! ಗಾಳಿಗೊಂದು ಕಾಳು ತೂಕೊಳ್ಳೊಂದು! ನನ್ನಲ್ಲಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು, ಕುರುಕ್ಕುಪ್ಪೆ ತಾಯಿ! ನಿಮ್ಮ ಎಳ್ಳು ತಿಂದುದಕ್ಕೆ ಸಾಯೋಗೊಟ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ! ಬೇತಗಾರನಾಗಿ ಗೇಯ್ತುನಿ ಅಂತಾನಲ್ಲೋ ಮಾದೇವ! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ! ಪ್ಪಾ ಮುಂಡೇ ಮಗ್ಗೆ ಬೇತ ಗೇಯ್ತಯಾ! ಗೇಯ್ತುನಿ ತಾಯಿ! ಹಂಗಾಲೆ ಬರಿ ಅಗ್ಗರಮೆಂಟ ಅಂತ್ತು! ಅಗ್ಗರಮೆಂಟ್ ಬರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಬನ್ನಿ ಕೊತ್ಕಳಿ ಈ ಸಲ ಊಟಕ್ಕೆ! ಅಂತ್ತು! ಸಲವತ್ತೊಟು ಬೇತಗಾರನು ಬಂದು! ಸಾಲಾಗಿ ಊಟುಕ್ಕೊತ್ತಂತೆ! ಅವರವರ ಎಲೆಗೆ ಅದ್ದದ ಹಿಟ್ಟು!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದೇ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ! ಕೊತ್ಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ನಂತಕ್ಕವಳು! ಆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗೆ! ಕೊಲುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಳಂತೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅರುವಾಗ್ಗುಟ್ಟು ನೋಡ್ತಾ, ನೋಡ್ತಾ, ಈ ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗೆ! ಇಪ್ಪು ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳಲ್ಲ! ಈ ಮುಂಡೆ ಮಗಳು ಅಂತೇಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದರಪ್ಪ ಅಂತ ಬೇಳೆದ್ರೆ! ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬರದವರ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬರಿದ್ದುಕ್ಕೋ! ಅವರು ಬಂದು! ಏನಪ್ಪಾಜಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯ ವಾಸುಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನನಗೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕಪ್ಪ ನಿನಗೆ! ಇದೋ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆ ಮುಂಡೆ ಕೊಲುವಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಏನ್ನಾಡ ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು! ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕೊಡಪ್ಪಾ ಅಣ್ಣಪ್ಪು! ಆಗ ವಾಸುದೇವನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವನು! ಆ ಸುಂಟರ ಗಾಳಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ! ಅವನ್ನ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬೀಗದನೇ ವಾಸುದೇವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ವಾಸುದೇವ ಬೊಂಬುಕ್ಕೋ! ಈ ಪತ್ರ ಅಂತಕ್ಕಂತವು! ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟೋ! ಗರಿಗರಿ ಅಂತ ಅಡ್ಡಾ ಇದ್ದೋ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರು ಹಿಟ್ಟು ಅಂಬಲಿ ಉಳ್ಳವಳು ಪುಂಪುಂಬುಟ್ಟು! ಆ ತೇಗಿನ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಕೊತ್ಕೊಂಡು! ಎಳ್ ಕೊಕ್ಕೆ ಪೊಯ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಯಾಕಾಗ ಅವರು ಎಳ್ ಕೂಡೆ ಪೊಂಬೋಗ್ಗುಲ್ಲೋ! ಈ ಬೇವಿನ ಮರ
ಮೇಲೆ ಕುಳಿವಲ್ಲಾ! ಮಾಯಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಏಳು ಮಲೆ ಎತ್ತಯ್ಯ! ಬೂ
ಮೇಲೆ ಮರಸಿಗೊಂಡ ಫೂಲೋಕದ ಗಂಡ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇವಿನ ಮರದಿಂದ ಕೆಳ
ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ಅವಳ ಆವಳಿಕ ನೋಡಿದ್ದಾಯ್ತಲ್ಲ! ಈಗ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲ ಮಗಳು! ಅಲಂಬಾಡಿ
ಬುಲಬೇಗೊಡ ಅಂತರ್ವನು! ಅವಳ ಮಗಳು ದ್ಯಾವಾಕಮ್ಮ! ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹಿರಿಯೋ
ಅವಳ ದೈವ ಮನ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಅನಂತರ ನಾನು ಎಳ್ಳು ಕೂಡೆ ಹೋಗೀ ಎಳ್ಳು
ಕೇಳೇಕು ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬೇವಿನ ಮರ ಇಳಿದ
ಬಿಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಎತ್ತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಬೇವಿನ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈಚರಿ ರಸ್ತೆಲಿ
ನಿಂತು! ನೋಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ಕಬ್ಬಿ
ನಾನು ಕಳಿಂಗ ಸರ್ವ! ಮೆಚ್ಚುಗಿತ್ತಿ ಪೂರವವನೇ ಪೂರ ಮಡಗಿದ್ದ! ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ
ಪಟ್ಟಿಗೆ! ಯಾರಾದರೂ ನುಗ್ಗಿ ಬುಡ್ಬಾರ ಅಂತ ಹೇಳುಬುಟ್ಟು! ಆ ಬಸವನ ಬಾಯನ್ನೇ
ಪಾಪಾ ಮಾತ್ ಮಡಗಿದ್ದ! ಅದನ್ನೂ ನೋಡ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಯಾವ
ತರವಾಗಿ ನಾನು ಪಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಬೇಕು! ಏನಾದರೂ ಈ ಪಾರಿನೋಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ
ಬಿಡೋವೆ! ನಾನು ಎಂಬಲ್ಗಾನ್ದಿರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಈ
ಬಾಬ್ಬನ್ನಿ ನುಗ್ಗತಕ್ಕಂತ ಕಡ್ಡ! ನನಗೇನು ಬಂದಿದೆ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಕ್ಕಾಸದಲ್ಲಿ!
ಮಾಡೇವ ಈತೆ ನಿಂತೋದು ಬಂದು! ಕುಪ್ಪುಕುಪ್ಪರಸವರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವಾ.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಜ್ಜೆಪ್ಪಿಗೆ ಸತ್ಯವಂತ ಬೇವಾಕಮ್ಮ! ಏನ್ ಮಾಡ್ಬಾಳ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ! ಅವರಕ್ಕೆ
ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಏಳು ಮಾನ ರಾಗಿ! ಆ ರಾಗಿನ ಒಣಗಾಪ್ಪುಟ್ಟು!
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಬಾಪ್ಪ ಕುಳಿವ್ವು ಬಸರೋಳಿಗೆ! ರಾಗಿ ಒಣಗಿಸ್ತಾ ಕುಳಿವ್ವಂತೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ
ಮಾಡಪ್ಪರವರು ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಮಿಕ್ಕ ಸಾರಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಈ ದ್ಯಾವಾಕಮ್ಮನಿಗೆ
ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಅವಳ ಮಾಡೇವ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ನೋಡ್ಬಾ ನಾನು ಬಿಟ್ಟ
ಗೂರಿದ್ದ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಇವರಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅವರ
ಬಂಗಿನ ಪಾಪಾನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಡಗಿ! ಮುಂದಿನ ಪೂರವನ್ನೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ
ಮೆತ್ತಿವರಂತೆ! ಆಗ ಬಂಗು ಬರೀಡ್ ಅಂತ ಸ್ವಾಮಾಗ್ಗುಡ್ತಂತೆ! ಆ ಬಂಗಿನ ಸ್ವಾಮಿ
ಕೇಳ್ಬಟ್ಟು! ದ್ಯಾವಾಕಮ್ಮ ಇದೇನು ನಮ್ಮಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ಬಂಗಿನ ಸದ್ವಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಟ್ಟು!
ಕಾತ್ ನೋಡ್ವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಮೂರು

ಜೋಡುವದ್ದ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿಹಾಳಮ್ಮ! ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮ ಬಾಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ! ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸರಗಾತ್ಮಂಜು! ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಏನಂತ ಕೇಳುತ್ತಾಂತ! ಹೇಳಿದ್ದ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಜಂಗಮರೇ ಇದೇ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಂತಕ್ಕವಳು! ಇಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುವಳಲ್ಲ! ಇದೋ ಅಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬರ್ರಾದರೆ ಅಂತ ಯೀಳ್ಳುತ್ತಾ! ಬಾಹ್ಯವ ಬಾಯಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡ್ಲವ್ವೆ! ಕುಟ್ಟೋ ನಾಯಿ! ಕುಳಿಗೆ ಸರ್ವಾಸೇ ಪಾಠ ಮಾಡುವಳಿ! ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿ ಪಾರಾ ಮಾಡ್ಲವ್ವೆ! ಗುರುವೇ ಇದ್ದೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಡು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ! ನೀವು ಯಾವ ನಾಡ್ಲವರೂ ಗುರುರಾಯ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಏನವ್ವಾ ನಾನು ಯಾವ ನಾಡ್ಲವ ಅಂತ ಕೇಳ್ತುಟ್ಟಲ್ಲಾ! ತಾಯಮ್ಮ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮಗಳೇ! ಕೊಳ್ಳರೆಗೊಂದು ಕೆರೆಯ! ನಮ್ಮಂತ ದಾಸ ಜೋಗಿ! ಗುಡ್ಡ ಜಂಗಮರು! ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಊರು, ಯಾವ ಕೇರಿ ಯಾವ ಮನೆ! ಹೇಳು ತಾಯಿ! ಮನೆ ಮನೆ ಬಿಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾರಿಗುಡೀರಿ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡ್ಲಂತ ಜಂಗಮರಿಗೆ! ಊರು ಯಾವುದು ಕೇರಿ ಯಾವುದು ಹೇಳಬೇಕು ಅನ್ತುಟ್ಟು! ನಾನು ನಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ತಾಯವ್ವ! ನನಗೆ ಗುರುರಾಯ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡುವಂತವಳೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ! ದ್ಯಾವಾಹಮ್ಮನಿಗೆ! ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಊರು ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳ! ಹಕ್ಕಿಗೆ ಗೂಡುಂಟು ಪಕ್ಕಿಗೆ ಗೂಡುಂಟು! ನೆಲದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರತಕ್ಕಂತ ಎದಗೂ ಗೂಡುಂಟು! ನೀವು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾ ಒಪ್ಪಲಾರದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅನ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ಹಸಿ ನಗೆ ನಗುತ್ತಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ನನ್ನ ಮಗಳೇ! ಆಗಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲೆ ನನ್ನ ಮನೆ ಮುಟ ಊರು ಹೇಳೋದ್ದೇಕಾ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಕಂದ ಮಗಳೇ! ಅನ್ತುಟ್ಟು! ನಾನು ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಮನೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಹಗಲು ಬಿಸ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ! ನಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ ಗಂಟೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಂಟೆ ದಣೇರ್ ಅಂತಿತ್ತು! ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬಿಸ್ಕೆ ತೀರಿನೋಡು! ನಾನು ಅಂಟ ಮಾಡಿ ಈಚೆಗೆ ಬರುವಾಗ! ನಾಲಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಚನ್ನದ ಗಂಟೆ ದಣೇರ್ ಅಂತಿತ್ತು! ಆಗ ನೀನು ಇಷ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಕಿರು ಮುಚ್ಚಳ ತಟ್ಟೆಂಡು! ಈಚೆ ಬಳಗೊಂದಿಗೆ ಅದ್ದಿರಲಿಲ್ಲವಾ? ಆಗ ನಾನು ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮದಹೇವಾ! ಬಂದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ನಿನ್ನೇನಾದರೂ ಒಂದು ಓಡಿ ರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಾದ್ದು ಮಾಡ್ಲೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮಾ ಬಂದು ತೂತ ಹಾಕಿ ನೋಡೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಗೆಜ್ಜುಗದ ಗಾತ್ರ! ಕಮ್ಮಿ ಬಂದುಬುಟ್ಟೆ! ನಮ್ಮ ಏಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರನ್ನು ಕರೀತಾಳಿ! ಏನಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಸವತಿ ಎತ್ ಮಕ್ಕಳೇ! ನನ್ನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಗೇಯ್ಂಡ್ ಬಂದ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದಂಗಿ! ನೀವೇ ಬಿತ್ತ

ಬಿರ್ರನೆ ಮಾಡ್ತಾಡು! ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಮುದ್ದೆ ಉಂಡ್ಯಂಡ್ತಾ! ಅಸ್ತುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು
ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟೆ ತಗೊಂಡು ಬಂದು! ಕೆಳಗೆ ಹಾಕುಬುಟ್ಟು! ಒಂದು ತಪ್ಪಲೆ ನೀರು ಕುಡಿಸ್ತಾಳೆ!
ಎಲ್ಲರಿಗೂನೂ ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮಾ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಗನೂ ಕರುಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಹಿಡುಕಿ ಹಿಡುಕಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆ ಬಂತೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಉಗಿಸ್ತಾಳೆ! ಏನಾದರೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ಬಾಯಲ್ಲಿ! ಒಂದು ರಾಗಿ ತರಿ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಆ ಬಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದೆ ಉಂಡಾದ್ದೆ!
ನಮಗೆ ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆಯ ಕೊಡುತಾಳೆ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ ಅಸ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾಜಿಯವರಿಗೆ! ಬಾಳ
ಹುಸಿನಗೆ ಬಸ್ತುಟ್ಟು! ಸವಾಲ್ ಕಂದ ನನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಅತ್ತೆ ಕೆಳಗೆ ನೋನೆ ಸರಿ!
ತಾಯಿ ಕೆಳಗೆ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ನೀನು ಆಗಲಿ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳದ್ದಾ! ಬಿಕ್ಕಿ ಕೊಡಕ್ಕೆ ನನಗೆ
ಅಷ್ಟೂ ಆಗದಿದ್ದೆ! ನಾನು ಬಂದು ಬಾಳ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ತಾಯವ್ವ! ಬಾಳ ಬಾಯಾರ್ತದೆ
ತಾಯಮ್ಮ! ನನ್ನಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಏಳು ಹಟ್ಟಿ ಹಸುಗಳು ಉಂಟಲ್ಲಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಹಸುವಿನ ಹಾಲು! ಒಂದು ಅರೆ ಹಾವು! ಕೊಟ್ಟದ್ದೇ ಉಂಡಾದ್ದೆ! ನನಗೆ ಬಾಳ ದಾವು
ಇಂಗ್ಲೆತೆ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಆಗ ಅದೆಕ್ಕೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತಾಳೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ಅಯ್ಯೋ
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರೇ! ನಿಮ್ಮಕ್ಕಿಗೆ ಇಂತ ಕಳ್ಳ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ
ಮನೆಗೆ ದಯೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಸ್ತುಟ್ಟು! ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಕೆ ನೀನಲ್ಲ
ಕೊಡ್ತಾ! ನನಗೂ ಹೋಗೋದು ಗೊತ್ತು! ಫೋರ್ಯವಿ ಕೊಡ್ತಾ! ಇಗೋ ನಿಮ್ಮಟ್ಟಿಗೆ
ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಯೇಳವ್ವಾ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮ
ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಎಳು ಕಾಣ್ಕೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನಳೆ! ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಹಾಲ್ಕರೆಯಕ್ಕೆ ಕುಂತ್ಯಕಳೆ ಏನಾದರೂ
ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದಿದ್ದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಟ್ರೆ! ಒಂದು ಅರ್ಧ ಚಹಾಕು ನಾ
ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅರ್ಧ ಚಹಾಕು ನೀರು ಬೆರೊದ್ದೇ ಉಂಡಾದ್ದೆ! ಗೊತ್ತಾಗ್ಬಿಡುಕ್ಕೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ!
ಏನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಾಲ್ಕೆಲ್ಲ ಕುಡ್ಯಂಡ್ತಾ ಅಸ್ತುಟ್ಟು! ನಮಗೆ ಕೊಲಬಾರದ ಕೊಲೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮ! ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೊಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಮ್ಯಾಲೆ!
ನಿನಗ್ಗಾಕೆ ಇಂತ ಕಳ್ಳ ತಾಯವ್ವ ಅದೂ ಬ್ಯಾಡ ತಾಯವ್ವಾ! ನಾನು ಬಂದು ಬಾಳ
ಹೊತ್ತಾಯ್ತು! ಈ ಕುಚಿನ ಬಟ್ಟಲ ಕೈಲಿಡ್ತಾಡು ಬಂದು ಬುಟ್ಟಿವ್ವಿ! ಈ ಕುಚಿನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ!
ನಿನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೆನೆವಾಕೆ ಮಾಡ್ಬೇನಾದ್ರೂ! ಕುಚಿನ ಬಟ್ಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ ಉಂಡಾದ್ದೆ!
ನಿನ್ನ ಹಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ಬೆಲ್ಲವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಉಂಡಾದ್ದೆ! ನನ್ನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಹರಿಸಿ ಆಹೀರ್ವಾದ
ಮಾಡ್ತುಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಮುಟ್ಟಿ ಕುಡಿಕೊನಿ ಅಸ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ
ಏನಂತಾಳಂದ್ರು! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಗುರುವೆ ಹೇಳ್ತೀವಿ ಕೇಳಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಮ್ಮತ್ತೆಮ್ಮ

ನಾಗೊಂದು ಕಾಡು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಬಂದು! ಪುಡಿಗಾಸು ಹಾಕಿ ಅಂಕಿದ್ದೀರಿ! ನಾನು ಈ ಪುಡಿಗಾಸು ಕಂಡಂತೆ ದಾರಿ! ಯಾವಾಗ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ! ನಾನು ಎಳು ವರ್ಸದ! ಹೊಸಲು ಮೆಟ್ಟುವಾಗ ದಾರಿ ಉಯ್ಯರುವಾಗ! ಚಪ್ಪರದಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕುಲ್ಲುತ್ತಾ ಕುಳಿಕ್ಕುರು ಸೊಡ್ಕಂಡು ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅವರಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಕಾಸು ಎರಡರದು ಕಾಸಾಕಿದ್ದಲ್ಲ! ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗ ನಾನು ತಾಮ್ರದ ಕಾಸಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು! ಆಗ ನಾ ಒಂದು ಹಣ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ಮೊಸ ನೋಡಿದ್ದು! ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಕುಂಡಿಸ್ತಾಗ ಅವರು ಇವರು! ನಂಟರು ಕುಲ್ಲುತ್ತರು ಸೊಡ್ಕಂಡು! ಮುಯ್ಯಾದ ಮಾಡಿದ್ದು ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬೆಳ್ಳಿ ರೂಪಾಯಿನ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದು ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅಂತವಳೇ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಗೆ ದಯಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಲ್ಲ! ಸುಮಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ ತಾಯಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆಗೆ ಹೊಳಗಿ ಅನ್ನೋಕ್ಕೆ! ನೀನಲ್ಲ ಕಾಕ್ ತಾಯಪ್ಪ! ಪೋಗ್ಗಿ ಒಂದು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆನಾದ್ದು ಕೊಡವ್ವಾ! ಪಾಕ್ಕಂಡು ಬಾಯ್‌ದಾವ್ ಇಂಗಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮಗ್ಗಾಕೆ ಇಂತ ಬಡವ್ವಾನಿ ಒಂದು ಎಲೆ ಒಂದು ಅಡಿಕೆ ಕೇಳ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ! ನಿವೊಂದೇಳಿದ್ದೆ ನಾವೊಂದೇಳಿಸಿ! ಕ್ಕಾಪ ಮಾಡ್ಬಾಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಸಂತೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮ! ಎಳ್ಳು ಕಾದಿಂದ ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ಅವರಲ್ಲಾ ಉಂಡು ಮಲಗುವಾಗ! ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಗಂಡ ಬಂದ್ತೀರಲ್ಲ! ಒಂದೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ! ಅವರಲ್ಲಾ ತಕ್ಕಂದೊಯ್ಯಾರೆ! ನಾನೂ ಒಂದೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿಸಿತದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಯಜಮಾನ ಉಂಡುಟ್ಟು ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ! ನಾನು ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಪಾಕ್ಕಳಿಸಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ತಲೆದಸರಿ ಕೊಡ್ಕಂಡು! ಕನ್ನ ಸುಕದ ಮಾತಾಡ್ತೀನು ಅಂತ ಕುಂತ್ಕಳದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ನನ್ನ ಇಂಡುಗುಂಬಿನೇ ಬಂದ್ತಿಟ್ಟು! ಬಾಗಿಲ ಕಂಡೀಲ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ತಿಟ್ಟು! ಏನಲೇ ನನ್ನ ಸವಕಿ ಮಗಳೇ! ಗೇಯ್ಕಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತ ನನ್ನ ಮಗುಗೆ! ನಿನ್ನ ಕೆಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕುಂಕಿದ್ದೀಯಾ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ! ಇಂದಕ್ಕೆ ಮುರಿತೀನಿ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು! ಬಾಳ್ತೀವಿ ಬದಕ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಕೆಡ್ಡಕ್ಕೆ ಕುಂಕಿದ್ದೀಯಾ ಅಣ್ಣುಟ್ಟು ಕೇನಾ ಕಿವ್ವಾಗಿ ಬೈಯ್ತಾರೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಆಗ ನನಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಪಾಕ್ಕಳಿದ್ಡೆ ಮಣ್ಣು ಬದರಲ್ಲ! ಕ್ಕಾಪ ಬಣ್ಣುಟ್ಟು ಮಲಿಕುಂಬದ್ದೀನಿ! ಪೊಯ್ಯಂತೆ ಎದ್ದು ನೋಡೊದ್ದೊಳಗೆ ಆ ಎಲೆ ಒಣಗೊಗಿರುತ್ತೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅದ್ ತಕ್ಕಂದೊಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಿತ್ತಿಗೆ ಬಿಲವಾಳ್ತಿದ್ದೀನಿ! ನಿನ್ನ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದ್ದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಇದು ನನ್ನ ಸೊತ್ತು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನಗೆ ಈವೊತ್ತು ಸಂತೆ ಕೊಟ್ಟಂತ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆನ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆ ದೇವ್ವ ಬಂದಿದ್ದು ಕೇಳಿದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀಟ್ಟು! ಎಂಜಲು ಮೊಸಲು ಮಾಡದ ಕಟ್ಟಿ ಮಡ್ತೀನಿ! ನಿನ್ನ ನಾಳೆ ಇನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಹೋಗ್ತೀವ್ವಾ! ಮಾಡೇವ!

ಸಭಾಸ್ ಸನ್ನ ಕಂದದ್ದಾ! ನಿನ್ನ ಸತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ! ಕಂದಮ್ಮ ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಮಂಜೇಗೌಡವ ಮಗಳೇ ಸರಿ ನೀನು ಅಂಜೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಅತ್ತೆ ಕೆಳಗಿನ ಸೊಪೋಸೇ ಸರಿ ನೀನು! ಬಾಳ ಬಾಯಾರಕ್ಕೆ ತಾಯವ್ವ! ಹೋಗ್ಲಿ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರನ್ನೊಡ್ಡಿ ಕೊಡು ತಾಯವ್ವ! ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ನೀರು ಕೊಡೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀರು ಕೊಡಕ್ಕೇನು ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ! ನನ್ನ ವಾರಗತ್ತೀರು ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ಅದ್ಯಾರೋ ಕಾಪಿ ಬಿಟ್ಟ ಜಂಗಮ ಬಂದಿದ್ದ! ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಬಾಡಿ ಹೇಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮನಿಗೆ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಕುಡಿದೇಣಾದ್ರೆ! ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳ ಅಂತ್ಯತೆ! ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ತೋರಿಸ್ತಾನಿ ಹೋಗಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂಧಂತೆ! ಅದೋಗದಿಲ್ಲಿ ತಾಯಮ್ಮ! ಆಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ! ಎಳ್ಳ ಕಾಣ್ಕೆ ಒದ್ದಲ್ಲದ್ದಾ! ಆ ಎಳ್ ಕಾಣ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ತೋರು ಅಂತವರೇ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಾನು ಎಳ್ಳ ಕಾಣ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ್ರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದುಗುಂಟ ಬಂದು ಅಂದ್ರೆ! ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮ ಬಾಡಿ ಹೇಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ನೀವು ನೀರ್ ಕೇಳಿದ್ದೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಇದೇ ಮಾತಾಗಿ ಬೋಗ್ಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳ ಅಂತ ಇದೆ! ಆ ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳದತ್ತೇ ನೀರನ್ನ ಕುಡ್ಬಂಬುಟ್ಟು! ನೀವು ಕುಂಡಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಾನು ನನ್ನ ವಾರಗತ್ತೀರಿಗೆ ನೀರ್ ತಕ್ಕಂಬತ್ತಿನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಬಂದಿಗಿ ತಕ್ಕಂಬ ಕಂಕಳಗೆ ಇರಿಕ್ಕಂಬ! ನಾನು ನೀರಿಗೆ ಬರೋಳ ಹಾಗೆ ಬನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮತ್ತಮ್ಮನ ಎಳ್ಳ ಕಾಣ್ಕೆ ದಾರಿ ತೋರೊಡ್ತಿನಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳಕ್ಕೆ ದಯ ಮಾಡಿ ಅಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಂಗೆ ಅಗ್ಲಿ ಕೊಡ್ತಾ ಅಂತ! ಅಪ್ಪಾಜಯವರು ಬಾಲದಟ್ಟ ಹತ್ತಿರ ಘೆಂಟೋದ್ದಾ! ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಅಲ್ಲಿ ವಾರಗತ್ತೀರ್ದಾ ಕರೆದ್ಬುಟ್ಟು! ನೀವೆಲ್ಲಾ ರಾಗಿ ಮಾಡ್ಬಂತು! ಬೇಕ್ಕಂದಿರಿ ನಾನು ಹೋಗಿ ನೀರು ತಕ್ಕಂಬರ್ದಿನಿ ಅನ್ಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಗಳನ್ನ ಕೈಬಿಡ್ತೊಂದು ಕಂಕಳಲೊಂದು ಇರಿಕ್ಕಂಬ! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ- ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಬಾಲದಟ್ಟ ಕೊಳಕ್ಕೆ ನೀರಿಗೆ ಬರುವಳೇ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆದಾಗ ನೀರಿಗೆ ಬದ್ತು ಇರತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಯವರು ಎರಿ ಮೇಲೆ ಕುಂತ್ಬಂತು ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಅವಳ ಸತ್ಯ ನೋಡ್ಬೇಕದ್ದಾ ಅನ್ಬುಟ್ಟು!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾದವ್ರಸವರು ಅವಳು ಬತ್ತೆಬತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ! ಒಂದು ಮರ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಂತೆ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಏರಿ ಮ್ಯಾಲೆ ನೋಡಿದ್ದು! ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡುಮ್ನೆ! ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಂಗಾಗಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಗೆ ಹಂತದ ಮೇಲೆ ಮಡಗುಟ್ಟು! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನವರು ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು ಬಂದು! ನನ್ನಟ್ಟಿದಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ರು! ನಾನೇನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಂಡುಟ್ಟು! ಬಾಳ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಗಿರಬೇಕು! ನೀರು ಕುಡ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲೋ ಅಂತ ಇಳಿದಿರಬೇಕು! ಕಾಲು ಹಾರಿ ನೀರಿನ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೋಗಿರಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಆ ಹಂತದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೊತ್ಕಂಡು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದವ್ರಸವರು! ಸರಾಸಿ ನನ್ನ ಕೆಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನ್ನೊಕ್ಕಲ ಮಗಳೇ ಸರಿ! ಸತ್ಯಂತ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು! ದುಕ್ಕ ಮಾಡಬೇಡ ಕೂವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ಏಲು ಸುತೋಸದಲ್ಲಿ ಕುಂತಕಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಸಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ಎಳ್ಳು ಕೊಳ್ಳೆ ಹಾರಿ ಯಾವುದು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳುಟ್ಟು! ಏರಿ ಮೇಲೆ ನಿಲಿಕ್ಕೊಬಿಟ್ಟು! ಇದೋ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಈ ಹಾರಿ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ರು! ನಮ್ಮ ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೊಡ ತಂಗಳು ಉಪ್ಪೇಸ್ತು ಕಾಳ್ವಲ್ಲಿ! ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಉಂಡುಟ್ಟು! ಏಳುಂಡಿ ಕುರಿ ಹೊಡೆಕೊಂಡು! ಕರಿ ಕಂಬಳಿ ತೆಗೆದು ಹೆಗಲ ಮೇರಾಕ್ಕಂಡು! ಹೋಳಗೆ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು! ನಿನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ ಮೇಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತ ಹಾರಿ! ಆ ಹಾರಿ ಅಂತಕ್ಕದ್ದು! ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರು ಮೈದಂದಿರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಹೊಲಕ್ಕೆ ಉಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತ ಹಾರಿ ಇದು! ಈ ಮುದ್ದೆ ವೊಯ್ದದಲ್ಲಾ ಅದು ಸಣ್ಣ ಹಾರಿ! ಇದು ನಮ್ಮತ್ತೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೋಗುವಂತಾದ್ರು! ಈ ಸಣ್ಣ ಹಾರಿ ಒಳಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಅಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ಹ್ಯಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಹೋಗಿದ್ದು ಬತ್ತಿಸಿ ಒಗವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಆ ಸಣ್ಣ ಹಾರಿ ಒಳಗೆ ಒಯ್ಯಾ ಒಯ್ಯಾ! ಒಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ನಾನು ಇದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾದಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಜಂಗು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ನಾನು ಹೋದ್ದೆ ಉಂಡಾದ್ದೆ! ಕಾಳಮ್ಮ ಇವರೇ ಮಾಡಪ್ಪ! ಬಾಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟವ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು! ಆಗ ಮುಕ್ಕದ್ದಂಡು ಎಳ್ಳಾಳೆ! ಮೂರು ಹಿಡಿ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಕೊಡ್ತಾಳೆ! ಅವಳ ಮುಕ್ಕರಕೊಂಡ! ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ತಗೊಡೋಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಂದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ನಾನು ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬಿಟ್ಟದವನಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಅವಳ ನಿಜ ಮನ ಸೋಸಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ವಿನು ಮಾಡ್ತಾರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇರಲ್ಲೆ! ಹಳ್ಳ ಕಂಡೆ ಬೇಳ್ತಾ ಪಿಪ್ ಕಂಡೆ ಎಳ್ಳಾ! ಮುದುಕಯ್ಯನ ಯಾಸ ತಾಳ್ದಂಡು! ಅಪ್ಪ ಗುಟ್ಟಿ ಜಂಗಮನಾಗಿ ಕೊಳಕು ಜಂಗಮನಾಗಿ! ಅವನು ವೊಯ್ಯಾ ಅವನೇ ಬೇವಿನಟ್ಟಿ ಬಿತ್ತೆಕ್ಕೋಯ್ಯಾವ್ವೆ! ಮಾಡೇವ!

ಆಹಾ.... ಮೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಬೇವಿನ ಹೆಣ್ಣು ಕಾಳಮ್ಮನ ಆ ಕಾಣ್ಗೆ! ಬಿತ್ತಣ್ಣೆ ಹೋಗ್ಬಟ್ಟು! ಕೂದ ಮುಂದೆ ನಿಂತೊಂದು! ಕಾಳಮ್ಮ ನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮೊಯಕಾರ ಮಾಡ್ತಾನವರು! ಎಂತ ಕೊಗ್ಗಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಪಾರುರೂ ಹರಸ ಬಿತ್ತ! ಗುರುವಿನ ಬಿತ್ತ! ಗುರುವಿನ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಬಿತ್ತ! ನಾಲ್ಕು ಪಾದ ಬೋಳಿಗೆ ಬಿತ್ತ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಬಿತ್ತವೋ ಬಿತ್ತವೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಂಚ್ಚಿದು ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಸಾರವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ.... ಮೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇವರು ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ಸಾರ ಇಲ್ಲ! ಅವರು ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಆಳಲಿಲ್ಲ! ನೀಡಿದ ಕಾಲು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಗ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು ತಿಳುಂಬುಟ್ಟು! ಸವಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಂದಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಯಿತು ಇದು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ವಸ್ತುಪ್ಪಾಳೆ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟೆ! ಈಗ ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವತಾರ ತಾಳ್ದೇನು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಎಗ್ಗಣ್ಣೆ ತುರುಗಿಟ್ಟ! ಮೇಲೆ ಕೀವ್ತರತ್ತ ಗಾಬ್ ನಾಕ ಬಡ್ತೊಂದು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡ್ತಾನವರು! ಅಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಅವತಾರ ತಾಳವರೇ!

ಆಹಾ.... ಮೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬದ್ತವ್ವೆ! ವಾಸುದೇವನಿಗೆ ವಾಲೆ ಬದ್ತಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂದು ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ವಾಸುದೇವ ಎನಪ್ಪಾ! ಮೋಡು ನಾನು ಈ ತರವಾಗಿ ಬಿತ್ತಗೆ ಬರುವಂತಾ ಕಾಲ್ಬಲ್ಲಿ! ಈ ಕಾಳಮ್ಮ ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ! ನೀಡಿದ ಕಾಲು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ! ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಲ್ಲದೆ! ಶುಂಕವ್ವೇ ಕಾಯ್ತು! ಈಗ ನನ್ನ ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಗಬ್ಬುನಾತ ತಕ್ಕಂದೋಗ್ಬಟ್ಟು! ಅವಳ ಮೂಗಿನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬುಡಯ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ವಾಸುದೇವನಾಗಿರತಕ್ಕವರು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬೀಸವರೇ ವಾಸುದೇವಾ-

ಆಹಾ.... ಮೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಬೀಸಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಇವರ ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಗಬ್ಬುನಾತ ಅಂತದ್ದು! ಹೋಗಿ ಅವಳ ಮೂಗಿನ ಗುಡಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಬುಡ್ತಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರು! ಅಂತ್ಯಂಬುಟ್ಟು ಮರುಮರು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಮರುಗುಡ್ಡುಗುಡು ಮೋಡ್ತರೇ! ಕಾಳಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ಮೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎದು ಹೇಳ್ವಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಇವರು ಯಾವನರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲೋ ಇಲಿಯೋ ಹೆಗ್ಗಣವೋ ಸಮೋಗ್ಗಣ್ಣೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಮೋಡ್ತಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿದ್ದಂತೆ! ಇವರ

ಮೈ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ನಾತ ನೋಡುತ್ತಾ! ಇವನಾರಮಾ ಕೊಳಕು ಜಂಗಮ! ಪವ್ವ ಜಂಗಮ ಪ್ಪಾದ ಜಂಗಮ, ಕೊಳಕ ಜಂಗಮ! ನನ್ನ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿಯಲ್ಲಾ! ನೀನು ಕಾಣಬ್ಬಾಡ ಹೋಗಲ್ಲ! ಕಾಡು ಪರದೇಸಿ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ನೀನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಯ್ಯ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಪರದೇಸಿ ಅದ್ದೂ ಅದೆ! ನಾನು ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿ ಬೆಟ್ಟ ಇಳಿದು! ತಾಯಮ್ಮ ಎತ್ತಿ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು! ನೀನು ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂತ! ವಿಳು ನೂರ ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗೆ ಈ ರಾಸಿನ ಕೊಡು ಅಂತ ನಾ ಕೇಳ್ತಲ್ಲ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು ಕಂಡಮ್ಮ! ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮದ್ದನಕ್ಕೆ ಕಳಸದ್ದಾ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಯಾವಾಗ ಎಣ್ಣೆ ಮದ್ದನಕ್ಕೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎಳ್ಳು ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳ್ತುಬೋ! ಈ ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಬಾಳ ಕ್ಷಾತ್ರ ಬಂದ್ಬದ್ದು! ಹೋಗೋ ಮೂದೇವಿ! ಯಾವ ಮುಂಡೆ ಮಗನೋ! ಇವ ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇವ್ವಲ್ಲ ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಾ ನಿಂತವನೇ! ವಿನಲಾ ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇವ್ವಲ್ಲ! ಆ ನಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೂಡಿ ಬೆಳಕುಬ್ಬವಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಎಳ್ಳು ಕಾಣ್ಗೆ ಪ್ಪಾಡೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅಪ್ಪರಲ್ಲೇ ಬಂದು ನೀನು ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಎಳ್ಳು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ತೆ! ನೀವು ನನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಸೇಗ್ಗಿದ್ದಂಡು ಬಾ! ನನ್ನ ಮೂಡ್ಡ ಕೆಟ್ಟ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತು! ನಿನ್ನ ಇಂಬಡಿ ಸವ್ವೋಗಿತ್ತಾ! ನಿನ್ನ ಹೊಂಡತಿ ನನ್ನ ಸವತಿ ಇಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಂಬಳದ ಆಳುಗಳು! ಜೀತದಾಳಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಪೊತ್ಲ ಬಂದು! ಉಳ್ಳೆ ಕಾಳು ಪೊತ್ಲ ಬಂದು ನೆತ್ತಿ ಕೊಡಲು ಉದುರೋಗಿತ್ತ ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಅಪ್ಪಲ್ಲ ಇವ್ವಲ್ಲ! ಅಚ್ಚ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿ ಕೇಳ್ತಿಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಎದೆ ಕೆಚ್ಚು ಎತ್ತಿರಬೇಕು ಮುಂಡೆ ಮಗನೇ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳ್ತಾ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳಿವಲ್ಲ! ಹನ್ನೆರಡು ಕಾಳನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ತೆ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು ಮೂದೇವಿ! ಮಳೆ ಅನ್ನೋದು ಉಯ್ಯುಬಾಟ್ಟು! ಈ ಕೊಡಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ! ನಾ ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂಥ! ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ! ನನ್ನ ಕೂರು ಮುಂದೆ ಇರೋ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳುಬಿಡು ಸರಿಯೇ! ನಾನು ಬರೀ ಕೊಡಲ್ಲಿ ಕೊತ್ಕಂಡ್ತು ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಕಾಳು ಕೊಡುವಂತೂ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಹಾ ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ಹೇಳ್ತಾ ಹೇಳ್ತಾ ಒಳ್ಳೇ ಮಾತು ಹೇಳ್ತುಬ್ಬಿಲ್ಲಾ! ನನಗೆ ಒಂದು ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೋಗದಕ್ಕೆ! ನೀನು ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕಂತ ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತುಂಡೋಗೋಗೋಗಾ! ನೀ ಬರೀ ಕೂದಲಿ ಕುಂತ್ಯಬೇಕಾ? ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ಸರಿ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದಾಣೀ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಕಂದಮ್ಮಾ ನೀನು ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮಾ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಡು! ಇನ್ನು ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜ್ಯಾರ್ಚನೆ ಮಾಡು! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆಗೆ ಕೊಡೋಕಿ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬ್ಬಾ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೇಳಿದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕಾಳಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು! ಏನಲೇ ಮುಂದೇ ಮಗನೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಂಡ್ವಾ! ಬಾ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಹನ್ನೊಂದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡುಬೇಕಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರು! ಆ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರಲ್ಲಾ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಾರ್‌ಗಿತ್ತಿರಲೇ ಜಗಳ ಉಬ್ಬುಟ್ಟು! ಆ ಮನೆಲೆ ಇರತಕ್ಕಂತವ್ವು! ಹಿಟ್ಟಿನ ದೊಣ್ಣೆ ಕಡಗೋಲು ತಕ್ಕಂತು! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹೊಡೆದಾಡಿ ಬಡಿದಾಡಿ! ಕಣ್ ಕಣ್ ತಿವಿದಾಡ್ತುಬ್ಬುಟ್ಟು! ಎಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಲಿ ತಡೆಕಾಡ್ತ ಕೊತ್ತುಂಡ್ವಾ! ಜಂಗಮಯ್ಯ! ನಾನು ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಸ್ವಾಲ್ ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋಕಿ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನ ವಿಳು ಜನ ಸೊಸೆಯರು! ಕಣ್ ಕಣ್ ತಡೆಕಾಡ್ತ ಕುಂಕಿರಬೇಕಾ! ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡೆದ ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಕೀನಿ! ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದಮ್ಮ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ಬೇಡ ಕೂಮ್ಮಾ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಹಾಕಿ! ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪೂಜ್ಯಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ವಿಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅದ್ದೆ! ನಿನ್ನ ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನೇ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಏನು ಮುಂದೆ ಮಗನೇ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಂಡ್ವಾ! ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಎತ್ತುಂಡೋಗೋಗಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ವಿಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಉಂಟು! ಅವೆಲ್ಲಾ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳಾದ್ವೆ! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಗಳ ಉಬ್ಬುಟ್ಟು! ದಾಯಾದಿ ಮಕ್ಕರ ಉಬ್ಬುಟ್ಟು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಹೊಡೆದಾಡಿ! ಅವರೆಲ್ಲಾ ಕುಣಾಣೀ ಮರದ, ಗೊಬ್ಬಳಿ ಮರದ

ಗೋಡಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಸರಿ ಕಣ್ ಜಂಗಮಯ್ಯಾ! ನಾನು ಎಳ್ಳಿನ ಮೊನೆ ಅಂತಕ್ಕಂತಮೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಸ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ನಾ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಮ್ಮ! ಇವ್ವ ಮಾರಬೇಡ! ನೀನು ಕಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆದಿರೋಳು! ನಾನು ಅಂಗೇ ಬಿಟ್ಟ ಕೇಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋಳು! ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಎಂಟು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಿ! ನನ್ನ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಡಿ ಅಂತವರೇ, ನೀನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಕನವ್ವಾ

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಸ!

ಅಲ್ಲಾ ಕಣೋ ಮುಂದೆ ಮಗುಣೆ! ಆರು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಆರು ಎಳ್ಳು ಎತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಡವ್ವ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮೂದೇವಿ! ಇದೇ ಕೌದಲ್ಯ ಬೀದಿ ಒಳಗೆ! ಅಟ್ಟರ್ ದಾರಿ ನಿಟ್ಟರ್ ದಾರಿ! ಏಳು ಏಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜೋಳದ ತೊಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟೇನೇ ಕಟ್ಟಿವಿ! ಆ ತೊಟ್ಟಿ ಅಟ್ಟಮ್ಮಾಲೆ! ಮಟಮಟ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿನ! ಗೂಗೆ ಕೂತ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಹಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಕೂಗ್ಬುಟ್ಟು! ನನ್ನಟ್ಟಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿದೋಗ್ಬುಟ್ಟು! ನನ್ನಟ್ಟಿ ಹಾಳ್‌ಪಟ ದೂಳ್‌ಪಟವಾದ್ದೊ ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ ನೀನಿಗೆ ಒಂದು ಎಳ್ಳಿನ ಸ್ವಾಲೆ ಕೊಡುವಂತಾ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದಮ್ಮ! ನನಗೆ ಆರು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳು ಕೊಡೋಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನಟ್ಟಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿದೋಗ್ಗೇಣಾ! ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಕಂದಮ್ಮ ನೀನು! ನಿನ್ನ ಬಾಯ್ತು ಕಡೆದ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ! ಹೆದರಬೇಡ ಕಂದವ್ವಾ! ಜೋಳಲಿ ಅಷ್ಟು ಬೇಡ! ಕೊನೆಪಕ್ಷ! ಮೂರು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಿ! ನನ್ನ ಪಾದವ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕದ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ವೆ! ನೀನಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಸ!

ನೋಡ್ವಾ ಈ ಮೂದೇವಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೊ ಕೇಳದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ, ಅನ್ನೋರು ತಪ್ಪೋದಿಲ್ಲ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಅಪ್ಪ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಮೂರು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತವ್ವೇ! ಲೇ ಜಂಗಮ ಮೂರು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೂಡಾ! ಮೂರು ಬಳ್ಳ ಎತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಿ! ನೀನಿಗೆ ನಾನು ಎಳ್ಳು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ! ಉಂಟಾದ್ವೆ! ನನಗೆ ಎಳ್ಳಿ ದನ ಎಳ್ಳಿ ಕುರಿ ಎಳ್ಳಿ ಹುಣಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ದೂತ್ವ ಚಪ್ಪೆರೋಗ ದೂತ್ವ ರೋಗ ಒಂದು ಸತ್ವ

ಸರಿಯೇ! ಹೇಳುವ ಕೆಳ ಮೂರು ಮಲೆಯ! ನೀಗೆ ಒಂದೆಳ್ಳ ಕಾಳವನ್ನ ಕೊಡುವಂತ
ಮಗನಲ್ಲ

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಅಲ್ಲಾ ಕೆಳ ಕಾಳವನ್ನು! ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕೆಳವದ್ದು ನೀನು ಅಣ್ಣ ಇಕ್ಕಿರಬೇಡುಯಲ್ಲಾ!
ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಿ ಬುದ್ದಿವೇ ಆಗಿದ್ದರೆ! ಹೇಳುವ ಕೆಳ ನೀ ಕಂಡ ಕಾಳವನ್ನು! ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲ
ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡದದ್ದು ಯಾವುದೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ! ಕಂಡದ್ದು! ಮಾಡಿದ್ದುಕ್ಕೋ ಮಾತಾಯ
ಅಂದಾಗೆ! ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡದಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದುನಿ ಕಂಡದ್ದು! ಅದ್ದಲ್ಲ! ಒಂದು ಬಳ್ಳ
ಬಾಡು ತಾಯವ್ವ! ಕೊನೆಗೆ ಎರಡು ಬಳ್ಳ ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಿ!
ನನ್ನ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಾಬೀಶ ಮಾಡಿ! ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಕಳಸವ್ವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ, ಈ ಮೂದೇವಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೆಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ!
ಎಲೆಲ್ಲಾ ಬಂಡ ಮೂದೇವಿ! ನೋಡ್ವಾ! ಏನೇನಾ ಜಾಗಮ! ನೀನು ಬೆಳ್ಳ ಮೂಡಲಿಲ್ಲ
ಬೆಳಕು ಹರೀರಿಲ್ಲ! ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನಲಿ ಬಂದವನು! ನೀನು ಈ ಹೊತ್ತು ಮೂಡಿ ಬಂದು!
ಅತ್ತ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು ಎದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯ! ಎಳ್ಳು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ
ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಎದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ದೆ! ನಾನು ಇಕ್ಕಬಾರದ
ಅಣ್ಣ ಇಕ್ಕಿನಿ! ನೋಡ್ವಾ ನಾನು ಇಕ್ಕಿರತಕ್ಕಂತ ಸೀರೆ! ವ್ಯಕ್ತಿ ದಿಗ್ಗುರುದೋಗ್ಗುಟ್ಟಿ!
ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫರವಾಗಿ ಇದ್ದೋ ಹಾಗೆ ತೇಜ ಹಾಕ್ಕಂಡು! ಬಟ್ಟೆ
ಉಟ್ಟೊಡ್ವಾ ಸರಿಯೇ! ಈ ಎಳ್ಳಿನ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ! ದುಂಬು ಕೊಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಸವಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂಡ ಕಾಳವ್ವ! ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ಬಡವನ ಬಂದ್ರುಟ್ಟು! ಅಂಗಿತ್ತಲ್ಲಾ!
ಅದೇ ಬಡವನ ಬರಬೇಕಾ ಕಾಳವ್ವ! ಸವಾಸ್ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಕಡ್ವಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ!
ಹೆದರಬ್ಬಾಡ ಕಂಡ ಕಾಳವ್ವ! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬಳ್ಳ ಬಾಡು! ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಒಂದು
ಬಳ್ಳ ನೀಡಿ! ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಿ! ಪಾದವ ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಾಬೀಶವ ಮಾಡಿ!
ನನ್ನ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಸದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ ನೀಗೆ ಮಕ್ಕಪ್ಪು ಭಾಗ್ಯವನ್ನು
ಕೊಡಬೇನು!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ, ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೆಳಲ್ಲ! ಈ ಪಂಡಿಯುಂದೆ ಮಗ!
ಎನ್ ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಏನೇನಾ ಮೂದೇವಿ! ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೂ!
ನೀನು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ! ಈಗ ಅತ್ತ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಒಂದು ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ

ಬಂದಿದ್ದೀಯಾ! ಒಂದು ಬಳ್ಳವಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ಒಂದು ಎಳ್ಳೆತ್ತಿ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ರೆ! ಇನ್ನೊಂದಾಣೆ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಕೇಳದಾ! ಹೇಳು ಕಾಳವ್ವ! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು ಮೂದೇದಿ! ಇದೋ ನನ್ನಟ್ಟ ಒಳಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತ! ನಾನು ಏಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವಾಗ! ಜೀತಕ್ಕಿಟ್ಟುಂಡಿದ್ದ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ! ಈಗ ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಬಾಳ ಏಸ್ವರ್ಯ ಬಂದುಬುಟ್ಟು! ತಾನೇ ಹೋಗಿ ಈಗ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಅವ್ವ! ಅವನಾಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗ್ಗುಟ್ಟು! ದೂಳೇಪಟ್ಟಿಮಾಗ್ಗುಟ್ಟು! ಉಣ್ಣಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಒಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲವೋಗ್ಗುಟ್ಟು! ನಾನು ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಿಗೋಡ್ರು ಸರಿ! ಜಂಗಮಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಎಳ್ಳಿನ ಮೇಲೆರತಕ್ಕಂತ! ಒಂದು ದುಂಬು ಕೊಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!.

ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಎಳೆಗಳು ಕೈಲೂ ಹಡ್ಡಂಡೆಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಆಗ ನಿನ್ನ ಅಟ್ಟ ಒಳಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಈಗ ಏಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಾ ಅವ್ವ! ಅವನ ಹಾಟ್ಟಿಗೆ ನೀನು ಹಾಟ್ಟಿಗೋಗಬೇಕು! ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ! ಹೆದರ ಬ್ಯಾಡ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಬ್ಯಾಡ ತಾಯವ್ವ! ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗ್ಯಾನಮಾಗಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅದೇನು ಬೋಣ್ಣಯೋ ಬೋಳು! ಮೂದೇದಿ ಎಷ್ಟಾರ ಬೋಳಕೋ! ನನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಾನು ಕುಂತಿವ್ವಿ! ಅಣ್ಣುಟ್ಟು ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಇದೋ ಕೊನೆ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಳದಿರತಕ್ಕಂತ ಏಳು ಸೂರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಕಂಡುಗ ಎಳ್ಳು ರಾಸಿಮಾಡೆ ಕುಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾವ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಆ ಅಂಗೈ ರಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತು ಬುಟ್ಟು! ಆಗ ಎಪ್ಪು ಎಳ್ಳು ಒಕ್ಕಂತವೋ! ಅಪ್ಪು ಎಳ್ಳು ತಕ್ಕುಂಬು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಉದುರುಣ್ಣುಟ್ಟು ನನ್ನ ಎಳು ಮರೆ ಕೈರಾಸಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಎಳ್ಳೆ ಮುನ್ನಸಕ್ಕೆ ಕಳಸವ್ವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!

ಯಾವಾಗ ಈ ಮಾತು ಹೇಳ್ತುಟ್ಟೋ! ಅವಾಗ ಹುಟ್ಟು ಕ್ಕಾಡ ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ! ನೋಡ್ವಾ, ಈ ಮುಂಡೆ ಮಗ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವ್ವ! ಅಟ್ಟ ಹಣ್ಣೇನು ಬಳ್ಳಂದ ಬಂದು! ಈಗ ಅಂಗೈ ತೇವ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ, ಈ ಮೂದೇದಿ ಬಾಯಿ ಮುತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಹೋಗೋವಂತ ಜಂಗಮನೇ ಅಲ್ಲ! ಇವನಿಗೆ ಈ ಮದಕೋಲು ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ನಾಲ್ಕು ಬುಟ್ಟು ಓಡಿಸಬೇಕು! ಮುಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಬುಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಬಂದುಬುಟ್ಟೋ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೆ! ಓ ಬಂದ್ರುಟ್ಟು ಏಕಾರ ಕಾರಾದಾಗ ಮರೆ ಕೋಲು ತಕ್ಕಂಡು! ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾವ್ವ! ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳು! ದಾಸಗಳು ಜೋಗಗಳು

ಜಂಗಮರು ಇವರನ್ನು ಇಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗೋಗಿ ವಿಡಬ್ಬಿದರು।
 ಏನಾದ್ರೂ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಘೋರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಎಂಗಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಪ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು। ತಿವಿದು
 ಬಿಡಬ್ಬಿದರು। ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಇವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು।
 ಅವಳು ಇಳಿದು ಮೆರೆ ಕೋಲ ತಕ್ಕಂಡು। ಬರೋದ್ದಕ್ಕಾಗ್ಗೆ। ಈ ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು
 ಮಲೆ ಹೆತ್ತದ್ದು। ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಮೆಳವೈ ಹಿಂದಿನ ಸೂಲ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ
 ಸೂಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಡ್ಬಂಡು ಆ ಎಳ್ಳು ಕೂಡ್ ಮೊಕ ಹಾಕಂಡು। ಅವರು ಸತ್ಯೋದಂಗೆ
 ಮಲಗವರೇ। ಮಾಡೇವಾ।

ಆಹಾ.... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ।

ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯೋದಂಗೆ ಎಳ್ಳು ಕೂಡ್ ಮೊಕ ಹಾಕಂಡು ಮಲಗ್ಬಟ್ಟೋ ಕಾಳಮ್ಮ
 ಮೆರೆ ಕೋಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಬನ್ಬಟ್ಟು। ಮೂವನಿ ಕೇಳ ಕೇಳ ಸಾಕಾಯ್ತು ಹೊಟ್ಟೆ
 ಹಸಿದುಬಿದ್ದೇನೋ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಬೇಡ ಅನ್ಬಟ್ಟು। ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿದ್ದು ಆಚೆಗೆ
 ಬಿಡಾಳ್ವೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು। ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಓಡಿ ಬಂದು ಸಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜಿಯವರ ಕಾಲನ್ನು
 ಹಿಡಿದು। ಈಚೆಗೆ ಎಳೆಯೋಕೆ ಬಂದ್ಬಂತೆ ಆ ಕಾಲು ಕಾಲಾಗಿ ಕೈ ಕೈಯಾಗಿ ಬಂತು।
 ಇದೇನ ಈಗ ಬಂದಲ್ಲ ಅನ್ಬಟ್ಟು। ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದ್ಬಂತೆ। ಕೈ ಕೈಯಾಗಿ ಅವಳ ಕೈಗೆ
 ಬಂದು ಬಿಡ್ತು ಓಂದು ಕೈ ಓಂದು ಕಾಲು ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಬಂಡು। ಬಾಳ ಮುಖ ಬನ್ಬಿದ್ದು।
 ಬಾಳ ಯೋಚನೆ ಬನ್ಬಿದ್ದು ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಇದೇನು ಹಿಂಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಟ್ಟು।
 ಅಣ್ಣಾತ್ ಇದೇನಾದ್ರೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಡೆಗೆ ತಿಳಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಬುಟ್ಟಾರ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು।
 ಏಳು ಜನ ಸೊಸೆರ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಟ್ಟೀಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತವರೇ ಏನಂತ ಕೂಗಿಕೊಂಡಾರೆ ಅಂತ
 ಹೇಳಿದ್ರೆ ಅಯ್ಯೋ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ನವ ತತ್ತ ಮಕ್ಕಳೇ। ಅಲಾಚೆ ಬ್ಯಾಲಾಚೆ ನಿಂಗಾಚೆ
 ನೀಲಾಚೆ, ಸುವರ್ಣ ಪದ್ಮಾವತಿ ಎಲ್ಲಿಕೆ ಹಿರಿಯೋಳು ದ್ಯಾವಾಚೆ। ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪನ
 ತಿನ್ನೋನ ಮಗಳೇ। ಓಡಿ ಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೇ। ಕಾಳಮ್ಮ।

ಆಹಾ.... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ।

ಯಾವಾಗ ಎಳ್ಳು ಕೂಡಲ್ಲಿ ಕುಂತ್ಕಂಡು ಕೂತ್ಕಂಡ್ಬೋ ಕಾಳಮ್ಮ। ಸೊಸೆ
 ದ್ಯಾವಾಚಮ್ಮ ಹಿರೀಸೊಸೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತವಳು। ನಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮನಿಗೆ ಏನ್ ಕಷ್ಟ
 ಬಂದಿದ್ಯೋ। ಬರ್ರಿ ಅಂತ ಕಥಂಬುಟ್ಟು। ಆಗದೇ ಎಳ್ ಕೂಡ್ ಬನ್ಬಟ್ಟಂತೆ। ಅತ್ತಮ್ಮ
 ಅತ್ತಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳ್ಬಟ್ಟು। ಆಗ ದ್ಯಾವಾಚಮ್ಮನ ಕರವುಟ್ಟು। ಏನಮ್ಮ ನನ್ನ ಹಿರಿಯಣ್ಣನ
 ಮಗಳೇ। ಹಿರೀಸೊಸೆ ದ್ಯಾವಾಚೆ ಹೇಳ್ತಿದು ಕೇಳಮ್ಮ। ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಆ ಹೊತ್ತು
 ಬೆಳ್ಳ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಬೇಕೋಲಿಲ್ಲ। ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದವನು। ನನ್ನ ಎಳ್ಳು ಕೂಡಲ್ಲಿ
 ಕೂತ್ಕಂಡು। ಅಪ್ಪ ಹನ್ನೆರಡು ಬಳ್ಳದಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಅಂಗೈ ತೇವ ಮಾಡುಟ್ಟು। ಎಳ್ಳು
 ಕೇಳ್ಳು ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊರೋಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ। ಅವನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಡು

ಅನ್ನೋದು ತಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟಂದೇನೇ ಹೊರತಾಗಿ ನಾನು ಕೈಯೆತ್ತಿ ಒಡೀಲಿಲ್ಲ ಬಾಯೆತ್ತಿ ಒಂಟುಲಿಲ್ಲ! ಇಂಗಾರೊಯ್ಯಲ್ಲಮ್ಮ ಇರು! ಈಗ ಎನ್ನಾದರೂ ಅತ್ತಮ್ಮ ಅಂದಳು! ಇದೇನಾದ್ರೂ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಕಚೇರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಮನೆ ಬದುಕನ್ನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲು ಹಾಕಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಕೋಳ ಹಾಕ್ಕೊಂದು ತಕ್ಕಂಡೊಟೊಯ್ಯದೆ! ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಕಾಣಬಾರದ ಹಾಗೆ ಈ ಎಳ್ಳು ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಮುದುಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಂಬಿಟ್ಟು ನೀವೇಳು ಜನ ಪೊತ್ಕೊಂದು ಪೊಣ್ಣುಟ್ಟು! ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೌಡ ಕುರಿ ಮೊಯ್ದಕ್ಕೊಳವ್ವಲ್ಲ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕಪೊಣ್ಣುಟ್ಟು ಹಳ್ಳ ತೆಗೆದ್ಬಿಟ್ಟು ಹಳ್ಳದೊಳಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಟ್ಟು! ಮೇಲೆ ಕುಲ್ಲೊಂದು ಬಿಟ್ಟು! ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಸಣ್ಣ ಮರುಳು ಚಲ್ಲುಟ್ಟು ಹಾಕಿಟ್ಟು ಬಸ್ಸುಡ್ಕೊಮ್ಮ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ದುಬಿ ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುದೆ! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರಿಗೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಪಾದ ಹಿಡಿದು ಹುಟ್ಟುವಿನೇಕೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು! ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನಿವೇಶ ಮಾಡ್ತಿದ್ದು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಈ ಹಾಳು ಮುಂಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ! ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡೆಯಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಬಾಳ ದುಬಿ ಹೊರ ಚಾಟಿಕೊಂಡು! ಆಗಲಿ ಅತ್ತಮ್ಮಾ ಅಂತ ಒಪ್ಪೊಂಬಿಟ್ಟು! ಮುಂದೆ ಮೂರು ಜನ ವಾರಗಿತ್ತಿರು ಹಿಂದೆ ಮೂರು ಜನ ವಾರಗಿತ್ತಿರು! ಮಧ್ಯೆ ನಡು ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ಎತ್ಕಳಿ ಅಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಏಳು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂದಿನ ತೂಕ ಬಂದ್ರು! ಮುಂದೆ ಒತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ! ಹಿಂದೆ ಒತ್ತಿದ್ದ ಮೂರು ಜನ್ಮ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪಲ್ಲದ ಧಾರವಾಗ್ಬಿದ್ದಾರೆ! ಮೊದೇವಾ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!

ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂದಿನ ತೂಕ ಕಾಣುವುದು! ಹಿಂದೊತ್ತಿದೆಯೆ ಮುಂದೊತ್ತಿದೆಯೆ! ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಎತ್ಕಳುವಾಗ ನಮಗೆ ತೂಕವೇ ಇನ್ನಿಲ್ಲ! ಈಗ ನೋಡಿದ್ದೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲದ ಬಾರ ಕಾಣ್ತೆತ್ತಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕಯ್ಯಾ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ಹೇಳ್ತಾಳೆ! ಹೇಣ ಸತ್ತರೂ ಬಾರ ಇದ್ದಕ್ಕಿವಾರ! ಪರ್ದಾಗಿಲ್ಲ ಒಕ್ಕೊಂದು ಬಸ್ತಮ್ಮಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಮರದ ಬೇರಿ ಹತ್ತ ತನ್ನುಟ್ಟು! ನಾನು ಹಳ್ಳ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು! ಮಾವ ಕೆಂಡೇಗೌಡನ ಕಡೆದ್ಬಿಟ್ಟು! ಎಲ್ಲಾ ನಾ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಬರ್ತಿನಿ! ಒಗಿ ರಾಗಿ ಗಿರಿಗೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಬೇಸ್ರಮ್ಮ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ವಾರಿತ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕಳಸ್ತುಟ್ಟು! ಈ ನಮ್ಮಾ ಪಾಜಿಯವರನ್ನು! ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ ನಾಗಿರತಕ್ಕಂತಳು! ತನ್ನ ತೊಡೆಮ್ಯಾಲೆ ತಲೆ ಹಾಕ್ಕೊಂದು! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ದಯಪಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಳೆ! ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳ್ತಲ್ಲಲ್ಲವ್ವಾ! ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀವು ಸತ್ತೊಡ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಬೇವಿನ ಗೊತ್ತಿನ ಸೆಕೆ ಬೀಸಾ ಕುಂತವಳೋ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ!

ಅವಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾ!

ಯಾವಾಗ ಸೆಕೆ ಬೀಸೆಕೆ ಗುರುಮಾರುಬುಟ್ಟೋ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಉಸ್ ಅಂತ ಎದ್ದು ಕೊತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು! ಹುಸಿನಗೆ ನಗ್ತಾ! ಸವಾನ್ ನನ್ನ ಕಂಡ ಹೊಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನೀನು

ಹೊಳ್ಳೆಗೆ ಅಮ್ಮ ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಗಳೇ! ಸತ್ಯವಂತೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನೀನು ಒಗವ್ವಾ! ಎಂದು ಹರಸಿ ಅಸೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮ್ಮತ್ತಾಜೆ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಅದೇ ಬೇವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು! ಕಾಳಿ ಕುಣಾಳಿ, ಉರಸಿಂಗಿ ಯಮದೂತಿ ಅಂತ ಬಣ್ಣಿತ್ತು! ನನ್ನ ಈ ಕಾಣ್ಕೆ ಉಯ್ಯುಬುಟ್ಟು ಈ ಎಳ್ಳಿನ ರಾಸಿನೆಲ್ಲಾ ಕೂಚ್ಚಂಡು ಹತ್ಯಂದೋಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು! ನನ್ನ ಊರು ಮುಂದಿನ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು ಸರಿಯೇ! ಸಮ್ಮತ್ತಾಜೆಯವ್ವ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಓಲೆ ಬರೆದವ್ರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರತಕ್ಕಂತ ಮಳೆಯಾಳಿ! ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೆರೆಗೆ ತಳ್ಳಿತ್ತು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು! ಭೂಪ್ರೊತ್ಪತ್ತಿ ಬಡ್ಕಂಡು! ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡಿತಾವಳೆ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಏನಮ್ಮಾ ಅಹಾಜೆ ಬ್ಯಾಲಾಜೆ! ನಿಂಗಾಜೆ ನೀಲಾಜೆ! ಸುವರ್ಣ ಪದ್ಮಾವತಿ! ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿರಿಯವಳು ದ್ಯಾವಾಜೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ತಿನ್ನೋನ ಮಗಳೇ! ಓಡಿಬನ್ನಿ ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕಿರ್ದೆ ಜಗಳ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಒಬ್ಬರ ಕಣ್ಣು ಒಬ್ಬರು ಕಿತ್ತುಟ್ಟು! ಒಬ್ಬರ ಮುಂದೆಲೆ ಚಿಚ್ಚಂಡು ಮೂಲೆಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಆ ನೋಡೇರು ಕೂಗಿದಂತ ಸಮಾಯಕ್ಕೆ ಬರ್ಬಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಅಂತ! ಕಾಳಮ್ಮನೇ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕಣ್ಣು ಕಾಣ್ಕೆ ತಡ್ಕಾದಿದ್ದಂತೆ! ದ್ಯಾವಾಜೆ ಮಾತ್ರ! ಒಬ್ಬಳು ಇದ್ದಳಂತೆ! ಏನಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಜೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ಪಾನು ನೀರು ತರಕ್ಕೋಗಿದ್ದೆ ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಅವರು ಹೀಗ್ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಅಣ್ಣಾಟ್ಟಂತೆ! ಆಗ ದುಲು ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕಾಳಮ್ಮ! ಇದೋ ನನ್ನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಣ ಅಣ್ಣಿಟ್ಟು! ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೋಡುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳು ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ದಾಯಾದಿ ಮತ್ತರ ಉಟ್ಟುಟ್ಟಿ! ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಕೊಳ್ಳಿ ಮಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಹುಣಸೇ ಗೋಟು ಗೊಟ್ಟಳಿ ಮೊಳವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ! ಅವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಕಾಳಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬರ್ದವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಿಗೆ ಬರೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಪಕ್ಕ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಏಳು ಜನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು! ಸತ್ತು ಮಲೆಕುಂಬುಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ! ಅವರ ಜೊತೇಲಿದ್ದ

ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ಹೇಳಿದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಿತ್ತು! ಕಾಳಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಸತ್ತೋದ್ದಂತಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತು ಅವಳು ಹೊತ್ತೊಟ್ಟೆ ಬಡಕಂಡು ಓದ್ದಾಳ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ತಾನು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆ ಹರಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏಳು ಹಸ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರುಬಗೌಡ ಪುರುಳಿ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಂಡು ತೆಗೆಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಮುಂಡ್ಲೆ ಪಾಡುಕಿದಾಗ ಪುರುಟ್ಟು ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತ ಬರುತವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದನ ಕುರಿ ಕಾಯುವಂತ ಮಕ್ಕಳು ಓದ್ದಂಡು! ಕಾಳಮ್ಮನ ಗಂಡನ್ನ ಹುರಿ ಕುಕ್ಕಾಬಿಡ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಿಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ಇದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಕೇಳ್ತೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ಗಂಡನ್ನ ನೋಡೋದುಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿ ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕಂಡು ಓದ್ದಾಳವ್ವಾ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಹುರಿ ತಿಂದುಟ್ಟು ಮೂಳೆ ಮುಸುರೆ ತಿಂದುಟ್ಟು ಹೋಗಿತ್ತಲ್ಲ! ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅದು ಒಂದು ತಾವು ಗುಡಿಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಣ್ಣಂತವಳು! ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಬಳೇನೆಲ್ಲಾ ಎದೆಮೇಲೆ ಬೆಚ್ಚಂಡು! ಈವೊತ್ತಿಗೆ ಈವತ್ತು ನಾನು ಅಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ನಿಚ್ಚ ಮುಂಡೆ ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತು! ಅವಳು ತಾಕಿತ್ತು ಬೇರಿ ಮ್ಯಾರೆ ಬಿಲಾಕುತ್ತಿತ್ತು! ಆಗ ಕಾಳಮ್ಮ ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಊರಿಗೆ ಬತ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಅರ್ಪಿಸವಾಗಿತ್ತಂತೆ! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಹಸಿದು ಸುಸ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಆ ಊರಿಗೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಓಗಿ ಒಂದು ತುತ್ತ ಅನ್ನ ಈಶ್ವರೋಗ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆ ಮದ್ದೆ ಅಟ್ಟಿಗೆ ನುಗ್ಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಮುಕ್ಕದೇರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ನಾವು ಮೊದಮೊದಲು ನಾವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾಡದ್ದೆ ಮುಂದಾಗಿ! ಮುಂಡೆ ಅಟ್ಟಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆ ಮುಕ್ಕದೇರಲ್ಲಾ ಸೇರ್ದಂಡು! ಕಾಳಮ್ಮನ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕಿ ತಳ್ಳುತ್ತಿಂತೆ! ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಏನು ಗತಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬತ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣು!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವಳ ಹಟ್ಟಿ ಎಣಾಗದವ್ವಾ ಅಂದ್ರೆ! ಅವಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕುಡಕೆಗೆ ಮಾಡದ್ರೆ! ಮಟಮಟ ಮಂಗಳವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ

ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಟ್ಟ ದಗ್ಗನೆ ಹತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರುದೋಗಿದ್ದಂತೆ! ಆ ಉರಿ ಪಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಉಬಲವೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಡವಳೇ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ದ್ಯಾವಾಳಮ್ಮ ಮೊತ್ತ ಹಿಟ್ಟು ಉಳಿದವಳಂತೆ! ಆ ದ್ಯಾವಾಳಮ್ಮನ ಗಂಡ! ಕಾಳಮ್ಮನ ಹಿರಿ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತವನ! ಹೊಲದಲ್ಲೇ ಕುಂತಿದ್ದಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಉಗದಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಉಡುಗೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡವಳಲ್ಲಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಏನೋ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಕೆವಲದಲು ತಕ್ಕಂತು ಅವಳು! ನಡುತ್ತಿ ಗುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಮನೆಲಿ ವಿವಾಹೂ ಈಡಾಕಂಡು! ಹೊತ್ತು ಕಳೆಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಒಯ್ಯುವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸೊಸೆರು ಕಂಡು ಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲಿಗ ಇಷ್ಟಗಲ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡುವಂತವರಾದರು! ಅದು ತಕ್ಕಂತು ಹಿಂದೆಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಹೆಜ್ಜೆ ಅಂಟಿಸ್ಕಂತು! ಎದೆ ಮಟ್ಟದ ಪುರ ತಕ್ಕಂತು! ನಡುತ್ತಿ ಗುಡುತ್ತಿಟ್ಟು! ಆ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಸೊಸೆ! ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟವ್ವ ಗುರುವೇ! ಅದ ಮೊತ್ತ ಪಾವತದಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು ನೆತ್ತಿಮೇಲೆ ಮಡಿಕಂತು! ಅವಳು ಮಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಒಯ್ಯಾ ಅವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಕಾಳಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾದ್ದೂ ರವತ್ತು ನೀರಿಲ್ಲಲ್ಲಾ! ಕುಡಿದು ಸಂಜೆ ಪರಿಪಾಕ ಮಾಡ್ಕಳವ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಮಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವೋಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆಲಿ ನೀರ್ ಕಲ್ಪಾಡಿಸ್ತವಲ್ಲಾ! ನೀರು ಕುಡಿದೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಳಮ್ಮ ಕೈಗೆ ತಾನೆತ್ತಿ ಕಾಲು ಮಡೂವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಕೈ ಕಲವೆಲ್ಲಾ ಬಯಲಾಯಿತು!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಶ್ವಾಕ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಯಾವಾಗ ಕರಿಗೂಳಿಯಾಗಿ ಒಡಿಕೊಂಡು ಓಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಯ್ಯೋ ಸಿವನೆ ನನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ನೋಡಿದ್ದ ನೀರಿಲ್ಲ! ಕಾಲು ಬದವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಗೂಳಿ ಎಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದೋ! ಒಡಿಕೊಂಡು ಬತ್ತವಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತ ಬದ್ದು ವಾಟ ಓಡುತ್ತವಳೆ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ್ಣ!

ದ್ಯಾವಾಳೆ ದ್ಯಾವಾಳೆ ಅನ್ನ ಉಂಡು ಒಂಬತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತು! ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಅತ್ತೆಮ್ಮ! ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಜೀತಕ್ಕಿದ್ದವಲ್ಲಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಅವನುಬಿಗಾದ್ದೂ ವೋಗುತ್ತಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟಾದ್ದೂ ಇಕ್ಕಂ ಬಾ ನಡೆಯಮ್ಮಿ! ಅಂದಳು!

ಅಗ್ನಿ ಅತ್ಯಮ್ನ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಒಂದು ಕುಣ್ಣಿ ತಕ್ಕಂತ್ತು! ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು! ಒಂದು ಬಿದ್ರಹಂಡೆ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಂಡು! ಸತ್ಯವಂತ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ಕರ್ದಂಯು! ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಬ್ಬಿಗೆ ಅವಳು ಕಿರುಬೆಗೆ ಹೋಯ್ತುವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತೆಂದು ಬಿಡೋ ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ ದ್ಯಾವಾಪೃಥ್ವಿ ನೀ ಕಾಣ್ತಿದ್ದಾಡೆ! ನೀನು ಮರೇಲಿ ನಿಂತಮ್ಮ! ನಾನು ವೋಗಿ ಈಶ್ವಂಭಕ್ತನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಂತ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ! ಇವಳ ಸದ್ದ ಯಾವಾಗ ಕೇಳುತ್ತೋ! ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಟ್ಟಿಯೆಂದೆ ಈಜಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದು! ಯಾರವ್ವಾ ಅಂದ! ಇದೇನು ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಇಂತ ಮಾತೇಳ್ತಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ! ನಾನಲ್ಲಾ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಆಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಬಾಳ ದುಕ್ಕ ಬಸ್ತುಟ್ಟು! ಇದೇನು ಕಾಳವ್ವಾ ಅಂತ ಅಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಕರ್ದಂಡೋಗಿ! ಎನ್ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂದ! ಸಗ್ಗಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು! ನಾನು ಕೈದಾಗಿ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಇದೋ ನಂಗೆ ಇಂತ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದುಬಿಡ್ತು! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಎಷ್ಟು ದಿನವಾಯ್ತು! ಒಂದು ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡೋ ಅಂತದಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಸಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಿದ್ದೋ! ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ದುಕ್ಕ ಬಸ್ತುಡ್ತು! ಅಲ್ಲೇ ಇರವ್ವಾ ಎಂದು ಒಳಗೊಣ್ಣುಟ್ಟು! ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿನಾ ಕರೆಯುಟ್ಟು! ಏನೆಣ್ಣೆ ನನ್ನೊಡತಿ ಕಾಳಮ್ಮ! ಇವಳಿಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಜೀತ ಇದ್ದಾಗ! ನಾನು ಕಂಡಾಗ ಸಿರಿವಂತ್ತು! ಈಗ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಕೇಳ್ತಾಳೆ! ನಾವು ಹಿಟ್ಟು ಕೊಡತಕ್ಕಂತ ಕುಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕಳಸತಕ್ಕಂತದ್ದು ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ! ಅವಳ ಕರೆದು ನಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಹಿಟ್ಟಿನ್ನಿ ಕಳುಸುತ್ತಿರು ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆಗಿರತಕ್ಕವಳು! ಸನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಒಡತಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲೆ, ನನಗೂ ಒಡತಿ ಅದ್ದಾ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬರನೆ ಹೋಕದ ಕಡ್ಡಿ ಒಟ್ಟಿ! ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು! ಎಸರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಬಾ ಕಾಳವ್ವ ಅಂತ ಕೈ ಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು! ಕಾಳಮ್ಮ ನಡುಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕುಂಞುಬಿಟ್ಟು! ತೆವಟಿಗೆ ಮಡ್ಡಾಟ್ಟು! ತೆವಟಿಗೆ ಮೇಲೆ ತಾನೆಗೆ ಮಡ್ಡೆಗೊಟ್ಟು! ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹಿಲ್ ತರಕ್ಕಿ ಕೋಣೆಗೊಣ್ಣು! ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಈ ಹಿಟ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ತು! ಅವಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅಗೋಲ್ಲ ಅಸ್ತುಷ್ಟು! ಆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಡುಮನೆಯಿಂದ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ಆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ರುಹಿ ಹಿಟ್ಟು! ಅವಳು ಕೈಹಾಕಿ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಮುದ್ದೆ ಅದಲ್ಲವ್ವಾ! ಮಹದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾದಾಗ್ಗೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು! ಓ ಇವಳಾವಳೋ ಹೆಚ್ಚು ದರಿದ್ರದ ಮುಂಡೆ ಇರಬೇಕು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವಳ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಳಾಯ್ತು ಅನ್ನುತ್ತಾ! ಆಗಲೇ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು ಬರಬರನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ! ಕಾಳಮ್ಮಾ ಕಾಳಮ್ಮಾ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳವ್ವಾ! ಇಳೋ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಿಗೆ ಇಕ್ಕ ನಾ ಕೊಡ್ತೇ! ನಾವು ಹಳ್ಳಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಹಳ್ಳಿ ಹೇಳ್ತೇಕು! ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕವ್ವಾ ಅಂದ್ವಾ! ಎನಾದ್ರೂ ಕುಕ್ಕ ಗಿಕ್ಕ ತಂದಿದ್ದರವ್ವಾ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಇದೋ ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಂದ್ವಂತೆ! ಆ ಕುಕ್ಕನಿಗೆ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ ಹಾಕುತ್ತಾ! ಅದನ್ನು ಈಗ್ಗೆಯ ನಾ ಒಯ್ಯೋನಿ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದ್ಯಾವಾಳಮ್ಮನ ಕರೆದ್ವಂತೆ! ನಡೆಯವ್ವಾ ದ್ಯಾವಾಳೆ! ಒಯ್ಯಾ ಒಯ್ಯಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಎನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡವಳೆ! ದ್ಯಾವಾಳೆ ಈ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ಹಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇ ಆದರೆ! ಆ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಬಡ ಮಾಡಯ್ಯ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ! ಆ ಮಾಡಯ್ಯನಿಗೆ ಇನ್ನು ಮೂರು ಮಳೆ ಬಗ್ಗಿನಾ ಅಂತವಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದರಾ! ಸವಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ! ಇಲ್ಲೂ ನಿನ್ನ ಅಹಂಕಾರ ಬುಡ್ಡಿಯಲ್ಲಾ! ಈ ಮೂರು ಮುದ್ದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಹ್ಯಾಗ್ ಬಿದ್ದದು! ನನಗೆ ಎಂಗೆ ಬಗ್ಗಲೇವೋ ನೋಡ್ತೀನಿ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅನ್ನವರ ಕರುಬುಟ್ಟು! ಎನಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳರಾ! ಇದೋ ಇಲ್ಲೊಂದು ಪವಾಡ ಮಾಡಬೇಕು! ನೀವು ಏನಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನೀವು ಕಾರಯ್ಯ ಕರಿನಾಯಿ ಆಗಬೇಕು! ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಬಿಳಿನಾಯಿ ಆಗಬೇಕು! ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಯ್ತುಂಟು ಕುಂತಿರಬೇಕು! ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ಕರೆದ್ಬುಟ್ಟು ಇಲಿಸುಂಡ ಮಾಡಿ ಕುಕ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯ ನಿಗನು ಕುಕ್ಕ ತೂತ ಮಾಡಬೇಕು! ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದೋದ ತಕ್ಕನಾದಲ್ಲಿ ನೀವು ನಾಯಿ ಆವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ಹಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಓಗ್ಗೇಕು! ಕುಕ್ಕ ಒಳಗೆ ಇಲಿಸುಂಡ ತೂತು ಕೊರೆದ್ಬುಟ್ಟು ಆ ತೂತಿನೊಳಗೆ ಹಿಟ್ಟು ತುಳ ತುಳನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋ! ಆ ಬಿದ್ದೋದಂತ ಹಿಟ್ಟನ್ನು! ನಾಯಿಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಓಡೋಯ್ಯವೇ! ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ದ್ಯಾವಾಳೆ! ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಜೆ ತಿನ್ನೋನ ಮಗಳೇ! ಈ ತೂತು ಕುಕ್ಕ ತಂದ್ಬುಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲ! ಹಿಟ್ಟು ಬಿದ್ದೋಗ್ಗುಟ್ಟೋ! ಈ ಪಾಕ್ ನಾಯಿಗಳು ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾಯ್ತುಂಟು ಕೊತಿದೋ! ಎಕ್ಕಂಡೋದೋಗ್ಗುಟ್ಟುನ್ನು! ಅಂತ ಭೈಕುಂಡು ಹೋಗಿ! ಒಗ್ಗಿನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲ! ಇದೊಂದು ಹೆಂಡೆ ಉದಕಾದ್ರೂ ಕುಡುದ್ಬುಟ್ಟೆ! ಆ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಬೂದಿ ಬಡನಾಗಿ! ಇನ್ನೊಂದು ಮಳೆ ಬಗ್ಗಿನಾ ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಎಲಾ ಮುಂಡೆತ್ತರೇ! ಅದೊಂದು ಹಂಡೆ ಉದಕ ಹೆಂಗೆ ಕುಡ್ತೀಯೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅವಳು ಬರಾ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಎದುರು ಬದ್ವಾಗಿ ಬಂದು

ಕಲ್ಲು ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು! ಆ ಕಲ್ಲು ಎಡೆಮಿಡುಟ್ಟು! ಆ ಕಾಳಮ್ಮ ಮಾಗಿದಕಣ್ಣಂತವಳು ಅವಳು ಮದ್ದನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವಳೇ! ಕಾಳಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋ ಉದಕವೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು! ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಹಿಂಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನ್ನ ಉಂಡುಟ್ಟು! ಒಂಬತ್ತು ಹತ್ತು ದಿನವಾಯ್ತಲ್ಲಾ! ಇನ್ನೆಂಗಿರಬೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಬತ್ತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮಾ

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿ ಬರುವಂತಾ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಏಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯನವರು! ಇಂಥ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಡಗಬಾರ್ತು! ಇಂಥ ಮುಂಡೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಗುಡ್ಡಗಳು ದಾಸಗಳು ಹೋಗಿಗಳು! ಆಯ್ತುಗಳು ಗುರುಗಳು ಅಂತ! ಕೋಟಾಕುಕೋಟಿ ಉಂಟು! ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇಂಗಿ ಆಯ್ತದಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಇವಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬೇಡಿನ ಸೊಪ್ಪು ಉಟ್ಟುಂಬುಟ್ಟು! ಕಾಕೆ ಕುಕ್ಕಿ ಹಿಡ್ಬುಂಬುಟ್ಟು! ಸಿಕ್ಕಿ ಪಂಜಾಂಗ ಬಲಗೈಲಿ ಹಿಡ್ಬುಂಬುಟ್ಟು! ಕುಕ್ಕೇ ಕೊರಮಗಿತ್ತಿ ಅವಕಾರ ತಾಳೇಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಅವರು ಎದುರುಗಡೆ ಬತ್ತದ್ರೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಅವರು ಎದುರುಗಡೆ ಬತ್ತಿದ್ದೋ! ಅದನ್ನು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು ಕಾಳಮ್ಮ! ಯಾರಮ್ಮ ದ್ಯಾವಾಜಿ ಈ ಕಡೆ ಬರ್ತಾಬ್ಬೆ ಹೆಂಗು ಅಂದ್ಲ! ಅದ್ಯಾರೋ ಕೊರಮಗಿತ್ತಿ ಬಂದಾಗ ಬರ್ತಾರೆ ಅತ್ತೆ ಅಂದ್ಲು! ಅಂಗಿದ್ದ ಮ್ಮಾಲೆ ನೀ ಸ್ವಲ್ಪ ಅರಗಾಗಮ್ಮ! ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳ್ತೇನೆ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಅರಗಾಲ್ತಂತೆ ದ್ಯಾವಾಜಮ್ಮ! ವಿನಮ್ರಾ ಅಂತ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರು! ಅವ್ವಾ ನೀನ್ವಾರು ಅಂದೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಕಡೆ ಹೇಳುವಳು! ಅಂದೆ! ಆಗ ಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡು ಅಂದ್ಲು ಕಾಳಮ್ಮ! ಒಂದು ಅಳನ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ಮಡಗದ್ವಾ! ನಾನು ನೋಡ್ತೇನೆ ಅಂದ್ಲು! ಆಗ ಅವಳು ಎಲ್ಲಿತ್ತು ಮಡಗವಳಿಗೆ! ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಆಗ್ಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ದಿನವಾಗದೆ! ಆಗ ವಿನ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಹೇಳ್ತೇನೆ ಕೇಳು ಕುಕ್ಕಿ ಕೊರಮಿತ್ತಪ್ಪ! ನನ್ನ ತಾತ ಈಗ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಯುರಿಸಿದರೂ! ಒಂದು ಬುಡಗಾಸಿಲ್ಲ ಕಣವ್ವಾ! ಅನ್ನ ಉಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನವಾಯ್ತು! ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ತರ ವಾಳ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ಈಗ ನನಗೆ ಮನೆದೇವರಿಂದಲೋ! ಕುಲದೇವರಿಂದಲೋ ಯಾವ ದೇವರಿಂದಲೋ! ನನಗೆ ಬಡಪ್ಪನ ಬಂದ್ಬುತ್ತು ಕಣವ್ವಾ! ನಾನು ಹಿಂದಿನ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರ ಇದ್ದೋ! ಅದೇ ತರ ಬಾಗ್ಯ ಬನ್ನಬ್ರೆ! ಒಂದು ಹಣ ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲ! ಆಗ ನಿನಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಮಡಗ್ಗಿನಿ! ಕುಕ್ಕೆ ಕೊರಮಿತ್ತಿ ಅವತಾರದಲ್ಲಿರುವವಳು! ನೆಲ ತಾರಿಸಿಟ್ಟು! ಗೊಂಬ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ದೇವರು ಕುಲದೇವರು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಒಳಗೆ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂದಳು! ಹುಂ ಕೊಟ್ಟಾ ಇದ್ದ! ಅದರಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟಾಗಿರೋದು! ಅವಳು ಬಂದು ಎಳ್ಳುಮದ್ದನ್ನಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ಕೇಳುತ್ತಾ ಎಷ್ಟು ಎಳ್ಳು ಕೊಟ್ಟವ್ವಾ ಅಂದಳಂತೆ! ಅಷ್ಟು ಕುಕ್ಕೆ ಕೊರಮಿತ್ತವ್ವಾ! ಅವರು ಈ ತರವಾಗಿ ಬಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ಯಾವುದೋ ತರವಾಗಿ ಬಂದು ಕೇಳಬಟ್ಟು ಪಾಲು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಅವನನ್ನೇ ಹೋಗಿ ಪಾದ ಹಿಡಿದದ್ದೇ! ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ತೋ! ಆ ತರವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾರೋ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ತಿರುಗಿ ಕವಡೆ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡುಟ್ಟು! ಇದೇ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋದದ್ದೇ! ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿಮ್ಮ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಾರೆ! ಹೋಗುವ್ವಾ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಡುಕೊಂಡು ವೊಯ್ಯುತ್ತೆ! ತಿರುಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾದಪ್ತನ ಅವತಾರ ತಾಳೊಂಡು! ಕೂವಿ ಕಮಂಡಲ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಹಿಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ಜಂಗು! ಮುಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಜಂಗು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಮಾದಪ್ತನವರು! ದಂಡ ಕೋಲ್ವಾಗೆ ಬೆತ್ತ ಹಿಡ್ತೊಂಡು! ಅವರು ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತವರೇ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ!

ಆ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತವರನ್ನು ನೋಡುಟ್ಟು! ಆ ಕಾಳಮ್ಮ ನಾಗೆದತ್ತಕ್ಕಿಂತವಳಿಗೆ! ಬಾಳ ಸಂತೋಷ ಬನ್ನದ್ದು! ಅಮ್ಮಿ ಅಮ್ಮಿ ವ್ಯಾವಾಜೆ! ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯೋರು! ಆ ಸತ್ಯವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು! ಕನಕ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು! ಬಾಳ ಸತ್ಯವಾದದ್ದು! ಇದೋ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಬತ್ತಾ ಅವ್ರೆ! ಇವರೇ ನನಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಛಾಗ್ ಕೊಟ್ಟಂತ ಗುರುಗಳು! ಗುರು ಗುಡೆನ ಹೋಗಿ ಕಾಳಮ್ಮ ಅವರ ಪಾದ ಹಿಡಿದವಳೆ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ!

ಯಾವಾಗ ಪಾದ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟೋ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆಯವರು ನೋಡುಟ್ಟು! ಯಾರವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಯಾಕಿತ್ತು! ಅದೋ ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಮರೆತು ಬುಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ ನನ್ನ! ಯಾರವ್ವಾ ನನಗೆ ಕೋಟಾಣುಕೋಟ ಭತ್ತರು! ನೀಯ್ಯರವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ನಾನಲ್ಲವಾ ಸ್ವಾಮಿ! ಕೆಂದಕ್ಕೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಕಾಳವ್ವರಲ್ಲಾ! ಸರಿ ಈಗ ಎನಾಗಬೇಕು ಕಂದಮ್ಮ! ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಂತ ಛಾಗ್ವವರು! ಮರೆತುಬುಟ್ಟೆ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕಳಾದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ನೀವು ಯಾವುದೋ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೇಳುಟ್ಟು! ಈ ತರವಾಗಿ ನನಗೆ ಒಡಗ್ಗನ ಬಂದು ಬಾಡು! ಉಣ್ಣು ಅನ್ನ ಹಿಟ್ಟು ಬೆಲ್ಲವಾಗಿದೆ! ಕುಡಿಯ ಅಂಬಲಿ ಪಾಯಸವಾಗಿದೆ! ಅನ್ನಕ್ಕುಟ್ಟಿದ ಪರಮಾತ್ಮ ಉಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ದಿನವಾಯಿತು! ಸರಿ

ವಿವಿಧ ಮಾಡಬೇಕು ಕಂಡವ್ವಾ! ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಾ! ಅದೇ ಬಾಗ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಕೊಂಡರಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದವು! ನಿಮಗೆ ವಿಷವಾಗಿ ಮಡಗುನಿ! ತಿರುಗಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನೆಸರು ಕುಣಿತವು ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನೀವು ಕೃಪಾಪೆಲ್ಲಾ ಸುಂಗೆಕೊಂಡು ಈ ಬಡವಾಯಿ ಮೇಲೆ! ಕರುಣೆ ಇಟ್ಟು! ನನಗೆ ಎಳು ಲಕ್ಷದ ಭಾಗ್ಯ ಎತ್ತೊಡಬೇಕು ಅಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅವಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ಇವಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಹುಸಿವಗುಣ್ಣಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಕಾಳಮ್ಮ! ಅಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಒಲಿ ಉಣಿಸು! ಕೆಟ್ಟಮಾಳೆ ಬುದ್ದಿ ಬಂತು ಅಂದಾಗ! ಈಗ ಬುದ್ದಿ ಬಂತು ಕಾಳಮ್ಮ! ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ಲೆ ಕಾಳಮ್ಮ! ಇದೋ ಈ ಜಾಲದಟ್ಟಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂದ್ರುಂತೆ! ಕಾಳಮ್ಮನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು! ಜಾಲದಟ್ಟಿ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತೊಡಳಂತೆ! ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಇಂತ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಾಗ್ಯ ಕೊಡಬಾರದಲ್ಲಾ! ಧರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಧರೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಯಣ್ಣರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ತಮ್ಮ ದಂಡ ಕೋಲನ್ನು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಎತ್ತಿ! ನೆತ್ತ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಗಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಕಾಳಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಅಲ್ಲಿ ಗೋವುಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತವಳೇ ಕಾಳಮ್ಮ!

ಅವಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಯಣ್ಣರ ಮಾದಪ್ಪನವರೂ ಏಳು ಮಲೆ ನೆತ್ತಯ್ಯ! ಭೂಲೋಕದ ಗಂಡ! ಬೂದಿ ಮೆರೆಸಿದ ಕೆಂಡ! ಅಲ್ಲಿ ಕೌದಲ್ಗೆ ಬಂದ್ಬಟ್ಟು! ಈ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ ಜುಂಟೇಗೌಡನ! ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಮಗಳು! ಇದ್ದಾಳಲ್ಲಾ ಆ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನೋ ಅವಳ ಗಂಡನನ್ನೂ ಕರೆದ್ಬಟ್ಟು! ನಂಗೆ ಮಳೆಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹುಂಬದ ಆಮಾವಾನ್ಯ ದಿನ! ಸಿವಣಾತ್ತೀರಿ ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ಮಲ್ಲನಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳು ತರಬೇಕು ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅವರನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮುದ್ದು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವಳೇ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ
ಮನವ ನೆನ್ನ ಮನವಾ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ
ಮುದ್ದು ಮಾಯ ಬಲ್ಲವರಾಳು ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ
ಮನವ ಒತ್ತಿ ಮನವ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!
ಮಾಣಾಳಿಯ ಮಲೆಯ ಮುರಿದವನೇ!
ಮಾದೇವ ಗುಡುಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮೆರೆದವನೇ
ಮನವ ಒತ್ತಿ ಮನವ ನೋಡೋ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಮುಂದು ಮುಂದು ಬಲ್ಲವರಾದ ಮುಂದು ಮುಂದೆ
ಮುಂದು ಒತ್ತಿ ದುಡವ ನೋಡೋ ಮುಂದು ಮುಂದೆ

ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕಂದ ಸತ್ಯವಂತೆ ದ್ಯಾವಾಪತಿ! ನೀನು ಭಕ್ತಿವಂತೆ ಮಗಳಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಕೈ ಬುಡ್ಡಾರ ನನ ಕಂದ! ಮೂವು ಮಲೆ ದಿಕ್ಕೆ ಮೊಕ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ಮಾಡೇವ ನನ್ನ ಪಾದವೇ ಗತಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕಣ್ಣು ಬೈದು ನನ್ನ ಗ್ಯಾನುಸ್ತು! ನಿನ್ನ ಗಂಡನ್ನ ಕರೆಯುವ ಅಂವು! ಸತ್ಯವಂತ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ಪಾಲದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಕೈ ಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಳ್ಳುಂಡು! ಎನ್ನಪ್ಪಾದ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ! ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು! ಮೂರ್ಖರಿಗಾಗಿ ಮೊಕ ಪಾಡ್ಕೊಂಡು! ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನ ಪಾದವೇ ಗತಿ ಕಾಪ್ಪಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಒಂದೇ ದುಡದಲ್ಲಿ! ತನ್ನ ಗಂಡವನ್ನು ಕರೆದವಳ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮನ ಗಂಡ ಮೊಲ್ವಾಗ ಬಂದು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದೋನು ಮ್ಯಾಲಕ್ಕಿದ್ದು ಜಾಲಂದ ಕೊಳುದುತ್ತುಕೆ ಬಂದು! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣ್ಣಾದುದಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಕೇಳೊ ನನ ಕಂದ ದ್ಯಾವಾಪತಿ! ನೀನು ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಜೊತೆಲಿ! ಹಿಂದಿದ್ದೋಲಿ ಬೇನ್ನ ಮಾಡವ್ವಾ ಅದೆ ನನ ಕಂದ! ದೀವಳಿಗೆ ದಿವನ ನಿನ್ನನೆಯಂದ ಒಂದಿಬ್ಬಿ ಎಳ್ಳ ನನ್ನ ಎಳ್ಳ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಬರ್ಬೇಕು! ನಿನ್ನೊಂಕ ಪಂಚಾಂಗ ಎಲ್ಲಿದ್ದೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಸಮ್ಮಾ! ಎಲ್ಲಿದ್ದೂ ನನ್ನ ಮರಣ್ಣಾದ ಕಂದಮ್ಮ! ನಿನ್ನ ಮುತ್ರೆದ ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿರವುನವಾಗಿ ಅಂತ ಅಸೀರ್ವಾದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಅವು ಎಳ್ಳಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಮೊಯ್ತಾರೆ ಮಾಡೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಅಯ್ಯೋ ನನ ಕಂದ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಗೋಗಿ! ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕಮ್ಮ ಅಂತ್ಯೇಳುದ್ದು! ಮಾಡೇವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದ್ಯಾವಾಪಮ್ಮ! ಮಾಡೇವನ ಪಾದದ ಮೇಲೆ ರತ್ನಂತ ಬಿದ್ದಿ! ಮಾಡೇವನ ಪಾದವನ್ನು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಅವಳು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೆಡುಗವಳ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣ!

ಹೆತ್ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮನೆಗೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕು ಅಂತೀರಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ! ನನ್ನಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರು ಬಾಳ ದುಷ್ಟರಲ್ಲ ಗುರುವೆ! ಆಡೋಗ ಉಡೋಗ ಅಪ್ಪಿಯಲ್ಲಾ ನಂಟು! ಕೆಟ್ಟಾಗ ಹೆತ್ತೋರ ಹೆಚ್ಚಿಗೋಗಿ ಪೊರೆಯಾಗ್ತಾರೆ ಬುದ್ದಿ! ನನ್ನತ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಗುಣಿಸೆ ಕಾಣ್ತೆ ನಷ್ಟಪ್ಪಾಜಿ! ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮನೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿದ್ದಿ! ಬದುಕಾನ ಬಂದಾಗ ವ್ಯಾರೆವರಲ್ಲ ಬಾಗ್ಗು ತುಳುಕಾದಿ! ಪರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆಪಕೀರ್ತಿ ಹೊತ್ತು ತೆಗೊಂಡು!

ನಮ್ಮ ಪುನ ಮನೆಗೋಗ್ಗಾರಿ ಸ್ವಾಮಿ! ವಿಶ್ವೋತ್ಸದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಮೊಲೆ ಹಾಕುಗ್ಗಿದವ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ ತಪ್ಪರೋದವಳಲ್ಲ! ಈಗ್ಗಾತ್ರ ನಾನು ಹೋಗ್ಗಾರಿ ಗುರುವೆ! ನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಕರೈಕ್ಕಿಲ್ಲ!"

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುವೇವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರುವೇವರಿಗ
ಸರಣಾತಿ! ಈಶ್ವರ ದೇವರ ಅಯ್ಯನಿಗೆ!
ಅಯ್ಯ ದೂಪದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಕೆತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದ ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಅಯ್ಯ ದೂಪ ದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಾಪ್ಪನಿಗೆ
ದೂಪದೀಪ ದ್ಯಾವರಿಗ
ಕಾರಯ್ಯ ವಲ್ಲಭಯ್ಯ ದೇವರಿಗ!
ಸರಣು ಸರಣು ಗುರು ದ್ಯಾವರಿಗ!
ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವರಿಗ!"

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗಿನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಸಾಲನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳ ೫ರಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚ್ವರರು ಎಳಸ ಛಕ್ರಿಗೆ ಬ್ಯಾರದ ಕನ್ನಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಕುಸಾಳ ೧ರಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಬೇವಿನ ಕಾಳ ಕೋಟಾರಕ್ಕೆ ಮೂರುವ ಬೂದಿ ಪಾಕಿ ಪಾಳು ಗೆಡವಿದ ಮಾರ್ಚ್ವರ.
೩. ಕುಸಾಳ ೩ರಲ್ಲಿ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡುವದ್ದಾರೆ ಮಾರ್ಚ್ವರರು.
೪. ಕುಸಾಳ ೬ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಲಿ ಎಂದು ಪಾಪ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
೫. ಬೇವಿನ ಕಾಳ ಕೋಳ್ಗಾಲದ ದೇವಾಂಗ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳೆಂದು ಕುಸಾಳ ೪ರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕುಸಾಳ ೯ರಲ್ಲಿಯ ಕೌದ್ಯಾ ಬೇವಿಯ ಕೋಯಟ ಶೆಟ್ಟರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ.
೬. ಕರಿಕಲ್ಲು ಬಂಡೆ ಅಡಿಕೆಯು ಬೇವಿನಕಾಳ ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ ಕುಸಾಳ ೪ರಲ್ಲಿ.
೭. ಬೀರೇಗೌಡನ ಮಗಳು ಬೇವಿನಕಾಳ (ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ).
೮. (ಕು.ಸಾ. ೯ರಲ್ಲಿ) ಬೇವಿನಕಾಳ ಮನೆ ಕಾಲ ಮಲ್ಲಾಕ್ಷರ ಹೆಂಡತಿ ನಿಂಗಮ್ಮ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.

೯. ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರರು ಮಾಯವ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಬೇದಿಸುವಷ್ಟೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಿದ್ದರೂ ದಾಗದಾಗಲೆ ಉದಿವಂತ ಮಾಡಿ ಬೂದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

೧೦. ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಕೋಳಿಗ, ಕುಸಾಳೆ ತರಲ್ಲಿ ಮಾನ ಎಳ್ಳನ್ನು ಮಾದೇಶ್ವರರು ದಾಖ ಕೀಳುತ್ತಾರೆ.

೧೧. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇರಲ್ಲಿ ಬೇದಿನ ಕಾಳಿ ಮೇಲೆ ಕರಿಕಲ್ಲು ಬಂತೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತೆ, ಇಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಸೇರಿಸಿದ ಎಳ್ಳಿನ ಫಣ್ಣೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

೧೨. ಕುಸಾಳೆ ತ. ಹನ್ನೆರಡು ಮಾನದಿಂದ ಆರಂಭ ಎಳ್ಳಿನ ಫಣ್ಣೆ, ಮಾದೇಶ್ವರ ಬೇಳ್ ಬೂದಿ ಎರಡು ಬೇದಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಮಾಯ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

೧೩. ಕುಸಾಳೆ ೬-೩ ಕೋಳಿಗದಿಂದ ಫಣ್ಣೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹತ್ತು ಬಳ್ಳ, ಮೂರು ಹದಿ..... ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ ಅಂತ ಶಾಪ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಮಾದೇವ.

೧೪. ಈಕೆ ಕುಸಾಳೆ. ಮಾನ ಎಳ್ಳುಮಾನ ಕೀಳುತ್ತಾರೆ ಬೇದಿನ ಕಾಳಿಯನ್ನು ಗೋಗಲ್ಲು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ ಮಾದೇಶ್ವರ.

೫. ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ

ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದೇವ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ
ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವೋ||
ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದಯ್ಯ ಬಾ
ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ||
ಪೈಯಲ್ಲಾ ಸಿರಿ ಗಂದಾವೋ|
ಕಾಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿರೋ || ಗಿರಿಯೊಳು ||

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ ಎಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವೆ
ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಭತ್ತರಲ್ಲರು
ಎತ್ತು ಕಟ್ಟಿದ ಗೂಟ||
ಎಮ್ಮೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಳ್ಳಿ ಗೂಟ|
ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಧವ್ಯವಂತೆ|
ದಾಸೋಣ ದಾಸ ಮಾಡೋರಲ್ಲಾ|
ಜೋಗಿ ಬಿಕ್ಕ ನೀಡುವಳಲ್ಲಾ|
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ ಎಲ್ಲುಳಿದಿರುವೆ|
ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಪತ್ತೆಲ್ಲವಾ|
ಬದುಕಿದಂತೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ|
ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು|
ಅಲ್ಲಿ ನಿಜಾಂಸವ ನೋಡಬೇಕೆಂದು
ಮುಂಗಾಲಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರು ಜಂಗು|
ಹಿಂಗಾಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರು ಜಂಗು|
ಮತ್ತೆಮಗ್ಗಾಸ ಮಾಡವನೇ|
ಹಸವನ್ನೇ ಹಿಡಿದವನೇ|
ನೆಲವೊಂದು ತೂರು ಮಾಡವನೇ|
ಬಿಲ್ಲಾದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿಬಳಲ್ಲಾ|

ಅಂದ ಬಂದವ ಸೋದರವಳಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಜಂಗಮಯ್ಯ
 ಬಿಕ್ಕುವ ಸುದ್ದಿ ಆಗಿದಲಿ ಲಿಂಗ ಬಾ
 ಪಗಡೆಯೊಂದು ಅಡವ್ವ
 ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ
 ನೀ ಪಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಮ್ಮ
 ನಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಣ್ಣನ್ನು ತೊರಿದನಮ್ಮಾ
 ನಾ ನೀರು ನಿದ್ರೆ ತೊರ್ದಿದನಮ್ಮಾ
 ಅನ್ನ ಉಂಡು ಆರೇ ದಿವಸ
 ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮೂರೇದಿವ್ವ
 ನೀ ವಿನ್ನಾರ ದಾಸ ನೀಡಮ್ಮಾ ತಾಯಿ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಜಂಗಮಯ್ಯ
 ಅಟ್ಟುಂಡ ಮಡಿಕೆ ಅಸ್ತಾದ ಮ್ಮಾಲೆ
 ತಿರಗ ಬೆಂಕಿ ಹಬ್ಬುವಳಲ್ಲ
 ತಿರಗ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕುವಳಲ್ಲ
 ನೆಂಜಯ್ಯನ ಒಕ್ಕಲು ನಾಣಿ
 ಚೆನ್ನ ಕೊಟ್ಟರು ಜಂಗಮರಿಲ್ಲ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ಗುರುವೆ
 ಚೆನ್ನ ನಾಣಿ ಮಾಡಿಸೋ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ಬಂದ್ರೆ
 ನಿಂಗಿ ಅನ್ನದ ಧರ್ಮ ನೀಡುವೆ ತಾಯಿ
 ಪುಂಡಿದ ಸೋಮವಾರ ದಿನ ಗುರುವೆ
 ಒತ್ತಿನೆಂದು ಒಪ್ಪುವನಲ್ಲ
 ಒತ್ತಿನಂದು ಹೇಳಿದಿಟ್ಟವನು
 ಆಯ್ಯ ಇಕ್ಕೇರಿ ಬಂದ್ರಪಟ್ಟಾಕಿನ್ನು
 ಹಾವಾಡಿಗ ಬಂದವನಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಹಾವಾಡಿಗ
 ಒಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕೂಲಿ ಕನಯ್ಯ
 ಒಕ್ಕಳ ರಾಗಿ ಕೂಮ್ಮ
 ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಲಿ ಕೂಮ್ಮಾ
 ಆಯ್ಯಾ ಒಕ್ಕಳ ರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವಳಲ್ಲ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಹಾವಾಡಿಗ

ಅಟ್ಟಕ್ಕೇನೆ ಹಾಕವಳಲ್ಲ
 ಬೆನ್ನಾದ ಬೊಂಬ ತೆಗೆದವಳಲ್ಲ
 ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಲ ತೆಗೆದವಳಲ್ಲ
 ಏಳು ಬಟ್ಟಲು ಇಡವಣ್ಣೇ
 ತೆಗೆದವಳಲ್ಲಾ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಿ
 ಕೇಳು ಕೇಳಯ್ಯ ಹಾವೂಡಿಗ
 ಕುರಿಂದಾವೆ ಹೋಗುಯ್ಯ
 ಒಕ್ಕಲಕ್ಕಿ ಹಾಕವಳೆ
 ಎಳ್ಳಕ್ಕಿಯ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕವಳೆ
 ಏಳು ಕುಕ್ಕಾಯ ಸುಟ್ಟವಳೆ ||

ಕೋಲು ಮಂಡೆಯ ಪಂಗಮ ದೇವರು
 ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಕೆ ದಯೆ ಮಾಡವರೇ
 ಆಹಾ.... ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ?

ಹರಹರಾ ಏಕಾಂಗಿ ವಾಘ್ನಿ ಏಳುಮಲೆಯ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡುಕು
 ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾಡೇವ! ಕಲಿಕಾಲವ ಮರಿದೇವರು! ಗುಟ್ಟು ಮಲೆಗೆ ಮಗ್ಗದರಂತೆ! ಮೆಟ್ಟಿನ
 ಕಾಳಲತಗಲ ತಕ್ಕಂತೆ! ಮಲೆಯಮಾಡೇಪ್ಪರ! ಇವೇ ಬೇವಿನಮಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸುಟ್ಟು
 ಫೋಗಂತರ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟಿ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ ಸಂದೆ! ಹಳೇ ಕಂಬಳಿ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
 ಅಳ್ಳ ಕಡ್ಡಿ ಸಾಗ ಬೆತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಎಕ್ಕದ ಕಾಯನ್ನು ಲಿಂಗ
 ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕುದ್ಡಾಕ್ಷಿ ಮನೆ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಜೋಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಾಕೊಂಡು!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಪ್ಪರ! ಅವರು ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ವೃಕ್ಷಿ ಮಡಗವರೇ!
 ಮಾಡೇವಾ!!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಕೇಳು
 ಕೇಳಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ಬೇಡರ ಕ್ಕಾಯ್ತು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ! ಕ್ಕಾರಕ್ಕಾ ಸಾರಿದೆ! ಹೊನ್ನುಣಿಸೆ
 ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಸುಟ್ಟು ಫೋಗಂತ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ!
 ಎಂಬುದಾಗಿ ಕಂದನಾದಂತ ಬೇಡರ ಕಿನ್ನಪ್ಪನ ಹೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಡ್ಕಡಿ ರಂಗದ ಜಾತ್ರೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಡುಗವರೇ ಮಾಡೇವಾ||"

ಸರಣಿ ಸತ್ಸವಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆವರು! ಏನು ಗುರುವೇ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮನೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಂದೇವರೇ! ನಿಮ್ಮ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ವಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಹಾರ ತೋರಿಸಿ ಅಂತವಳೇ ಸಂಕಮ್ನಾ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಸಬಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ! ಅದರ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳು ಮಗಳೇ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧರನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆ ಅಂತೇಳಿದೆ! ನಾನೇನು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ ಕಾಮ್ನಾ! ಇದೇ ಪಕ್ಷಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ! ಡ್ವಾರ ಅದರ ಅವಳು ಬಾಳ ಬಾಪ್ಪಯ್ಯದಿಂದ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮಡಗವ್ವ! ಬಳಿಕ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೋಸದಿಂದ! ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸವಳೆ! ಆ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಂದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವ||

ಮಾದೇವ ಬಂದನು ಅನಂದ ತಂದನು

ತಾವರ ಹೊವ ಹಿಡಿದು ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದನು||"

ತಂದಾನೊ ತಾಣ ತಾನಂದನೊ ತಾಣ||

ಮದ್ದಿಕ್ಕುವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಮದ್ದಾಣ್ಣೆ ಮುರುಡು ಬರಬೇಕು! ಇಸ ಇಕ್ಕಿದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಿಸುಗಳ ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು! ಹೊಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟೋರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಚಿಟ್ಟಿಚಿಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು! ಅಂಕಾರ ಪಾಚೋರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವ್ರ! ಬೆಂಕೀಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬರಬೇಕು! ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡೋ ಮುಂಡ ಮಕ್ಕ! ಇದ್ದಿಲ್ಲಂಗೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಹೆಂಗೂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಯಪ್ಪಾನೆ! ನನ್ನಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವ||"

ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರು! ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಂಗಮಂತರ ಮಗಳು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆ ಅವ್ವ ಮದ ಅಪಂಕಾರದಲಿ! ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಏನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡ್ತಾರಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ! ಗುರುವೇ ಗುರು ತಂದೆಯೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ! ಯಾವ ದಾಸ, ಹೋಗಿ, ಜಂಗಮ! ನೀಲಗಾರರು ಮಂಟೇದಯ್ಯ! ಪಟೇರಣೆ ಆಗಲಿ! ಗರುಡ ಗಂದವರೇ ಆಗಲಿ! ಮಾಟದ ಮಾನವರೇ ಆಗಲಿ! ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದುದೇ ಅವ್ರ!

ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ದಾಸಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಿಕ ಜಂಗಮರ ಕರೆದು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ಅಂದ್ರೆ! ಕೇಳು ಕೇಳುತ್ತಾ ಜಂಗಮಯ್ಯ! ಯಾವ ದಾಸಪ್ಪ ಹೋಗಿದ್ದ ನೀಲಗಾರರು! ಮಂಟಪಯ್ಯ ಪೇಕೇರನೇ ಆಗಲೀ! ಪನ್ನ ಇಕ್ಕೇರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ್ರೆ! ಸನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೇಳು ದಿವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಓಗ್ತಾ ಇತ್ತು ಕೂಡುತ್ತಾ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಅನ್ನದಲಿ ವಿಷ ಬೆರೆಸಿ ದಿಟ್ಟು! ಆ ಜಂಗಮರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟು ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಣಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಕಿದ್ದಂತೆ! ತೂಗಾಕಿರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ ನೋಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದವರೆ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!!

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಂಗಿ!
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೈಮೆಗಳ ಮಾದಪ್ಪ ತೋರಿಸಯ್ಯ!
ನಿಜರೂಪಗಳ ನಿನ್ನ ಪಾದ ನಂಬಿದ ಜನಕೆ ಹೊನ್ನ ಮಳೆ ಕರೆದು
ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವಲಿಂಗನಿಗೆ!!

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಅಟ್ಟ ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ! ಭಗವಂತ ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕಳ್ಳಿ ಬೇಲಿ! ಏಳು ಸುತ್ತು ಮುಳ್ಳಿನ ಬೇಲಿ! ಬಾಗಿಲು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಿಲ್ಲರ ಪಾಲ!

ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ಉಕ್ಕಿನ ಕಾಸ ಹೆಗಲ ಮ್ಕಾಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು! ಬಲದ ಕಾಲಿಗೆ ಗ್ಗರ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಮಂಡಿ ತುಂಬಾ ಜಳು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಎಳಗಾದಿ ಎಳೆದಿದ್ದಾನೆ! ಸುಳಿಗಾದಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷುಕು ಬರುತ್ತವರೇ ಮಾದೇವಾ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹರಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಹಿಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಪಾದ ತೊಳೆದಂತ ಪಚ್ಚೆಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಕಾಲೆ ಮೂರ್ತ ಮೂಡಿಕೊಂಡು! ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ ತುಂಬಿದ ಸೋಮಮಾರಿ! ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ್ವರ ತಂದೆ! ಕಂಚಿನ ಕಂಸಾಳೆ ನಾದ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಅವರು ಭಿಕ್ಷೆ ಸಾರವರೇ ಮಾದೇವಾ! ಹರಹರಾ ಹರಹ ಭಿಕ್ಷೆ! ಗುರುದೇವರ ಕ್ಕಾರ್ಯಾ ಬಿಕ್ಷಾ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಬಿಕ್ಷಾ! ತಂದೆ ಸಿವದಾಸಪ್ಪನ ಬಿಕ್ಷಾ! ಕುಂತೂರು ಮಲದ ಪ್ರಭುಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ಬಿಕ್ಷಾ! ಅವರು ಪಂಚೇಳು ಅಗ್ಗರ ಸಾರವರೇ ಮಾದೇವಾ!!

ಅದರ ಕಿಟ್ಟ ಮುಂಡೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ! ಅರಮನೆಯಿಂದ ಈಚೆ ಓಡಿ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡವಳೆ! ಇಕ್ಕೇರಿಯಾ ದೇವಮ್ಮಾ!

ಆಹಾ..... ಎಲ್ಲಿಯೋಯೆಲ್ಲಾ ಮಾಡೇವೆ! ಎಲ್ಲರ ಮನವ ನೋಡಿಯಾ
 ಆಹಾ..... ಮನವ ನೋಡಿ ದೈವದ ಚೆಲ್ಲೋ! ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾಡೇವರೆ!
 ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!"

ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರಿದ ಕ್ಷಣವೇ ಗುಬ್ಬ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು! ದೇವಮ್ಮ ಓದೋ ಯಾವನೋ
 ಈವತ್ತು ಬನ್ನಿಟ್ಟವ್ವೇ! ಆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನವರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಜಂಗಮರೇ! ಈವತ್ತು
 ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ! ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡೋಗಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗೇ ಆ
 ಜಂಗಮರನ್ನು! ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಚಾವಡಿ ಓಳಿಗೆ ಇರಬೇಕು! ನಾನು ಕೂಟದ ವ್ಯಾಳಿಗೆ
 ಸಂಬಂಧಿಗಿ! ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕಳೆಸಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಬಂದು ನೀವು ಬಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯೋಗಬೇಕು
 ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗೇ ಯಾರಿಂತಿ ಅಡಿಗೆ ಮಡುಕುತ್ತಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ! ಏಳು ಜನ
 ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಂತೆ! ಆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು
 ಗೋಣೆ ಬೇಲಕೊಟ್ಟು! ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟು! ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ಬಡಿಕೊಂಡು
 ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಆವಾಗಲಿಗೇ ದೇವಮ್ಮ ಆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕಣಗವಳೇ! ದೇವರಾ!!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಪಾವ್ವ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಅವರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು!
 ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೋಡಗಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನ
 ಆ ಕಡೆ ಕಳಿಸವಳೆ! ನಾಗರ ಪಾವ್ವ ತರಿಸಿ! ಆಗಲೇ ಅವುಗಳ ಇಸಾನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು
 ಕೋಲುಗಳ್ಳಿ ಹಾಲು ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಆವಾಗಲಿಗೇ ಮೂರು ಮಾನ ಆಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ!
 ಆ ಇಸವನ್ನು ಅಡಕ್ಕೆ ಬೆರಸಿ! ಅಲ್ಲಿ ಇರಿದ ಕಿತ್ತಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡವಳೇ !!ದೇವಮ್ಮಾ !!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಲೆವಾಪನ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಪನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಆಯಿತು! ಮುಂದೆ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕರಗಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ
 ನಮ್ಮಾ ಜೆ ದಿಣ್ಣಿಗೆ ಪತ್ತು ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು! ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರವರೆ! ದೇವಮ್ಮ
 ತಕ್ಷಣ ಗುಡುಗುಡನೆ ಓಡಿ ಬಂದ್ಲಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕಾಯ್ದೊಂದಿದ್ದಿ! ಬನ್ನಿ
 ಸ್ವಾಮಿ! ಪಾದ ತೊಳೆದು! ಸುಡುಮನೆ ಓಳಿಗೆ ಮಂದಲಿಗೆ ಹಾಕಿ ಮಂದಲಿಗೆ ಮೇಲೆ
 ಕೂಡಿಸಿಬಳಂತೆ! ಆವಾಗಲಿಗೇ ಬಾಳೆ ಎಲೆ ತಕ್ಷಂಡು ಬಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು
 ಅಲ್ಲೇ ಮಿಸದ ಕಿತ್ತಾಯ ಬಡಿಸವಳೆ! ದೇವಮ್ಮ !!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
 ಕೂಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!!

ಕೆನ್ನಾಯ ಬಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಇದು ಮೊದಲು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ! ಕೋಲುಗಳ್ಳಿ ಹಾಲು
ತಂದು ಮುಂದೆ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹುಸಿ ನಗುತ್ತಾ! ಇರಲಿ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ
ಅಹಂಕಾರ ಹಾಳು ಮಾಡಿ! ನಿನ್ನ ಮೋಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾನೂ ಆಡತೀನಿ! ನೀನು ಯಾವ
ರೀತಿ ಮಾಡ್ತು ಇದ್ದೀಯೆ! ಅದೇ ರೀತಿ ನಿನ್ನ ಹಾಳುಮೆಟು ದೂಳುಮೆಟು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ!
ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕೆನ್ನಾಯ ತಿಂತ ಕೂತವರೇ!! ಮಾಡೇವ 11'

ಆಹಾ ಕವಿಲಾರಗುಡ್ಡೆ ಹೂವು ಮಾಡಪ್ಪ ದ್ವಾನಿಸುತ್ತಾ
ಆಹಾ ಎಪ್ಪಾರದೊಳಗೆ ಒಳಗೆ ಕಿರೀಟ ಗೆಜ್ಜುಮಲೆ! ಕೋಡುಗದ್ದೊಳಗೆ!
ಆಹಾ ಒಕ್ಕಲ ಗಂಟೆ ಉಲಿಯ ಚರ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆ ಮಾಡೇವಗೆ!
ಕಾರ್ತಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!'

ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆ! ಆವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ!
ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ನನ್ನ ಕಂದೆ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೆ ಎನಮ್ಮಾ! ನಾನು ಅರು ಅರವಿ ಪಾಸ
ಮಾಡಿದ್ದು! ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಮಜ್ಜೆಗೇನಾದ್ದೂ ಇದೆ ಕೊಡು ಅಂದು!
ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಸುಗ್ಗದ ತಿಳಿ, ಇದೇ ಕಡೆದ ಮಜ್ಜೆಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ! ಮಲೆ ಮಾಡೇಶ್ವರನ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಡಗವಳಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಮೂರು ಅರವಿ
ಸುಗ್ಗದ ತಿಳಿ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟು! ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು!
ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ
ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾನ್ಲೆ ಅಂದ್ರೆ! ಕೇಳು ಕೇಳು ಮುಂದೆ ಮಗಳೇ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನಿನ್ನ
ನಾಲಿಗೆ ಕೊಪ್ಪಿ ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಫೋಗದೇ ಇದ್ದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕ್ಷುದ್ರ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚಲವಿಲ್ಲ! ಅಂದವಲ್ಲಾ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯಾ! ಮಾಡೇವಾ!!

ಆಹಾ ಕಾರ್ತಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮುಂದೆ ಜಂಗಮರು ಕಾರ್ತಾಕೆ ದಯಮಾಡವರೆ!
ಆಹಾ ಕಾರ್ತಾ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!!

ಕಾಡುಕೋಳಿ ಕೂಗುವಾಗಿ!
ಕೆನ್ನಯ ರಾಗ ಪಾಡುವಾಗಿ!
ನವಿಲು ಕುಣಿದಾವು!

ಮಾಡಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನೆ ಮೆರೆದಾವು!
ಆಹಾ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ ಮಾಡಪ್ಪಿಗೆ ಕಾಡುಬೇಡಿ ಕರೆದಾವು
ಕಾರ್ತಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಮತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ! ಎಳು ಮೊದ
ಈಬೂತಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು! ಈಬೂತಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡುವವರ
ಅಂದ್ರೆ! ಮಾಯಕ ಈಬೂತಿ! ಮಂತ್ರಕ ಈಬೂತಿ! ದುಷ್ಟ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವಂತ

ಈಬೂತಿ! ಉಪ್ಪರಿಕೆ ತಿಬ್ಬೆ ಮಾಡುವಂತ ಈಬೂತಿ! ಹಿಂಡಗಳಿಗೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಮರಿಯುವಂತ ಈಬೂತಿ! ಅಡ್ಡಂಡವರ ಮನೆ ಹಾಲು ಮಾಡುವ ಈಬೂತಿ! ನಿಂದಿಸಿದವರ ಮನೆ ನಿರ್ಬಯಲು ಮಾಡುವ ಈಬೂತಿ! ಏಳು ಮುಕದ ಈಬೂತಿ ಎತ್ತಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಬೆನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ! ರನ್ನದ ಬಿಂದಿಗೆ ಒಳಗೆ! ಯಾರಾಗ ಮಾಡಿದ ಈಭೂತಿ ಬೇಳ್ಳೆಯನ್ನ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಒಡೆದಾರೋ! ಆದರೆ ಗುರುವೇ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು! ಮಾಯವಾಗುವಂತ ವೇಳೆ ನೋಡ್ಕಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ನನ್ನ ಕಂದ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ! ಯಾರೋ ಕಣ್ಣಾಯವನ್ನು ತಿಂದ ಮೇಲೆ! ನನ್ನ ಕತ್ತಲೆ ತಾಬ್ಬಂಬುಟ್ಟದ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳವರೆ! ನನ್ನ ಉತ್ತರ ದೇಸದ! ಮಾದೇವಾ||

ಅಹಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕಿಂಗಾದಿಯ ಪೊದ್ದವರ ಕಿಂಡಗ್ಗಾ ದಯ ಮಾಡವರೇ!
ಅಹಾ ದಂಡಿಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಗಂಡುಗಲಿ ಮ್ನಾಲೆ ಜಗ್ಗಿ
ಸಾಂಟುವಾಡವರೇ!
ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೇಳುವಾಗ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಅಂಡೆ ಬಿಂದಿಗೆಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಯಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕುಡಿಯೋಕೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ! ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಬುಟ್ಟು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಪ್ಪಾ ಜಂಗಮಯ್ಯೋರೆ! ನನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ! ನೀರು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಹಾಲದೇ ಇದೆಲಿಲ್ಲ! ಏನಪ್ಪಾ ಇವತ್ತೇನೋ ನನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗದೆ! ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಬೇಳ್ಳೆ ಎತ್ತಿ ಆ ಬಿಗದ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದರಂತೆ!!

ಆವಾಗ ಲಿಂಗ ಆ ಕೋಲುಗ್ಗಾ ಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಗ್ಗಿದ್ದಂತೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಐದು ನಿಮಿಷವೋ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವೋ ಸತ್ತೊಗ್ಗಿದ್ದಾಪ್ಪನೆ ಆದ್ರೆ ಇವನ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ನಮ್ಮ ಹಿಂಡಟ್ಟಿ ಹಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳ ತೋಡಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಕಂಡಿರಿ! ಮೈ ಮೇಲೆರೋ ಅಭರಣವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೋಬೇಕು! ಹಣ ಮಾತ್ರ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹಾಕುಟ್ಟು ಮುಪ್ಪುಬುಡಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವ ಬಂದಾವಾ!
ಹಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸವನಾ||"

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತ ಕಪ್ಪಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಮೋಳಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ಹಾಯ ಉತ್ತರಾದೇವಿ ಪಾಪ ನೆನೆದು! ತಂದೆ ಪಾಪ ನೆನೆದು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ! ಕೇಳೆ ಕೇಳೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನಾನಿನ್ನು ಮೋಳಿ ಬರ್ತಿನಮ್ಮ! ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಮಾದಶ್ವರ:-

ಯಾವ ಎಂತ ಮೋಳಿ ಜಂಗಮ ಬಂದ್ತೂ ಕೂಡ! ಗುಡ್ಡಗಳು ಗುರುಗಳು ಬಂದ್ತೂ ಕೂಡ! ಆ ಇಸದ ಕಪ್ಪಾಯಿ ತಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತು ಇದ್ದರು! ಇವನ್ನಾರು ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಸಾಯಲೇ ಇಲ್ಲವೆಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳಿ! ಕೈನಟ್ಟಿ ನರುಕೋತಾ ಕುಂತವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ ||

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಹಂತೆಷ್ಟ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||

ದಿಕ್ಕ ಈಸಿಕೊಂಡು ಮಟ ಮಂಗಳವಾರೆ! ಮಧ್ಯಾಸ್ತ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಹೊಸಲು ಬಿಟ್ಟು! ದಾಟುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಕೇಳು ಕೃಷಿ ಮುಂದೆ ಮಗಳೇ! ವಸ್ತ್ರಯ್ಯ ನಿನ್ನೆ ಪಾಳಾಗಲಿ! ನೀನು ಗಂಡ ಕೆಂಡೇಗೊಂದನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊನ್ನೂರನೆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ! ಕಾಡಿಂದ ಸೆಡೆ ಒತ್ತಿ ತರಬೇಕು! ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಸೊಪ್ಪು ಕುಯ್ಯಂತು! ಕೊಡಳ್ಳ ಕೋಮಟಗೇರಿ ಬೀದಿಲಿ ದಿಕ್ಕೆ ಮಾಡು ಎಂದವರೇ! ಮಾಡೇವಾ||

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಿ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಬಿಹಾಗಿ ಮದ್ದು ಬಿಳುಮಲೆ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ! ನೀತಿ ಒಳಗೆ ಲಿಂಗವಂತರು! ಚಂದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಗೇಳರಮೂರ್ತಿ! ದುಡಕಿಗೆ ಮಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇಶ್ವರ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ನಿಗೆ ಸಾಪ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು! ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ ನಿಮ್ಮ ಸರಪಾದ ಒಡ್ಡಲ್ಲಪ್ಪಾ! ಮಾದೇಶ್ವರ ಓದಾರೆಯೋ ಗುರುವೇ||"

ವಿಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೂ! ಬಾಳ ರುದ್ರಗೋಪ ತಾಳಿದ್ದಂತೆ! ಎಂತ ಹಾಲು ಕರ್ದೊಂದು ಬಂದ್ರಿ! ಅಂತ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ! ಎಂತ ಪಾವ್ತಿ ಬಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಿ ಅಂತ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ! ಪದಿನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೀಸ ಕೃಪೆವಾಗಿ ಬೈತಾ ಕುಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ ||

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!"

ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಆದಾಗ ದೇವೇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಳಪ್ಪ ದೇವೇಂದ್ರ
 ರಾಜ! ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಮಳೆ ಬರುವಾರದು! ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಡ!
 ಅಂತ ಮಳೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಮಾಯದ ಮಳೆ ಬರಿದ್ದಾರೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ
 ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಾರೆ! ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ ಜದರಮೊಳಗೆ ಸೇರಿದ ಕಡಕೆಯ
 ಬರಿದ್ದಾರೆ! ಪಾಳು ದೇವಮ್ಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರ ಅದಿ ಮಲೆ
 ಮಾದಪ್ಪ! ಅವರು ಮತ್ಸ್ಯವ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಬರಲೋ!!¹

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಹದೇವ ಬರುವ ಚಂದನಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಆದಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಹೊರ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಮುಂತ
 ಮಗಳಿಗೆ! ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ! ಮೂರು ಮಕ್ಕಳುಗಳಿಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ!
 ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ನಿಂಗಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಮಗಳನ್ನು
 ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವೇಂತ! ಪಾಳೆ ದಿನವಾಯಿತು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಮನೆ ಒಳಗೆ
 ಕೆಟ್ಟಾಯಿ ಸುಡ್ಡಾ ಕುಂತಿರುವಳಂತೆ! ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ!
 ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಓಹೋ ಕೆಟ್ಟಾಯಿ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ಬತ್ತಾವಳಿ! ಇವಳು ಬರೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ! ನಾನೊಂದು ಚುನುರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂತೇಳಿ!
 ದಮ್ಮಯ್ಯ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಕರೆದಂತೆ! ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕರೆದ್ರು!
 ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಬಂದ್ರು! ಅವರು ಏನಪ್ಪಾ ಕೇಳು ಜಾವಯ್ಯ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ನಿನ್ನ
 ಬಂದ ಕ್ಕೆ ನನಗೆ! ನನಗೆ ಬಂದ ಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಗೆ! ಇನ್ನು ನಿಮಗಾದ್ರೂ ಕೇಳ ಸ್ವಾಮಿ!
 ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಗ್ಗ! ಈವಾಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ! ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ!
 ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?! ಇಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಯಾಸ ಹಾಳಬೇಕು ಅಂದವರೇ
 ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವ ಚಂದನಾ

ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!

ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ನಾಡು ಆಗಿಲ್ಲ ಈಗಿಲ್ಲ ಈವಾಗ ಕಳ್ಳರಾಗವಾ ಸ್ವಾಮಿ
 ಅಂದ್ರಂತೆ! ಕೊಳ್ಳಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕಳ್ಳರಾಗಿ ಅಂತ ಪಾವೇಳ್ತಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ಹಬ್ಬ ಸ್ವಾಧನೆ
 ಗೆಲ್ಲಬೇಕಾದರೂ ಆಗಬೇಕು! ಅವಕಾಶ ಎತ್ತಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಯಾತ್ರೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನೋಡ್ತಪ್ಪಾ
 ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗುಡ್ಡ, ಗುರು, ದಾಳ, ಬೋಗಿ,
 ಬಂಗಮರಿಗೊ ಸೂತವಾಗಿ! ಯಾರೇ ಹೋದರೂ! ಇಸದ ಕೆಟ್ಟಾಯಿ ಇಕ್ಕೇ! ಅವಳು
 ಪ್ರಾಣ ಕೊಳ್ಳುವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮೂವತ್ತು ಬರುವ ಬೆಂವಣಾ!
ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವಣಾ!!

ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟಾ ಅವಳ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಪ್ಪಾ! ಅವರೆ ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಕೊಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ಅವರ ಮೈಮೇಲೆ ಏನು ಆಫರಣ ಇದ್ದ್ರಾ ಕೂಡ! ಅವನ್ನ ಕಳಕೊಂಡು! ಹಿಂದ್ವಿಟ್ಟು ಹಿತ್ತರೊಳಗೆ! ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಲಿ ಹಳ್ಳ ತೋಡಿಸಿದ್ದವ್ವ! ಅವರ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣವೇ! ಅವರ ಮೈ ಮೇಲಿದ್ದ ಆಫರಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆಂಬಿಟ್ಟು! ಆ ಹಣ ತಕ್ಕಂತೋಗಿ ದಬಾಲ್ ಮಾಡಿಸಿ ಬರ್ಬರೇ! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬಾಳ ಏಸ್ವರ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸ್ತುಬಿಡೇ! ಈಗ ಅವಳ ಅಹಂಕಾರ ಹಾಳು ಮಾಡಿ! ಹಾಳುಮು ಧೂಳುಮು ಮಾಡಿ! ಅವಳ ಮನೆ ಗುಡಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೇಳಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ತಲೆಗೊಂದು ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಂತೆ! ಅರಳುಂಡಿ ಚಡ್ಡಿ! ಆದರೆ ಆವಾಗಲೀಗ ಬರೀ ಮೈಲೇ ನಿತ್ಯಂಡು! ತಲೆಗೊಂದು ರುಮಾಲು ಸುತ್ಕೊಂಡು! ಅವರು ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು ದಾರಿಲಿ ನಿಂತವರೇ! ಮುನಿಗಳು!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಹಿಂದಾರಿ ಒಳಗೆ! ಆಕಡೆ ಇಬ್ಬರೂ! ಈ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರೂ! ಈ ಕಡೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ನಿಂತಂತೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ನಿಂಗಮ್ಮ! ಆವಾಗಲೀಗ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಕಚ್ಚಾಯ ಬುತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟೊಂಡು! ತಲೆಮ್ಬಾಲೆ ಹುಡುಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲೀಗ ಹಣವೂ ಅಡ್ಡ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕೊಂಡು! ಅಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬರ್ರಾ ಅವಳ ನಿಂಗಮ್ಮ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಹತ್ತಿರ ಬರೋವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು! ಈ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣವೇ! ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಿಡ್ಕಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟವರೇ! ಮುನಿಗಳು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಲಬಲಬನೆ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕಂಡು! ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ತಾವ ಏನಿದ್ದವು ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾತಕ್ಕೆ ಹೀಗ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದರಿ! ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಅಂಟಿಸಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನನ್ನ ಬುಟ್ಟುಡಿ ಅಂತವಳೇ ನಿಂಗಮ್ಮ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇದೇನು ತಲೆಮ್ಬಾಲೆ! ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಮಗಳ ನೋಡಿ ಬಾಳ ದಿವ್ಯ-ಮಾಗೋಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಪ್ಪಾ ಈ ಕಚ್ಚಾಯ ಸುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಬ್ಬಾ ಇವ್ವಿ!

ಒಳ್ಳೆ ಚೀಲ ತೆಗೆ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಚೀಲ ತೆಗೆದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನಿದ್ದಾ ಹೂವೂ ಅದ್ದು! ಆದ್ರಂತೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತಂತೆ! ಕುಪ್ಪಾಯದ ಬುಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತೊತ್ತು! ತಿರುಗ ನೋಡಮ್ಮಾಡ ಹೋಗು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಗೊಳೊ! ಅಂತ ದುಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಿಂಗಮ್ಮ! ಆದು ಹೂ ಅಡ್ಡಾದರೂ! ಚೀಲದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಸಿವನೆ! ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಲೆ ಪುರಿನಾದ್ದೂ ತಕ್ಕಂತು ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ! ಅದನ್ನ ಕಿತ್ತೊಬುಟ್ಟು ಅಂತೇಳೆ! ಅವಳು ದುಕ್ಕ ಮಾಡ್ತಾ ಒಯ್ಯುವಳೆ! ನಿಂಗಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನಮ್ಮಾ ಪ್ಪಾಜೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳೆಗೆ ಕುಪ್ಪಾಯದ ಬುಟ್ಟಿ ಮಡಿಕೊಂಡ್ರಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜೆ! ಆದರೆ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಾಪ್ಪಾಜೆ ಏನು ಮಾಡವರೇ! ಮುಂಗಾಲಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ಮುನ್ನೂರು ಜಂಗಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕಣಕಾಂಗಿ! ಆವಾಗಲೀಗ ಮುತ್ತಿನ ಕಿರೀಟ! ಕುಲಾವಿ ಅಥವಾ ಕರಡಿಗೆಯನ್ನು ಪರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ವಜ್ರದಲ್ಲಿ, ವೈಷ್ಣವರ್ಮದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಕತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು! ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದರೆ ಅಂದ್ರ! ನಿನ್ನ ಬಿರುದು ಪರಿಸಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ಅವರ ಬಿರುದು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಚಿನ್ನದ ಜಾಗತಿ! ಚಿನ್ನದ ಸಂಕು, ಚಿನ್ನದ ಬೊಗವಾಸಿ! ಅವರು ಬೇಕಾದಂತ ಬಿರುದು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮುಡುಕು ತೊರೆ ಮಲ್ಲಾಸ್ತಾ ಜಗದೀಶ್ವರ ಅವರ ಬಿರುದು ಪರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಕ್ವಾರಾಕ್ಷಿ ವೈಯ್ಯದ್ರೇ! ಮಂಪಿಗಳು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಹೋಗಿ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಯಾರದ್ದಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಮನೆ ಒಳಗೆ! ಆವಾಗಲೀಗ ಆದಿಲಿಂಗಯ್ಯನ ದಿಕ್ಕ! ಚೆನ್ನಾತಿ ಸಂಕಯ್ಯನ ದಿಕ್ಕ! ಗುರುದರ್ಮ ಕ್ವಾರಾಕ್ಷಾದ ದಿಕ್ಕ! ನಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ದಿಕ್ಕ! ನೀರು ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಕ್ವಾರಾಕ್ಷಾ ಸಾರಿಬುಟ್ಟಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು! ಯಾವಾಗ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಇದ್ದ ಅವತಾರ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟೋ! ಗುಡುಗುಡನೆ ಒಳಕ್ಕೋಗಿ! ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆವಾಗ್ಲೀಗ ಮೂರ್ತಿ ಹೋಗಿ! ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿ ಹಾಕಿ ತಿಳಿದ ಮ್ಮಾಲ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು! ಆದರೆ ತಂಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಯಾಕೊಮ್ಮೆ! ಆದರೆ ಈ ರೀತಿ ಮೂರ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದೋಗ್ಗಾಲ್ಲ!

ವಿನಮ್ಮ ಅವರು ಮೂರು ಜನ ಸೋಪ್ಪುಟ್ಟು ನನಗೆ ಬಾಳ ಐಸ್ಟರ್ಯ್ ಸಂತೋಸ ಬನ್ನಪ್ಪು! ನನ್ನ ಕಣ್ಣೇ ಕೂದಲಿಗೆ ಆಗೋಗ್ಗುತ್ತು ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಇದುವರೆಗೂ ಸಂಪಾದಿಸೋಲೆಲ್ಲಾ! ಇವರ ಮೂರು ಜನದ ಮೈಮೇಲೆ! ಇರೋ ಅಂತ ಅಭರಣ ವಸ ಪಡಿಸಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ! ನನ್ನ ಎಳೆಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳು! ಅವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ತಲೆಗೂ ಕೂಡ! ತೀರದಂತೆ ಅಯ್ಯೋ ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಯಾವ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ತೀರದಂತೆ ಅಸ್ತಿ ಆಗೋಗ್ಗುತ್ತುದೆ! ಅಪ್ಪೇ ಈವಾಗ ಸಂಪಾದಿಸಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಐಸ್ಟರ್ಯ್ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ಅಂತೇಳಿ! ಇವರು ಮೂರು ಜನಾನೂ ಕೊಲ್ಲೋ ದಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ದೇವಮ್ಮಾ ಏನು ಮಾಡ್ತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನರ ಪಾದ ತೊಳೆದು ಪೆಟ್ಟಾಳಿಬೇಕೆ ಮಾಡಿ ಎನು ಸ್ವಾಮಿ! ಆದರೆ ನಾನೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತು ಹೇಳ್ತೇನೆ! ನನ್ನ ಹರಕೆ ಒಂದದೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಅದಕ್ಕೆ ವಂದಿವಿಟ್ಟು ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಏನಮ್ಮಾ ನನ್ನ ಕಂದಿ! ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಪದ್ಧತಿ ಏನೆಂದರೆ ಯಾರೇ ಗುಡ್ಡ, ಗುರು, ದಾಸ, ಜೋಗಿ! ಜಂಗಮ ದೇವರು ಬಂದರೂ ಸರಿಯೇ! ನನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬನ್ನಹ ವಾಡದೆ, ನಾನು ಕಳುಹಿಸ ತಕ್ಕವಳೇ ಅಲ್ಲ! ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೂ ಈವಾಗ! ನಾನು ಯಾವುದೋ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹರಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬನ್ನಪ್ಪು ಸ್ವಾಮಿ! ನೀವೀವತ್ತು ತುಂಬಿದ ಸೋಮವಾರ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ! ಈ ಹೊತ್ತು ನನ್ನ ಹರಕೆ ತೀರಿಸಿಬಿದ್ದೀನಿ! ನೀವು ಬನ್ನವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದು ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಸಭಾಸ್ ನನ್ನ ಕಂದ ದೇವಮ್ಮಾ! ಬರ್ರಿವಿ ಕೂಮ್ಮಾ ಎತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಬರಬೇಕಮ್ಮಾ! ಪನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬನ್ನಪ್ಪು ಸ್ವಾಮಿ! ಅಪ್ಪೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿ ಬಂದ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಆಗಲೇ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲೇ ಮಾಯವಾಗಬರೇ! ಮುನಿಗಾಳು.....!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಮಾಯವಾದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ದೇವಮ್ಮಾ ಏನು ಮಾಡ್ತವಳೇ! ಎಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಲಿ! ಎಳು ಗೋಣೆ ಜೇಲ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಎಳು ದೊಣ್ಣೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಹಾವು ಸಿಕ್ಕದೋ! ಎಲ್ಲಾ ಹಾವಿಗಿಂತ ಎಳ ನಾಗರ ಹಾವು ಮಾತ್ರ! ಕಂಡಿತವಾಗ್ಗೂ ಜಾಸ್ತಿ ತೆಗೊಂಡು ಬರಬೇಕು! ತಲಗೊಂದೊಂದು ಅರವಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಎತ್ತರದ್ದೋ ನೀವು ಮಂಡಗಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಯಾವೊತ್ತು ತರಬೇಡಿ! ಕೋಲುಗಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಕರೆಕೊಂಡು ತುಂಬ ತುಂಬ ತಕ್ಕಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟು! ಅವಳು ಬಾಗಲಿಲ್ಲ ಕಾಡು ಕೂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ದೇವಮ್ಮ! ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರೋ ಮಕ್ಕಳು ಅಂತೇಳಿ ಕಾದು ಕೂತಿದವಂತೆ! ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಇವರಿಗೆ! ಏನು ಮಾಡುವೆ! ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಹಾವು ಕುಡ್ತಿ, ಒಂಬತ್ತು ಹಾವು ಕಾಣಬೇಕು! ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಂತೆ! ಆದರೆ ಇವರು ಬಡಿದು ಬಡಿದು! ಬೇರೆ ಹಾವಿನ ಮುದ್ದೆಗೇ ತೋಳ್ತೊಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ! ಅವಾಗಲೀಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಏಳು ಅರಿವೆ ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ತಕ್ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ! ತಕ್ಕೊಂದು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ! ದೇವಮ್ಮ ಎನ್ನಾಡ್ತವಳೇ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅದೇ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಆ ನಾಗರ ಹಾವಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ತೆಗೆದು ತುಂಬಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಎಲ್ಲಾ ಇಂಥ ತೆಗೆದು ತುಂಬುತ್ತು! ಸಿನ ಸಿವಾ ಮೂರು ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಣ್ತಾ ಇದ್ದವಳು! ಆರ ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿದ್ದು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಯಾಕೆ ಮೂರು ಜನ ಒಂದವ್ರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಮೂರು ಜನಕ್ಕೂ ಹಾಸಿ ಹಾಸಿ ಕಣ್ಣಾಯ. ಕೊಟ್ಟು! ತಿನ್ನಿಸಿ ಸಾಯಿಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಅವಾಗಲೀಗ ಆರು ಮಾನ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕುತ್ತು! ಇಷ್ಟು ಇಂಥ ತುಂಬುತ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡ್ತು ಕೂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮಾ!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಕಣ್ಣಾಯ ತಯಾರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಕಾದು ನಿಂತಿರುವಳಂತೆ! ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರೋ ಇವರು! ಮೂರು ಜನ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ ಡಾಕಾರ್ ಅಂತ ಜಾಗೆಗೆ ಬಂದದ್ದಂತೆ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಚೆನ್ನದ ಕಂಠಾಳಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಮೂರು ಸಲ ಸಬ್ಬ ಮಾಡಿದ್ರುಂತೆ! ಅಯ್ಯೋಬ್ಬೋ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಕಾಣ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಅಂತೇಳಿ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ! ಪಾದ ತೊಳೆದು ಪಾಪಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಉಬ್ಬಕ್ಕೆ ಬದ್ತವಳೇ ದೇವಮ್ಮಾ ||

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಕಾಂಗಿವತ್ತು! ಏಳು ಮನೆ ಕಡತು! ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೊಂಡಂತೆ! ಆ ಕಡೆ ಬಗದೀಡ್ತರ ಈ ಕಡೆ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾ! ಎಡದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನ! ಬಲದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನ ಕೂಡಿಕ್ಕೊಂಡು! ನಡುವುದ್ದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೋಟುಬದ್ದ ಮೂರ್ತಿವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳೊಂಡುಕೊಂಡಂತೆ! ಸಿನ ಸಿವಾ ದೇವಮ್ಮ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯ ತಂದು ಬಡಿಸಿದ್ದಂತೆ!

ಒಂದೊಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆ ಒಳಗೆ! ಆ ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ತುಂಬಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಏನನ್ನೂ ಆವಾಗಲೀಗ ಪರಮಾತ್ಮ! ಕಣ್ಣಾಯ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಸ್ವಾಮಿ! ಪಾರಾಯಣಾ ತಿಳಿಂಬುತ್ತಂತೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡೇವೆ! ಏನು ಬಾವಯ್ಯ! ಇದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟೇ! ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿರನ್ನ! ಮುಂಡೆ ಮಾಡ್ಬಳ್ಳೇ!ಕಾಯ್ದಲ್ಲ! ಈ ಕಣ್ಣಾಯ ನನಗೆ ಬೇಡ ಅಂತವರೇ! ಪಾರಾಯಣಾ||

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಕಿರುಗಣ್ಣು ಮೂರ್ತಿ ಆವರು! ಸವಾಸ್ ಬಾವಯ್ಯ ಹೇಳ್ತೀನಿ! ಕೇಳಿಲ್ಲ ಬಾವಯ್ಯ! ನೀವೇ ಆ ಕಣ್ಣಾಯ ದೈಯ! ಇದ್ದರೆ ಕಿತ್ತು! ಇಲ್ಲೇವೋದ್ದೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯ ತೆಗೆದು ಜೋಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಆ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ಹತ್ತಿರ ಕಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ! ಕಳ್ಳ ಯಾಸದಲ್ಲಿ! ಆ ಕಣ್ಣಾಯ ಇತ್ತವರೇ ಮಾಡೇವಾ||

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜಗದೀಶ್ವರರು! ಆದರೆ ಕಣ್ಣಾಯ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡೇಶ್ವರ! ಈವಾಗ ಈ ಕಣ್ಣಾಯ ಏನನ್ನಾ! ನೀವು ತಿಂತಿರೋ ಇರೋ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೂ ಬೇಡ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅವರ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯನೂ ಇವರ ಜೋಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂಡು! ಆ ತಂಗಿ ತಕ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಕಳ್ಳ ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ! ಅದೇ ಒಳ್ಳೆ ಕಣ್ಣಾಯನ. ಜಗದೀಶ್ವರನಿಗೂ ಇಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ! ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆ ಕಣ್ಣಾಯ ಬಡಿಸಿತ್ತು! ಈ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯ ಇಬ್ಬರೂ ತೆಗೆದು! ಜೋಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಆ ಇಸದ ಕಣ್ಣಾಯ! ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದ! ಜಗದೀಶ್ವರ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣು ಮಾರ್ತಿಗಳೂ! ಸಿದ ಸಿವಾ ನಟ್ಟಿ ನಡು ಮಧ್ಯೆ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಕೂತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮೂರು ಜನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ! ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದಂತೆ! ಆಗ ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು! ಒಂದು ಸಲ ಗುಟ್ಟು ಹಾಕ್ಕಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸಿವಸಿವಾ ಆವಾಗಲೀಗ! ಏನು ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೋಡಬೇಕು! ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ನೋಡಬೇಕು! ಅಂತೇಳಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರೋಲಂತೆ! ಕೈ ನಟ್ಟಿ ಬಾಯಿ ನಟ್ಟಿ ನಡುಕುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವಳಂತೆ! ಅವರು ಈಜಿಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಮುನಿಗಳೂ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮನೆ ಒಳಗಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಬಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗೆ ಹಾಸಿದಳಂತೆ! ಕುಂತ್ಯಳ ಸ್ವಾಮಿ ತುಂಬೂರು ಹಾಕೊಳ್ಳಿ! ಅಂತೇಳಿ ತನ್ನ ಒಳಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತುಂಬಿ ಮಡಗಿದ್ದಂತೆ! ಇವರು ಎಷ್ಟೋತ್ತಾದ್ರೊ ಸಾಯಿಸ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿ ಮೂರು ಜನ ಮುನಿಗಳೂ ಕೂತುಕೊಂಡು! ಸಿವಸಿವಾ ಏನವ್ವಾ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವವರು! ದೇವಮ್ಮನ ಕರೆದು! ಏನವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದಾ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಜನವವ್ವಾ! ಆಯ್ಕೊಕ್ಕೋ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಬಡಗ್ರಾ ಕೇಳಿದ್ದೆ ನೀವೇನಂತಿರೋಣಿ ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು! ನಾನೇನೆಂದರೆ ಗುಡ್ಡ, ಗುರುಗಳು, ಜಂಗಮ, ವಾಸ, ಜೋಗಿ! ಇಂತವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಸಲವಾದ್ರೂ ಕೂಡ! ಮನೆ ಕೋಣೆ ಸಾರಿಸಿ ಸುದ್ದು ಮಾಡೋಣು! ಮೀರು ಮಡಿ ಉಟ್ಟುಂಟು! ಅವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಬಡೋಣ ವದ್ದತಿ ಉಂಟು ಅಂತವಳೇ! ದೇವಮ್ಮ!

ಅಹಾ.... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾದೇಷ್ಟರಾ ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದಾ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕರೆಯಮ್ಮಾ! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಅಂಕಿಯಲ್ಲಾ! ಆ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡ ಬಾರದೆ ಕಂದಾ ಆಗ ಏಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಂದು ನಿಂತುಂಟು! ಅದ್ದೆ ದೇವಮ್ಮನ ತಂಗಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಅವಳೂ ಬಂದು ನಿಂತುಂಟಂತೆ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಈ ಇವರ ಕಣ್ಣಾಯ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ತುಂದಿದ್ದಲ್ಲಾ! ನೋಡು ದೇವಮ್ಮ ನಾನು ಮೂದ ಉರಿನಲ್ಲೆ! ಇದೇ ರೀತಿ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಬರುವಾಗ ಹೀಗೆ ನಿಲ್ಲಂಗಿ! ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹಕ್ಕೆ ಕರೆದರು! ಅವರೂ ಕಣ್ಣಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು! ಬ್ಯಾಡ ಅಂಕಿದ್ರೂ ಕೂಡ! ನನಗೂ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡ್ತಿ ಜೋಳಿಗೆಗೂ ತುಂದಿಟ್ಟು! ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ನೋಡುತ್ತಿಟ್ಟು! ಬರೇ ಕೈಲಿ ಅಂಗೇ ವೋಗಬಾರದು ಕಾಮ್ಮ ಅಂತೇಳಿ! ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಏಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನರ ಕೈಲೂ! ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕಣ್ಣಾಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ಸಿವಸಿವಾ ಆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನಾಕೂ ಒಂದೊಂದು ಕಣ್ಣಾಯ ಈಸ್ದುಂಟು! ಏಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ಏಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೈನಲ್ಲಿ ಹಿಡ್ಡುಂಟು ನಿಂತಿರೋದಂತೆ! ದೇವಮ್ಮ ಏನು ತಿಳ್ಳುಂಟು! ನಾನು ಇಕ್ಕಿದ ಕಣ್ಣಾಯ ಇವರು ತಿನ್ನುಟುಟ್ಟವರೇ! ಯಾರೋ ವೇರೆಯವರು ಮಾಡಿದ್ದ ತಕ್ಕುಂಟು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟವರೇ! ಅಸ್ಟುಂಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ನಾವು ಹೋಗ್ತೀವಿ ನನ್ನ ಕಂದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿಟ್ಟು ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಹೊರಬಂದ್ರೋ! ಸಿವ ಸಿವಾ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬೆಣೆಹಣ ಬೆಣೆಹಣ ಅಂತ ಬಡ್ಡಂತಂತೆ! ಈ ಮುಂಚೆ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಯಲಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಇಂತವರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು

ಕೆಳೆಕ್ಕಿಕ್ಕಿಗೋದಿಲ್ಲ ಅಪ್ಪಟ್ಟು. ಆದರೆ ಇನ್ನಾವತ್ತು ಬಂದಿರು ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೆ. ಹಿಂದಿರುಗಡೆಗೆ ಹೋದ್ದಂತೆ. ತಾವು ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಯಾವಾಗ್ಲಾದ್ದೂ ಬರ್ತೀವೆಮ್ಮಾ. ಉರೂರು ಮೇಲೆ ಉಪಾದಾಣ ಮಾಡ್ತಾಯೆ ಬರ್ತೀವಿ ನನ್ನ ಕೆಂಡ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು. ಸ್ವಾಮಿ ಇದೊಂದು ದಿವಸ ನೀವು ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ತಂತೆ. ಯಾಕೆ ಈವತ್ತು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಚಾಪ್ತಿ ಚಾಪ್ತಿ ಪಾಕಿ. ಇವರ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೀರಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ. ನೋಡಮ್ಮ ಈಗ ನಾವು ಮುಂದೆ ಉಳ್ಳ ಹೋಗಿ. ಬರುವಾಗ ನೀವು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ವೈಯ್ಯವಿ ಅಂತೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾಯುವಾದ್ರು. ಮುನಿಗಳು.

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ.

ಅವಾಗಲೀಗ ದೇವಮ್ಮ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಳು ಜನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಎಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಕಚ್ಚಾಯೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲ. ಎಳೆಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಯಾವಾಗ ದೇವಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಪಾಪತ್ತು ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳಂದು ಕಳ್ಳಂದು ಬಿದ್ದವರೇ. ಮಕ್ಕಳು.

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ.

ವಾಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಹಸಿರು ಪಾಸಾಣವಾದಾಗೇ ಅಗ್ಗಿದ್ದಂತೆ. ಎಳು ಮಕ್ಕಳ ಮೈಯಲ್ಲಾ. ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವರು ಯಾವ ಯಾವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೋ. ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣಿಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಎಳೆಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ದೇವಮ್ಮ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು. ಸಿವ ಸಿವಾ ಈ ಮುಂದೇ ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು. ಇದೇನು ಇವರ ಕಚ್ಚಾಯೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ವಿನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿನಾದರೂ ಇದು ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಚೇರಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟಿ. ನನ್ನ ದಂಡ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ. ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಕತಂಗೀರು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು. ಅವರು ಹಿತ್ತಿಗೆ ಸಾಗಿಸ್ತಾ ಅವ್ರೇ ದೇವಮ್ಮ.

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ.

ಅವಾಗಲೀಗ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಎತ್ಕಂಡು ಎತ್ಕಂಡು ಹೋಗಿ. ಹಿತ್ತಿಗೆ ಸಾಗಿಸ್ತಾ ಇರುವಾಗ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಾಯತ್ಕಾರ ಮರಿದೇವರು. ಶುಷ್ಕ ರಂಗಸ್ವಾಮಿನೇ ಸ್ವಾಮಸ್ವಾರಯಣ್ಣ ಪಟೇಲಣ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಪಪ್ಪನ ಚಕ್ರನ್ನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಸಿವ ಸಿವಾ ಆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ. ಸ್ವಾಮಬೋಗ್ರಾಸುತ್ತಂತೆ. ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಪಪ್ಪನನ್ನ ಚಕ್ರನ ಮಾಡಿ. ನೋಡಪ್ಪಾ ವಿನೋ ಬಳಿಕ್ಕಂಡು ಬರೋಪಾಗೆ ಅವಳ ಹಿತ್ತಲಡೆ ಹೋಗಿಬಾಪ್ಪಾ ಅಂದ್ತಂತೆ. ಜಗದೀಶ್ವರ ಹೇಗುಮೇಲೊಂದು ಟವರ್ ಪಾಕ್ಕಂಡು. ತಲೆಗೊಂದು ರುಮಾಲು ಸುತ್ಕಂಡು. ಅವಾಗಲೀಗ ಜಗದೀಶ್ವರ ಚಕ್ರನವತಾರ ತಾಳಿಕೊಂಡು. ಆ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯ ಸುತ್ಕೊಂಡು ಬತ್ತವ್ರೇ. ಜಗದೀಶಾ.

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಜೊಗಳ ಸಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ವಿನಯ್ಯ ದೇವಮ್ಮ ಇದು ಅನ್ಯೂಂಟ್ರಂಕೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಎನ ನಿಂಗ ನಿಂಗ ಈರೀತಿಯಾಗೋಗ್ಗಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ ಕಲ್ಪಪ್ಪಾ! ನನಗೆ ದಂಡ ಪಕ್ಕೂಲಿ ಮಾಡಿಬುದ್ಧಾರೆ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಓಹೋ ನಾನು ಇದನ್ನ ಸಾಸುಬೋಗರು ಪಟೇಲರಿಗೆ ಹೇಳದೇ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ಕೋಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಚೇರಿ ಒಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಪ್ಪಾರೆ ಅಂತೇಳಿ ಗುಡುಗುಡನೆ ಓಡಿ ಬಂದು! ಅಲ್ಲಿ ಮಾದೇವನಿಗೆ ಮೇಲ್ವಾರೇ! ಜಗದೀಶಾ!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ವಿಶಾಂಗಿ ಮತ್ತೆ. ವಿಳು ಮಲೆ ಕದ್ದು ಪಟ್ಟದ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಪಟೇಲನಂತೆ! ಇವರು ಸ್ವಾಸುಬೋಗರಂತೆ! ಅದೇ ಚಕ್ರನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶನ ಕೌಸಿ! ದೇವಮ್ಮನ ಜಾವಡಿಗ ಕೆಳಸ್ತವ್ರೆ! ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಜಾವಡಿಗ ಕರೈಟ್ಟು! ಎನು ದೇವಮ್ಮಾ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ! ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತು ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದಂತಲ್ಲಾ! ಓತ್ತಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ! ದವಣ್ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡಿದ್ದಂತಲ್ಲಾ! ಎನು ಸಮಾಚಾರ? ಅಂತ ಪಟೇಲರು ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ! ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಯಾರೋ ಮೂರು ಜನ ಜಂಗಮರು ಬಂದಿದ್ದರು! ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೆಪ್ಪಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿ! ನಾನು ಬನ್ನಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ! ಹೋಗುವಾಗ ಯಾರೋ ಮೇರೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ! ಕೆಪ್ಪಾಯ ತುಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಂತೇಳಿ! ನನ್ನ ಜೋಳಿಗೆ ಇಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು ಅಂತೇಳಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪಟೇಲರೇ! ಅದ್ರೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗಲ್ಲಾ ಓಂದೊಂದು ಕೆಪ್ಪಾಯ ಕೊಟ್ಟರು! ಅವರು ಬರ್ರಿವೆ ತಿರಗಾ ಅಂತೇಳಿ ಹೊರಟೋಗ್ಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು, ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬರೋವಷ್ಟರಲ್ಲಿ. ವಿಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಗುರುವೇ! ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದರೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದು! ವಿಳೇಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳು! ಅವರನ್ನಲ್ಲಾ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದೆ ಸ್ವಾಮಿ! ಸಾಸುಬೋಗರು ಆಗ ಕೂತಿರ್ದಲ್ಲಾ! ವಿನಯ್ಯ ಪಟೇಲರೇ! ಇದನ್ನಲ್ಲಾ ವಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಇವಳ ಮನೆ ಜಪ್ತಿ ಆಗ್ಗೇಳು! ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲದ ಕಚೇರಿಗೆ ಸಾಗಿಸುಕು ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಅವಾಗಲೇ ಆ ಚಕ್ರನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಐದಾರು ಜನ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕದ್ದೆಂದು ಬಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು! ಇವರು ಇಬ್ಬರೂ ಮೊಯವಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಿಟ್ಟಂತೆ!

ನಾವು ಕುಳಿರಿ ಒಳಗೆ ಇರ್ದಿರಿ ನಿನ್ನ ಈ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕೊಳೆಗಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತೆಳೆ ಮೂಯದಲ್ಲಿ ಮೂಯವಾಗಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ಸು ಬತ್ತವೇ ಮಾರದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ! ಏಕಾಂಗಿ ಮೃದು ಇನ್ಸೆಕ್ಟರ್ ಅವಕಾಶ ತಾಳುಂಡು! ಮೂಯದಲ್ಲಿ ಕುಳಿರಿ ಒಳಗೆ ಕೂತವರೇ! ನನ್ನ ಕಳೆವೇ ಅಂತೆಳೆ! ದಿನವೂ ಏನು ಸವಾಲು? ಯಾವುದು ನಿನ್ನ ಕೆಳು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮುಲ್ಲಪ್ಪನ್ನ ಇಲ್ಲಿರಿಸಿಟ್ಟು ಒಗ್ಗಿದ್ದಾ! ಆ ಚಕ್ರನ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಇವಳ ಮನೆ ಇನ್ಸೆಕ್ಟರ್ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಏಳು ಲಕ್ಷ ಬಾಗ್ಯ ಇತ್ತಂತೆ, ಆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಬಾಗ್ಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮೂಯಕಾರ ಮರಿದೇವರು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಇವಳಿಗೆ ಕಾಸ್ಟಮರ್ ಇರಬಾರದು ಅಂತೆಳೆ! ಕಾಸ್ಟಮರ್ ಮೂಯ ಮಾಡವೇ! ಮಾರದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬರು ಕುಳಿರಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಅಂತಿಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಕುಳಿರಿಗೆ ಕರೀ ಬ್ಯಾಡಿ! ನೀವೇನಾರ ಮಾಡ್ಬಂದೋಗಿ ಅಂದು ಬುಟ್ಟುಂತೆ! ಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ಈ ಉರೇ ಬಿಟ್ಟು ಒಂತೋಯ್ಯವಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮ ಕುಳಿರಿಗೆ ಕರೀ ಬ್ಯಾಡಿ ಅಂತವಳೇ! ದ್ಯಾವಮ್ಮ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾರದೇವರು! ಹಾಗಿದ್ದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿನ್ನ ಹೊರೆಯೊಗ್ಗುತ್ತಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾವಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ್ರಂತೆ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ವಾರ್ಯಾದೆಯ ಸಾರವರೇ!

ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣಿ! ಇಂತ ಮೂಯಕ್ಕಾರ ಅಂತ ಕಾಣ್ಲೆಲ್ಲ! ಇಂತ ಮದ್ದುಗಾರ ಅಂತ ಕಾಣ್ಲೆಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಗುರು ಪಾದಕ್ಕೆ ಸರಣಾ! ನಿನ್ನ ನನ್ನ ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದೇ ಉಂಡಾದ್ರೆ! ಗುರುವೇ ನಿಮ್ಮ ಎತ್ತರಗಳು ಮಲೆ ಒಳಗೆ! ಸುತ್ತಲೆಯ ಪಾಳುಸೇನೋ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮ್ಯಾಲೆ *

ಆವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾರದೇವರು! ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಹೊರೆಯುಡಿ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆ ಮನೆ ಬುಟ್ಟು ಬಾವಡಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ್ರಂತೆ! ಈ ದ್ರವ್ಯನೇರಾ

ಮಾಯೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ಮಾಯದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೂರಿ
ಉರುವದಂತೆ! ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆ ಅಂತ್ಯತಂದ್ತು! ಅಲ್ಲಿ ದಗ್ಗನೆ ಕತ್ತಿ ದಿಗ್ಗನೆ ಉರಿತದಲ್ಲು!
ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದಾಗಲೀಗ ಅಂತ ಮನೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಅಟ್ಟಿ! ದನ ಕುರಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ನಾಸನ ಮಾಡಿ
ವಿಟ್ಟು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವರು ಏಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನಾನೂ! ನಾಸ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದು
ಆ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ತಿನ್ನಕ್ಕಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಉಣ್ಣಕ್ಕಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಉಡೋದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ! ಕುಡಿಕೀಸಿ
ಅಂದ್ರೆ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರಲ್ಲ! ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅಲೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು!
ಅವರು ದ್ರವ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಬತ್ತದ್ದೇ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಎಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು! ಇವರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳ ಕಾರಯ್ಯ
ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ ಅಂತವರಲ್ಲ! ನೋಡಪ್ಪಾ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸಂತಮ್ಮ ಕೀಳಿದ ಮಾತು! ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಸಿಕ್ಕರನ್ನು ಮಾಡ್ಯಂತವೆಂಬದಕ್ಕೇ! ಇದು ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯ! ಇದೇ ನಿಮಗೆ ಅವಾರ
ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಾಡಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂಬಿದೆ!

ಅಂತದ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿದೆ!

ಮಾಯೆಯ್ತರ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇತ್ತರ!

ನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ!

ಒಂದೆರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಬೇಕು ದೇವ!

ಮಾಡೇವ ನಾ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ!

ತರವಾತ್ಯ ದುರುದಾಹವಾರೇ!

ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂಬಿದೆ!

ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಮ್ಮಾ ಒಂದೆ ಕಾಣೋಡೆ ಮಾಯೆಯಾರ!

ಮಾಡೇವ ನಿನ್ನ ನಾ ನಂಬಿದೆ!

ಅಂತದ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗಿದೆ!

ಆಗ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ ಮಾಡೇತ್ತರರ ಪಾದ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಗೋಳು ಹಾಕಿ
ಸ್ವಾರ ಮಾಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೀಳು ಕೀಳು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ

ಸತ್ಯವಂತರಿಲ್ಲ ಮಗಳೇ! ನಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕಂತೇಳಿ ಬಿಡು ಸ್ವಾಕ
ಮಾಡುವಾಗ!

ತನ್ನ ಮಾಯಾಸರ ಹಾಗೇ! ಅಯ್ಯ ಮಾಡೋಣ!

ತಂದನ್ನ ತಾಡು!

ಅಯ್ಯ ಮಾಯಾಸರ ಹಾಗೇ! ತಂದನಂದೇನ ತಂದನ್ನ ತಾನೇ!

ಶಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನೇ!

ಶಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನೇ!

ತಾನಂದೇನಾನೇ! ತಂದನ್ನ ತಾನೇ!

ಇಟ್ಟಕಲ್ಲು ಮೆಟ್ಟಕಲ್ಲು ಗೆಲಾಯಿತೊದ್ದಿರಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ
ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ.

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪ! ತನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಗಿಯಲ್ಲಿರುವ! ಮಾಯವ
ಬೇಳ್ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ! ಈಜೂಕಿ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು! ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವಂತ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಸತ್ತು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆವ್ವದರಲ್ಲೋ...

ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೋಣ!

ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎದ್ದಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಚಿರಂಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದೇವು ಹರಸ! ಇಕ್ಕೇರಿ
ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಪ್ಪ ಅಂತೇಳವ್ವ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಆದಾಗ ಕಾವಿ ಕಮಂಡಲವನ್ನು
ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಭದ್ರಾಕ್ಷ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಗೆ ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವರು ಛಾರಿ ಬರಗ ಎರವರೇ! ಮಾಯಾಕಾರದ ಮಾಡೇವ!

ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೋಣ!

ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಅಹೀವಾಗದ ಕೊಟ್ಟು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬರ್ರಿವಿ
ಅಂತೇಳಿ! ಮಾಡೇವ ಏಳುಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯ ಮಾಯಾವಾಗಿ
ನಿಂತದರೆ! ಮಾಯಾಶ್ವರ!

ತಂದನ್ನ ತಾಡು ತಾಡು ತಂದೇನು!

ತಂದನ್ನ ತಾನೇ!

ನಿಮ್ಮ ಸಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ! ಅಂತೇಳಿ ಶಿವನಾದ ಕಂದ ಬ್ಯಾಡರ
ಕಣ್ಣುಪ್ಪನವರು! ಮಲೆ ಮಾಡೇಶ್ವರನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ

ಮಲೆಮಾಡೇಶ್ವರ! ಆಗ ಎಡೆಗಡೆ ಕಾರಯ್ಯ! ಬಲಗಡೆ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ! ನನ್ನ ನಡುವೆ ಬಿಳು
ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕೋತವರೇ!

ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪ! ಹೇಳುತ್ತಾಂತ ಮಾಡು! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ
ತಾಳು ಬೆಟ್ಟದಿಂದ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸ! ಇಪ್ಪತ್ತಾಳು ಮೈಲಿ ಕಿಬ್ಬಿ ಕಲ್ಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಲ್ಲ!
ಗೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ಆದರೆ ಗುರುವೇ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ
ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಾ! ಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಗೇಯಿಸಿ! ಅವರು ಸಾಯುವ ತನಕ ರಜವನ್ನು
ಒಡೆಕೊಂಡು ಕುಂತವಳೆ! ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಕೋಲುಮಂಡೆ ಜಂಗಮದೇವರು ಕ್ಷಾರಾಕ ದಯ ಮಾಡವರೇ!

ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಆದರೆ ಹೆರಾಡಾ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಲೆಮಾಡೇಶ್ವರ! ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ!
ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಕೆಪ್ಪು ಮುರಿದು! ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು
ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಗವರೇ! ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಆದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ! ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ಯಾನ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡವರೇ
ಅಂದರೆ! ಎಣಪ್ಪಾ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ನಾನು ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನಾಡಿಗೆ
ಬೋಗಿರಿಟ್ಟು ಕೊಂಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಂಬಡಿತನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ! ಕೊಂಗ ಮತ್ತು
ಬಾರಿ ಗಣದಾಗ್ಗುತ್ತು! ಈ ಕೊಂಗ ಮತ್ತು ಬಿರುಗಡೆಯಾಗ ಬೇಕಾದರೆ! ನನಗೆ ಎಣ್ಣೆ
ಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡ್ತ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಪತ್ರೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಾ! ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೇಡೆರ
ಕನ್ನಯ್ಯನ್ನ ಕರೆದವರೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೈದುಗಳ ಮಾಡ್ತ ತೋರಿಸಯ್ಯ ನಿಜ ರೂಪಗಳು

ಆಹಾ ನಿನ್ನ ಸಾಧ ನುಡಿದ ಜನಕ ಒಂದು ಬೊನ್ನು ಮಳ ಕರೆದೋ!

ಕ್ಷಾರಾ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಎಣಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಡೆರ ಕನ್ನಯ್ಯ! ನನಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತ
ಬಕ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆಮಾಡಿಕೊಂಡು! ನಾನು ಮೊಡಲು ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕಂತ ಬತ್ತಿನಿ ಕೂಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಬೇಡೆರ ಕನ್ನಯ್ಯ! ನಾನು ಬೋಗಿ ಬರುವೆರಗೂನೋ!
ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ದೇವಾಲಯ! ಕೀಡದಕಲ್ಲು ಮಜ್ಜನದ

ಕೊಳ ಅದಿಸೇಸಣ್ಣ ಅಲಂವಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಾಲಯವಣ್ಣ!
 ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಅಂತೇಳಿ! ಕಂದನಾದಂತ ಬೇರರಕ್ಕಯ್ಯನಿಗೆ! ಬುದ್ಧಿವಾದ
 ಹೇಳ್ತುಬ್ಬು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಲೆಯಮೂದೇಶ್ವರ ಅವರು! ಸೆರಗೂರಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬತ್ತವರೇ!
 ಮಾಯಕಾರ ಮೂದೇವಾ||'

ಆದಾ ಕ್ಕಾರಣ್ಣ ನೀಡಮ್ಮ ಮೂದೇವ ಲಿಂಗದಿಗೆ
 ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣು ಶರಣು ದೇವನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣು ಶರಣು ಗುರುದೇವನಿಗೆ,
 ಆದಾ ದೊಡ ದೇವರಾಗಿ
 ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ
 ಶರಣಾರ್ತಿ ಮಾಡೇವನಿಗೆ||೩೭

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭ ಹಾಲುಯ್ಯ ಹಾಡಿದುದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ, ೧, ೨, ೫, ೬, ೮ ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.
೨. ಕಂಸಾಳೆ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೮ರಲ್ಲಿ ವಿಷ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡೆ ಹಾಲನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಹಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಳುಗಳ ಕೈನಲ್ಲಿ ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೂದೇಶ್ವರರು ರೂಗುತ್ತಾನೆ, ಮುರುಕುಕೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಕಾರಣ್ಣ ಸಾಂಪ್ರದಿ. ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಹೆಗ್ಗಿ, ಬೆಳ್ಳ ವ್ಯಾವಮ್ಮ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ನೀಗಮ್ಮ ಮೂದೇಶ್ವರರು ಅಗ್ಗಿದೇವಿ ಜೀವ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ ಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಭೂಷ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವಳ ಮಠ ನಿರ್ವಹಣಮಾಯಿ.

೬. ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲು

ಗಂಡುಗಿತ್ತಿಯ ಸ್ವಾಮಿ ಪಮಾಡುವನೆ!
ಗಂಡುಗಿತ್ತಿಯ ಮ್ಮಾಲೆ ಮೆರೆದವನೆ!
ಧೀರ ಮಾಡಯ್ಯ!
ನನ್ನ ಗಂಟಲ ತೊಡಕೆ ದಡಿಸಯ್ಯೊ||

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ
ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಪಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ||

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಕಾಣ ಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೆ! ಸೀಗೆ ಬೆಟ್ಟದ
ಮಗ್ಗುಲೊಳಗೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ! ಅಯ್ಯಾ ಕೌದಕ್ಕ ಕಾಡ್ಲಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಾರಲೋ!
ದರೆ ಒಳಗೆ||

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಗಲೇಗ ಕೌದಕ್ಕ ಕೊಂಗರು! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡ ನೋಡುತ್ತಿವು!
ಸ್ವಾಮಿ ನೆತ್ತಿ ಒತ್ತೊಡುಕ್ಕ! ಎಣ್ಣೆ ತಕ್ಕ ವೊಯ್ಯಾರೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಮಂಡೆಗೆ ಒತ್ತುತಾರೆ!
ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಬೆವ್ವ ಬನ್ನುತ್ತಲ್ವಾ ಧೀರ! ಮಾಡೇವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡನಿಗೆ! ಬದಿರಕ್ಕ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ತೊಳೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ!
ಕಾಣ ಬಾಳೆಪಣ್ಣು ತಂದು ಎಡೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವನಿಗೆ!
ಮಂಕು ಮರಳು ಬನ್ನುತ್ತಲ್ವೋ! ದರೆ ಒಳಗೆ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಅಗಲೇಗ ಮಂಕು ಮರಳು ಮಾಡುತ್ತಿಂತೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡನಿಗೆ!
ಆದ್ರೆ ಯೇಕೋನೆ ಕೇಳಪ್ಪ ಕಂದ 'ಕಾರಯ್ಯ! ಈ ಕೌದಕ್ಕ ಕೊಂಗರು, ಉಬ್ಬಿಲ್ಲೆನ್ನ
ತಂದು! ನೆತ್ತಿಗೆ ಒತ್ತುತ್ತಿರು! ಬೆಚ್ಚುಗೊಂದಿ ನಾನು! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ತಂದು ಮಂಡೆಗೊತ್ತಿದ್ದು!

ಬಿದರಕ್ಕೆ ತಂದು ತೆಗೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ನನಗೆ ಮಂಕು ಮರಳು ಬಂತಲ್ಲೋ! ಕಂದ ಕಾರಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಗಲಿಗ ಮಂಕು ಮರಳು ಬಸ್ಸುಬೆತ್ತಾ ಕಂದ ಕಾರಯ್ಯ, ನನಗೆ ಅರು ಪಡಿ ಅಬ್ಬೆಳ್ಳ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಮೂರು ಚಿಟಿಕೆ ಬಳಿ ಬೆಳ್ಳಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಸುಣ್ಣ ತಕ್ಕೊಂಡು! ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋ ಸರೋರು ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾರಪ್ಪಾ ಕಾರಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು, ಮರಿದೇವರೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಎಲೆ ಮಡಗಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿಕೆ ಮಡಗಿ! ಮೂರು ದುಡ್ಡು ಮಡಗಿ! ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದರೆ! ಪಂಚ ಗುಂಡ್ಲೆ ನೋಡ್ತಿನಿ ಕೊಪ್ಪಾ,

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡೇವೆ! ಮೂರು ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ! ಅಡಿಕೆ ಇಲ್ಲ! ಅವನು ಏನೇನೋ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಾ ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪಾದ್ವಾಣೆ! ತಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವಕ ಮೂರ್ತಿ ಪಾದ್ವಾಣೆ! ಮೂರು ದುಡ್ಡು ಹಾಕಬೇಕು! ಅಡಿಕೆ ಅಗಬೇಕು ಎಲೆಯಾಗ್ಗೇಕು! ಪಂಚಾಮೂರ್ತಿಗೆ ಅಂಜಾಕಲ್ಲೋ! ಮಾದಯ್ಯ

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಾ ಹೋದರು ಮಾಡೇವಾ! ಅಪಾಗಲೇ ಬೇಡಕ ಕಣ್ಣಪ್ಪ! ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಾವಣ್ಣ! ಒಂಟ್ ಜಡೆ ಕೇವಣ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬಂದು! ಮಹಾದೇವ ಬದ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಮಾವಪ್ಪ ಎಳ್ಳು ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಬಂದಿರಬಹುದು! ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಒಂಟ್ ಬಂದು! ಬರಿ ಹೋಳ್ಳ ಬಸ್ಸು ಹುಂಬದೆ! ಎಲ್ಲಿ ಗುರುವ ಎಳ್ಳು ಅಂದು! ಅಯ್ಯೋ ಮಕ್ಕಳೆ! ಆ ಬೇವಿನ ಕಾಳಮ್ಮ ನನಗೆ ಒಕ್ಕಾದಳೆ! ಆ ಮುಂಡೆ ಮಗಳು ಅಂತಾರ ಪಟ್ಟು ಬುಟ್ಟುಕು! ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ! ಭೀಮನಿಗೆ ಭಕ್ತವಿಲ್ಲ! ಕೈ ಮುಂಡೆ ಮಗಳು! ಆದರೆ ಆ ಬೇವ ಮುಂಡೆ ಮಡಗಿಬಾರ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೇಳ್ಳೆ! ಅವಳು ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡ್ತೆ ಹೋದಳು! ಏಳೇಳದಿವಾಲ್ಕು ಹೆಬ್ಬೆಯನ್ನು! ನಡೆಯುವವನಿಗೆ ದಾರಿ ಅಗಲಿ ಅಂತ! ಕಟ್ಟ ಕಡೆ

ಒಳಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಯುವಿಟ್ಟು ಬಂದಿವು. ನಡೆಯಾಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು ಕಾರಯ್ಯ! ಕೋಲ ಮಂಡೆ ಕಾರಯ್ಯ! ಇವಾಗಲಾದ್ರೂ ನೋಡಬ್ಬೆ! ಈ ನಾನು ದಾಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಇದ್ದೆ ಬತ್ತರು! ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಒಂದು ನಿಜ ಇರಬೇಕು! ತರಿಗೊಡದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಆಗಬೇಕು! ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಜ್ಜನವಾಗಬೇಕು! ಈ ಬ್ಯಾಡ ಗುಪ್ತಾದ ಮಲೆಯೊಳಗೆ! ನನ್ನ ಯಾರೂ ಕೂಡ ಮಾವೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ! ಈ ಬೇಡಗಂಪೊದವಲ್ಲ ಪೂಜೆ ನೈವೇದ್ಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಮರಾಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡೆಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಉಬ್ಬಳೆಣ್ಣೆ ನೆತ್ತಿಗೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಕಣ್ಣು ಕಾಣೋದಿಲ್ಲ! ಕಿವಿ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ! ಕಂದಾ! ಈ ಬರಗಣ್ಣೆ ಎದೆ ಉಣ್ಣುವದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಬೂದಿ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ನೋಡಿ! ಪಾಂಚಿ ಬರ್ತಾ ಇದೆ ಕಂದಾ! ನೀನು ದೃಷ್ಟಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡಪ್ಪಾ ಕಾರಯ್ಯ! ಗುರುವೇ ಗುರುಪಾದವೇ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ! ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ! ಗುರುವೇ! ನಾವು ನೀವು ಬರೋವರೆ ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಪಾಸದಲ್ಲಿ! ಸಂಕೋಪವಾಗಿ ಧೂಪ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತೀವಿ! ಪೂಜೆಯ ನೀವ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ ಗುರುವೆ ಅಂದ್ರು! ಆಗಾದ್ರೆ ಕಂದಾ! ನಾನು ಮೈಸೂರು ಮೇಲ್ ನಾಡ್ಲೊಗ್ಗಿನಿ! ಪೂರ್ವ ಬಾಗಕ್ಕೆ ವೋಗೋಣ ಅಂದರೆ! ಬರಿ ತಮಿಳು ಜನ ಅವರ ಮಾತು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಇನ್ನು ತೆಂಕ್ಕುಗೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ! ಅದೂ ಕೀಳ್ ನಾನು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಅವರ ಮಾತು! ಬಡಗ್ಗುಗೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ! ಬರಿ ರೆಡ್ಡಿಗ್ರು! ಅವರ ಮಾತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಪೆಡ್ನಾಗ್ ವೋಗ್ಗಿನಿ ಕೊಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಮೈಸೂರು ಮೇಲ್ ನಾಡ್ ನೋಡ್ತೀವಿ'

ದೃಷ್ಟಿ ಮರಗಿ ನೋಡುವಂತಾ ಕಾಲ್ತಲ್ಲಿ! ಸರಗೂರಲ್ಲಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ನಿಜಗುಣ! ನಿಜಗುಣ ಮೂಗಯ್ಯ ಅಂದ್ರೆ! ಅವನು ಎಂಗೆವ್ವಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ! ಅವನು ಉಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆ ಒಗದಿಲ್ಲ! ತಲೆ ಕೊಳೆ ತೆಗದಿಲ್ಲ! ಹಲ್ಲಿನ ಕಿಂಡಿಗಲ್ಲಾ! ಒಂದಿಷ್ಟು ಕಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿತ್ತಂತೆ! ಆಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ನಿಂಬಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಚೆಬರಂತೆ! ಒಂದಿಟ್ಟಿನ ಗಾತ್ರ ಮೂಗಯ್ಯ ಮುಸುರೆ ಅಂತ! ಆಲ್ಲಿಗೆ ಅವನನ್ನು ನೋಡಬ್ಬಟ್ಟು! ಅವನು ಆಪ್ತು ಕೊಳಕೆ ಅದ್ದೂ! ಮೂಗಯ್ಯ ಅವನು ಇಕ್ಕಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಟ್ಟೆ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ! ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ! ಬೆಂಕಿಬೂ ಸಹ ಬೇಯೋಲ್ಲ! ಅಂತ ಕೊಳಕು ಮೂಗಯ್ಯ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ಮೂಗಯ್ಯ ಅಂತ ಅವನು! ಆ ಮೂಗಯ್ಯನಿಗೆ ವಿನಯ ಅಂದ್ರೆ! ಅಂತ ಕೊಳಕನಾದ್ರೂ! ಅವನೇವ ಒಳಗೆ! ಪಂಚೈದು ಕಳಕ! ಅವನು ನಮ್ಮಂತ ತರಾರ ಕುಡ್ಡಲ್ಲೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ಆ ಕಳಕ ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು! ಕಿರಿಕಿರಿ ಅಂತ ನೂತ್ತಲ್ಲಾ ಪರಂಜೊಡಿ! ಉರಿತದಲ್ಲಾ! ಬಾಳ ಗತ್ಯವಂತವಲ್ಲ! ಇವನು ಎಷ್ಟೇ ಕೊಳಕನಾದ್ರೂ! ನಿಜ ಬೆನ್ನಾಗದೆ ಅನ್ನಿಟ್ಟು! ಆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅವನನ್ನು ನಾನು ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲಾ! ಎಗ್ಗೆ ಮನ್ನನ್ನೆ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಅವರು ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವೋ! ಸರಗೂರು.....!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸರಗೂರಿಗೆ ಬಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಪೂಜೆಯವರು! ಅರು ಮೂರು ಗಳಿಗೆ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಏಕೈಕ ನಾನು ಈ ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಎಂಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ! ಎಲ್ಲ ಇರತಕ್ಕಂತವು ಮುಡುಕುತೋರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಒಳ್ಳೆಯ! ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಒಳ್ಳೆಯ! ಅವರೇ ಬಿಟ್ಟ ಇನ್ನು ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಇನ್ನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹಿಡೆಕೊಂಡು ನಾನು ಹೋಗಿ! ನಾನು ಅವರ ಬೆಂಬಲ! ಹೋಗಿ ನಾನು ಪಡೆದೇಕೆ ಅಂತೇಕೆ! ನಮ್ಮ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತವರು! ಮುಡುಕುತೋರೆಗೆ ಹೋಯ್ತವರು! ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮುಡುಕು ತೋರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮೂಡಲ ಮುಡುಕು ತೋರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಸಹಾಯ ತಕ್ಕೊಬೇಕು! ಅನ್ನುತ್ತಾ ಒಗಿ! ಮುಡುಕುತೋರೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಂತಾ ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ! ಮುಡುಕುತೋರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಏನು ಮಾಡಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ತನ್ನ ಬಂಡಾರ ಪೆಟ್ಟು ಬಲಗೈಗೆ ಹಿಡೆಂಡು! ಪಾರ್ವತೀನ ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು! ಬಂಡಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ! ಒಹೋ..... ಒಳ್ಳೆ ವೇಳೆ ಬನ್ನುತ್ತಾ ನಾನು ಈ ಪ್ಯಾಳೇರಿ ಕೂಗಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ಎಲ್ಲಿ ರೇಗಾಡ್ತಾರೋ ಅನ್ನುತ್ತಾ! ಈಜೆ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೆಂಡು! ಎಂತ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ! ನಿನ್ನೆ ಸರಗಾರ್ತಿ ಕಾಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಶರಣಾರ್ತಿ ಕಾಯ್ದು ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಅಂತೇಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೆಂಡು! ಬಂಡಾರ ಸೇವೆ ಮಾಡೋದು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ಬೋಟುಡ್ಡೆ ನಿಂತಿದ್ದು! ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ! ಈಜಿಗೆ ಬನ್ನುತ್ತಾ! ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ! ಏನು ಇಲ್ಲ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ! ನೀವು ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಡ್ತಂದಿದ್ದರಿ! ನೀವು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಮಾಡ್ತಂದಿದ್ದರಿ! ನಾನು ಹೋಗಿ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ! ಜಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂತೇಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ! ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಒಡೆದು ಮಾಡುಬಿಟ್ಟನ್ನೆ ಕಾಯ್ದು! ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ! ಕರವತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯೋರಿಲ್ಲ! ಮಹದೇವ ಅನ್ನುವವರೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ! ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೇಕೊಳ್ಳಿ ಕೇಳು ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ! ತಿಂಗಳೊಂದು ಸಾರಿ ತುಂಬದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ನನಗೆ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜೆಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ!

ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದ್ದೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ನೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಪೂಡೋಬೇಕು। ಎಲ್ಲಿ ಪಡೋಬೇಕಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳು ಮಲ್ಲಣ್ಣ। ಈ ಸರಗೂರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನೂರೊಂದು ಒಕ್ಕಲು। ಅದರನ್ನ ನೂರು ಒಕ್ಕಲು ನೀವು ಒಬ್ಬರೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಅದರ ಕೊನೆ ಒಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬೋಪಡಿ ಹಾಕೊಂಡಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ। ಕೊಳಕ ಮೂಗಿಯ್ನು। ಅವನನ್ನ ಒಂದು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟೆ। ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಅಯ್ಯಾ ನಿನ್ನಂತ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ನನಗಿಲ್ಲ।

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ।

ಅವಾಗ ಹೇಳುವಂತ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಣ್ಣನವರು ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ। ಅಯ್ಯೋ ಮಹದೇವ ನಡೊಪ್ಪನವೇ ಅಲ್ಲಯ್ಯೆ। ಅದು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಬೇಕು ಅಣ್ಣಪ್ಪು। ಪರಾ ಇಲ್ಲ ನಡೆಯಪ್ಪಾ ಅಲ್ಲಾ ಬೋಗೋಣಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ತುಪ್ಪು। ಆಗ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಮಾಡಪ್ಪ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ವೈಕುಂಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ ಮಾಡೇವಾ।

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ।

ವೈಕುಂಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತುಂಡಂತಾ ಕಾಲ್ವಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತವರು। ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ ನಾಮದ ಪೆಟ್ಟಿ ಎದಕ್ಕೆಮೇಲೆ ಮಡಿಕೊಂಡು। ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿನ ತೊಡೆಮಾಲೆ ಕುಂಡಕ್ಕೊಂಡು। ನಾಮದ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಂತೆ। ಅಲ್ಲಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳಿಗೆ ವೋದೆ। ಇಲ್ಲಿಗೂ ಒಳ್ಳೆ ವ್ಯಾಳಿಯಲಿ ಬಣ್ಣುಪ್ಪಲ್ಲ ಅಂತ। ಈವಾಗ ನಾನು ಏನಾದ್ರೂ ಕರೆದದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ। ಬಾಳ ರೇಗುತ್ತಾರಲ್ಲಾ ಅಂತೇಳ್ತುಪ್ಪು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಬೆಯವರು। ಅಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಣ್ಣನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸುಪ್ಪು। ಏನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದ್ರೆ ನಿನಗೆ ಸರಕಾರ್ತಿ ಕೊಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯೆ।

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ।

ಯಾವಾಗ ಸರಕಾರ್ತಿ ಅಣ್ಣಪ್ಪೋ। ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ನೋಡುಪ್ಪು। ಇದೇನು ಅಂತ ಬಂದು ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಂತ ಕಾಣದಲ್ಲೆ। ಈ ಕಡೆ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೋಟುದ್ದ ನಿಂತವರೇ। ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪ। ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೋಡುಪ್ಪು। ಏನಪ್ಪಾ ಇಡೊತ್ತಿಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು। ಏನು ಕಾರಣ ಅಂತ ಕೇಳಿದ। ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯವರು। ಆಗ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಹೇಳುವಂತ ಕಾಣದಲ್ಲೆ। ಇದೋ ಇವರು ಬಂದು ನನ್ನತ್ತ ಇಂತದ್ದ ಕೇಳಿದ್ರು। ಇದೋ ನಿನ್ನತ್ತ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದೆ ಅಂದ್ರಂತೆ। ಆಗ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ। ಮಲ್ಲಣ್ಣಾ ಇಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು

ಮಿಲಿಸಿಕೊಂಡು: ದಿನ ಹೇಳಾರೇ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೆ! ಅಯ್ಯಾ ಹೇಳೋನಿ ಕೇಳಯ್ಯಾ! ಸೊರೊಂಡು ಒಕ್ಕಲಿನಲ್ಲಿ ನೂರು ಒಕ್ಕಲನ್ನೇ ಬೇಡವೆ ನೀನು ಮಾಡೋ! ನಾನು ಇನ್ನ ಮನೆ ತೋರಿಸೋನಿ! ಅಂತೇಳುತ್ತು ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು: ನೋಡಪ್ಪ ನಾವು ಉಟ ಮಾಡೋ ಮನೆ ನಾನು ತೋರಿಸ್ತೆವಿ! ಉಟ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಮಾಡಬಹುದು! ಏಕೆ? ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನುತ್ತಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮರಿದೇವ್ವ! ನೀವು ತೋರಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಸಕ್ರಿ ಇದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಬಟ್ಟುಟ್ಟು ಬರ್ತೀನಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ನಡೆಯಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಿ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರನ್ನು! ಸರಗೂರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅವರು ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಸರಣಾರು!"

ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವ ಬರುವ ಚುಡವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಗಂಡ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಲ ಮಾಡೇಪ್ಪರ ಪಾಲಕ್ಕಿ ಪಾದ್ವ ಜೋಳಿಗೆ ಮುಂಗೈಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು! ಚನ್ನದ ಕುಣಾಳೆ ಲಾದ ಮಾಡ್ತೊಂಡು!

ಸರಗೂರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ದಿಕ್ಕುಕೋಯ್ತಾರೆ ಮಾಡೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಛೇ! ಛೇ ನವಕುಂದ!

ಆತಿ ಸುಕುಯ್ಯನ ಛಿತ್ತಾ!

ಕುಂಕೂರು ಪುಟ್ಟುಸ್ವಾಮಿಯವರ ಛಿತ್ತಾ!

ಬಂದಿರುದಾಚನ ಛಿತ್ತಾ" ಅಂತ್ಯೇಳೆ

ವೋಕೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಛಿತ್ತಾ ಸಾರುದ್ರು!"

ತುಂಬದ ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ ಹೋಗಿ! ಏಕೆ ಸಾರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಹೆಂಡ್ತಿ! ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವಳು ನೋಡುತ್ತು! ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತು! ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸೋಮವಾರದ ದಿನ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದು ತಕ್ಕಂಡೋದ್ರು! ಆಟ ಮೊನ್ನೆ ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ತಕ್ಕಂಡು ಹೋದ್ದಲ್ಲಾ! ಈವತ್ತು ಯಾರು ಸೋಮವಾರದ ದಿನ ಬಂದವ್ವೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಯಾರಾದ್ರೇಕು ನೋಡ್ತೇಕು ಅನ್ನುತ್ತು! ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ತಲೆ ತುಂಬಾ ಸೆರಗಾಣೆಂಡು! ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯ! ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿರುವವರು ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಮಾಡಪ್ಪ! ಆಕೆಗೆ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ! ಯಾರಾದ್ರೇಕು?

ನಮ್ಮನೆ ದೇವ್ವ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು ಬಂದಿರುವಾಗ! ನಾ ಕ್ವಾರಾ
ಕೊಡತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸತ್ಯ ಅನ್ಯುಟ್ಟು ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು! ತಲೆ ತುಂಬ
ಸರಗೂದ್ಲಂಬುಟ್ಟು ಕೈಪಾಲು ತೊಳಕೊಂದು! ಹಣೆಗೆ ಅಕ್ಷತೆ ಇಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಕುಂಕುಮ
ಇಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜೋಳ ರಾಗಿ ತುಂಬುಂಬುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಿವ ಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ!
ಕುಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಅಲ್ಲಿ! ಕ್ವಾರಾ ತತ್ತವಳೇ
ಗೌರವ್ವ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಣನ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಸಿವಸರಣೆ ಗೌರವ್ವ! ದಕ್ಷಿ ತಕ್ಕಂಡು ಬಂದು ಬುಟ್ಟು ಮೊರದಲ್ಲಿ!
ಆಗ ನೋಡುಟ್ಟು! ಗೌರವ್ವನಿಗೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ
ಹೇಳಿದೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ನೀವು ಇಪ್ಪು ದಿನ! ದಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಾ! ಈ ಸರಗೂರು
ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಎಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕೊಯ್ಯಾ! ಈ ಸರಗೂರನ್ನು ನೀವ್ಯಾರು ಪತ್ರೆ
ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅನ್ಯುಟ್ಟು! ಸಿವ ಶರಣೆ ಗೌರವ್ವ ಮೊರ ಹಿಡ್ಕಂಡು! ಹಣೆಗೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳಂತೆ!
ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಗೂ ಮಲ್ಲಣ್ಣನಿಗೂ ಏನು
ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಈ ಸರಗೂರು ಅಂತಕ್ಕಂತಾದ್ದು! ಇಪ್ಪು ಚೆನ್ನಾಗಿದೋ ಊರಿಗೆ ನೀವು
ಸರಗೂರು ಅಂತ್ರೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರಲ್ಲಾ! ಒಂದು ಪದ್ಯ ಕೃತಿ ಬಾರದ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಏನಪ್ಪಾ
ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟೇಕು ಅಂದ್ರೆ! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಯ್ಯಾ ಅನ್ಯುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸರಗೂರಿಗೆ ಏನಂತ
ಪದ್ಯ ಕಟ್ಟಿದರು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಈ ರಾಮವೈಗೂ ಗೇರಬೇಕು ಅಂತ ಅದಕ್ಕಾಗಿ
ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೇಗೆ ಕಿತ್ತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ-

ಸರಗೂರು ಚಂದಾ! ಸರದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದಾ!

ಕರೆವೆಮ್ಮ ಹಾಲು ನೋರೆ ಚಂದಾ! ಕರೆವೆಮ್ಮ ಹಾಲು ನೋರೆ

ಚಂದಾ ಗೌರಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಗಣ್ಣು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸರ ಚಂದಾ!!

ಛಂ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ತಕ್ಕಲ ಸ್ವಾಮಿ ದಕ್ಷದ ಅಂತೇಳಿದ್ದು! ಯಾರು ಗೌರವ್ವ! ಆಗ ಮುರುಕುತೊರೆ
ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಅಲ್ಲವ್ವಾ ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಬಂದು ಕ್ವಾರಾ ತಕ್ಕಂಡು
ಹೋಗಲಿಲ್ಲವಾ ಅನ್ಯುಟ್ಟು! ಸರಿ ಹಾಗಿದ್ದ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಾ
ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಆಗ ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಮೊನ್ನೆ ಶನಿವಾರ
ಬಂದು! ನಾನು ಕ್ವಾರಾ ತಕ್ಕಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲವವ್ವಾ ಅನ್ಯುಟ್ಟು! ನೀವಿಬ್ಬೂ ತಕ್ಕಲೆ
ಇದ್ದಾಲ್ವೆ! ಮತ್ತೊಕೆ ನನ್ನ ಅಟ್ಟ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ್ರಿ ಅನ್ಯುಟ್ಟು! ಆಗ ಏನೇಳ್ತಾರೆ!

ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಇಗೋ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
 ನಿಂತಿರತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸೋಮವಾರದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ! ಈವಾಗ ಸೋಮವಾರದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ
 ಬಂದವ್ವೆ! ಅವನಿಗೆ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಕೊಡವ್ವಾ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಆಗ ಸಿವರಾಜ್ ಗೌರವ್ವನಿಗೆ
 ಬಾಳ ಕ್ವಾಪ ಬಸ್ಸುಯ್ಯ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಇಂತ ಮಾತೇಳ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ
 ದೇವರು! ನಮ್ಮ ಪ್ತನ ಮನೆ ದೇವರು! ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ! ಸೋಮವಾರದ
 ದಿನ ನನ್ನ ಸಿರಾನಾ ತೇದು ಮಡಗಿದ್ದು ಆಗೋಲ್ಲ ಅಷ್ಟುಲ್ಲಂತೆ! ಆವಾಗಲೀಗ
 ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಏನಪ್ಪಾ
 ಮಹದೇವ ಇದೋ ನಾವು ಇಕ್ಕೋ ಮನೆ ತೋರಿದ್ದೀವಿ! ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಮಾಡು!
 ಬಿಟ್ಟೆ ಬಿಡು! ಅಷ್ಟುಟ್ಟು ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೇಳಬುಟ್ಟು! ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹೊರಟೋಗ್ಗುಟ್ಟು!
 ನಾನೇನು ಬಿಡ್ಲ ಅಂತ ಬಂದಿಲ್ಲವ್ವ! ನಾನು ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನೆಲಗೊಂಡಿದ್ದಿ
 ಕಂದವ್ವಾ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಮೇಲೆ ಮನುಕು ಬಂದುಬಿಡ್ತು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ
 ಒಂದಾವರ್ತಿ! ತುಂಬಿದ ಆಮಾನಾಸ್ಕೆ ದಿವಸ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ! ನಿನ್ನ ಮಗನ ಕೈಲಿ
 ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮಜ್ಜನ ತಕ್ಕ ಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಕಂದವ್ವಾ! ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಾಳ
 ಪ್ರೀತಿ ಬಂದಿದೆ! ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದೆ ತಾಯವ್ವ! ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡು
 ಅಂತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಕೇಳು ಕೇಳವ್ವಾ ಮಾಡೇವಾ
 ಲಿಂಗವ ಕೈದರೆ ಜಂಗಮ್ಮ ಧರಿಸಿದರೆ ತಂದನ್ನು ತಾನೋ!
 ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗನಯ್ಯೋ ತಂದನ್ನ ತಾನೆ
 ತಂದನ್ನ ತಾನು ತಾನು ತಂದೇನಾ, ತಂದನ್ನ ತಾನು
 ಸಿವ ತಂದನ್ನ ತಾನ ತಾನೆಂದೆ ನಾನು, ತಂದನ್ನ ತಾನು!

ಆದರೆ ಗುರುವೆ ಗುರು ತಂದೆಯೇ! ಏನಪ್ಪಾ ಲಿಂಗ ಕೈದ್ದೀರಿ! ಜಂಗು ಧರಿಸಿದ್ದೀರಿ
 ಲಿಂಗವಂತರ ಮಗನಾಗೇ ಕಾಣ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲವ್ವಾ! ಪರಮಾತ್ಮ ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನೆ
 ಆತ್ಮ ಬಂದು! ದಾನವನ್ನು ಸಾರ್ತಾ ಇದ್ದಿ!

ಉಪ್ಪನ್ನು ಮಾರುವರು! ಸೊಪ್ಪನ್ನೇ ಬೆಳೆಯುವರು! ತಂದನ್ನು ತಾನೆ ಗುರುವೆ
 ಊರೂರು ಸುತ್ತ ಮಾರುತ್ತ ಬರುವ ಗುರುವೆ! ತಂದನ್ನ ತಾನೆ! ಏನಪ್ಪಾ ಉಪ್ಪು
 ಮಾರುವವರು! ಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುವವರು!

ಊರೂರು ಒತ್ತು ಮಾರುವಂತೆ! ಜಾತಿ ಒಳಗೆ ಉಪ್ಪಾಳಿಗರು ಕೂಪ್ಪಾ! ನನ್ನ
 ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು! ದಾನವನ್ನು ಸಾರ್ತಾ ಇದ್ದಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು! ಸಿವರಾಜ್
 ಅಧ್ವಿದಂತಾ ಘಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳತಾ

ಅವರ ಅಂದರೆ: ಕೀಳು ಕೀಳು ನನ ಕಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಹಾತಿ ಕೀಳಲ್ಲ! ಕುಬ್ಜವೇ
 ಕೀಳಲ್ಲ ಕೂಮ್ಬಾ! ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಹಾತಿ! ಗಂಡೊಂದು ಹಾತಿ ಕೂಮ್ಬಾ!
 ನನ್ನ ಕಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ! ಬಾಗವನ್ನಾ
 ಸಾರ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ! ನಾನು ಇಂದೇ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ!
 ಕೊಂಗೆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದು! ತಮ್ಮಡಿವನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ! ಮೂಡ ಭತ್ತಿಯಿಂದ
 ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ! ಮರಳೆಣ್ಣೆ ಮಂಡಗೊತ್ತಿದ್ದು! ಉಜ್ಜೆಣ್ಣೆ ಕುದಿಸಿದ್ದು ಬದವಕ್ಕೆ ಅನ್ನ
 ತಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಎಡೆ ಬಡಿಸಿದ್ದು! ಕಾಡು ಬಾಳೆಹೆಣ್ಣು ಮುಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದು!
 ಕಾಡು ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕೈಮುಗಿದ್ದು! ಕೊಂಗೆಮತ್ತು ಬಾರಿ ಗಣಪಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ!
 ಮೇಲಕ್ಕೇಳಕ್ಕಾಗೊಲ್ಲ! ಎದ್ದರೆ ಕೊಕ್ಕಕ್ಕಾಗೊಲ್ಲ! ಈ ರೀತಿಯಾಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ! ನನ್ನ ಕಂಡ
 ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಸರಣಿ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ
 ಬಂದು! ಆದರೆ ಗುರುವ ಗುರು ತಂದೆಯೆ! ಅಂಗೈಲಿ ಎಳ್ಳು ಗೋರಿಕೊಂಡು! ಒವಕೇರಿ
 ಕುಟ್ಟಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಡಿಸಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಂಡಿ ಸಂದಿನನ್ನ
 ಮೂರು ಸುತ್ತು ಗರಗರನೆ ಸುತ್ತು ಬಿಟ್ಟು! ನನ್ನ ಮೋಳು ಮಂಡೆಮ್ಮಾರೆ! ಮೂರು
 ಬೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿದರೆ! ನನಗೆ ಹಿಡಿದಿರುವಂತ ಹುಳ್ಳು ಬೆವ್ವು! ಬಿಡುಗಡೆ
 ಎಂದಾನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ತೆವಾ!

ಆಹಾ.... ಕ್ವಾರ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮಾ
 ಮಾರ್ತೆವ ರೀಗಿಗಿ,
 ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ವಾರ್ಯಕ್ಕೆ
 ಬಂದು ಸಾರವರೆ!
 ಆಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಯ ನೀಡಮ್ಮಾ ಮಾರ್ತೆವ ರೀಗಿಗಿ

ಸಿವತರಣೆ ರಾಮವ್ವನವರು! ಯಾ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದ್ದು! ಗುರುವೇ ಗುರು
 ತಂದೆಯೇ: ಕೀಳಪ್ಪಾ! ನನ್ನ ಗಂಡ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ
 ಅಗ್ಗದೆ ಕೂಪ್ಪಾ! ಉತ್ತಿನ ಗಿಟದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಲ್ಲವೆ
 ಕೂಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ! ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮತ್ಯಾರನ್ನ ಕೊಡಲಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು!

ಸರಗೊರೆಯ್ಯನ ಮತಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮಡಗಿದರು! ಅರಾಣ್ಣಾ ಕಿರುಗಣ್ಣಾ ಬಿಟ್ಟು
 ಮೊದಪ್ಪ! ಆವಾಗ ಅವರು ತುಂದಿದ್ದಂತಹ ರಾಗಿ ಗುಳಿ ಜ್ವಾಲದ ಗುಳಿ! ನಾಳೆ
 ಸೋಮವಾರ ಮೂಗಯ್ಯನೋರು! ರಾಗಿ ಜ್ವಾಲ ತಕ್ಕಳಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ! ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ
 ಮೊದಪ್ಪ ರಾಗಿ ಗುಳಿ ಜ್ವಾಲದ ಗುಳಿಯನ್ನೆ! ಅವರು ಬೂದಿ ರಾತ್ನ ಮೊಡವರೆ:
 ಮಹದೇವಾ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ಹೆಣ್ಣೆ! ಮೂರು ಜನ ಮುನಿಗನು ಬಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದ್ದು!
 ನೀನು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಸರಿಯಾಯ್ತು! ಆ ಮುನಿಗನೊಂದಿಗೆ ತಿರಗ ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ತೆ

ನೀನು! ಈವತ್ತು ನೋಡು ನಮ್ಮ ಬಾಳೇನಾಯ್ತು! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗಾದ್ರು ಹೋಗಿ ಬತ್ತ ಕುಯ್ಯಂಡು ಬತ್ತಿನಿ! ಒಣಗಿಸಿ ಕುಟ್ಟಿ ಗಂಜಿನಾದ್ರು ಕಾಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಬರುತ್ತವನೆ ಮೂಗಯ್ಯ! ತೆಂಕಲ ಗದ್ದೆಗೆ ಬರೋವತ್ತಿಗೆ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ ಮಾಡೇವಾ! ಆ ಭೂರೋಕದರಿ ಹೊಳೆ ಕೆರೆಲಿದ್ದಂತಹ ಗಿಜಗನ ಹಿಂಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೆರೆದು! ಮೂಗಯ್ಯನ ಗದ್ದೆಗೆ ಬುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಮೂಗಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಟೈಮಿನರಿ! ಆ ಗಿಜಗನ ಹಿಂಡೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ತೆಂಕನ ಗದ್ದೆ ಒಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂತದದ್ದು! ಭತ್ತ ಒಂದು ಕಾಳಲ್ಲಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಉದ್ದಕ್ಕೂ! ಬರಿ ಹುಲ್ಲು ನಿಲ್ಲಿಸ್ತುಬಿಟ್ಟೋ! ಮೂಗಯ್ಯ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಬರಿ ಹುಲ್ಲಾಗಿದೆ! ತನ್ನ ಮತ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತವನೇ ಮೂಗಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಆಗ ರಾಮವ್ವೆ ಹೇಳಾಳಿ! ಹೆದರಬೇಡ ಯಜಮಾನ! ಆ ಮನಿಗಳು ಒಂದು ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತ ಹೆದರಬೇಡ! ಮಾವ್ವಳಿ ಚೌಡ ಮಾಳಕ್ಕೋಗು! ನಮ್ಮ ಜಾತಿ ಪದ್ಧತಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ! ನಾವು ಉಪ್ಪಾರು! ಆದರೆ ಚೌಡಮಾಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ! ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಇರುವಂತದದ್ದು! ಚೌಳ ಮಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೆದ್ದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕು! ನಾನು ಮನೆಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯದ ಒಳಗೆ! ಎರಡು ಶಾತ್ರೆ ಕೀರೆ ಸೊಪ್ಪದೇ! ಕೀರೆ ಸೊಪ್ಪ ಕೂದೂ! ಸೊಪ್ಪ ಬೇಯ್ತುಕೊಂಡು ಅಂಚು ಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿನಿ! ನೋಡಪ್ಪ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ! ಯಾವ ಕಡೆ ಗುಡ್ಡು ಮಿಂಚು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದೂವೆ! ಆ ಮಾವ್ವಳಿ ಚೌಳದ ಮಾಳದ ನ್ಯಾರಕೆ! ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಿಂಚಿಸ್ ಬುಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಪ್ಪ! ಮಾಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಚೌಳನ ಗುಡ್ಡೆಯೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ಬಂಡೋಗಿ ಹೊಳೆಗೆ ಬಿದ್ದೋಗ್ನಿ ಅಂದ್ರಂತೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಮಾಯದಂತೆ ಆವಾಗ ದೇವೇಂದ್ರಪತಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುಡುಗಿದ್ದಾರೆ! ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುಡುಗಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಿಂಚಿ! ಆವಾಗ ಮಾವ್ವಳಿ ಮಾಳ ಕ್ಷುಂಡು! ಕಲ್ಲಾರು ತೋಪ ಕ್ಷುಂಡು! ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮೇಲ್ಗಡೆ ಹೊಳೆ ಸರದ್ದು ಕ್ಷುಂಡು ಅವರು ಕುಟುಗಲ ಮಳೆಯ ಕೆರೆದವನೆ ದೇವೇಂದ್ರ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣ!

ಯಾವಾಗ ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಬುಡ್ಡೋ! ಮೂಗಯ್ಯನವರು ಕೆರೆದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಡಿದಂತಹ! ಚೌವ್ವ ಉಪ್ಪಲ್ಲ ಕರಗಿ ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೋಗ್ತಿದ್ರು! ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಅಯ್ಯ! ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ದು! ರಾಮವ್ವ! ಅಂಚು ಕಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸೊಪ್ಪ ಬೇಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೊತ್ತಕೊಂಡು ಬಂದಳು! ಚೌಳ ಮಾಳದಲ್ಲಿ ಮರ್ದಂಡಿ ಕೂತಿವ್ವ ಮೂಗಪ್ಪ! ಬನ್ನಿ ಯಜಮಾನನೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಅಂದ್ರು! ಒಂದು

ಸಾರಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನತ್ತಿ ಬಾಯ್ಲೊಡ್ಡಾಣೆ! ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಕೈ ಹಾಕೊ ಹೊತ್ತಿಗೆ! ಆಮೆ
ಉಣ್ಣುವಂತ ಬಟ್ಟೆಲ್ಲಿ! ಬೇಯಿಸಿದಂತಹ ಸೊಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಹುಳವಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿದೆ! ಗುರುದೇವಾ!!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಗೂರು ಮಡಕ್ಕೆ ಬಂದು! ಯಾರು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ! ಸತ್ಯವಂತ
ರಾಮವ್ವನ ಹೆಚ್ಚಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತ್ಯಂಡು! ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ಸಾರಿದ್ರೂ! ಸ್ವಂತ ರಾಮವ್ವ
ಬಂದ್ಲು ಈಚೆಗೆ! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ ಈ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡನ ಕರಕಂಡು
ಬಂದವನೆ! ಇವನ್ನಾವ ಯಂತ್ರಗಾರನೋ ಮಂತ್ರಗಾರನೋ! ಮೋಡಿ ಹಾಕೋನೋ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಜ್ಯಾಳದ ಗುಳಿ ರಾಗಿ ಗುಳಿಯಲ್ಲಾ ಒಂದಿಯಾಯ್ತು! ಚೌಕ
ಮಾಳ್ವಲ್ಲೋಗಿ! ಚೌಕವು ಕೆರೆದು ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಅದು ಕೂಡ ಮಳೆ ಬಂದು
ಹೊಕ್ಕೊಂದು ಹೋಯ್ತು! ಯಂತಹ ಜಂಗಮನನ್ನು ಕರ್ಪಂಬಂದ್ವಪ್ಪ!

ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಅಂತವಳೇ ರಾಮವ್ವ!! ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!
ರಾಮವ್ವನ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ದು! ಮಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು! ಯಾತಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ತಾಯಿ!
ಯಾರು? ಮಾದಪ್ಪನ ತಾಯಿ! ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರು! ಅದೇಸ
ನೀಡಿದ್ದು ಇಲ್ಲ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ತಾಯಿ! ನೀನು ನೆರವೋಕಿದಲ್ಲಿ! ಸುವರ್ಣಾವತಿಯಾಗಿ
ನದಿಯಾಗಿ ಹರೀರಿ ಅಂತೇಳಿ! ಎದೆ ಪಾಲು ಕರೆದುಬುಟ್ಟು! ತವಸರದ ಕುಬದ
ಬೋಳಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾಗಿ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ! ನೀವು ಮೇಲ್ಗುತ್ತಿ ಸೆತ್ತ ಜಾತಿ ಒಳ್ಳಟ್ಟಿ
ರಾಮವ್ವನಾಗಿ ನೀನ್ಬುಟ್ಟು! ಮೋಗಯ್ಯವಾಗಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಹುಟ್ಟಲಿ! ನೀವಿಲ್ಲದೊ
ಬಂದು! ಎಳು ಮಲೆಯೊಳಗೆ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ನೂಗಿ! ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ, ಅಂತೇಳಿ
ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾದಪ್ಪನಿಗೆ ಕ್ಷಾಪವಿಲ್ಲ! ತಾಯಿ ಸಿವಶರಣೆ!"

ಮೋಗಪ್ಪನವರು! ಕರಿಕಂಭಿ ಗ್ರಾಟೆಯನ್ನು ಹೆಗಲ್ಲಾಕೊಂಡು! ಉಪ್ಪನ ಮ್ಯಾಳ್ಳ
ಉಪ್ಪದ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ! ಅರ್ಧ ಅಣ್ಣದೀರು! ಏಳುಮಂದಿ ಜೀತ್ನಾರ್ರು! ಮೇಕೆ
ಕೈಲಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೊಲವನ್ನ ಉಳಕೋಗಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರವ್ವನ ಸೊಗೇರು ಮನೆ
ಒಳಗೆ ಒಗ್ಗನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅರ್ಧ ವಾರ್ಡ್ಲೀರು! ರಾಮಮ್ಮರಿಗೆ! ಕಾಲಲ್ಲಿ
ಕಲ್ಲ ತೋರುಪ್ಪ!

ಕೈಲಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಚ್ಚತ್ತವಳೇ ರಾಮವ್ವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅದ್ವೈ ರಾಮಮ್ಮನವರು! ಬಾಯ್ಬುಟ್ಟು ಒಂದ್ವತ್ತು ಅಡದಂತೆ! ಕಾಲ
ಕೆಕ್ಕೊಂಡೊಯ್ದಾರ್ಳು! ಮದ್ದಾನೊಡ್ಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ತೆಕೊಂಡೋಗ್ಗೇಕಲ್ಲ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಗೌರಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು "ನೋನೆ ಮುದ್ದಿರೆ ಏನ್ನಿ" ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಆದ್ದಂದಿ ನೋನೆರು ಗುಡುಗುಡನೋಡ್ತಂದು! ಅತ್ತೆ ಪಾಡುಕ್ಕೆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಆವೊಡ್ಡೆಲ್ಲಿ ರಾಮಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜಾರ್ ಕೆಳವನ್ನು ಗುಡುತ್ತಿದ್ದು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮದ್ದಿ ಸರಗೇ ಗೌರಮ್ಮ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು! ಮನೆಗೆ ಯಜಮಾನನಿತ್ತಿ ಯಾರು? ಕಿರಿನೋ! ಮೂಗಪ್ಪದ್ವಾರವರ ಮದ್ದಿ ರಾಮಮ್ಮ! ನೋಡ್ತ ಗೌರಮ್ಮ! ರಾಮಾಯಿ ಮನೆ ಬೇಗ ಇರಾದು ನಿನ್ನತ್ತ! ನಮ್ಮಾತ್ಮ ಗಮ್ಭಕೂಳಿದಂತೆ! ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿಯಲ್ಲ!

ಬೇಗ ಬರುವಾಗು ಅಂದವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಕೇಳ್ತ! ಯಾರು ಪಟ್ಟಿದ ರಾಮಮ್ಮ! ಹೆಜ್ಜಾರ್ ಕೂಗು ಗುಡುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಬರುಳನ್ನಲ್ಲ ಬೇಗಾಡುತ್ತಿದ್ದು! ಓಡ್ತಂದು ಅತ್ತೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು! ನಮ್ಮಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು! ಅತ್ತಮ್ಮ ಕುಡದ ವಿಚಾರವೇನು! ಎಲೋ ರಾಮಾಯಿ! ಅಣ್ಣನ ಮಗಳು ಅಂದ್ಬಟ್ಟು ತಕ್ಕಾಂದು! ಮಗುಂಗಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತಿ! ಯಜಮಾನನ ವಿನುಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ! ನಿಂದು ಹೇಳೆಯಾಗ್ಗೇಳು! ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರೋ ಆರು ಜನ ವಾರ್ಡ್ವೀರು ಕೇಳ್ ಅಗ್ಗೇಳು!

ಅಂದವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ ಮಾದೇವಿ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮಾದೇವ! ಬಿಳಿ ಪಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದೋರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು! ಚಕ್ಕವಯಸಿ ಹುಡುಗಿ! ಕೋಲು ಮೊಕದ ಕಪ್ಪ ಬಣ್ಣದ ರಾಮಾಯಿ! ಆಹಾ ಎಷ್ಟು ಸರಗೇ ಎಷ್ಟು ಭಕ್ತಿವಂತಿ! ಮನೆ ಯಜಮಾನನಿತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ! ಇವರ ನೆರವೇ ಪುರಂಗವಾಮಿ ಮುಡುಕುಕೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ! ಗಂಡನಾದ ಮೂಗಪ್ಪ ಪೆದ್ದ! ಒಂದು ತಿಳಿದ್ರೆ ಒಂದ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಇವಳೆ ಮನೆಲಿ ಅಡಕತವೆಲ್ಲ ಇವಳಲ್ಲಿರಿಸ್ತೇಳು ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ಇವಳ ಮುಂದೇವ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ವಾರ್ಡ್ವೀರೆ ಜಗ್ಗ ಕಲಹವನ್ನು ತಂದು!

ಒಂದುದಾಕ್ಷೇಳು ಅಂತವ್ವ ಲಿಂಗಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ರಾಮಮ್ಮ ವಾರ್ಡ್ವೀರೆ! ನಾನು ದ್ವಿಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟೆ! ಇವರಿವರೇ ಇಂಗಡವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ್ಯೇಳೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಶಿವಗಣ್ಣ! ರಾಮಮ್ಮನ ಮೇಲೆ ವಾರ್ಡ್ವೀರೆಲ್ಲ!

ಮಲ್ಲರ ಮಡಗುಮಾಡು ಗಾಳ ಕೊಟ್ಟವರ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ಸೋಸೆಯರು ಅತ್ತಮ್ಮ ನಾವು ರಾಗಿ ಬೀಸಿದವಿರಿ ನಿನ್ನ ಕಿರಿ ಸೋಸೆಯನ್ನು
ಒಲೆ ಹಾಕಿ ಅನ್ನವು ಮಾಡುತ್ತೀರ ಮೊಳು ಕೀಳವಳಂತೆ ಸತ್ಕೃತ ರಾಮಮ್ಮನು ಅಕ್ಕದೀರ
ಮಾಡದೋದುದ್ದೆ ನಮ್ ಕಿಲ್ಲ ಅತ್ತೆ ಬೋತೇಲ್ಲಾಸೋವ್ವಕ್ಕಿರಿ ನನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾನೋಗಿ
ಒಲೆ ಹಾಕೋಲ್ಲ ಅತ್ತೆ ಬೋತೇಲ್ಲಾಸೋವ್ವಕ್ಕಿರಿ ನಡಾರಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಾಡವು ಕ್ಕಾಪ
ಹುಟ್ಟಿ-

ಕ್ಕಾಪ್ಪಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡವ್ವೆ ರಾಮವ್ವೆ!

ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ವಾರ್ಗತ್ತಿರೋಗಿ ರಾಗಿಯನ್ನು ಬೀಸಿದವು ಕುಕ್ಕಿಗೆ ತುಂಬಿದವು ಅತ್ತಿರ
ಅವ್ವ ಬತ್ತಿರ ಇವರಾಕೆ ಕೀಳವಳು ಮಾತಾಡುಸೇಳು ಅಂತ್ಯೇಳಿ

ಕ್ಕಾಪವಳೆ ಬಂದವ್ವೆ ರಾಮವ್ವೆ!

ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಅಲ್ಲೆ ಅರು ಜನ ವಾರ್ಗತ್ತಿರು ರಾಗಿ ಬೀಸಿದವು ಬಂದವು ರಾಮವ್ವೆ ಒಲೆ
ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಕಾಳೋಸೆಯು, ಒಬ್ಬ ಸೋವ್ವ ಸೋಸೆಯು ಒಬ್ಬ ಕಾರ ಅರ್ಯವರು

ಒಂದಾಗಿ ಅದಿಗೆ ಮಾಡವ್ವೆ ಸೋಸೆಯರು

ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಅರ್ಜನ ವಾರ್ಗತ್ತಿರು ಹಟ್ಟಿದ ರಾಮಮ್ಮ ಒಗ್ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ
ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಹೊಬುಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟಿದವಳು ರಾಮಾಯ ನಾವು ನೀರೊತ್ಕಂದಿದ್ದಿರ್ದಿವಿ
ಎಸ್ತು ಮಾಡಿ ಎಸ್ತುಗಿಪ್ಪಾಕೆ ಕಲೆ ಕೀಳೋ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಚನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಚೌರ್ದೆ ತಗ್ಗು
ಕುಕ್ಕುಗಿರಿಸೋದು-

ಅವ್ವ ನೀರುಗ್ಗಂದವ್ವರೆ ಸೋಸೆಯರು!

ಸೋಡಿ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ರಾಮಮ್ಮನವರು ಅಲ್ಲೆ ಸೋಡಿ ಉಪ್ಪಾಕಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡವ್ವೆ
ಬತ್ತಿದಂತೆ ರಾಮಮ್ಮ ಅಲ್ಲೆ ಸೋಡಾಕಿದ್ದಾಳೆ ವಾರ್ಗತ್ತಿರ್ದೆ ಜಗಲ ತಂದಾಕ್ಕೇಳು ಅಂತ
ಮಾಡೇವ್ವರ ಎಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಎಸ್ತುಬೆಳ್ಳಿ-

ಉಪ್ಪಾನುರಿ ಒಗಟ ಮಾಡವ್ವರೆ ಮಾಡೇವ

ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಕಿವನಾ!

ಸಣ್ಣ ಅಣ್ಣಮ್ಮ ಮಾಡೇವ್ವರ ಮಾರ್ಯಂದ ಮಾಡಿ ಅಡ್ಡಾಗ್ಗಾಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ
ಮೂಗಿಪ್ಪೆ ಉಪ್ಪಾನಂತ ಬುಟ್ಟಿ-

ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಹಿಳೆಗಳೆ ಮಾರ್ಗವೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ

ನೀರೊಳಗಿದ್ದಲ್ಲ ಆರ್ದನ ಸೊಸೆಯರು ಬತ್ತ ಬತ್ತಾ ಎನಂತಾರೆ? ಅಕ್ಕಯ್ಯ ನಾವ್
ನೋಡುದ್ದೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡೊಂದುಯ್ಯಾ ರಾಮಿ ಮೊರ್ದಿಗಳಲ್ಲಿ
ಮದುವಾಗಿ ಬಂದೆ ಅವಳು ಕೈಲಿ ಅಡ್ಡನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತೈ ಕೊಟ್ಟು ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಾದಳು
ನಾವೆಲ್ಲ ಕಮ್ಮಿಯಾದ್ದಲ್ಲ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಅವಳ ನಾವು ಮಾತಾಡದೆ ತರವಲ್ಲ ಒಬ್ಬ
ಯಾವ್ವಿತ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾಳೊ ಮಾಡ್ತಿ ಅತ್ತ ಹೇಳ್ವೆಗೆ ನಾವ್ ಕೇಳುವ
ಅವಳೇಳ್ವೆಗೆ ನಾವು ಯಾವುಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ವೆಕು ಅಂತ

ಮಾತಾಡ್ತೊಂದು ಬತ್ತವರ ಸೊಸೆಯರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ

ಬಂದ್ಗೆ ಮದ್ದುಟ್ಟು ಮ್ಯಾಲೆ ಅಂತ್ಯೋಡುದ್ದು ಮೊಗಪ್ಪ ಉಟ ಮಾರುವಂತ
ತಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಬಿಸಿ ಅನ್ನ ಬಾಳೆ ಸಾರು ಗವ್ವುಪೊಕ್ಕಿಗು ಇದೇನು ನಾವ್ವೋಡುದ್ದು
ಉಬ್ಬೆಸು ಮಾಡುದ್ದಲ್ಲ ಗವ್ವುಪೊಕ್ಕಿತದಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೋಳಿ-

ಅಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಹೆಗರು ನೋಡಿದರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ

ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಎತ್ತು ಮೇಲು ತುಪ್ಪ ರಾಮಮ್ಮ ಅರ್ದನ ವಾರ್ತೆಗರು
ನೋಡುದ್ದು ಸ್ವಾಮಿ ನಮಂದೆಲ್ಲ ತಪ್ಪು ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ತೈಯಾದ ಗೆರಮ್ಮ ನವರು-

ಮಾಡ್ತೆ ತಪ್ಪು ಅಂತವೆ ಮದರೀರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ

ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ನೆಲ್ಲ ಕಡಾಳ್ ಕುಡು ಮೊಗಪ್ಪನ ಮಡ್ತಿ ಕಿರಿ ಸೊಸೆ ಪ್ರತಿವಳ್ಳ
ವಳು ಅಂತ್ಯೋಳಿ ಬೆಗು ಮುದ್ದೆಯನ್ ಅವಳು ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆ ಅಡ್ಡತವೆಲ್ಲ
ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತು ಗಂಡನಾದ ಮೊಗ ದೇವರೈ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಬ್ಯಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ
ಮ್ಯಾಲೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಹಾಕಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಮಡಿಕೊಡು ಭಾವ್ವಿರು ಉಂಡೆ ಉಂಡೆ
ಉಣ್ಣೆ ಇದೆ ಬಿಡಾಕ್ ಅಂತ ಈ ತರ ಅಡ್ಡ ಮಾಡಿ

ಅವಳು ಬೆಚ್ಚನೆ ಉಟ ಕುಗ್ಗುವಳೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ

ಮಡ್ತಿ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅರ್ದನ ಅಣ್ಣದೀರು ರುದ್ರ ಗ್ರಾಹವ ತಾಳೊಂದು ನಮ್ಮ
ಕೂಡ ಮೊಡ್ಲೆ ಹೇಳಬಾರ್ತಾ ನೀವೆ ಅವಳು ಮನೆ ಯೆಡಮಾನ್ಗೆ ನಮಂದೆಲ್ಲ
ಅಂತ್ಯೋಳಿದೆ ಆ ಮಂಟುಣ್ಣಿ ರಾಮಾಯಿ ಬಲ್ಲವರ್ಮಾರ ಮೊಗಪ್ಪನ-

ದೂರ ಮಾಡಿದೊ ಅಂತಾರೆ ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ
ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಅರ್ಧನ ಅತ್ತಮ್ಮಿರು ಮಾತಾಡ್ಕೊಂತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲೆ ತಮ್ಮಿರೆ ಈ ತರೆ ಅತ್ತ
ಮಾಡಿ ರಾಮ ಊಟ ಕುಗಿದಾಳೆ. ಗಂಡ ಮೂಗವ್ವಾ ರಾಮವ್ವ ಒಂದೆ ನೀಸೊಯ್ಯ.
ದೂರ ಕುಗ್ಗಿಕು ಅತ್ತೆಳೆ. ಮೊಯ್ಕೊಂಡು ಗಿಯ್ಯಂಡು. ಊಟ ತಕ್ಕಂದೊಗಿರುಮಂತ
ಮದ್ದಿರು. ತಾವ್ ತಾವೇ ಮಾತಾಡ್ಕಂಡು ಬತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕ ರಾಮಾಯ ಎಂಕೊವ್ವಕ್ಕ.
ಕಳೆ ನುಬ್ಬದ್ದೆ ನೆಚ್ಚೊಂದು. ಒಳ್ಳೆಳು ಅತ್ತೆಳೆ ನಾವು ತಿಳೊಂಡಿದ್ದಿ. ಕುಳ್ಳೆ ಕಡರ
ಮಾಡಿ ಕುಟ್ಟಿದ್ದಾಳಲ್ಲ. ಈ ಮಳ್ಳೆ ಮುಂಡ್. ಅತ್ತೆ ಜೊತೆಲಿ ಒಂದುಕ್ಕೊಂಬತ್ತೆಳೆ.

ಅವ್ವ ದೂರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಾರೆ ಸೊಸೆಯರು.
ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಸರಗೂರವ್ವ ಪಾತ್ರೆ ಮಂಚನ್ನಾಳೆ ಮನುಗಿದ್ದಲ್ಲ. ಸೊಸೇರು ಬಂದು ಅತ್ತೆ
ಮಾವರ ಪಾದ್ಯ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುಯ್ತು. ಸೊಸು ಮುದ್ದಿರೆ ಇದ್ದಾರ್ಲವ್ವ ಚಿಂತೆ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಏನಾರ ಅಂದ್ರ ಅಥವಾ ಹೊಡುದ್ದಾ. ಹಿರೀ
ಸೊಸೆ ಏನಂತಾಳೆ. ಅತ್ತಮ್ಮ ಮಾವಯ್ಯ. ಪಾಳುಮಂತ ಗತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ
ಬರುವಾಗಿಲ್ಲ. ಬದುಕುಮಂತ ರೀತಿ ನಮಗಿಲ್ಲ. ನೋಡಿ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕೊಳು. ನಿಮ್ಮ
ಕಿರಿ ಸೊಸೆ. ನಾವು ನೀರೋಗಿದ್ದಾಗ ಎಸ್ತುರಲ್ಲ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪಾನುರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ.
ಹಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದ ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲ ಹಿಡುಗ್ಗಿಹ್ನಾಡಿ. ಕುಳ್ಳೆಗೆ ತುಂಬ. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಗ್ತು. ಹೋಗಿ
ಇದ್ದಿದ ತಕ್ಷಣ ಎಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಎಸ್ತೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪಾನುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಟ್ಟಾದ ಹಿಟ್ಟೆಲ್ಲ.

ಸರಮುರಿ ಗುಟು ಅಂತಾರೆ ಸೊಸೆಯರು
ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ಸೋಡಿ ಅತ್ತಮ್ಮ. ನಮ್ಮಂದ್ಕಿರ್ದೆಲ್ಲ ಅತರಾ ಹಿಟ್ಟಾಡಿ ಕಳುಗ್ತು. ಅವಳ ಗಂಡನಾದ
ಮೈದುನನವ ಮೂಗವ್ವೊಗೆ.

ಒಂದರಾ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕೆ ಅಂತಾರೆ ಸೊಸೆಯರು.
ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನಮ್ ಗುಡ್ಡಿದ್ದಾದ್ದ ಗುಟುಗಾಡಿ ಅಡ್ಡೆ ಉಪ್ಪು ಒಗುಡುವ ಅಡಿಗಿ. ಅವುಳ್ಳಂದನ್ನೆ
ಸೋ ಪ್ಯಾಳೆ ಸೊಕ್ಕಿಲಿ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡವಳೆ.

ಸೋಡ್ಕು ಅಂತಾರೆ ಸೊಸೆಯರು.
ಸೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಕಿರುಗೂಸ್ಕೂರಿ ಮೂದೇಶ್ವರ! ಕಾವ್ಯಲಗಡ್ಡಿಗೆ ಸರಗೂರಯ್ಯಂಗಿ-
ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಕಾಪ ಹುಟ್ಟುಬರೆ ಮೂದೇವ!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಿಜವೇಶ್ವಮ್ಮ, ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಕೇಳಿದ್ರು! ಮಾವಯ್ಯ ನಿಜಾ
ಅಂತ್ಯೇಳಿದ್ರು! ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾದ್ರು! ಮಾಡಿರುವಂತ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು
ತೋರಿಸ್ತಿದಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಗುಡು ಗುಡನೋಡ್ತಂದು ಮಾಯದನ್ನ ಮಾಯುವೆಸ್ತು ತಂದು!
ತೋರುತ್ತ ನಿಂತವರ ನೋಸೆಯರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮುಂದರದಿರುವಂತ ಅನ್ನವನ್ನ! ಸರಗೂರಪ್ಪ ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು! ಅಪ್ಪಾ ಮದ್ದಿ
ಗೇರಾಯ! ಇರೂವರಗ್ಗಾ ನಮ್ಮ ಮನೇರಿ! ವಂಚುಗೆ ಅಗತಕ್ಕದ್ದು ಇರಬಿಲ್ಲ! ಈವತ್ತಿನ
ಜಿವ್ವ ನಡದ್ದುದ್ದಲ್ಲ! ಆ ದಾಸಪ್ಪನ ಮಗಳು! ಆ ಮಳ್ಳಿಯಾದ ರಾಮಾಯ! ಆ ಮುಂಡೆ
ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆ ಇಪ್ಪವನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಿ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯಕು ಹೇಸದಿಲ್ಲ!
ಅವ್ವ ನೆಪ್ಪಾಡು ಹೇಗೆ? ಅಂತವ್ವ ಸರಗೂರಪ್ಪ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೋಸೆಯರೇ ಮಡದಿಯಾದ ಗೌರಮ್ಮಂಗಿ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ರು! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ
ದಾಸಪ್ಪನ ಮಗಳು ಸತ್ತಂತ ರಾಮಮ್ಮ! ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರ್ದೇಳೋ ಮಾತು! ಮಾವನಾದ
ಸರಗೂರಪ್ಪ ಅತ್ತೆಯಾದಿದ ಮಾತನ್ನ! ಗಾಡೆ ಒರಿಕೊಂಡು!
ಕೇಳ್ತು ನಿಂತವರ ರಾಮಮ್ಮ!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೋಡಿದ್ದಾ ವಾರ್ಗಿತ್ತಿರು! ನನ್ ಬಾಳ್ಗೆಮಿತ್ತಾಗೋ ಮಾತನ್ನ! ಅತ್ತೆ ಮಾವರ
ಕೈರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ! ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಮಾತಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಗುಡುಗುಡನೋಡ್ತಂದು!
ಅತ್ತೆ ಮಾವತ್ತ ಒಂದು ನಮುಸ್ಸಾರ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳಿ! ಮಾವಯ್ಯವರೇ ಅತ್ತೆಮ್ಮ ನವ್ವೇ!
ನನ್ನನ್ನು ಮಳ್ಳಿ ವಂಚುಗಾಣಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ನುಡ್ತು ನುಡ್ತು ಜರೀಕಿದ್ದೀರಲ್ಲ! ಯಾವ
ವಂಚುಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನು!

ಅಡನ್ನು ತೋರೊಡಿ ಅಂತಾರೆ ರಾಮಮ್ಮ!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಾವನಾದ ಸರಗೂರಪ್ಪ ಏನಂತಾನೆ! ರಾಮಾಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ವಂಚುಗೆ ಇದೆ!
ಏನ್ನತ್ತ ಕಂಡಿದ್ದೀರಿ! ನಿಮ್ಮ ನ್ವೇನಾರ ಬುಟ್ಟು ಕೂಟ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ! ವಾರ್ಗಿತ್ತೀರ ಬುಟ್ಟು

ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ! ರಾಮಾಯ! ನನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಲೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಿ! ನಿನ್ ಗಂಡುಂಗಿ ಒಂದತ್ತರ ಅಡ್ಡೆ-

ಮಾಡಿ ಮಡ್ಲಿದ್ದಿ ಅಂತಾನೆ ಸರಗೂರಪ್ಪ!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಮಾವಯ್ಯ ಅಂತದ್ದೇನೂ ನಾನು ಮಾಡಿಲ್ಲಲ್ಲ! ರಾಮಾಯ ಕೆಂಪು ಮಾಡಿರೋದಲ್ಲ! ಮಾಡಿರೋ ತೆನ್ನ ಮುಚ್ಚುವಂತ ರೀತಿ ತೋರಿಯಲ್ಲ! ಈ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ ಸಣ್ಣ ಬ್ಯಾಲೆ ಅನ್ನವನ್ನು! ನೀನು ಯಾರಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮಡ್ಲಿದ್ದಾಯ್? ಮಾವಯ್ಯ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಅಡ್ಡೆ ಮಾಡ್ಲೋಳಲ್ಲ! ಅಮ್ಮ ಸೊಸೇರೆ ವಿನ್ನವ್ವಾ! ರಾಮಾಯ ನಾನ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತಳಲ್ಲ! ತಪ್ಪು ಅನ್ನಾಯ ಯಾವ್ವ ಯಾರ್ಯ ಅನ್ನೋದ ಹೇಳಮ್ಮ! ಮಾವ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ ನಾವು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಲೇಳಿ! ಅರ್ಜನ ಸೊಸೇರೂ ಅಂದ್ಲೊಡ್ಲೊಂದು! ಎಲೊ ರಾಮಾಯ! ಯಾರುಬ್ಬೇರೂ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಮೂಗಪ್ಪ ಉಣ್ಣುವಂತ ತುಟ್ಟೇಲಿ ಅನ್ನ ಅದೆ! ನೀನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ ಹೊತ್ತು ಮಕ್ಕೂರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಲೇಳಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ್ದೆ! ಇಲ್ಲಿಂದೀಚೆ ಇವರಿವರೆಗೆ ಕದನೆಯನ್ನು ತಂದು ಮಡುಗೈಕೊಂಬುದಾಗಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇತ್ತರ! ಬಿಳಿಪಲ್ಲಿಯಾಗಿ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ಗ್ರಾಡೆಮ್ಮಾಲೆ ಕೂತೊಂದು!

ಲೊಪ್ಪ ಲೊಪ್ಪ ನುಡಿತ ಕುಂತವ್ವೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ನುಡಿವಂತ ಗೌಳ ಸಪ್ತವನ್ನು ಸರಗೂರಪ್ಪ ಗೌರಮ್ಮ ಕೇಳ್ಕುಟ್ಟು ಮಂಚದ್ದೇಲೆ ಕೂತೊಂದು ಅಲೋಚನಾ ಮಾಡಿದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ಗೌರಾಯ! ಈ ರಾಮಾಯಯನ್ನ ಹೆಂಗೆ ನೆಚ್ಚೊದು! ಆ ಮರಿದೇವ್ವ ಮುಡುಕ್ಕೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನೆ ಬಂದು ಗೌಳಿಯಾಗಿ ನುಡಿತಿದ್ದರಲ್ಲ ಅಂತ್ಲೇಳಿ! ಒಂದುನೂ ಕಾಣದಂತ ಸತ್ತಂತ ರಾಮವ್ವನ ಮ್ಯಾಲೆ!

ಕ್ಕಾಸ ಹುಟ್ಟುಸವರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಅತ್ತೆ ಮಾವ್ವೀರ ಮಾತ ಕೇಳ್ಕುಟ್ಟು ಸತ್ತಂತ ರಾಮವ್ವ! ಅಯ್ಯೋ ತೊದನಾಡು ಮಸೂಮ್ಮ ಬದನಾಡ್ ಸಿದ್ಧದೇವ್ವ! ಎಂತೆ ಕಪ್ಪುಣ್ಣೆ ನನ್ನ ಗುರಿ ಮಾಡುದ್ರಿ ಅಂತ್ಲೇಳಿ!

ಹೋಗಿ ಮಂಕುಡ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನುಗಪ್ಪೆ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಹಿವಾ!

ಅಪ್ಪೊಳಿಗೆ ಅರ್ಜನ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು! ದನ ಕರ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡ್ಕುಟ್ಟು ಕುರಿ ಕೊಟ್ಟುಗ್ಗೆ ಕುರಿ ಕೂಡ್ಕುಟ್ಟು! ತಂದ ತಾಯಿಗಳೆ! ಆ ಮೂಗಪ್ಪನ ಬೆಡ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿ ಸೋಗಿ!

ಮಾಡಿರೋದುಪಾಕಾರ ಅಂತರ ಮಕ್ಕಳು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಏನಂತಾರೆ! ಅಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳ ಒಂದಿಳುದ್ದೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ಸಮಸ್ತದಿ ಅವಳ ಅಂದು! ಯಾರು? ಸರಗೂರಪ್ಪನೋರು! ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ
ಸಗ್ ಸರಗೂರ ಏನಂತಾರೆ? ತಂದೆವೈ ತಾವತ್ತುನ ಜಿವ್ವ ಅತರ ಮಾಯ್ದು!
ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರಿ ಇನ್ನೊಂದ್ವಾರಾ ಮಾಯ್ದಳೆ! ಮೂಗಪ್ಪನ ಒಂದಿಗೆ ನೀಸಕ್ಕಾಗ್ತಿಲ್ಲ!

ಬ್ಬಾರ ಕುಂದಾಕ್ಕೇಳು ಅಂತರ ಮಕ್ಕಳು!
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಪ್ಪೊಳಗೆ ಮೂಗಪ್ಪನವರು! ಉಪ್ಪಿನ ಮಾಳ್ಗೆ ಉಪ್ಪಿನ ಕಟ್ಟಿಕೋಗಿದ್ದಲ್ಲ!
ಮನೆಗೆ ಒಂದು! ಗಂಡ ಅನ್ನುವಂತ ಭಾವನ್ನು ತಿಳಿಸ್ಕೊಂಡು ರಾಮಮ್ಮ! ಜೊಂಬಿನಲ್ಲಿ
ನೀರುಂಜೊಂಡು ನೀರೊಡ್ಡಿದ್ದೆ! ಆರ್ಥ ಬಾಪ್ಪೀರು ನೋಡಿದ್ದು! ಗಂಡ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ
ಓಡಾಡೊಂಡು! ನೀರೊಡ್ಡಿದ್ದಳಲ್ಲ! ಅಪ್ಪರೊಳಗಾಗಿ ಕೈ ಹಾಕೊಕ ತೊಳಿಸ್ಕೊಂಡು
ಮೂಗಪ್ಪ ಬಂದು! ಅಣ್ಣರ ತಂದೆವೈ! ಯಾತುಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮ ಕುಂತಿದ್ದಿರಲ್ಲ ಕಾರಣವೇನು!
ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರ ಏನಂತಿದ್ದಾನೆ! ಮೂಗಪ್ಪ ನಿನ್ನಾರು ಅಣ್ಣ ನಮಗ್ಗಾರು ತಮ್ಮ!
ನನ್ನೆದ್ದಿ ರಾಮಮ್ಮ ಕರುಣೊಂಡು!

ಬ್ಬಾರ ಒಗ್ಗನ ಮಾಯ ಅಂತರ ಅಣ್ಣರು
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಣ್ಣರ ಇದೇನು ಹೊಸ ಮಾತು! ನೋಡಪ್ಪ ನಿನ್ನೆಂದ್ತಿ ನಿನ್ನೊಂದ್ವಾರುವಾಗೆ
ಅಡುಗೆ ಮಾಡವಳೆ! ನೀನು ಒಪ್ಪಾ ಜಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಊಟ ಮಾಡಪ್ಪ
ಅಂದು! ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನನ್ನೆಂದ್ತಿಗೆ ಒಂದಿಳುದ್ದೆ ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಸವ್ವೊಕ್ಕೇಳು ಅವನು
ಮೂಗಪ್ಪ! ಸವ್ವೊಕ್ಕೇ ಇರಕಾದದಪ್ಪ! ಹದವಾದದಗೆ ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಂಬೋಗಪ್ಪ
ಅಂದು ಪಟ್ಟದ ರಾಮಮ್ಮ ತಪ್ಪೆ ತಂದ್ವಿ! ಹಿಟ್ಟಿಕ್ಕಿದಳು ಎಸ್ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳು! ಮೂಗಪ್ಪ
ಉಣ್ಣು ಅಂದು ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಮೂಗಪ್ಪ ಕೈಮಡ್ತಿ ಊಟದ ಮೇಲೆ ಬಾಯ್ಕೊಡ್ವಿಲ್ಲ!
ಅಡ್ಗೆ ಅಮೂರುವಾಗಿತ್ತು! ಏನು ಎದ್ದು ಕಾಣ್ವಿಲ್ಲ! ಆರು ಜನ ರಾಮವ್ವ ವಾರ್ತಿತ್ತಿರು
ಮಾತಾಡೊಕ್ಕಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅವಳು ಮಾಡಿರೋ ಎಸ್ರ ಅವಳಲ್ಲೇ ಉಣ್ಣೊಡ್ಡಿ
ಅಂತ ಅವಳಿ! ಮೂಗಪ್ಪ ಊಟ ಮಾಡದ್ದಲ್ಲ! ಅಣ್ಣರ ಇದ್ದೇನು ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೋ!
ಮಾಡಿರುವಂತ ಅಡ್ಗೆ ಎದ್ದು ದಿವ್ಯಕುಂತೊ ಈ ಜಿವ್ವ ರುಟಿಯಾಗದೆ! ಹಂಗಂದ
ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ ತಂದೆಯಾದ ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ಒಂದೇ ಅಗ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂತೊಂಡು

ಊಟ ಮಾಡಿ! ಅಕ್ಕೇರಿ ಮುಖ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೂತುಕೊಂಡು! ಇವರ ಬಾಯ್ಲಿಲ್ಲ
ಒಗುಚು ಅವನ ಬಾಯ್ಲಿಲ್ಲಾ ರುಚಿರುಚಿ! ಇವರಿಲ್ಲ ಉಗುದ್ಬುಟ್ಟು ಸುಮ್ಮ ಕುಂತಿದ್ದ-

ಅಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತ ಕುಂತವ್ ಮೂಗ್ಗಾಪ್ಪ!

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣು!

ಅರ್ಜನ ಅಕ್ಕೇರಿ ನೋಡುತ್ತು! ಮಾದೇಶ್ವರನ ಮೈಮೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ! ಬ್ಯಾರ
ಮೂಗಪ್ಪ ಊಟ ಮಾಡುವಂತ ಹರುವಾಣವಿತ್ತಲ್ಲ! ನೋಡಪ್ಪ ಮೂಗಪ್ಪ! ನಿನ್ನೆ
ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಿನ್ನೆದ್ದಿ ಮಾಡಿ ಮಡಿಕೊಂತವ್! ನಾವು ಇದೇ ತರ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆವ! ನಿಮ್ಮ
ಬ್ಯಾರ ಇಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಗಂಡ್ವಿರೈ ಬ್ಯಾರ ಇತ್ತಿದ್ದ! ನಿನ್ನೆದ್ದಿಯಾದ ರಾಮಾಯಿ!

ವಾಚುಗ್ಗಾಕಿಯಲ್ಲ ಅಂತಾರ ಅತುಗೇರು

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣು!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಕಿಡುಗಕ್ಕೇರಿ ಮಾದೇಶ್ವರ ನೋಡುತ್ತು ಅಕ್ಕಾ ಇದೇ ಒಂದು
ಸಮಯವಲ್ಲ! ಇವರಿಬ್ಬರ ಎದುರೈ ಇವರಿವುರೈ ಕನ್ನ ತಂದ್ವ ಡಕ್ಕೇಕು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಾದೇವ!
ಮೂಗಪ್ಪನ ಮೈ ಮೇಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ! ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೂರ್ತವಾಗಿ! ಕ್ಕಾಪ್ಪವನ್ನ
ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಅಕ್ಕೇರಾತನ್ನು ಅಕ್ಕೇರ ಮಾಡತನ್ನು ಮೂಗಪ್ಪ ಕೇಳ್ಕುಟ್ಟು! ಛೇ ಅಕ್ಕೇರಿ!
ಬಾಳ್ಕುರಿಬೇಕು ಅಂತ ಎಲ್ಲಿಗುಂಟ ನೀವ್ವಾರೈಸೊಂಡಿದ್ದಿ! ನನ್ನೆದುಗೆ ಇಪ್ಪವಲ್ಲ ನಾ
ಇಲ್ಲದ ಯಾಳ್ವದಲ್ಲಿ! ನವ್ವೆದ್ದಿಗಿ ಎಂತ ಬಂಧಾನ ಕೊಡ್ತಿದ್ದಿ! ನವ್ವೆದ್ದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ
ಅರ್ಥೇಯ! ಅವಳೇ ಮಾಡಪ್ಪೇ ಅಂತಿದ್ದೀರಿ! ನಾನೇ ಬಾಯಾರೆ ಊಟ ಮಾಡಿದ
ಅದ್ಗೆ ಅಮೂರ್ತದ ರುಚಿಯಾಗದೆ! ಅದ್ವ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ್ವಿರು ಉಪ್ಪ ಒಗುಚಿ
ಅಂತಿದ್ದಾರಲ್ಲ! ಬಾಳ್ಕುರೋ ಕೆಲ್ಲ ಇದೇ ಪಾನೇ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ-

ಅಕ್ಕೇರೇಲ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವ್ ಮೂಗಪ್ಪ

ನೋಡ ನಮ್ಮ ಶಿವಣು!

ಮೂಗಪ್ಪ ಜಗುಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬೀಳ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇಶ್ವರ! ಮೂಗಪ್ಪ
ರಾಮದೈ ಇವ್ರಯೆ ಇಂಗಡವಾಗ್ಗೇಕು! ಮನೆ ಕುಟುಂಬವೆ ಒಂದಾಗ್ಗೇಕು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ
ಮನೆಗೆ

ಮಾಯದ ಬೀಳ್ಕು ಉರುಬವುರ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣು!

ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ವಿನಂತಾರೆ?! ಎಲೋ ಮಕ್ಕಳೆ ಸೆರುಸೊಂಡು
ಬಾಳೋದೋಗಿ ಅಂದು ಯಾರು! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು! ಮೂಗಪ್ಪ ವಿನಂತರೆ?!

ತಂದೆ ಅರಿಸಾಂಗೋಲ್ಲ ಬ್ಯಾರೆ ಒಗ್ಗಾನ ಮಾಡ್ತಿನಿ ಅಂದು. ಆರ್ಥ ಗಂಡ್ಯಕ್ಕೇನಂತೆ!
ತಂದೆವ್ರ ನಾನ್ವಾ ಅಲ್ಲಿ ನಿಗಸಕ್ಕಲ್ಲ! ಅದ್ವೈ ಅಸ್ತಮ್ಯಾರೆ ಒಂದು ಮೂಗಪ್ಪನೇ
ಒಂದಂತೆ!

ಅಲ್ಲಿ ಕದನ ಉಂಟಾದವರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಬೇಕೆ ಬೇಕಾದ ಜನುಗಳೆಲ್ಲ! ಮೂಗಪ್ಪನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ!
ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ಸಮುದಿಕರಲ್ಲ ಒಂದು ಮೂಗಪ್ಪನಿಗೆ ವೈವದ ಮಾತೇಳಿದ್ದು!
ಅವ್ವರಾ ತ್ತೆಲ್ಲ-

ಅವ್ವ ಮರುಳಾಗ್ಗಿಲ್ಲರೂ ಮೂಗಪ್ಪ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಏಕಾಂಗಿ ಮದ್ದು ಏಳ್ಕಲೆ ಕರು. ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡೇಶ್ವರ ನೋಡುದ್ದು!
ಮೂಗಪ್ಪನ ಮಕ್ಕಳೆ! ಜಗಳ ತಂದಿಕ್ಕಿದ್ದಿನಿ! ಕೊಟುಗೇಲ್ಲಿರುಮಾಡುವೆಲ್ಲಾ! ಹುಲ್ಲು
ನೀರು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟೇಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾವೆ! ಹತ್ತಿದ ಜಗಳ ಹರಿಸಿಲ್ಲ!
ಏಕಾಂಗಿ ಮದ್ದು ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಕರುಗಣ್ಣ ನೋಡುದ್ದು ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಮೂಗಪ್ಪನವರ
ಇಂಗ್ಗೆ ಮಾಡುದ್ದು, ನನ್ನೊಕ್ಕಾಯ್ತರೆ ಅಲ್ವೆ ಹೋದ್ರೆ ಒಕ್ಕಾಲಕ್ಕಲ್ಲ ಅಂತೇಳೆ!

ಮಾಯದ ಯಾಸ ತಾಳ ನಂತವರ ಜಗದೊಡೆಯ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಹೇಳ್ತಿನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ದೇವರು ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಣ್ಣ!
ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಇವೆರಡು ಒಕ್ಕಲು ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಪರದೇವರಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾಗತಕ್ಕಂತ ಮಗಳೇ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು!
ಅವಾಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು! ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನೀನು ಪರದೇವರಿಗೆ
ಒಕ್ಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವ್ವಾ! ಕಂಡಿತ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ನನ್ನ ಸಿರಾಸ್ಸಾ ತೆಗೆದು ಮದ್ದದ್ದು!
ನಾನು ಒಕ್ಕಲಾಗೋಲ್ಲ ಪರದೇವರಿಗೆ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮಾ ಪ್ಪಾಜೆಯವರು ಹುಸಿಗೆ
ನಗುತ್ತಾ! ಪರವಾಯಿಲ್ಲ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಕೊವಿ ಕೂವ್ವಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು!
ಅಟ್ಟಬಿಟ್ಟು ಈಜಿಗೆ ಬನ್ನುಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಅಲ್ವೆ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ!
ನೋಡ್ತಾ, ನೋಡ್ತಾ, ಇವಳನ್ನು ನನ್ನ ಒಕ್ಕಲು ಪಡಿಸಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಇವಳ
ಕ್ಕೆಲಿ ನಾನು ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಡ್ತನವರು!
ಇವಳಿಗೆ ಯಾರ ಕಂಡ್ರೆ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಇದ್ದೆದು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆಯವರು ಆರು
ಮೂರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಳಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಪರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!
 ಪುಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಬರುವ ಬೆಂದವಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ.....!"
 ಪರಪರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ!

ಸುಟ್ಟ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಹಾಲು ಸಾಗುವಾಗಿ ಬಾಳಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಒಂದಾನು ಒಂದು ಜಿಪ್ಪ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಅವರ ಮಡ್ಡಿ ಗೌರಮ್ಮನವರು! ಉಟುವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಎನ್ ಸ್ವಾಮಿ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಲಗ್ನವಾಯ್ತು! ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿವಳ್ಳಂತ ಮಗನು-! ಮೂಗಪ್ಪ ದ್ಯಾವಳ್ಳೆ ಲಗ್ನ ಆಗಿಲ್ಲ! ಅಂತವಳೆ ಗೌರಮ್ಮ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ!

ಮಹದಿ ಆಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿದನು ಸರಗೂರಪ್ಪ! ಮಡ್ಡಿ ಗೌರಾಯ್ತು! ಇಂದಿದ್ದೊರು ನಾಳೆ ಇರೋದಿಲ್ಲ! ನಾಳೆ ಇದ್ದೊರು ನಾಳಿದ್ದಿರೋದಿಲ್ಲ! ಹಿರಿಯರಾರ್ಪನಕ್ಕೂ ಲಗ್ನವಾಗ್ತೆ! ಕಿರೀ ಮಗ ಮೂಗಪ್ಪ ದ್ಯಾವಳ್ಳೆ! ನಾವು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ! ಅವುನ್ನೆ ಮದುವೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡೋದ್ದಾಲ್ಲ ಮಡ್ಡಿ! ಈ ಬಾರಿ ನನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನ ಮಾಡೇ ತೀರ್ತೀರು" ಎಂಬುದಾಗಿ! ಹೆಣ್ಣು ಪುಡೀಕೊಂಡು ಬತ್ತವರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ!!

ಹೆಣ್ಣು ಪುಡೀಕೊಂಡು ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಬತ್ತಿದ್ದ! ಮಗನಾದಂತ ಮೂಗಪ್ಪನವರೇ! ತಕ್ಕಾದಂತ ಪಧೂ ಒಂದೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲಾ ಉಂಡೂ ಸುತ್ಕಂಡು!

ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದವ್ರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರಪ್ಪ ಹಾಲು ಸಾಗುವಾಗಿ ಬಾಳಾ ಇರೋರು ಅಂದ್ರೆ! ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ದಾಸಪ್ಪನವರು! ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮಡ್ಡಿ ಬಲ್ಲಮ್ಮನೋರು! ಅವರೊಟ್ಟಿಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುತಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ! ಅವಳೆನ್ನೂ ಎನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರೆ!

ಅಯ್ಯಾ ಕರ ಚುಂಬ ಕೇಕೋ ರಾಮವ್ವ!

ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವಣಾ

ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮನಪ್ಪನ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂತ್ಯೇಕ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರು ಬಂದ್ರೆ ಅಂತ್ಯೇಕ ದಾಸಪ್ಪನವರು! ಕೈ ಕಾಲಿಗೆ

ನೀರೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಕೈಕಾಲು ತೊಟ್ಟೊಂಡು ಸರಗೂರಪ್ಪೋರು! ಬಲಗಾಲೆತ್ತಿ ಹೊಸ್ತ
ದಾಟೊಂಡು! ಹೋಗಿ ಮಂದಲೆ ಮೂಲ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ! ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ನೀವೆಂದೂ
ನಮ್ಮಟ್ಟ ಕಡೀಕೆ ಬಂದೋರಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ದೂರ ತಮ್ಮ ಪಯದಾಸಪ್ಪೋರು ಕೇಳಿದ್ದು!
“ದಾಸಪ್ಪೋರ ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ಯಾರೂ ನಿಮಗೆ! ಯಾವವನಾಚಾರನೂ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲೇನಲ್ಲ!
ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಸರಗೂರಪ್ಪನೋರೆ! ಅಯ್ಯೋ ದಾಸಪ್ಪನವ್ವೆ! ನಮ್ ಮನಸ್ಸಾನ್ನು ನಿಮ್
ಮನಸ್ಸಾನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಲಗತ್ತಾಗದೆ! ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಪಡೋಳ್ಳಿಗಳು ಸಮ ಆಯುವೆ! ನಿಮ್ಮ
ಮಟ್ಟಲ್ಲಿ ನಾನಿವಿ! ನಮ್ ಮಟ್ಟಲ್ಲಿ ನೀವಿದ್ದೀರಿ! ಆ ನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿ ದಯವಿವ್ವೆ!
ನಿಮ್ಮ ಮನಗೊಪ್ಪೋದಾವ್ವೆ!

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನುಟುಪ್ಪಾಡ ಆಗುವುದಿ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ! ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ನುಟು ಬೇಕೇಬೇಕು ಅನ್ನೋದಿದ್ದು!
ಛುಮ್ಮುಗುಟನ್ನ ಯಾರ್ ಕೈಲಿ ತಪ್ಪಕ್ಕಾಯ್ದರೆ ಸ್ವಾಮಿ! ನಮ್ಮೆಂದನ್ನ ಒಂದು ಮಾತು
ಕೇಳ್ಳೋರು!

ಅವಳ ಕೇಳಿ ಬರಿಸಿ ಹಾಕಿ ಅಂತಾರ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

“ಎನ್ನಾ ಮದ್ದಿ ಸರಗೂರಪ್ಪನೋರು ನಮ್ಮನೆ ನೆಂಟ್ರೇಲ್ಲೋಕೆ ಅಂತ ಬಂದವ್ವೆ!
ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದೀತಾ ಮದ್ದಿ! ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಕ್ಕ ರಾಮಾಯ! ಸೇರುದ್ದನೇಲಿ
ಸುಕುವಾಗಿದ್ದೇಕು ಅನ್ನೋದೆ ನನ್ನಾಸೆ! ಅಂತ ಒಳ್ಳೆ ನುಟು ತಾನಾಗೇ ಬಂದಿರೋಗಿ!
ನಾನ್ವೇಲೋ ಅಂತದ್ದು ಬ್ಯಾರೆ ಇದ್ದತೆ?!

ನೀವೊಪ್ಪಿಗೆ ಅಂತಾಳೆ ಬಲ್ಲಮ್ಮ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಬಲ್ಲಮ್ಮನವರ ಒಳ್ಳೆ ಪಡೊಂಡು ದಾಸಪ್ಪ ನೋರು! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ತಾವ್ವೆ
ಬಂದ್ವು! ಸ್ವಾಮಿ ಸರಗೂರಪ್ಪನವರ ನಮ್ಮೆಂದ್ರ ಒಪ್ಪೋಯೊ ಐತೆ!

ನಮ್ಮ ನುಟು ಬೇಕೇಲಿ ಅಂತಾರೆ ದಾಸಪ್ಪ
ನೋಡೆ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ದಾಸಪ್ಪನವರ ನಿಮ್ಮ ಮೊಕ್ಕೇಳಿ! ನಂಗೆ ಹಾಲು ಅನ್ನ ಉಂಡಂಗಾಯ್ವು! ನಿಮ್ಮ
ಬಾಲ ಪದ್ರೇನು ಅಂತ ಕೇಳ್ವವದೆ! “ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಗಂಡ್ನಾಕ್ಕಿದ್ದರಿ

ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕ ಇರಲಿಲ್ಲ! ಶ್ರೀಮನ್ ನಾರಾಯಣ್ ಸ್ವಾಮ್ನ ಹೆಣ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು! ನಮ್ಮ ಮರಿದೇವ್ ಶ್ರೀಮದ್ವರಾಯ್! ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಶ್ರೀಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಅವಳೆಷ್ಟು ವಿಸಂತ ಕರಿಸಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರೆ! ಅಂದ ಚಂದ ಚೆಲುವ ಧಾವ ನೋಡಿ! ಉದ್ಧ ಭೂಷಾ ನೋಡಿ! ಕರಚೆಲುವೆಯಾದ ನನ್ನ ಮಗಳ್!

ರಾಮವೈ ಅಂತ ಕರದಾವಿ ಅನುತಾರಿ
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ಅಯ್ಯಾ ನನ್ ಮಂದೇವ್ವು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಮುಡುಕ್ಕೂರ ಮಲ್ಲಪ್ಪ! ನನ್ನ ಮಗುನ್ನ ಮೂಗಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕರ್ದಿದ್ದೀನಿ! ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಹೋಡಿ ತಕ್ಕನಾಗದೆ! ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳವ ಮುಂದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡವ! ಒಬ್ಬ ಮೊಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಳ್ ಹಿಡ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ್ಯೇಳಿ!

ಈಳ್ ಮಡುಗವರ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ನಾಳೆ ಜಿವ್ವ ತಗರಾಲ್ ಮಾಡೋ ಹಂಗಿಲ್ಲ! ಇಳ್ ಹಿಡುದ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಪ್ಪಾ ತು ಅಯ್ಯ ತಾನೇ ಅಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾಳೆ ಜನ ಹೋಗಿ ಹೋಯಿತ್ತು ಕೈಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಿ! ಯಾವತ್ ಚಪ್ಪಾ ಯಾವತ್ ಧಾರೆ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕೇಳ್ವಂಬರದಾಯ್ತದೆ ನಾ ಹೋಗಂವ! ಅಂತ ಸರಗೂರಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದು! ಅಗ್ಗಿ ಹೋಗಿದ್ದು ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ದಾಸಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದು! ಊಟವಾಯ್ತು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸರಗೂರಪ್ಪ!

ಅವರು ಕೊತ್ತೆಗಾಲ ದಿಟ್ಟು ಬರುತಾರೆ
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

ಬಂದ ತಂದೆ ಮೊಕವನ್ನು! ಅರು ಜನ ಗಂಡ್ವಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತು! ತಂದೇವ್ವ ತಮ್ಮ ನ್ನೆಲ್ಲಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರಿ! ಅಪ್ಪಾ ಮಕ್ಕಳೇ! ಮೊಳೆವೊಳ್ಳ ಮಸ್ತಾಗಿ ನಂಟದ್ರು! ಮೂಗಪ್ಪಂಗೆ ತನ್ನದ ವಧು ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ! ಕಡೇವಾರೀಗೆ ಕೊತ್ತೆಗಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದೆ! ಕೊತ್ತೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಸಪ್ಪನವರ ಮಗ್ಗು ರಾಮವೈಗೆ!

ಒಪ್ಪಾತ ಕೊಟ್ಟನ್ನಿ ಅಂತಾರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡ ನಮ್ಮ ಹಿವನಾ!

“ತಂದೆಯವರೇ ಸಿಫಾನ್! ಅವರ ಮನವ್ವಾರಕ್ಕೂ ನಮ್ಮನುಸ್ತಾರಕ್ಕೂ! ಅಕ್ಕಿಯರಳು ಬೆರುದಂಗೈತೆ! ತಮ್ಮ ನ್ನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಳ್ಳಾನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕರೇ! ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡೋವಾಂತ್ಯೇಳಿ! ಅದ್ವನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕ ಹೇಳುತ್ತು! ಕ್ಕಿ ಕಡೇ ಗಾಲದಲ್ಲಿ! ಉಪ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲೇಗಿ ಉಪ್ಪನ್ನ ಹೆಡಾ ಕ್ಕಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ! ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗನು

ಮೊಗಪ್ಪ ಬಂದು! ಅಯ್ಯೋ ನನ ಕುದ! ಲಗ್ಗೆ ಆಗೋ ನನ ಕುದ ಅಂತ ಸರಗೂರಪ್ಪ
ಹೇಳಿದ್ದು! ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ತಂದೇವ್ರೆ ಅಂತ್ವೇಳಿ ಮೊಗಪ್ಪ ಅಂದನು! ಅಪ್ಪಾ ಮಗುವೆ ಕಪ್ಪೆ
ಕಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ ರುಂಡಿ ಕಾಣುತ್ತೀಯೆ! ಅಂಗೈ ಮುಂದುಕೆ ಮೈ ತುಂಬ ಕೊಲೆ ಮುಕ್ತೆ!
ಗಂಡು ನೋಡಬೇಕು ಅಂತ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಬಂದು! ನಿನ್ನ ಮೊಕ ನೋಡಿದ್ದೆ ಕುದ
ಅಯ್ಯ ಪಟ್ಟೊತಾರೆ!

ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಸಮಾಡು ಅಂತಾರೆ ಸರಗೂರಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತುಂಡು! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ! ಈ ಉಪ್ಪರಿಗಿರಿಗಲ್ಲಾ
ಕಾಮಗರೆ ಒಳಗೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡ ಅಂತವನು! ಅವರ ಜಾತೀರ್ಟ್ಲಾ ಬಾಳ ದೊಡ್ಡ
ಮನುಷ್ಯ! ಆ ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡ ಅಂದರೆ! ಕುಲದವರಿಗಲ್ಲಾ ಇವನು ಗೌಡ!
ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಲೀ! ಯಾವ ದೇವರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಲೀ! ಅವನನ್ನು
ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾಣ್ಣೇಕಾದಂತಾದ್ತು! ಆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ ತಾಳಿಕೊಂಡು!
ನಾನೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ! ನಾನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡ್ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ
ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ! ಯಾವ ತರವಪ್ಪಾ
ಅಂದ್ರೆ! ಅಡ್ಡ ರುಮಾಲು ಸುತೊಂಡು ಬುಟ್ಟು! ನಿಲುವಂಗಿ ಇಟ್ಟುಂಡು! ಅಡ್ಡಂಗಿ
ಇಟ್ಟುಂಡು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಾಕ್ಕುಂಡು! ದೊಣ್ಣೆ ಕೈಲಿಬೊಂಡು!
ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರ ತಾಳಿದ್ದೇ! ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ
ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಬೇಗೌಡನವತಾರ ತಾಳುಂಡು! ತಿರುಗಿ ಅಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು!
ಯಾರವ್ವಾ ತಾಯಿ ಮನೆ ಒಳಗೇ ಅನ್ನುಟ್ಟು ಬಾಕಲು ತುಟ್ಟುಟ್ಟು! ಅದೇ ಶಿವತರಣೆ
ಗೌರವ್ವ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು! ಬಾಕಲು ತೆಗೆದು ನೋಡೋದೊರ್ಟ್ಲೆ! ಕೆಂಬೇಗೌಡ್ತು! ಓಹೋ....
ಬನ್ನಿ ಗುರುಗಳೇ! ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ಅಂತೇಳ್ತುಟ್ಟು! ಕೈಪಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟುಕಂತೆ!
ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಯಕ್ಕಾರ! ಕೆಂಬೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ! ಹುಸಿನಗೆ ನಗುತ್ತಾ!
ನೋಡ್ವಾ, ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕಳು! ಕೆಳಗೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಹಲ್ಲುಟ್ಟಿ ನೆರ ಮುಂಡೇ ಮಕ್ಕಳು

ನಂಬುವಾರರು ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಜೆ ಕೈಕಾಲು ತೋಳತೊಂದು ಬಂದ್ರಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಿವರಣೆ ಗೌರವ್ವ ನಡುಮನೆಲಿ ಮಂದಲಿಗೆ ಹಾಸಿ ಮಂದಿಲಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನೆ ಹಾಕಿ ಕುಂದುಬ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಕಾಮಗೆರೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ಅವತಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರು! ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಕೆಳಗೆ ಮಡ್ಡೆಬುಟ್ಟು ಕೊತ್ಕಂಬುಟ್ಟು! ಕೊತ್ಕಂಬುಟ್ಟಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎನ್ನಾ ಬ್ರಾಳಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ದೆ! ಸಿವ ಸುಣೆ ಗೌರವ್ವ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಬಂದು ತಪ್ಪೆಮ್ಮಾಲೆ ಮಡಗ್ಗುಟ್ಟು! ತ್ತಾವಟಿಗೆ ಮೊಲೆ ಮಡಗಿ ಬುಟ್ಟು! ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕ್ಕತಾ ಹಾಕ್ಕಪ್ಪಾ! ಅಲ್ಲಿ ಮಾಹಾತ್ಮ ಕುಂಡಿತ್ತಂತೆ! ಈ ಗೌರವ್ವನ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಮೂಗಿಪ್ಪ! ಎಲೆ ಕಟ್ಟ ಹೆಗಲು ಮೇಲೆಕ್ಕುಂಡು! ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಅಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ್ವಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿರುವಂತ ಮಾಯಕಾರ ಮಂದಿರವರು ನೋಡ್ಬಟ್ಟು! ಇವರು ಯಾರಪ್ಪಾ ಅಂತ್ಯೇಳದ್ರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಹೀಗೆ ಕೇಲ್ತೀರಾ! ನನ್ನ ಮಗನಲ್ಲಾ ಅಂತ! ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟವ್ವಾ ಅಂದ! ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಲ್ತೀರಲ್ಲಾ! ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಕೊಟೀಕಾದರೆ! ಗೌಡರನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾ! ಇದೇನು ಕೇಲ್ತೀರಲ್ಲಾ! ಇನ್ನೂ ಮದುವೆ ಇಲ್ಲ ಅಂಥ್ಲಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾಜೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಡಿದ್ದವ್ರು! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಚೇ ಚೇ ಬಿಡು ಗೌರವ್ವಾ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಾ ಒಪ್ಪಿರಿಲ್ಲ! ಈ ಮರ್ಗ ಲಗ್ನ ಅಂತ ವಿರ್ಬಾದು ಮಾಡಿವಿ! ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳದ್ರು! ಅದ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೊತ್ತೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರಪ್ಪಾ ಅಂದು! ಬಲ್ಲವ್ವ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುಬಿಟ್ಟಿವಿ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಬಿಡುಬಿಡು! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಾ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಅದ್ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದಳು! ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ಬಂದು ಗುಂಬಳಕಾಯಿ ಊದಲಗಿಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಂಡು! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಕ್ಕುಂಡು! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲ ಹರಿಸ್ಕುಂಡು! ಹೊಟ್ಟೆನಾ ಮಡಕೆ ಗಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟುಂಡು! ಕಿವ್ವುರು ಅವಳಿಗೆ! ಇತ್ತಾಗೆ ಕರದ್ದೆ ಅತ್ತಾಗೆ ತಿರಗದ್ದೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಅಲ್ಲವ್ವ ಅಂತ ಮಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂಬಂದು ಬೆಂದ ಮಗನಿಗೆ ಕಟ್ಟೀಕು ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ ಅನ್ನುತ್ತಂತೆ! ಅವಾಗ ಗೌರವ್ವ ಏನು ಹೇಳ್ತಾಳೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡರೇ! ನಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವರು ನೀವು! ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ತಕ್ಕಂಬಂದು! ನ್ಯಾಯ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕಂತವರು ನಾವು! ನೀವೇ ಇಂತ ಮಾತೇಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಎನಾರ ಹೋಗಿ! ಒಪ್ಪಿಳ್ಳೆ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು ಅರಿಸಿನ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಮಡಗ್ಗಟ್ಟಿವಿ! ಈಗ ನಾವೇನಾದರ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಬ್ಬಾಡ ಅನ್ನುತ್ತೆ! ನಿಮ್ಮ ನೈಲ್ವಾ ನ್ಯಾಯ ಸೇರಬಿಡಲೆ! ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟಾರಾ ಸ್ವಾಮಿ ಕುಲದವರು ಅಂದುಬಿಟ್ಟಂತೆ!

ಹುಂ..... ಏನೋ ಆಗಿದ್ದು ಆಗೋಯ್ತು! ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಈಗ ನಾನು ಒಯ್ಯವಿ ಕೂವ್ವಾ! ಅವರೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಓರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಬಂದಿವು! ಆ ಓರಿಗಳು ಕಿಕ್ಕಂಡು! ಅವರೇ ಕಡೆ ಮೇಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ನನಗೆ ಬಾಳೆ ತೊಂದ್ರೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ! ನನಗೇನೋ ಬೇಜಾರಾಯ್ತು ಬಂದೆ ಕೂವ್ವಾ ಅಂತಂದ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಆಗಿದ್ದು ಆಗಲಿ ಪರಿಣಾಮ! ಸಂಬಂಧ ಇದ್ದಂಗಾಗೋಯ್ತು! ಆದ್ರೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಗೆ ಕರಿಬೇಕವ್ವಾ! ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಂಪೇಗೌಡರೇ! ಇಂತ ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ! ನೀವೇ ಮುಂದಾಳು ಗೌಡರು! ಇಂತದಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೀಂಗಿಂತೇಳ್ತೀರಲ್ಲಾ ದಮ್ಮಯ್ಯಾ! ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದ್ರೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ ನಾನು ಹತ್ತು ಜನರ ಸಮ್ಮುಖ ಬರ್ತಿನಿ! ನಾನೂ ಒಂದೆಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂತೀನಿ! ಒಂದ ಹಣ ಮುಯ್ಯ ಹಾಕ್ತೀನಿ ಕೂವ್ವಾ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗ್ನಿ ಓಗಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಅಂದು ಬುಟ್ಟು ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ... ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡರ ಅವತಾರ ತಾಳಿದ್ದಕ್ಕ! ನನಗೆ ಮುರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಇರಲಿ ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಮುಂದೇ ಮಕ್ಕಳೇ ನಿಮಗೆ ನಾನು ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ಕೈಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಮಾಡಿಸ್ಕಳ್ಳೇ ವೋದ್ರೆ! ನಾನು ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಫಲವೇನು ಅನ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅವರು ಏಳು ಮಲಗೆ ಬತ್ತವರೇ! ಮಾಡೇವಾ

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಇನ್ನು ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಕೊತ್ತೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಕೊತ್ತೇಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲವ್ವನ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ಬಟ್ಟಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅದೇ ಕಾಮಗರೆ ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಬನ್ಬಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರವ್ವಾ ಮನೆ ಒಳಗ! ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ತಪ್ಪಿದರು! ಆಹಾಗ ಬಂದು ಬಲ್ಲವ್ವಾ ನೋಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಷ್ಟವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು! ಇದೇನು ಸ್ವಾಮಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಬೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲವ್ವ ಗಂಡು ನೋಡಿದ್ದೀಯಾ?! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ ನಿಜಗುಣ ಮೂಗಯ್ಯ! ಅವನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ಬಟ್ಟು! ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ತೆಗೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಾ ಒಪ್ಪಿಲ್ಲ! ಏನು ಆ ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಮಗ! ಮೂಗಯ್ಯ! ಅಂತಕ್ಕವನು ಯಾವ ತರವಾಗವ್ವೆ ಗೊತ್ತವ್ವಾ! ಯಾವ ತರ ಇದ್ದಾಣೆ! ಸ್ವಾಮಿ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಕೇಳಿದ್ದಾ! ಅವನು ತಲೇಲಿ ಹೇನು ಮೂಗಂಡಗಿ! ಸೀರು ಮೂಗಂಡಗಿ! ಮರಿ ಮೊಳ್ಳಂಡು ವಾಸ ಮಾಡ್ತವೆ! ಒಂದು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿನದೇ ಕಾಯ ಗಾತ್ರ ಜಿಬಿರುಂಟು! ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು

ಹಿಟ್ಟಿನ ಮುದ್ದೆ ಗಾತ್ರ ಮುಸುರಿ ಉಂಟು! ಅವನ ಬಟ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಲೂ ಸಹ ಬೇಯೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಅಂತ ಕೊಳಕ ಮೂಗಯ್ಯನ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಒಪ್ಪಿದಳಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ತರವಲ್ಲ! ಅಂತವೇ! ಕೆಂಪೆಗೊಡ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಳು ಆಗ ಏನು ಹೇಳ್ತಾಳೆ ಅಂತೇಳ್ಕೊಳ್ಳಿ! ಏನೋ ಸ್ವಾಮಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಗಲಾಯ್ತು! ಮೂತಾದಿದ್ದಾಗಲಾಯ್ತು! ಇನ್ನ ಮದುವೆ ಮಾಡೋದು ಎರಡು ದಿನ ಇದೆ! ಬೇಸ್ತವಾರ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ವೊಯ್ಯನಿ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲಾಗಲಾಯ್ತು! ಮುಣಾನುಸಂಬಂಧ ಇದ್ದದ್ದುಲೆ ಆಗಲಾಯ್ತು ಕೂವ್ವಾ! ನೀವು ನನ್ನ ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಕರೀರವ್ವಾ ಅಂತೇಳಿದ್ರು! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಕುಲಗುರು ಬುಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡೀವಾ! ಕರೀತೀವಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕೊತ್ತೇಗಾಲದ ಬಲ್ಲವ್ವ! ಸರಗೂರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಗೌರವ್ವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು! ಬೀಗ ಬೀಗತೀರು ಸೇರ್ದೆಂಬ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟೋದಕ್ಕೆ! ಅವರು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯವರೇ ಬೀಗಬೀಗರು!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಇದೇ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸಮಯ ಅಂತೇಳ್ಕೊಳ್ಳು! ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿ ಅವತಾರ ತಾಳ್ದೆಂಬ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಹಾರುಗಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಕುಂಡು ಪಂಚೆ ಮೈಗೆ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರುವಯ್ಯನ ಯಾಸ ತಾಳ್ದೆಂಬುಟ್ಟು! ಅತ್ತಿಂದ ಬದ್ತಾ ಇದ್ದರಂತೆ! ಇತ್ತಿಂದ ಇವರು ಬೀಗ ಬೀಗತೀರು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರಂತೆ! ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಿಸಕ್ಕೆ ವೊಯ್ದಿದ್ದಲ್ಲ! ಇವರು ನೋಡುಟ್ಟು! ಅರ್ಧದಾರಿ ಒಳಗೆ! ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ ಈವತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಪಯಣ ಅಂದ್ರು! ನಾವು ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ! ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಓಗಕ್ಕೆ ಆಗಲ್ಲ! ನೀವು ಲಗ್ನ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ! ಈ ಆರಳಿ ಮರದ ತಾವ ಕೊಪುಕೊಂಡು! ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಎಲ್ಲಾದ್ರೇನಂತ ನಿಮ್ಮ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುಡಿ ಈ ಲಗ್ನವ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಆ ಅಸ್ತತ್ವ ಕಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ವೋಗೀ! ಸಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ರಂಗೋಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತ್ಕಂದ್ರು! ಆ ಅಕ್ಕಿ ಮಡಗುಟ್ಟು! ಬೆಲ್ಲದ ಅಚ್ಚ ಮಡಗುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು! ಲಗ್ನ ಬರೆದ್ದುಟ್ಟು! ಯಾವ ತರವಾದ ಲಗ್ನ ಬರೆದ್ದುಟ್ಟು! ಒಂದು ವಿಸದ ಲಗ್ನ! ಒಂದು ಅಮೃತದ ಲಗ್ನ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರು ಕೇಳ್ತಾರೆ! ವಿಸದ ಲಗ್ನ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು! ಸುಕ್ರವಾರ ಚಪ್ಪರ ಸನಿವಾರ ಧಾರೆ! ಅಯತವಾರ ಚಪ್ಪರ! ಸೋಮವಾರ ಲಗ್ನ ಅಂದ್ರೆ ಅಮೃತ ಲಗ್ನ! ಇದೇನು ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ ಹೀಗೇಳ್ತೀರಿ! ಆವ್ವಾ ಲಗ್ನ ಬಂದದ್ದು ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ! ನಾನೇನು ಬರ್ದಂಡಿದ್ದಾ ಅಂದ್ರು! ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಂಗ ಸೆಟ್ಟಿರೇ!

ನಮಗೆ ಸವಿವಾರ ಒಕ್ಕಲು! ನಮಗೆ ಸುಕ್ರವಾರದ ಒಕ್ಕಲು! ಸವಿವಾರ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆ ದೇವರು! ಸುಕ್ರವಾರ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ ಮನೆ ದೇವರು! ಇವೆರಡು ರುಪ್ಪಿ! ಸೋಮವಾರದ ಒಕ್ಕಲು ನಮಗೆ! ಕಂಡಿತು ಆಗೋಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಂತೆ! ಸುಕ್ರವಾರ ಚಪ್ಪರ! ಸವಿವಾರ ಧಾರ ಅಂತ ಇದೇ ಲಗ್ನ ಬರದ್ದುಟ್ಟು! ನೋಡ್ವಾ, ನೋಡ್ವಾ, ತಕ್ಕಂದೋಗ್ಗುಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡ್ವವರು! ಇದರಲ್ಲೂ ಬಗ್ಗಲಿಲ್ಲವೂ ಇರಲಿ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಲಗ್ನ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು! ಕೆಂಪೇಗೌಡರಿಗೆ ಹೇಳೋದೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು! ಲಗ್ನದ ಪಾಡಿಗೆ ಲಗ್ನ ಆಗೋಯ್ಯ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡ್ವವರು ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವಕಾರ ತಾಳೆಂದು! ಅವರು ಸಿವ ಸರಣಿ ಗೌರವ್ವನ! ಸರಗೂರಿಗೆ ಬತ್ತವರೇ ಸರಣಾರು!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸರಗೂರಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಲು ತಪ್ಪಿದ್ದಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೌರವ್ವ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು! ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಕಿ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟುಳು! ಕೆಂಪೇಗೌಡ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ನಾನು ಮದುವೆಗೆ ಕರೆಯೋಕೆ ಬ್ಯಾಗ ಆಗೋಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ಯಾವ ಕುಲಸ್ತರಿಗೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ! ಅಮ್ಮೋ ನಿನೋ ಬುಡವ್ವಾ ದೂರಿದ ಕೆಲಸಕ್ಕೇನು ಅಂತೇಕಿ ಕುಂತ್ಯಂಬಿಟ್ಟು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗೌರವ್ವ! ತನ್ನ ಮಗನಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಮೂಗವ್ವನ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟು! ಇದೋ ಗೌಡರಿಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಡದೇಕು ತಕ್ಕಂಬಾಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಬಂತೆ! ಅಟ್ಟದ ಮ್ವಾಲೆ ಹತ್ತುಟ್ಟು ತಕ್ಕಂಬಾಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳ್ಬಿಟ್ಟು! ಆ ಎಲೆ ಮದಗಿದ್ದ ಗುಡಾಣದಲ್ಲಿ ಎಳೆ ನಾಗರ ಮರಿಯಾಗಿ ಒರಗವರಲ್ಲಾಪ್ಪಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಮೂಗವ್ವ! ಅಟ್ಟದ ಮ್ವಾಲಕ್ಕೆ ಅತ್ತುಟ್ಟು ಗುಡಾಣಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದೋ! ಎಲೆತಕ್ಕಳದ್ದೇ! ಕೈ ಹಾಕಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಳೆನಾಗರ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಕುಚ್ಚನೆ ಕಡ್ವವರೇ! ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಟ್ಟದ ಮ್ವಾಲಿಂದ ದೂತ್ ಅಂತ ದಿಡ್ಡೋಗ್ಗುಟ್ಟ ಮಗ! ಎಲ್ಲಾ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೋರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂಗವ್ವ ಅಂತಕ್ಕವನು! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸತ್ತು ಮನಗವನೇ ಮೂಗಯ್ಯಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಎಲ್ಲಾ ಗೋರೋ ಅಂತ ಅಳಕ್ಕೆ ಸುರುಮಾಡಿದಿತ್ತು! ಕೆಂಪೇಗೌಡನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಕುಂಟಿರ ತಕ್ಕಂತ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಏನವ್ವಾ ನಾನು ಒಳ್ಳೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲ್ಲ! ಅಂತೇಳ್ತು! ನಾನು ಓಯ್ಯೋರಿ ಕೊವ್ವಾ ಅಂತೇಳಿ! ಒಂಟೋಗಟ್ಟು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ ಓಗುಟ್ಟು ಏನವ್ವಾ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಲು ಮಗನು ಸತ್ತು ಮಲಗದ್ದೆ! ಓಗು ಅಂದ್ರಂತೆ! ಅವಾಗ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ ಬಂದು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ ಮಲಗುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಅವಳು ಕೈ ಕಾಲು ಹಿಡಿದಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಿವರಸಗೆ ಗೌರವ್ವ! ಅವಾಗ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ! ಇದು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲ ಕಣಮ್ಮಾ! ಸೋಮವಾರದ ಒಳ್ಳೆಲು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ! ಆ ಮಾಯಕಾರ ಮರಿದೇವರೇ ಹೊರತಾಗಿ! ಇನ್ನಾರದೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ ಅನ್ನುತ್ತು! ಈಗ ಓಗಿ ನೀನು ಅವನ್ನೇ ಪಾದ ಹಿಡಿದು! ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಕೇಳುಂಡದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿನ್ನ ಮಗ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತು! ಯಾರು ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯಾ ಅನ್ನುತ್ತು! ಆಗ ಗೌರವ್ವ ಓಡ್ಲೋಗಿ! ಮಾಯಕಾರ ಮರಿದೇವರನ್ನು! ಅವಳು ಪಾದ ಹಿಡಿದವಳೇ ಗೌರವ್ವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಣಿನ ಬರುವ ಚಂದವಾ!

ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!

ಯಾವಾಗ ಪಾದ ಹಿಡುಂಡೋ! ಆಗ ಯಾರವ್ವ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ! ನಾನು ಸ್ವಾಮಿ ಸರಗೋರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ! ಗೌರವ್ವ! ನಾನು ಅಹಂಕಾರ ಮಾಡ್ಬ ಸ್ವಾಮಿ! ನನ್ನ ಮಗ ಸತ್ತು ಮಲಗದ್ದೆ! ನೀವು ಬಂದು ಪ್ರಾಣದಾನ ಮಾಡಬೇಕು! ಅಂದ್ರಂತೆ! ಆಗ ಹುಸಿಗುಟ್ಟಾ ನಮ್ಮಾ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಈಗ ನೀನು ಸೋಮವಾರದ ಒಳ್ಳೆಲು ಆಗೋದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುಂಡಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂದ್ರು! ಆಗಲೇ ಒಪ್ಪುಂಡಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ರು! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯವರು! ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೋರಿಗೆ ಬಂದ್ರು! ತೀರ್ಥವಿಟ್ಟಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಸತ್ತು ಮಲಗಿರತಕ್ಕಂತಾ ನಿಜಗುಣ ಮೂಗಿಪ್ಪ! ಅವನು ಉಸ್ ಅಂತ ಎದ್ದು ಕೂತವನೆ ಮೂಗಯ್ಯೆ!

ಪುನಿಂದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ! ಸಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ನನಗೆ ಎಳ್ಳು ಮಣ್ಣಿನ ಮಾರೋದಕ್ಕೆ! ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಲು ಪಡ್ಬೊಕ್ಕೊಕ್ಕೊಕ್ಕರೆ! ನಾನು ಇವ್ವು ಮಾಡಿದ್ದಪ್ಪ ಅನ್ನುತ್ತು! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಸಿ ಆಗೋವಾದ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು! ನಮ್ಮ ಮಾಯಕಾರ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಅವರು ಏಳು ಮಲಗೆ ಓಯ್ತವರೇ! ಮಾಡುವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಯಕಾರ ಬರುವ ಚಂದವಾ!

ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಸಿವನಾ!!

ನಮ್ಮಪ್ಪ ಆಗಲೀಗಿ ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಮೂರು ಬೆಳ್ಳುಬೆಳ್ಳು ತಕ್ಕಂಡು।
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಎಲೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಉತ್ತರಿಸಿದ ಅಡಿಕೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಎದು ಸೇರು ಸುಣ್ಣ ತಕ್ಕಂಡು।
 ಎಳೆ ಒಂಬಾಳೆ ತಕ್ಕಂಡು। ಸದ್ವೈ॥

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಗುಡಿ ಬಾಕಲಿಗೆ ಹೋಗಿ। ದೂರು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗದೆಬಗ್ಗಿ।
 ಅವನಿಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಕುಡುಗ ದೂವದ ಹೋಗಿ। ಕಾದಂಗೆ ಅಯ್ಯರೊಡ್ಡ ಧರೆ ಒಳಗೇ॥

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಸೆರೆ ಎಳ್ಳ ತಕ್ಕಂಡು। ಸೆಟ್ಟಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ। ಆಗಲೀಗ ಮೂರು
 ಸೆರೆನೂ ಹಿಡಕೊಂಡು। ಅವನ ಮಂಡೆಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಇಂತನೋ॥

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ। ಬಾಳ ಸಂಕೋಪ ಪಟ್ಟು। ತಿಂಗಳ
 ಸ್ಯಾವೆಗೆ ನೀನು ಬಂದೇ ಬರವೇಕು ಅಂತಾನರೊಡ್ಡ ಧೀರಾ। ಮಾದಯ್ಯ॥

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರಗಂಡ। ಮೂಗಯ್ಯ ಓಗುವಾಗ್ಗೆ ಅವ ಒಡೆದು
 ಮೊದ್ದವ್ವೆ। ಧರೆ ಒಳಗೇ॥

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ।

ಅಯ್ಯ ಬಾ ಮಾದೇವಾ ಬಾ।
 ಗಿರಿಯೊಳು ಮಾದೇವ ಲಿಂಗ ಬಾ। ॥ ಪ ॥

ಧೈರ್ಯಕಾರ ಮಾದೇವ ಬಾ
 ॥ಗಿರಿಯೊಳು॥

ಮರಣಪರ ಮನೆಯ ಮುರಿದವನೇ।
 ॥ಗಿರಿಯೊಳು॥

ದವ್ವೆಹುಲ್ಲ ತುಳುಕೊಂಡು ಬಾ
 ॥ ಅಯ್ಯ ಬಾ॥

ಕೆಟ್ಟ ಹುಲ್ಲ ತುಳುಕೊಂಡು ಬಾ
 ॥ ಗಿರಿಯೊಳು॥

ಪೆಟ್ಟುಲಿ ಮ್ಯಾಗಿ ಮರಿದವನೇ।
 ॥ ಗಿರಿಯೊಳು ॥

ಹಕ್ಕಿಹಕ್ಕಿನ ನೀರಲ್ಲೋ ||

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಅಲ್ಲಿ ಮೂದಯ್ಯನ ಸಿವ ಪೂಜೆ ||

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಬೆಳ್ಳಿ ಗಂಟೆ ಬಳಿ ಬಂದು |

|| ಗಂಯೋಳು ||

ಎತ್ತರಾರದ ಸುತ್ತ ಗಂಟೆ ಸುತ್ತ ಸರ್ವಾಪ

ಈವೆ

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿರುಗಣ್ಣು

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ |

ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಿರುಗಣ್ಣು |

ಮಲೆಯ ಮಹದೇವಾ ಬರುವಾ ಚಂದವಾ |

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ |

ಸರಗೂರಪ್ಪ ಸರಣಿ ಬರುವಾ ಚಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ ||⁶

ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮೂಗಪ್ಪ ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಣಿಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರದೇಸ್ವರನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಮೂಗಯ್ಯ ರಾಮವೈಗೆ ಹೇಳಾನೆ. ಮಾರದೇಸ್ವರನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಜೆ ಆಗೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಎಳು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗುವನೆ. ಮಾರದೇಸ್ವರರು ನಾನೇ ಬರಬೇಕು ಅಂದು ನೀನು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂದು ನಮಗೆ ಕೋಪ ಬರೋಲ್ಲಾ. “ನಿನ್ನ ಮಾರುಕಟ್ಟರ ದೇವ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂದ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲವೆ || ಸ್ವಾಮಿ ಕೋಪ ಮಾಡಬೇಡಿ ಗುರುವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ ಇರುತ್ತಾನೆಯೇ ? ಈಗ ದೇವನನ್ನು ಕೇಳಿಸಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಂದು ರಾಮವೈ ಸರಗೂರಿನಿಂದ ಆಲಮಡ್ಡಿ ದೊಪ. ಮೂರು ಮುಂಗೈ ಗಾತ್ರ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟವಳೆ. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಐದು ಬಳಸು ಬಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಗರ್ವ ಅಂಕುರ ಇದ್ದ ಸುಟ್ಟು ಬುಡು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದ್ದೆ ಮೂರು ಮಾತಾಡು ಅಂದು ದೊಪ ಹಾಕಿ ಆಗ ಮಾರದಪ್ಪ ಅವಳ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾಕಿದ ತಾಯಿ ಬಂದ್ರೂ ನಾನು ಈಗ ಮುಕ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ ಈಗ ನಿಂಗೇನಾಗ್ಯೇಕವ್ವಾ ಎಂದು ಕೇಳಾರೆ. ನನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಒಂದೇ ಸಾಕು. ಕ್ಷಾಪ ಮಾಡಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ. ನನ್ನಂತ ಎಣ್ಣು ಜನ್ನ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗೆ. ಉಗೇ ಅಂತ ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕು ಇರುವರೆಗೆ ಇಂಗಿ ಕೇಳವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗಲಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕೊಂಗಳೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪನಿಗೆ ಅಗ್ನಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ನೋಡಿದ.

ಸರಗೂರಪ್ಪ ಸ್ನಾತ ಮಾಡಿ ಐದು ಜಾತಿ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನ ಐದು ಬಳಸು ಬಂದು ಸಿವನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ ಐದು ಹಿಡಿ ಎಳ್ಳು

ತೆಗೆದು, ಸ್ವಾಮಿ ನೆತ್ತಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಹಿಂಡಿದರು। ಹಾಲಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು। ಸಿವನ ನೆತ್ತಿಮ್ಮಾಲೆ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಗರಗರನೆ ತಿಡಿ। ಕತ್ತಲು ರಾಜ್ಯದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನೆ ಗೇವೆ ಎಂದು। ಆಮಾಳ್ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನರಮಾನವರಿಗೆ ಹಣದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿದರು। ಸಾಲೂರು ಮತದ ಭಕ್ತರು ಹನ್ನೆರಡು ಅವತಾರ ತಾಳಿಸ್ತೆಂದು। ನರ ಮಾನವರಿಗೆ ಹಣದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸುವವರಿಗೆ ಲಿಂಗರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು ನಿಜರೂಪವಾಗಿ ಕಂಡು ಲಿಂಗವಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ಮಾದೇಶ್ವರ”

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವರಕೋಡು ಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ಮೂಗಯ್ಯ ಹಾಡಿರುವ ಕಂಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವುಗಳಲ್ಲಿನ ಅಪರೂಪದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕಂಸಾಳೆ ೧ರಲ್ಲಿ ಗೌರವೈ ಮೂಗಯ್ಯನ ಹಾಯ.
೩. ಕಂಸಾಳೆ ೨ರಲ್ಲಿ ರಾಮವೈ ಮೂಗಯ್ಯನ ಹಾಯ.
೪. ಕಂಸಾಳೆ ೧, ೨, ೩ ರಲ್ಲಿ ಸರಗೂರಯ್ಯ, ೪ರಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ಕಥೆ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಚಿಕ್ಕ ಸರಗೂರಯ್ಯ ಎಂದು ಬರುತ್ತದೆ.
೫. ಕಂಸಾಳೆ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಮಾದೇಶ್ವರನು ರಾಮವೈ-ಮೂಗಯ್ಯನವರನ್ನು ಈಚೆ ಕರೆದು ಮಾಯದ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟು ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿದರು. ಬಡತನ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಫೋರೀಸ್ ಕ್ಲೇಪ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಪಾರಾಯಣ ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಸುವ ಛಂದಸ್ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ರಾಮವೈ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಒಕ್ಕಲಾಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.
೬. ಕೆಲವು ಕಂಸಾಳೆ ಕಲಾವಿದರು ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲು ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಸಾಲೆಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.
೭. ಕಂಸಾಳೆ ೯ರಲ್ಲಿ ಮೂಗಯ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಮವೈ
೮. ಕಂಸಾಳೆ ೮ರಲ್ಲಿ ಸರಗೂರಯ್ಯನಿಗೆ ಹಾವು ಕುಟ್ಟಿ ಸಾಯುತ್ತದೆ. ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ರಾಮವೈಯನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ತಳ್ಳಲೆ ಗೌರವೈ ಕೊರವೆಂಬ, ‘ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲುವಿಂದ ಮೋಡಿ ಹೊಡೆಯೋ ಪಂಡಿತರ ಕರೆನ್ನು’ ಅಂತಾಳೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಹಾವು ದಿವ್ಯ ಹೀರಿ ಆತ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ರಾಮವೈಗೂ ಮೂಗಯ್ಯನಿಗೂ ಮದುವೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಇದು ಮಾದೇಶ್ವರರು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಕ್ಕಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ತಂತ್ರ.
೯. ಸರಗೂರಯ್ಯನ ಅಪ್ಪ ಹೆಸರು ಮೂಗಯ್ಯ. ಬಲ್ಲಮ್ಮ-ದಾಸಪ್ಪ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗಳೇ ರಾಮವೈ. ಸರಗೂರಯ್ಯ-ಗೌರಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗ ಮೂಗಯ್ಯ.

೭. ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೌಡನ ಸಾಲು

ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರವಪ್ಪಾ
ಅಂತೇಳಿದ್ದು! ಹೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ! ಬಾಡು ಬಾಗಲಗುತ್ತಿ! ನುಗ್ಗಲಾರದ ಜಾಲಿ ಒಳಗೆ!
ಮಲೆ ಕರಡಿ ಚಿರತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಾ ದೇಗು! ಆ ಮಲೆ ಎತ್ತರಯ್ಯನವರು!
ಹನ್ನೆರಡಾಳುದ್ದ ಜಲ ಕಂಡು ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು! ಅಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು
ಮೂಡವರೇ ಮಾಡೇವಾ...

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಯಾವಾಗ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಒಡೆದು ಮೂಡುಬಿಟ್ಟೋ ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು!
ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡೇವ ಅಂತಕ್ಕಂತವರು ಬರಲಿಲ್ಲ! ಕಸವೆ ಕೆಳಗೆ ಕೊಂಗರು! ಇವರ ಮಾತು
ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮಾತು ಇವರಿಗೆ ತಿಳಿಯೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲ! ಹಾಸಿನ ದೂಪ
ಹಾಕದಿಲ್ಲ! ನನಗೆ ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿಯೋದಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಮಾಡೇವ ಅಗ್ಗುವವರೇ
ಬೊಡಲಿಲ್ಲ!

ಅಹಾ ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈವಾಗ ನಾನು ಸರರಣ್ ಪಡೀಬೇಕಾದ್ದು ಯಾವುದಾದ್ದೂ ಗುಡಿಯೇಕು ಆ
ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡ್ರು! ಹಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾತ್ರಾರ, ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗೀತಾರೆ! ಆದರೇಗ
ಒಂದು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಂಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು! ಅದು ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಮಲೆ ಬಂದ್ರು
ನೋಟಿಣು! ಬಿಸಿಲು ಬಂದ್ರು ಒಣಗ್ಗಿಣು! ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಯಾರಾದ್ದೂ
ಪನಗೊಂದು! ಮೂರು ಅಂಕಾ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸೋ ಅಂಥ ಬತ್ತ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ!
ಯಾತದಿದ್ದಾನೋ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಸಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡವ್ವನವರು! ಅವರು ದೃಷ್ಟಿನೆ
ಮಡಗಿ ನೋಡ್ವರೇ! ಮಾಡೇವಾ...

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾಡೇವ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ಸಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದಂತೆ! ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಜಾಲದೊವು ಮುಡ್ಡುಂಡು! ಜೂಲನಾಯಿ ಕುಟ್ಟುಂಡು! ಹಾಲರುವಿ ಒಡ್ಡುಂಡು! ಅವಳು ಕಾದಳಿ ಪ್ಪಾಟೆಗೆ ಪೊಯ್ತೋ ಸಿವುರಣೆ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!
ಮಲೆಯೋ ಮೂದೇವ ಬರುವಾ ಹಂದಾಡಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ||

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊದಳಿ ಪ್ಪಾಟೆಗೆ ಓಗುವಾಗ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಎಡದಲ್ಲೆ ಎಳೆಗಾವಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಬಲದಲ್ಲಿ ಸುಳೆಗಾವಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು! ಆ ಮದ್ದ ದಾರೀಗೆ ದಯವಾದ! ದೀರ ಮಾಡೇವಾ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮಾಯ್ಲಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಂಡು! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಆ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡನ ಸೊಸೆಯನ್ನು! ಯಾವ ಸಿಮೆಯವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಅಂದ್ವಂತೆ! ಯಾವುದಕ್ಕಾ ಅಂದ್ರೆ! ನಾನು ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಕೊಯ್ತಿ ಅಂದ್ವಂತೆ! ನೀವು ಯಾರಯ್ಯ ಕೀಳಕ್ಕೆ ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಯೇಕ್ರನಿ ಕೀಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಪ್ಪಾಟೆಗೆ ಬಿಸಿಲೊಳಗೆ ಮೊಕ ಬಾಡ ಹೊತ್ತಿಸೊಳ್ಳೆ! ನಂದು ಬೇವ ಪೊಯ್ತದಲ್ಲಾ! ನೀನು ಒಂದು ಹೋಳು ಹಾಲು ಬಿಡ್ಕೆನವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ....

ಅಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಅವಾಗ್ಗೀಗೆ ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಬಿಡು ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ ಅಂದ್ವಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಗಂಡ! ಯೇಕ್ರನಿ ಕೀಳಯ್ಯ ಜಂಗಮರೇ! ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಪೊಡ್ಡುಂಡು ಒಯ್ತಾ ಇದ್ದು! ಕೊದಳಿ ಪ್ಪಾಟೆ ಒಳಗೆ! ನಾನು ಅದ್ದ ದಿಟ್ಟಿ ಮಾರ್ತಿನಿ ಕೊಯ್ತಿ! ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವುರಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು ಪಾ ಬತ್ತದೆ! ಮೂರು ಪಾ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಮ್ಮತ್ತೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುನಿ! ಮೂರು ಪಾಡೊಳಗೆ ಮೂರು ಕಾಸು ನಮ್ಮ ಆಗಿದ್ದೇ ಅದ್ರೆ! ನನ್ನ ಮಂಡೆ ಎತ್ತೊಕ್ಕಾರ ಕಾಣೊ! ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆ ಮಂಡೆ ಎತ್ಯಂತು! ಗಾಜಿನ ಕುಬ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿಂತು! ಎಳು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ! ಎಳು ಚಿಬ್ಬೆ ತರಸಿ! ಒಂದು ಕಾಸು ಕಮ್ಮಿ ಅದ್ರೆ! ನನಗೆ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಕಾಂಯ್ಯಾ! ಜಂಗಮರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಆಗಲೀಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಮೈಂದ ನೀನು ಒಂದು ಹೋಳು ನೀಡ್ತಾದ್ರಾ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳುವೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಹೋಳು ಹಾಲು ಬಿಡವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಕೇಳು ಕೇಳು ಜಂಗಮರೇ! ನೀನು ಇಂತ ಬಿಂತದ ಮಾತಾಡ್ಬೇಡ! ಇಂತ ಬಿನ್ನಾಣದ ಮಾತಲ್ಲ! ನಾನು ಹಾಲು ಬಿಡುವಂತ ಮಗಳಲ್ಲ ನಾನು! ಒಂದ ಬಾರು ಗುಂಟ ಹೋಗಿ! ಜಂಗಮರೇ...

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಬಂದಾರಿಗುಂಟ ಓಗಯ್ಯ ಜಂಗಮರೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಿಟ್ಟವಳೇ ನೀನು! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಹೋಳಿಗೆ ಸಿಂಗಾರವಾಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆ ಸಿರಿ ಲಿಂಗವಾಗಿತ್ತು! ಬಾರಿ ಹುತ್ತುದ ಸಿರಿಲಿಂಗವಾಗಿತ್ತು! ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಪಾದ ಎತ್ತು ಕೊಟ್ಟವಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದು ಪಾದ ಎತ್ತು ಜಂಗಮರೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಆಗಲೀಗ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಗುಡೆ! ನಮ್ಮ ಎಳು ಮಲೆ ಸಿರಿಲಿಂಗವಾಗೋಯ್ಯ! ನನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೊಂದು ಪಾದ ಎತ್ತಿ ಮಡುಗು ಕಿಟ್ಟವಳೇ ಅಂದ್ಲಂತೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಣ್ಣಾರ ಗುಡೆ! ಮುಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಾದ ಎತ್ತಿ ಮಡುಗು ಕಿಟ್ಟವಳೇ ಅಂದಾಗ! ಅವಳ ತಲೆಮಾಕ್ಕೆ! ಬೂಮಿ ತೂಕದ ವರ ಕೊಟ್ಟ! ದೀರಾ ಮಾದೇವಾ.....!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೂಮಿ ತೂಕದ ಹೊರೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು! ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಕಾಲು ಬಡ್ಬೇ ವೋದ್ಲಂತೆ! ಮದ್ದೆ ಮಲೆಬಲ್ಲಿ ಆಗ ಕಣ್ಣಿ ಮಿಣಾ ಮಿಣಾ ಬುಡ್ಡುಗಳಲ್ಲ! ಧರೇವೋಳಿಗೆ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಮದ್ಯ ಮರೆದಲ್ಲಿ! ಕಣ್ಣು ಮೀಣ ಮೀಣ ಬಿಡುವವಾಗ! ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನಿಮ್ಮ ಸಿರಿ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು! ನನ್ನ ಮಾಯಕಾರ ಅನ್ನದನ್ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ಮಂತ್ರಗಾರ ಅನ್ನದ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕಾಲು ಬಂದುದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿಜೆ! ಅರಿವ್ವಾ ಹಾಲು ಸಲ್ಲಿಸ್ತಾನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿವಪಾದೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಈ ಅರಿವಿ ಹಾಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸ್ತಾನಿ! ಅಂತ ಹೇಳ್ವಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಆತ್ಮಿಯವರಿಗೆ ಏಳು ಯೋಕೀಯವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಹೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿವ ಪಾದ ಒತ್ತೇನು! ಹಿಂದೆ ಗುಳಿ ಬಿತ್ತು! ಮುಂದೆ ಗುಳಿ ಬಿತ್ತು! ಎದುರೈದು ನಾನು! ಮದ್ಯ ಮರೆದೊಳಗೆ! ಹಾಲರುವಿ ಎತ್ತಾಬ್ಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತೀನಿ! ಹಾಲು ಉಟ ಮಾಡ್ಕೊ ಅಂತೀನಿ! ನಿನ್ನ ಸಿವ ಪಾದೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಏಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಕಂದ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗಿಡೆರೆ ಬಂದ್ರಿಗೆ! ಹಾಲಗ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ! ಪಾಲಿಗ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಲ್ಲ! ನೋಡನೆ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ! ನೀನು ಏನಂತ ಯೇಕೀಯವ್ವಾ! ಎಳ್ ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ನಿನ್ನ ಸಿರಿಪಾದ ಒತ್ತೇನು! ನಾನು ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಯೇಳ್ತಿದ್ದಿನಿ! ಮಾಯದ ಮಾದೇವನ ಗುಟ್ಟು! ಹಾಲರುವಿ ಕೊಡ್ಕೊಯ್ತು ಅಂದ್ತಿದ್ದಿನಿ! ನೀನು ಹಾಲು ಉಟ ಮಾಡ್ಕೊವ್ವಾ! ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಕೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳಿವ್ವಾ ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನಾನು ಆಗಲೀಗ ಹಾಲು ಬಿಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ! ಕಾಸ ಬಾಕಲ ಕೂವೆ ಒಳಗೆ! ಕಾಸ ಬಾಕಲ ಮಗ್ಗೊಳಗೆ! ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಣಗಿ ಸಾಕಾಗೋದೆ ಕೂವ್ವಾ! ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಒಣಗೋಗಿ! ಸಾಕಾಗೋದಿ ಕೂವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನನಗೇಗ ನೀನು ಒಂದು ಅಂಕಾ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೊಡ್ತೇರು ಕೆಳ್ ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಪಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ಒಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹಾಲು ಒತ್ತೋ
ವೋಯ್ತನಿ! ಕಾದಳ್ಳಿ ಪ್ತಾಟ ಒಳಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಡ್ಡ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಮೂರಣ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ
ನಮ್ಮ ತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ್ಲೆ ನಿಂಗ! ಒಂದು ಕಾಲು
ಕಮ್ಮಿ ಹೊದು ಆದ್ರೆ! ನಂಗ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೊಡ್ತಾಲೆ! ಸುದ್ದು ನಡುಮದೋ!!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನನ್ನ ಹನ್ನೆರಡು ಉದ್ದದ ಮಂಡೆಯ! ಗಾಜಿನ ಕುಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದು! ಎಳು ಜನ
ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೂಗಿ! ಎಳು ಚೆದ್ಲೆ ತರಿಸಿ! ನನಗೆ ಬಾರಿ ಸಿಕ್ಕ ಕೊಡ್ತಾಲೆ ಕಾಪ್ಪಾ!
ಮಂದೇವರೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳೋ! ನಿನ್ನ ಸಿರಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ನನ್ನ ಜುಂಜೋಗೊಡನ್ನೆ!
ಸೇರೊಂಡಿದ್ದೆ ಆದ್ರೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ರಾಗಿ ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ಬತ್ತ ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ
ಎತ್ತು ಮಾರ್ತಾನೆ! ಮಸ್ತಾಗಿ ಕೂಲಿ ಮಾರ್ತಾನೆ! ನಮ್ಮ ಜುಂಜೋಗೊಡನ ಕೇಳು ವೋಗಿ
ನನ್ನ ಸಿರ ಪಾದೋ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಬತ್ತ ಬೆಳ್ಳಾಪೂ ರಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಾಪೂ! ಅವನು ಕಷ್ಟ
ಮಾಡಿದ ಸೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ನಾನು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ರೆ ನನಗೆ ದರ್ಮ
ಬರೋದಿಲ್ಲ! ನೀನು ಹಾಲು ಮಾರಿ! ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ತೇಳು ಕಾಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳು! ಸಿರ ಪಾದ ಒತ್ತೆನು! ಮೂರಣನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರು ಕಾಸು!
ಅಡ್ಲೆಲಿಗೂ ಇಲ್ಲ! ನಿನ್ನ ಪಾದ ಮುಟ್ಟನಿ! ನಿನ್ನ ದಂಡ ಕೋಲು ಮುಟ್ಟನಿ! ನಿನ್ನ ಸಿವ
ಮುಕ್ತಿನ ಕಂತೆ ಮುಟ್ಟನಿ! ಮೂರಣನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರು ಕಾಸಿಲ್ಲ ಕೇಕೋ! ನಿನ್ನ ಸಿರ
ಪಾದೋ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ಮೂರು ಹಣ ಬರೋದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರಣ
ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಮೂರಣ ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ತ್ತಮ್ಮನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಡು! ಇಪ್ಪತ್ತಣ
ತಕ್ಕಂದೋಗಿ ನಿನ್ನ ಆದವಿಗೆ ತುಂಬು! ನೀನು ನನಗೆ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡ್ತಿಯೇನವ್ವಾ!
ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ನಿನ್ನ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದನಿ! ನಿನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಾ ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಯೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನ ಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ! ನಿನಗೆ ಬಾಳ ಸಿರಿ ಬರುತ್ತದೆ! ನಿಂಗೆ ಬಾಳ ಸಂಪತ್ತು ಬರುತ್ತದೆ! ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಜಂಗಮದೇವರಾಗೇ ಮಾಯ್ದುಡ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಪಾಸು ನೋಡಿದ್ದೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸು! ಪಾಸು ಮರೆವಂತ ಹೆಂಗಸಲ್ಲ! ಒಂದು ಅಂಕೂ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡ್ತಿನಿ! ನಿನಗೆ ಪುತ್ರ ಸಂತಾನ ಕೊಡ್ತೇನು ಕೇಕೋ! ಸುದ್ದ ನಡುಮಲ್ಯೋ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯೇಳ್ತಾನಿ ಕೇಳವ್ವಾ! ನನ್ನಕಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ ಗಿರಿಯ ಮೂರು ಬಾರಿ ತಿರುಗು! ಮೂರು ಬಂದಿಗೆ ಆಯ್ತದೆ! ಮೂರು ಜನ ಗಂಡು ಕುಮಾರರನ್ನು ಕೊಡ್ತಿನಿ! ಈ ಅಲರವಿ ಎತ್ಯಂದೋಗಿ! ನೀನು ಕೊಡ್ತಿ ಪ್ಯಾಟೆ ಒಳಗೆ! ಮಾರವ್ವಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀದಿವೊಳಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಸೆಯವರು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಸೀಮೆ ಐ ಬೋಗ ನೋಡ್ತಾವರೇ! ಜುಂಜಪ್ಪ ಏಳು ನೂರು ಗೊಲ್ಲರ ಪೋರು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಏಳುಂಡಿ ದನ ಏಳುಂಡು ಕುರಿ! ಏಳು ಜನ ಬೇತಗಾರರ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಆರು ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಬಾಳ ಐಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ತಾ ಇದ್ದು ಓಂದಿಗೆ ಮೇಲಾಗಿರ್ದಕ್ಕಂಥ ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವಣ್ಣ! ಕರುವನ್ನು ಹಾಕಿ ಹಚ್ಚಿರದು ದಿನವಾಗಿದೆ! ದೊಳೊಟ್ಟ ಜುಂಜಪ್ಪ ಹೆಂಡತಿ ಮಲ್ತಾಜಮ್ಮ!

ಜುಂಜಪ್ಪ ಬಾಳಾದ ಐಸ್ವರ್ಯದಲ್ಲವರೇ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ..... ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ

ಕಾರಯ್ಯ ಬಿಲ್ಲಯ್ಯನ್ನ ಕರೆಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಆ ಕೊಡಳ್ಳಿ ಹೊಸಳ್ಳಿ ಮಠದ ಮ್ಯಾಕೆ ಬಂದ ಧೀರಾ ಮಾದಯ್ಯ!

ಮಲೆಯ ಮಾರುಡ್ಡ ಬರುವಾ ಚಂದಾವಿ
ಪ್ಪಾ..... ಜೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ||

ಸಿವಸಿವಾ ಉಟ್ಟುದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಗಿ ಕುಂತುದ್ದು ಕುಂತೂರು ಮಲೆ ಪಂಚೇಳು
ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು। ಸಿವಸಿವಾ ಕಾಣಬಾರದ
ಕಾಣೆ। ಕಾಡು ಗೌಳಿ ಮಲೆ ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಡೆ ಬಾಡ ಬಾಗಿಲ ವತ್ತಿ ವಿಷಂಪಾರಿ ಗುತ್ತಿ
ಎಳು ಬಾಯುತ್ಸಕ್ಕೋಗೇಕಂತೇಳಿ ಕೆಂಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪ ಅವರು। ಬಾರಿಯ
ಬರಗ ಎರಿ ಬರಾವರಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹದೇವೆ।

ಪ್ಪಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ||

ಮಲೆ ಮಾರೇಪ್ಪರ। ಎಳಗಾವಿ ಎಳೆದದ್ದು। ಸುಳಗಾವಿ ಮಂಡೆ ಮ್ಪಾಲೆ
ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಏಕ ಮೊಕದ ಕುದ್ರಾತ್ತಿ ಎದೆ ಮ್ಪಾಲೆ ಚೆನ್ನಲಿಂಗಿ। ಬಂಗಾರ ತ್ರಿಸೂಲ
ಬಲಗೈಲಿಡಿದು। ಕಂಕಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು। ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಮಾಯದ ಜೋಳಿಗೆಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುದ್ದ
ಮೂಡಲಾಗಿ ಕಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ। ಮೂರು ಕೊಡದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವೆ।
ಕಾಣಬಾರದ ಕಾಣೆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಬೇವಿನಹೆಚ್ಚಿ ಕಾಳಮ್ಮನವರು। ಒಂಟಿ
ದೊಡ್ಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಕ ಮಾಡಿದ್ರು। ತಾಳದ ಬೆಟ್ಟದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳೆದಲೆ
ಎದೆಕಟ್ಟು। ತೇಗದ ಎಲೆ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು। ಉಗಿವಿ ಎಲೆ ಉಡುಗೆ ಮಾಡಿ। ಅಂದಕ
ನಿಂದವಾಗಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಗಿಣು ತಿಂದು। ಅರಣ್ಯದಲಿ ಕಾಲ ಹರಣೆ ಮಾಡುತಿರ್ಪರಂತೆ।
ಹಂಹರಾ ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಜಿ ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪನವರು। ಹನ್ನೆರಡು ಬೆಜ್ಜೆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು
ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಮುಯ್ಯೆ ನೀಡಿ। ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ತೆಗೆದು। ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಮಾಡಪ್ಪನವರು। ಈ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಬಡತನ ಬಯಲು ಮಾಡಿ। ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು ಕೊಟ್ಟು।
ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ। ಇಷ್ಟುಕಂತ ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು
ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲೇಪ್ಪರ, ಮಾವುಂಟಳ್ಳಿ, ಬುಟ್ಟುಕಾನೆ ಯಳಂದೂರು ಬೇದಿ। ದ್ವಾವರಹಳ್ಳಿ
ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕೋಟಿ ಮಂದಿಗಳು ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗಿ ಹಾಲುದಾಸ,
ಅನ್ನದಾಸ, ಯಾಲಕ್ಕಿ ಎಲೆದಾಸೆ ತಿವದಾಸ ಮಾಡಿದರಂತೇಳಿ। ಅವರು ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು
ಕೊಡುತಾವನಲ್ಲೋ। ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರೇವೆ।

ಅಹಾ..... ಪ್ಪಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ತೆಗೆದು। ಮಾಯಕ್ಕಾರ
ಮಾಡಪ್ಪನವರು। ಒಂಟಿ ದೊಡ್ಡಿ ಮ್ಪಾಲೆ ಮಾಯದ ಇಬ್ಬೂತಿ ಇರುವಾಗಿ ಸೊಪ್ಪಿನ

ಗುಡ್ಡು ಮಾಯವಾಗಿ! ಮುಕ್ತಿನ ಮುಂಡಾಗಿಲು! ರತ್ನದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೊಂಬೆ! ಗಂಧದ ಉಪ್ಪರಿಗೆ! ಗೌಡರ ಸಾಲೆ! ಯಜ್ಞತ್ರವಾದ ಒಳಕೊಟ್ಟ ಸಾಲುಗಳು! ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಅಂತೇಕಿ ಕೂಡಾ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ದ್ರವ್ಯ! ಏಳು ಸಾವಿರ ದವವಂತೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಎಮ್ಮೆಗಳಂತೆ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಕುರಿ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಮೇಕೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಸಾವಿರ ಕಾಲುಡಿಗಿ ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಶ್ವೈಶ್ವರ್ಯ ಹಾಲು ಸಾಗರವಾಗಿ ಮಾಡಿ! ಅವರು ಮೂಡಲು ಮುಟ್ಟಾಗಿ ಕಡೆದು ಫುತ್ತವನೆ!

ನನ್ನ ಹೆಂಡರಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದೇವಾ!
ಅಹಾ..... ಕ್ಯಾರ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ!
ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಕ್ಯಾರ್ಯಾಗ್ಗೆ ದಯ ಮಾಡಿದರು!
ಮಾದೇವನೇ ದಯ ಮಾಡವರೆ
ಕ್ಯಾರ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಿಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ

ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ! ಕಾಯ ಗೌಳಿ ಮಲೆ! ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂಡೆ! ಬಾಡ ಬಾಕಲು ಗುತ್ತಿ ವಿಷಂಪಾರಿಗುತ್ತಿ! ಏಳು ಬಾಯ ಹೊನ್ನುತ್ತ! ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆಯು ಸೇತ್ರ ಕಾಣಸ್ತಂತೆ! ಏಳು ಬಾಯ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾನ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಆನಂದವಾಗಿ ಕೂತು!

ಅಖಂಡ ಯಾಗ ಮಾಡವನಲ್ಲ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!
ಅಹಾ..... ಕ್ಯಾರ್ಯಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಿಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ!

ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು! ಅರ್ಧನಾರೀಶ್ವರನಾಗಿ ಕೂಡಲು ಸಂಗಮದೇವಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆವೊಳಗೆ! ಅಖಂಡ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಮಾನವನಾದ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದಾಳುಬೇಕು ಅಂತೇಕಿ! ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಹೊಳು! ಅಖಂಡ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಆನಂತರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಒಳಗಡೆ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ನೀಡಿದರು! ಹಸಿವಾಗ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಈ ಬಾರತ ದೇಸವನ್ನು ವೇಗಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದನಂತೆ! ಕುಲ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಗಳು! ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಅಳಕೆ ಅಳುತ್ತಿತ್ತು! ಹೆಣ್ಣುಳು ಕೋಟ ಗಂಡೇಳು ಕೋಟ! ಮಹನವರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಳಕೆ ಅಳುವಾಗ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಅರಮನೆ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಆ ಗೌಡನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತೆ!

ಕಾಮಜೇನು ಹೂಂ! ಮಾದೇವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ! ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು ಕಾಮ
ಜೇನಿಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತು ಕರೆದವನೆ!

ಮೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾರೇವಾ!

ಹೃದಯ್ಯಾಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಕಾಮಜೇನಿಗೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತು! ಅನೇಮಲೆ ಜೇನುಮಲೆ ಗುತ್ತಮಲೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಲೆ!
ನಾಗಮಲೆ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬದ್ಧಾಕ್ಷಿಮಲೆ! ಕೊಕ್ಕಲೆ ಕೊಂಬದಿಕ್ಕ ಮಲೆ! ಕೋಡಗಲ್ಲು
ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ! ಮದ್ದಮಲೆ, ಮಂಜೆ; ಗುಂಜೆ ಗುರಗಂಜಮಲೆ! ಎಲ್ಲತ್ತೇಳು
ಮಲೆ ದಾಟಿ ಬಂದು! ಮದ್ದದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ! ಮಲೆಯ ಮಾರೇಶ್ವರನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ
ಮೂರು ಕೂಡಿದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ! ಏಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!
ಕೋಡಲ ಸಂಗ ಮಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡತಾ ಇತ್ತಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು
ಹೊನ್ನುಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೂತು! ಹಾಲು ಕುಡಿದು ಒಳಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ
ಮಲೆ ಮಾದವ್ವನವರು! ಅಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು! ಅಷ್ಟ ಬೆಟ್ಟ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು!
ಅಷ್ಟ ಮಲೆ ಕತ್ತಿ ಒಳಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಹಾಲು ಕರೆದುಕಾ ಹೂಂ! ಅಲಂಬಾಡಿ
ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆದು ವೊಂಟೊಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವಾ ಒಲಿವಾ ಜಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!"

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವಾ ಬರುವ ಜಂದಾವಾ!

ಕೋಡಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!"

ನಾಲ್ಕು ಎದೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲಕ್ಕನೆ! ರಕ್ತ ಬಂದು ಬಿತ್ತು!" ಮಲ್ಲಾಜಮ್ಮ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ!
ಓಡಿ ಬಂದು ಜುಂಜವ್ವನವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ

ಅವರು ಪತಿಗೆ ದೊರ ಹೇಳಿದರೆ ಮಲ್ಲಾಜಮ್ಮ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಯಜಮಾನ್ಯ ಯಜಮಾನರೇ! ಇನ್ನೇಗೆ ನಮ್ಮ ಒಗ್ಗಾಣ ಕಿಚ್ಚೋಯ್ಯ ಅಂದ್ರು!
ವಿನಾಯ್ತು ಮಲ್ಲಾಜೆ ಅಂದ್ರು! ವಿನಾಗುವುದು ಯಜಮಾನ್ಯ! ನಮ್ಮ ಓಂಡಿಗೆ
ಮೇಲಾಗುತ್ತೆಂಥ ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಣ್ಣವಾ! ರಕುತ ಕರೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಯಾವ

ಕಾಡಿಗೋಗಿದ್ದು, ಯಾವ ಯಂತ್ರಗಾರ ಮಂತ್ರಗಾರ! ಅಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿಗ ಬಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿಗ
 ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ! ನೋಡಿ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನನೇ ಅಂಥು! ಆದಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು
 ಮಡದಿಯಾದ ಮಲ್ಲಾಜಮ್ಮನವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು! ಏಳು ಜನ ಜೀತಗಾರರ
 ಕರೆದು ಏನಪ್ಪಾಳುಗಳೇ! ಯಾವ ಕಾಡಿಗೋಗಿದ್ದು! ಯಾರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ಅಂತ
 ಕೇಳಿದ್ದು! ಇಲ್ಲಾ ಗೌಡರೇ! ಹಿಂದೆ ನಾವು ಯಾವ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೋ! ಅದೇ
 ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೂಡಲ ಗಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯುಕ್ಕಂಡು ದೇವಾ ನೀರು ಕುಡಿಸ್ಕೊಂಡು
 ಬಂದೋ ಅಂಥು! ಮಲ್ಲಾಜೆ ದುಂಬಿ ಮಾಡಬೇಡ! ಆಳುಗಳನ್ನು ನಾವು ಏನೂ
 ಕೊಲೆ ಕೊಡಬಾರದು! ನಾನೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕಂಡು!
 ಜುಂಜಪ್ಪನವರು

ಅವರು ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಮಲಗುವರೇ ಜುಂಜಪ್ಪಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಹಿ"

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ಷಾರಣ್ಯಕೆ ದುಂಬಿ ಮಾಡಿದರು!
 ಗುರು ಮಾಡಯ್ಯನೇ ದುಂಬಿ ಮಾಡುವರೇ!
 ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಸವಾಹಿ ಆಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ! ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪ! ಏಕಾಂಗಿ ವಸ್ತು ಏಳು
 ಮಲೆ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡಿಕೆಗೆ ದುಂಡಪ್ಪ
 ಮಾದೇಶ್ವರ! ಬೂದಿ ಮುಚ್ಚಿದ ಕೆಂಡ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ!
 ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ ಹೂಸಿಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ
 ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಮಲೆ ಕಿತ್ತು ಒಳಗೆ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ಹೊನ್ನ ಬಾಯ
 ಮೂಗುತ್ತದಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಆ ಏಳುಬಾಯ ಹೊನ್ನುತ್ತದ್ದೆ
 ವಾಸ ಮಾಡುವಾಗ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ ಆಳುಕಾಳುಗಳಿಗೆ! ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ
 ಕೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ! ಅತನ ಮಗ ಬೀದಪ್ಪನವರು! ತಂದೆ ಸ್ವದಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಒಗ್ರದೋ
 ಬರುತ್ತದೋ! ಹೋದದ್ದೇ ಹೋದೆಜ್ಜೆಯನ್ನೇ ಕೆಂಡು ಹಿಡಿದವೊಬ್ಬ! ನಾಳೆಯಂದ
 ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು! ನಾನೇ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತೀನಿ ಎಂದವನೇ
 ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯ!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅಪ್ಪಾಜೆಯವರೇ ನಾಳೆಯಂದ! ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ನಾನೇ
 ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತೀನಿ! ಆಳುಗಾಳುಗಳು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಅವರು

ಹಿಂಗಿತ್ತು ಮೂರಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೂ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಎಂದನು। ಆಗ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ। ಸಿವ ಸಿವಾ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಏಳು ಜನ ಆಳು ಕಾಳುಗಳ ಹಿಂಗಿಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮುರಿದಿಟ್ಟದನಂತೆ। ಮತ್ತು ಕಳುಹಿದರು। ಆ ಇವರು ಕಳೆದೋಯ್ದು ಸೋಮವಾರದ ದಿವಸ। ಬೆಳಗಿನ ಹಾವ ಏಳೂವರೆ ಗಂಟೆಲಿ। ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳ ಬಟ್ಟು ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು। ತನ್ನ ಮಗ ಅಂದ್ರೆ ಸಿವ ಸಿವಾ। ಅಪ್ಪ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಂಕಾರದಲ್ಲಿ। ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು। ಬಲಗೈಲಿ ಗಂಡುಗೊಡಲಿ ಬಿರುದು ಹಿಡಿದು। ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ ಕಾಮಜೇನು। ಬೆನ್ನಾಲಿ ಬರುತಾವರೆ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯನವರು

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಹೊನ್ನಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತು। ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರರಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡ್ತಾ ಇತ್ತು। ಅಲಂಬಾಡ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು। ಅಹಾಸ ಅಂತು ನೋಡಿ। ದರನೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನಂತೆ। ಆ ಹುತ್ತುವನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದ। ಆ ಹುತ್ತುದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ಸಿವಸಿವಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಕಾಸವೇನ ಭೂಮಿತಾಯಿ। ಅಷ್ಟ ಪಾಲಕ ದಿಕ್ಕು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಯಾರೂ ನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಕಂಡು ಬಂದಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ। ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾಗಲಬಹುದು। ತ್ರಿಲೋಕ ಅಂತಕ್ಕಂತ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು। ವಾಸ ಮಾಡಬಹುದೇ। ನನ್ನ ಸರಿ ಸಮಾನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೆಳೆ। ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಲಗೈಲಿ ಗಂಡುಗೊಡ್ಡಿ ಬಿರುದು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ। ಹಸು ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡುವಾಗ ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರ ಅಂತು। ಹಾಲು ಕುಡಿವಾಗ ಬೀಸಿ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ವೊಡೆದವಲ್ಲಾ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಬೀರಯ್ಯನು।

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆ ಗಂಡುಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಬೀಸಿ ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ್ರಂತ ಅವರು ಹೊಡೆದಂತ ಎಟು। ಹೊನ್ನ ಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತಕ್ಕೆ ಮಲೆ ಮಾದೇಸ್ವರದ ಹೇಳಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಳು। ಹುತ್ತು ಎರಡು ತುಂಡಾಯಂತೆ। ಆ ಮೊಟುದ್ದದ ಕೋವಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಈಚೆಗೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು। ಪರಮಾತ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮಗ ಬೀರಪ್ಪನವರು। ಅವನ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿದಾಯ್ತು। ತಲೆ ದಿಗ್ಗಮೆ ಆಯಿತು। ಕಾಲು ಕೈ ನಡುಗಲು ಬರುತ್ತಂತೆ। ಹಿಂದೆ ಬೇಡಿ ಮುಂದು ವಾಂತಿ ಕಂಡು ಬಂತು। ಉಗಲು ರಕ್ತ ಬೂಮಿ ಮೇಲೆ ಗೆಡ್ಡೆಗೆಡ್ಡೆಯೇ। ಬಗ್ಗ ಬಗ್ಗನೆ ಕಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಂತೆ।

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಟೆಗೊಡನೆ ಮಗ ದೀರವ್ರಸವರು ಹೊನ್ನಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದ
ಹತ್ತಿರ ಮೂರ್ತಿ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಾವನಲ್ಲೋ! ಅಲಂಬಾಡಿ ದೀರಯ್ಯ!

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಅವನು ಹೊಡೆಕೊಂಡು ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂತೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಏಳು
ಹೊನ್ನ ಬಾಯಿ ಮೂಗುತ್ತದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅಲಂಬಾಡಿ ನಡು ಬಾಕಲ ತನಕ ಏಳು
ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ನಾಲಿಗೆ ಇರಿದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರ್ಥ ಹೋದವಂತೆ! ಸಿವ
ಸಿವಾ ನಿಜಾ ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಇಂಡಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತೆ
ಕಾಮಜೇನು! ಒಂಟಿ ಹು ಅರಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಾದಲ್ಲಾ ಒಂದೇ
ಕಾಮಜೇನು!

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಜುಂಟೆಗೊಡನಿಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರದೆ ಹೋಗುಂತಂತೆ! ತನ್ನ ಪುತ್ರನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಬಂದಿಲ್ಲ! ಒಂದೇ ಹು ಅರಮನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು
ನಿಂತಿದೆ! ಇದೇನು ಕಾರಣ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತೇಳಿ ಮನದಲ್ಲೆ ಧ್ಯಾನ ಮೂಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ! ಅರಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ
ಮಲೆ ಮಾಡುತ್ತನವರು! ಮೂರ್ತಿ ಮಂದೇವರು! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡುಕಿಗೆ ದುಡುಳ್ಳ
ಮಾದೇಶ್ವರ! ಬೂದಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡೆ ಫೂ ಲೋಕದಲಿ ಕುದ್ಧವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ
ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡೇವ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮ ನ ಪುತ್ರ ಮಲೆ ಮಾಡ್ತನವರು! ಇದೇ
ನನಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಸಮಯ! ಕೆಟ್ಟ ಮಂದಿರು ಒಕ್ಕಲು ಪಡೆದು! ಬರಬೇಕಂತೇಳಿ ಅವರು
ಕೊರವಂಜಿ ಯಾಸ ತಾಳಿ ಬತ್ತಾದನೋ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಹಾದೇವ!

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಯಾರೋ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು ಅಂತೇಳಿ ಅರಮನೆವೊಳಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ
ಕರೆದಂತೆ ಜುಂಟೆಗೊಡೆ ಮಾಡುತ್ತನವರು ಆನಂದವಾಗಿ ನುಗ್ಗಿ ಬಂದು ನಿಂತವನಲ್ಲೋ
ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಕೊರವಂಜಿ ಗೂಡೆ ಬಲಗಡೆ ಮಡಗ! ಕವಡೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಂಡದ್ದು ಕುಡಾಗೆ
ಸಾಸ್ತ ಹೇಳುತ್ತ ಕೂತವನೆ ನಮ್ಮ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾದೇವ!

ಅಹಾ ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಗುರು ಕೋಡಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಕಂಡದ್ದು ಕಂಡಾಗೆ ಕಾಡುವನ್ನು ಹೇಳಿದರು। ಕಂಡೆನ್ನಾ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರಿ

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಸಾವಿರ ಗೋವಿನಲ್ಲಿ। ಹಿಂಡಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ
ಕಾಮಜೇನು ಹುಳು। ಏಳು ರಾತ್ರಿ ಏಳು ಹಗಲು। ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಹಾಲು
ಕೊಡಲಿಲ್ಲವಂತೆ। ಏಳು ಜನ ಆಳು ಕಾಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ। ನೀನು ಹಿಂದೆಷ್ಟಿ ಕೆಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾಕೆ
ಇಂಗಟ್ಟು ಮುರಿ ಹಾಕಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಬಾರಿ ಬಂದಾನೆದ ಕೂಲೆ ಕೊಡುವಾಗ। ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಾದ
ಬೀರಪ್ಪನವರು। ನಿನ್ನ ಸೈದಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು। ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೆ ಆಳು ಕಾಳುಗಳು
ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ। ಹುಳು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ ಬರ್ದೋ। ಸುಳಿಂದ ಸಾನೇ
ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿರಿಸಿ ಅಂತೇಳಿ। ನಿನ್ನ ಮಗ ಒಪ್ಪಿ। ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನಂತೆ। ಗೋವಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಮೇಲಾದಂತ ಕಾಮಜೇನು
ಹುಳು। ಕಾಣಬಾರದ ಕಾನೆ ಒಳಗೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ। ಏಳು ಬಾಯಿ
ಹೊನ್ನುತ್ತಕ್ಕೆ। ತನ್ನ ಎದೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರಿಗೆ ಹಾಲು ಹಿಡುಕ್ತಿತ್ತಂತಪ್ಪ।
ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ। ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ಬೀರಪ್ಪ।
ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ। ಬಲಗೈಲಿ ಗುಡುಗೊಡಲಿ ಹಿಡಿದು। ಬೀಸಿ ಹುತ್ತಕ್ಕೆ
ಹೊಡೆದನಂತೆ। ಅವರು ಹೊಡೆದ ಏಟು। ಕಂಡೆನ್ನಾ ಮಾದಪ್ಪನವರಿಗೇ ಹಣೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ
ಬಿದ್ದು। ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಏಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದುವು। ನಿನ್ನ
ಮಗನು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿವೆ। ಅವನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ನಿನ್ನರಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ। ನಿನ್ನ
ಮಗ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂತ ಅಪರಾಧಗಳ ಕ್ಷಮಿಸಲು। ಮಾದೇವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ।
ಕೊಟ್ಟು ಮಾದೇವನ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ। ನೀನು ಕೇಳದ ಹರಕೇನ ನಾ ಕೊಡುತೀನಿ
ಅಂಬಾವನಲ್ಲಾ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೊಡನೂ।

ಅಹಾ..... ಕ್ಷಾರ್ಕಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡೆಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ।

ಆಗಲೀಗ ಅಲಂಬಾಡಿ ಪ್ಪಾಟಿಗೆ ಒಂದು ನಿಂತು ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡೆ।
ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೊಡನ ಸೊಸೆ ಹಿರೀ ಮಗ। ಪಡಸಾಲೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ।
ಆಗಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಗಂಡೆ। ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೊಡನ್ನು ಬಾಗಲಲ್ಲಿ
ನಿಂತುಕೊಂಡು ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೊಡನ್ನು ಹಾಳಾಗಲಿ ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತೇ ಧೀರಾ
ಮಾದಯ್ಯ।

ಅಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಜಾ।

ಆಗಲೀಗ ಮೂರು ಸಲ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ। ಬಾಕಲು ಅರಕದ ಮಂಡಿಕೊಂಡು।
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ। ಕಡಗುರು ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಾಗಿ ಅವನ ಹಿರೀ ಮಗನ ವೈಪ್ರಾಸ್ಯ।
ಮೂಡಲ ಕೆಚ್ಚ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಧರೆಯೊಳಗೇ।

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಒಳಗೆ! ಕಣಕಣ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ ಪಕ್ಕ ಹಿರಿ ಮಗನನ್ನು! ಮೂವಲ ಕೆಚ್ಚ ಹೊಲಕ್ಕೆ ವೊಡ್ಡೊಂದು ಒಂಟೋಯ್ದಲ್ಲೋ! ಬೆಜ್ಜಾಳದಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡ್ಡಕವ್ವಾ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಅಬಲಬನೆ ವಾಯು ಬಡೀತಾಳಲ್ಲೋ! ಧರೆ ಒಳಗೆ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಆಗಲೀಗ ಯಜಮಾನ ಒಡ್ಡಣ್ಣನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗು ಅಂತೇಳಿ! ಕೆಂದಳಿ ಪ್ಪಾಟಿಗೆ ಕಳಪ್ಪಟ್ಟು! ಆಗಲೀಗ ಜುಂಬೇಗೊಡನ ಸೊನೆ! ಮೂರು ಬಂದಿಗೆ ಹೆಣಾಸೂವೆ! ಮೂರು ಉಳಪ್ಪಂದಿದ್ದ! ಈಚೆಗೆ ಕಳಸಿ ಮಡಗ್ಯಾಳಲ್ಲೋ! ಧರೆ ಒಳಗೆ!

ಆಹಾ.... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತರೇ ಎದ್ದು! ಎಲ್ಲಾ ಕೈಕಾಲೂ ಮುಖ ತೊಳಕೊಂಡು! ಅವಾಗಲೀಗ ಎಳು ಗಂಟೆ ಬೈಮಾಯ್ತು! ಮಲ್ತಾಣಮ್ಮ ಒಂಥ್ತೆಯೆಂದ ಎಲ್ಲಾ! ಕರಬುಟ್ಟಿ ಹಾಲು ಕರ್ದೊಂಡ್ತೆಂದ್ತು! ಜಲಗೊಂದಿನ ಬಸವ್ವಾಳನ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಅವಾಗ ಜುಂಬಪ್ಪನವರು ಎಳು ಜನ ಜೀತಗಾರರ ಕರೆದ್ದು! ಅಯ್ಯಾ ಆಳುಗಳೇ! ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಜಲಕೊಂದಿನ ಬಸವ್ವಾಳಿಗೆ! ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಲವು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ! ಒಂದು ದಂಡವಾರ ಕಟ್ಟಿಡಿ! ನಾನೂ ಕೂಡ ಬರ್ರಿವಿ! ನಿಮಗೆ ಏನೂ ತೊಂದ್ರೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಜೀತಗಾರರಿಗೆ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅವಾಗ ಜುಂಬಪ್ಪನವರು! ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ! ಎಳುಂಡಿ ದನ ಬಿಟ್ಟುಂಡು! ಬೀಳು ಮಜ್ಜೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಟ್ಟುಂಡು.

ಅವರು ಮೂವಲ ಅಡವಿಗೆ ಬರುತ್ತವರೇ ಜಂಗಮಯ್ಯ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!!

ಬಸವ್ವಾಳಿಗೆ ಮುಳೆನ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು! ಹೋಗಿ ಬಂಡೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತೊಂಡು! ಹಾಲುಮಜ್ಜನ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಬಸವ್ವಾ! ಅವಾಗ ಜುಂಬಪ್ಪ! ಮೇಲ್ದಿದ್ದು ಕುಣ್ಣು ಕಾಲ್ದಿಲ್ಲ ಮೋಕೊಂಡು ಕಾಣ್ತಾಟಿ ನೋಡ್ತಾನೆ ಬಸವ್ವಾ ಇಲ್ಲಿ! ಎಲ್ಲಯ್ಯ ಆಳುಗಳೇ ಅಂದ್ತು! ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯ್ತೋ ಕಾಣೆ ಗುರುವೇ ಅಂದ್ತು! ಜುಂಬಪ್ಪ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕಡ್ಡಂಡೊಯ್ಯಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಬಲಗಡೆ ಯಾವಾಗ ಮಜ್ಜೆ ತಗಲಿ ಬಿತ್ತೋ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ! ಲಿಂಗ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಯ್ಯ! ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರುಕಿತವಾಗಿರ್ದಕ್ಕೊಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸ||

ಆಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬಿನ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದರು| ಆಲಂಬಾಡಿ ನೀಮಗೆ| ಮೊದಲಾಗಿದ್ದೆಗೆ|
ನಾನು ಉರಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳಿದಾರದು| ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ ಜುಂಜಪ್ಪ| ಹನ್ನೆರಡು ಕುಡುಗೆ
ಹಸಿ ಕದಲೆ ಒಕ್ಕನೆ ಮಾಡಿ ರಾತಿ ಹಾಕೊಂಡು| ಹಾದು ಕೂತವರೆ| ಅಬ್ಬಿ ಗುಡ್ಡಲ್ಲಿ|
ಅವಾಗ ಮಂದೇವ| ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ ಜುಂಜಪ್ಪನ ದುಡೆ ನೋಡಬೇಕುಂತ್ವೇಳಿ| ಆ ಭಕ್ತರ
ಕೊಟಾರವನ್ನು ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು| ಕುಟಾನ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು
ಲಿಂಗದ ಮೂರ್ತಿ ಜಂಗಿನ ಶಬ್ದ ಮಾಡ್ಯಂತು| ಕುಟಿನ ಕುಸಾಳೆ ಶಬ್ದ ಮಾಡಿ| ಹರ
ಹರಾ ಹರನ ಭಕ್ತ| ಗುರುಧರ್ಮ ಕ್ಷಾರಣ್ಯದ ಭಕ್ತ| ಯತಿ ಮುನಿಗಳ ಭಕ್ತ| ತಂದೆ
ಕಲ್ಯಾಣದವರ ಭಕ್ತ| ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನವರ ಬಿಕ್ಷೆ| ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ
ಬಿಕ್ಷೆ| ಜೋಳಿಗೆ ಹಿಡಿದಾತನ ಬಿಕ್ಷೆ| ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಜೋಳಿಗೆ ಬಿಕ್ಷೆ| ನಾಲ್ಕು ಬೆತ್ತದ
ಭಿಕ್ಷೆ ಅಂತ್ವೇಳಿ|

ಅವರು ಪಂಚೀಶ್ವರ ಕೂಗವರೆ ಮಾಡೇವಾನ
||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸ||

ಯಾವಾಗ ಭಿಕ್ಷೋ ಭಿಕ್ಷೋ ಅಂತ್ವೇಳಿ ಕೂಗಿದ್ದೋ ಭವತಿ ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ
ಅಂತ್ವೇಳಿ ಸಾರುದ್ದು ಜೋರಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಾರುದ್ದು ಜುಂಜಪ್ಪ ಅಬ್ಬಿ ಗುಡ್ಡಲ್ಲಿ ನಿಜ್ಜೆ
ಮಾಡ್ತ ಮನಗಿದ್ದು

ಮಲೆಯ ಹುಲಿವಾಹನ ಬರುವ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸ|

ಆಲಂಬಾಡಿ ಒಳಗೆ| ಆಲಪ್ಪಗೌಡ ಕುರುಬೇಗೌಡ| ಮರುಜುಂಜೇಗೌಡ
ಬೆಟ್ಟೇಗೌಡ ಜೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆ ಜುಂಜೇಗೌಡ| ಮುನ್ನೂರು ಮೂವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳು|
ಒಕ್ಕನೆ ಮಾಡಿ ತೂರುಟ್ಟು| ಕೊಡಲ್ಲಿ ಬಂದು ರಾತಿ ಹಾಕುಟ್ಟು| ಬಂಗಾರದ
ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತರಿಸ್ಕಂಡು| ಬಂಗಾರದ ಕುರ್ಚಿ ಮ್ಮಾಲೆ ಕೂತ್ಕಂಡು ಬೆಳ್ಳಿ ಮೆರಸ
ರಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟುಟ್ಟು| ರಾಸ್ಯದ ಮೂರು ಮೂಲ್ಕುವೆ ಮುದ್ರೆ ಹೊಡದ್ದುಟ್ಟು| ಮರು
ಜುಂಜಯ್ಯನ ಕಾವಲ್ ಮಡಗುಟ್ಟು| ಯಾರಾರ ಅರ್ದೇಸಿ ಪರದೇಸಿ ಬಂದುರ್ದೇ ಆರ್ದೆ|
ಭಿಕ್ಷು ಕೊಡಬ್ಬಾಡಪ್ಪ ಮರುಜುಂಜಯ್ಯ ಅಂತ್ವೇಳಿ|

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮೊದ್ತನ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ನಿವಾಸ|

ಈವತ್ತು ಶುಕ್ರವಾರ ನಾಳೆಗೆ ಸನಿವಾರಿ| ನಾಳೆ ಸನಿವಾರುದ್ದಿಪ್ಪ ರಾತಿ ಬೆಟ್ಟೊಳ್ಳು
ಮಾಡ್ಬೇಕು| ರಾತಿ ಹೊಟ್ಟೊಳ್ಳು ಮಾಡುಟ್ಟು ರಾತಿ ಗಾಡಿಗ್ ಪುಂಡೊಂಡು| ಆರ್ದಲ್ಲ

ಕಳ್ಳೆ ಕೂದಲಿ ಸುಡೊಂದು ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಗೊದವಯ್ಯ ಕಾಳ್ಕುತಿ ಸನ್ಮಾಸೊಲ್ಲೆಲ್ಲ
 ಒನೊನ್ನಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕು! ಅಪ್ಪಾ ಮರು ಜುಂಜಯ್ಯ ನಾವೊರೊಲ್ಲೆಗಿ!
 ನೆನೆಯತ್ತಿ ನೆನೆಗಳೊಡವೆ ಮುರಿದೊಳ್ ಹೊಲ್ಲ! ಬೆನ್ನಿಬ್ಬೆ ಕೆಂಡ! ಕಲ್ಲರ ಸಾಂಧಾನೆ
 ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿ! ಅಳೆಯೋದ್ಗೆ ಕೊಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾನೊ ತತ್ತೀವಪ್ಪಾ! ನಾಳೆ ಹೊತ್ತಂತೆ ಕಳ್ಳೆ
 ಕೂಕೆ

ಬತ್ತಿವಿ ಅಂತಾರೊಡ್ಲ ಜುಂಜಯ್ಯ!
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾಯ್ಯಾರ ಗಂಡ ಹುಲಿವಾಹನದಯ್ಯ! ಈ ಜುಂಜಯ್ಯ ನನ್ನಾ ತ
 ಕೇಳ್ಗೆ ಹೋದ್ದಲ್ಲ! ಹಾಕುತ ಕಾಲ ತಗಲಿಲ್ಲ ಬಗ್ಗಿದ ತಲೆ ಅಸಿವಿಲ್ಲ! ಇವು
 ನಡುವಿಯಾವನ್ನು ಧೂಳಿಪುಟ ಮಾಡ್ಗೆ ಇದ್ದೆ! ನನಗೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅನ್ನುವಂತ ಭರಾ
 ಯಾಕೆ? ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು! ತಾಕುರಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಜುಂಜಯ್ಯ ಮನೆಗೊಂಟೋದ್ದಲ್ಲ ಆಗ
 ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ

ಅದೇ ಕಳ್ಳೆ ಭಕ್ತಿಕ ಬರಾರಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾದೇವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜೋಗಿಡ ಕೂವನ್ನು ಕಾಂಡೊಂದು ಕುಂತಿದ್ದ! ಯಾರವ್ವ ನನ ಕಂದ
 ಕೊಟಾರ್ದಲ್ಲಿ!

ಆತಿ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಾ! ಜ್ಯೋತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಾ ಕಟ್ಟೆ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿ!
 ಎತುಗಳ್ ಮುನುಗಳ ಭಕ್ತಾ!

ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡಪ್ಪಾ ಮರುಜುಂಜಯ್ಯ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜೋಗಿಡ ಕಳ್ಳೆ ಕೂದಲಿ ಕುಂತಿದ್ದವನು! ಮಾದೇವನ ಮೊಕುವನ್ನು ನೋಡಿ!
 ಯಾರಯ್ಯ ಅವ್ವ? ಕಾಡಬೇಡ ಕರುಣೆಯ ಬೊಡ್ಡೆಡ ಜೋಭಯ! ನನ ಮನೇ
 ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳೆ ಎತ್ತಡುಗಿಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ರಾಕಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ! ಜಂಗೂಮ
 ನನ್ನಕೂದತ್ತ ನಿಂತೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಕೇಳ್ತೆ! ಈವತ್ತು ಸುಕ್ತವಾದೆ! ಸುಕ್ತವಾರುದ್ದಿವ್ವ ತುಂಬಿದ
 ರಾಸ್ಸೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆನು ಕೊಡೋ ಹಂಗಿಲ್ಲ! ಮುಂದೊಕ್ಕೋಗತ್ತ ಜಂಗುಮಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!
 ಜುಂಜಯ್ಯಗೆ ದಾನ ಅಂದ್ರೆ ಗ್ಯಾನವಿಲ್ಲ
 ಎತ್ತುದ ಜೋಳ್ಗೆ ಇಳುಕ್ಕಿಲ್ಲ ನನ ಕಂದೆ!

ಮೊದಲಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿ ನನ್ನ ಹಂಗೆ ಕಳುಗ್ವುದು ನಿನ್ನ ಅನೇಕವಾದ ಪಾಪ ಬದ್ಧವು! ನೀನು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ತಂದು ಪಟ್ಟೇವಲ್ಲಿ ಮೂಲೆ ಪಾದೋದಸೇಕ ಮಾಡುದ್ದೆ

ಇದ್ದು ಮೊಲೆವೃಷ್ಟಿ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡ್ತಿನಂತವ್ವೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

"ಜಂಗುಮಯ್ಯ ಒಂದಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗ್ಲೊ ಕೊಡಕಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣಯನವರ ಮಾತನಾಪೊರಕಿಲ್ಲ ಎೂರಿ ನಿನ್ನೇ ನಾ ಭಕ್ತಿ ಕೊಡಕಿಲ್ಲ! ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಮುದ್ದೆ ಹೊಡುದ್ದುಬಿಟ್ಟಾಗವ್ವೆ!

ಕಡಮೋಗೋ ಕಡ ಪರದೇಸಿ,
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ಕಾಳ್ ಕೇಳದ್ದೆ ನಿನ್ನೆ ಕ್ವಾಪ್ಪತ್ತಪ್ಪ ಜುಂಜಯ್ಯ! ಕ್ವಾಪ ಅನ್ನೋದು ಬೋ ಕೆಟ್ಟದ್ದವ್ವು! ಕ್ವಾಪವನ್ನು ಬುಟ್ಟು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ಕಾಳ್ ತಂದು! ಪಟ್ಟೆ ಪಕ್ಕದದಲ್ಲಿ ಪಾದೋಭಿಸೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಭಣ್ಣ ಅಂದ್ರೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಲ್ಲ! ಸರಿ ಸುಖತ್ತು ಅದ್ದೂರಿ ದೊರಸ್ತ ಮೋಡಿಯಿಂದ ಕುಂತಿದ್ದಾನೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ಪಾಪೆ ಎಳ್ಳುಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ನೋಡುದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ಜುಂಜಯ್ಯ ತುಂದಿದ ಪುತ್ರವಾದ್ದಲ್ಲಿ! ಎತ್ತದ ಬೋಳ್ಳೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಇಳಕಿಲ್ಲ ನನ ಕಂದ! ಮೊದಲೇಚ್ಚೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ಕೊಟಾರದಲ್ಲಿ! ಧರ್ಮಪಾರ್ವದ್ವಿನವ್ವು! ಅಪ್ಪರ ಕೊಡು ಅಂತ ನಾನು ಕೇಳ್ಕಿಲ್ಲ! ನೀನು ಒಂದಿಡಿ ಕಳ್ಳೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮುಕ್ತಿನ ಬೋಳಿಗೆಗೆ ನೀಡುದ್ದೆ

ನಿಮ್ಮಣ್ಣದೊಳ್ಳೆ ದೊರಸ್ತ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಅಂದುವರೆ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಮಾದೇವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜುಂಜಯ್ಯಗೆ! ರುದ್ರಕ್ವಾಪ ಹತ್ತುತಂತೆ! ಎಲೋ ಜಂಗೂದು! ಎಳೆಳ್ಳ ರಾಮಾಕೆತೆ ಮಾಡ್ತಿಯಿಲ್ಲ! ಉಯ್ಯಂದುಲ ಕರೀಕಲ್ವಾಗಿ ಕಾಡ್ತಾ ಬೇಡ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಿ!

ಕಾಡ್ಕೊಟ ಕಡಮೋಗೋ ಹುತ್ತು ಪರದೇಸಿ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜಂಗಿನ ಪಾದವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ! ಲಿಂಗದ ಭಣ್ಣವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ಉಂಟಾದ್ದೆ! ನಿಮ್ಮ ಮುನ್ನೂರು ಮಿಂಡ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೊಕಿಲ್ಲ ಕೊಡ್ತಿನಿ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಗುಡುಗುಡೆಗೋಡೋಗಿ! ಕಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಾಕೆ ನೆಟ್ಟಿರುವಂತ ಮದ್ದನ್ನಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ನಿನ್ನ ಬೋಳು ಮದ್ದುಕದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದುದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ! ನಿನ್ನ ಕತ್ತುನ ಕಳಾ ನೋಟಾದ್ರೆ ನಗ್ಗಿ! ನೀನು ಧರಣಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದಿ ಒದ್ದಾಡಬೇಕು! ನನ್ನ ಕಳ್ಳ ಕೋಟಾರವನ್ನು ಬಿಡ್ಕೊಯ್ಯಬೇಕು! ನಿನ್ನ ಮೆರುಕೋಲ್ಕೇಟ್ ಬೇಕೋ? ಅಂತವುನೆ ಜುಂಜಯ್.

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜಪ್ಪನ ಕೈಲಿ ನಾನು ಏಟುಕಿಂದ್ಬಟ್ಟೆ ಅಗ್ಗದೇವಿ ಅರುಗಾಯ್ತಲೆ ಗುಂಗದ್ಬು ಮರೆಯಾಯ್ತಲೆ! ಮೇಲೋಕ್ಕಲ್ಲಿ ಮಲೆ ತಪ್ಪೊಯ್ದ ಕೆಳ್ಳೋಕದಲ್ವಿ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೊಯ್ಯಾದೆ! ಶಿವ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಶಿವನ ಗ್ಲಾನ ತಪ್ಪೊಯ್ಯದೆ! ಹರ ಹರಾ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಹರನ ಗ್ಲಾನ ತಪ್ಪೊಯ್ಯದೆ! ಈಗ ನಾನೇನ್ ಮಾಡ್ತಿ ಅಂತ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡ್ತರರ! ಜುಂಜಪ್ಪ ಎಡೆಗಡೆಗಾಗ್ಲೊಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ! ಬಲುಗಾಡೆ ಜುಂಜಪ್ಪ ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಎಡುಗಡೆಗಾಣೆ ಓರೋರಂತೆ

ಕಳ್ಳ ಕಗ್ಗ ಸುತ್ತ ಅವರೋಡಾದ್ರಾ ಅವ್ರೆ ಮಾಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಜುಂಜಯ್ ಓದೀಕೊಂಡು ಓಡಾಡುಸ್ತಿದ್ದೆ! ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ ಹೋಗುವಂತಾ ದಾರೀಲಿ! ಬಾಡ್ ಬಾಕುನ ಮುಳ್ಳನ್ನಿ ದಾರಿ ಬುಟ್ ಬುಡವಂತೆ! ಇವ್ವೊಗೋ ದಾರೀಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗೊಂಡು ಪಾವ್ ರಕ್ತ ಕೆಕ್ಕೊಕದಂತೆ! ಮನು ಮುಂದೆ ಮಾಡ್ತದಂತೆ! ಹೀನು ಹಿಂದೆ ಇವ್ವ ಓಡ್ತತ್ತಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡೇವ ಮುಕ್ತಿನ ಜೋಳುಗೆ ಬಲದ ಹಕ್ಕವನ್ನೂರಿ ಮಂಕುನ ಬೂದಿಯನ್ನು ಕೈಲಿಡುಕೊಂಡು! ಜುಂಜೇಗೌಡ ನಿನ್ನೆ ಒನಕೆ ಕಾಲೇ ಬರ್ದೆ ಇರ್ದಿ ಅಂತ! ಓಂ ನಮು ಶಿವಾಯ ಅಂತ್ಯೇಕೆ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಮೇಲೆ! ಮಾಯದ ದೂಳು ಉರುಬ್ಬುಟ್ಟು! ಜುಂಜೇಗೌಡರಿಗೆ ಹೊಡೆಯಕೆ ಕೈಬಾರುಬಾರ್ರು! ತಿಂದೊಟ್ಟೆ ಕರುಗ್ಬಾರ್ರು! ಎಪ್ಪುದ್ ತೋಕ್ ಎಪ್ಪಾದೆಗಯೆ! ಬುಟ್ ಕಣ್ಣು ಬುಟ್ಟಿಂಗಯೆ! ಮರವನ್ನು ತರ್ದು ಯಾವ್ರಿಕಿಲಿ ನೆಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುಸ್ತಾರೆ! ಆ ರೀತಿ ಮುಟಮುಟ್ಟಿ ಕಣ್ ಕಿಡ್ತಾ ನಿಂತೊಕೋಹಂಗಿ!

ದ್ವಾನ ತಪ್ಪೊಯ್ಯಟ್ಟುಪ್ಪ ಮಡೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನೆಗಾರ್ರು ಇದ್ದಾರೆ! ಜುಂಜಪ್ಪಗೆ ಮೆರ ತಕಂಡು ಹೊಡಿಯಪ್ಪ ಅಂತ್ಯೇಕಿದ್ದಾರೆ! ಜುಂಜಪ್ಪಗೆ ಮಾತಾಡೇ ಬಾಯಿಬಿಡಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾಡೇವ ಕಂಕುಳೆಗುಕಿರುವಂತ ಜೋಳುಗ್ಗ! ಪಗ್ಗ ಕಳ್ಳೇರಾಸಿ ಮುಂದೆ ಮರೀಕೊಂಡು! ಹಣೆಗಿತ್ತೊಕ್ಕೊಂದಿ ಅಂತೇಕದ್ದು ಒಂದು ಕಳ್ಳ ಚೂರ್ ಬಾರ್ರು!

ಹಂಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೊವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳೇನೂ! ಮೂರ್ದಿಡಿ ಮೊಡ್ಡೊಂಡು ಮುಕ್ತನ
ಜೋಳ್ಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡು! ಛೂಮಿ ತೂತದ ಜೋಳ್ಳೆಯ ನಮ್ಮ ಕಂಕಳಲ್ಲಿ
ನ್ನಾತಾಕೊಂಡು! ನರಿ ಕಲ್ಲು ಕುಂಬದ ಮಾಲ್ಗೆ! ಅಳ್ಳಾಡ್ತಾ ಅಳ್ಳಾಡ್ತಾ
ಹೊಡ್ಕೊಂಡೊಯ್ದೆ!

ಮಟಮಟನೆ ನೋಡ್ತಾ ನಿಂತವನೆ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!
ಇವನ್ನೆ ಪ್ಲಾಸೋದಾಯ ಕೊಡ್ತಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾರೇವ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!"

ಭಿಕ್ಷ ಎನ್ನುವಂತ ತ್ತು ಕೇಳುತ್ತಾ! ಬಲದ ಮೊಗ್ಗಲಾಗಿ ಎದ್ದು ನೋಡಿದ್ದು!
ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಗ್ತಾ ಅವ್ವೆ! ಒ ಯಾರಪ್ಪಾ ಕಾವಿಬಟ್ಟೆ ಜಂಗಮರು ಬಂದವರೆ!
ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ತಾತಂದಿರು ಮುತ್ಯಾತಂದಿರು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು! ಹತ್ತು ಜನಕ್ಕೆ ಊಟ
ರಾಕಿ ಗೈ ಅನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ! ಒಪ್ಪಿ ಅಯ್ಯನಿಗೆ ಇಬ್ಬರಪ್ಪಾ ಮಗನೇ ಅಂತೇಳಿ
ಹೇಳ್ತಾಯಿದ್ದು! ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ ಕಾವಿಬಟ್ಟೆ ಜಂಗಮರು ಬಂದವರೆ! ಆದರೆ
ನಾನಿನ್ನೂ ಕೂಡ ಮೇಟ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ! ಕಳದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ!
ದೇವ ಕೊಳಗಕ್ಕೆ ದಿನಸಿ ಮಾಡ್ತಾರಿಲ್ಲಲ್ಲ! ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆದೇವರು ಕುಲದೇವರಿಗೆ!
ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ ಆಳಿದು ಮಡಗಬೇಕು! ಈ ಜಂಗಮಯ್ಯನಿಗೆ ಏನು ನಾನು ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ
ಆಳಿಯುವಾಗಿಲ್ಲ! ನನ್ನ ಕೈ ಸಿಕ್ಕಿದವ್ವು ದಾನ ಮಾಡ್ತದವಾ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಅಟ್ಟಿ ಗುಡ್ಡದ
ಇಳಿದು ಬಂದು ಜುಂಜಪ್ಪ! ರಾಕಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತೊಂಡು ಕೊಳಗ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಶಿಗೆ
ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ಹಸಿ ಕಡ್ಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದು!

ಅವರು ದಾನ ಕೊಡುತ್ತವರೆ! ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!
ಮಲೆಯಲಿ ಮಾರೇವ ಬರುವ ಚಂದಾವಾ!
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!!

ಆವಾಗಲೀಗ ದೊಡ್ಡವಳ್ಳ ಜುಂಜಪ್ಪನವರು! ದಾನದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು! ಆದಾಗಲೀಗ
ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಂತ ದಾನ ತಕ್ಕೊಂದು ಮಾಡಪ್ಪ! ಅಯ್ಯಾ
ಜುಂಜಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ದುಡಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ! ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತೇನಿ
ನಡೆಸಿ ಕೊಟ್ಟೆಯಪ್ಪ ಅಯ್ಯ! ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಜುಂಜಪ್ಪ! ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂಥ
ಶಿವನು! ಏಳು ಮಲೆ ಕೈರಾಸದಲ್ಲಿ! ಬಸ್ಸಲ್ಲಿ ಒಣ್ಣಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆನಪಾ
ಇದ್ದಾನೆ ಕಣಪ್ಪಾ! ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅಂಕಣ ಕಲ್ಲಿನ ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ! ಮುಟ್ಟಿ
ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿ ನೇಮಿಸಿದಿಟ್ಟಿ!

ನಿಮಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವನು ಮಾರದೇವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಎನಪ್ಪಾ ಜಂಗಮ ದೇವರೇ! ಅಂಥ ಮೊದಲು ಕೇಳಾ ಇದ್ದೀರಿ! ತೀವರು
ಉಳ್ಳದ್ದವಕ್ಕೆ ಬಂದಂಥ ಜಂಗಮ! ಹಿರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೇಳದಷ್ಟಂದವಾಯ್ತು! ಇವರು
ಬಿಡ್ಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು! ದಾಸಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ!
ನೀವು ಬಂದಾಗ ನೋಡಪ್ಪಾ! ಅಂಥ ಕಾಡ್ಲೆಲ್ಲವಂಥ ಹೊಸಮನೆ ಹುಟ್ಟಮನೆ!
ಕಾಳಮುಕ ಸನ್ಮಾಸಿಗಳಿಗೆ! ಒಂದಂಕದ ದೇವಪ್ರಾಣ ಕ್ಷುಣ್ಣವಾಯ್ತು ಎತ್ತಿಹಾಕಿದ್ದಾ!
ನನ್ನೆಂದ್ತಿ ಮಲ್ತಾಪ್ಪಾ ಕ್ಷುಣ್ಣವಂಥಾ! ಮಾಂಗಲ್ಯವೂ ಎಟಕುವುದಿಲ್ಲ!

ನೀನು ಕಡೆದೋಗಯ್ಯ ಕಾಡು ಪರಕೇಶಿ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಮಲೆಗಳ ನೋಡಯ್ಯ
ಮಾರದೇವ ಯೋಗ್ಯ ಗಿಡಗಳ ನೋಡಯ್ಯ
ಮಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾರದೇವ ನಿನ್ನ ಬರೋಗ ನೋಡಯ್ಯ!

ಅವಾಗಲೀಗ ಮೊಯ್ಯಾರು ಗಂಡ ಮಾಡಪ್ಪ! ಇವನು ಒಳ್ಳೆ ಮೊತ್ತಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ
ಜುಂಜಪ್ಪ! ಇವನಿಗೇನಾದ್ರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು! ಕಪ್ಪುಕೊಟ್ಟು ನಾನು ಒಳ್ಳೆ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ! ಮಾರದೇವ ಕೊಡಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು!

ಅವರು ಅಲಂಚಾಡಿ ಬೇಡಿ ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತವರೇ!
ಮಾರದೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಮಲೆಯನ ಮುನಿ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಮೆರವಾ ಚಂದವಾ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಈಗ ಎಳುಂಡಿ ದನುಗಳ್ಳು ನಾಗೇರು ಬಂದು ಸತ್ಯೋದೊ! ಎಳೆರತ್ತು ನೆಟ್ಟು
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಿಗೆ! ಅವು ಸತ್ಯೋಗಿ ಮನಗವೆ! ಎಳುಂಡಿ ಕರುಗಳ್ಳು ಕೆಂಬಳ್ಳೆ
ರೋಗ ಬಂದು ಅವು ಸತ್ಯೋಗವೆ! ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಂತನೆ! ಮನೇಲಿ ಇದ್ದುಬದ್ಡ
ರಾಗಿಯಲ್ಲಾ ಈಗ್ಗೆ ಮುಗಿದ್ದಂತೆ! ಮನೇಲೊಂದು ಕಾಳು ರಾಗಿ ಇಲ್ಲ! ದನಾಕರ
ಕುರಿಗಳ್ಳುದ ಸೆಂತ್ರಿ! ಮನೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಜುಂಜಯ್ಯ ಮಲಗ್ಗೆ ಮಗ್ಗಾಗಿ!

ಅವು ಚಿಂತೆಯ ಮಾಡ್ಬವೆ ಜುಂಜಯ್ಯ
ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಜ್ವಾಲದ ಗುಡಿನೆಲ್ಲಾ ಮರುಳು ಮಾಡವೆ! ಬತ್ತದ ಗುಳಿನೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟು
ಮಾಡವರೆ! ಹೆಡ್ತಿ ಅಲಮ್ಮ ಎರಡು ನೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಲಾ ಸುರುಕ್ಕೊಂಡು! "ಸ್ವಾಮಿ

ಈಗ್ಗಾದ್ರೂ ಮೊದೇವನಿಗೆ ಒಕ್ಕಲಾಗಿ" ಅಂದ್ಲಂತೆ: "ಎಲಾ ಮದ್ದಿ ನಿನಗ್ಯಾರ್ ಇಷ್ಟು ದೂರತನ ಕೊಟ್ಟೋರು: ನಿನ್ನಪ್ಪಕ್ಕೆ ನಿನಗು ಬಿದ್ದಿರು" ಅಂತೇಳಿದ್ರಂತೆ: ಪೆಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಹಾಸೋದಿದ್ರಂತೆ: ಹಾಸವಾದ ಹಾಸವೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದುಲಾಗಿದ್ದಂತೆ: ಅಯ್ಯೋ ಆದಿ ನಾರಾಯಣಾ ಸ್ವಾಮಿ: ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ! ನಮಗಿಂತಾ ಕಷ್ಟ ಬಂದ್ಬುದ್ದಾ: ನೀವಾರೊ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಬಾರದ್ಯಾಕಮ್ಮಾ ಅಂತೇಳಿ

ಮನೆ ವೇವರ ಸೊರಗ ಮೊದ್ಬಾವ್ ಜುಂಬಯ್ತೆ: ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ: ಜುಂಬಪ್ಪನವರು ಊಟ ಮಾಡಿ ವಾರವಾಯ್ತಂತೆ: ದುಕ್ಕ ಸೋಕವನ್ನು ಮಾಡ್ತಾ ಮೆನುಗಿದ್ದೆ: ಅಲಮ್ಮ ಒಪ್ಪೇ ಕಾಡೀಗೊಗಿ: ಓಗೇ ಮ್ಯಾಗಲ ಸೊಪ್ಪು ಬೇಲಿ ಮ್ಯಾಗಲ ಸೊಪ್ಪ ತಂದು: ಸೊಪ್ಪನ್ನು ಚಂದಾಗಿ ಬೇಯಿಸ್ಕಿತ್ತು: ಉಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಸಪ್ಪೆ ಸೊಪ್ಪ ಗಂಡಂಗೆ ಕೊಡಕೆ ಬತ್ತಿದ್ದೆ: ಸಪ್ಪೇಳ್ಳಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ ಈ ಸೊಪ್ಪ ಇವರಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸ್ಸೇದ್ದು ಅಂತೇಳಿ:

ಅಲ್ಲಿದ್ದರು ನೆಂಟರು ಕೂತವರೆ ಮೊದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ

ಬಂದವರ ಕೈಗೆ ಅಲಮ್ಮ: ಓಡಾಡ್ಕಂಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ: ಕೈಕಾಲು ಮೊಕ ತೊಳೆಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ನೆಂಟು: ಮಂದರಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕುಂತ್ರಂತೆ: ಅಲಮ್ಮ ಮದ್ದಿ ಊಟಕ್ಕಿರಿತಿದ್ದ ಜುಂಬಯ್ತನವರ ಕಣ್ಗೆ ಸೊಪ್ಪ ಮಾಡವರೆ: ನೆಂಟರು ಕಣ್ಗೆ ಹಾಲು ಅನ್ನ ಬೇನುಪ್ಪಾಲು ಪುಂಡುಮೂರ್ದ ಮಾಡವೆ: ನೆಂಟು ಊಟವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪೊಯ್ತುಂಟಿ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ: ಜುಂಬಪ್ಪನವರ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು:

ಅವರವರ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೊಯ್ತಾರೆ ಗುರುದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ||

ಅವಾಗಲೀಗ ಬೆಳಗಾಗತ್ತರೇ ಎದ್ದು: ಎಲ್ಲಾ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಳೆಕ್ಕೊಂಡ್ಬು: ಅವಾಗಲೀಗ ಏಳು ಗಂಟೆ ಟೈಮಾಯ್ತು: ಮಲ್ಲಾಪ್ಪನನ್ನು ಒಂಧಡೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ: ಕರಬುಟ್ಟು ಹಾಲು ಕರೊಂಧ್ಲೆಂದ್ಬು: ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವಣ್ಣನ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ: ಅವಾಗ ಜುಂಬಪ್ಪನವರು ಏಳು ದನ ಜೇತಾರರ ಕರೆದ್ಬು: ಅಯ್ಯಾ ಆಳುಗಳೇ: ಈವೊತ್ತು ಈ ಜಲಗೊಂಬಿನ ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ: ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ: ಒಂದು ದಂಡಿವಾದ ಕಟ್ಟಿಡಿ: ನಾನೊ ಕೂಡ ಬರ್ತೀನಿ: ನಿನಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ: ಜೇತಾರರಿಗೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು: ಅವಾಗ ಜುಂಬಪ್ಪನವರು: ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ: ಏಳುಂಡಿ ದನ ಬಿಟ್ಟುಂಡು: ಬೀಸುಮೆಚ್ಚ ಹೆಗಲು ಮೇಲಿಟ್ಟುಂಡು:

ಅದರು ಮೂಡಲ ಗಿರಿಗೆ ಬರುತವರೇ ಜಂಗಮಯ್ಯ

||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಾಂ||

ಬಸವಣ್ಣನಿಗೆ ಮಕ್ಕನ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಬಂದೆ ಮೇಲೆ ನಿಂತೊಂದು
ಹಾಲುಮಜ್ಜನೆ ಮಾಡುವನೆ ಬಸವಣ್ಣ! ಅವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪ! ಮೇಲೆಬ್ಬಿದ್ದು ಕಣ್ಣು ಕಾಚ್ಚೆಲ್ಲ
ವಸೀಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತವನೆ ಬಸವಣ್ಣ! ಇಲ್ಲ! ಎಲ್ಲೆಯ್ಯೆ ಆಳುಗಳೇ! ಅಂದ್ರು!
ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಯ್ತು ಕಾಣೆ ಗುರುದೇ! ಅಂದ್ರು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ
ಕಡ್ಡಂದೊಂದು ಇದ್ದಾರೆ ಬಲಗಡೆ ಯಾವಾಗ ಮಚ್ಚು ತಗಲಿ ಭತ್ತೋ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ!
ಲಿಂಗ ಮ್ಹಾಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿತ್ತು! ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ರಹಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಾದ್ದು ಚಿಲ್ಲನೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹಾರಿಬಿಟ್ಟು!

ಆಹಾ ಜುಂಜಪ್ಪ ಜಂಜಯ್ಯ ನಿಲ್ಲಿಸು ಅಂದ್ರು! ಜುಂಜಪ್ಪ ಅಚ್ಚೆ ಮುಚ್ಚು ಬಿಟ್ಟು
ಬಿಟ್ಟು! ಯಾರಪ್ಪ ಮುನಿಗಳೇ! ಯಾರಪ್ಪ ಜಂಗಮರೇ!

ನಿಮ್ಮ ಪೆಸರೇಳಿ ಅಂತವರ ಜುಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ||

ಕಾತ್ರರ ದೇಶದ ಮಾದೇವ ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಕರೀತಾ ಯದ್ವಾರೆ! ಈ ಏಳು ಮಲೆಗೆ
ಬಂದ ಮೇಲೆ! ನನ್ನ ಏಳು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಅಂತ ಕೂಗುತವರೆ! ನಿನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು
ಐಸ್ವರ್ಯ ಕೊಡುತೀನಿ! ನಾನು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ದೇವಗ್ಧಾನ ಕಟ್ಟಿಸು ಅಂದರೇ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಮಲೆಯೋ ಮಾದೇವ ಒಲಿವಾ ಚಂದಾವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಸಿವ ಸಿವ ಪಳೆಹಸ ಸೀಗೆ ಸಿರಿಗಂದ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಸಾಯಂಕಾಲ ಉಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಗೌಡ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ
ಮೂರ್ತ ಮಾಡಿ! ಮಲಗಿರುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಜಾವದಲ್ಲಿ!
ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆ ಎತ್ತಯ್ಯೆ

ಅವರು ಗಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತವರೆ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಐಸಪ್ಪಾ ಜುಂಜೇಗೌಡ ನಾನೊಪ್ಪ ಮಾಯಕಾರ ಜಂಗಮಯ್ಯ ಕ್ಕಾಪ್ಪಾ! ನಿನಗೆ
ಇನ್ನಷ್ಟು ಐಸ್ವರ್ಯ ಕೊಡುತೀಲ್ಲೆ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಾ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕು ನಿನ್ನ ಕೈಯಾರೆ
ಎಂದಿ! ಅವಾಗಲೀಗ ಪೂಜೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ! ಅವರು ನಗುನಾಡುತವರೆ!
ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಣಾ!

ಹಾಗಲ್ಲಾ ಭಯಪಡಬೇಡ ಜಂಜಯ್ಯ! ನೀನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಐತ್ತರಯ್ ಕೊಡ್ತಿನಿ
ವಾನು ಹೇಳುವಕ್ಕೆ ವೇವಣ್ಣಾನ ಕೈನು ಅಂದ್ರು ಆಗಲೀ ಗುಡುವೇ ಅಂದ್

ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾವೆ ಬಳ್ಳಲೆ ಹತ್ತಯ್ಯ ಮಾಯ್ತಂದ

ಅವರು ಹೊನ್ನು ಹುತ್ತ್ಗೆ ಏತ್ತರಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾದೇವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಒಬ್ಬ ಮೊಣಾ ಒಬ್ಬ ನೋಡ್ವಂಗಾಂದ್ರಲ್ಲ ಅಣ್ಣಯ್ಯನು! ಅವರಲ್ಲ ಒಂದು
ಸಂತೋಷ್ಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ನೇರವ್ವೆ

“ಬಳ್ಳಂದಿ ಗಂವ್ವಕ್ಕೆ ಸಿಲೇಬು ಪುಸ್ತಕಳ್ಳ ಪಿಡ್ವೆಂಡು! ಅಮ್ಮಾ ಮನವಾಯ್ತಂದ್”
ಅಂತ್ವೇಳೆ-

ಹತ್ತಮ್ಮ ಬಳಗೋಡಿ ಬತ್ತವರೆ ಮಕ್ಕಳು!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಮಕ್ಕ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸತ್ತುವಂತೆಯಾದ ಅಲಮ್ಮ! ಇಷ್ಟು
ಜೀವದವರೇ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದಿ ಕಂಡುಗಣ್ಣಾ! ಅಂತ್ವೇಳೆ ಬಳಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ
ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು-

ಅವಳು ಮಕ್ಕ ಮಾದವಳೆ ಅಲಮ್ಮಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಲಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತಲೆಯನ್ನು ಸವ್ವರಿ! ಹಾಲು ಅನ್ನ ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು
ಳಾಟಕ್ಕೆ ಬಡುವವ್ವೆ ಏಳೇರೆತ್ತು ಗಳ್ಳನೆ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆಬ್ಬೊ! ಏಳು ಮೂರ್ತಿ ದವಸದಗಳೆಲ್ಲ
ಧಡಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾಕೆಬ್ಬೊ! ಮುನ್ನೂರು ಮುನ್ನೂರು ಪಲ್ಲ ಕಳ್ಳ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ! ಮನೇಲಿದ್ದಂತವ್ವೆಲ್ಲ
ಮೊದ್ಲಿಂಗಿತ್ತೊ ಹುಗೆ ಅಂತ್ಯಂತೆ! ಮೊದಲದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಏದ್ದಷ್ಟು ಬಾಗ್ಗೆ
ಒದೀಕೊಂಡ್ವಂತಂತೆ!

ಅಮುಗ್ಗೆ ಹುಂದು ಮೇಳ ಕಾಡ್ವ ಒಂದು ಮಾದೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಓಡೋಗಿದ್ದಂತ ಬೆಳ್ಳೊಂಬ ಓಡೋಡಿ ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಂತೆ! ನೋಡ್ವುಕ್ಕು
ಜೊಳ್ಳೊಟ್ಟ ಜಂಜಯ್ಯ-

ಅನಂದ ಪೆತ್ತವ್ವೇ ಜಂಜಯ್ಯ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಹಾ..... ಕ್ವಾರ್ಣಾಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ! ರೂಪಾಯಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಪಾವಲಿ ತೆಗೆದು ವೀಳಲು ತೂಳೆದು ನೆಲಿನ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆ ಮುಂಬಾಗಲಿಗೆ ಬಂದರಂತೆ! ಗುರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಹೊರಬೊಗಿದ್ದು! ಎಳು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳು ಅಲಂಬಾಡಿ ನಡು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿತ್ತು! ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವೀರಪ್ಪನವರು! ತಲೆ ಬಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದನಂತೆ! ಮಲೆಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಧ್ರುವ ಎತ್ತುಕೊಂಡು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ ಎಳು ಬಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆದು! ಬತ್ತವನಲ್ಲ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನು ಎಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕು ದೇವಸ್ಥಾನ! ಎರಡು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವನಿಗಿ! ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ! ಪೀಟಿದಕಲ್ಲು ಮಾಡಿಸಿದನಂತೆ! ಮಜ್ಜನದ ಕೊಳ ಮಾಡಿಸಿ! ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಅಪ್ಪ ಮಗ ರಜ ಹೊಡೆದು! ಕಾಲ ಹರಣ ಮಾಡಿದರು ಮಾದೇಶ್ವರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು! ತನ್ನ ಅಂದನಂತೆ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ! ಅತ್ತಿ ಹಿಂದುಗಡೆ ನೋಡಿದ್ದು! ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿದ್ದು! ಮಹದೇವ ನಾನು ದನ್ನನಾದೆ ಮಹಾ ಗುರುವೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸೇರುವೆ ಅಂತೇಳಿ! ಆನಂದವಾಗಿ ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಿಂತವನಲ್ಲ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡ

ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ಹೆಗಲು ರಾತ್ರಿ ನಾನು ನೆನೆದ ಕೂಡಲೆ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ! ನಾನು ಅರೆಗಳಿಗೆ ಬೀವಿ! ಇರಲಾರೆ ಅಂದಾವನಲ್ಲ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನು!

ಆಹಾ..... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗಿ!

ನೀನು ನೆನೆದ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದರೆ! ನಿನ್ನ ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ನೀನು! ನೆನೆದ ಕೂಡಲೇ ಬಂದು! ನಾನು ದರ್ಶನ ಕೊಡಬಲ್ಲೆ! ನೀನು ಐಕ್ಯಮಾದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ವಂಶೀಕರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ! ನಿತ್ಯ ಪುದ್ಯಾಪ್ತ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಮರ್ಣಂಕೊಂಡು ಸಾರಿ! ದೀವಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ದಿವಸ! ನಿನ್ನ ಮನೆ ಹಗಲು ಐನ್ನಕೆ ಬರುತ್ತೀನಿ ಅಂದವರೆ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ..... ಕ್ಷುಧ್ಯಾಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಾ ಮುನಿಗಿ

ಆಗಲಿಗ ಗುಡಿಗೆೋಪ್ಪರವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಆಲಂಬಾಡಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ! ಬಸವೇಶ್ವರರನ್ನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ರಾತ್ರಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೇಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲಗುಟ ಹೋದರೆ! ಪುರುಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದನಂತೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಈ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ! ಬಸವೇಶ್ವರನು ಈ ಕಡೆಯೇ ತಿರುಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲ್ಲಾ! ಎನಾಗಿದೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರಂತೆ ಜುಂಜೇಗೌಡರು! ಆಗಲಿಗ ನೋಡಪ್ಪಾ ಕಂದ! ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಆರೆಗಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡ್ತಿನಿ! ನಾನು ಪುರುಷ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕು! ಅದೇ ನನ್ನಾಸೆ! ಮಗ್ಗ ಮರಳಿ ಹಗ್ಗದೇವನ ಕೊಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು! ಮೈಸೂರು ಮಲೆನಾಡು, ಅರಕೆರೆ, ಬನ್ನೂರು ಮಂಡ್ಯ ಮಾರ್ಗ! ಮಳವಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮ ಕೂಡಿದ ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲದ ಬೇದಿ ಗುಂದ್ವಳೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕು! ಚಾವರಾಜನಗರ ಗ್ರಾಮ! ನಂಜನಗೂರು ಗ್ರಾಮ! ಇಂತಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಎಳೆಳು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ನೆರ ಮಾನವರು ಮುಂದಿನ ಬೆಳೆ ತಕ್ಕಂದು! ಕಟ್ಟಿದ ಕಾಗೆಕೆ ತಕ್ಕಂದು! ಕಟ್ಟಿದ ಮಿಂಸಲು ತಕ್ಕಂದು ಕಾಸಿದ ಪುಪ್ಪ ಮಿಂಸಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣಾಯ ಪುಪ್ಪ ಇಂತವುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂದು! ಮಹಾಸಿವರಾತ್ರಿ ದಿವಸ ನನಗೆ ವೆಚ್ಚಗಳಿಂದ ಅದಿನೇಳಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ! ೬೦ ನಮಃ ಸಿವಾಯ ೬೦ ನಮಃ ಸಿವಾಯ! ಎಂದು ಕೂಗುವರಯ್ಯಾ! ದೇವಾ!

ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ

ಸಂಜೋ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ

ಸಿವ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ

ಲಿಂಗದ ಜಾಗ್ಗ ಕರುಣೆಗು ಗುರುವೆ

ಪುಲಿನಾಪನದ ಮಾದೇವಾ!

ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ ಸಾಂಬ ಸದಾಸಿವ!

ಸಂಜೋ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಸಿವಾನ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಸಿವನೇ ಸಂಕರ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಪುಲೇನೋ ಪುಲಿನಾಪನದಯ್ಯ ಬರುವ ಬಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಈವಾಗ ನನಗೆ ಆಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡ ಎಂದ ಗುಡಿ ಆಯಿತು! ಗೋಪ್ಪರ ಆಯಿತು! ಅವನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಒಂದು ಹಾಲು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ! ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಲು ಆರುವ

ಸೇವೆ ಅಂತ ಮಾಡ್ತಾರಲ್ಲ ದೀಪಾವಳಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ. ಆ ದೀಪಾವಳಿಲಿ ಹಾಲು ಅರವಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದಕ್ಕೆ. ಅವನ ಹೂನಲ್ಲೇ ನಾನು ಹಾಲು ತೆಕ್ಕೋ ಬೇಕಲ್ಲಾ! ಅನ್ನುಬ್ಬು ಈ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಏಳು ಮಲೆ ಎತ್ತರವೂವರು ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವನ ಗೇಯ್ತವನಲ್ಲಾ. ಜುಂಬೇಗೊಡೆ. ಆ ಬಸವನಿಗೆ ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಗೇಯ್ತಿಟ್ಟು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಬೆಳಕು ಹರಿಯದ್ದೊಳಗೆ. ಬಂದು ನೋಡೋದ್ದೊಳಗಾಗಿ. ಆ ಬಸವ ಅನ್ನಕ್ಕಂತಾದ್ತಾವೆ. ಈ ಕಡೆ ತಿರಿಕ್ಕೊಂಡಿರೋದಂತೆ. ಯಾವ ಕಡೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಕಡೆ ತಿರಿಕ್ಕೊಂಡಿರೋದಂತೆ. ಅವಾಗ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ಗೇಯಿಸಿಟ್ಟು ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಬೇಗೊಡೆಗೆ ಏನು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಅಯ್ಯಾ ಜುಂಬೇಗೊಡೆ! ನಿನ್ನ ಮನೆಯ ಮ್ಮಾಲೆ! ನನಗೆ ಬಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಅಯಿತು. ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮನುಷ್ಯನೊಳಗೆ ಒಂದಾಗ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಅದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಕೇಳ್ತನಿ ಕಾಯ್ಯಾ. ಏನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈಳು ಜುಂಬೇಗೊಡೆ! ನೀನು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡೋದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ನನಗೆ ಗೋಪುರ ಗೇಯ್ತು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದರವಿ ಹಾಲು ಅಂತಕ್ಕದ್ದು. ದೀಪಾವಳಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ. ನನಗೆ ಹಾಲು ಅರವಿ ಸೇವೆ ಆಗ್ತೇಳು ಕಾಯ್ಯಾ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಲು ಯಾವ ಫರವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಅಂತೇಳಿದ್ದೆ. ಆ ಹಸೋಗೆ ಹೋರಿ ಕೊಡ್ತಕ್ಕಲ್ಲ. ಅದು ಅಂಟಾಗಕ್ಕಲ್ಲ. ಮುಟ್ಟಾಗಕ್ಕಲ್ಲ. ಅದು ಎಂಜಲಾಗಕ್ಕಲ್ಲ. ಆ ಹಸಿನ ಹಾಲು ಕರೆದು. ನನಗೆ ಆ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂದ್ರು ಯಾವ ತರವಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಂಗಾರ್ತೆ ಏಳ್ತನಿ ಕೇಳಕ್ಕಾ. ಈವಾಗ ನೀನು ಗೇಯ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಲಂಬಾಡಿ ಮ್ಮಾಲೆ. ಆ ನನ್ನ ಮಂಟಪದ ಮೇಲಿನ ಬಸವಾ! ನಿನ್ನೆಷ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಹುಳುಗಳು ಏನಾದರೂ ಹೋರಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇ ಉಂಟಾರ್ತೆ. ಆ ಹಸೀನ ತಕ್ಕಂಬಂದು. ನನ್ನ ಮುಕ ಕೋರಿದ್ದೇ ಉಂಟಾವೆ. ಅದೇ ನಿನಗೆ ನೀಡ್ತದೇ ಕಾಯ್ಯಾ ಫಲ. ಅವಾಗ ಕರ ಆಯ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಅದು ಎಂಜಲಿಲ್ಲ. ಅಂಟಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಂತದ್ದು ನನಗೆ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರಂತೆ. ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು. ಇನ್ನು ನಾನು ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಯ್ತು. ಅವರಿಂದಲೇ ಅಲರ್ದೆ ಸೇವೆಗೆ ಹಾಲು ಇಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಟು ಕಲ್ಲು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ. ಅವರು ಒರಗವ್ವಲ್ಲಪ್ಪಾ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ..... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಮಲೆಯ ಬೆಳ್ಳಿ ವಾಹನ ಬರುವ ಬಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ

ಎಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜುಂಜಪ್ಪನವರು। ಎತ್ತಿನ ಹೇರಿನ ಮೇಲಿದ್ದಂತೆ
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ಇಳುಕ್ಕಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪೊದವರಲ್ಲಾ ಕರು।
ಅವಾಗಲೀಗ ಒಬ್ಬ ಪೋಟುಮಯ್ಯ ಕಂಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದು। ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ।
ಅಪ್ಪು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಾಡಪ್ಪು ಅಪ್ಪು ಜುಂಜಪ್ಪು। ನನ್ನ ಪೋಟುಮಯ್ಯ ಪೂಜೆ
ಮಾಡುವುದಿರಲಿ। ಮೊದಲಾಗಿ ನನ್ನ ಗುರು ಮಹದಲ್ಲುವಂತೆ। ಶಾಂತಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ
ಸ್ವಾಮಿ। ಆ ಗುರುಗಳ ಕರಿಯಪ್ಪು। ಮೊದಲು ಗುರುಗಳು ಬಂದು। ಅಹೀರ್ವಾದ
ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕು। ಅನಂತರವಾಗಿ ನೀನು ಪೂಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು।
ಅಲ್ಲಿತನಕನೂವೆ ನಿನ್ನ ಪೂಜಾರಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ। ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕರಿ ಅಂದ್ರು।
ಅವಾಗ ಜುಂಜಪ್ಪ ವಾದ್ಯ ತಮಟೆ ತಟ್ಟೆಂಡು। ಅವಾಗ ಚಿತ್ತಿ ಚಾಮರ ಇತ್ಯೆಂಡು
ಅವರು ಸಾಲೂರು ಮಹೆ ಬರುತಾವರೇ ಜುಂಜಯ್ಯ।

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ।

ಸಾಲೂರು ಮಹದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಈಟೂರಿ ಈಳ್ಳ ಮಡೆಗೆ। ಗುರುಗಳ
ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘ ದಂಡವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು। ಜುಂಜಪ್ಪನವರೇ। ಇದೇ
ರೀತಿಯಾಗಿ। ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಇರುವವರೆಗೂವೆ, ಸಾಲೂರು ಮಹದ
ಗುರುಗಳು ಬಂದು। ಆ ಮಾದೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕು। ಅನಂತರದಲ್ಲಿ
ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಡರಗಂಪೊದವರಲ್ಲು ಪೂಜಾರಿಗಳು ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕು। ಇದನ್ನು
ಅನುಗಾಲ ತಪ್ಪಿಸುವಾರದು। ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಅವಾಗ ಗುರುಗಳು। ಅವಾಗಲೀಗ ಭಿತ್ತಿ ಚಾಮರ
ಈತ್ಯೆಂಡು ಕಾಲು ನಡೆಗೊಳಿಳಿಗೆ।

ಅವರು ಮಹದೇವ್ವ ಮಣ್ಣೆ ಬರುತವರೇ ಗುರುಗಳು।

||ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ||

ಅವಾಗಲೀಗ ಗುರು ಮಹಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಮಾದೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಗುರುಗಳು। ಅವಾಗ ನಿತ್ಯೆಂಡು ಜುಂಜಪ್ಪ ತಂದಿರುವಂತೆ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು। ತುಂಬಿ
ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದಾರೆ। ಅವಾಗ ಗುರುಗಳು ಸಾಲೂರು ಮಹಕ್ಕೆ ಹೊರಟೊದ್ದು।
ಜುಂಜಪ್ಪ ಅಬಲವಾಡಗೊಳದೆ।

ಎಳುಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜುಂಜಪ್ಪು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಒಂಬತ್ತು ಗಂಟೆ
ಒಳಗೆ। ಒಂದು ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ। ಮಹದೇವಾ ಮಾಯಸ್ಕಾರ
ಗಂಡೆ। ನನಗೆ ಒಂದು ವರ ಕೊಡಪ್ಪು। ಮಹಾದೇವ್ವಾ ಅಂದ್ರು। ಮಾದೇಶ್ವರರು
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ। ಎನಪ್ಪ ಜುಂಜಯ್ಯಾ ಅಂದ್ರು। ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೀವು ಭಿನ್ನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು। ಗುರುವೇ ನಿನ್ನೊಕ್ಕಲಾಗ್ಗಿನಿ ಅಂದ್ರು। ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಭಿನ್ನಕ್ಕೆ
ಬತ್ತಿನಿ ನಾನು ಕೇಳಿದಂತೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಯಪ್ಪ ಅಂದ್ರು। ಎನದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಪ್ಪಾ।

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ರೆ ಹಸಿ ಆವರೆ ಎಸರಾಗಬೇಕು! ಹಸಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆಯಾಗಬೇಕು! ಹಸಿ ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಲಾಗಬೇಕು! ಕುಂಬಾರನಿರ್ದೋಷಗೋಗಿ ಬೆಂಕಿ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿ ಬೇಯಿಸಬಾರದು! ಅಂತ ಹಸಿ ಬಟ್ಟಲಾಗಬೇಕು! ಆ ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಗೆ ಹಸಿ ಆವರೆ: ಹಸರು ಹಸಿ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಇಕ್ಕೆ! ನನ್ನ ಶಿವಭೂಯೆಗೆ ಹೂವನ್ನು ತಂದು ಮಡಗಿ ಭೆನ್ನ ಮಡುಗ್ಬಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಮಲಗುವಂತ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮಲೀಕೋಳ್ಳಿ! ನಾನು ಬಂದು ಭಿನ್ನ ಮಾತ್ಸಂಧು ಬರ್ತಿನಿ ಅಂದ್ರು! ಯಾವ ಟೈಮಿಗೆ ಬರ್ತಿಯಾ ಗುರುವೇ!

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಾದ್ರೆ! ಮನೇ ಕಡೆ ಬಾಗ್ನಲ್ಲಿ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿದಿ! ೭೪ಗಡೆ ನಾವು ಎದೆ ಬದುಕುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಚೆನ್ನದ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿ! ನಾನು ಬಂದು ಭಿನ್ನ ಮಾಡುವಾಗ ಚೆನ್ನದ ಗಂಟೆ ನಾವ ಮಾಡ್ತಿನಿ! ಯಾರೂ ಎದ್ದು ಬರಬೇಡಿ! ಕುಂಟಿನ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವ ಮಾಡಿ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮರೀಗೆಲ್ಲಾ ಇಕ್ಕೆ ಉಟ ಮಾಡಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು!

ಹಸಿ ಆವರೆ: ಹೂಸ ರಾಗಿ ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ದು! ಮಣ್ಣು ಬಟ್ಟಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು! ನಡು ಮನೆಯೋಳಗೆ ಮಡಗಿ ಬಿಟ್ಟು! ಕೈ ಮುಗಿದು ಬಿಟ್ಟು!

ಆವರು ನಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಮಲಗುವರೆ ಮಲ್ಲಾಪಾಪಾ
ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಯಾವಾಗ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿ ಮಲಕೊಂಡ್ಲೋ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು! ಕಲ್ಲನೀರು ಕರಗುವ ಹೊತ್ತು ಅಂದರೆ! ಹಸಿ ಗಲಗಿರಬಾರದು! ಹಸಿಗಲಗಿರಬಾರದು! ಹರಿಯುವಂತ ಗಂಗೆಮ್ಮ! ಅರೆ ಗಳಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗ್ತಾಳೆ! ಆ ಬೇಮಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಪ್ಪಾ! ಮುತ್ತಿನ ಬೋಳೆಗೆ ಮುಂಗೈಲಿಡ್ಲೊಂಡ್ರು! ಕುಂಟಿನ ಕೆಂಪಾಳೆ ಹಿಡಕೊಂಡು! ಧರೆ ಗಾತ್ರ ದಂಡ ಕೋಲು ಹಿಡಕೊಂಡು! ಕೋರಳು ತುಂಬ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಉಕ್ಕುವ ಕುಲಾವಿ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಹಿಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಂಗು! ಮುಂದಲ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೊಂದು ಜಂಗು! ಅಪ್ಪಪಾದಕ್ಕೆ ಗೆಚ್ಚೆ!

ಮಾದೇನ ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬರತವರೇ ಮಹದೇವಾ!
ಕೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸವಣಾ!

ಚೆನ್ನದ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು ಭಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕೊತ್ಕೊಂಡ್ರು! ಮಾದಪ್ಪ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಅಲಂಬಾಡಿ ಹದಿನಾರು ಸಿಗದು ಹಾಲು ಸಾಗರವಾಗಿ ಬಾಳು ಅಂತೇಳ್ಬಟ್ಟು! ಬುಂಬಪ್ಪನಿಗೆ ಅರ್ಚಿವಾರದ ಮೂಡುಬಟ್ಟು ಮಾಡಪ್ಪಾ! ಕಡೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಂಟಿನ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಾವ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು!

ಆವರು ಧೀರಾ ಹೊರಟವರೆ ಮಾಡುವಾ|

||ಮೂಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ||

ಮಾದಪ್ಪ ಏಳು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿ ಒರಗಿದ್ದಾರೆ."

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಸಾಲಿಗೆ, ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ-೨, ಮಡಿಗಾಳು ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಜೆ-
ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹಾಡಿದುದನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ೧,೨,೩,೪,೫,೬,೭,೮,೯
ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.
೨. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೪ : ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿ ಲಿಂಗಮ್ಮ
೩. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೯ : ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿ ಮಲ್ಲಪ್ಪಮ್ಮ
೪. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೧ : ಅಲಮ್ಮ
೫. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೫ : ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
೬. ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ೩ : ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ
೭. ಒರೇ ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಆಳುಗಳು ಪದು ಹಾಲು ಕರೆವಾಗ ರಕ್ತ
ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಒರೇ ಸೊಸೆ ಕಂಚಿನ ಒಟ್ಟುಲು ತೆಗೆದು ಕಾಮಚೇನು
ಕರೆಯೊಳ್ಳೆ ಬರುವಾಗ ಹಾಲು ಬರುವುದರ ಬದಲು ರಕ್ತ ಬರುತ್ತದೆ, ಕುಸಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ
೨ ರಲ್ಲಿ.
೮. ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ ರಲ್ಲಿ ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಮಗನನ್ನು ಮೊದೊಕ್ಕರರು
ಒಂದು ಅಂಕೂ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಡುವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಆತ
ಅಲಂಬಾಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಕುಸಾಳೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ರಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಡರ ಗಂಪಗ್ಗನ ಮಗ
ಬ್ಯಾಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮ ಡಿಕ್ಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ದೃಷ್ಟಿ ಇರುತ್ತಾನೆ.
೯. ಕುಸಾಳೆ ೮ : ಮರಿಜುಂಜೆಗೌಡ ಜುಂಜೆಗೌಡನ ಪತ್ನಿ.

೮. ಶ್ರವಣ ಸಾಲು

ಮಲಯ ಕಡಗ್ಗು ಬರುವ ಚಂದವಾ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹರ ಹರಾ ಶಿವ ಶಿವಾ ದೇವಾನು ದೇವೈಗಳೆಲ್ಲ ಕೈಯಾಳಾಗಿಟ್ಟೊಂಡು
ಶ್ರವಣದೊರೆ ದರಬಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ರವಣ ದೊರೆಯ
ಹಿಂಗೆ ಬಂದಾನವನ್ನು ತಡಿನಾರ್ತ, ಗೋಳೆಂದು ದುಕ್ಕವನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಪರಮೇಶ್ವರ
ವಿನಂತೇ ವರಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಲ್ಲ ಶ್ರವಣದೊರೆ ನನ್ನನ್ನ ಸೆರೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು, ಈ ರೀತಿ
ದರಬಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ, ಪರಮಾತ್ಮ ನೀಣ್ಣಾವತ್ತು ಬಂದು ಸೆರೆ ಬಿಡಿಸ್ತೀಯಿಲ್ಲಾ,
ಅನ್ನಟ್ಟು, ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಡಗವರೆ, ನೋಡಿ
ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ.

ವಿಳ್ಳಾಯಿ ಹೊನ್ನುತ್ತದಲ್ಲಿ ಮನುಗಿದ್ದಲ್ಲಾ ಮಾಡೇವಾ, ಹುತ್ತುದೊಳಗಿಂವ ಅಂಕು
ನೋಡಿದ್ದಂತೆ ಬಂಕಾಪುರ ಶ್ರವಣನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ, ಸರಮುನ್ನೂರು ಕೋಟಿ
ದೇವಮಾಸ್ತನ್ನ ಒಂದೈಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕಂಬರ್ಕ್ಕರು ಅಂತೇಳಿ, ಈಚೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲವ್ವಾ
ಮಾಡೇವಾ

|| ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ ||

ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗಮರು ಕ್ಕಾರಗ್ಗು ದುಡುಮಾಡವರೇ!

ಅವಾ ಮಹದೇವಾ ಕ್ಕಾರಗ್ಗು ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ಕ್ಕಾರಗ್ಗುಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮನಿಗೆ!

ನಿವಾ ನಿವಾ ಆಗ ಉತ್ತರ ದೇಸದ ಪಟ್ಟ ಮರಿದೇವರು ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ
ಪುತ್ರ ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು, ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ, ದುಡುಕಿಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾಡೇಸ್ತರೆ,
ಬೂದಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಡ, ಭೂದೋಳದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ, ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ
ಮಾದಪ್ಪನವರು, ಅಲಂಬಾಡಿ ಜುಂಜೇಗೌಡನ ಹತ್ತಿರ, ಕೆಚ್ಚು ಮುರಿದು ಒಕ್ಕಲು
ಪಡೆದು, ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಾಲಯ ಪಡೆದಿದ್ದರಲ್ಲ, ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಸರಸಾರಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನು ಕರೆದಾವನೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುಸಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮಂಡೆಯ ಜಂಗುಮದೇವರು ಕ್ಕಾರ್ಯಕೆ ದಯ ಮಾಡುವರೇ!
ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾದೇವಾ ಲಿಂಗನಿಗೆ!!

ಸಿವಾ ಸಿವಾ ಆದ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಣೆ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಸಿಕ್ಕನಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು! ಮಾದೇವ ಆವರು ಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತ ಹೇಳುವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!!

ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!
ಕೋಲು ಮಂಡೆ ಜಂಗುಮ ದೇವರು ಕ್ಕಾರ್ಯಕೆ ದಯ ಮಾಡುವರೇ!
ಆದಾ ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಮಾದೇವರ ಸಿಕ್ಕನಾದ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೇಳು ಕೇಳಪ್ಪಾ ಬೇಡರ ಕನ್ನಯ್ಯನವರೇ! ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ಸರ ಮಾನವನು ಹರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು! ಹನ್ನೆರಡು ವರುಸ ಅಖಂಡ ಪ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ! ತಪೋ ಬಲವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ! ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮರಣವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರವನ್ನು ಪಡೆದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು! ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಿಂದ ಆಳಿಕೆ ಆಳ್ವಾ ಇದ್ದಾನೆ! ಪರಮಾತ್ಮ ಆಕಾಶವೇನು ಬೂದಾವಿಯನ್ನ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಅರಮನೆ ಒಳಗಡೆ! ಆ ಸೂರ್ಯದೇವರನ್ನು ನಿಲುಗಟ್ಟಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ! ಬೆಂತ್ರಿ ಅರಮನೆಗೆ ಬೆಳಗಾಗುವನೆ! ವಾಸುದೇವರು ಸೆರೆ ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ! ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೂಗ್ಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟಿ ರಜ ಒಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿವ ಸಿವಾ! ನೀರು ಹೊರಸಿಹೊಂದಿದ್ದಂತೆ! ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಹಿಡಿಕೊಂಡು! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ! ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನ ಇನ್ನು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಈ ಬೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟಿದಂತೆ ಮಾನವನು! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಳ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು! ಬಂದಾನದಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಕವೊಳಗೆ! ಬಂಕಾಪುರ ಶ್ರವಣನಿಗೆ! ಬೆಂಕಿಲಿ ಬೆಂತ್ರಿ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಗುಂಡಲ್ಲಿ ಒಡೆದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಕತ್ತಿಲಿ ಕಡಿದರೆ ಸಾವಿಲ್ಲ! ಯಾವ ತರುವಾದ ವಾಲೆಯಾಗ್ಯ ಬರದೀರಿ! ಅಂತ ಕೇಳುನೆ ಗುರುವೇ! ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಒಡೆಯನೆ! ನಮ್ಮ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೇಳಿದ್ದೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತದೆ! ಅಣ್ಣಟ್ಟು ಅಯ್ಯೋ ಪುಷ್ಪದೇವರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೋ ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಲೆ ಮೊದಲನೆಯವರು ಎಣಿಸಿ ಮುತ್ತು! ಎಳು ಮಲೆ ಲಿಂಗಪ್ಪ
 ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ ಮಲೆ ಮೊದಲನೆಯ ಆ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನಿಗೆ ನೋಡನ ಹೇಳ್ವ
 ಇದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗಿ ಬರಲು ಈಗೋ ಬೇಡರ ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ!
 ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗಿ ಬರುವ ತನಕ ನನ್ನ ವಿಪ್ರತ್ತೆಗಳು
 ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು! ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀಯಾ! ಆನೆ ಮಲೆ ಜೇನು
 ಮಲೆ ಗುತ್ತುಮಲೆ! ಗುಲಗಂಜಿ ಮಲೆ! ಕಾಗಮಲೆ ನಡುಮಲೆ! ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಭದ್ರಾಕ್ಷಿ
 ಮಲೆ! ಕೊಕ್ಕಿಮಲೆ ಕೊಡಗಲ್ಲು ಕೊಡಗಲ್ಲು ಮಲೆ! ಮಧ್ಯ ಮಲೆ ಮಂಜು ಗುಂಜು
 ಗುರಗಂಜಿ ಮಲೆ! ಎಪ್ಪತ್ತೆಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತು ಗ್ಯಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು!
 ನಾನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮ್ಮಲೆ! ಅಚ್ಚಪುರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಸಜ್ಜಾಪಟ್ಟಿ ಖಾನಿ! ಎಳುಮೂರ
 ಬೇರು, ದ್ಯಾವರಳ್ಳಿ ಮಾರ್ಗ! ಕಾನಕಾನಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಳಗಾಳಿಂದ! ಕೋಟಿ ಗಣಂಗಳು
 ಬರ್ದಾರೆ! ಸಪ್ತಪ್ ನಡ್ ರಾತ್ರಿ ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕರಗೋ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಆ ಮೇಳದ
 ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ! ಎಪ್ಪತ್ತೆಳು ಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ! ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿರಬೇಕು! ಹರಿದು
 ಬರುವಂತೆ ದಾರಿ ಒಳಗಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಸರ್ಪನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಮೆರೆದು ಬರುವಂತೆ
 ಮ್ಯಗ್ರನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಹುಟ್ಟಾಣ ಬಾಯಿ ಹುಲಿ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು! ಕದಿಯಕ್ಕೆ
 ಬರತಕ್ಕಂತೆ! ಕಳ್ಳನ ಗೋವುಗಲ್ಲು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು! ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೋಟಿ ಗಂಡೇಳು
 ಕೋಟಿ! ಮಾನವರು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ! ಪತಿ ಮೊಕ ಸತಿ ನೋಡಿ! ಸತಿ ಮೊಕ
 ಪತಿ ನೋಡಿ! ಹುಸಿ ನಗೆ ನಗದು! ಪಿಸು ಮಾತಾಡಿ! ಇಬ್ಬರು ಮನುಕು ಒಂದಾದರೆ!
 ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಾತ್ರ ಕಟ್ಟಣ್ಣೆ! ಹೆಚ್ಚುಲಿ ಮಾಡಿ! ಇಬ್ಬರಿಗೂ
 ಒಂದು ಬಿಡಬೇಕು! ನಾನು ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮ್ಮಲೆ!
 ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ! ಹನ್ನೆರಡು ಅಂಕಣ ದೇವಪ್ರಾಣಿ! ಅಲಂಬಾಡಿ ಬಸವ ಪೀಟಿದ ಕಲ್ಲು
 ಮಜ್ಜನದ ಕೊಳ ಅಂತರಂಗಂಗಿ! ಆದಿ ಸೇಸಣ್ಣಾ ಸಾಲೂರು ಮುಟ! ತಮ್ಮಡ ಗೇರಿ
 ಕೆಟ್ಟು ಕಲ್ಲು ಬಂಡಿ! ಬಸವಾಣ್ಣನವರ ಗುಡಿ! ಹಾಲು ಹಳ್ಳ ಕತ್ತಿಪವಾಡದ್ಧ! ಕೊಳ! ಆನೆ
 ತಲೆ ದಿಂಬು! ರಾಮಪ್ಪನ ಕೊಳ! ರಂಗಣ್ಣಾಮಿ ಒಡ್ಡು! ತವಸರೆ ಬೆಟ್ಟ! ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ
 ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು ಕನ್ನಪ್ಪನವರೇ! ನಾನು ಓಗಿ ಬರುತ್ತೀನಿ ಅಂತೇಳಿ!
 ನಿಂಜಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮೊದಲನೆಯ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಾ ನೋಡಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಲಿಂಗಂಗಿ!!

ಆಗಬಹುದು ಹಾಕಯ್ಯನವರ ಓಗಿ ಬನ್ನಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ
 ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ! ನಾನು ವೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆಳು ಮಲೆ ಎಲ್ಲೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟೆಲ್ಲಾ! ಗ್ಯಾನವಾಗಿ

ನೋಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೀನಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಕಾಸಿನ ದೂಪ ಹಾಕಿ ಕರವೆತ್ತಿ ಕೈ ಮುಗಿದು! ಎಪ್ಪತ್ತೇಳು ಮಲೆಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ! ಅವರ ಬೆನ್ನ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ! ಎಳೆ ನಾಗರ ಮರಿಯಾಗಿ! ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಬರುವೇನು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಾದೇವನ ನೆನಪಿಲ್ಲದೆ! ಮನೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ! ಬೆಟ್ಟಗುಟ ಬಂದರೆ! ಅವರ ಮನೆ ನಿರ್ಬಯಲು ಮಾಡುತ್ತೀನಿ! ಅಟ್ಟಿಗುಟ ಕುಳವದಿಲ್ಲ! ಕಲ್ಲುಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮದ್ಯ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಮಾಡು ಬುತ್ತಿನಿ ತಾತಯ್ಯ! ನೀವು ಬಂಕಾಪುರಿಗೆ ಓಗಿ ಬರೋದು ಸರಿ! ಎಂದಾಸಲ್ಲೋ ಬೇಡರಾ ಕಪ್ಪಯ್ಯ! ಗನ ಸರಣಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ವಾಣಿ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಓಗಬೇಕಾದರೆ! ಕುಡುಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದು! ಎಳೆಗಾವಿ ಎಳೆದೊದ್ದು! ಸುಳಿಗಾವಿ ಮಂಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮುಸುಕೈಟ್ಟಿನಂತೆ! ಎಕ ಮುಕದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ! ಎದೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಾರಿ ಸಜ್ಜೆ ಲಿಂಗಿ ಬಂಗಾರದ ಕ್ರಿಸೂಲ! ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ! ಕಂಕಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ! ಎಳು ಮೊಖದ ಮಾಯದ ಈ ಬೂತಿ ಕುಂಬಿದ್ದ! ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಆ ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ಇಳುಕಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ! ಆ ಎಳೆಗಾವಿ ಸುಳಿಗಾವಿಯೆಲ್ಲ ಕಳೆದು ಮಡಗೈಟ್ಟು! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಪರಕಲು ಜೋಳಿಗೆ! ಮುರುಕಲು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು! ಇಕಾರ ರೂಪಿನ ಅವತಾರ ಪುರುಷರಾಗಿ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವರು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲ! ಹೆಂಡಿರಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಗಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾದೇವಾ! ಕುಂಬದ ಜೋಳಿ ಸೀಮ್ಯಾಲೆ! ನಿಂತ್ಕಂಡು ನೋಡುದ್ದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ! ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅರಮನೆ ಸಿಖರ ಕಂಡುತ್ತು! ಅರಮನೆ ಸಿಖರ ಅಂದ್ರೆ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರನ ಪಟ್ಟಣ! ಓಹೋ ಯಾವ್ವೋ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ ಹಗ್ಗಾ ಇದೆ! ಇದನ್ನ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲ! ಅಂತ್ಯೇಳಿ ಮಹಾಗುರುವು! ಮುತ್ತಿನ ಜೋಳಿಗೆ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು! ಕಂಟನ ಕಂಸಾಳೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು! ಧರೆ ಗಾತ್ರ ದಂಡು ಕೋಲ ಹಿಡಕೊಂಡು! ಅವರು ಬಂಕಾಪುರಿಗೆ ದಯಮಾಡವರೆ ಮಾದೇವಾ||

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ||"

ಹರೆ ಹರಾ ಸಿವ ಸಿವಾ ಕಂದೆ! ಕುಂತೂರು ಮಳದ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ! ಪನ್ನೆರದು ಬೆಳ್ಳೆ ಕುರುಬರಗನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಶ್ರವಣನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬತ್ತವರೆ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಪುಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಬರುವ ಚಂದಾದಾ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜೆ ಇಕ್ಕೇರಿ ದೇವಮ್ಮನ್ನ ಹಾಳು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸಿವ ಸಿವಾ ಈಸಾನ್ನ ಮೂಲೆ ಒಳಗೆ ಬಂಕಾಪುರಿ ಕ್ರಮಾ ದೊರೆ ಅಂತ್ರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಆಸ್ತಾ ಅವನೆ ಅಂತ್ರೆ ವಾಸುದೇವ ರಾಜಾ ಒಡೀತಾ ಇದ್ದಾಣೆ! ಪ್ತಾಜ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಕೊತ್ತೊತ್ತಿಗೆ ಪಂಚಾಂಗದ ಕ್ಕು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು! ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೊತ್ತುಕೊಂಡು! ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಣೆ! ಕೊನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಾವಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಪ್ತಾಜ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಅಕ್ಕ ಬ್ಯಾಳೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅವನ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಅಂತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಮುಡುಕುತೊರೆ ಮಲ್ತಲ್ಲ! ಜಗದೀಶ್ವರ ಕೊನೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಪಾರವಂತೆ! ಆದರೆ ಅವನ ಕೊನೆ ಒಳಗೆ! ಪ್ತಾಜ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ಸ್ತ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ! ಸಾಸ್ತ ಹೇಳೋದಕ್ಕೆ ಅವನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ! ಅವಾಗಲೀಗ ನಡುಗಾಡು ಪಂಜುಂದೇಕ್ಕರೆ! ಆದರೆ ಇವನು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಉಗಿಯೋದಕ್ಕೆ! ಸಿಗಕದಾಂವಿ ಒಡ್ಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ! ಜಗನ್ನಾತೆ ಭೂಲೋಕ ಮಾತೆ! ಪ್ತಾಜ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ! ಸ್ತ್ರೀಮನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿ ಸಾರದಮ್ಮ! ಇವರು ಮೂರು ಜನವೂ! ಅವನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕ ಬ್ಯಾಳೆ ಮಾಡವ್ರಂತೆ! ಮಾರಿ ಮಸಣೇರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು! ಮೂಗ್ಗ ಬಾಯಿಗೆ ಕವಡೆ ಕ್ಕುಂಡು! ಅವನ ಅರಮನೆಗೆ ನೀರೊಡೊಡ್ಧಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅದ್ರ ದೇವೇಂದ್ರ! ಅವನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಪಾಸುದೇವಣೀ ಶವ ಗುಡಿಸಬೇಕು! ರಾತ್ರೆ ಚಂದ್ರನೇ ಬೆಳಕಂತೆ! ಹೆಗಲಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನೇ ಬೆಳಕಂತೆ! ಇಷ್ಟು ಜನನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಸೇರೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು! ಪರಮಾತ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆ ಸನಿವೇದನ್ನ ಮಾತ್ರ! ಅವನ ಮೆಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಮಂಜದ! ಅಡಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟಲು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ! ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯೋದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಡನಾಗಿ ಮಲಗಿಟ್ಟಿಟ್ಟು! ಮೆಟ್ಟಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು! ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಜದ ಮ್ಯಾಲೆ! ಕೊನೆ ಮೀಸಿ ತಿರಿಗಿಕ್ಕಂಡು! ಬಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟಾಗ! ನೀಡಿದ ಕಾಲು ನೀಡಿದಾಗ! ಅವನು ದೊರೆತನದಲ್ಲಿ ಒರಗವ್ವಲ್ಲವ್ವಾ! ಕ್ರಮಾಯ್ತು!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!
 ಪುಲೆಯೋ ಮಾರೇವ ಒರಿವಾ ಚಂದಾವ
 ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಸಿವಸಿವಾ ಮೂರನು ಮನಸೇರೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಗೀಕರು ಚೌಡೀರೆಲ್ಲಾ ಕರಡಿ ಹಾಡೆಮ್ಮೆ
ಜೊಕೆ ಸಿವ ಸ್ವಾರ್ಥಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕರಕೊಂಡು ಆ ಬಂದಿಗೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು
ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಮಾಯಕಾರಿ ಎನಮ್ಮಾ ಪಾಯಿಗಳೇ ನೀಜೆಲ್ಲಮ್ಮಾ
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೂ ಹೋಗೋದು ಶ್ರವಣಾಪ್ತ ಲಕ್ಷದ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಕೋಟಿ ಗಣಾಂಗಣೆಲ್ಲಾ
ಕೈಸೆರೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಅವನಿಗೆ ನಾವು ಪಾಲು ಕರಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಿ ಹಾಡು
ಮ್ಮಗ ಜಾತಿನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಸತ್ಯಂಜ ನುಡಿಯ ನುಡಿದಾರು

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಸಿವ ಸಿವ ಬಂದಿಗೆಯೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸುರದು ಬಿಟ್ಟ ಮಾಯಕಾರಿ
ಒಗಿ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರವಣಾಪ್ತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ನೀವು ಅಂದಿ ಮಾರಿರೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೆರಗ ತೆಗೆದು
ಮಂಡೆ ಮ್ಮಾಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಆಗ ಮಾರಿರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅವರು
ಶ್ರವಣಾಯ್ತನ ದಂಡೆ ಒಯ್ದು ಅವರೇ ಮಾದೇವಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಸುರದು ಮಾಯಕಾರ ಹಾಲಕ್ಕೆ ಅಂತೇಳಿ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ನಮಿಸರೋ
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ತ್ ಮಾಡಿ ಕೂತವರೇ ಮಾದೇವಾ ಕಾವಿ ಗದ್ದುಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಆಗ ಮಾರಿರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಶ್ರವಣಾಪ್ತನಿಗೆ ನಮಿಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಎನಮ್ಮಾ ಮಾರಿಯರೇ
ಜಂಗಮಯ್ಯಾ ಆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಹಾಲೆಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಸುರದುಬಿಟ್ಟ ಅಂತೇಳಿ
ಅವರು ಶ್ರವಣಾಯ್ತನಿಗೇಳವರೇ ಮಾದೇವಾ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ

ಆಹಾ ಕ್ಷಾರ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮಾ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಬೂದಿ ಮುಳ್ಳದ ಕೆಂಡ
ಫೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಕೆಂಡಗಲ್ಲಾ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಅವರು
ಅವತಾರ ಪುರುಷ ಅವರು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಸನಂತೆ ಮಾನವನಾದಂತ ಶ್ರವಣ
ಮಹಾರಾಜ ಹೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮಳದಲ್ಲಿ ಆಳಿಕೆ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲಾ ಅತನ ಪಟ್ಟಣದ
ಬಾಕಲಿಗೆ ಬಂದಿ ಪಟ್ಟಣದ ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕರೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರು
ಕಾವಲಗಾರರಿದ್ದಂತೆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಶಿವ ಶಿವಾ ಬಂದಂತೆ ಕೆಂಡಗಲ್ಲಾ ಮಲೆ
ಮಾದೇಪ್ಪರ ನನ್ನ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ನಿಂತರು ಏಕಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಮಾದೇವ ನನ್ನ ಕೇಳಿದರು
ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಸಿವ ಸಿವಾ ಮಹಾರಾಜ ಇರತಕ್ಕಂತೆ ಸನ್ನದಾನಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನೂ
ಪೊರಗಡೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತ ಗಣಾಂಗಣೆ ಒಳಗಡೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ

ಮಹಾರಾಜರ ಆಜ್ಞೆ ಆಗಿದೆ! ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ಒಳಗಡೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ಬಾಕಿಲ ಹತ್ತಿರ ತಡೆಗಟ್ಟಿದರಂತೆ ಮಾದೇವನ್! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ದ್ವಾರಪಾಲಕರಿಗೆ ಬೋದನೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀವು ಇಬ್ಬರೂ ಸತ್ಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿ! ಇಬ್ಬರೂ ಘೋರಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಕೃತಯಾಗದ ಪುರುಷನಂತೆ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಾ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರು ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪ! ದುಡಿಗೆಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇವ್ವರ! ಮಾನವತೆಯ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವನಂತೆ! ಬೋ ದೂರದಿಂದ ಅಂತೇಳಿ! ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಕೈಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ ಮಾದೇವ! ಆಗ ದ್ವಾರಪಾಲಕರಲ್ಲೊಬ್ಬ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ನಿಂತನಂತೆ ಮಾದೇವನ್! ಒಬ್ಬ ಒಗಿ ರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂತು! ಮಹಾಪ್ರಭು, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಅಂದನು! ವಿನಯ್ಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ವರ್ತಮಾನ ಅಂತೇಳಿ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಅವನ ಕಿಡಗಿಣ್ಣ ತೆರೆದು ನೋಡಿದರಂತೆ! ಮದದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದನಂತೆ! ಮಹಾಪ್ರಭು ಉತ್ತರ ದೇಶದವರಂತೆ! ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಪುತ್ರ! ಮಾತಿಗೆ ಮರಿದೇವರಂತೆ! ನೀತಿಗೆ ನಿಂಗಪ್ಪನಂತೆ! ದುಡಿಗೆಗೆ ದುಂಡುಳ್ಳ ಮಾದೇವನಂತೆ! ಮಾದೇವ ನೀವು ಮಾನವರಂತೆ! ಮಾನವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೋಸ್ಕರ! ಬಾರಿ ದೂರದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದಿ! ಅಂತ ಹೇಳಿದನು! ನಾವು ಒಳಗಡೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ! ಮಹಾಪ್ರಭು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ! ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದೆ! ನೀವು ದುರುಮಾಡಿ ಬರಬೇಕುತೇಳಿ! ಆ ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು! ಆಗ ಹಬ್ಬ ಕಡಿದು! ತನ್ನ ಮದದಿಂದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತ್ಯಾಜನೆ ಮಾಡಿ! ಮೇಲಕ್ಕಿವ್ವನಂತೆ! ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲೇ ತಾನೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ! ಶ್ರವಣ! ಹರಿಬ್ರಹ್ಮ ನಾನು! ಕೃತ ಕ್ರೇತಾ ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗ ನಾಶವಾಗುವ ತನಕ! ವಿಷ್ಣು ಕೃತಾಯುಗದಲ್ಲಿ! ಕ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮ! ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ! ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತು ಹರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಹರಿ ವರದನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನೆ ಮಾರು ಲೋಕಕ್ಕೂ! ನನ್ನ ಸರಿಸಮಾನನೆಯಾರಿದ್ದಾರೆ! ಅಂತೇಳಿ ಹಬ್ಬ ಕಡಿದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತ! ಆ ಅರಮನೆ ಮುಂಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ! ಕೆಂಡಗಣ್ಣ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಹರಕಲು ಬೋಳಿಗೆ ಮುದುಕಲು ಬೆತ್ತ ಹಿಡಿದು! ವಿಹಾರ ರೂಪಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದಾನಂತೆ! ನೀನು ಯಾವ ನಾಡಿನ ಜಂಗಮ ಅಂತೇಳಿ! ಕೇಳುವನ್ನೋ ಬಂಕುಪ್ಪರ ಶ್ರವಣಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗಿಗಿ!

ಕೇಳಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಉತ್ತರ ದೇಶ! ಬಂದದ್ದು ಬಾಳೆತೆ ಸೀಮೆ ಕುಂಪುದ್ದು ಕುಂಪೂರು ಮಹಿ ಪಂಚೇರು ದೀಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆದು! ಕಣಬಾರದ

ಕಾಣಿ, ಕಾಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಗಿ ಸಿರಿಗಿಂದ ಬಾಡ ಬಾಕಲಗುತ್ತಿ ವಿಪಂಜಾರಿಗುತ್ತಿ
ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ ಏಳು ಬಾಯು ಹೊನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನು
ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮಾದೇವ ಅಂದನಂತೆ ಮಾದೇವ ಮಾದೇವ ಅಂತ ಏಳು ಸಾರಿ
ಕೂಗಿದ ವ್ಯಾಳೆ ಮಾದಪ್ಪ! ಪಂಚೇಳು ಸಾರಿ ಹೇಳುವಾಗ ಅವನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನ! ಆ
ಮಾಸವನಾದಂತ ಪ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕರಣಗಳಿಗೆ ಮಾದಿಗ ಅಂತೇಳಿ ಕಂಡು
ಬಂದುಬಿಡತಂತೆ ನೀನು ಮಾದಿಗನ ಅಂತೇಳಿ ನಿಂತಾವನಲ್ಲಾ ಬಂಕಾಪುರಿ ಪ್ರವಣಾನು!

ಆಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗವಿಗೆ!

ಎನಪ್ಪಾ ನೀನು ಮಾದಿಗನೇ? ನೀನು ಮಾದಿಗನಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ
ಪಾದರಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ ಬಲ್ಲೆಯೋ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಬಂಕಾಪುರಿ ಪ್ರವಣ
ಮಹಾರಾಜ! ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಿಂದ! ತನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ತೆಗೆದು! ಮಲೆ
ಮಾದೇವರನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಂತೆ! ಹರಹರಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಕಂಡೆಗ್ಗಾ ಮಲೆ
ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಮಾದಾರ ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಬತ್ತಿಯಾ! ಅಗ್ಗಪ್ಪ ಕಂಡಿತ್ತಾಗೊ
ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಕತ್ತಿನಿ! ಅಂಗಾರ ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ!
ಪ್ರವಣಯ್ಯನ ಮಾತು ಕೇಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಾದೇವ! ಅವರು ಬಾಳ ಚಂತಿ ಮಾಡವ್ವ

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

'ಆಹಾ ಎಂತ ಮರಾಂಕಾರದ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾನೆ!' ನನ್ನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ
ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳುವನಲ್ಲಾ ನಾನು ಇವನ ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ಆಳತೆ ತಕ್ಕೊಂಬತ್ತಿ!
ಅಗ್ಗದೇವಿ ಅರುಗಾಯ್ತಳೆ! ಗಂಗಮ್ಮ ಮರೆಯಾಗ್ಗಿದ್ದಾಳೆ! ಮೂಲ್ಕೋಣ್ಣೆ ಮಳೆ
ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ! ಕೀಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ! ಶಿವಾ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಶಿವನ
ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ! ಹರಾ ಅನ್ನೋರ್ಗೆ ಹರನ ಗ್ಯಾನ ತಪ್ಪೋಯ್ದದೆ! ಎನ್ನೆ ಶಿ ಮಾಡಲಿ
ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಮಾದೇವ! ಅವ್ವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ನಿಂತವರ ಮಾದೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಎನೇಳ್ತಾರೆ! ಎನಯ್ಯಾ ಬಂಕಾಪುರಿ
ಪ್ರವಣ ದೊರೆಯೇ! ನಿನ್ನ ಕಾಲುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳತಿ! ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ
ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಕಡಿಮೆ ಬಂದ್ಬದ್ದದೆ! ಸಿರುಗಂಥದ ಮರವ ಹತ್ತಿ ಹೊಡೀಸಿ!
ನಿನ್ನ ಕಾಲು ಮಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ತೊಡ್ಕೊಟ್ಟೆ, ಆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಯಾಗಿ! ಚಮ್ಮಾಳಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ಕಿನಿ
ಅಂತವ್ವ ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರಂತೆ! ಇದೇನು ಹಿವ ಶಿವಾ! ಕಲೀ ಒಳಗೆ ಉಪ್ಪಿರತಕ್ಕಂತಹ! ನರುಳ ಇವನ ಪಾದವನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ! ಇವನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದಾಕ್ಷಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡಬೇಕಂತೆ! ಹಾಗೆ ಆಗಲಿ ಅಂತೇಳು! ಆ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ನಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲೇ! ತನ್ನ ಬೆಳ್ಳು ತಾನೇ ಅಳತೆ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಕೀಳದೆ ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂದವಂತೆ! ಪಾದವೇ ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ! ಎಷ್ಟಿದೆ ಅಂತೇಳು! ಹಬ್ಬ ಕಡಿದು ತನ್ನ ಮದದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಿಸಿದವಂತೆ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಳಕೆ ಕಟ್ಟಿಗಲ ಒಂದಡಿ ಇದೆ! ಪಾದ ಉದ್ದ ಸಿಮೆಟಾ! ಎರಡೂವರೆ ಅಡಿ ಉದ್ದ ಇದೆ ಅಂತೇಳು! ಅಯ್ಯೋ ಕಡ್ಡಿಣಿ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಆ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ! ತಾನೇ ಅಳತೆ ಇಟ್ಟನಂತೆ! ಪದಮಾತ್ಮ ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ತಾನೇ ಅಳತೆ ಇಡುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಾ!

ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಮೊದಲು! ಮಾದಾರಿ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಬಂದ ಗಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಏನು ಕಾರಣ ಕುಣಿಸಲಾ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಲೋ ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟರಮಾ! ಬ್ಯಾಗಿನ ಪಾರ! ಸಾಸ್ತದ ಕೇಳ್ವೇಕ ಕಡ್ಡಿಯೆಂದು ಬಾರೋ ಅಂತೇಳ್ಳುಟ್ಟು! ಅವನ ಒಡವೆ ಇನ್ನು ಕೂಡವವೇ!

ಆಹಾ ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವಾ!

ಕೋಳಿಕೋಗೋ ಮಾದೇವಾ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ಮುದ್ದು ಮಾದೇವಾ!

ಕೋಗೋ ಕೋಗೋ ಮಾದೇವಾ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ದುಂದು ಮಾದೇವಾ!

ಎಲ್ಲಾಧ ದೈವದ ನೋಡವೇ!

ಇಂದು ಕೋಗೋ ದುಂದು ಮಾದೇವಾ!

ಕೋಗೋ ಕೋಗೋ ಮಾದೇವಾ

ಇಂದು ಕೋಗು ದುಂದು ಮಾದೇವಾ!

ಆಗಲೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾರಯಣರ ಮಾದೇವ! ಊರಾಣಿ ಬರುವಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಮುರಿದು! ಮೂರು ತುಂಡಾಗೋಯ್ತಲ್ಲಾ ಗುರುವೇ! ನೀನು ನಂಜನಗೂಡ ನಂಜಯ್ಯನ್ನ! ಬ್ಯಾಗಿನ ಕರಕೊಂಡು ಬಾರೋ ಅಂತಾನಲ್ಲೋ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಯ್ಯ! ನಂಜಯ್ಯ ದೊರೆಗಳ ಅವ್ರಣೆ ಆಯ್ತು ಬ್ಯಾಗಿನ ಸಾಸ್ತ ಹೇಳ್ವೇಕಂತೆ! ಬ್ಯಾಗ ಬರದೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತವಲ್ಲ ಗುರುವೇ! ಅಯ್ಯೋ ದೊರೆಗಳ ಅವ್ರಣೆ ಆಯ್ತಲ್ಲವ್ವಾ ಅಂತೇಳು ಬತ್ತೆ ಸುತ್ತು ಕೊಂಡು ಬರಾಬರನೆ ಬತ್ತಾವಲ್ಲೋ ಗುರುವೇ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ಪ್ತ ಮಾಯಕ್ಕಾರ ಮಾಡೇವಿ
ಅಂದು ಮಾಯವಾಗೋಯ್ದನಲ್ಲೋ! ದೀರ ಮಾಡಯ್ಯ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಪ್ತ ನಂಬಣ್ಣ! ಚಿನ್ನದ ಕಡ್ಡಿ ಒಳಗೆ ಹೂವು ಕಿತ್ತು ಏನೂ ದೋಸ
ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಡಪ್ಪಾ! ಚಂದ್ರಪಾದ ತಳ ತಳನೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು! ಅಂದ್ರೆ ನೀವು
ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಏರಿ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು! ಅಂತ ಹೇಳಪ್ಪ! ಮಂಗಳವಾರದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮ
ಹುಟ್ಟರೆ ಕಡ್ಡಿದ ಮ್ಯಾಲೆ! ಮುತ್ತಿನ ಕಂಬ ಮೂರ್ತ ಮೂಡಬೇಕು ಅಂತೇಳ್ಬಿಟ್ಟು! ಈ
ಮೂರು ಸುಳ್ಳು ಮಾತೇಳಬೇಕು ಕೇನೋ ನಂಬಣ್ಣೋ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ನಂಬನಗೊಡು ನಂಬಯ್ಯ! ಇಪ್ಪೊತ್ತಗಂಬ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ!
ಅಯ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ! ಅಂತಾನಲ್ಲ! ಆಗಲೀಗ ಕವಡೆ ಮನೆ ತಕ್ಕೊಂಡು!
ಗೌಳಿ ಪಂಚಾಂಗ ತಕ್ಕೊಂಡು ಗುರುವೆ ಆದ್ರೆ ಯೇಳ್ತನಿ ಕೇಳಿ ದೊರೆಗಳೇ! ಚಿನ್ನದ
ಕಡ್ಡಿ ಒಳಗೇ! ಹೂವ ಕಿತ್ತು ಏನೂ ದೋಸವಿಲ್ಲ! ನೀವು ಗಾಬ್ರಿಯಿಂದ ಎದ್ದಿರಿ!
ಚಂದ್ರಪಾದ ತಳತಳಕ್ಕನಾಗಿ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು! ಆದರಲ್ಲೂ ಏನೂ ದೋಸವಿಲ್ಲ!
ಮಂಗಳವಾರದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಮ್ಯಾಲೆ! ಮುತ್ತಿನ ಕಂಬ ಮೂರ್ತ
ಅಂತೇಳಿ ಅಯ್ಯ ಮೂರು ಮಾತು! ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೋ! ನನು
ಮೋಗೊಡೊಯೇ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಯಾವುದೋ ಬುಡು ಬುಡಕೆಯವನು ಬಂದು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಪ್ರವಣ! ಮರಣ
ಮರಣ ಅಂತ! ಸಾರ್ವವನಲ್ಲೋ! ಗುರುವೆ ಅಯ್ಯ ಪ್ರವಣ ದೊರೆಗೆ! ಬಂದು
ಹೇಳ್ತಾನಲ್ಲೋ ದೊರೆಗಳಾಗಿ

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ಆಗಲೀಗ ಅವನು! ಯಾರು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನರಾ! ಎಳ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನರಾ ಅಂತೇಳಿ!
ಊರ ಜನವೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಮಹಾಕೇರೇಲ್ಲಾ ಒದ್ದಕೊಂಡೊಯ್ದಾರೆ ಗುರುವೇ!
ಬುಡುಬುಡುಕೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಅವನು! ಮಾಯವಾಗಿ ಒಯ್ಯತಾನಲ್ಲೋ ಮಾಡಯ್ಯೋ!!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವನಾ!

ನೂಲು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಬರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಶ್ರಮಣ ಬುದ್ಧಿ ಸಾರಿ! ಇದಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಲಕರಣೆ ಬೇಕು! ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಂದ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀಯ! ಅಂತೇಳಿ ಬಂತಾಪುರಿ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ! ಪಾದರಕ್ಷೆ ತಂದುಕೊಡತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ! ಬಂತಾಪುರಿ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ! ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಲೆ ಮಾಡೇಸ್ತರನ್ನು ಕೇಳಿದರಂತೆ! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾಡೇಸ್ತರ! ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ! ಮಹಾಪ್ರಭು ನನಗೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೊಂದು ದಿವಸ ಕೊಡಬೇಕು! ಮಲ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ಊರುಬಿಟ್ಟು! ಊರಿಂದಾಟಿಗೆ ಊಬ್ಬರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ! ನೀವು ಮಣ ಮೂಗಂದುಗ ಆರಗು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತರಬೇಕು! ನಾನು ಇಷ್ಟಕ್ಕೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ! ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆ ತಾನೇ! ನಾನು ಪೊಲಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡತೀನಿ! ಅಂದಾರಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರ ಹರಾ ಆಗ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೇಳುವಾಗ! ಆ ಶ್ರಮಣ ಮಹಾರಾಜ ವೀಳ್ಯ ಕೊಟ್ಟನಂತೆ! ಮಾಡೇಸ್ತರರು ಎರಡು ಹಸ್ತವನ್ನು ಆನಂದವಾಗಿ ಒಡ್ಡಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ವೀಳ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು! ಇವತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೊಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ! ನೀವು ಮಣ ಮೂಗಂದುಗ ಆರಗು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು

ಆರಗಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದು! ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆ ತರತಕ್ಕಂತದು ನನ್ನ ಬಾರ! ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಊರಿಂದಾಟಿ ಹುಟ್ಟಿರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಗಂದುಗ ಆರು ಗುಯ್ಯು! ಆರಗಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನು ತರತಕ್ಕಂತ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆ ಮಡೆಗೆ! ನೀವು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷೆ ಧರಿಸಿ ಪಿಟ್ಟೂದಲ್ಲಿ ಅಳಕೆ ಅಳಿದರೆ! ನನಗೆ ಅವ್ವೇ ಆನಂದ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಡೆದು ಬತ್ತವನಲ್ಲೋ ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ನಮ್ಮಸೆರೆ ಬುಡುಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಪ್ಪ! ಈ ಕಷ್ಟ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಅನುಬೋಗಿವ್ಯಾಕು ಅಂತೇಳಿ! ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರು ಕಯ್ಯಾ ಇದ್ದಾರೆ! ಅಯ್ಯೋ ತನ್ನ ಕೆಂಡಗಿಣ್ಣು! ನೀವು ಮಾತ್ರ ಹೆದರಬ್ಬಾಡಿ! ಇನ್ನು ವಾರ ವಾರ ತುಂಬೋದ್ರಲ್ಲಿ! ನಿಮ್ಮನ್ನ ನಾನು ಬಂದು ಸೆರೆ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಮಾಡೇವರು ಹೇಳಿದ್ದು! ನಾರಾಯ್ಣ ದಂಡಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಾಡೇವೆ! ಆಯ್ಯಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಈ ಶ್ರಮಣ

ದೊರೆಯ! ಎಕ್ಕದಗೆಡ್ಡೆ ಎಲಿಚಿ ಗೆಡ್ಡೆ ಕಿತ್ತಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ! ನೀವೊಬ್ಬರೂ ಹೆದರಬ್ಯಾಡಿ!
ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬರೋನ ಗಂಟ ಧೈರ್ಯವಾಗಿರಿ ಅಂತನಲ್ಲ ಮಾಡೇವೆ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಣ್ಣ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಮಲೆ ಮಾಡೇವ ತನ್ನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆ! ಹರ ಹರಾ
ಆಹಾಸ ಅಂತ್ ನೋಡಿದೆ! ಧರಣಿ ವೇಗ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರಂತೆ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ
ಕೆಂಡಗಲ್ಲ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಬೂಲೋಣದಲ್ಲಿ ಕುಲ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿ ಒಳಗೆ! ಸಿವ
ಸಿವಾ ಹರಳಪ್ಪ ಗುರುಕೋ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ! ಅವನು ಹರಳಯ್ಯನ
ಮುಟಕೆ ಕಡೆದು ಬತ್ತವನಲ್ಲೋ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವೆ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಗ ಹರಳಯ್ಯ! ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಕೆಂಡಗಲ್ಲ
ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಸುದ್ದ ಮೂಡಲಾಗಿ ನಿಂತು! ಪಂಚೀಳು ನುಡಿ ಧರ್ಮ
ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಸಾರಿ ನಿಂತವನಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಆತಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ
ಬಿಟ್ಟ! ಜೋಕಿ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ಭಟ್ಟ! ಜೋಕಿಗೆ ಹಿಡಿದಂತ ತಾತನ ಭಟ್ಟ! ಗುರು ಕಲ್ಯಾಣದ
ಬಿಟ್ಟ! ತಾಯಿ ಉತ್ತರಾಜಮ್ಮನ ಭಟ್ಟ! ತಂದೆಯಾದಂತ ಸಿವದಾಸಪ್ಪನವರ ಬಿಟ್ಟ!
ಜೋಕಿಗೆ ಆಧಾರದ ಬಿಟ್ಟ! ಭಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟ ಭಿಕ್ಷಾಂ ದೇಹಿ ಅಂತೇಕಿ! ಪಂಚೀಳು ನುಡಿ
ಧರ್ಮ ಕ್ವಾರಣ್ಯ! ಹರಳಯ್ಯ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ದಾಸ
ಕೇಳಿದರಂತೆ! ಹರಳಪ್ಪನವರು ಅತ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು! ಮಲೆ ಮಹಾದೇವನ
ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಂದು! ಅವರು ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ! ನಿಂತವನಲ್ಲೋ
ಹರಳಯ್ಯ! ಸಿವ ಸರಣಾನು!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನೇನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ! ಮಹದೇವ ನಾನಿರ ತಕ್ಕಂತದ್ದು! ಸಿವಸಿವಾ
ಅರಮನೆ ಆನಂದವಾಗಿದೆ! ನನ್ನ ಆರಾಂಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆವರಿದ್ದಾರೆ! ಆರಾಂಗೆ
ಇರತಕ್ಕಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ! ಚಿನ್ನದ ಗಂಡಿ ಒಳಗೆ ಪನ್ನೀರು
ತಂದು! ನನ್ನ ಆರಾಂಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೆವರು! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮುಕ್ತಿನ ಪಾದವನ್ನು
ತೊಳೆದು! ನಿನ್ನ ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆನಂದವಾಗಿ! ಪರಮಾತ್ಮ ನಿನ್ನ

ಪಾದದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೆಂಡವಂತಿಗಿ ದೇವಲಿಂಗ ನಾಗಲಿಂಗು ಪುಟ್ಟ ಮುಡಿಸಿ ಗೆಜ್ಜಲ ಕೆಂಡಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪು ದೂರ ಹೊಯ್ತು! ಅಪ್ಪು ದೀರ್ಘ ದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಮುಕ್ತಿಸ ಜೋಳಿಗೆಗೆ ನವರತ್ನ ದಾನ ಕೊಟ್ಟು ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಂಸ್ತಿದ್ದ ಮಾರ್ದೇವ! ನಾನು ಉದ್ಘೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು! ಬಿಡ್ಡನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲಾ ಗುರುದೇ ನಾನೇನು ಕೊಡಬಿಲ್ಲೆ ಅಂದನಂತೆ! ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದೆ! ಎಂದಾವನೇ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ದೇವಾ

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ಮಲೆ ಮಾರ್ಪನವರು! ಭಕ್ತ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೆ! ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಿಲ್ಲ ಹಾಗೇ ಕಳುಹಿಬಿಲ್ಲೆ ಎಂದರು! ಆಗ ಮಲೆ ಮಾರ್ದೇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸರಸಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ! ದೇಹ ಪವಿತ್ರವಾಯಿತು! ಇನುಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು! ಮಹಾದೇವ! ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು! ನಾನು ಸಿರಸಾ ವಹಿಸಿ ನಿನ್ನ ಸಿರಸಾದ ಸತ್ಯವಾಗಲೂ! ನಡೆಯಬಿಲ್ಲೆ ಅಂದನಂತೆ! ನನಗೆ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಬೇಕು ಅಂತ ನಿಂತಾವನೆ ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿವಸ ನಿನ್ನೆ ಕಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ! ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಬಂಜಾಪುರಿ ಪಟ್ಟಣದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರ ಕಲ್ಪಿದೆ! ಆ ಹುಟ್ಟಿರ ಕಲ್ಪಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಟ್ಟಿ ಪರಬೇಕು! ಅದರಳತೆ ಎನೆಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಕಟ್ಟಿಗಲ ಒಂದಡಿ! ಕಂಠ ಎರಡೂವರೆ ಅಡಿ ಪಾದದ ಅಳತೆ! ನೀನು ಆ ತರವಾಗಿ ಪರಳ ಮುಟ್ಟಿ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಹೊಲೀಬೇಕೋ ನನಗೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ ನಿಂತವರೆ! ನನ್ನ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾರ್ದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಮಾರ್ದೇವಾ ನಾನು ಮಾತಿಗೆ ತಕ್ಕವನಲ್ಲ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇನೇ! ಅಶಾಸವೇಗೇ ಭೂಮಿತಾಯಿ, ಅಷ್ಟ ಪಾಲಕ ದಿಗ್ರಾಣಿ! ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಿಸ ಪಾದ ಸತ್ಯವಾಗ್ಲೂ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನನ್ನೆರ್ಧಾಂಗಿ ಸತ್ಯವಾಗ್ಲೂ! ಪಾದಕ್ಕೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ! ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂತೇಳಿ ಒಪ್ಪಿ ನಿಂತನಂತೆ! ಕೂಸಿ

ನುಡಿ ಬ್ಯಾಡ ಭಕ್ತಿ! ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ಸತ್ಯವಾಗಲೂ! ಮಾಡಿಕೊಡುಕೀನಿ ಅಂದನು! ನಿನ್ನ ಸತ್ಯಕೆ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಹರಳಪ್ಪನವರೇ! ಅದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತು! ಅದೇನು ಹೇಳು ಗುರುವೇ ಅಂದನಂತೆ! ನೀನು ಯಾತರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲು ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ನಿಮ್ಮಪಾದಕ್ಕೆ ಪನ್ನೆರದು ಹೆಜ್ಜೆ ಹುಲಿಯನ್ನು! ನಾನು ಒಡತಂದು ಅದರ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ಸುಲಿದು! ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾದಾಕ್ಷಿ ಒಲಿದರೆ! ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತವನಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನು!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಒಪ್ಪಾರದಲೆಗೆ ಒಳಗೆ ಕಿಂಟ ಗಜ್ಜವುಲೆ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಆಹಾ ಒಕ್ಕಲ ಗಂಟೆ ಉಲಿಯ ಚರ್ಮ ದೊಡ್ಡವುಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನಿಗೆ!

ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲ ಮುನಿಗೆ!

ಹೇಳಪ್ಪಾ ಭಕ್ತಿ! ಆ ಹುಲಿ ಚರ್ಮದ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳೂ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದನು ಮಾಡೇವೆ! ಮತ್ತೆ ಯಾತರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಾಗಲೇಕು ಮಾಡೇವೆ! ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಾಗಿ! ಅಂದರು! ಕೇಳಪ್ಪಾ ಪರಮ ಭಕ್ತ ದರಳಯ್ಯನವರೇ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಹೆಣ್ಣೇಳುಕೋಟ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ! ಅಕೇನ ಎಳೆತಂದು! ಆಕೆ ಬುರುಡೆ ಒಡೆದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಕರಣೆ, ಉಲ್ಲೇಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿ! ಅವರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾದಾಕ್ಷಿ ಒಲಿದು ತಂದು! ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿ! ನಾನು ಮೂಡಲ ಮಲೆಗೆ ಹೋಗುವೆ ಎಂದವರೆ! ನನ್ನ ಹೆಂಡಿತಿಲ್ಲದ ಕೆಂಡಿಗಾ ಮಲೆ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಅವರು ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ದಿಂಬಾದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬತ್ತವನಲ್ಲೋ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ! ಮಲೆಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಕುಂಬದ ಬೋಳಿ ದಿಂಬದ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೊರಗಿ! ನಿನ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಹಾಸಿಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು! ಅಪ್ಪ ಬೆಟ್ಟ ಕಿತ್ತು ಒರಗಿ ನಿನ್ನೆ ಮಾಡುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಗಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜಾ! ಸರ ಮುನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆ! ದನ ಮಾಡ್ಯಾನಾ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದನಂತೆ!

ಆಹಾ... ಕ್ವಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಯ್ಯ ಮಲೆ ಮಾರ್ದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಿವ ಸಿವಾ ಆನಂದವಾಗಿ ಸ್ವಿದನಲ್ಲಾ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿಗೆ ಅಂತೇಳಿ! ಆತನು ಅರಮನೆಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಬರುತಾವನಲ್ಲಾ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾವನು!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಹರನಿಗೆ ದುಃಖ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕವಾನ್ಮು ಮಾಡಿ! ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ! ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು! ಬಂಗಾರದ ಮಂಚ ಅಂತ ಆತನ ಮನೆ ಒಳಗಿತ್ತು! ಅಶ್ವೈಸ್ವಯಂ ಉಳ್ಳಾದಂತ ಪುರುಷ ಹರಳಳ್ಳನವರು! ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೊಕ್ಕಣ್ಣನಾಗಿ ಮಲಗಿ! ಹರನಿಗೆ ದುಃಖ ಮಾರ್ದವನಲ್ಲಾ! ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕ ಮಾರ್ದವನೋ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಮೈನಿಗೆ!

ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದಂತ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ತಲೆದಸೆ ಒಳಗೆ ಜೋಗಿ! ನಿಂತುಕೊಂಡು ಆನಂದವಾಗಿ! ಆತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾರ್ದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರನಿಗೆ ದುಃಖ ಸಿವನಿಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ! ಅರಮನೆ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೊಕ್ಕಣ್ಣನಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ! ಕಾರಣವೇನು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಿಂತವಳಲ್ಲಾ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾರ್ದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಹರಳಳ್ಳನವರು! ಕೇಳು ಕೇಳಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರೇ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಮಾರ್ದೇಶ್ವರ ನಾನು ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುವಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು! ಪಂಚೇಳು ನುಡಿ ಧರ್ಮ ಕ್ವಾರಣ್ಯವನ್ನು ಗಾಂಧಿರು! ಅವರು ಪಾದ್ವಾತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು! ಪರಮಾತ್ಮ ಯಾವ ತರ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು! ಹುಲಿ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಒಲಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಮಾರ್ದೇವ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ! ಹೆಣ್ಣೇಳು ಕೋಟ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ! ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೋ! ಅವರ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಲು! ಅವರ ಬುರುಡೇನು ಒಲಿದರೆ ಚಪ್ಪಾಗುತ್ತೆ! ಆ ಚಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟಿಲ್ಲೇಕು! ತಲೆ ಮರಳು ಕಿತ್ತು ಅಂಟು ಮಾಡಬೇಕು! ಕಣ್ಣಿನ ಪೊರೆ ಕಿತ್ತು ಅಂಜಿ ಮಾಡಬೇಕು! ನರಗಳ ಕಿತ್ತು ದಾರ ಮಾಡಬೇಕು! ಚರ್ಮ ನುಲಿಯ ಪಾಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು! ಉಳಿಸುತ್ತಿಗೆ ಆ ಮೂಲೆ ಒಳಗೆ ಆಗಬೇಕು! ಅಪ್ಪು

ಅದರಲ್ಲೇ ಸುಲಕರಣೆ ಮಾಡಿ ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದರೆ! ನಾನು ಒಪ್ಪಿ ಮೂಡಲು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆ ಎಂದವರೆ! ಈ ಕಷ್ಟ ಯಾರು ನಿಮಾರಣೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ! ನಿನ್ನ ಕೈಲಾಸ ಅಗಾಧ! ದೂರ ನಿಲ್ಲುವವಳಾಗಿ! ಎಂದವನಲ್ಲಾ ಹರಳಯ್ಯ ಶಿವ ಶರಣರು!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಾಗಿ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾದ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಪರಮಾತ್ಮ ಇದೆಲ್ಲಾ ನನ್ನಲ್ಲೇ ಇದೆ! ಊಟ ಮಾಡೇಳಿ ಅಂತೇಳಿ! ಕರೆದಾವಳಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಾಗಿ!

ಸಿವ ಸಿವಾ! ಆಗ ಅತ್ತಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕಿದ್ದು! ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕೈಲಿ ಗಂಗೆ ಈಡ್ಲಿಂದ! ಪರಮಾತ್ಮ ವೆಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಕೈಮುಖ ತೊಳೆದು! ಆಚಾರಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ! ಆ ಸದುಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು! ಬಂಗಾರದ ಹರಿವಾಣ ಕೊಟ್ಟು! ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಆ ದಿವಸ ಅರ್ಧ ಮುದ್ದೆ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಹರಳಪ್ಪನವರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸಿ! ಅವಳು ಪಕ್ಕಾದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಬಹುವಳಲ್ಲೋ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಶಿವ ಶರಣೆ!

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲು ಮುನಿಗೆ!

ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋಗುವಾಗಿ! ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಬಂದರಂತೆ! ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದ ಕಲ್ಯಾಣ ಅಂತೇಳಿ ಅವರ ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು! ಕಲ್ಯಾಣ ಕಿನ್ನಮೇಲೆ ಒಡೆದವನಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ!

ಅಹಾ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಪರಮಾತ್ಮನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು! ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದು ಬಿಡು ಮಹಾಪ್ರಭು! ನಾನು ಐಕ್ಯವಾಗ್ಗಿನಿ ಅಂತೇಳಿ! ಅವಳು ಪಕ್ಕನೆ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಾದಳಲ್ಲೋ! ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಆಗ ಸರಣಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು! ವೆಚ್ಚಳದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಕೋರಳು ಕೊಯ್ದು! ಸಿವ ಸಿವಾ ತಲೆ ಬಾರುಡೆ ಒಡೆದರಂತೆ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು! ಕೊಡಲೇ ಉನಿಯೊಸಿದರು! ಅನಂದವಾಗಿ ಹರಳು ಮೆಟ್ಟಿ! ಪಾದ್ವಾತ್ತಿ ಹೊಲಿದು ಕೊಡಾವನಲ್ಲೋ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ

ಅಹಾ... ಕ್ವಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗವಾಗಿ!

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾದ ಕೆಂಡಗಳನ್ನು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರ ಸಾದನೆಯಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಕೊಂದಾತಕ್ಕೆ ಸಂದಿ ಅಂತೇಳಿ ಕಾಮ ಕುಂಪಿದ್ವಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ಹುಡುಕಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂತೇಳಿ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳು ಏಳು ತಿಂಗಳ ಮಗು ಪಾದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಗದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನಿಂತವರಲ್ಲೋ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವಾದಿ ದೇವತೆಗಳು

ಆಹಾ... ಕ್ಕಾರ್ಯ ನಿಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ

ಪರಮಾತ್ಮ ಆಗ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿ ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರವರು ಒಡದೇವನ ಕರೆದಂತೆ ಕೇಳಮ್ಮ ಭೂಮಿತಾಯ ಅದೇನೇಳಪ್ಪಾ ಮಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ ಅವರು ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತರು ಸಿವ ಸಿವಾ ಮುಟ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ ಮದ್ದಾನದಲ್ಲಿ ಆರಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂ ಮೂ ಮೂಗುಂಡುಗ ಅರೂಯ್ತು ಅರಿಗಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನೇ ಪಾದ್ವಾಕ್ಷೆ ಮಡುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಪಾದ್ವಾಕ್ಷೆ ಧರಿಸುವಾಗ ಹೆಬ್ಬೆಳ್ಳು ಸನ್ನೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲು ಬಕ್ಕನೆ ಬಾಯ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಮೊದಲೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ ಆಗಲಿ ಅಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತೀಯಾ ಅಂತೇಳುವಾಗ ಆಗಲಿ ಮಾದೇವ ಸಿವಸಿವಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಾನೆಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕಪ್ಪ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಆಗಲೀ ಅಂತೇಳಿ ಭೂದೇವಿ ನಿಂತರು ಆಗ ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮ್ಮ ಪ್ತಾಜಿಯವರು ಸೂರ್ಯದೇವರನ್ನು ಕರೆದನಂತೆ ಕೇಳಪ್ಪಾ ಸೂರ್ಯದೇವ ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಿಡಿ ತೆರೆದು ನೋಡಬೇಕೋ ಹುಟ್ಟರ ಕಲ್ಲು ಗಡಗಡನೆ ಕಾಯಬೇಕು ಅರೂಯ್ತು ಮೇಲೆ ಅರೂ ಕುದಿ ಉಟ್ಟಬೇಕು ಹಾಗೆರಬೇಕು ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಮಹಾಪ್ರಭು ಅಂತೇಳಿ ಒಪ್ಪಿ ನಿಂತನಂತೆ ವರ ಕೊಟ್ಟ ನಾರಾಯಣನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅಪ್ಪಾಜಿಯವರೇ ಮಹಾದೇವ ಸಿವ ಸಿವ ನಿನ್ನ ಪಾಮ ದೊಂಕಾಗಿರಬೇಕು ಸೂರ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಗೆ ಕೇಳಾನೆ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪೆಗಲೇರುತದೆ ಕಾಯ್ವಾ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀನು ಸುಳ್ಳೇಳಬೇಕು ಆವಾಗ ಸರ ಮುನ್ನೂರ ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬೋದನೆ ಹೇಳಿದ ಮಹದೇವಿ ನಾನು ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಅಂತೀನಿ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಹಾಕುಡಿ ಶ್ರವಣ ಸುಪರಿಸಿ ಬರ್ದಿನಿ ಇಪ್ಪು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂದಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಾರಿ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ ನಮಗೆ ನೀನು ಕೊಡು ಮೊದಲಾಗಿ ಅಂಪ್ಪು ಆಗ ಹಾಲು ಕೊಳ ನೀರು ಕೊಳಿ ಆನಂದವಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದ ಕೆಂಡಗಳ್ಳು ಮಲೆ ಮಾದೇಶ್ವರವರು ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಮಲೆ ಒಳಗೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಆಲು ಕೊಳದಲ್ಲಿ

ಅನಂದವಾಗಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದರು! ಪಲಹಾರಗಳೆಂದರೆ ಬುಟ್ಟಿಗೇರಳೆ ಕಿತ್ತಳೆ ಹಣ್ಣಂತೆ! ಕೂ ಮೂಡಿದ ಮೂವಿನ ಹಣ್ಣು! ಕೊಳದೇರಿಮ್ನಾಲೆ ಅನಂದವಾಗಿ ಉದ್ಬದಿಸಿತ್ತು! ವೆಟ್ಟುಳದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪಲಹಾರ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಂತು! ಬೋದನೆ ಕೇಳಿದರಂತೆ ಕಂಡಣ್ಣ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರಲೆ ಅಂದನಲ್ಲ! ಸಿವ ಸಿವಾ ನಮಗೆ ಮೂ ಮೂಗೊಡುಗ ಅರಗು ಬೇಕು ಅಂದರು! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಹೆಬ್ಬೆಳ್ಳು ತೋರಿದರಂತೆ! ಏನೇನು ಬೋದನೆ ಹೇಳಬೇಕು! ಎಲ್ಲರಿಗೂನೂ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು! ಅವನು ಹರಳಯ್ಯನ ಮಠಕ್ಕೆ ಕಡೆದು ಬತ್ತದಲ್ಲಲಾ! ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಪ್ಪನವರು ಚೆತ್ತದ ಮೊದವನ್ನು ತೆಗೆದು! ಮುತ್ತು ರತ್ನ ಸಣ್ಣಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಬೇಳೆ ಹಣವನ್ನು ಮದಗಿದ್ದನಂತೆ! ನಡುವೆ ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಚನ್ನದ ಗಂಡೀಲಿ ಪನ್ನೀರು ತಂದಾವನಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ನೀನು ಒರ್ವನೇ ದಾನ ತಂದಿಡೋದು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತಾವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ನಿನ್ನ ಅರ್ಥಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ನವರು ನೀನು! ದಂಪತಿಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ ಒಲಿದು ನಿಂತು! ನನ್ನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪಾದ ತೋಳೆದರೆ! ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯ್ತದೆ! ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ನೀನು ಕೊಡ್ತಕ್ಕಂತ ಪಾದಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿ! ಮೂಡಲ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಬಲ್ಲೆ! ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ದಾನ ತಕ್ಕಳದೂ ಇಲ್ಲ! ಮುಕ್ತಿನ ಪಾದ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ! ಮಲೆ ಮಾದೇಪ್ಪರರು ಅನಂದವಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಿಂತನಂತೆ! ಆಗ ಶರಣಾನಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು! ಕೇಳಪ್ಪಾ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರೇ ನನ್ನ ಅರ್ಥಾಂಗಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ನವರು! ಅವರು ತವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಳು ದಿವಸವಾಯಿತು! ಅಂತೇಳಿ ಮಲೆ ಮಾದೇವನ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತನಾದ ಹರಳಪ್ಪನವರು ಸಿವ ಸಿವಾ! ಸತ್ಯವಾದ ಸಿವ ಸರಣ ಅವನು ಒಂದು ದಿವಸ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲ! ಅಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವತ್ತು ಬಾಂದವ ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಕಾಪಾಡಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು ಎಂತವನಲ್ಲಾ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ ಸರಣಾನೂ!

ಅಹಾ... ಕ್ಕಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಹರಳಯ್ಯನವರೇ ನಿನ್ನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು! ನೀನು
 ಒಂದು ಗಾಂಧಿ ಸೊಲ್ವೆತ್ತಿ ಕರೆದರೆ! ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರು. ಮಾದೇವನ
 ಹವ್ಯ ಆನಂದವಾಗಿ ನೆನಪಿಟ್ಟು ಮಾಲೆ ಮಾಡೇವ ಅಪ್ಪು ಬಾಂಧವೆ! ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡ್ತಾ
 (ದ್ವೀಯಲ್ಲಪ್ಪಾ) ಸಿವ ಸಿವಾ ಸ್ವಸ್ತಿರ್ಹೇ ಅಂತೇಳಿ! ತನ್ನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸೊಲ್ವೆತ್ತಿ
 (ಹರಳಯ್ಯನವರು) ಕಲ್ಯಾಣೆ ಕಲ್ಯಾಣೆ ಅಂತೇಳಿ ಕೂಗುವವಲ್ಲೋ ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವ
 ದೇವತಾನೋ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಕರಿವಂತ ಗಣಿ ಒಳಗೆ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು! ಚಿವ್ವದ ಗಿಂಡಿ ಒಳಗೆ ಹನ್ನೀರಿದಿದು!
 ಆನಂದವಾಗಿ ಆಗ್ನಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಗುಳ ದೂವ ಉಂಟುಕೊಂಡು!
 ಆಗ್ನಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಂದಾವಳಲ್ಲ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಸಿವನರಣೆ!

ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಹರಳಪ್ಪನವರು ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ದಂಪತಿಗಳು ಕೂಡಿ ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿನ
 ಪಾದವನ್ನು ತೊಳೆದರಂತೆ! ದೇವಲೋಕದ ಕೆಂಡ ಸಂಪಿಗೆ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿಸಿ!
 ನಾಗಲಿಂಗ ಪುಷ್ಪ ಮುಡಿಸಿ ಹರಹರಾ ಅಪ್ಪದೂಪಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಜನೆ
 ಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಅವರ ಪಾದದ ಮೇಲಿರತಕ್ಕಂತ ಪುಷ್ಪ ತೆಗೆದು! ತನ್ನ
 ಮಂಡೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಧರಿಸಿ! ಪಾದ ರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೊರದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ
 ಮುಕ್ತಿನ ಕ್ಯಾರಾ ತಪ್ಪಾವಳಲ್ಲ! ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ ಶಿವನರಣೆ!

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ನಾಳೆ ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ಹರ
 ಹರಾ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ನೀನೇ ಮುಟ್ಟ ತರವೇಳು! ಪಾದ್ವಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ನಾನು
 ಮುಟ್ಟಿದರೂ! ಅಕಾಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಕೀಲು ಕೊಟ್ಟಂತೆ! ದಗ್ಗನತ್ತಿ ಬಗ್ಗನೆ ಬೂದಿ
 ಆಗೋಗ್ಗಿನಿ! ಭಸ್ಮ ಆಗೋಗ್ಗಿನಿ ಹರಳಪ್ಪನವರೇ! ಆತನನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಬೇಕು!
 ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಕೊಲ್ಲೋದಕ್ಕೊಲ್ಲದ ಈ ಪಾದ್ವಾಕ್ಷಿ! ನೀನೇ ಮುಟ್ಟ ತರವೇಳು
 ಅಂತೇಳಿ! ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು! ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಲೆ ಮಾಡಪ್ಪಾ! ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರ
 ಎತ್ತಿ ಬರವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲು ಮಾಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ

ಅಹಾ... ಕ್ಯಾರಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಾಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಮತ್ತೊಂದು ಅವತಾರವನ್ನು
 ಎತ್ತಿದವಂತೆ! ಹರಳಲು ಜೋಳಿಗೆ ಮುರುಕಲು ಬೆತ್ತವನ್ನು ಹಿಡಿದು! ಶ್ರವಣ

ಮಹಾರಾಜನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನಂತೆ! ಆಗ ಮಂಗಳವಾರ ದಿವಸ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ! ಆ ಕೆಲೆ ಅರಮನೆ ಒಳಗಡೆ ಡಂಗೂರವಾಯಿತು! ಏನಂತೆ? ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ! ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ ಮಂಗಳವಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಊರ ಏಟ್ಟು ಊರಾಲೆ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಪಿಸ ಮ್ಯಾಲೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ! ಅವರು ವೆಚ್ಚಗಳಿದ್ದಿರಾರೆ! ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಹಾಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಬೇಕು! ಅಂತೆ? ಡಂಗೂರ ಮಾಡಿಸಿದರಂತೆ! ಹರ ಹರಾ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ! ಕೋಳಿ ಕೋಗೋ ಮಂಜಾವದಲ್ಲಿ! ಹರಿಯಾಗರ ತಕ್ಕಂತವನು ವರಕೊಟ್ಟು ಗುರು! ಸಿಕ್ಕಸಾಗಿ ಆತನ ಹತ್ತಿರವೇ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದಲ್ಲ! ನಾಮಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ! ನಾಮ ತೆಮ್ಮ! ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಕ್ಯಾರೋಮ ಓದಂಗಿ ಹೊಂಟೋಯ್ತು ನಾಮ ದೊಂಕಾಗಿ! ನಿಲುಗಡ್ಡೆ ಒಳಗೆ ನೋಡಿದನಂತೆ! ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ! ನಾಮ ದೊಂಕಲಾಗಿತ್ತು! ಪ್ರಹ್ಲ ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡು ಅಂದ! ಪಂಚಾಂಗ ನೋಡುವಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಹೆಗಲೇರಿ ಕುಂಪಿದ್ವನಂತೆ! ಇವತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ! ನೀನು ಸತ್ಯೋಗ್ರಿಯೇ! ಅದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಹ್ಲದೇವರು! ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ವೆಚ್ಚಗಳ ಮಹಾಪ್ರಭು! ಸುಳ್ಳೆಳುವಾಗ ಅಲ್ಲೇ ಕಡೆದು! ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಬತ್ತಾವನಲ್ಲೇ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣನು

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲುಮೈಗೆ!

ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ! ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಪಿಸ ದಯವಾದರಂತೆ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ಹರಳಯ್ಯ ಸಿವಸರಣ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದನಲ್ಲ! ಒಂದು ಜೊತೆ ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ತಕ್ಕೊಂಡು! ಮಂಗಳವಾರದ ದಿವಸ ಆನಂದವಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನಂತೆ! ಆಹಾಸ ಅಂತು ನೋಡಿ ದರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ಅಷ್ಟದೇವತೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಕೆಂಡಗಳ್ಳು ಮಲೆಯ ಮಾಡಪ್ಪನವರು! ಏನಯ್ಯ ಮಾಡಿಗ ನೀನು ಒಪ್ಪಿದವನು! ಸಿವ ಸಿವಾ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಂತೆ ತರಲಿಲ್ಲವೇ! ಅಂತ ಕೇಳಿದರು! ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಮಹಾಪ್ರಭು! ಮಡಗಯ್ಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಪಿಸ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಣ ಮೂಗುಂಡುಗ ಆರಗ ತಂದು! ಸರ ಮುನ್ನೋರು ಮೂವತ್ತ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು! ತಂದು ಉಯ್ಯರಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾಡಪ್ಪನವರು ಹರಳಪ್ಪನಿಗೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವಾಗ! ಹರಳಪ್ಪನವರು ಪಾದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಡಗಿದರು ಆರಗನ ಮ್ಯಾಲೆ! ಈಗ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅಂತೆ? ನಿಂತವರಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾಡೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಹದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ಆಗಲೀಗ ಸಿವ ಸಿವಾ ಬಲದ ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ಸಂಸ್ಕಾರಿ ಆಗ್ನಿಹುತಿ ಎಡೆದ ಕಾಂಗುಪ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗ್ಗಿದ್ದು! ಹೇ ಯಾಕೋ ಈ ರೀತಿ ಅಳತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು! ಎನೂ ಇಲ್ಲ ಬಲದ ಪಾದವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು! ಒಂದು ಸಾರಿ ತುಳಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದ್ರು! ಜಾಡಿಸಿ ತುಳಿದ ಶ್ರವಣೇಶ್ವರ! ಅಪ್ಪಾ ದಪ್ಪನೆ ಮೊಕೆಡನಾಗಿ ಬಿದ್ದವನಲ್ಲೋ! ಜಗದೊಡೆಯಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನ ಮ್ಯಾಗ!

ಆವಾಗಲೀಗ ಮೊಕೆಡವಾಗಿ ಬಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುದ್ದು ಮಾದಪ್ಪನವರು ಎತ್ತಿ ಅವನ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ, ತನ್ನ ಪಾದವನ್ನು ಮಡಗಿದ! ಹೆಣ್ಣರಡಾಳುದ್ದಾ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ! ಜಗಾ ಜಗನೆ ಭೂಮಿ ಜಗ್ಗಂದು ಬಿತ್ತು! ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟು ಶ್ರವಣಾ!

ನನ್ನ ಸರಿಮಾವ ಈ ಧರಣಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು! ಅಪ್ಪಮದರಿಂದ ಪಾದವನ್ನು ತಂದು! ದರಿಸಕ್ಕೆ ಹೋದರಂತೆ! ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ದರಿಸುದಕ್ಕೂ ಮಾದೇವ ಹೆಬ್ಬೆಳು ಸೈಗೆ ಮಾಡಿದಂತೆ! ಪಾದ್ವಾತ್ಸ ತಗಲಿದ ಕೊಡಲೇ! ಆಕಾಸಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಕೀಲುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಧೌಗನತ್ತಿಕೊಂಡಂತೆ! ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲು ಬಕ್ಕನೆಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತಾವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ಶಿವ ಶಿವಾ ಹುಟ್ಟರೆ ಕಲ್ಲು ಬಕ್ಕನೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾ ಮಹಾರಾಜರು! ಆನಂದವಾಗಿ ಎರಡು ಕನ್ನಿಗೂ ನಡುವೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಮೂರಾಳುದ್ದ ಅಂಡಿಗೆ ಇಳಿದು ಪೊಂಬೋದ್ರಂತೆ! ಆಗಾ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜೆ ಮಲೆ ಮಾದಪ್ಪನವರು! ಸದ ಮುನ್ನೂರು ಮುವತ್ತಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು! ಮಹಾದೇವನ ಹಿಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದರಲ್ಲಾ ಅವನ ತಲೆಗೊಂದು ಕಲ್ಲು ಅಂತೇಳಿ! ನಿಂತಾವನಲ್ಲೋ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ಸಿವ ಸಿವಾ ಅಪ್ಪದೇವತೆಗಳು ಹಾಕಿದ ಗುಂಡುಗಳಿಗಲ್ಲಾ ಅವನ ಎದೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತು ಕೊಳ್ಳಂತೆ! ಇನ್ನೂ ಅವರ ರೊಡ ನರಸ ಕಾಣುತ್ತಲ್ಲಾ! ಮ್ನಾ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಬೇಯ್ವಾ ಇದ್ದ್ರೂ! ನೀನು ಯಾರು ಅಂತೇಳಿ ವೆಚ್ಚಗಳದಲ್ಲಿ ಕೇಳವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನೂ

ಅಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗುಗಿ!

ನಾನೇ ಮಾದೇವ! ಮಲೆ ಮಹಾದೇವ... ಮಹಾದೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಮಾದೇವ ಅಂದ್ರ ಯಾರಯ್ಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು! ನಾನು ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಅಂತ! ಸಿವ

ಸಿವಾ ನೀನು ಕೃತಯುಗದ ಪುರುಷನೇ! ಹೌದಯ್ಯ ಮಹಾರಾಜ ಅಂದನಂತೆ! ಆಗ ತನ್ನ ಬೇಹದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದ! ಈತ ಕೃತಯುಗದ ಪುರಸ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಕಿದ್ದಾನೆ! ಆದರೆ ಸಿವ ಸಿವಾ ನೀನಿಗೆ ಹೊವ್ವ ನೀರು ಹಾಕ್ತವರಲ್ಲಾ! ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಮಲ ಒಳಗೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು! ಅವರಿಗೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ! ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ! ಪೊದೆಯಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ! ಅಂದಕ ನಿಂದಕ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು! ನಿನ್ನ ಸ್ವಾದಲ್ಲೇ ಅವರನ್ನು ಇರಿಸಿದೆ! ಅವರನ್ನು ನಾನು ಬಯಲು ಬೀಳಿಸ್ತೆ ಇದ್ದಮ್ಮಾಲೆ! ನಾನು ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಲ್ಲ ಅಂದಾಳಿ! ವೈರಾಗ್ಯ ಮಾಡಿದನಂತೆ ಮಾದೇವನ ಮ್ಮಾಲೆ! ಅವನು ಪುಟ್ಟಿ ಪೋಗ್ರಾ, ಇದ್ದೂನೂ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜ! ನೀನು ಹೋಗೋ ದಾರಿ ನೋಡಯ್ಯ ಅಂದನು! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮರ್ದೋಗ್ರದ ನನ್ನ ಹೆಸರು! ಕಲಿ ನಾಸವಾಗುವ ತನಕ! ನನಗೊಂದು ಹೆಸರು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದವನಲ್ಲೋ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣಾನೂ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯಗಳ ನೀಡಮ್ಮ ಕೋಡುಗಲ್ಲಯ್ಯನಿಗೆ!

ಅವನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೇಳುವಂತಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ! ಪರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತವನಲ್ಲಾ ಮೂಡಲ ಮಲೆಯ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ಕ್ಷಾರಣ್ಯ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾದೇವ ಲಿಂಗನಿಗೆ!

ನನಗೇಕಿ ರೀತಿ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೆ ಅಂತೇಕಿ! ನಾನು ನಗ್ಗು ಮುಳ್ಳಾಗಾದ್ರೂ ಹುಟ್ಟಿ! ನಿನ್ನ ಏಳು ಮಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಪರಿಸೆಗೆ! ಕಾಲಿಗಾದ್ರೂ ಚಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ನಾ ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಅನ್ನಿಸದೇ ಇದ್ದ ಮ್ಮಾಲೆ! ನಾನು ಶ್ರವಣ ದೊರೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತವನೇ ಶ್ರವಣಯ್ಯ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನೀನು ನಗ್ಗು ಮುಳ್ಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ! ನನ್ನ ಪರಿಸೆ ಕಾಲಿಗೆ ಚಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು! ಜನಕ್ಕೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪಾ ಅನ್ನಿಸಿದ್ರೆ! ನನ್ನ ಸರಿಯೋ ಕೈನಲ್ಲೇ! ಈಗ ಬೇಯ್ತು ಇದ್ದೀಯೋ! ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ನೆಗ್ಗಲು ಮುಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತಾಕಿ! ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಸ್ತುಟ್ಟು! ಇದೇ ರೀತಿ ನನ್ನ ಪರಿಸೆ ಕೈನಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಬೇಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ! ಅಗ್ನಿ ಕೂಡ ಸುಡದೇ ಹೋದ್ರೆ! ನಾನು ಮಾದೇವನೇ ಅಲ್ಲ ಅಂತವರೇ ಮಾದೇವಾ!

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅವಾಗಲೀಗ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ! ನಿಂತುಕೊಂಡು ನಗ್ಗಾ ಇರೋವರಂತೆ! ಸಿವ ಸಿವಾ ಶ್ರವಣ ದೊರೆ ಬೇಯ್ತು ಕತ್ತು ಕುರ್ದೋಯ್ಯಂತೆ! ಆದರೆ ನಾನು ವೋಗವ್ವ ಓಗ್ರಾ

ಇದ್ದೀನಿ! ನನಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಳ್ಳವನಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು! ಅಂತ ಕೇಳಬಾರಂತೆ! ಆಗ್ಲಿ ಬೇರೆಯವನು ಅದೇ ವರ್ತಿಸ್ಕೊಂಡು ದಿವನ ದೀಪಾವಳಿ ದಿವ್ವ! ಹಳ್ಳಿ ಜನರಲ್ಲಾ ಪಂಚತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು! ಈವಾಗ ಎಂಗುರಿತಾದೆ! ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ವಸರಿಸ ಮಾಡ್ಬೇ! ಪಂಚನ ಬೆಳಕು ತೋರಿಸ್ಕೊನೆ ಓಗವ್ವಾ! ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮವ್ವಾಡೆ ಅಲ್ಲೇ ಸಾಪ ಕೊಡುತವರೇ ಮಾಡೇವಾ!"

ಆಹಾ... ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಅಂತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಸ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಬಾಯಿಬಿಡು ಮಾಡೇವ ಅಂತೇಳಿ! ಕರೆದನಂತೆ! ಕೇಳವ್ವಾ ಶ್ರಮಾ ಮಹಾರಾಜ! ಕಲಿಹಾಸವಾಗುವ ತನಕ! ನನಗೆ ಹೂವು ನೀರು ಪಾತ್ರೆಕ್ಕಂತ ತಮ್ಮಡಿ ಮಕ್ಕಳು! ಈ ಶ್ರಮಾನ ಬೋಳಿವೊಳಗಿ! ಒಂದು ಮಗ್ಗಲು ರೊಟ್ಟಿ ಸುಟ್ಟಿ! ಸುಟ್ಟ ರೊಟ್ಟಿ ಪರ ಅಂತ ಮಾಡಿ! ನಿನ್ನ ಬುರುಡೆ ಉಳಿದದಲ್ಲಾ! ಎದೆಯಿಂದಾಚೆಗಿ! ಆ ಬುರುಡೆಗೆ ಮೂರು ನಾಮ ಧರಿಸಿ! ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಸಿವ ಸಿವಾ! ಮೂವತ್ತೊಂದು ದಿವನ! ಸ್ವಾಮಾ ಸನಿವಾರ ಅಂತೇಳಿ! ವಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ! ಪಟ್ಟವನ್ನು ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು! ಆಗ ನಮ್ಮವ್ವಾಡೆ ಮಲೆ ಮಾಡವ್ವನವರು!

ಆಹಾ ಕ್ವಾರ್ಯಾ ನೀಡಮ್ಮ ಮಾಡೇವ ಲಿಂಗನಿಗಿ!

ಗುಡುಗಲಿ ವಾಹನದವರೇ ಗುರು ಕೆಂಡಕ್ಕಾ ದುರುಮಾಡವರ!

ಆಹಾ ಒಂಡಿಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಗುಡುಗಲಿ ವ್ಯಾಲೆ ಜಗ್ಗಿ ನಾಟ್ಯವಾಡವರ!

ಕ್ವಾರ್ಯಾಗ ನೀಡಮ್ಮ ಕೊಡುಗಲ್ಲು ಮಾಡೇವನಿಗಿ!"

ನೋಡವ್ವಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಈಗ ಶ್ರಮಾಯ್ತ ಸಾಯ್ತಾಣೆ! ನೀನು ಸುಕುನ ಕೊಗಾಲು ಅಂತಾರೆ ಮಾಡೇವಾ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ನೋಡವ್ವಾ ನನ್ನ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವಂತ ಹದಿನಾರು ಸೀಮೆ ಗಾಂಗಳಿ! ರಂಗನೊಡ್ಡು ಅಂತ್ಯೇಳಿ ನಿನಗೆ ಮುಂದಲು ಪೂಡೆ ಮಾರ್ಚ್ಚಿ! ಸುಕುನ ಕೊಗಾಣವ್ವಾ ಅಂದ್ರು! ನಾರಾಯ್ಣ ಮಗುಲ್ಲಾತ್ತ ಸುಕಿತೊಂಡು! ಸುಕುನ ಕೊಗಿಡ್ವವೆ ನಾರಾಯ್ಣ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಸಿವನಾ!

ಎಲ್ಲಾ ಮೂರಿ ಮಸ್ತಿ ದುಲ್ಲಿ ಚೌಡೀರೆಲ್ಲ ಕಲ್ಲಾಣಿರೈ! ಮುಕ್ಕೆಡಳ್ಳ ಮಾರಮ್ಮ ಅನ್ನತಕ್ಕವನು ನನ್ನ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಂತ ತಂದೆ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಕಲ್ಲಾಣ್ಣ ಅಂತ್ಯೇಳಿ! ಕಲ್ಲಾಣ್ಣ

ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದಂತೆ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಿ ವಿಳಲೆ ಹೆತ್ತಯ್ಯ! ಈ ಹೆಣ್ಣೆಂಬ ಹೆಣ್ ಜಲ್ಮ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಬುಡಕಿಲ್ಲ ಅಂತೆಳೆ! ಮುಕುಡಳ್ಳಿ ಮಾರಿಯ ನೆಲಕೆ ಹುಳುವವರೆ! ಬರುವಂತ ನನ್ನ ಪರೈ ನಿನ್ನಗೊಂದು ದೂಪ ಹಾಕಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಶ್ರಮಾ ದೊರೆ ತಂದು! ರಂಗ ನೊಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಇಳ್ಳ! ನನ್ನರೂ ನಿನ್ನಗೊಂದು ದೂಪ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತೆಳೆ! ಸನಿ ದೇವರು ಬಂದು ಮಾದೇವನಿಗೆ ಸರಣ್ಣಾಡಿ! ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಗೇನಪ್ಪಕೆ ಅಂತ ಕೇಳುದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ಸನಿಮಾತ್ಮ! ನನ್ನೇಳು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸದ ದಾರಲಿರೊ ಒಡ್ಡಲ್ಲಿ ನೀನು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಪ್ಪ! ಒಲುದ್ರೆ ಮಾದೇವ! ಒಲಿದೊಡ್ಡ ಸನಿ ದೇವನಾಗಪ್ಪ! ನಿಮಗೆ ಜಯವಾಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ದ್ವಾರಪ್ಪ ಅಂದ್ಬು! ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರಮಾ ದೊರೆ ಧಾರಾಧರನೆ ಅತ್ತಿ ಧಿಗೀಧಿಗ್ಗೆ ಉರುದೊಡ್ಡತಂತೆ! ಶ್ರವಣ್ಣೋರೆ ಹೆದ್ದಿ ಪದ್ಮಾವತಮ್ಮ ಅನ್ನಕ್ಕವ್ವ! ಲವಾ ಲಬನೆ ಬಾಯ್ಬಿಡ್ಬೊಂದು ಮಾದೇವನ ಪಾದ ತಬ್ಬೊಂದು! ಮಾದಪ್ಪ ಅವುರು ಒಂದು ಬೇಳ್ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆಳ್ಳಿದ್ದು! ಅವಳು ಮನ್ನಾಕಾರಿ ಕೀಕೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬುಟ್ಟಂತೆ! ಮಾದಪ್ಪ ಅಗ್ಗಿ ದೇವ್ವ ಬಂಕಾಪುರಿ ಶ್ರವಣ್ಣೋರೆ ಅರಮನೆಯ! ಸುಟ್ಟು ಭಕ್ತ ಮಾಡಮ್ಮ ಅಂದ್ರಂತೆ! ಮಾದೇವನ ಮಾತ್ಸೇಳ ಅಗ್ಗಿ ದೇವ್ವ! ಒಂದು ನೆಳುಪುಮ್ಬ ಬುಟ್ಟಂತೆ! ಶ್ರವಣನರಮನೆ ಧಾರಾಧಗ್ಗೆ ಕತ್ತೊಂದುರುದೊಯ್ಯು! ಅವನರಮನೆ ಉರಿಲ್ಬುಟ್ಟು ಮಾದೇಶ್ವರ! ತನ್ನ ತಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬುತ್ತಿ ತಂದು ಜಡೆಂಟೋಗೆ ಮಡಿಕುಡಿದ್ಬಲ್ಲಾ! ತಗ್ಗು ಆ ಸುರಮುನ್ನೂರು ಕೊಟ ಗಣಂಗಳಿಗಿಲ್ಲ ಉಟಕ್ಕೆ ಬಡುಬುಟ್ಟು ದೊಡ್ಡಾಳಲ್ಲದ್ದು! ಕೈಯತೊಳುವವರೆ ನನ್ನ ಮಾದೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಮಾ!

ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಮಾದೇವನ ಪಾದುಕ್ಕೆ! ಬಂದು ಹಾಸಾಸಿ ಅಡಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದಾರೆ! ನೀವು ಯಾವ್ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ್ರೀ ಆ ಸ್ಥಾನಗಳ್ಗೆ ಹೊಂಟೋಗಿ! ನಯ್ತುಳುಗಳ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ದರುಸ್ಸ ಕೊಟ್ಟೊಂದು ನೀವ್ ಬಾಳಾಟ ಮಾಡಿ ಅಂದಿಬ್ಬಾರೆ! ಮಾದೇವನ ಅಪ್ಪೆ ಆದೇಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ! ಅವರವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊಂಟೋದ್ದು! ಅಪ್ಪಾ ರಂಗಸ್ವಾಮಿ! ನಾನು ಈ ನನ್ನೇಳ ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಗಿನಪ್ಪಾ! ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರು! ನನ್ನ ಪರೈಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಧೂಪ ಹಾಕಿ! ಕರವತ್ತಿ ಕೈಮುಗೀರಿ! ನಿನ್ನಗೊಂದು ಗೋವಿಂದನ ಇಟ್ಟಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು! ಮಾದೇಶ್ವರ ಆಳುರವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ! ಅವ್ವ ಮೊಡ್ಡು ಮಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ತಾವ್ವೆ ಮಾದೇವ!

ನೋಡಿ ನಮ್ಮ ಪಿಮಾ!

ಅರಗಿನ ಪಮ್ಮಾಳ್ಗೆ ಹೂಡಿದರು!
ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ತಂದಿರಿಸಿದರು! ನರು
ಮುರಿಯೆಂಬ ಶ್ರಮಾನ ಕೊಂಡರು!
ತಮಾಸೆಯು ಮೇಲೆ!

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

೧. ಕುಸಾಳೆ '೨'ವನ್ನು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶ ಸಾಲಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ.
೨. ಕುಸಾಳೆ ೬ರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಂತ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಮೂದಾರಿ ಚಳ್ಳೆಯನಿಂದ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಮಾರ್ಗಶ್ವರ.
೩. ಕುಸಾಳೆ ೪ರಲ್ಲಿ ಹರಳಯ್ಯ ರಿಂಗಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು .
೪. ಕುಸಾಳೆ ೩ರಲ್ಲಿ ಹರಳಯ್ಯನ ಪೆಂಡತಿ ಅಪರಾಧ್ಯ.
೫. ಕುಸಾಳೆ ೯ : ಹರಳಯ್ಯ - ಮಾದರಾಂಬಿಕೆ ದಂಪತಿಗಳು.
೬. ಕುಸಾಳೆ ೮ : ಹರಳಯ್ಯ - ಶ್ಯಾಮಲಮ್ಮ ದಂಪತಿಗಳು.

ಅನುಬಂಧ

ಅರ್ಥಕೋಶ

ಅ

ಅಂಬ-ಪಾರ್ವತಿ, ಪಾಂಬ
ಅಮೃತವನ್ನು ಕುಡ್ಡಿಕೊಂಡು-ಮೊಲೆ ಕುಡ್ಡಿಕೊಂಡು
ಅಗೇವು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನ ಕಾಣ
ಅರುವೆ-ಮದಿಕೆ
ಅಂದಿಗೆ-ಕೆಳಗೆ
ಅಪ್ಪರ-ಅಪಾರ
ಅರಿವಾಣ-ತಟ್ಟೆ
ಅಮೂರ್ತವಾಗಿತ್ತು-ಅಮೃತವಾಗಿತ್ತು
ಅಟ್ಟಿ-ಮನೆ
ಅಮ್ಮಿ-ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಕರೆವುದು
ಅಂಬಲಿ-ಗಂಜಿ

ಆ

ಆಕ್ರಿಸಿ-ಆಕುರದಿಂದ
ಆರ-ಆಹಾರ
ಆಸಕ್ತರು-ಆಪ್ತರು
ಆಪಾಟ-ಅಪ್ಪೊಂದು
ಆಲು-ಪಾಲು
ಆಲಾಪ-ಆಹಂಕಾರ

ಇ

ಇಂದ್ರದಾಸಗದಾಕು-ಮೊಲೆ ಆಗಮೇಕು
ಇಡ್ಲಿ-ವಿಡ್ಲಿ
ಇಪ್ಪರ-ವಿಪ್ಪರ
ಇಳ್ಳ-ವೀಳ್ಳ

ಇನುಪ್ಪಾಜಿ ಒತ್ತಿ-ವಿಪಾಪವಾರಿ ಗುಪ್ತಿ
ಇನುಪ್ಪಾಜ್ಜಿ-ವಿಪ್ಪಿ ಫುಪ್ಪ
ಇಪ್ಪು-ವಿಪ್ಪು

ಈ

ಈವ-ಮರಿದಾಕವ
ಈವತ್ಯಟ್ಟಿ-ವಿರಕ್ತಜಟ್ಟಿ
ಈರತ್ತ ಮುನಿ-ವಿರಕ್ತ ಮುನಿ
ಈಳ್ಳ-ವೀಳ್ಳ

ಉ

ಉಯ್ಯಂಡು-ವಿರಮುಕೊಂಡು
ಉಪಾಧಾಸ-ಮೊಟ್ಟಿಕೊಂಡುಪದಾಸ
ಉರುಳಗ-ಉಳಗ
ಉಬಟ್ಟಿ-ವಿಫೂಕಿ
ಉರಿಗದ್ಲೆ-ಗುರುಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ
ಉರಿ ಸಿಂಪುಪನ
ಉರಣಗಿ ಕ್ಷರರು-ಚುರುಚುರು
ಉಂಟುಮಾಡುವ ಚಾವಟಿ

ಊ

ಊಬಟ್ಟಿ-ವಿಫೂಕಿ

ಎ

ಎಕ್ಕುಡ್ಲಿ-ಪಾಕಮೊದಿ
ಎಡೊತ್ತು-ಅಡೆಗಳ
ಎಣೆ-ನೆಪ
ಎರ-ಇರುವೆ

ಎರಳು-ಎರಳು
ಎತ್ತು-ಸಾರು

ಏ

ಏಗ-ಯೋಗ
ಏದು-ಎರಡು

ಐ

ಐದಾತಿ-ಫೈಷ್
ಐಲು-ಹುಟ್ಟು
ಐಬ್ಬ-ಮಕ್ಕಳು

ಒ

ಒಬ್ಬರಿಗೆ-ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ಒಗ್ಗೂಡು-ಜೊತೆ, ಸಂಪದ
ಒದಿಕುತೋಗು-ಅದ್ಭುತಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೋಗುವುದು
ಒಂದಣ-ಹಾಲ್ವಾಣಿ
ಒಗಟು-ಒಗಟು

ಓ

ಓಜ-ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ಔ

ಔದಾತ್ಯ-ಕೆಳಮುಕೋ
ಔದು-ಉಪಧೇನು
ಔದ್ಯ-ಐಶ್ವ
ಔನಿ-ಔದು
ಔಟಾರ-ಔ
ಔದಿ-ಹುಟ್ಟು ಹುಟ್ಟು ಬಾಣ್ಣುಗಳಿಂದ
ಹೊಲಿದ ಹೊದಿಕೆ
ಔಳು-ಮುಟ್ಟು
ಔಗಡಿ-ಹೊಟ್ಟೆಬು
ಔರುಕುಗು-ಹುಟ್ಟು ಗುಣ
ಔಗಲುಮಂಡೆ-ಔಗಲಿಮಂಡೆ ಇಳಿದಿದ್ದ
ಔದಲುಳ್ಳ ತಲೆ

ಔಗ-ಔಗ್ನ ಹೊರುವ ಉದ್ದತೆ ಮೊದ
ಔರದು-ಔವುಟ

ಔತಮ್ಮ-ಔರಮಂಜ

ಔಷ್-ಸಂಜು

ಔರು-ಔರ್ಗ

ಔಗು-ಔಕುಟು

ಔಳಿ-ಔಳಿ

ಔಳ್ಳಿ-ಔಳ್ಳಿ

ಗ

ಗಾಳ-ಗಾಳ

ಗಾಳ-ಗಾಳದ್ದು

ಗಾಳಿ ತೆಂಗು-ಯಾವ ಯಾವ ಭಕ್ತರು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ
ಬಂದಿದ್ದರು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ತೆಂಗು ದಿವಾಣದ, ನಿವರಾತ್ರಿ ತೆಂಗು

ಗಾಳಿ-ಗುಡಿಯು

ಗಾಳ-ಗಾಳು

ಗಾಳ-ಗಾಳು

ಗಾಳ-ಗಾಳದ

ಗಾಳ-ಗಾಳ

ಗಾಳಿ-ಫೌದ

ಗಾಳ-ದಯ್ಯ

ಗಾಳ-ದೊಣ್ಣೆ

ಗಾಳ-ಔಗು

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ ಮಂಡಿ

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ-ಔಳ್ಳಿ

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ, ಮಂಡಿ

ಗಾಳ-ಔಳ್ಳಿ

ಫ

ಫಲ-ಪೀಠ

ಫ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫಾಲ್ಗುಣಿ-ಫಾಲ್ಗುಣಿ

ಫಕ್ರ-ಫೋಟಿ

ಫಿರ್ಮಾ-ಫಿರ್ಮಾ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಫೋಟೋ-ಫೋಟೊ

ಪ

ಪರಿಸ್-ಯಾತ್ಯಾಥೀ, ಫಕ್ತ
ಪತರಿಸ್-ಅಗರಿಸ್
ಪಾರ-ಪವರ, ಕವರಿಸ್
ಪೋದಿಸ್-ಗುರಿಸಿಸ್
ಪಾಪ್ಪಾಪ್ಪ-ಪಾಪರಪ್ಪ
ಪಳ್ಳಮನೆ-ಪಾಪಪಾಲ
ಪೀಕರಾಪಿ-ಪಾಂಪುಲ ಉಗಿದ ಪಾಪ್ಪ
ಪಾವದ-ಬಪ್ಪ

ಬ

ಬರಗ-ಬರಿ
ಬೇಳ್-ಮಾಂಪದ ಬೂರಿ
ಬಮ್ಮಣ್ಣ-ಬಬರಿ
ಬಾಂಡ-ಪಾಪ್ಪ
ಬಲಬೋರಿ-ಬಲಗಡೆ
ಬೋಣ-ಅಪ್ಪ
ಬ್ಯಾಲ-ಬೇಲದ ಬೆಣ್ಣ
ಬೋಳ-ಬಟ್ಟ
ಭಕ್ತೋಗಿ-ವಿಘಟಿಸಿ
ಬರಳು-ಹಿಡಗಿಸು, ಕಳಬರಕೆ
ಬ್ಯಾಸ-ಬೇಸ
ಬೋಪಾಸ-ಬಯಪಾಸ

ಮ

ಮೈಸು-ಮಹಿಸು
ಮುಂದರದ-ಮೊದಲ
ಮೊಟ್ಟರ ಕಟ್ಟು-ಅಪ್ಪರಗಿಟ್ಟು
ಮಪ್ಪಗಿ-ಮಪ್ಪಗಿ
ಮುಕ್ಕಾಲು ಮಂಡ-ಮೊಂಡು ಕಾಲುಳ್ಳ
ಮಂಡ
ಮಪ್ಪಾಳ-ಪ್ಪಾಪ
ಮಪ್ಪರ-ಮಾಪಿ
ಮೋಲಾಪ್ಪ-ಅಪ್ಪ

ಮಪ್ಪ-ಕಪ್ಪಿ

ಮಸ್ತೇಪ್ಪ-ಸಾಪುಗ್ಗಿ
ಮಂಡೆ ಮೂಸು-ಮುಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುನಿಕೆ
ಮಡಗು-ಗುರಿಸು
ಮೊರಳು-ಮಡಿಲು
ಮೋಕೋಪ್ಪ-ಗೊಪ್ಪಮಾಗಿ
ಮಿಳ್ಳದ-ಮೊರಳದ
ಮಂಡಲಿಗೆ-ಪಾಪೆ
ಮುಗ್ಗುವಣ-ಅಪ್ಪ
ಮೋತ-ಮುಮೋತ
ಮಪ್ಪ-ವಿಪ
ಮೇಕು-ಕೊಡ ಮಪ್ಪ ನೆಟ್ಟದವ ಕಂಬ
ಮೈಮಂಟು-ಅಪೇಕ ಬರು
ಮಸ್ತಕ-ಕಲೆ
ಮೋಪ್ಪ-ಮುಮೋತ

ಯ

ಯಾಪ್ಪಿ-ಪಾಪು
ಯಾಕಪ್ಪ-ಯಾವ ಕಡೆ
ಯಾಸ-ಬೇಸ

ರ

ರಪ್ಪಾಪು-ರಪ್ಪಾಪ
ರುದ್ರಗೊಣ-ರುದ್ರಗುಣೆ ವಿಪರೀತ ಕೊಣ

ಲ

ಲಗಪ್ಪ-ಸರಿಸಮ
ಲಾದ-ಸಾದ
ಲಂಗಣ್ಣ-ಬಟ್ಟ

ಪ

ಪೇಗ-ಬೋಗ
ಪೆಪ್ಪಾಳ-ಪೆಪ್ಪಳ
ವಿಗ್ಗಾಣೇಪ್ಪ-ವಿಪ್ಪೇಪ್ಪರ
ಪಾಲಗ-ಸುಪ್ಪ

ವೋಲುವಾಯ್ತು-ವೋಕ್ಕುವಾಯ್ತು
ವ್ಯಾಗ-ಯೋಗ
ವಂಜಾಣಿ-ವಂಜನ
ವಂದಿ-ವಂದಿ

ತೆ

ತಿವಸೆದಾರು-ಯಂಗಳ ಬೆಕ್ಕ

ತೆ

ಸರಸ್ವತಿ-ರಾಗಶಬ್ದ

ಸಬ್ಬ-ಶಬ್ದ

ಸುವಕುಲ-ಕಲಾಕರ ವೈದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೆ

ಸೀತಾಳ ಚಪ್ಪರ-ಹಸಿರುಬಾಣೆ ಚಪ್ಪರ

ಪೋಗಿ ಬಸರಿ, ಮಾಡಿನ ಸೊಕ್ಕಿನ

ಚಪ್ಪರ

ಸಂಕು-ಕುಂಬಿ

ಸೋರಣ-ಸ್ವರಣೆ

ಸಳಿ-ಚಳಿ

ಸುಬಗವು-ಬೊಣ್ಣು ಗಂಡು ಮೆಲವಾಣಿಗೆ

ವೀದಿಗಲ್ಲಿ

ಸಿಡಾರ-ಸಿಡ್ಡೆ

ಸಲಗು-ಸಲಹು

ಸಕ್ಕ-ಸಡಿಲ

ಸಾಟಾಪಾಪ್ಪ-ಸಿಟಾಪಾಪ್ಪ

ಸಿಕ್ಕ-ಬೆಲವರ

ಸೆವ್ವ-ಕೋಲು

ಸೈತುವಾಗಿ-ಸಹಿತವಾಗಿ

ಸ್ವಾದಿಗೆ-ಹಸಿ ಅಪರೇಣಾಯಿ

ಸ್ವಾಣ-ಜಿವಗು

ಸೋಲೈ-ದೀಪ

ಸಮಾಳ-ಸಂಪಾದ

ಸುಂಪುಮೋಗು-ಇಂಗಿಮೋಗು

ಸಪ್ಪೋ-ಸವ್ವಾಸಿ

ಸಂಕ-ಕುಕುಳಿ

ಸುತ್ವಾರ-ಸುಕ್ಕಿನ ಕೋಣೆ

ಸ್ವಾಕ-ಮುಖ

ಸಂದಿ-ಸಮಯ

ಹೆ

ಹರುಷಾಣ-ಹುಟ್ಟೆ

ಹುಟ್ಟುಮಾಡು-ರಾಕಿಪ್ಪಾಡ ಮೂರು

ಹುಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲು-ಪಾಣಿಗೆ ಅದ್ಭವಿಸಿದ ಬಂಡ

ಕಲ್ಲು

ಹಿರಬರಿ-ಹಿಂದುಗಡೆ

ಹೋವು-ಕೋಣ

ಹರುಸ-ಹರ್ಷ

ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟೆ-ವಿರೇಣ ಭೋಜನ

ಹಕ್ಕಿ-ಹೆಚ್ಚು

ಹೊಪ್ಪೆ-ಹೊಪ್ಪಳ

ಹಾವುಗಿ-ಪಾಡಣೆ

ಹಿಂದೆ ಕೂಳು-ಹಿಂದೆ

ಹುಂಡಿ-ದೊಡ್ಡಿ

**ಮಾದೇಶ್ವರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡ
ಅಪ್ರಕಟಿತ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ**

೧. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೧ - ವರಕೋಡು ಮಾದಯ್ಯ ಹಾಗೂ ಸಿ. ಮಾದಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೨. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೨ - ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಳಗಾಳಿನ ಮರಿ ಎಸ್. ಮಾದಪ್ಪ ಮತ್ತು ಪಂಚಲಿಂಗಪ್ಪ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೩. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೩ - ನರಸೀಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಲ್ಲೋಡು ಪುಟ್ಟಿ ಮಾದಯ್ಯ ಮತ್ತು ನಂಜಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೪. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೪ - ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಿರುಗಾವಲಿನ ಮಹದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೫. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೫ - ಚಾಮರಾಜನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಧುವನ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಮಹಾದೇವ ಶೆಟ್ಟಿ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೬. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೬ - ಮದ್ದೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಉತ್ತಾರದೊಡ್ಡಿಯ ಪುಜಾರ ಸಿದ್ಧಶೆಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಈರಯ್ಯ (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೭. ಕಂಸಾಳಿ ಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯ ೭ - ಕುಬ್ಜಿ ಗ್ರಾಮದ ಚಾಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು (ಅಪ್ರಕಟಿತ). (ಸಂಪಾದಕರು ಡಾ. ಬಿ.ಎಸ್. ಸ್ವಾಮಿ)
೮. ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ - ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಕೆ.ಕೆ.ವೆನ್ ಪ್ರಸಾದ್, ಹಂಪಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ (ಪ್ರಕಟಿತ).
೯. ಮಲೆಯ ಮಾದೇಶ್ವರ - ಸಂಪಾದಕರು : ಪಿ.ಕೆ. ರಾಜಶೇಖರ್, ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ರಿ, ಮೈಸೂರು, ೧೯೭೩.